

Z  
H  
Expositio domini Egidi romani suprali  
bros elenchorū Aristotelis.  
Questio defensiva opinionis de medio de/  
monstrationis eiusdem.



## Prologus

stico qui videt syllus: nō est tū simplis: sūt est syllus h̄cūs per idēbitā additionē. sicut enī mortui respectu hoīs b̄z rōnē idēbitē additioīs: ita q̄ b̄z mortuus nō est b̄z: sic syl logismus peccās in forma nō est syllus: q̄ b̄z p̄ habitu dīnez localē incōperētētē in qua forma syllogistica saluari nō p̄t. vt rū aut̄ in hoc libro debeat assignari subm̄ ip̄e syl logism⁹ sophisticus; vel ipsa sophistica habitudo localis. vel ēt ip̄e elencus nō p̄fentis speculatioīs: q̄ in p̄seque do p̄atebit, sufficiat aut̄ ad p̄sens scire quō p̄ ea que deter minantur in hoc libro: t̄stigūt̄ iste liber ab alijs. Causa aut̄ efficiēt̄ h̄uī libri fuit A. p̄. formālē est duplex: forma agēdī: q̄ est diuisiūs: diffinītū: t̄ exp̄loz positiū: t̄ for ma tractatus vt ordinatio caploz adiunīcē. causa finalis est notitia eoz que tradunt̄ in hoc libro: qua notitia ba bita positiū vitare sophicas importunitates.

L. 4.

**V**oluit plato vt recitat mētator i. 3. de aia. q̄ sermo in p̄ncipis d̄esse longus: ppter q̄ v̄ facilius specu lari possum⁹ que sunt p̄p̄a syllo sophistico dis fūsūs disputabim⁹ quedā cōis tam circa logi cas q̄ etiā circa syllo sophisticū. Ad intelligētā ḡ dicto rūz dubitaret forte aliquis de gbus sit logica. vtrū cē ha beat de actib⁹ rōnis: vt coiter ponit. Ad q̄d dici p̄t q̄ zl̄ alīq̄ mō de actib⁹ rōnis sit logica: p̄petū nō ē de actib⁹s: sūt de intētōib⁹ t̄ceptib⁹ formālē p̄b̄act⁹: q̄d dupli ci via vēari possum⁹. nā cū logica p̄p̄ dicat scia rōnalis: vt dicit⁹ est: p̄p̄ erit de his ad que sp̄arāt rō in eo q̄ rō aut̄ ad duo sp̄arāt. ad actib⁹: q̄d p̄ actib⁹ p̄stitut⁹: vt illecl⁹ cōparāt ad actib⁹ intelligētē: t̄ ad illud q̄d formālē p̄ talē actib⁹. Semp̄ enī vt dicit⁹ est: rō nostra t̄ illecl⁹ nostri intelligētē aliquid format: q̄ in intelligētē simplicia format syllo p̄ceptū sive diffinētē. In intelligētē cōposita format enūciationē. Ad hec aut̄ duo rō nostrō yñ formiter sp̄arāt: nā q̄ t̄dat in actib⁹: hoc nō habet vt rō est: nā et sensus t̄dit in actib⁹ suū: sūt ex actib⁹ aliquid formēt sp̄erit illecl⁹ t̄ rōni magis p̄ se. sensus. n. l̄ sentiat: nā nō format sibi b̄z p̄cept⁹: sicut illecl⁹. p̄cep t⁹ ergo t̄ formata p̄ illecl⁹ magis p̄ se: se tenēt ex pre rōnis q̄tū acus. dialectica ḡ que p̄p̄ rōnalis est magis erit de b̄z p̄ceptib⁹ q̄d de ipsi⁹ actib⁹. Ampli⁹ discut rendo p̄ libris logicē ydēm⁹ oīno verūz cē q̄d diffinim⁹. liber. n. p̄dicamētōz est de p̄ceptib⁹: quos formamus in intelligētē p̄dicamēta: t̄ nō de actib⁹ intelligētē p̄ quē ta lia intelligētē. Lū enī dico suba. ly suba nō significat actib⁹ illū intelligētē per quē intelligo libaz: sūt significat p̄ceptū quēdā t̄ rōne quā forma in intelligētē subam: id d̄ 4. metaph. q̄d signifat nomē t̄ diffinētē. semp̄. n. in i telligētē icōplexa formālē nobis quēdā p̄ceptū simpli cē: vel q̄s̄ simpli cē ḡ cōnoīe p̄t dicit⁹ diffinētē. nā l̄ p̄p̄ sola sp̄es diffinat. cui libz t̄ noī icōplexo r̄idet gdā p̄cep t⁹ in aia: qui cōi noī p̄t dicit⁹ diffinētē. b̄z diffinētē est id q̄d signifat nomē: liber ergo p̄dicamētōz est de icōplexis. nō q̄d sit de ipso actib⁹ intelligētē quo intelligētē simplicia: q̄d de b̄z actib⁹ in lib. de aia satis determinat: sūt est de ip̄sib⁹ p̄ceptib⁹ qui format cū intelligētē simplicia. p̄dicamēta enī de gbus est liber p̄dicamētōz nō significat ip̄sib⁹ actib⁹ intelligētē. sūt significat p̄ceptū illos quos formālē cūz intelligētē ea. erit ergo dicit⁹ liber de b̄z p̄ceptib⁹. sūt q̄d ēt de talib⁹ p̄ceptib⁹ possūt ēt alīq̄ mō scia reales. quō differētē sit de eis logica: t̄ realis scia p̄tebit cū dubita bitur quō logica differt a metaphyca: t̄ ab alijs realibus scietys. ad p̄scens t̄ in tātu dicit⁹ sit q̄d differt ac̄tib⁹ rōnis a p̄ceptū qui format per talē actib⁹: q̄d p̄t. q̄d nomē nō signifat ip̄sib⁹ actib⁹ sed p̄ceptū formatū pactū. suba. n. nō si gnifat ip̄sib⁹ intelligere sed p̄ceptū illū quē format in intel ligētē subam. ergo liber p̄dicamētōz ideo de p̄dicamen

tis dicit⁹: q̄d est de p̄ceptib⁹ illū quos format in intelligētē p̄dicamēta: sed sicut in intelligētē incōplexa alīq̄d formālē: vt p̄cept⁹ illos: sic in intelligētē p̄plexa: vt in cōponēdo p̄dicatū cū subo alīq̄d formālē: q̄d enūciationē ip̄saz: ppter q̄d sicut liber p̄dicamētōz nō est de actib⁹: t̄ tel ligēdi quo intelligētē simplicia: sūt de p̄ceptib⁹ quos for matūs. sic liber p̄yermenias nō est de actib⁹ intelligēdi q̄d in telligētē p̄posito: sed est de ipsa enūciatiōe quā formālē: ppter q̄d sicut in intelligētē p̄dicatūz cū subo formālē enūciationē: sic in intelligētē sūt in p̄cipiūs formālē syllaz. libri ergo artis noue nō erūt de actib⁹ intelligēdi quo intelligētē sūt in p̄cipiūs: sūt de sylo qui format per talē actib⁹. p̄ ergo de quo sit logica vtrū: q̄d est de b̄z p̄ceptib⁹ t̄ intētōib⁹ formatis per actib⁹ intelligēdi. partiales ergo libri logice diuidunt̄ fin qd: t̄ in diuer si libris determinat̄ de diversis p̄ceptib⁹ t̄ intētōib⁹. nā sicut corpus mobile cōis modo acceptū est subm̄ in toto nālīphīa: attractū tū ad hoc vel ad illud est subm̄ in b̄z libro: vel in ill. sūt b̄z intētōib⁹ vtrū logica p̄p̄chēdūt. de termina: v̄o ad illud v̄o ad syllaz: vel ad enūciationem determinat̄ subi diversos libros logice: vt p̄t patere p̄jā dicta. cōter ergo loquendo dialectica est de actib⁹ rōnis: q̄d b̄z p̄cept⁹ ac̄tib⁹ q̄d rōnis dici p̄st: ppter q̄d cōis scri p̄a. hec dicētā nō fallit̄. cam⁹. Nā t̄ nos in rhetorica vbi sup̄ficialis de dialectica locuti sum⁹: nō curauim⁹ diffi guere iter b̄z p̄ceptib⁹ t̄ tactus rōnale: sed dixim⁹ dia lectica t̄ rhetorica esse de actib⁹ rōnis b̄z.

**A**lterius forte dubitaret aliquis. dato q̄ dialectica sit de talib⁹ p̄ceptib⁹ t̄ intētōib⁹. vtrū p̄p̄ loquēdo pos sit dici scia. Ad q̄d dici p̄t q̄d fm p̄bz. 2. metaph. 2. 15. dia locrica d̄z dici modus sciēdi. vñ sup̄ illo vbo: ḡ maliz est simul querere sciētiā t̄ modus sciēdi. vult mētator q̄d per b̄z modus intelligētē dialectica est magis modus sciēdi q̄d scia. ex hoc sumi p̄t: q̄d sciētē est in intellectu: t̄ de illis. p̄p̄ t̄ p̄ncipalēt̄ est scientia que p̄p̄ t̄ p̄ncipalēt̄ p̄t ēt obm̄ intellectus: t̄ ide est: q̄d p̄p̄ parti cularia nō sunt p̄p̄ obm̄ illecl⁹. benē dicit⁹ est q̄d scri bi. 7. metaph. 2. 15. q̄d ex p̄t nō est scientia neq̄ diffini tē. Lū ergo illecl⁹ per se p̄mo intelligat ipsas res t̄ talia ōf: t̄ intelligēdo ea intelligat seip̄suz: vt p̄t baberi ex 3. de aia. mēto. 15. nibil q̄d est in illecl̄ fm q̄d b̄z poterit p̄ncipale esse obz stellaz. Dialectica ḡ q̄d est de p̄ceptib⁹ t̄ intētōib⁹: vt sunt qd rōnis p̄p̄ scientia est nō poterit: erit t̄ modus sciēdi. nā l̄ illecl̄ nō ferat̄ in p̄ceptū: t̄ intētōes que sunt in ipso p̄mo t̄ p̄ncipalēt̄. fm b̄z b̄z cō siderat̄: vt dicit̄ mētētē mētētē nō sunt de rōne rei cō siderat̄ fm essētā suā: q̄tū est de rōne ei⁹: q̄tū ad modū exēdi: vt dicit̄ mētētē mētētē nō sunt de rōne hoīs cō siderat̄: vt dicit̄ mētētē mētētē nō sunt de rōne ei⁹: q̄tū ad modū exēdi: q̄d nā cū nō existat̄ b̄z nisi in suis p̄ticularibus cū de rōne rei p̄ticularis sit mā signata. De rōne hoīs q̄tū ad modū exēdi quēb̄z sunt aliquo mō aditōes māc: sic phi losophia dupl̄ p̄t cōsiderari. vel fm se: vel l̄z modū quo participat̄ a nobis fm se accepta: cū scia sit p̄p̄ de rebus p̄ centiales phīe: p̄p̄cīo: mathematicus: t̄ diuin⁹. b̄z aut̄ in declaratiōib⁹ quas sup̄ p̄phīo edidim⁹ plenius tractauim⁹. igī l̄z h̄c modū dialectica sicut deficit a ratione scie: sic deficit q̄d nō est essentialis p̄ phīe. Lū sic cō siderat̄ phīa nō fm se: l̄z fm modū q̄d p̄cipat̄ a nobis: q̄d nos intelligētē cū discussor̄t̄ intelligētē p̄ponēdo t̄ diuide do: ppter q̄d intelligētē p̄t accidere obligatas terror: quā nō cōponimus nec inferimus vt debemus. ideo dialectica quādā modo essentialis pertinet ad phīaz p̄t dirigit̄.

## Prologus

ip̄sib⁹ actib⁹ rōnis: t̄ q̄d b̄z actib⁹ ad oīa entia applicari possunt: ex mētētē dialectica est sciētā cōis. Ex hoc fore or tuz habuit illa distincio: q̄ dialectica cōsiderari p̄t ve do cōsiderare: vt vtens. vt docēs aut̄ est sp̄alis: q̄d nō est de omni ente: sūt solū est de his que se tenēt ex parte rōnis. vt vtens vero est quodāmō cōis: q̄d rōnib⁹ illis vt postūmus in oīa mā t̄ applicabiles sūt ad oīa entia. Ex hoc etiā patere p̄t quō dialectica est de scēdis intētōib⁹ adiunctis p̄mis. syl logismus enī enūciatio: t̄ Italia de gbus p̄ se est logica secū das intētōes noīant̄: t̄ q̄d bee applicabilitā sūt ad ea que sunt significatiua rerū: t̄ ad ea que dicūt intētōes p̄mis: ideo dialectica est de scēdis intētōib⁹ adiunctis p̄mis: q̄d est de talib⁹ scēdis intētōib⁹ applicabilitā ad ea q̄d sunt p̄t me intētōis. quō aut̄ differūt p̄me intētōes a scēdis: t̄ vtrū de obis scēdis intētōib⁹ sit dialectica: t̄ quō ēt eis: ali bi forte declarabīt. Ad p̄sens aut̄ sufficiat scire q̄ dialectica magis est de scēdis intētōib⁹. Scie v̄o reales magis sunt de intētōib⁹ p̄mis: t̄ q̄d q̄ tradim⁹ in logicap̄t adiūgi t̄ applicari ad ea que sunt alia scia: t̄ dicit⁹ est dialectica ētē de scēdis intētōib⁹ adiunctis p̄mis. i. applicabilitā p̄mis.

**A**lterius querit̄. dato q̄ dialectica nō sit scia nisi large loquēdo: t̄ q̄d potest ētē cōis t̄ sp̄alis: dubitaret forte aliquis. vtrū magis deficiat a rōne scie: vt ētē cōis q̄d vt est sp̄alis: vel ecōuerso. Rōn. 2. 15. q̄d magis deficiat a rōne scie: t̄ magis est modus sciēdi: vt ētē cōis: t̄ vt applicat̄ ad res: q̄d vt est sp̄alis: q̄d vt est cōis: t̄ vt applicat̄ ad res nō est determinatiū: nec est de aliquo obō p̄ncipalē: sed solū est quidā modus sciēdi quo vtrū alī scie tie in determinādo de reb⁹. Lū vt est sp̄alis: t̄ vt ētē docēs habz alīq̄ obm̄ de quo cōsiderat̄ p̄ncipalē: vt ea que se tenēt ex parte rōnis: t̄ de eis pbāt̄ que pbāt̄ d̄z: vt pbāt̄ debitas passiōes de sylo: vel etiā pbāt̄ alia v̄mā regit̄ in multis: t̄ imitaf̄ alias scias. Deficiat̄ nā aliquo mō a ratione scie: q̄d sic accepta sit aliquo mō de aliquo obō p̄ncipalē: vt de his que se tenēt ex parte rōnis: t̄ q̄d talia nō possunt ētē p̄ncipale obm̄ illecl̄: dialectica etiā sic accepta deficit aliquo a rōne scie: t̄ d̄z ētē modus sciēdi.

**A**lterius forte dubitaret aliquis. dato q̄ dialectica est scia: t̄ quō ētē de dīa eius ad alias scias: t̄ q̄d sufficiētē dicit̄ ētē ex p̄tētē: t̄ q̄d scie distinguit̄ p̄ obiecta: t̄ q̄d ea de gbus cōsiderat̄: t̄ fm p̄bm. 4. metaph. logicus laborat̄ in eo q̄d pbāt̄ d̄z laborare. vult enī q̄d de codē cōsiderat̄ metaphyca: t̄ q̄d scie ētē de p̄ncipalē: t̄ q̄d v̄l q̄d cōe est metaphyco t̄ dialectico loqui de ente t̄ ait: q̄d auēt̄ in subiecto: ḡ sunt vna scia: q̄d dīa scia: q̄d accipiētē est ex dīa subo. Rōn. 2. 15. q̄d scie ētē causa: t̄ q̄d scie ētē causat̄ ex reb⁹: vt dīc 2. 15. meta. 2. 15. Et scire est p̄ cām: vt p̄t haberi ex p̄m̄o posterio: t̄ p̄phīco: mētētē p̄. sic ētē viderē ētē ip̄sib⁹: i. ip̄sib⁹ causat̄ rez: sic ētē scietys arbitrarī possum⁹. scit̄ enī oīa entia reducunt̄ in vnu ens: vt ētē p̄m̄o: t̄ scie ētē ordinate adiūcētē: t̄ oīs reducunt̄ ētē causaz p̄m̄a. alī enī ētē cōsiderat̄ vnuersi: sic scie ētē ordinate adiūcētē: t̄ oīs reducunt̄ ētē scietys cōes: vt ētē metaphyca. alī enī ētē cōfūt̄ scietys: i. ētē simpli t̄ absolute loquēdo non est pole ētē duas scias cōes: metaphyca ḡ que est cōis: t̄ ētē de ente in eo q̄d scie ētē differt ab oīb⁹ illis scietys. est ētē vna differentia inter metaphyca: t̄ dialecticā: q̄d metaphyca p̄p̄ est scia cōis: nā aut̄ dialectica. alia aut̄ dīa ētē p̄t: q̄d metaphyca est scia: sed logica: vt patuit. magis est modus sciēdi. Opposita aut̄ his nō est difficile soluere. nā dialectica p̄le t̄ p̄mo laborat̄ circa ea q̄d sunt rōnis. ex mētētē aut̄ vt supra dicebas circa totū ens. Lū ḡ of q̄d circa ētē laborat̄ logicus t̄ phīs: q̄d circa ens p̄z hoc nō ētē codē mō: i. phīa t̄ logica nō sunt vna scientia. Qd vero scēdo addēbat̄ q̄d sunt de codētē subiecto. dicendū: q̄d subiectus dici potest omne q̄d cōsiderationi subiectur. ens enīz subiectis cōsiderationi logici: hoc est ex sequētē. cōsiderationi ve ro metaphyci vt dīcūt̄ ētē subiectis per se t̄ fm q̄d b̄z. **A**lterius forte dubitaret aliquis. vtrū dīcūt̄ ētē dia lecta differebat̄ ab alijs scietys realib⁹. videb̄t q̄d nō: q̄d de b̄z p̄ceptib⁹ de gbus est logica viden̄t̄ ētē talie scietē: vt p̄z: q̄d in 3. de aia determinat̄ de p̄ceptib⁹ idūsib⁹: t̄ enī de p̄ceptib⁹ p̄p̄. q̄d nō ētē nō ētē nisi de talib⁹ scie reales cōsiderare possent. Amplus. dialectica v̄l est de actib⁹ rōnis: v̄l de con

B 3

## Liber

ceptibus formatio per tales actus: ut sit de diffinitione que formata ex intellectu simplici: vel de enunciatione que formatur per intellectu compositionem. constat autem quod de talibus aliquo modo considerat scientia realis. nam de diffinitione considerat metaphysicus: et qua ratione diffinitione est de consideratione scientie realis. alii etiam acceptus de consideratione talium actuū esse poterunt. **R. n. d. o.** qd hoc acceptus potest dari duplex distinctione. pmo enim possunt considerari sicut se: et ut sunt noia scde intentionis. z° possunt accipi quod ad id quod subiectum talibus intentionibz. nam sicut genus noiat intentione sed: etiam tñ quod stat sub tali intentione noiat intentione pmā: sic diffinitione: et enunciatione nominat sedes intentiones: ea tñ que stat sub istis possunt noiat intentiones pmas. differt qd dialectica ab alijs scientiis realibz: qd dialectica magis est de ipsis ut noinat intentiones sedes: etiam vero magis sunt de his quod ad ea que talibus intentionibz sunt subiecta. Secundo potest esse distinctione talium acceptuum: quod diffinitio oēs hoc acceptus duplex potest considerari. vel ut sunt significativa rerum: vel sunt ista in collectus ad intelligendum. Dialectica qd est scia directiva rationis considerat de id conceptibus: ut sunt instrumenta quedam inveniuntur intellectum ad intelligendum. Scientia vero reales si considerant de talibus: hoc est in quantum sunt significativa rerum: et hoc est quod metator ait. 7. metaph. qd logicus considerat de diffinitione fm qd est instrumentum qd inducit intellectum ad intelligere quiditates rerum. philosophus vero fm qd significat naturas rerum.

**Alterius forte dubitaret** aliquis. utrum dialectica differat a rhetorica. et videt qd non. rhetorica nō est realis nec est qd sermocinalis: sed est magis rationalis. Nam entimenta et rationes et prius videns est totum corpus rhetoricae: et id circa quod principali versat rhetorica: ut vñ velle pbs p rhetoricoz: et qd hoc videtur esse pp dialectica qd non sit realis: nec pp sermocinalis: sed rationalis. videt qd hoc non differat ab illa. **R. n. d. o.** qd de hoc in rhetorica sufficiens diximus: sed ut ad penses spectat: dicere possumus qd inter ea que ex parte rationis se tenet: quodammodo sunt violentia et magnificacia: quedammodo sunt infirmiora et magis debilia: ut syllus est efficacior: qd entimenta: et id est qd exempluz. est ergo rationalis dialectica et rhetorica. alii tñ tñ: et qd dialectica principali considerat que sunt efficacia adcludenduz: ut sunt syllus et inducere. rhetorica vero considerat debilita: et entimenta et exemplum: est enim inducere efficacior: ex exemplo: sicut syllogismus efficacia entimenta: rhetorica ergo non est dialectica: est tamen aliquo modo executiva dialectica: quia ea de quibus considerat rhetorica redundant et ordinantur ad ea que considerantur in logica: sicut infirma ad fortiora.

**Incipit liber pmus Elenchos Arist.** CAP. I. **E**sophisticis autem elenchis: et de his qui videntur quidez elenchis: sed non sunt: sunt autem paralogismi: dicemus.

**L**iber iste qui dicitur elenchorum sicut ali libri pbi. potest dividiri in tres duas. In pheimi tractatus pars executiva incipit ibi. Quid ergo ali quidam. Nam quodammodo aut alibi incipit pars executiva. Et de hoc non est magna vis constituta. Circum pmo duo facit. qd pmo dicit de gbus est determinandum in hoc lib. z° dat modum pcedendi circa ea que est determinaturus ibi. **In** cipientes a pmis. **C**ad modum pcedendi in hoc libro. d. qd vult pcedere a pmis f3 natura. hoc mltipli exponit. p. sic qd nālē qd est pcedit questione qd est: vel ppter qd est. vult ergo pbus incipe a pmis fm natura: qd puer vult determinare de syl-

parte. iō ait nos autem dicemus de sophisticis elenchis qd est ad ipsius syllabus sophisticum: et dicemus de his. i. de talibus syllabus sophisticis qui videntur quod elenchis qd est ad apparationem. sicut at paralogismi: sed non elenchis qd est ad non existentiam. Exponit autem dictus textus aliter ut p. caq. dicta sunt non tangant p. dicta tria. vñ syllabus ipse sophisticus: et apparationem et non existentiam: sed refert dicta littera ad diuersa gis syllabus sophisticorum: ut sit sensus: nos dicemus de sophisticis elenchis qd est ad peccates in mā quod lñ sunt sophistici: sunt tñ elenchis et syllabus qd fm pmo topicoz. syllabus litigiosus peccans in mā syllabus est et syllabus dicit: et addit quod vult dicere de his qui videntur elenchis qd est ad peccates in forma: ideo subdit qd paralogismi sunt non elenchis. Nam peccates in forma sunt paralogismi. i. iuxta syllabus. videntur. n. syllabus sed non sunt. vel aliter. nos dicemus de sophisticis elenchis. i. de fallacibus in dictione. et de his qui videntur elenchis. i. de fallacibus extra dictione. Dicunt autem hoc fallacie: qd videntur elenchis. qd plus habent de apparatione: et plus videntur decipere fallacie extra dictione qd est in dictione. et lñ h̄ fallacie tātā habeant apparationem: non tñ ppter hoc sunt veri elenchis. vel veri elenchis quedam inveniuntur intellectum ad intelligendum. Scientia vero reales si considerant de talibus: hoc est in quantum sunt significativa rerum: et hoc est quod metator ait. 7. metaph. qd logicus considerat de diffinitione fm qd est instrumentum qd inducit intellectum ad intelligere quiditates rerum. philosophus vero fm qd significat naturas rerum.

**Alterius forte dubitaret** aliquis. utrum dialectica differat a rhetorica. et videt qd non. rhetorica nō est realis nec est qd sermocinalis: sed est magis rationalis. Nam entimenta et rationes et prius videns est totum corpus rhetoricae: et id circa quod principali versat rhetorica: ut vñ velle pbs p rhetoricoz: et qd hoc videtur esse pp dialectica qd non sit realis: nec pp sermocinalis: sed rationalis. videt qd hoc non differat ab illa. **R. n. d. o.** qd de hoc in rhetorica sufficiens diximus: sed ut ad penses spectat: dicere possumus qd inter ea que ex parte rationis se tenet: quodammodo sunt violentia et magnificacia: quedammodo sunt infirmiora et magis debilia: ut syllus est efficacior: qd entimenta: et id est qd exemplum. est ergo rationalis dialectica et rhetorica. alii tñ tñ: et qd dialectica principali considerat que sunt efficacia adcludenduz: ut sunt syllus et inducere. rhetorica vero considerat debilita: et entimenta et exemplum: est enim inducere efficacior: ex exemplo: sicut syllogismus efficacia entimenta: rhetorica ergo non est dialectica: est tamen aliquo modo executiva dialectica: quia ea de quibus considerat rhetorica redundant et ordinantur ad ea que considerantur in logica: sicut infirma ad fortiora.

**Incipit liber pmus Elenchos Arist.** CAP. I. **E**sophisticis autem elenchis: et de his qui videntur quidez elenchis: sed non sunt: sunt autem paralogismi: dicemus.

**L**iber iste qui dicitur elenchorum sicut ali libri pbi. potest dividiri in tres duas. In pheimi tractatus pars executiva incipit ibi. Quid ergo ali quidam. Nam quodammodo aut alibi incipit pars executiva. Et de hoc non est magna vis constituta. Circum pmo duo facit. qd pmo dicit de gbus est determinandum in hoc lib. z° dat modum pcedendi circa ea que est determinaturus ibi. **In** cipientes a pmis. **C**ad modum pcedendi in hoc libro. d. qd vult pcedere a pmis f3 natura. hoc mltipli exponit. p. sic qd nālē qd est pcedit questione qd est: vel ppter qd est. vult ergo pbus incipe a pmis fm natura: qd puer vult determinare de syl-

## Primus

logismo sophistico: an sit: qd qd sit. Alio modo exponit sic: quem pmo cadit in consideratione sophiste. et qd pmo docet quod sunt mere: qd quod sunt modi arguedi. iō incipit apud fm natura: qd incipiet a metis quas naturaliter sophiste pmo appetit. Nam etiam ali modi expōnunt qui oēs calunia habent. ppter qd postumus aliter dicere qd f3 naturaliter intelligentia coēs pcedunt propria. Amplius naturaliter elementa precedunt elementata: vt loc. sophistici qd sunt elementa syllogismorum sophisticorum nālē pcedunt splos syllabus sophisticos. **R. n. d. o.** meta redargutionis que est apparitione: et manifestior pcedit metas alias. vult ergo pbus dicere qd incipiet a pmis fm natura: qd prius determinabili quedam circa circa syllogismū sophisticū qd determinabili quedam circa ipsius. Rursus plus determinabili de locis sophisticis qd de syllabus sophisticis. Amplius prius determinabili de meta redargutionis: qd de alijs metis: immo si sic vellermus incedere totius ordinis libri possumus describere ostendendo qd semper apud fm natura incipit id est a principio ut natura rei postulat.

### Postquam disputauimus

quedam communia circa dialecia. restat disputare quedam communia circa syllabus sophistici. **D**ubitaf ergo pmo. ut p. de syllogismo sophistici possit esse scientia. videtur qd non: quia fm pmo. 6. metaphysice. non malefecit plato qui collocauit sermonem sophistici sub non ente. ita ergo de eo erit scientia oportet ut sit ens: qd non ens non sunt spes neq; differēt: et per cōscientias non oīt non pōt esse scientia. Amplius et sophisticā et obliquitate: et puationes: et talia videntur quedam per accidentem: sed eius qd est per accidē non est cure arti: ut dicitur. 5. ethycoz. ergo de talibz non erit scientia. **R. n. d. o.** qd fm quodam de syllogismo sophistici est scia: qd h̄ syllabus non dicit puationem solū: sed supra puationes addit aliquas eas: rōne quarū de eo pōt eē scia. sed hoc non pōt stare: qd si syllabus sophisticus f3: qd h̄ b̄ cā: ille cā erit vel apparet vel non existēt: si ergo tales cause faciunt sciam non faciunt sciam nisi existimata. ideo dicit metator. 4. metaph. qd sophista nullaz habet scientias: sed tñ facit estimari se esse scientem: cujus tñ non sit. ideo possumus dicere qd scientia non solū cōsiderat recta: sed et obliquitas rectorum: ut grāmatica non solū cōsiderat cōgrua: sed et cōgrua. et naturalis non solū cōsiderat formā: sed etiā puationē: est ergo de syllogismo sophistici scia etiā ut est obliquitas quedam: qd ergo scientia que cōsiderat de recto poterit cōsiderare de obliquitate: qd opponitur illi recto: et quia syllogismus sophisticus est obliquitas opposita syllogismo dialectico: ut infra probatur: dialectica que cōsiderat de syllogismo dialectico considerare poterit de sophisticō et opposito. Qd vero dicebat qd sophista cōsiderat de tali syllogismo. ergo dialecticus non considerat de eo: ut patebit non eō modo cōsiderant sophista et dialecticus de syllogismo sophisticō. diversas autem artes cōsiderare de eodem. s3 nō eodem modo non est inconveniens.

**Alterius forte dubitaret** aliquis. de syllogismo sophistici possit esse scientia. utrum dialectica sit illa scientia que est de tali syllogismo. et videtur qd non: qd sophista differt a dialectico. si ergo pertinet ad sophisticas considerare de tali syllogismo: ut patebit: non videtur qd h̄ pertineat ad dialecticū. **R. n. d. o.** qd ut dicebat de syllogismo sophistici non potest esse scientia per se et distincta et separata cum talis syllogismus essentialiter sit obliquitas quedam: illa ergo eadem scia que considerat de recto cui opponitur hec obliquitas: cōsiderabit de ista obliquitate: semper enim eadem est scientia oppositorum: et rectū est iudex sui et obliqui: ut dicitur in pmo de anima. quecumque ergo scientia que considerat de recto poterit cōsiderare de obliquitate: qd opponitur illi recto: et quia syllogismus sophisticus est obliquitas opposita syllogismo dialectico: ut infra probatur: dialectica que cōsiderat de syllogismo dialectico considerare poterit de sophisticō et opposito.

Qd vero dicebat qd sophista cōsiderat de tali syllogismo. ergo dialecticus non considerat de eo: ut patebit non eō modo cōsiderant sophista et dialecticus de syllogismo sophisticō. diversas autem artes cōsiderare de eodem. s3 nō eodem modo non est inconveniens.

**Alterius forte dubitaret** aliquis. sophista ut vtrū obliquer possit de syllogismo sophisticō. et videtur qd non: qd ut patet per habita cōsideratio syllogismi sophistici pertinet ad scientiam. ars autem sophisticā nō est scientia nec modus sciendi. Sed solus est modus apprendi: ut satis invenit 2. 4. met. qd. **R. n. d. o.** qd non est inconveniens aliquā arte cōsiderare: et intendere aliqd tanq; finē: et tamē nihil considerare de eo per quod potest consequi finē illuz. Cū igit finis sophiste sit apparet et magis ei sit opepretum videri et non facere: qd facere et non videri: qd hunc finem maxime potest consequi per syllogismum sophisticum: non obstante qd dialecticus considerat de sylofor



## Liber

**Alterius forte dubitaret** alig. vtruz diale<sup>c</sup> cōsiderādo de sylllo sophistico possit dici artifex cōis; et videatur q̄ sic: q̄ qui cōsiderat de aliquo applicabili ad omnes mām fm ḡ b̄ videt̄ est artifex cōis. Et talis est dialecticus cōsiderādo de sylllogismo sophistico. ḡ tē. Rn? dñm q̄ em p̄m. 4. metaph. tres sunt artifices cōis, metap̄fysicus: dialecticus: sophista: et vt cōmetator ibidē vlt̄ hi tres nō eodē mō cōes sunt. nā metaphysicus cōsiderat de oībus h̄z vitatē. dialecticus fm pbabilitate. sophista h̄z apparetia. ḡ q̄ h̄ rōne dialecticus est q̄ sit sophista: immo sophista opponit̄ dialecticus cōsiderat de rebus fm apparetia: dialecticus nō prinet ad dialecticū. ergo nō est pole et dialectici esse artificē cōe: vt cōsiderat de sylllogismo sophistico: q̄ tūc cōsideraret de oīb̄ fm apparetia: sicut sophista: et nō differret ab ipso. possumus ḡ dicere q̄ sicut sophista p̄p̄r loquēdo c̄l cōis et nō spālis: q̄ vtr̄ sylllo sophistico: t̄ nō tradit̄ artē de ipso. sic ecōtrario dialecticus respectu sylllogismi sophistici p̄p̄e est solus spālis: t̄ nō cōis: q̄ tradit̄ arte de eo: et vt supra dicebat̄: nō p̄p̄e vtr̄ ipso.

**Alterius forte dubitaret** alig. vtruz sc̄iēta q̄ hic tradit̄ p̄tineat ad librū p̄oz: et videat̄ q̄ sic: q̄ vt dicit̄ ē de sylllogismo sophistico in tantū tradit̄ ars inq̄stū est obligatas syllli: et q̄ ad eūdēz vides p̄tineat cōsiderare de recto et obliquocū ad librū p̄oz p̄tineat cōsiderare de sylllo. ad eū prinet cōsiderare de sylllo sophistico. Rn? dñm q̄ fm quosdā: iō ad librū p̄oz nō prinet cōsiderare de sylllo sophistico: q̄ syllli sophisticus nō est pura obligatas respeccū sylllogismi sed ultra tales obliquitates addit̄ speciales causas: fm illas causas voluit salutare sc̄ia: fm de ipso. fm illud stare nō p̄t. sūn. syllli in eo q̄ sophisticus haberet alias causas positivē p̄ter hoc q̄ est obligatas syllli. seq̄. ref̄ q̄ ars sophistica fm q̄ sophistica ēēt sc̄ia. nā q̄ sicut entimema sic ēēt defect̄ sylllogismi: q̄ etiā fm q̄ b̄ h̄z cōs̄ aliq̄a separata a dialectica. Hilla etead sc̄iēta separata q̄ est de sylllogismo dialectico erit et de sophistico ei opposit̄. solus ergo dialecticus tradit̄ h̄z arte: aliū aut̄ artifex: vt sophista: arte nō tradit̄ h̄z ea vtr̄: vt ostēsuz est. Qd̄ vō obviciab̄ solutum est per iam dicta.

**C**vidēt̄ autē ob multas causas: quo r̄l h̄z vñ aptissimus est et publicissimus per noia.

**C**in parte ista ostēd̄it p̄hs deceptionē ēē possibile ex p̄te sermonis. et duo facit. q̄ p̄mo ponit q̄d̄ intēdit̄. et manifestat p̄positū ibi. Nā q̄m nō ēēt. dicit̄ ḡ b̄ sylllogismi sophistici vident̄ et sūt deceptio. et ppter multas causas eni loci sophistici: et oēs fallacie sunt cause quare h̄z syllli apparet̄ et decipiāt̄. quo r̄l. i. quarū fallaciārū. vel quo r̄l. loco vñus locus est aptissimus et publicissimus. vt ille qui sūt noia. i. equiuocatio. Notādū aut̄ q̄ equiuocatio adeo est apta: et adeo est publica. i. manifesta ad soluendū q̄ quasi est digna despici. vnde circa finē h̄z dicit̄ q̄ equiuocatio est leuisim⁹ paralogism⁹ et orōne fm eq̄uiuationē pene oēs sunt ridiculose. Notādū etiā q̄ quāto locus sophisticus magis est manifestus et publicus: tāto magis apparet̄ quāto fallacia sit in eo: ppter q̄d̄ de colenī ars dari p̄t. Lū ergo dicit̄ q̄ locus equiuocatio ēēt aptissimus et publicissimus p̄t exponi dupl̄. vel q̄ est aptissimus ad soluēdū artez de ipso: et ad ostēdēdū q̄ est deceptio. tātū: et apparet̄ t̄ nō existit̄. Deinde cū dicit̄.

**Alterius forte dubitaret** alig. vtrum hec cōsideratio p̄tineat ad librū topicoz: et videat̄ q̄ sic: q̄ l̄ sylllogism⁹ sophisticus p̄ se et p̄mo nō sit obligatas sylllogismi simpl̄: est t̄ fm q̄ b̄ obligatas syllli dialectici: vt infra pbabiē. ergo cōsideratio ista l̄ nō p̄tineat ad librū p̄oz p̄bi deter-

mina de sylllo simpl̄. p̄tinebit̄ t̄ ad librū topicorū: vbi determinat̄ de sylllo dialectico.

**C**In h̄riuz est: q̄ cuī liber iste sit distinct⁹ a libro p̄oz et topicoz: cōsiderare de sylllogismo sophistico nō p̄tinebit̄ ad aliquē illoꝝ libroz: Rn? dōdo q̄ aliū sufficit ad diversificadū cōsideratio: nē libri: q̄d̄ nō sufficit ad diversificadū sc̄iētā. Vident̄ eni q̄ de corpore mobile simpl̄ est liber p̄bicoz. si vō cōsideret̄ corpus mobile sub aliū spāli rōne: vt q̄ est mobile ad sitū vel ad formā. h̄z cōsideratio nō subterfugit sc̄iētā nālē. subterfugere t̄n cōsiderationē libri p̄bicoz. et q̄d̄ v̄t̄ est in positivū locū h̄z in p̄tuū. Nam de p̄tuātē simpl̄ cōsideratio in lib. p̄bicoz. sed si v̄t̄ yellem⁹ p̄tuātē sub aliqua spāli rōne accipe: l̄z nō subterfugere cōsiderationē sc̄iētā nālē: subterfugere t̄n cōsiderationē libri p̄bicoz. posset. n. p̄tinere ad alios libros nālēs. Sic ēēt quādā modo in p̄posito: obligatas. n. sylllogismi dialectici dupl̄ p̄t accipit̄ simpl̄ et tablūt̄: vt ēēt obligatas talis syllli: et sic nō diversificat cōsideratio tradit̄ in lib. topicoz. Uel p̄t accipit̄ b̄ obligatas sub aliqua spāli rōne: vt inq̄st̄ est apparet̄ et deceptio. Et vt h̄z spāles op̄onez ad elēchuz et sic nō prinet ad librū topicoz. Et q̄ talē obliquitatē no minat syllli sophisticus: iō cōsideratio hic tradita subterfugit cōsiderationē libri topicoz. Dicim⁹ ergo q̄ tradere arte de sylllo sophistico nō pertinet ad aliū artifex q̄ ad dialecticū: sicut tradere arte de entimēma sophistico nō prinet ad aliū artifex q̄ ad illū qui cōsiderat de entimēma. nō. n. p̄t est sc̄ia spālis qui tradat arte de sylllo sophistico. tradere eni arte ēēt de genere bonoz. cognoscere aut̄ malū h̄z rōne boni. Si ergo alī sc̄ia ēēt p̄ncipaliter et p̄ se de sylllo sophistico malū fm q̄ b̄ ēēt de genere bonoz: et eēt per se inq̄st̄: q̄d̄ est icōueniēs: iō vtr̄ p̄t̄ p̄iam dicta: illa ars tradēs h̄z arte ēēt sophistica: et etiā sc̄ia: q̄d̄ est icōueniēs: p̄t̄ ergo de sylllo sophistico ēēt liber per se segatus a libro topicoz. ppter spālē modū obligatas: que h̄z talis syllli: t̄n de sylllo sophistico nō p̄t eēt sc̄ia alia separata a dialectica. Hilla etead sc̄iēta separata q̄ est de sylllogismo dialectico erit et de sophistico ei opposit̄. solus ergo dialecticus tradit̄ h̄z arte: aliū aut̄ artifex: vt sophista: arte nō tradit̄ h̄z ea vtr̄: vt ostēsuz est. Qd̄ vō obviciab̄ solutum est per iam dicta.

**C**vidēt̄ autē ob multas causas: quo r̄l h̄z vñ aptissimus est et publicissimus per noia.

**C**in parte ista ostēd̄it p̄hs deceptionē ēē possibile ex p̄te sermonis. et duo facit. q̄ p̄mo ponit q̄d̄ intēdit̄. et manifestat p̄positū ibi. Nā q̄m nō ēēt. dicit̄ ḡ b̄ sylllogismi sophistici vident̄ et sūt deceptio. et ppter multas causas eni loci sophistici: et oēs fallacie sunt cause quare h̄z syllli apparet̄ et decipiāt̄. quo r̄l. i. quarū fallaciārū. vel quo r̄l. loco vñus locus est aptissimus et publicissimus. vt ille qui sūt noia. i. equiuocatio. Notādū aut̄ q̄ equiuocatio adeo est apta: et adeo est publica. i. manifesta ad soluendū q̄ quasi est digna despici. vnde circa finē h̄z dicit̄ q̄ equiuocatio est leuisim⁹ paralogism⁹ et orōne fm eq̄uiuationē pene oēs sunt ridiculose. Notādū etiā q̄ quāto locus sophisticus magis est manifestus et publicus: tāto magis apparet̄ quāto fallacia sit in eo: ppter q̄d̄ de colenī ars dari p̄t. Lū ergo dicit̄ q̄ locus equiuocatio ēēt aptissimus et publicissimus p̄t exponi dupl̄. vel q̄ est aptissimus ad soluēdū artez de ipso: et ad ostēdēdū q̄ est deceptio. tātū: et apparet̄ t̄ nō existit̄. Deinde cū dicit̄.

**C**Nā q̄m nō ēēt ipsas ferētes disputare: sed nominib⁹ p̄ rebus vñmūt̄ notis: et ideo quod accidit̄ in nominibus in rebus arbitramur ac-

## Primus

cidere velut in numeris ratiocinatibus.

**C**Erequit̄ de intento: tria facit. nā p̄mo adducit̄ ad propositū quādā rōne. et q̄d̄ dixerat manifestat per file. et cōsideratio de sylllogismo sophistico nō p̄tinebit̄ ad aliquē illoꝝ libroz: Rn? dōdo q̄ aliū sufficit ad diversificadū cōsideratio: nē libri: q̄d̄ nō sufficit ad diversificadū sc̄iētā. Vident̄ eni q̄ de corpore mobile simpl̄ est liber p̄bicoz. si vō cōsideret̄ corpus mobile sub aliū spāli rōne: vt q̄ est mobile ad sitū vel ad formā. h̄z cōsideratio nō subterfugit sc̄iētā nālē. subterfugere t̄n cōsiderationē libri p̄bicoz. et q̄d̄ v̄t̄ est in positivū locū h̄z in p̄tuū. Nam de p̄tuātē simpl̄ cōsideratio in lib. p̄bicoz. sed si v̄t̄ yellem⁹ p̄tuātē sub aliqua spāli rōne accipe: l̄z nō subterfugere cōsiderationē sc̄iētā nālē: subterfugere t̄n cōsiderationē libri p̄bicoz. posset. n. p̄tinere ad alios libros nālēs. Sic ēēt quādā modo in p̄posito: obligatas. n. sylllogismi dialectici dupl̄ p̄t accipit̄ simpl̄ et tablūt̄: vt ēēt obligatas talis syllli: et sic nō diversificat cōsideratio tradit̄ in lib. topicoz. Uel p̄t accipit̄ b̄ obligatas sub aliqua spāli rōne: vt inq̄st̄ est apparet̄ et deceptio. Et vt h̄z spāles op̄onez ad elēchuz et sic nō prinet ad librū topicoz. Et q̄ talē obliquitatē no minat syllli sophisticus: iō cōsideratio hic tradita subterfugit cōsiderationē libri topicoz. Dicim⁹ ergo q̄ tradere arte de sylllo sophistico nō pertinet ad aliū artifex q̄ ad dialecticū: sicut tradere arte de entimēma sophistico nō prinet ad aliū artifex q̄ ad illū qui cōsiderat de entimēma. nō. n. p̄t est sc̄ia spālis qui tradat arte de sylllo sophistico. tradere eni arte ēēt de genere bonoz. cognoscere aut̄ malū h̄z rōne boni. Si ergo alī sc̄ia ēēt p̄ncipaliter et p̄ se de sylllo sophistico malū fm q̄ b̄ ēēt de genere bonoz: et eēt per se inq̄st̄: q̄d̄ est icōueniēs: iō vtr̄ p̄t̄ p̄iam dicta: illa ars tradēs h̄z arte ēēt sophistica: et etiā sc̄ia: q̄d̄ est icōueniēs: p̄t̄ ergo de sylllo sophistico ēēt liber per se segatus a libro topicoz. ppter spālē modū obligatas: que h̄z talis syllli: t̄n de sylllo sophistico nō p̄t eēt sc̄ia alia separata a dialectica. Hilla etead sc̄iēta separata q̄ est de sylllogismo dialectico erit et de sophistico ei opposit̄. solus ergo dialecticus tradit̄ h̄z arte: aliū aut̄ artifex: vt sophista: arte nō tradit̄ h̄z ea vtr̄: vt ostēsuz est. Qd̄ vō obviciab̄ solutum est per iam dicta.

**C**Ob hāc igī cām t̄ cas que dicende sunt: et syllli et elēchuz est apparēs: nō existēs autem. Cōcludit cōclusionē intētā. d. q̄ ob hāc cām. i. ppter eq̄uocationē: et ppter alias cas que dicēde sunt: vt ppter alias as fallacias. syllli et elēchuz pōt̄ esse deceptiūs: q̄ est apparēs t̄n exīs. Tūc sequit̄ illa pars.

**C**Quoniam autē est quibusdā magis opere p̄cū videri sapientēs q̄d̄ esse t̄ nō videri.

**C**Hoc autem non est simile. nā nomina quidē finita sunt: et orationē multitudo: res autē numero infinite. Necesse ergo erit plura eandem orationē t̄ vñū nōmen significare.

**C**Ostēdit̄ q̄ hoc credēdo decipiūr. d. q̄ hoc nō est file. i. nō ita se h̄z in reb⁹ sicut in noīb̄. nā noia q̄d̄ sunt finitā: et multitudo orōnum est finita: res autē sunt numero infinite. sunt. n. res multo plures q̄ noia. necesse est q̄ eādē orōne ēēt ad amphi⁹: vñū nōmen ēēt ad eq̄uocationēs significare plura. nunq̄ eni paucā p̄t̄ cōq̄r̄ multis: nisi ali quod eoꝝ adaptet̄ plurib⁹. nunq̄ ergo noia rep̄tentab̄ oēs res: nisi vñū t̄ idē nōmen significet̄ plura. decipiūr ḡ fidēm⁹ noia adeq̄r̄ reb⁹: et credēm⁹ accidere in reb⁹ q̄d̄ accidit̄ in noīb̄. Notādū aut̄ q̄ dicit̄ q̄ oēs nōmen significare plura: q̄ fm cōmetatorē locus q̄ sit p̄no: mina q̄d̄ esse aptissim⁹ et publicissimus pōt̄ referri ad eq̄uocationē et amphi⁹: et q̄ amphi⁹ sit in orōne: et eq̄uocationē in noīe. i. vt ostēdat nos decipī fm vñū fallaciāz: si credēm⁹ esse in re q̄d̄ vidēm⁹ in voce: ait q̄ oēs idē nōmen et eādē orōne significare plura. Notādū et p̄d̄ res eēt ifis: noia vñū finita: q̄d̄ noia nō solū res f̄z eēt specificū: sed etiā fm eēt idīuindū fm q̄d̄ modū sequēdo positio nez p̄b̄: qui posuit mundū eternū infinite res p̄cesserunt: sūn. fuerūt infiniti boies et noia sūt finitā: et p̄cesserūt plures boies habuisse idē nōmen vel possum⁹ dicere q̄d̄ accipit̄ h̄z finitū et finitū large vt dicant̄ res eēt infinite respectu no minū: q̄d̄ sunt multo plures q̄ noia. vel possum⁹ dicere q̄d̄ ibi accipit̄ finitū et finitū quo ad nos. nobis. n. p̄ se loq̄n̄: sunt magis nota et magis finita noia q̄d̄ res. sum⁹ enim cause et auctorēs noīuz sed nō res. Deinde cū dicit̄.

**C**Eponit minorē cōclusionē. d. q̄ sophistica ēēt apparet̄ sapientēs vñū exīs. Et q̄d̄ talis vñū q̄d̄ ēēt q̄lē habitū h̄z: q̄d̄ sophistica h̄z habitū apparet̄: et nō exītē sequit̄ q̄d̄ ipse sit copiosus ab apparet̄ sc̄ia h̄z nō exītē. Deinde cū dicit̄.

**C**Palā quoniam necessariū est his: et sapientis op̄ videri facere magis q̄d̄ facere et nō videri. Cōfinit cōclusionē. nā si apparet̄ sapientēs volūt̄ videri facere: et sophistica sunt apparet̄ sapientēs. Palā q̄m necessariū. i. expeditēs est his: i. sophistica videri facere op̄ sapientis magis q̄d̄ facere: et nō videri: sūt sup̄ maxime apparet̄ reb̄ hoc facere p̄ syllli sophistica. ergo appetent illuz.

**C**Notādū aut̄ q̄ videri facere nō ēēt necessariū nec expeditēs. sed est necessariū sup̄posito tali fine. Nā si tēdēm⁹ tangē finē videri sapientēs expedit nobis videri facere magis q̄d̄ facere et nō videri. Deinde cū dicit̄.

**C**Est autē vt sit q̄d̄ vñū dicere in uno quoq̄

Liber

**Op<sup>9</sup>** scietis nō metiri qdē cū de qb<sup>9</sup> nouit: t me  
tiētē at manifestare possit. Illec at sit hec qdē i  
eo qdē p̄t dare o:zōnē: illud at in eo qdē sumere.

**C**onit alia rōne que talis est. opa sapientis sunt nō mētiri de gbus nouit. mētientes posse manifestare: sibi opa facere maxime apparebim⁹ p̄ syllm sophisticiū. ergo volētes sophilice agere: qz volūt apparere sapientēs q̄rūt syllm sophisticiū. In hac rōne sic p̄cedit: qz p̄mo distinguit opa sapientis: 2<sup>o</sup> ex hoc excludit sophistas appetere dispūtationē sophisticā: qz p̄ hoc apparetur facere dā opera ibi. Necesse ergo eos. dicit ergo qz ve sit dicere ad vñū.i.in quadā summa: t̄lī i vnoquocqz.i ynaquaqz mā. Duplex est op⁹ sapientis. l. nō mētiri de gb⁹ nouit: qd p̄riet ad r̄sidentē: vt cu respōderit in his que dicit se noscere non inuenias mēdoꝝ. 2<sup>o</sup> est posse manifestare mētientes qz p̄tinet ad opponētes: qz cu opponit d̄z sic arguere qz oīdat nō mēdaces maledicētes. Subdit aut̄ qz hec duo opa sūt in eo qd p̄ orōnē.i.respoſitionē dare. quātū ad respōden- tez: vt nō mentiāt de gb⁹ nouit. illud vō in eo qd sumere. q̄tū ad opponētes: qz si opponens est sapiēs p̄sumere experimentū de alio: t̄ potē ostēdere ipzū esse mentiēt. **C** Notādū aut̄ qz opa sapientis dupl̄ p̄taccipi. absolute: 2 vt cōparant ad aliu. absolute aut̄ loquēdo eius est. si- derare causas altas sine difficultate: t̄ alia que tāgant p̄mo metapl̄. sed vt opa ad aliu. cui r̄ndet d̄z dare orōnē tale qz i his que dicit se noscere nō mētia: t̄ cu opponit d̄z sic ar- guere qz possit sumere experimentū de alio: t̄ si sit ignozans qz possit ipzū ostēdere mētientē esse: t̄ qz magis manife- star sapientia p̄ opera sapientis: vt cōparat ad aliu qz vt acci- piſ fin sc. hic vbi in tēdit de apparēte sapientia recitant il- la opa sapientis p̄ que cōparat ad aliu: t̄ vt manifestat sa- pentia ū. **C** Notādū etiā qz pdicita duo opa ad oppo- nētēt et respōdētē possent mō queri adaptari: sed de B nō sit nobis cure. Deinde cum dicit.

**C**oncessit ergo eos qui volunt sophistice agere dictarū disputationū genera iquirere. Opere reprecisiū n. est. nā huiusmodi potestas videri faciet sapientēs: cui<sup>m</sup> sunt desideriū habētes.

**C**lœcludit cœlusionē intentā. d.g. eos q. volūt sophistice agere & apparere facere opa sapientis ope p̄cipiūz est eiſ gen̄ dictarū disputationū.i. sophisticaz: qz hō potestas facit eos videri sapientes cuius desideriū sunt habētes. **C**loradū aut̄ q. scire sophisticare ē quedā p̄tias faciēs nos videri sapientes. qz ex hoc r̄ndendo nono videmur mentiri de gbus noniūz: qz non possum⁹ redargui: & opponēdo manifestam⁹ mētientea: qz alios redarguimus. **N**otaduz etiā has duas r̄ones facere vñā r̄one p̄pletā. Nā per p̄mā r̄one habem⁹ q. sophiste volūt videri facere. q. hanc aut̄ ostendis q. videri facere possim⁹ p̄ syllm sophisticuz. ergo sophiste hō syllm appetūt. **U**ltimo cuim dicit.

**Q**uonia ergo huiusmodi gen<sup>o</sup> est qdē disputationū: t quoniā huiusmodi appetit potesta  
tez hi quos vocam<sup>o</sup> sophistas manifestū est.  
**Q**uasi epilogādo excludit q manifestū est q illi q̄ vo-  
camus sophistas appetit h̄s gen<sup>o</sup> sophisticarū disputati-  
onuz: t h̄s potestate q possint apparere sapiētes. **N**o-  
tādū aut p̄ f̄z cōia scripta ph̄s p̄ pbauit syll̄z sophi<sup>m</sup> ec. h̄  
autē p̄ ipsuz esse vtilē t bonū: q̄ apperit a sophistis: s̄z  
hoc est petere: qd̄ est in dīo. q̄ q̄ appetit a malo f̄z q̄ h̄s  
malū est. q̄lis. n. vnuisq̄ q̄ est talis finis sibi videſ. melius  
est q̄ vt dicam<sup>o</sup> q̄ in tota pre p̄cedēte oñdit neçitātē hui<sup>o</sup>  
doctrine: q̄ tāto noti<sup>o</sup> alicui<sup>o</sup> obligatatis magis est neçia:  
quāto p̄ eā magis possum<sup>o</sup> decipi: t q̄ ḡ syll̄z sophi<sup>m</sup> poēz

modū p̄t accidere deceptio. iō ei⁹ cognitio évalde necia.  
**D**ictor⁹ atin-  
git pimo dubi-  
tare. vtrū syllus sophisticus sit subm in hoc li-  
bzoꝝ r̄n̄dꝝ q̄ sicq̄ illud de quo determinat

in aliquo opere est subiectum ibidem: sed hic determinatur de syllabo sophistico. ergo tunc. **C**ontra amplius illud a quo denominatur aliquid videtur esse principale intentum ibidem: si liber dicitur esse de syllabus sophistis: siue de elechis sophistis. ergo tunc. **C**ontra dolum quod subiectum in aliquo libro non est oportet illud de quo determinatur in illo libro: sed est illud de quo principale intentum est ibidem. **S**ed in hoc lib. principale intentum elechus. unde dolum est quod elechus est subiectum in hoc lib. elenchorum. ostensio est namque de syllabo sophistico non potest esse nisi per scientiam. si. nam. syllabus sophisticus sum quod non potest esse obligatus quodammodo posset esse quod principale intentum. sed quod obligatus est punitio et incoquitationes artis non potest esse per se intenta. ita syllabus sophisticus non potest esse nisi per cognitionem principale intentum. possumus ergo dicere quod opinio est inter subiectum et materia. subiectum enim alicuius libri est illud cuius cognitione principale intentum in librum vero dici potest non illud de quo in libro intentum sive est principale sive ex intenti principali regitur quod intentum est de elecho. ita sit intentum de fallaciam. vel de syllabus sophistis. **B**ut est in quantum deficit ab elecho: et reducuntur ad ignoratiem elechi: ut per scientiam huc librum. non enim est postulatum quod in aliquo libro alicuius scire determinetur de aliquo solito non potest ad aliud: et non illud sit ibi principale intentum. si ergo tradere arte de syllabo sophistico non prius nisi ad dialetum et hoc syllabus est obligatus syllabum dialeticum non potest quodammodo nisi alicuius suorum librum principale intentum de hoc syllabo. sed principale intentum de elecho vel de syllabo dialepticum. si autem istellit de isto **B**ut est in quantum est obligatus est. elechus ergo est subiectum in librum non simpliciter et ab aliis: sed propter rectitudinem quodammodo cui opponitur syllabus sophistis quodammodo est obligatus deceptio: ut dicam quod in librum topice est subiectum syllabus dialepticus simpliciter superius. In haec autem librum est elechus: et syllabus dialepticus non simpliciter acceptus: sed ut obviatur in quantum non est de aliis libris et non est deceptio: ut dicam quod in librum topice est subiectum et non est de aliis libris et non est deceptio.

*et vi modis ibi hac p[ro]p[ter]e et recipiendo quae cum oppo-  
sitione sophi<sup>o</sup>. elech<sup>o</sup> g[ener]is simpli<sup>r</sup> et si se siadat prius ad li. topi.  
et elech<sup>o</sup> vt obliq[ui]ri h[ab]et p[er] syll[ab]a sophi<sup>o</sup> c[on]sub[stantia] in li. elech[or].  
que elech<sup>o</sup> nō simpli<sup>r</sup> siadat: si vi obliq[ui]ri h[ab]et p[er] syll[ab]a sophi<sup>o</sup>  
sticu[m] c[on]sub[stantia] in lib[er]o. Ex h[ab]et appz g[ener]e melius dicitur e[st] h[ab]et liber  
et liber elech[or] q[ui] syll[ab]a sophicoz: q[ui] magis ei h[ab]et sublim-*

et de cœloq; q; h[ab]it[u]loq; ioh[ab]it[u]loq; q; mag[is] ei h[ab]it[u]m  
elēch[is] q; sylls sophi<sup>co</sup>. Ex h[ab]et app[er]t quō h[ab]eret distinguit a  
lib[er] topo. In h[ab]n.li.determinia[re] ob obligata sylls dia<sup>co</sup> non  
q; cuq; mō. s[ic] sub spāli rōne: vt in q[ui]ntū ē obligatas appena[re]  
et decep[er]ta: pp qd determinab[er]t h[ab] de elēcho et de syllo dia<sup>co</sup>; nō  
simpli[er]: s[ic] sub spāli rōne: vt in q[ui]ntū oppo[ser]t ei qdā obligatas,  
nō q[ui]l s[ic] appena[re] et decep[er]ta: cuiusimō ē sophi<sup>co</sup>. bñ g[ra]m[at]iā  
q[ui] h[ab] determinia[re] de syllo sophi<sup>co</sup>; et h[ab] dixit p[ro]bs q[ui] irēdebat  
tradere notitia de elēchis sophi<sup>co</sup>: nō tñ ē bñ dñm q[ui] ali[us]  
q[ui] sophi<sup>co</sup>: v[er]o q[ui] ali[us] obligatas sit p[ri]ncipal[er] itēciū i h[ab] lib. s[ic]  
p[ri]ncipal[er] itēciū et subz i h[ab] lib[er]e sylls dia<sup>co</sup> v[er]o elēch[is] sub aliq;  
spāli rōne: vt dñm ē: pp qd iste liber dñt a lib[er] topo. q[ui] epti  
cularior eo, qd vo obuicit q[ui] h[ab] determinia[re] d[omi]ni sylls sophi<sup>co</sup>. p[er]

q̄ nō suffic ad h̄ ḡ aliqd sit subz aliciū: q̄ de illo deter  
mineſ ibidē ſz regrif q̄ ſit ibi pncipalr itētū. Qd vo adde  
baſ q̄ iſte liber itinat̄ de ſophi<sup>10</sup> clēchis. nō ē veſ imo  
d̄ liber elecōx. Qd vo aliq addut̄ q̄ ē icōpleta denioatio  
et d̄ dicielēchōz ſophi<sup>10</sup> iſgrāt viꝫ vbi. Obligatas.n.iſcia  
nō pōt eēp ſe itēta. ſp q̄ ponēd̄ ē q̄ rectitud ſi ſubm in  
aliq ſcia. pōt q̄ ſcia detemiari de obligat̄: ſz nō pōt i eo  
**Alterius.** Obligatas eē pncipalr intenta.  
dato q̄ clēch v̄l ſylls dia<sup>11</sup> ſit subz v̄l p̄n  
cipalr intentū in hoc lib. nō ſimplr: q̄ ſic eſt ſubm in libro  
topicoz: ſz ſub aliq ſpāli rōne: vt put ē id a quo deficiunt  
ſilli ſophiſtici. ¶ Dubitarer forte aliqs. vtrū ſit bōelen  
chiſ magis itēdat̄ de ſyllo ſophi<sup>10</sup> q̄ de aliq alio. ¶ Rū  
deo. dōz ſylls ſophi<sup>10</sup> nō ē ſubz i Bl. ſi ſubz in hoc ore ē

Primus

aliqua rectitudine et aliqd per se intentum in arte dialectica, est liber iste ut supra dicebas ad artē dialecticā p̄tinet. nullus nō potest tradere artē obliq̄ nisi qui h̄z considerare de re cito. Si igit̄ hic liber ad dialecticā p̄tinet. Et dialectica v̄l̄ est sc̄ia vel modus sciendi. q̄ obliq̄as fin̄ q̄ hui⁹ opponit tā sc̄ie q̄ mō sciendi. in nullo libro dialectico p̄t ē subim̄ et se intentus sills sophisticus. iō semp supius dicebas de filio sophistico nō p̄siderat in dialectica ppter cas̄ q̄s habet positivit̄; q̄z est quedam obliq̄as artis. Vez̄ q̄ de oībus obliq̄atib⁹ non equaliter considerat ars. R̄onabiliter q̄ mota est vtrū iter obliq̄ates dialecticas magis intendat hic de filio sophistico. propter q̄ scienduz q̄ et iter obliq̄ates dialecticas nō potius intendit de filio sophistico. sed de loco sophistico: q̄ tripli via declarari p̄t. Prima talis, dicit⁹ est. n. q̄ de triplici via declarari p̄t. Sophisticationib⁹ non p̄t considerari aliq̄ sc̄ia nisi inq̄tū obliq̄ates artis. sophistica. n. q̄ nec ē sc̄ia nec modus sciendi p̄t vti talibus sophistib⁹. vt p̄ eas acgrat gloriā; q̄z dia⁹ cui⁹ ē de eis tradere artē nō considerat de ipsis nisi p̄t sunt obliq̄ates elenchi vel filli sophistici. et q̄z p̄t rep̄t huiusmodi obliq̄atas in loco sophistico q̄z in filio sot⁹ h̄stico. Et hoc n. fills sophisticus est obliq̄as filli. q̄z sup̄a fillim addit quādā habititudinē localē in q̄ forma filli reseruari nō p̄t. p̄t q̄ hic itēdī de loco sophistico q̄z de filio sophistico: quo aut dīt loc⁹ sophisticus a filio sophi⁹ in seq̄ntib⁹ patet. C. 2⁹ via sumit̄ p̄siderat ea q̄ determinant̄ in lib. p̄oz. Nā t̄ si de fallacy nō determinat̄ in lib⁹: nisi vt reducunt̄ ad ignoratiā elenchi. q̄z obliq̄ates nō p̄siderant̄ in arte nisi vt reducunt̄ ad rectitudinem sicut p̄ se itēte ab arte. tñ iter obliq̄ates p̄ncipali⁹ hic p̄siderat de fallacy. fallacie aut̄ nō noiant̄ fillios sophisticos; q̄z locos sophisticos: q̄z p̄z p̄b̄m q̄ equocatio- nē et palogismū q̄ fit p̄ noia v̄c̄ et ē locū. cui⁹ ait q̄ loc⁹ aptissimus et publicissimus et ille q̄ sit per noia. si q̄ aliquā obliq̄atē deberem⁹ h̄ assignare subim̄ magis dicere. q̄ locus sophistico esset subim̄ in lib. elencho p̄z q̄z fills sophistico. q̄z p̄cipiendo p̄ncipale large de loco sophistico hic p̄ncipia ut intendit q̄z de sillogismo sophistico. C. 3⁹ via sic patet: q̄z fills sophisticus ad duo p̄t cōparari ad locos siue ad fallacias ad q̄s reducunt̄. Et ad res ad q̄s applicat̄: vt si di. o. canis currat; q̄z celeste sydus est canis. q̄z currat. Hic cōsiderare ē duo. equocatio- nē ad quā reducunt̄ fills factus: et illas. vt canem et celeste sydus ad q̄s applicat̄. L. 5⁹ de fillis sophistis tradaat̄ ars nō respectu retinuad̄ ad q̄s applicant̄; q̄z respectu fallaciarum ad q̄s reducunt̄ vt p̄z ex illo cap⁹. Quid habemus fin̄ q̄ sunt apparentes fills p̄ncipali⁹ cōsiderat̄ h̄ de fallacy q̄z de fillis sophistis. Luz filli sophistici introducant̄ in hoc lib. pp fallacias. et q̄z fallacie idē sunt q̄ loci sophistici; vt ista patet. p̄ncipali⁹ etiēdī de locis sophistis q̄z de fillis sophistis. Dicamus q̄z nulla obliq̄tas p̄t ē subim̄ in aliq̄ sc̄ia nec in aliquo libro alicuius sc̄ie. nec in hoc lib. simili⁹. Et p̄oēz mo- dū p̄ncipali⁹ etiēdī obliq̄tas aliq̄. tñ iter obliq̄ates p̄ncipali⁹ hic etiēdī de loco sophistico q̄z de filio sophistico non declarare solebamus.

**Alterius forte** dubitaret aliq. vtruz in h lib.  
pbari posset sills sophisticū ee.  
et vñ q nō. qr qd nō ē nō pot pbari cēs; sills sophisticū col-  
ocandus ē sub nō ente: vt si quis dicebat. g t. C Am̄.  
Illi de q̄ scia nō d̄, pbari in scia: s̄ doctrina ista ē de sil-  
logismis sophisticis: qd p̄ p̄ pbz. q in p̄ b̄ libri ait. d̄ so-  
phisticis aut elec̄tis: t de his q vñr elenchi dicemus. g t.  
R: dōz q̄ s̄ in h li. subz et sills sophistic. qr de inbo  
supponere q est: forte dubiu est. vtruz id. pbari posset  
s̄ sills ee: s̄ sophistics sills nō su subm in h li. t ali  
quo mō sit māb libri qd querit nō vñ eē dubiu: t vt me-  
ius appearat quesitu: sciendū q̄ vt in artis edit: qib theo-

logicis sufficiēti<sup>9</sup> dixim<sup>9</sup>: subim t mā accipiunt̄ in scia sī quādā similitudine eoz que videm<sup>9</sup> in nā. subim. n. in nā-  
libus dīt a mā. qz subim dicit qd in actu. mā vō qd in potē-  
tia; vt pōt haberet ex. 9. metaph. eo ergo qz pn<sup>9</sup> considerantur  
in scia. qz talia r<sup>9</sup> illi<sup>9</sup> scie sunt qd in actu. co qz sub ppa rō-  
ne considerant̄ ibidē merent̄ nomē subti. qz vō nō consideran-  
tur pncipali in scientia nec sub ppria rōne; t fm qz h̄ con-  
siderant̄ ibidez h̄t rōnen po<sup>9</sup> respectu illius artis. t pos-  
sum eē mā seie nō subim. sills ergo sophist<sup>9</sup> t locus sophi-  
stic<sup>9</sup> zbs obligates quadamō possunt dici mā hu<sup>9</sup> libri.  
qz de talib<sup>9</sup> determinat̄ in hoc lib. nō tū debēt dici subim;  
nā cū dialectica sit ars directiva rōnis t intellectus in nlla  
arte dialectice pncipalit̄ fm qz h̄. aliqz obligatas pōt eē in-  
venta. pncipali ergo itēndit hic aliqz rectitudi. vt elenchus  
vel sills dialectic<sup>9</sup> sub aliqz spāli rōne. vez. qz sills sophisti-  
ci t loci sophistici sunt qdā obligatis ipsi<sup>9</sup> elēchi in ele-  
cho ztingat̄ error. oz euz volentē determinare de elēcho.  
determinare ēt de filio sophistico. iō spectat ad aliquę li-  
bū dialectice; vt ad hūc: determinare de filio sophistico.  
nō tū pp h̄ h̄ sills ponēdus est subim in hoc lib. Nā sicut  
alleg determinat̄ de obliquio in zpatiō ad rectū. pncipal-  
is us itendit de recto qz de obliqu. sic considerat̄ de filio so-  
phistico in zpatiō ad elenchū. pncipalit̄ considerat de elen-  
cho qz de h̄ sills sillogismo. pp qz ph̄ signanter h̄ obliquita-  
ce reducit ad ignoratiā elēchi inuenit qz de h̄ obligata-  
b<sup>9</sup> non determinat̄ pn<sup>9</sup>; sed determinat̄ de eis ne accidat̄ er-  
ror circa elenchū. elenchus ergo h̄ pncipalit̄ itendit. ex h̄  
ergo solus questiū. nā t si doctrina nō dīz pbare subim qz  
itendit; t a quo recipit spēz t esse. tū qz sillogismus so-  
phisticus nō est pncipaliter itentus. iō vt dicebat̄ non est  
ubiu qd qrit. pōlēm<sup>9</sup> tū sū velle<sup>9</sup> distinguere de scia t  
e mō. pbādi vt onideremus que scia pōt pbare subz sū  
que nō z qlit̄ pōt pbare; qlit̄ nō. Sz h̄ videref oio  
apuaciu: cu sillogism<sup>9</sup> sophistic<sup>9</sup> pp quē itroducit̄ qd nō  
abeat̄ rōne subti. Ez hoc ēt appz qz liber iste magis deb̄  
aci liber elenchop qz sillogismoz sophisticoz. est. n. na-  
criabu libzi sillogism<sup>9</sup> sophisticas; t magis est mā locus  
sophisticus. qz de virisz determinat̄ h̄. nullū t istop dīz  
ici subiectu. Sz subim ē ille elenchus de quo pn<sup>9</sup> itendit.  
t qz auenient̄ est apncipalior itēto fieri denotionē  
auenient̄ h̄ liber dī elenchorū. C Opposita. n. bis nō est  
afficile solueret: nā cū dī sillogismus sophisticus nō est. er-  
o nō pōt pbari esse. dōm qz sicut linea obliqu est aliqz nō  
one obligatis. qz obligatis ē pūatio que de se ē nō ens; fz  
ene ipsi<sup>9</sup> tñui qd obligati substituit. Sz sillogismus so-  
phistic<sup>9</sup> ē aliqd. qz est quedā rōcinario defectuia. ergo pp  
rōcinatioēm in qz funda h̄ sophisticatio sillogism<sup>9</sup> sophi-  
stic<sup>9</sup> aliqd ē. est ergo sillogism<sup>9</sup> sophisticus aliqz rōcinatio-  
cut loquela icōgrua ē aliqz loqla. tū qz dialectica est dire-  
to rōnis de rōne sophisticus pncipalit̄ considerari nō pōt. si  
qz grāmatica est directio lingue de locutione icōgrua  
pncipalit̄ considerari nō debet.

**Ilterius forte** dubitaret alius, utruis hic p̄bet  
sillo sophistici<sup>e</sup> eē, & vt q̄ sic p̄b  
habetur in līra vbi illatue excludēt q̄ alia sunt sillogis-  
tū, aliq̄ vñ nō sunt; sed vñr. **C**ontra dōm p̄bz hic posset p̄-  
ari sillon sophisticū eē, tñ si itentio cōmpbi, p̄fundis in-  
cīmō nō pprie pbatis sillogisticū hic eē; s̄z magis oī-  
t ipm cē deceptiūnū; posse decipe, deceptio aut̄ vñ eē q̄  
effectus sillō sophisticinā quodā modo est pprietas q̄  
z sillogismi sophisticī; que vt xparat ad impunitam nrāz  
usut in nobis deceptiōne quandaz. Qz aut̄ itendat p̄b  
bare sillogismū sophisticū eē deceptiūnū p̄z; si consideren-  
t probatoes eius. **P**rima n. pbatio ē, quedam res sunt  
quodā apparet eē q̄ nō sunt, & ita nos decepti, sic est sil-  
logismus. Amplius subdit & vidēt hō sillogismi p̄p̄m.





a minori, qd loc⁹ spētēs, t⁹z maximā verā et talis est, qd pōt minus pōt et mai⁹, sic dōm. canis currit, celeste sidus ē canis, ergo celest⁹ sydus currit, ē ibi equocatio, qd est loc⁹ icōpetens: et init⁹ false maxime qd talis est, semper nō rūdet vna res; false i⁹g⁹ vt equocatio, ap̄hi⁹ et cetero b̄h nō sunt filii sophistici: s̄z i⁹l loci sophisticas s̄c vni loco diale etico init⁹tūt multi filii: vt loco a minori init⁹tūt multi filii veri, s̄c vni fallacie vt equocatio init⁹tūt multi filii, ḡlīstī sophistici, infiniti, n. filii p̄ tales fallaciā peccare posunt. Ergo sicut in dialecticis loci sunt adā vla xp̄hēdētia multos filios, ppter qd in talibus locis sunt elemēta et p̄cipia filioꝝ veroꝝ, sic loci sophistici sunt quedā vla cō pachēdētia multos filios sophisticos. Nō ergo loci sophistici sunt ipsi filii sophistici: s̄z sunt elemēta et p̄cipia ipsoꝝ, sed qd filii sophistici fm̄ qd h̄b̄ magis sunt defectus qd aliud h̄b̄ p̄cipia magis sunt defectua qd effectiva, qd at sic dōm sit, p̄z p̄ phm̄ in lib. rhetoricoꝝ, qui distinguis entemata in entemata v̄a et sophistica, in cap⁹, vbi deter mīat de locis veris, vult h̄b̄ locos etē entemata veroꝝ, in sequēti voꝝ cap⁹, vbi determinat de fallaciis rhetoricoꝝ, vult h̄b̄ fallaciās etē elemēta entemata apparetū sine sophisticaꝝ, qd simili sicut ē dare entemata v̄a et sophistica: et vtraq; habet sua p̄cipia et elemēta: sicut ē vare filio ḡlīstīs v̄oꝝ sophisticaꝝ: et vtraq; habet sua p̄cipia et elemēta, p̄z ḡ filii sophistici addere supra filios quādā habitūtē locālē qd locus nō est ipse filius sophistic⁹: s̄z ē elementūt eius: verūt qd h̄b̄ loci sunt defectui: et maxime corū sunt defectue: et galogismi formati fm̄ eos sunt etiā defectui, p̄z verūt ē quod sup̄ dicebas, qd de talib⁹ nō pōt ēē scien tia tāq; de p̄cipiis scientiis: s̄z de eis est sc̄ia tanq; de ḡbus dā obligatib⁹ artis, qd quō intelligēdū est et qualit: sufficiē ter superius est exp̄sium.

**Alterius. dalo** qd loc⁹ sophisticus differat a fil logismo sophisticaꝝ. Dubitaret forte aliquis vtruz locus sophistic⁹ p̄fserat a maxima sophisticaꝝ. Respondere dicendum qd secundum Boetium in top. suis duplex est locus, videlicet locus maxima: et locus differētia maxima, si ḡ accipim⁹ locū h̄b̄ qd maxima: sic sic locus dialectic⁹ nō differt a sua maxima: s̄z ē ipa maxima, sic loc⁹ sophisticus ē ipa maxima sophisticaꝝ, s̄z si accipiēt loc⁹, p̄t ē dīa maxime: tūc loc⁹ et maxima nō sunt idez: s̄z differūt sicut pplex⁹ et icōplex⁹, qd loc⁹ vt dīt et maxima accipiēt vt dīt gd icōplex⁹ et maxima, qd pplex⁹, qd icōplex⁹ ex icōplex⁹ sumit originem, et tūc plene cognosci mus cōplexa: qd sc̄im⁹ ea refoliere in icōplexa: bñ dīm est qd nos meminim⁹ dixisse in lib⁹, rhetoricoꝝ, v̄z, qd maximas cognoscim⁹ inq̄tū locos cognoscim⁹. Nam sicut p̄cipia cognoscim⁹ inq̄tū terminos cognoscim⁹, qd sic ḡ sci ret qd est totū et qd ē pars: sciret qd ē totū ē maius sua p̄te, ita qd sciret rōnes locoꝝ, sciret maxima, fūdāras sup̄ il lis locis, vt ḡ sciret qd ē mai⁹, et qd est min⁹ sciret has maximas qd p̄t min⁹ p̄t mai⁹, et qd nō p̄t maius nō p̄t et min⁹, et qd dīm ē de locis dialecticis respectu maximarū dialecticā, veritatē h̄b̄ de locis sophisticaꝝ respectu maxi marū sophisticaꝝ, nāq; sciret locos sophisticaꝝ sciret maxi mas p̄q̄s decipiūt sophisticaꝝ, vt ḡ sciret equocatiōnem, sciret maxima p̄quā equocatio decipit qd talis ē, qd semp̄ vni noī rūdet vna res, et sicut equocatio ē falsus loc⁹ h̄b̄ sua falsam maximam, sic et amphi⁹ qd etiā falsus loc⁹ et sua falsam maximā h̄b̄: que talis ē, semp̄ vni rūdet vna sen tentia, p̄z ḡp̄ locus sophistic⁹ a maxima sophica dīt, sic in icōplexu pplexo, de rōne, n. maxie ē, qd sit qd pplexu, loc⁹ aut dicit quid icōplexu, si aut dicit qd complexus, h̄b̄ p̄ accīs, qd circūlogmūr ipm̄, et nescimus eū nominare vno nomine, semper enim vno nomine posset locus nominari si esset ei nomen ipossum.

**Alterius forte** dubitaret aligs, vt p̄ filii sophi sticus opponat, et sic obliquitas filii simpliꝝ an filii dialectici. **Rūt**: dōm⁹ qd nō itendim⁹ bic querere de filio sophistica qui peccat in mā, qd vtrz talis fillogism⁹ sit simpliꝝ filii, vel etiā vel qd later ē ha beat ifra dicet. Sed itendimus bic querere d̄ filio peccate in forma, et de h̄b̄ fillogismo respōdere ad questū nō h̄b̄ difficultatē, est, n. h̄b̄ filii obligas tam fillogism⁹ dialectici qd etiā fillogism⁹ simpliꝝ, nā nec ē filii dialecticus, nec ē filii simpliꝝ, dīc̄t, n. qd h̄b̄ filii init⁹tūt fallo loco, et idēbēt habitūtē locali: s̄z h̄b̄ filii init⁹tūt fallo loco, et idēbēt habitūtē locali: non tā pōt intelligi ē cum falsa habitūtē locali, fillogism⁹, qd sophistica nō h̄dīc̄t fillogism⁹ simpliꝝ qd nulli habitūtē locali init⁹tūt: s̄z h̄dīc̄t ei ga init⁹tūt habitūtē locali false et cōgrue, vt dīm̄ est, p̄ ḡ h̄dīc̄t filio dialectico, cui⁹ rōne ē habitūtē locali, et postea h̄dīc̄t fillogismo simpliꝝ, put in tali habitūtē reseruari nō pōt, vtruz aut̄ sophistica fil logism⁹ considerari possit, nō vt sophistica est nec de rōne eius est falsa habitūtē locali: s̄z vt est quedā utilis cōiu gatio, et h̄dīc̄t posse p̄ fillogismo simpliꝝ qd dialectico: uestigare nō ē p̄sens speculationis, sufficit aut̄ ad p̄sens scire qd filii sophistica⁹ et sophistica est, p̄ h̄dīc̄t fillo gismo dialectico qd fillogismo simpliciter.

**Alterius forte** dubitaret aligs cui h̄dīc̄t p̄mo h̄b̄ fillogism⁹ an dialectico an simp̄. **Rūt**: dōm⁹ qd fm̄ quodā h̄b̄ fillogism⁹ p̄mo h̄dīc̄t fillogismo simpliciter qd dialectico. Nam si h̄dīc̄t dialectico, qd a destructione inferioris nō seq̄t̄ destructione su perioris, et qd p̄ se et p̄t̄ tollit hoiez nō tollit aial: si filio gism⁹ sophistica⁹ eēt obligas s̄li filio dialectici: non tolleret fillogism⁹ simp̄, simpliciter qd loquēdō ēēt fillogism⁹: s̄z nō ēēt dialectic⁹. Lū ergo neuter sit p̄mo peccabit h̄b̄ fillogism⁹ simp̄, et postea h̄dīc̄t filio dialectic⁹: s̄z h̄b̄ rōnib⁹ et init̄ non est suenice, nā sicut aliḡ p̄su suenūt inferiorib⁹ qd sup̄o rōbus: et per inferiora supiorib⁹ p̄petuit, vt h̄b̄ tres suenūt p̄ triāgulo qd figure, p̄petit, n. figure medieti triāgulo, et sic suō in repugnātia et oppōne se h̄b̄t̄: naz̄ qd p̄mo cōuenūt inferiorib⁹ qd supiorib⁹ opposita illorum p̄mo re pugnant inferiorib⁹ qd supiorib⁹: vt habitūtē localis p̄mo suenit fillogismo dialectico, si aut̄ cōuenit fillogismo simpliciter hoc est inq̄tū talis fillogism⁹ reseruāt in fillogismo dialectico, et qd si p̄positū in p̄positū: et oppositū in oppositū: sicut recta habitūtē localis p̄mo p̄petuit fillogismo dialectico: sic falsa habitūtē localis p̄mo repugnat h̄b̄ fillogismo, non ydef ergo cōueniens qd aliḡ p̄us repugnet inferiorib⁹ qd supiorib⁹: cu nō sit cōueniens aliḡ p̄mo cōuenire inferiorib⁹ qd supiorib⁹. Qd v̄o dīt qd fillogism⁹ sophistica⁹ p̄mo h̄dīc̄t dialectico nō tolleret fillogism⁹ simpliciter, vt reseruāt in tali mā circa quā versat habitūtē localis: et quomō materia localis est materia contracta: et quomō nō ēēt h̄cta ifra dicet.

**Primus** init̄ habitūtē bus falsis et cōgnimenti bus p̄ se et p̄mo: et p̄m̄ qd h̄b̄ oppōnit dialectico, et filii sophistica⁹ vt sophistica⁹ est: p̄ se et p̄mo h̄dīc̄t fillogismo dialectico, si aut̄ h̄dīc̄t filii simpliꝝ an filii dialectici. **Rūt**: dōm⁹ qd nō itendim⁹ bic querere de filio sophistica qui peccat in mā, qd vtrz talis fillogism⁹ sit simpliꝝ filii, vel etiā vel qd later ē ha beat ifra dicet. Sed itendimus bic querere d̄ filio peccate in forma, et de h̄b̄ fillogismo respōdere ad questū nō h̄b̄ difficultatē, est, n. h̄b̄ filii obligas tam fillogism⁹ dialectici qd etiā fillogism⁹ simpliꝝ, nā nec ē filii dialecticus, nec ē filii simpliꝝ, dīc̄t, n. qd h̄b̄ filii init⁹tūt fallo loco, et idēbēt habitūtē locali: non tā pōt intelligi ē cum falsa habitūtē locali, fillogism⁹, qd sophistica nō h̄dīc̄t fillogism⁹ simpliꝝ qd nulli habitūtē locali init⁹tūt: s̄z h̄dīc̄t ei ga init⁹tūt habitūtē locali false et cōgrue, vt dīm̄ est, p̄ ḡ h̄dīc̄t filio dialectico, cui⁹ rōne ē habitūtē locali, et postea h̄dīc̄t fillogismo simpliꝝ, put in tali habitūtē reseruari nō pōt, vtruz aut̄ sophistica fil logism⁹ considerari possit, nō vt sophistica est nec de rōne eius est falsa habitūtē locali: s̄z vt est quedā utilis cōiu gatio, et h̄dīc̄t posse p̄ fillogismo simpliꝝ qd dialectico: uestigare nō ē p̄sens speculationis, sufficit aut̄ ad p̄sens scire qd filii sophistica⁹ et sophistica est, p̄ h̄dīc̄t fillo gismo dialectico qd fillogismo simpliciter.

**Ad evidentiam** init̄ habitūtē bus falsis et cōgnimenti bus p̄ se et p̄mo: et p̄m̄ qd h̄b̄ oppōnit dialectico, et filii sophistica⁹ vt sophistica⁹ est: p̄ se et p̄mo h̄dīc̄t fillogismo dialectico, si aut̄ h̄dīc̄t filii simpliꝝ an filii dialectici. **Rūt**: dōm⁹ qd nō itendim⁹ bic querere de filio sophistica qui peccat in mā, qd vtrz talis fillogism⁹ sit simpliꝝ filii, vel etiā vel qd later ē ha beat ifra dicet. Sed itendimus bic querere d̄ filio peccate in forma, et de h̄b̄ fillogismo respōdere ad questū nō h̄b̄ difficultatē, est, n. h̄b̄ filii obligas tam fillogism⁹ dialectici qd etiā fillogism⁹ simpliꝝ, nā nec ē filii dialecticus, nec ē filii simpliꝝ, dīc̄t, n. qd h̄b̄ filii init⁹tūt fallo loco, et idēbēt habitūtē locali: non tā pōt intelligi ē cum falsa habitūtē locali, fillogism⁹, qd sophistica nō h̄dīc̄t fillogism⁹ simpliꝝ qd nulli habitūtē locali init⁹tūt: s̄z h̄dīc̄t ei ga init⁹tūt habitūtē locali false et cōgrue, vt dīm̄ est, p̄ ḡ h̄dīc̄t filio dialectico, cui⁹ rōne ē habitūtē locali, et postea h̄dīc̄t fillogismo simpliꝝ, put in tali habitūtē reseruari nō pōt, vtruz aut̄ sophistica fil logism⁹ considerari possit, nō vt sophistica est nec de rōne eius est falsa habitūtē locali: s̄z vt est quedā utilis cōiu gatio, et h̄dīc̄t posse p̄ fillogismo simpliꝝ qd dialectico: uestigare nō ē p̄sens speculationis, sufficit aut̄ ad p̄sens scire qd filii sophistica⁹ et sophistica est, p̄ h̄dīc̄t fillo gismo dialectico qd fillogismo simpliciter.

**Alterius aut̄** qd iūs hoīs non gescit nisi fiat re dīctio quasi v̄lq; ad p̄ se nota, Dubitaret forte alige, qd nō videret verūt qd in p̄missa qdne supponebat, v̄z, qd sicut in positūtē aliḡd p̄ p̄s pōt cō petere inferiori qd supiori: sic et in p̄missa aliḡd p̄ p̄s pōt repugnare inferiori qd supiori, qd s̄z sit bonūt arḡa positōe antīs: p̄g h̄b̄ p̄ positūtē nō ēēt cōueniens aliḡd p̄s pōt cō petere inferiori qd supiori, tūq; qd nō ēēt illatio a obstructiōe antīs: vt ḡ ne gatūt nullo mō aliḡd p̄ p̄s inferiori qd supiori repugnet, filii⁹ ḡ sophistica⁹ cuz̄ repugnet tam fillogismo simpliꝝ qd dialectico, nullo mō videret qd p̄s p̄s p̄s repugnare filio dialectico, nullo mō videret qd p̄s p̄s p̄s repugnare fillo fillogismo simp̄, simpliciter qd loquēdō ēēt fillogism⁹: s̄z nō ēēt dialectic⁹. Lū ergo neuter sit p̄mo peccabit h̄b̄ fillogism⁹ simp̄, et postea h̄dīc̄t filio dialectic⁹: s̄z h̄b̄ rōnib⁹ et init̄ non est suenice, nā sicut aliḡ p̄su suenūt inferiorib⁹ qd supiorib⁹: vt h̄b̄ tres suenūt p̄ triāgulo qd figure, p̄petit, n. figure medieti triāgulo, et sic suō in repugnātia et oppōne se h̄b̄t̄: naz̄ qd p̄mo cōuenūt inferiorib⁹ qd supiorib⁹ opposita illorum p̄mo re pugnant inferiorib⁹ qd supiorib⁹: vt habitūtē localis p̄mo suenit fillogismo dialectico, si aut̄ cōuenit fillogismo simpliciter hoc est inq̄tū talis fillogism⁹ reseruāt in fillogismo dialectico, et qd si p̄positū in p̄positū: et oppositū in oppositū: sicut recta habitūtē localis p̄mo p̄petuit fillogismo dialectico: sic falsa habitūtē localis p̄mo repugnat h̄b̄ fillogismo, non ydef ergo cōueniens qd aliḡd p̄us repugnet inferiorib⁹ qd supiorib⁹: cu nō sit cōueniens aliḡd p̄mo cōuenire inferiorib⁹ qd supiorib⁹. Qd v̄o dīt qd fillogism⁹ sophistica⁹ p̄mo h̄dīc̄t dialectico nō tolleret fillogism⁹ simpliciter, vt reseruāt in tali mā circa quā versat habitūtē localis: et quomō materia localis est materia contracta: et quomō nō ēēt h̄cta ifra dicet.

**Discere. n. equocō ad intelligere cum qui v̄t disciplina: et accipe disciplinam.**

**Ostendit** in dicto paralogismo esse equinoicationem, dīc̄s qd discere est equinoicum ad intelligere cum qui v̄t disciplina in docendo, i.ad docere et ad disciplinā sup̄, accepere, i.ad adiscere, igit scolares grammatici discunt a scientibus, quia adsciruntur eis, et scientes discunt, non qd adiscant: sed quia docent alios. **Notandum** aut̄ qd philosophus ostendit in dicto paralogismo esse equinoicationem: non vt solueret ipsūt, quia de hoc locū erit in se cundo. Sed vt ostenderet dictum paralogismū esse ad p̄positūt, et peccare secundum dictum paralogismū esse ad p̄positūt, et figura dictionis triāgulo ergo facit, qd p̄mo determinat de fallacy p̄cētib⁹ fm̄ multiplicitatē actualem, scđo de p̄cētib⁹ fm̄ potentialē, et tertio de p̄cētib⁹ fm̄ fantastiā, secunda ibi (Scđm̄ cōpositionem aut̄) tertia ibi (Que aut̄ fm̄ figuram dīc̄tis) Circa p̄missū duo facit fm̄ qd due sunt fallacy p̄cētib⁹ fm̄ multiplicitatē actualem, vna que accipit orationē multiplicē: vt amphibologia, p̄mo ergo determinat de equocatione: scđo de amphibologia, qd re aut̄ p̄s determinat de equocatione qd de amphi

**C**eterius quoniā mala bona: nam que expeditū bona: mala autē expeditū.

**C**ōponit z<sup>o</sup> paralogismū: et duo facit. q̄ p̄mo ponit b̄p̄ paralogismū. z<sup>o</sup> ostendit ip̄m arguere f̄m fallaciā equocatōis. z<sup>o</sup> ibi (Duplex. n.) Dicit ḡ q̄ mala sunt b̄a: hec est cōclusio. nā que expeditū bona sunt. mala autē expeditū. hec est mihi. formā sic paralogismū quecūq̄ expeditū bona sunt: inā autē expeditū. q̄ mala bona sunt. Deinde cū dicit.

**C**ōplex enim expeditis: et necessariis quod accidit plerūq̄ etiam in malis: est enī maliū qui cōdem necessarium: et bona quoq̄ expeditia dicimus esse.

**C**ōstendit dcm̄ palogismū arguere per equocationes dices ḡ duplex est expeditis. nā vno mō expeditis id est q̄ necessariū q̄ plerūq̄ accidit in malis. et enī malū aliquando necūz ē. vt trūcatio pedis. aliqui ē necaria ne totū corporis pereat. alio mō dī necessariū in bonis. nāz t̄ ipsa bona expeditia ē dīcim̄. Notādū ēt q̄ sic duplex ē instū. ita duplex ē expeditis bona. Est. n. iustū simplr. t̄ iustū in casu. iustū simplr. vt reddere depositū. iustū in casu esse pōt. vt pro laborātē nūc. In pte ista ostendit q̄ p̄pō illorum palogismoz̄ dōa est multiplex: nā ē multiplex. q̄ dīc. laborātē san̄ est. q̄ multiplex est minor q̄ dīc. Laborātē sanabat. Quidā autē dicunt ḡ multiplex ē vitraq̄: q̄ h̄ nō vadit ad mentē ph̄i. vt in sequētiō lectōe patebit. Dic autē supponat. dicit ḡ. vez pro q̄. sanabat qdē laborātē nō la borātē. i. minor erat multiplex: autē p̄ sed. sanus ēt nō labo rātē. i. nō ē multiplex. hec. n. laborātē sanus ēt vel sedens stat. simplr. n. expeditis bona: in casu autē possunt expeditre mala: nā sicut diuitie q̄ sunt bone in se: in casupr̄ eē male nobis. q̄ multi ppter diuitias perierit. sic trūcatio pedis q̄ ē malū in se: p̄t eē bonū nobis ne corporis pereat et ificiat: et pycere merces in mare: q̄ ē malū in se: p̄t eē bonū in casu ne fiat naufragiū. Notādū ēt q̄ licet expeditis sit duplex; aliud expeditis simplr. cuiusmodi sunt bona: et expeditis in casu cuiusmodi sunt mala: tñ hec duo nō equē pncipalr̄ p̄mo iportat: q̄ p̄ expeditis t̄ p̄t in bonis. sedario autē et ex iustū dī in malis. Et quo appz̄ ḡ p̄mus paralogismū deseruit equocationi. prout vna dictio pncipalr̄ plura significat. hic autē deseruit dicte fallacie. p̄t vna dictio significat plura. nō ex equo: q̄ vnu pncipalr̄ aliud ex cōsequenti. Deinde cum dicit.

**C**ōmpliūs cōndēs sedere et stare et laborare et sanū ēt: nāz qui surgebat stat: et q̄ sanabat san̄ ēt: surgebat autē sedes: et sanabat laborātē.

**C**ōponit z<sup>o</sup> modū equocationis sumptū penes diuersum modū significatiōi. et tria facit. q̄ p̄ponit duos palogismos seruētis isti modo. z<sup>o</sup> ostendit eos arguere p̄ fallaciā equocatiōis. z<sup>o</sup> declarat in gbus. ppōnib̄ illoz̄ palogismoz̄ ē multiplicitas attēdeda. z<sup>o</sup> ibi (Ue ruz sanabat qdē) Dicit ḡ. amplius sup̄. p̄ equocatōes p̄tin git ostendere cōndēs sedere et stare. hec ēt cōlo vni palogismi. et cōndē laborare et sanū ēt. hec est cōlo alteri: nāz q̄ surgebat stat. hec ēt maior vni palogismi. et q̄ sanabat san̄ ēt. hec ēt maior alteri. surgebat autē sedes. ista ēt minor p̄oris palogismi. et sanabat laborātē. hec ēt minor alteri. possunt autē bi duo palogismi sic formari. q̄ quis surgebat stat. sedens surgebat. q̄ sedes stat. nās q̄cūq̄ sanabat san̄ ēt. labo rans sanabat. q̄ laborātē sanus ēt. Notādū autē p̄actōnes. et p̄passōnes et cetera talia aliqui designat motu. et tunc p̄actōnes et p̄passōnes nō sit denotatio f̄m formā. imo f̄z op̄positū forme. qui. n. dealbat nō est alb̄. f̄m q̄ dealbari dīcit motu ad albedinē. si v̄ actōnes et p̄passōnes nō dicūt motu: q̄ mutatiōem sic denotant f̄m formā. q̄cūq̄. n. illuminabat illuminat. et illuminari. n. dicit motu: q̄ mutatiōem sic ēt cōz̄ dicimus. q̄cūq̄ sanabat san̄ ēt. ly sanabat stat. p̄ mutato ēt f̄m q̄ sanari dicit sanatū ēt. sic etiā qui surgit stat. v̄el q̄ surgebat stat. f̄m q̄ surgere iportat muta

tum ēt. Deinde cum dicit.

**C**lam laborantē quidlibet facere aut pati nō vnum significat: sed quandoq̄ quidez quoniā qui nūc laborat aut sedet: quandoq̄ autē qui laborabat prius

**C**ōndit dictos palogismos arguere p̄ equocatiōem dicens. q̄ laboratēz. sup̄. vel etiā sedente facere: qdōlib̄ autē pati. i. iunctū vbo actiuo vel passiuo nō semp vnu significat: tñ q̄cūq̄ gdē significat q̄ nūc laborat aut sedet. q̄cūq̄ et laborabat p̄us aut sedebat. Deinde cum dicit.

**C**laram sanabatur quidem et laborans et nō laboratē: sanus ēt autē non laborans: sed la borans nō nūc: sed prius.

**C**ōsteḡ ostendit in dictis palogismis ēt equē cōatiōem ex modo significatiōi: q̄ laboratē p̄t supponere pro laboratē p̄us: vt pro laboratē nūc. In pte ista ostendit q̄ p̄pō illorum palogismoz̄ dōa est multiplex: nā ē multiplex. q̄ dīc. laboratē san̄ est. q̄ multiplex est minor q̄ dīc. Laboratē sanabat. Quidā autē dicunt ḡ multiplex ē vitraq̄: q̄ h̄ nō vadit ad mentē ph̄i. vt in sequētiō lectōe patebit. Dic autē supponat. dicit ḡ. vez pro q̄. sanabat qdē laboratē nō la boratē. i. minor erat multiplex: autē p̄ sed. sanus ēt nō labo rātē. i. nō ē multiplex. hec. n. laboratē sanus ēt vel sedens stat. simplr. n. expeditis bona: in casu autē possunt expeditre mala: nā sicut diuitie q̄ sunt bone in se: in casupr̄ eē male nobis. q̄ multi ppter diuitias perierit. sic trūcatio pedis q̄ ē malū in se: p̄t eē bonū nobis ne corporis pereat et ificiat: et pycere merces in mare: q̄ ē malū in se: p̄t eē bonū in casu ne fiat naufragiū. Notādū ēt q̄ licet expeditis simplr. cuiusmodi sunt bona: et expeditis in casu cuiusmodi sunt mala: tñ hec duo nō equē pncipalr̄ p̄mo iportat: q̄ p̄ expeditis t̄ p̄t in bonis. sedario autē et ex iustū dī in malis. Et quo appz̄ ḡ p̄mus paralogismū deseruit equocationi. prout vna dictio pncipalr̄ plura significat. hic autē deseruit dicte fallacie. p̄t vna dictio significat plura. nō ex equo: q̄ vnu pncipalr̄ aliud ex cōsequenti. Deinde cum dicit.

**A**ttinctiōem cōndēs sedere et stare et laborare et sanū ēt: nāz qui surgebat stat: et q̄ sanabat san̄ ēt: surgebat autē sedes: et sanabat laborātē.

**C**ōponit z<sup>o</sup> modū equocationis sumptū penes diuersum modū significatiōi. et tria facit. q̄ p̄ponit duos palogismos seruētis isti modo. z<sup>o</sup> ostendit eos arguere p̄ fallaciā equocatiōis. z<sup>o</sup> declarat in gbus. ppōnib̄ illoz̄ palogismoz̄ ē multiplicitas attēdeda. z<sup>o</sup> ibi (Ue ruz sanabat qdē) Dicit ḡ. amplius sup̄. p̄ equocatōes p̄tin git ostendere cōndēs sedere et stare. hec ēt cōlo vni palogismi. et cōndē laborare et sanū ēt. hec est cōlo alteri: nāz q̄ surgebat stat. hec ēt maior vni palogismi. et q̄ sanabat san̄ ēt. hec ēt maior alteri. surgebat autē sedes. ista ēt minor p̄oris palogismi. et sanabat laborātē. hec ēt minor alteri. possunt autē bi duo palogismi sic formari. q̄ quis surgebat stat. sedens surgebat. q̄ sedes stat. nās q̄cūq̄ sanabat san̄ ēt. labo rans sanabat. q̄ laborātē sanus ēt. Notādū autē p̄actōnes. et p̄passōnes et cetera talia aliqui designat motu. et tunc p̄actōnes et p̄passōnes nō sit denotatio f̄m formā. imo f̄z op̄positū forme. qui. n. dealbat nō est alb̄. f̄m q̄ dealbari dīcit motu ad albedinē. si v̄ actōnes et p̄passōnes nō dicūt motu: q̄ mutatiōem sic denotant f̄m formā. q̄cūq̄. n. illuminabat illuminat. et illuminari. n. dicit motu: q̄ mutatiōem sic ēt cōz̄ dicimus. q̄cūq̄ sanabat san̄ ēt. ly sanabat stat. v̄el q̄ surgebat stat. f̄m q̄ surgere iportat muta

dubitare aliquis. v̄el significat vnu aliquo modo forma subalib̄. q̄cūq̄. n. dealbat nō est alb̄. f̄m q̄ dealbari dīcit motu ad albedinē. si v̄ actōnes et p̄passōnes nō dicūt motu: q̄ mutatiōem sic denotant f̄m formā. q̄cūq̄. n. illuminabat illuminat. et illuminari. n. dicit motu: q̄ mutatiōem sic ēt cōz̄ dicimus. q̄cūq̄ sanabat san̄ ēt. ly sanabat stat. v̄el q̄ surgebat stat. f̄m q̄ surgere iportat muta

aliquā ēspērētū. Sc̄endū ergo q̄ vox plāa dupl̄ si gnificat. vno mō rep̄sentatceptōem sui ipsi. alio mō re presentatceptōes et rōnes rerū. p̄mo mō vox rep̄sentatrepōt: qdō ēt in imaginatiōe vt vox plāa extra signū est vox. tñ illa iportat. sc̄do vt p̄ intellectu ad illa refert. si ḡ loquitor de noī equoco: vt p̄ impōne sua significata iportat. sic dīc ea h̄c sub copulatiōe: nō q̄ in signifacato copulatiōe icludat: sed q̄ iportat ea s̄l: et semel plura significat. sicut copulatiōua suas pres de necessitate simul habet: et fīm istū modū verū est qdō ēt in p̄mo ph̄ymerenias. q̄ si h̄ nomē tunica iportat boī et equo: et dīc tunica est alba. nō ē aliud v̄e q̄ equo: est alb̄: et h̄ est alb̄: et si nomē equocuī referat ad sua significata: p̄t per intellectu refert in illa. si habet ea q̄s sub disiūctiōe. q̄ nō h̄ ea s̄l: et termino semel sumpto nō contingit v̄i equoce. id facienda est vis in v̄bia ph̄icuī dīc. si h̄ nomē tunica iportat boī et equo: q̄s dīc: q̄ ex impōne q̄tū est ex platione: vt v̄t refert nomē equocuīad sua significata: p̄t iportat ea p̄ positionē. h̄ ea quasi sub copulatione. Utru autē in aliquo dīc at a copulatiōua statim dīcetur.

**Alterius forte** dubitaret alig. v̄trū v̄ez sit qdō sup̄positū est. videlicz̄ q̄ vnu: nō men ex impōne possit simul plura significare. Et videlicz̄ q̄ nō: q̄ si nomē ex vno ceptu et ex vna relatiōe p̄ intellectu vnu significat. sic ex vna impōne vnu significat: sicut ergo termino semel sumpto nō contingit v̄i equoce. et vnu nō ēt p̄t dicta de hac significatiōe p̄cedebat.

**Alterius forte** dubitaret alig. v̄trū termino semel sumpto contingat v̄i eq̄uoce. Et vnu: nō respetit p̄t p̄terit. q̄tūq̄ et plurib̄ impōnit̄ plāa significet. Ex quo v̄trū illarū ipositionū est facta. et p̄t rūt ex impōne illa plāa simul significat: et significare plura ex viu vel et relatiōe p̄ intellectu respetit p̄t p̄t. et quia nō respete repositionū vnu nomē in plura significata: iō bñ dīc et p̄t termino semel sumpto nō contingit v̄i eq̄uoce: vt p̄ intellectu referim̄ nomē in sua significata. vnu nomē s̄l plura significare nō p̄t: nisi forte p̄ accidens: vt apud diuersos intellectores. Et tñ melius appareat predīcta. sciendū est q̄ in significatiōe nominū tria ēt considerare: p̄mo ipsam impōne: nō nō significat nisi vnu sunt ipse ta ad significandū. z̄: et ibi ipsa plāatio que iponit ad aliqd significandū. z̄: et ibi respofero per intellectu in sua significata. Lū ergo querit v̄trū dictio equoca h̄eat s̄l sua significata. si intellectu ad impōne: p̄t: q̄ h̄ ea quodāmō s̄l. Si q̄tū ad plationē etiā simul h̄ ea: q̄z̄ s̄l vnu plāatio novariata ex vi plationis actu. et simul h̄ ea sua significata: et q̄tū ad relatiōem p̄ intellectu nō proprie h̄ ea sua significata s̄l: et q̄ plāatio magis se tenet ex p̄te dictōis q̄ relō p̄ intellectu. magis p̄p̄t dīc: et q̄ dictio equoca h̄eat sua significata simili: et ad modū copulatiōuz̄ q̄ p̄t nō habeat ea s̄l: et h̄ ea ad modū disiūctiōum.

**Alterius forte** dubitaret alig. v̄trū oīo v̄bi p̄nōt: nō nomē multiplex sit distingue. et v̄f̄ q̄ nō nomē equocuī vel h̄ sua significata sub copulatiōe vel sub disiūctiōe. et copulatiōua et disiūctiōua nō sunt distinguēde. q̄ t̄. Et autē copulatiōua nō sit distingueāda p̄t: q̄ v̄el ēt in v̄tōq̄ sensu v̄a: et t̄cū ēt simili v̄a. si autē sit in v̄tōq̄ sensu: v̄l in altero f̄la: et simili v̄l iudicat̄ f̄la. nā. copulatiōis est vt tota iudicat̄ f̄la. si altera p̄t sit f̄la: sic et nec disiūctiōa v̄t ēt distingueāda oīo v̄bi p̄t nomē equocuī. Et vnu: dīc: q̄ ybi ēt equocatiōe ēt ibi facienda distingue. nā et si v̄tōq̄ sensu ēt v̄a facienda ēt distingue. nō ne excludat̄ nobis: et ad caurela saturatis. si ne videamus fatui et ignorantes. q̄ si nō distinguērem̄ ipsa forte crederem̄ ignorare v̄tē vocabulox̄: et q̄dīc dictio equoca ēt altero sensu ēt v̄a. in altero f̄la. t̄cū distingueāda oīo v̄bi ne videamus ignorantes: et ēt ne fiat nobis elencbus:

Sunt apparente obiecta; sciendi quod ut etiam supra dicebat dicitio equoqua duplex ad sua significata comparari potest. primo ut importat illa quantum est ex parte platione, et per ipsitionem, et sic haec ad modum copulationis; quod non sic intelligendus est quod in nullo differat a propositione copulativa, sed quod sic accepta habet sua significata actus, sicut et copulativa requirit suas proprieates esse claudit, sic loquendum est de dictione equoqua, ut haec sua significata actus sit si loquemur de duabus propriis platis absque aliquo copulativa media, talis quod est de canis curitate; sicut latrabilis currit, celestis sydus currit, et quod hec omnes sine actione plate non sunt similiter co-cessedentes; nec simpliciter negandum est; nam una est co-cessedens, ita latrabilis currit, alia neganda; ut celestis sydus currit, id est omnino dictio equoqua est, putatio equoqua haec sua significata sit, et importat ea propositiones; distinguenda est; ut pater patrum deus. ¶ Sed dum vir virum sit distinguenda, putatio equoqua haec sua significata, quod referatur ad illam per intellectum, quod sic non videtur ea habere similitudinem, sed ut ea habeat ad modum distinctionis, cum termino semel sumptuoso non contingat ut equoqua. Sciendum ergo quod distinctione duplex est, quedam determinata sicut in his que de presenti, quedam indeterminata. sicut in his quae sunt de futuro in tabulis, non quod non est determinata vietas non est altera praedeterminare dare, possumus, non tamen cras fore nauale bellum, vel non fore; sed altera parte determinate dare non possumus, cum quod est dicitio equoqua per intellectum referatur ad sua significata haec ea ad modum distinctionis, ille modus distinctionis, non est proprius determinatus; sed indeterminatus, in potestate, non cuiuslibet est tamen tali dictione in quoque sensu placet, sed quod dicatur, canis currit, quod aduersari habet dictiones equoqua potest referre ad quocumque significatum voluerit, si accederemus eam, referret ipsa ad sensum filii, si vero negaremus referret ea ad sensum verum, ut non fiat nobis elephas debemus eam distinguere; vel possumus ostendere, et melius quod sicut nomine equoqua, ut significat sua significata simul est distinguendus, quod hanc significet ea ad modum copulationis, non non includit in se copulationem ut multipler iudicetur similiter haec si alter significator sit filius, sic hanc multipliciter ipsorum sua significata ad modum distinctionis est distinguendus, quod non includit in se distinctiones, ut possit similitudine, si alter significator sit vir, pater, quod est quod rebus. ¶ Etsi autem videri dubitandum quo in equoqua est multiplicitas actualis, et vir signum distributionis additum termino equino, et distribuit ipsum una distributione, per omnibus suppositis cuiuslibet sui significati; sed de hoc in sequenti lectione queretur, ubi tangentur modi communes amphiologie et equoquationis.

**S**ecunduz aut̄ amphibologiam tales velle me accipere pugnantes.  
**C**on postq̄ ph̄s determinauit de multiplicitate actuali, put h̄z esse in dictiōe qđ fit p̄ equocationē. In pre ista determinat de multiplicitate actuali, p̄ ut h̄z eē in orōne, qđ fit p̄ amphibologiā, t̄ duo facit, qđ pri mo determinat de amphibologia fīm se, scđo dicerat de ea in sp̄aratione id eguationem, z̄ ibi (Tres aut̄ sunt modi). Ad euidentiā p̄ime partis, sc̄iēdū qđ amphib̄ tripl̄ h̄z fieri, p̄mo n̄. prout oro p̄ le accepta p̄incipaliꝝ multa signifi cat, z̄ vō put ōo per se accepta significat plura nō p̄n̄. s̄ vñ̄ pprie, aliud trāsumptiue, tertio qđez, put ōo p̄ le ac cepta nō est multiplex, siuicta vō alteri ūbit multiplicita tem, p̄o qđ p̄s tertiu modū diff̄erre a qualibꝫ alioꝫ, qđ rā in p̄ mō qđ in scđo ōo per se accepta multiplicitatē h̄z qđ nō ūtingit simpl̄ in tertio, assignant ālī tres modi am phibologie, s̄ de hoc nō sit nobis cure, qđ nō vadit ad mē tem ph̄i, distinguendo p̄ partē p̄mā fīm assignatos modos, dicam qđ ūscđo mō ph̄s nō posuit exēplū, qđ forte iō fec̄,

q**r** h**s** trāsūptina valde diuersificans apud diuersos rit**s**,  
i**n**o q**v**no tpe sūt trāsūptina alio tpe n*on* sūt trāsūptia. Duo  
g**f**ac**t**z g**p** expēplificat de duob*s* modis *āphī***t**. p*n*. dicerat  
*āphī***t** p*ut* o*rō* p*se* accepta simpl*r* ē multiplex; t*er*minat  
de ea, p*ut* o*rō* p*se* accepta simpl*r* n*on* ē multiplex;  
h*ac*teri cōmūnta simpl*r* effic*s* multiplex. scd*a* ibi. Et pu  
tas ē racentē. Circa p*mū* quatuor facit fm g*o* q*u*o*r* para  
logismos ponit d*seru*itēs p*mū* m*ō*. scd*a* ibi. Et putas q*d*  
q*s* f*c*it*s* ibi. Et putas q*d*videt*s* 4*s* ibi. Et putas q*d* in di  
cis. Dicit g*p* p*mū* g*p* fm *amphibiology* sūnt tales palogis  
mi quales sup*n*. ponent*s* iferius: quo*r* palogismoz vnu*s* ē  
vellē me accipe pugnātes. h*est* mino*r* paralogismi, p*o*rest  
aut*s* sic formari, quo*s*cu*g* vellē me accipe, vellē vi me acci  
perē*s*; i*p* pugnātes vellē me accipe, g*p* pugnātes vellē g*p* me  
acciperet, mino*r* aut*b*ur*s* paralogismi duplex ē, nam cum  
d*r*, vellē me accipe pugnātes, ly me vel p*ot* c*stru*i*c*ū acci  
pere ex p*re* post*r*; pugnātes ex p*re* ante, t*u*ne erit sensus  
g*p* pugnātes me capiat*s*: vel erit i*struc*to*e**s*, t*u*ne erit sen  
sus g*p* pugnātes capiant*s* a me. Deinde c*u* dicit.

**E**t putas quod quis scit hoc scit. nam scientia et sciuntur contingit ut scientia significari hac oratione. Ponit enim paralogismum dicentes, putas quod quis scit haec scit, haec est maius; paralogismi formae autem sic, quod quis scit haec scit, scilicet ferrum, ergo ferrum scit; et ut evidenter appearat falsum. arguat veliterius, quod scit haec sciens, ferrum autem scit, ergo ferrum habet sciens, subdit autem quod in dicto paralogismo est multiplicitas dicentium, quod in hac oratione super, quia deinde quod quis scit haec scit, per hanc ostendit significare scientiam et scientiam, nam etiam si haec costrueretur cum haec scit ex parte autem, sic significatur scientia, et locutio fallax est. non sensus quod hoc quod quis scit sit sciens, quod non est verum. non non est sciens et sit sciens, si vero hoc costrueretur cum haec scit ex parte post, sic est locutio vera, non sensus quod est sciens est sciens. Notandum est quod propositio de primo paralogismo postulat solu[m] minorum, de haec autem ponit solu[m] maiorum: quod forte iuste fecerat, quod in dicto paralogismo multiplicitas erat in minorum. In haec autem multiplicitas est in maiore. Deinde cum dicit,

**E**t putas qđ videt qs hoc videt: videt aut̄ co-  
lumnam: quare vider columnā.  
**P**onit 3<sup>o</sup> paralogismū q̄ talis est: qđ qs videt b̄ videt. b̄  
est maior. vider. n. colūnā. b̄ est minor. segur xclō q̄ colū-  
na videat. **N**otandum aut̄ q̄ scīt in p̄cedenti paralogis-  
mo. cū diceb̄ qđ qs scīt b̄ scīt. ly b̄ poterat significare scī-  
tem. t̄ scītū. pur alr̄ t̄ alter̄ struebat cū ly scīt. **S**ic cū of  
qđ qs vider. b̄ videt. ly b̄ p̄t̄ denotare videntē & vīsus. b̄  
q̄ alr̄ t̄ alter̄ struebat cū ly vider. **N**otandum ēt in palogis-  
mis ap̄fieri decep̄toez aliq̄ per gen̄ neutrū q̄ glānd.  
dōo sic: qđ qs vider. vider. vider ferz. ḡ ferri vider. et vī-  
sus. vt magi a app̄e falsitas. arguit q̄ vider b̄ vītutez  
vīsus. ferrū vider. ei go b̄ vītutez vīsus.

**Dubitaret forte** alius ad quā metā ducat paralogismū factus, et vīq ad iō locū sīmū, sic qđ ḡo videt h̄videt, videt autē colūnā, ḡ colūna h̄z vītuē vīsuā. **D**ōz q̄ meta hic itenta nō ē solo cīmus, s̄z redargutio, ergo deb̄z cōclūdi q̄ columnā h̄z vītutem vīsuā, nō q̄ columnā. **A**duertendū tñ q̄ redargutio differt ab alijs metis formālēz et fīm modū accipien- di, siue ergo per paralogismū cōcludat fālsum, siue solo cīmus, dñ tri p̄ talia fiat redargutio dī ducere ad metam redargutionis. Deinde cum dicit,

**E**pitas hoc qđ tu dicas esse; hoc tu dicas; di-  
cis aut̄ lapidem ēē; tu ergo lapis dicas esse.  
**D**ominus quartū paralogismū dicēs qđ tu dicas esse h̄ tu di-  
cis esse h̄ emaior; dicas aut̄ esse lapides; hec est minor; seq-  
tur exclusio qđ tu lapis dicas esse.

**Habitaret forte** alius unde et multiplicitas in hoc paralogismo dicunt autem

**D**ubitaret forte alig. vnde dicitur multiplicitas in hoc paralogismo. dicunt auctes alig q̄ ideo est multiplex. qz ly h. vel pōt componi cum ly tu. vel cū ly dicis. s̄z hoc nō pōt stare. qz tunc in dicto para ficiat operā pdere. Deinde cum dicit.  
**T**ertius ho qñ compositi plurā significat sepatuz ho simpliciter vt scit seculum.

**T**ertius vero quoniam compositus pluram significat separatum vero simpliciter ut sit seculum.

**C**ponit 3<sup>um</sup> modū. et tria facit. qz p̄mo ponit dcm̄ modum.  
z<sup>o</sup> manifestat qd̄ dicerat. tertio epilogat circa determina-  
ta. z<sup>o</sup> ibi (Nā vtrq; 3<sup>o</sup>) ibi (Ergo amphibologia) Dic ḡ  
qz tertii modus cōis est: quādo 2<sup>o</sup> posuit i. punctum alteri  
significat plura. separati vō significat simplr. vt fecit seculū.  
Deinde cum dicit.

**C**ham vtrūq; si cōtingat vnū quidē significat  
et scire seculum: ambo aut̄ plura aut̄ seculum  
ipsum sciām habere: aut̄ seculi aliū: ergo am-  
phibolia et equocario circa hos modos sunt.

Declarat qd dixerat dicēs. qd sivitiusq. i. si scit et seculūcōtingit sup. septātū pferre. vnu qdē significat scire. s. et seculūlum; s. ambo sūl cōuncta plura sup. significat. nāz si dico scit seculūm. possim? itelligere ipm seculuz et cēscis et thēscis. nāz scit et aliū hēc. etiam qd cōficiūt et aliū hēc.

scias, yet et illi tam pte illam erit... tecum. tali habere  
scias de seculo. Ultio epilogat circa determinata vicēs: q̄  
equatio tamphi<sup>3</sup> sit circa hos modos. Notadū aut̄  
q̄ ac hos tres modos oēs modi equocatō. N notadū aut̄  
ad pīmū modū reducīt. sc̄ies discit q̄r discere pī plura

ipotat ad z<sup>o</sup> modū qn̄ vnu significat pncipalr talud trā sumptie, reduci hz modus ille, qn̄ dictio vnu significat pncipalr, talud ex n̄ti, vt patebit i illo palogismo q̄cūq; expedit bona sumpt. tertii v̄ modus q̄ dictio p̄ se sumptia significarvnu. p̄tectav̄ alteri significat pla. p̄phenedit modū illū equocationis q̄ sumit ex diverso mō significandi hz q̄ ponebaꝝ exēplū q̄ laborans sanabat. hoc aut quoyerū sit in dubitationibus patebit.

**Bubitaret forte** aliquis, q̄ nō v̄t q̄ modus  
uocatōis tamphī adaptari possit ad equocatōis, nā s̄ iō  
ctio p̄ se sumptua nō significat plurā diuncta v̄o alteri plus

ra significat nō facit equocationē; sī amphiboliā cū ex  
piūctione dictioniū resūlet orō. ¶ Ad qđ dixerūt qdā q  
nō oꝝ si amphi⁹ t equocatio hñt modos cōes q̄ hēant oꝝ  
modos cōes. Sc̄dū ḡ hñc tertiu modū ita eē pp⁹ amphi  
bologie q̄ ad equocatiōes adaptari nō posuit; iꝫ h̄ est irre  
mentē phī. n. df̄ in textu q̄ equocatio et amphi⁹ hēant  
modos cōes. Iꝫ q̄ hñt tres modos cōes. non ergo exponis  
mūs mētēphī nisi hñc tertiu modū assignem⁹ esse cōem.  
¶ Sc̄dū ḡ ex iunctiōe yni⁹ dictiōis ad alterā resūl

tare multiplicitatē duplē pōt intelligi. v.l. q̄ b̄ m̄l̄plicatā  
sit in orōne, tūc erit ibi amphī<sup>3</sup>. vel q̄ sit in dictiōe, tūc  
erit equocatio. s.i.n. vna dictio p̄iuncta alteri sic multiplici-  
tate ūbit q̄ multiplicatā illa nō sit toti<sup>4</sup> p̄iuncti<sup>5</sup>; h̄z dicitio-  
nis tñi: planū est multiplicitatē illā nō facere amphibolo-  
giā: s̄t equocatiōe<sup>6</sup>. ex<sup>7</sup> n. possum<sup>8</sup> ponere de vtroq; nā cū  
dicim<sup>9</sup> s̄it seculū. nec scit ē multiplex: nec ē seculū; h̄z totū  
p̄iunctū m̄l̄plex ē, t̄ q̄ ista multiplicatā ē toti<sup>10</sup> orōni, nō  
fāt equocatiōe<sup>11</sup>; h̄z ap̄bi<sup>12</sup>; h̄z cū d̄ laborās sanabās. v.l. se-

dés surgebat, ly sedes ex eo p*ro*p*ri*o s*er*v*o* p*re*f*ecti*; aliq*u*s  
m*ulti*p*licat*é *h*ab*it*, q*u* p*ot* supponere vel p*re*d*ict*e p*ro*s*er*v*o*, p*re*  
sedēt n*u*c*o*, n*o* d*is*t*in*te*re*, sedes surgebat, q*u* si t*u* p*ri*mo sedes  
addere, v*bo* alter*i* t*p*ro*n*o v*id*er*e* et distingua, d*oo*n*o*,  
n*o* sedes star*v*, v*er* e*st* p*ro*p*ri*o s*la*. L*u* g*h* m*ulti*p*licat*as n*o* sit p*er*  
se et directe in tota orone, s*ed* sit in bac dict*o* sedes ex eo p*ro*  
p*ri*o s*er*v*o* p*re*ter*it* t*p*ro*n*o p*re*f*ecti* talis m*ulti*p*licat*as n*o* faciet  
amphi*m* *h*equocat*io*n*em*. C*o*re*s*it*n* dubitare*r* de ex*o*, q*u*  
ex*o*pon*im* non v*it* it*a* sit*s*; vt sentiat q*u* adiscit, possum*ad*  
pp*os*it*u* aliud ex*e* adducere*m* s*ib*. s*ib* se n*o* sit multiplex  
et supponat p*ar*a*a* in act*u*, si adiungat huius v*bo* p*ri*ngit aliqu*u*a  
m*ulti*p*licat*ate trahet, d*oo*n*o*, n*o* b*o*, v*er* e*st* a*du*plex, e*st* p*ro*p*ri*o

Liber

Lap. pmo priou. v3, qd est b. xtingit eē a. t qd cōtingit eē b. con  
18. t tingit esie a. p3 ergo tertii modū tā ad amphibiologyaz qd  
zo. ad equocatiōem adaptari posse.

**Ulterius forte** dubitaret alius, qz videb<sup>hunc</sup>  
tertium modum amphibologie nō  
sufficiens, ut dicitur, in iure et in aliis cōtra

et distinctu ab aliis modis.imo ut videat oes alios copre-  
hendit. In oibus etiā modis amphibēz p amphibologie  
sunt hoc vār bēcē q̄ ptes per se sumptu nō sunt multi-  
plices.cōiuncte vā admīnūcē multiplicitatez h̄nt. C. B. di-  
cēdū q̄ iste tertii modus differt a sedo.qz nō accipit ibi ali-  
qua significatio trāsumptu: ut in sedo.differat autē a pa-  
mo.qz si in hoc tertio mō fiat aliq̄ dictio nō remanet ibi m̄l-  
tiplicitas. dōo.n.tacentē d̄rē vel scit seculū.quacūq; enim  
dictione facta tollit̄ multiplicitas.tacentē.n. p se sumptu  
vel etiā d̄rē multiplicitatez nō h̄nt.sic ēt nec scit nec seculuz  
p se accepta multiplicia sūt:sz in palogismis p̄mī modi nō  
sic ēnāz cū d̄rē welle me cape pugnātes amoto ly me.aliq̄  
multiplicitas remanet.qz capere pugnātes aliquo modo  
multiplex est:sz etiā cape amoto inde me pugnātes aliq̄  
multiplicitatez h̄nt.z sic p̄z q̄ rebaf. C. Notādū tñ gl̄ciz  
vācā expositio magis videat cōcordare cum serie l̄e.tñ ut  
magis gescat itellect̄ sc̄iēdū p̄ sic aliq̄ dictio p̄ se sum-  
pta nō est multiplex.cōiuncta tñ alteri multiplicitatez q̄n-  
dam trabit ut exemplificabāt delaborāt respectu sanaba-  
tur.z de b.respectu hui⁹ ybi ztingit.sic ēt aliq̄ ipsa oſo p̄  
se sumpta nō est simp̄ multiplex.cōiuncta tñ ali efficitur  
simp̄ multiplex.bec.n.oſo scit seculū simp̄ nō est mul-  
tiplex.semp.n.designat q̄ seculū sciat:sz p̄ seculū sciat ex-  
dicta oſone simp̄ haberit nō pōt.nisi ei q̄d est scit addat̄  
aliq̄ subm̄ dōo.mācipiū scit seculū.nam cum sine subo z  
pdicato nō sit oſo pfecta:ut posset habere sensum aliquē di-  
cēdo scit seculū.si ly seculū d̄strūit ex pte post nec ē vā:nec  
ē falsa.sic ēt dicere tacētēs iſz cē multiplex simp̄ oz ali-

quē accusatiū addere ei qđ est dñe: odo sortē dicere tacē, tem. p. ergo qđ nō solū nomen iunctū alteri efficiē quo- dāmō multiplex: s; etiā ipsa oro si sit iperfecta: ex eo qđ cō- ingit alij: s; hīt quādā simpliciter multiplicitatē, p. n. ex tūc simp̄ dici multiplex, que anteā simpl̄r non erat multi- plex: s; aliquo multiplex dici poterat: t; cū hoc cōtingit ac- cipit tert̄ modus amphibologie. ¶ Notandū etiā qđ di- citione nō esse multiplicatē iunctū: tūlī alij multiplicita- tez h̄re dupl̄r pōt̄ intelligi, p. qđ h̄ additio sumat̄ respēcū alte- ri? dictiōs, z; qđ sumat̄ respēcū modi significatiōi, nā ipē mo- dus significatiōi ē aliq̄ mō qđ additū significatiōi rei: p. mō sumēdo additōem nō sp̄pendit oēs palogismos, equoca- tionis fm̄ tertīū modū: s; accipiēdo additōes scđo mō cō- prehēdit oēs h̄z palogismos, tert̄. n. modus equocatiōis ex h̄z ringit: qđ significatiōi dictiōis per se acceptum nō est multiplex: s; y referit ad modū significatiōi: t; v ipsi signi- ficato dictiōis superadīs modus significatiōi: dictiō sic sū- pra ex tali additōe qndā multiplicitatē strabit: quā mul- tiplicitatē ex suo significato nō habebat.

**Ulterius forte** dubitatur alius, utrū in equo  
tiōe et amphibologia sit multipli-  
citas actualis. C. B. dōz q̄ i ipsa platoē ē s̄iderare ipaz  
vocē q̄ se bz sicut mā dictioñ, et s̄ ibi s̄iderare ordinez  
fillabur; vel etiā dictioñ: tmodū p̄ferendū sunt quasi  
formalia resp̄cū vociis, si ergo ořo vel dictio plura signifi-  
cans sit solū vna respectu vociis, nō trāsit vna respectu or-  
dinis dictioñ, vel ēt respectu modi p̄ferendi, q̄r̄oꝝ qua-  
si materialis se bz respectu istoꝝ illa ořo vel illa dictio so-  
lum māliter, zper dñs solū potentialis significabit plura:  
bz si, platio nō solū sit vna q̄stio ad vocē, bz ēt q̄stio ad ordi-  
nem z q̄stio ad modū p̄ferendi, bz platio nō solū materiali-  
ter z potentialiter, sed etiā formaliter, z q̄s in actu significabit  
plura, z q̄s hoc ztingit raz in equo et in amphibolo-

gia utrāq̄ illaz d̄ habere multiplicitatē actualē q̄ de eū  
nō h̄z dubiū; sed quō amphibologia seruat multi-  
plicitatē actualē cū initia diuersae obstruktionis que ox-  
dine oronis variare videt, patet in lectione illa vbi de-  
terminabili est accentu. ibi n. dubitabili quomodo amphī  
bologia differt a spōne vel distōe, cū quelibz illaz videat  
initi diuerso ordini partii oronis.

**Elterius forte** dubitaret aliquis, vbi magis re-  
serua factualis multiplicitas. an  
in equocatioē. an in amphibiology. **C**id cui? evidenter  
sciendū equocatioē ab amphibiology trip̄ differe. est  
enī in platiōe vi spectat ad p̄sens tria considerare. vñ. vocē  
ipsam q̄ est q̄s respectu plationis oīno materialis. scđo ē  
ibi considerare significatiōem que ē quasi formalis respe-  
ctu vocis. tertio est ibi considerare actiōem itellectus refe-  
rente h̄o prolatiōem fm̄ debitu ordine in suum significa-  
tum. differt ergo equocatio fit ab amphibiology q̄s ad vo-  
cem. qz equocatio fit in voce īcomplexa: vt in dictiōe. am-  
phibologia vero in voce cōplexa: vt in orōne. scđo qz oro  
dī stinere in se sententiā aliqua. dictio vero nō stinet sen-  
tentia aliquā: s̄ significatiōem. ideo equocatio differt ab  
amphibologia nō soluz rōne vocis que est gd māle. sed et  
rōne significationis que est quodāmodo gd formale. ter-  
tiū cū dictio equoca p̄ itellectum referit in sua significata:  
nec fm̄ se nec fm̄ itellectus intelligi est trāposita vel va-  
riata. amphibiology aut̄ non sic. nā cū initia dixerit stru-  
ctioni oīz fm̄ itellectum in orōne amphibologica aliquāz  
trāpositiōēz partiuū intelligere. t qz q̄sto aligd magis tran-  
simutatioē subiicit. tanto magis dī cē in potentia. licet ali-  
quo mō tā amphibiology q̄ equocatio dicas h̄e multi-  
plicitatem actualē. tñ vt p̄z ex ista dītertia. h̄b̄ actualis  
multiplicitas aliquo modo magis referuaf in equocatio-  
ne q̄s in amphibiology.

**Elterius forte** dubitaret alius, utrum signum distributiu additū termino equo co faciat ipz distribuere p oib⁹ suppositis cuiuslibz sui significati. **C** P: dñm p si signū distributiu addat alicui termino facit ipz distribuere pro oibus illis in gbus reperitur vna nā significata per illū terminū: vt si signū distri butiu addat hoc non faci ipm distribuere pro leonib⁹. qz natura humana in leonib⁹ reseruari nō habz, vnicā ergo distributiōe signū distributiu nō facit distribuere terminū nisi pro illis suppositis in gbus reperit nā eadē; et que sunt eiudē rōnis: vt continentur sub illo termino, et qz dictio equoco fin qm b̄z nō dicit naturā vna: et equoco non sūt eiudē rōnis finiū nomē xedēdū est signū distributiu additū termino equoco nō facere ipz vnicā distribuibile, p oibus suppositis cuiuslibz sui significati. **C** Secundū compositionē autem sunt huius modi vt posse sedentem ambulare et non scribentem scribere.

Postquam phas determinauit de fallacys peccatis multiplicitate actualem. In parte ista determinat de locis sophysiticis, siue de fallacys peccatis cum multiplicitatez potentialiæ, et quod potentialis multiplicitas habet esse tamen in dictione quam in oratione, ideo duo facit, quod primo determinat de propone et divisione que sunt circa orationem, secundo determinat de accentu qui habet fieri in dictione, 2º ibi (Secundum accentum autem) Quereret forte alius, quare phas in determinando de fallacys peccatis cum multiplicitate actualem plus determinauit de equocatione que fit in dictione quam de amphibio logia que fit in oratione, hic vero in determinando de fallacys pecatis cum multiplicitate potentialiæ tenuit ordinem contrarium, quod plus determinat de propone et divisione que sunt in oratione quam de accentu quibus fieri in dictione, Ad quod dicitur

Primus

13

pōt q̄ oīdō fallaclaz in dictione potissimum accipiēdūs est  
fm q̄ falle plus vel min⁹ h̄it de multiplicitate; t̄ q̄ i eq̄  
uocatiōe p̄ncipali⁹ referat m̄lultiplicitas q̄ in amph⁹; vt  
supra patuit. In cōpōne vō t̄ dōne magis h̄z eē multiplicitas  
q̄ in accētu; vt in sequēti lectiōe patet. oīdō ḡ te-  
nēt zgr⁹ dīcī v̄z. Cū dōne oīdō cōponis t̄ dōnis ad  
accentus p̄sum⁹ diuidere p̄mā p̄z̄ i duas; q̄ p̄ determi-  
nat de p̄pone. z⁹ de diuīsiōe. z⁹ ibi. (Sc̄d̄ diuīsiōe vō.)  
Ad evidētiā at p̄ p̄tis notādū; q̄ p̄p̄ tripl̄ h̄z fieri. p̄  
cū plura ponunt ex pte subi ad q̄ pdī⁹ p̄pari p̄t iūctum  
vel diuīsi⁹; z⁹ cū plura ponunt ex pte pdī⁹ ad q̄ subm p̄t  
p̄pari iūctuz vel diuīsi⁹; z⁹ h̄z t̄tingere cuž alīq̄ dictio  
posita iter duas dictiōes diuersimode h̄z p̄ponē cū vna  
cuž reliq̄. Tria ḡ facit h̄z q̄ hos trea modos ponit; l̄z nō  
hoc ordie ponat eos. z⁹ ibi. (Et discere nūc l̄fas.) z⁹ ibi.  
(Ampli⁹ vñū solū.) Circa p̄m̄ duo fač̄; q̄ p̄p̄ b̄ para-  
logismos; z⁹ oīdit eos arguere p̄ fallaciāz p̄ponis. z⁹ ibi.  
(Nō enī idez significat. Dicit ḡ q̄ fm p̄pone sūt h̄z palo-  
gismi; quoq̄ vñ ē. sedētē abūlare ē pole. h̄z m̄ior palo⁹;  
p̄t at si formari. q̄cqd est pole t̄tingit vi sit; h̄z sedētē  
ambulare est pole. ḡ t̄tingit vi sedens ambuler, ponit at  
m̄az sc̄di palo⁹ cū dicit. pole est nō scribētē scribere. hec  
ētē m̄ior alteri⁹ p̄m̄. formētē at vi p̄. Deinde cū dicit.  
Cñhō enī idez significat; si dimidens q̄s dicat t̄  
cōponis; q̄m̄ pole est sedētē ambulare; t̄ non  
scribētē scribere; t̄ hoc filr. Si q̄s cōponat nō  
scribētē scribere. significat. n. q̄m̄ h̄z p̄tātem q̄  
nō scribit vt scribat. Si alit nō cōponat; q̄m̄ h̄z  
potestatem q̄ non scribit vt scribat.  
Ostēdit in dc̄is palo⁹ esse fallaz p̄ponis. C Ad cuius  
evidētiā notādūz q̄ cū dicim⁹ alīq̄ est pole; vel ex ali-  
quo fieri alīq̄. alīq̄ est locutio p̄ se; alīq̄ p̄ accīs. Ex for-  
ma enī t̄ p̄tātiōe fit alīq̄ pac̄n̄s; h̄z ex subm t̄ exente i po-  
tentia fit alīq̄ p̄ se. ex calido ḡ fieri frigidū; vel ex nō fri-  
gido fieri fridū est pac̄n̄s; h̄z ex frido in po fieri fridū in  
actu est p̄ se. Si. n. p̄ se ex calido fieret fridū; t̄c calim  
manēs calz fieret fridū alīq̄ q̄ est ipo; sic etiā si ex nō fri-  
do fieret fridū p̄ se; t̄c subm manēs nō fridū; t̄c exis sub  
p̄tātiōe fridi fieret frigidū; t̄c ex fridū nō fridū; q̄  
ētēnū. Cū ḡ dicit calz p̄t ifridari. si itelligāt ḡ hoc  
totū. l̄subz cū foz calidi poset ee suscepitiū fridari. i. subz q̄ est  
sub for⁹ cali p̄t ee sub for⁹ fridi; sic ē locutio vā. t̄c q̄ dc̄m  
ē de calido r⁹ fridi; itelligēdū ē de sedētē r⁹ ambulatiōis.  
sedens. n. p̄t ambulare; q̄ subm q̄ est sub sessiōe p̄t ee  
sub ambulatiōenī t̄t totū; hoc. l̄subz sub sessiōe p̄t esse  
cū ambulatiōe. eodē aut̄ mō dōz est de subo cū p̄tātiōe.  
Nā nō fridū p̄t ifridari; t̄ nō scribens p̄t scriberētē q̄  
subz exis sub p̄tātiōe possit ee sub for⁹; t̄c successiōe subz  
q̄ est sub p̄tātiōe p̄t ee postea sub for⁹. si igis subz t̄ for⁹  
sunt q̄dā totū bec. alīq̄ subz calidū p̄t ifridari; nō ē vā  
rōne tori⁹; h̄z rōne p̄tis. sic etiā q̄ subm t̄ p̄tātiō sur alīq⁹  
q̄dā totū bec. alīq̄ subz nō fridū p̄t ifridari. vel nō scri-  
bens pot scribere. nō est vā rōne tori⁹; vt in rōne p̄tātiōs  
t̄subi. h̄z p̄ se ē vā rōne p̄tis. vt rōne subi. C Uiso quō p̄di-  
eta sūt vā t̄ quō n̄. restat videre q̄s modus loq̄ndi dat itel  
ligere sensu⁹ vez. z̄s faluz. Sc̄d̄ ḡ p̄cuz d̄r. sedē-  
tē abūlare ē pole; vt calidū ifridari ē pole; t̄ cetera talia.  
si p̄ferant iūctuz vt sit sensu⁹ ḡ hoc sūl̄ sup̄t. sedentem  
ambulare sit pole est locutio falsa; q̄ daf itelligāt ḡ sedē-  
tē manēs sub sessiōe possit ambulare. eodē etiā mō si iūctum  
p̄ferat; ḡ hoc totū nō scribētē scribere sit pole est  
locutio falsa; q̄ est sensu⁹ ḡ subm possit sit esse sub p̄tātiōe  
one. t̄c formē. h̄z si p̄ferat diuīsi⁹ vt dicat nō scribētē pole  
est scribere. sedētē pole est ambulare ex vi locutiōis nō  
habet q̄ sedētē simul possit esse sub sessiōe t̄ abūlatiōe; l̄z  
sensus ē ḡ reḡ sedētē p̄tis exis sub sessiōe possit postea ee  
sub ambulatiōe. doc est q̄ q̄ ait q̄ nō idez significat; si ḡ  
dicat diūdēs; si ḡ dicat p̄ponēs; q̄m̄ pole est ledētē ambu-  
lare; t̄ nō scribētē scribere; q̄ sup̄. l̄b̄ p̄ferant p̄ponētē su-  
gnificat; q̄m̄ h̄z p̄tātes vt nō scribētē scribere. i. significat q̄  
pole sit eidez iesse sūl̄ opposita. vt q̄ sūl̄ possit scribere t̄ nō  
scribere. h̄z si nō p̄ponat nō significat sup̄. q̄ eidez iſint op-  
posta sūl̄; sed successiōe. significat enī q̄m̄ q̄m̄ nō scribit h̄z  
p̄tāte vt scribat. C Notādūz aut̄ pl̄m̄ bec duo exēpla po-  
suīse. vñ. sedētē ambulare t̄ nō scribētē scribere. vtrō.  
q̄. n. mō fit alīq̄ p̄ accīs. s. ex for⁹ t̄ ex p̄tātiōe. p̄m̄ ḡ ex⁹  
videlicet sedētē pole est ambulare. deseruit h̄z q̄ alīq̄  
fit ex forma. z⁹ vñ. vñ. nō scribētē pole ē scribere de-  
seruit. put alīq̄ fit ex p̄tātiōe. In vtrōq̄ enī est locutio  
fallaciātē itelligāt iūctuz; q̄ subm t̄ mā iūctuz t̄ sūl̄ nō p̄  
ētē nec sub formis oppositias nec sub p̄tātiōe t̄ forma. Di-  
uisiūm vñ t̄ successiōe nō est iūctum māz; t̄ subm ee sub  
formis oppositias; vel sub p̄tātiōe t̄ forma. C Notādūz at  
q̄ in p̄dictis locutiōib⁹ plura ponunt ex pte subi. Nā hoc  
totū. si sedētē ambulare setz ex pte subi est pole se tenet  
et pte pdī⁹. sic etiā nō scribētē scribere setz ex pte subi.  
et pole se t̄z ex pte pdī⁹. pdicti ḡ palo⁹ deserviūt illi mō  
p̄ponis fm̄ q̄m̄ plura ponunt ex pte subi ad que plura p̄-  
di⁹ p̄t referri iūctum vel diuīsim. Deinde cū dicit.  
C Et discere nūc l̄fas si q̄dētē didicit quas sc̄it.  
C Ponit alīu modūz p̄ponis q̄ h̄z eē q̄n̄ alīq̄ dictio posita  
iter duas dictiōes p̄t p̄poni cū vna vel cu alia. v. discere  
nūc l̄fas. hec est xclō palo⁹. si q̄dētē didicit l̄fas q̄s sc̄it. In  
hoc p̄sūl̄tē vtrō p̄missap̄. pt. n. p̄bari palo⁹ ḡ si alīq̄ di-  
didicit l̄fas quas sc̄it q̄b nūn didicerit illas. formētē aut̄ sic  
palō⁹. ḡcūq̄ sc̄it l̄fas nūc didicit illas. sed iste sc̄it l̄fas. ḡ  
nūc didicit illas. maior. n. est duxle; q̄ ly nūc p̄poni  
cū ly sc̄it; sic est locutio vā. t̄ enī sensu⁹ ḡ quicq̄s nūc  
sc̄it l̄fas ḡ ille didicit illas. si vñ ly nūc p̄ponat cū ly didi-  
cit est locutio falsa. est enī sensu⁹ ḡ ḡcūq̄ sc̄it l̄fas ḡ nūc  
didicit illas; q̄d nō ōz. p̄t enī sc̄re l̄fas q̄n̄ nō didicit nūc  
sed p̄s. Deinde cum dicit.  
C Ampli⁹ q̄dā vñū solū p̄t ferre pl̄a posse ferre.  
C Ponit tertiu⁹ modūz p̄ponis hūc aut̄ q̄dā sic formant: q̄d  
plura p̄t ferre; p̄t vñū solū ferre; h̄z q̄dā vñū solū p̄t fer-  
re nō p̄t plura ferre. ḡ q̄dā p̄t plura ferre nō p̄t plura fer-  
re. In hoc aut̄ palo⁹ est p̄p̄. q̄ ly solū: vel p̄t ee nomen  
t̄ teneri cathego⁹ t̄ determinare ly vñū: t̄ sic est locutio  
vera. est. n. sensu⁹; ḡ p̄t plura ferre p̄ ferre vñū solūz. l̄  
p̄ ferre vñū sine alijs. si vñ ly solū est aduerbiū t̄ tenetur  
sc̄n cathego⁹ t̄ determinat ly p̄t: est locutio falsa. est enim  
sensus; ḡ p̄t plura ferre solū p̄t vñū ferre. i. nō p̄t nisi  
vñū ferre. hic. .ā. modūz formādi: l̄z ostēdat hūc palogis-  
muz peccare fm̄ p̄ponē: nō t̄t est ad oppositū: si p̄sideret  
intēntū phi. nā fm̄ hanc formationē h̄z palo⁹ nō differret  
a p̄cedēti. nō ḡ haberem⁹ tres modos hūc falle. vt igitur  
habeam⁹ tertiu⁹ modūz p̄ponis formētē sic: q̄dā p̄t vñū solūz  
ferre p̄ vñū t̄ vñū ferre; q̄dā p̄t vñū t̄ vñū ferre p̄t plu-  
ra ferre. ḡ q̄dā p̄t vñū solū ferre p̄t plura ferre; t̄ cunct vñū  
posita in l̄fa sunt xclō h̄z palo⁹. ex quo p̄s hūc tertiu⁹ mo-  
dūz ee oppositū p̄m̄. In p̄mo. n. mō plura ponebāt ex  
pte subi: t̄ si pdī⁹ referebat ad illa plura iūctuz: erat  
locutio falsa. si diuīsi⁹ vā. hic aut̄ plura ponunt ex parte  
pdicāt. t̄ si ad illa plura referit subm iūctum est locutio  
falsa. si diuīsi⁹ vā. vñā cū dicit: q̄dā p̄t vñū ferre p̄t ferre  
vñū t̄ vñū ferre; accipiēdō ly solūvt̄ determinat ly p̄t. si i-  
telligāt iūctuz est locutio falsa. nā q̄dā solū p̄t ferre vñū  
non p̄t ferre vñū t̄ vñū iūctum. sed si itelligāt diuīsi⁹

Liber

*sic est vera, nā qđ soluz pōt ferre vnu: potest diuisiz & suc-  
cessione vnum & vnum ferre.*

**E**cclsi dimisiōe vero qm̄ qui  
duo et tria: et paria et imparia.

**C**phus supra determinauit de fallacia **oppositionis**. In parte ista determinat de fallacia divisionis. In **parte ista** determinat de fallacia **dispositionis**. tria ḡ facit: q̄ p̄mo ponit modū illuz; p̄t plura ponunt ex p̄te pdicati: t̄ subtleti ad illa plura p̄t referri diuincti vel diuisiſ. 2º ponit modū q̄si oppositi huic mō v̄z; p̄t pl̄a ponunt ex p̄te iubiti: t̄ pdicati ad illa pl̄a p̄t re ferri diuincti v̄l diuisiſ. 3º ponit modū tertiu q̄ sumit ex eo q̄ dictio posita iter duas dictioēs ſiungit p̄t cū yna vel cū alia. 2º ibi. Et mai⁹ et egle. 3º ibi. Nā eadē ōo. dicit ḡ q̄ f̄z diuifimē v̄o sup. ſunt h̄o palo⁹ illi qui dicent: a inuit duos palogulos deseruientes p̄mo: quoq; vn⁹ eſt. ḡnq; ſe duo et tria. hec eſt minor palo⁹. formēt aut ſic. q̄cūq; ſunt duo et tria: ſunt duo et ſunt tria: ḡnq; ſunt duo et tria. ḡnq; ſunt duo et ḡnq; ſunt tria. minor aut duplex ēq; ſi ly ḡnq; poſiti ex parte ſubti refert ad duo et tria ſiuncti et ſimili ſic ē locutio ſi. q̄ ḡnq; ſunt duo et tria ſupra ſi. ſi ſeret diuifim eſt falsa: q̄ ḡnq; ſunt duo et tria ſupra ſi. ſi ſeret diuifim eſt falsa: q̄ ḡnq; ſunt duo et tria ſupra ſi. nec tria p̄ ſupra. cū vero dicit: et paria et iparia: inuit māz ſedi pa⁹. formēt aut ſic. q̄cūq; ſunt paria et iparia: ſunt paria et ſunt iparia. ḡnq; ſunt paria et iparia. ḡnq; ſunt paria et quinq; ſunt iparia. minor at h̄u⁹ palo⁹ duplex eſt ſicut et p̄ce⁹. Quinq;. n. ſunt paria et iparia ſiunctum: nō autē diuifim.

**E**t maius et equaliter tamen enim maius et adhuc amplius.

**D**icitur scđm modū hui⁹ fallacie. d. t maius t equale; hec est x̄lo palo<sup>m</sup>. coclūdēt. n. p būc palo<sup>m</sup> q̄ idē sit maius t egle. mai⁹. n. ē tātūdē t adhuc ampli⁹; hec ē minor. forme- tur at sī. tātūdē t ampli⁹; est tātūdē t p̄n̄s egle. t̄ tri. idē ampli⁹; est mai⁹. ḡma⁹; ē t̄ndē t p̄n̄s egle. m̄or huius palo<sup>m</sup> duplex est; q̄ t̄ndē t ampli⁹ posita ex pte subti. si referant̄ ad maius positū ex pte pdicati diūctum est ya. si diuisit falsa. mai⁹. n. nō ē t̄ndē t se sup̄tū; nec ē ampli⁹. p se sup̄tū. Iz ē h̄ duo diūctū sup̄ta: t̄ndē. t̄ ampli⁹. **C** Notan- duz āt ḡb̄ modū q̄si ē opposit⁹ p̄ mo. i. p̄. n. m̄o plura po- nebant̄ ex pte pdicati: cuž dicebat̄. qnq̄ sunt duo t̄ tria. h̄ aut̄ plura ponunt̄ ex pte subti. cū d̄r t̄ndē t ampli⁹ ē ma- ius. **C** Notāduz ēt q̄ vt h̄eaſ h̄ modus distinct⁹ a p̄. for- mādus ē palo<sup>m</sup> in 3<sup>o</sup> fig.; vt t̄ndē t ampli⁹ ip̄ortātia plura litatē ponant̄ ex pte subti; nō ex pte pdicati. **C** Notādu- z ēt q̄ vt h̄ palo<sup>m</sup> sic ad ppo<sup>m</sup> nō ē distingueātā maior; q̄ si di- stinguereātā maior. v̄z. t̄ndē t ampli⁹ t̄ndē eēt sūta ya; t̄c̄ posita falsa. q̄ t̄ndē t ampli⁹ s̄l̄ sup̄ta nō sūt t̄ndē. c̄et ḡ ibi fallacia p̄ponis nō diōnis. Distinguēda ē ḡm̄or. t̄ tan- tūdē t ampli⁹ ē mai⁹; q̄ sic ē ibi falla diōnis: t̄n̄ t̄ndē t ampli⁹ pl̄ī s̄l̄ sup̄ta sunt mai⁹. diuisit̄ vo t̄ p se sup̄ta nō sunt ma- ius. erit ḡ diuisit̄ falsa; ppter q̄ erit falla diuisionis. De- inde cū dicit.

**I** Nam eadem oratio et diuisa et composita. non  
idem semper significare videbitur.

¶ Ponit<sup>3</sup> modū hui<sup>1</sup> fallacie. ⁊ duo facit. nā p<sup>2</sup> assignat defectū hui<sup>1</sup> fallacie. ⁊ ponit paralogismos detruīentes tertio mō ibi. Ut ego posui. dicit g<sup>3</sup> q<sup>4</sup> egdē ořo cōposi.

## Primus

<sup>14</sup> vnu et vnu ferre et cetera h. si fuerint filii de fone: quia tales soli sunt false compote et non diuise: ita peccant cum positione qd non cum diuisione. ex quo apparet qd non frustra laborauit pbus dando ppos palogismos viri fallacie. tandem qd exempla deseruientia tali fallere non oportet transferri possunt. nam qd in una lingua habet accentum graue: vel acutum tralstat in alia lingua non oportet qd referuet habet accentum. sic etiam qd in una lingua perficit aspirare. non oportet in alia lingua aspirare.

**Ulterius forte** dubitaret aligs. dato q̄ nō sp̄ ybi est 2positio est ibi fieri diui

**V**eritatem ponit in locis illis  
suo: nec ecouerso. **V**trum aliqui **S**post sit **T**ingere. **D**om  
**g**i nunq*ue* falla **x**ponis est falla divisionis: nec ecouerso. **I**s  
cum dictu*s* sit has duas fallacias aliquo mō plus xuenire  
**q**ui alie. forte nō e*n*ecouenies in codē palogismo e*e* vtrāq*ue*  
fallam alt*r* t*a*l*r*. cū nō sit icouenies vnū t*c*ūdē palo*m* di-  
uersis respectib*u* peccare fīm diuersas fallas. **E**t vt ap-  
pareat meli*re* veritas q*ui* sit: sciēdū **g**i potissime hoc v*er* co-  
tingere in illo mō q*ui* vna dictio posita iter duas dictio*s*  
coponib*u* cū vna: vel cū reliqua. nā si dicāt achilles q*dra*  
ginta viro*s* relig*u* cētū. si v*er* viro*s* referat ad cētū xposi-  
ta est vera: t*et* diuisa falsa. si v*er* referat q*ad* dīraginta cōpo-  
sita erit falsa: t*et* diuisa vera. ergo in h*oc* mō forte e*e* poterit  
v*er*āq*ue* falla: sed nō eodē mō: nec p*er* eundez respectum.

**Ulterius forte** dubitaret alige. utrum semp cu<sup>z</sup>  
vna dictio ponit inter duas di-

vna dictio ponit inter duas di-  
ctiones currat simul *positio* et *divisionis*. **D**icitur quod cum aliquis  
dictio ponitur iter duas dictiones: si est magis apta nata  
poni cum vna quam cum alia de coparari ad illam cum qua est magis  
apta nata coponi et non ad aliam: et si *posita* cum ea dat sensus  
fallitus erit fallacia coponitis. si *divisionis* dat sensus fallitus erit  
fallacia divisionis. Si vero hoc dictio non magis est apta na-  
ta coponi cum vna quam cum reliqua ad utramque coparari poterit:  
et hoc ad aliam et aliam coparabit resutulit ibi alia et alia fal-  
lacia: ut si ly viroꝝ non magis est apta natuꝝ coponi cum quadra-  
ginta quam cum centuꝝ in dicto galogismo est utræque falla tam  
*positio* quam *divisionis*, nam si ly viroꝝ referatur ad quadragi-  
ta quæ erit *posita* falsa: et *divisionis* vera peccabit per propriez. si  
vero referatur ad centum peccabit per *divisionem*: quæ erit *posi-*  
*ta* vera *divisionis* falsa, non est in omni galogismo semper empta.

**S**ed huius accentus aut in his quædam que sunt sine scriptura dialecticis non est idoneum facere orationes. In scripturis autem et poetamib⁹ magis. **C**on postquam p̄s determinauit de fallacys peccatib⁹ s̄z mul

tiplicitatē potētialē, put habēt fieri in ofone. In pte ista determinat de accētu q peccat sūm multiplicitatē poten-  
tialē et h̄z fieri in dictione. duo facit: qz pmo ostēdit quō  
magis spētēter h̄z fieri h̄z falla. z exemplificat de ea, z̄  
ibi. Ut metuo lōgas, dicit q̄ dialecticis, i. sophisticis  
q simulat se dialecticos nō ē idoneū facere orōne. s. dece-  
ptiuā per fallam accētus in his que sunt sine scriptura, ta-  
lis. n. fallacia magis videat decipe in scripto q̄ in platiōe,  
sue illud scriptu sit psaīciū siue merricu: ad subdit q̄ in scri-  
pturis q̄tū ad psa: z in poematib: q̄tū ad metru magis  
sup. est ydoneū decipe per tale fallaciā. C Notādū autē  
qz dicis q̄ idoneū est decipe per hac fallaciā in scri-  
pturis z in poematib: nō dū intelligi de poematib: vt sunt  
plata: s; vt sunt scripta. scriptura ergo accipit hic p psa.  
scripta: z poema p metro scripto. C Notādū etiā qz qz  
accētus variat moduz pferēdiō aliquā magis cognoscit  
talis fallacia in platiōe: q̄ sine platione z maxime h̄p  
per cū ztingit talis fallacia circa penultimā syllabā: put  
regitur accētu graui vel acuto. Deinde cū dicit.

**C**Et metuo lógas peñte noctes lydia dormis.  
**C**Exemplificat de bō fallacia, **C**Ad cuius evidentiā noi-

14  
q̄ exēpla deseruētia tali fallē nō agnire transſerri  
tā qđ in vna lingua h̄ accētū graue: vel acutus  
tū in alia lingua nō oꝝ q̄ reseruet h̄ accētū. sic etiā  
vna lingua p̄fer̄ aspirate. nō oꝝ in alia lingua aspi-  
ſerri. exēpla ergo hic poſita: vt cōiter dicit nō ſunt  
ed trāſlator: ea poſuit: qđ iñ fecit: q̄ exēpla forte po-  
p̄. nō erāt ueniētia noſtre lingue. exēpla aut̄ q̄  
aut̄ nō idicāt oēt̄ modos huꝝ fallacie. nec pp̄c  
p̄ modū palogifni: ſed ſolū oſtendūt quō aliqua  
pot regi vno accētū vñ duob⁹. diuidit aut̄ hec pars  
in fm̄ q̄ duo exēpla ponit: quoꝝ vñu est pſaſcu: ali-  
mericuꝝ. 2° pars incipit ibi. Et heu qnā. Et er-  
i exēpluſ tale. metuo lōgas peute noctes lidia dor-  
n hoc. n. exemplo pſaſco cōmitiſ accentus: eo q̄  
io pot̄ ee vna p̄s: due ptes: t̄ tres ptes. ſi ē vna pars  
buꝝ: t̄ sensuſ. o lidia ego metuo. i. timeo q̄ tu dor-  
as noctes: me peunte. pot̄ etiā eſſe due ptes: vt ſit  
me tuo peunte. i. me exite tuo peunte tu lidia dor-  
as noctes. pot̄ etiā eſſe tres ptes: vt ſit ſensuſ. o tu  
e peute dorinis lōgas noctes. Deinde cuꝝ dicit.

peui qz nā tāti cīnixerūt ethera nimbi; cr-  
ca accentuz quidez huiusmodi fiunt.

scdm exemplū metricū, d. heu qz nā tāti cinxerūt  
nēbri. hic est ēt accētus: eo qz qz nā pōt eē vna ps  
artes, subdit autē quasi epilogādo, quidē circa ac  
int hō paralogisimi.

**Dubitaret forte** alijs quo accipiunt̄ modi  
accentus. Ad eō dicin p̄t m̄

vt supra tāgebat ꝑ h̄ nō assignant modi accēt? qz bz hac fallaciā exēpla in vna lingua nō p se deseruit in alia lingua. Lōsiuerūt tñ modi h̄ falle assignari q̄ttuor. b̄c. n. fallā vt tāgebat fieri bz in dictiōnē cui? p̄cs sūt sille. sillā aut̄ dupl̄r p̄t cōsiderari. in se: t̄ vt bz ordinē ad dictionē, in se cōsiderata vt ad p̄sens spectat tria. b̄c. v̄t p̄s tenore

et spūm. Lōsuecrūt enī grāmatici dicere q; q̄ tuor acci-  
dunt sille. tps; tenor: spūs; numer⁹ literaz. h̄m numer⁹  
rus litteraz. h̄z h̄s fieri falla; qz si nō eēnt eedez littere in  
vna dictiōe q̄ in alia: deficerit ibi causa appetit: qz nō  
eset ibi eadē vox: nec mālr: nec aliquo mō. ergo h̄z fullam  
in se cōfideratā accipiunt tres modi illi⁹ fallacie: quorū  
pmus sumis h̄z cēpus, nō syllaba lōga h̄z duo tpa. breuis  
vō h̄z vñ tps. Si ergo aliq̄ dictio plura significet: et vt si  
gnificat vñ: habeat aliquā syllabā lōgā, vt significat ali-  
ud habeat illā syllabā breue: erit ibi accētus h̄m istū mo-

dus; ut p[ro]p[ter]is in hac dictio[n]e pp[er]t[inet] pp[er]t[inet] eni stat, p[er] gente; et p[er] arbo[re]s; vt stat p[er] g[ra]te h[ab]et p[er]imā breue. vt stat p[er] arbo[re]s b[ea]tū p[er] maz lögā. Secundus modus sumit q[ui]tū ad spūz; q[ui] aliquia dictio aspirata significat vnuis; nō aspirata significat aliud; vt hamo aspirata sūptū idē ē q[ui]d decipe; vel idē est q[ui]d hamo cape. amo vno sine aspiratio[n]e sūptuz idē est q[ui]d diligo. Tertius modus sumit q[ui]tū ad tenore; q[ui] alij dictio regi-  
tur tenore et accētu gratui. aliqua vno acuto; vel circuflexo. vt p[ro]p[ter]is in hoc vbo p[er]dere; q[ui] vt h[ab]et accētu[rum] acutū significat  
fuerre pena. vt h[ab]et graue significat inferre pena. hi g[ra]m tres  
modi sumunt ex pre syllabe quasi in se cōsiderate. Quar-  
tus vno modis sumit ex pre syllabe in comparatio[n]e ad dictio-  
ne[rum]. nā ois dictio quodāmō regis vno accētu. cū n[on] pres-  
orōnis significet separe q[ui]libet dictio fin se accepta aliqd  
significat. cuiilibet g[ra]m dictio[n]i xpetit vna platio. quot ergo  
dictio[n]es sunt in orōne tot platio[n]es ibi distingui p[ar]t[em] ideo  
suevit dici q[ui]libet dictio regis vno accētu. iste autē ac-  
centus et ista platio; iz tota dictio[n]e respiciat. p[ri]ncipalius  
et respicit aliquia syllabā illi dictio[n]is. id dicit copere  
syllabe in comparatio[n]e ad dictio[n]em. fin hoc gerit q[ui]rtus mo-  
duis accētus p[er]tinet aliquia vno p[er]tinet vna dictio; vt due; vel

potest regi uno accentu vel duobus: ut patet in hoc q̄ dico q̄s q̄ potest una dictio et due dictiones.

**Ulterius forte** dubitaret alius: q̄ nō videſ q̄ falla accentum magis decipiat in scripto q̄ in platiōe. accēt? nō solum fit fz tps v̄l fz tenorē et platiōe: fz ēt fm spūm. nūq̄ autē ita bñ cognosci pōt. v̄trū dictio sit aspirata vel non sicut cognosci in scripto. C Rñ° dōz q̄ nō est icōueniēs aliquē modū accēt? min⁹ decipe in scripto q̄ in platiōe: fz n̄i plurimū magis decipit in scripto q̄ in platiōe: q̄ meli⁹ possum⁹ p̄cipe v̄trū dictio regal vno acētū vel duob⁹: et viruz regat accentu grāui vel acuto si sit plato q̄ si sit scripta. iō dictū est bñ fallaz diversificat platiōe formalis. alr̄ tñ et taliter: q̄ xpositio et diuīsio diversificat formā platiōis. ppter oī uersuz ordinē dictiōnū. accēt? v̄o diversificat bñ formas; ppter diuerfuz modū pferēdi: et q̄ talis modus pferēdi magis sensibl̄. platiōe variat. cū quāto aliqd magis ē subim variationi: magis sit in potētiā: fz tñ acētū q̄ xpo et diuīsio habeat multiplicitatē potētiālē. bñ tñ multiplicitatē magis potētiālē bñ acētū: q̄ cōpositio et diuīsio: q̄ platiō v̄t peccat p̄ accētū magis sensibl̄ est variationi suba. in ipsa ergo potētiālitate actuali est dare gradus: et min⁹ bñ de multiplicitatē acētū q̄ cōpositio et diuīsio: q̄ magis potētiālē habet bñ multiplicitatē.

**Ulterius forte** dubitaret alius quō in xponē et diuīsio: et accētū: dicis ē multiplitas potētiālis. In amphibologia v̄o et equiōatiōe est multiplicitas actualis. Ad qđ dico pōt q̄ in dictiōe siue in orōne qđa sunt formalia qđa mālia. Nā ipse lre et vox ipa est mālis in platiōe. ordo n̄i dictiōnū et modus pferēdi formalia sunt in platiōe. In cōpositiōe q̄ et diuīsio: et eaēdē platiō fm vocē: q̄ nō fz ordinē dictiōnū. In accētū vero est eadē platiō fm vocē: fz nō fm modū pferēdi: et q̄ vox est mālis in platiōe xpositio et diuīsio et accētū dicunt habere multiplicitatē potētiālē: q̄ sub una platiōne non formalis cū nō sit ibi idē modus pferēdi: vel idē ordo dictiōnū. sed sub una platiōne māliter cū illa. platiō sit una rōne vox est ibi diversitas significatorū: et q̄ mā se fz ex pte potētiā: forma v̄o ex pte actus. iō xpo diuīsio et accētū vbi est vniitas platiōis mālit̄ tñ dicunt habere multiplicitatē potētiālē. amphibologia vero et equiōatiōe vñbi est vniitas ploniū formalis dñr h̄re mltipli⁹ actualē.

**Ulterius forte** dubitaret alius: q̄ fz nō sit diuīsio de equiōatiōe q̄ habeat multiplicitatē actualē: videſ tñ ēcēdū de amphibologia. dictū est eni⁹ q̄ in platiōe vox se fz sicut mā: ordo autē dictiōe et modus pferēdi se habet sicut forma. in amphibologia autē nō v̄t esse idē ordo dictiōnū: cuž ztingat ex eo q̄ aliq̄ dictio diversimode struīt et diversimode ordinā cū alia dictiōe. ordo dictiōnū dupliciter potest accipi. vel respectu significatorū: vel respectu platiōis. pmo mō est in platiōne sicut in signo. z° v̄o est in ea sicut in subo: bñ videt velle. C Si dñs ḡ significat nō ē i dictiōe vel in orōne sicut in subo: fz sicut in signo. ordo ergo dictiōnū dupl̄ pōt accipi. vel respectu significatorū: et sic non est in platiōne nisi sicut in signo: et q̄ modi struēti sequunt modū significatiōi. diversitas ordo dictiōnū fm modū struēdi nō variat ipsaz. platiōne fm se: iō amphibologia que inniti⁹ diuerso mō struēdi nō variat ordinē platiōis fm se. amphibologia ḡ dicit⁹ peccare fz multiplicitatē actualē: q̄ in amphibologia est vniitas platiōis nō solum mālit̄: vt q̄ est ibi eadē vox: sed etiāz formalis: q̄ ē ibi idē modus pferēdi: et idē ordo dictiōnū. accipieō tñ ordine: vt est in platiōe tanq̄ in subo: fz nō sit ibi idē ordo: vt est in platiōe tanq̄ in signo: fz in xpositiōe et diuīsio: nō sic. q̄ ibi ordo dictiōnū quodamō fz se: et v̄t est i orōne tanq̄ in subo variationē sūscipit inq̄tū aliquā dictio posita inter duas dictiōes diversimode componi ba-

bet cum una vel cum alia.

**Ulterius forte** dubitaret aliquis: v̄trū sit mi-  
tu q̄ in xponē et diuīsio: vel ecōuerlo. C Rñ° dōz q̄ tñ  
accent⁹ q̄ xpositio et diuīsio: v̄t fz p̄ habita initit vnitati  
platiōis mālit̄: eo q̄ inniti⁹ vnitati vocis. quelibet tñ  
fallaz diversificat platiōe formalis. alr̄ tñ et taliter:  
q̄ xpositio et diuīsio diversificat formā platiōis. ppter oī  
uersuz ordinē dictiōnū. accēt? v̄o diversificat bñ formas;  
pter diuerfuz modū pferēdi: et q̄ talis modus pferēdi  
magis sensibl̄. platiōe variat. cū quāto aliqd magis ē  
subim variationi: magis sit in potētiā: fz tñ acētū q̄ xpo  
et diuīsio habeat multiplicitatē potētiālē. bñ tñ multiplicitatē  
magis potētiālē bñ acētū: q̄ cōpositio et diuīsio: q̄  
platiō v̄t peccat p̄ accētū magis sensibl̄ est variationi  
suba. in ipsa ergo potētiālitate actuali est dare gradus: et  
min⁹ bñ de multiplicitatē acētū q̄ cōpositio et diuīsio:  
q̄ magis potētiālē habet bñ multiplicitatē.

**Ulterius forte** dubitaret alius quō in xponē et diuīsio: et accētū: dicis ē multiplicitate potētiālē habēat significata sua sub copulatiōe: vel sub disiūctiōe: et videſ q̄ nō sub copulatiōe: q̄ tunc haberent ea in actu et formalis. positiō est autē q̄ habeat ea mālit̄ et in potētiā. C Amp. nō habet ea sub disiūctiōe: q̄ bñ fallaz nō es-  
sent distingueda: disiūctiōe eni⁹ nō est distingueda: cū alte-  
raparte v̄a existēta tota iudicē vera. C Rñ° dōz q̄ fal-  
lacie peccates fm multiplicitatē potētiālē nō habet signi-  
ficata sua sub copulatiōe. q̄ nō habet ea actu: nec habet ea  
sub disiūctiōe q̄ ipsaz disiūctiōe se icludat. habet tamē  
ea sub disiūctiōe: q̄ habet ea ad modū disiūctiōi. cū pos-  
sint iportare hoc vel illud significatiō. sicut ergo equiōa-  
tio est distingueda: pur bñ sua significata sub copulatiōe:  
q̄ nō implicat in se diuīsionē copulatiōi: fz bñ talia signifi-  
cata ad modū copulatiōe. sic bñ orōnes sunt distinguendae:  
q̄ nō implicat in se diuīsionē. fz habet sua significata  
ad modū disiūctiōi. vel possum⁹ dicere q̄ disiūctiōa p̄le  
et absolute nō est distingueda. fz si accipiat sub ea sub vel  
ifera altera p̄s distingui debet: vt si dicereſ. for. currit  
v̄l disputat. et bñ velle ifera q̄ curreret. posseſ distingue-  
re et dicere q̄ disiūctiōe illa nō verificat eo q̄ for. currat:  
sed eo q̄ disputat. q̄tūcūq̄ ergo bñ multiplicia habeant  
sua significata sub disiūctiōe: nō q̄ palogiaðo semper ifer-  
tur alterū significatorū: ideo semper sunt distinguendae.

**Et autē fm figurā sunt dictiōis acci-  
dunt q̄ nō idē interpretat̄ similiter.**  
C postq̄ phs determinante locis sophisti-  
cis peccat⁹ fm multiplicitatē actualē et potē-  
tiālē. In parte ista determinat̄ de figura dictiōis q̄ pec-  
cat fm multiplicitatē fantastā. et tria facit: q̄ p̄ offendit  
quo bñ fieri talis falla. z° ponit modos eius. z° epilogat  
circa determinata. z° p̄cipit ibi. Ut masculinū femini-  
num. z° ibi. Ergo redarguit̄. Dicit q̄ p̄ redarguit̄.  
sic non est in platiōne nisi sicut in signo: et q̄ modi struēti  
endi sequunt modū significatiōi. diversitas ordo dictiōnū  
fm modū struēdi nō variat ipsaz. platiōne fm se: iō am-  
phibologia que inniti⁹ diuerso mō struēdi nō variat or-  
dinē platiōis fm se. amphibologia ḡ dicit⁹ peccare fz mul-  
tiplicitatē actualē: q̄ in amphibologia est vniitas platiōis  
nō solum mālit̄: vt q̄ est ibi eadē vox: sed etiāz formalis:  
q̄ ē ibi idē modus pferēdi: et idē ordo dictiōnū. accipieō

tñ ordine: vt est in platiōe tanq̄ in subo: fz nō sit ibi idē  
ordo: vt est in platiōe tanq̄ in signo: fz in xpositiōe et diuī-  
sio: nō sic. q̄ ibi ordo dictiōnū quodamō fz se: et v̄t est i  
orōne tanq̄ in subo variationē sūscipit inq̄tū aliquā dictio  
posita inter duas dictiōes diversimode componi ba-

extra dictiōne. C Quattuor ḡ sunt declarāda vt bene co-  
gnoscāt quō bñ fieri hic locus sophistica. pmo eni⁹ decla-  
rab̄ q̄ modi hui⁹ falle. q̄ p̄t sumi realr. z° ostēdet q̄  
nō ppter hoc q̄ sumun̄ realr faciūt bñ fallam: fz hec fal-  
lacia bñ fieri ex eo q̄ p̄n̄ deceptiōis sumit originē ex pte  
vocis nō ex pte rei. z° ostēdet q̄ hec falla p̄p̄ d̄ figura  
dictiōis. 4° declarab̄ q̄ hec falla nō p̄p̄ peccat fz mul-  
tiplicitatē actualē: nec potētiālē: fm multiplicitatē  
fantastā. C Primi⁹ sicut ostēdis. In dictiōe. n̄ tria est p̄su-  
derare. rem significatā: modus significatā: et modus pferēdi.  
fm hec tria accipiunt̄ tres modi hui⁹ fallacie: q̄ si  
pp̄ vnitati rei significare iterptamur cundē modū signi-  
ficandi: sic est p̄m⁹ modus quē phs vocat masculinū iter-  
pretari femininū v̄l neutrū. p̄t aut̄ sic formari palo⁹. q̄  
quid est aial coloratū albedine est albū: fz plo est aial co-  
loratū. ḡ plo est albū. hic masculinū iterptat̄ neutrū. nam  
q̄ aial vt est in plone dicit eandē re p̄t plo credim⁹ q̄ ha-  
beat eundē modū significatā. vt sicut aial significat neu-  
tral sic credim⁹ q̄ et plo neutral significat. fm etiā istus  
modū masculinū p̄t iterptari fe⁹. vt si dicas. q̄cūq̄ res est  
suba colorata albedine. illa est alba. lapis est suba colora-  
ta albe⁹. ḡ lapis est alba. hic est suba p̄cēsus sicut p̄us. nā  
q̄ suba in lapide est idē realr q̄ lap. ppter vnitati rei in-  
terptamur vnitati modi significatā. et credim⁹ q̄ suba  
significat fe⁹. q̄ ēt lap. significat fe⁹. C Ad huc ḡ modū  
reducib⁹ variatio supponūt: vt si dicas. bo est sp̄s: for. est  
hō. ḡ for. est sp̄s: q̄ bo in for. est eadē res q̄ sortes credi-  
m̄ns boies et sortē habere eundē modū significatā: vt sicut  
bō significat q̄le gd: sic credim⁹ q̄ for. q̄le gd significat:  
et arbitramur q̄ for. si vle et sp̄s sicut et bo: et in idem re-  
diret si arbitramur q̄ bo ēt h̄ alqd sicut et for. naq̄ suba  
appellatiōis figura ztingit q̄ sc̄e sube videan̄. bñ alqd  
significare: de quo apparet q̄ nō bñ distinguit̄ cōiter: cuž  
dicas q̄ si masculinū iterptat̄ femininū faciliū modū  
figure dictiōis q̄ q̄le gd iterptat̄ halqd: et maxie for-  
mādo palogismos vt supius sunt formati. fz hoc in se-  
q̄n̄tib⁹ clari⁹ ostēdeſ. Est ḡ p̄m⁹ modus cū pp̄ vnitati rei  
significare iterptamur modi significatā vnitati. C Sed  
si ecōuerſo sit q̄ ppter vnitati modi significatā iterptē-  
mur vnitati rei significare erit sc̄odus modus quē phs vo-  
cat q̄tū iterptari q̄le: vt q̄le q̄tū. Nā quale et q̄tū et suba  
habet aliquo mō vnitati modi significatā: et si nō bñ  
vnitati in abstracto: habet tñ ea in xcretō. Nā talia sūpta  
xcretiū implicat se ad inuicē: et si modū significatā vnus  
aliq̄ mō iportat aliud. nō cuž suba sit quāta. q̄ dicim⁹ li-  
gnū ee q̄tū oī q̄tū aliquo mō implicit subm̄ de quo p̄di-  
cat̄. et sicut q̄tū implicat subm̄: sic q̄le implicat q̄tū. verū  
est. n. q̄tū sit q̄le: q̄d nō ēt nisi q̄tū implicaret in quali.  
et q̄ modū significatā p̄di⁹ implicat se admīnūce p̄t i  
xcretō vnū iterptari q̄le: vt q̄le q̄tū. Nā quale et q̄tū et suba  
habet aliquo mō vnitati modi significatā: et si nō bñ  
vnitati in abstracto: habet tñ ea in xcretō. Nā talia sūpta  
xcretiū implicat se ad inuicē: et si modū significatā vnus  
aliq̄ mō iportat aliud. nō cuž suba sit quāta. q̄ dicim⁹ li-  
gnū ee q̄tū oī q̄tū aliquo mō implicit subm̄ de quo p̄di-  
cat̄. et sicut q̄tū implicat subm̄: sic q̄le implicat q̄tū. verū  
est. n. q̄tū sit q̄le: q̄d nō ēt nisi q̄tū implicaret in quali.  
et q̄ modū significatā p̄di⁹ implicat se admīnūce p̄t i  
xcretō vnū iterptari q̄le: vt q̄le q̄tū. Nā quale et q̄tū et suba  
habet aliquo mō vnitati modi significatā: et si nō bñ  
vnitati in abstracto: habet tñ ea in xcretō. Nā talia sūpta  
xcretiū implicat se ad inuicē: et si modū significatā vnus  
aliq̄ mō iportat aliud. nō cuž suba sit quāta. q̄ dicim⁹ li-  
gnū ee q̄tū oī q̄tū aliquo mō implicit subm̄ de quo p̄di-  
cat̄. et sicut q̄tū implicat subm̄: sic q̄le implicat q̄tū. verū  
est. n. q̄tū sit q̄le: q̄d nō ēt nisi q̄tū implicaret in quali.  
et q̄ modū significatā p̄di⁹ implicat se admīnūce p̄t i  
xcretō vnū iterptari q̄le: vt q̄le q̄tū. Nā quale et q̄tū et suba  
habet aliquo mō vnitati modi significatā: et si nō bñ  
vnitati in abstracto: habet tñ ea in xcretō. Nā talia sūpta  
xcretiū implicat se ad inuicē: et si modū significatā vnus  
aliq̄ mō iportat aliud. nō cuž suba sit quāta. q̄ dicim⁹ li-  
gnū ee q̄tū oī q̄tū aliquo mō implicit subm̄ de quo p̄di-  
cat̄. et sicut q̄tū implicat subm̄: sic q̄le implicat q̄tū. verū  
est. n. q̄tū sit q̄le: q̄d nō ēt nisi q̄tū implicaret in quali.  
et q̄ modū significatā p̄di⁹ implicat se admīnūce p̄t i  
xcretō vnū iterptari q̄le: vt q̄le q̄tū. Nā quale et q̄tū et suba  
habet aliquo mō vnitati modi significatā: et si nō bñ  
vnitati in abstracto: habet tñ ea in xcretō. Nā talia sūpta  
xcretiū implicat se ad inuicē: et si modū significatā vnus  
aliq̄ mō iportat aliud. nō cuž suba sit quāta. q̄ dicim⁹ li-  
gnū ee q̄tū oī q̄tū aliquo mō implicit subm̄ de quo p̄di-  
cat̄. et sicut q̄tū implicat subm̄: sic q̄le implicat q̄tū. verū  
est. n. q̄tū sit q̄le: q̄d nō ēt nisi q̄tū implicaret in quali.  
et q̄ modū significatā p̄di⁹ implicat se admīnūce p̄t i  
xcretō vnū iterptari q̄le: vt q̄le q̄tū. Nā quale et q̄tū et suba  
habet aliquo mō vnitati modi significatā: et si nō bñ  
vnitati in abstracto: habet tñ ea in xcretō. Nā talia sūpta  
xcretiū implicat se ad inuicē: et si modū significatā vnus  
aliq̄ mō iportat aliud. nō cuž suba sit quāta. q̄ dicim⁹ li-  
gnū ee q̄tū oī q̄tū aliquo mō implicit subm̄ de quo p̄di-  
cat̄. et sicut q̄tū implicat subm̄: sic q̄le implicat q̄tū. verū  
est. n. q̄tū sit q̄le: q̄d nō ēt nisi q̄tū implicaret in quali.  
et q̄ modū significatā p̄di⁹ implicat se admīnūce p̄t i  
xcretō vnū iterptari q̄le: vt q̄le q̄tū. Nā quale et q̄tū et suba  
habet aliquo mō vnitati modi significatā: et si nō bñ  
vnitati in abstracto: habet tñ ea in xcretō. Nā talia sūpta  
xcretiū implicat se ad inuicē: et si modū significatā vnus  
aliq̄ mō iportat aliud. nō cuž suba sit quāta. q̄ dicim⁹ li-  
gnū ee q̄tū oī q̄tū aliquo mō implicit subm̄ de quo p̄di-  
cat̄. et sicut q̄tū implicat subm̄: sic q̄le implicat q̄tū. verū  
est. n. q̄tū sit q̄le: q̄d nō ēt nisi q̄tū implicaret in quali.  
et q̄ modū significatā p̄di⁹ implicat se admīnūce p̄t i  
xcretō vnū iterptari q̄le: vt q̄le q̄tū. Nā quale et q̄tū et suba  
habet aliquo mō vnitati modi significatā: et si nō bñ  
vnitati in abstracto: habet tñ ea in xcretō. Nā talia sūpta  
xcretiū implicat se ad inuicē: et si modū significatā vnus  
aliq̄ mō iportat aliud. nō cuž suba sit quāta. q̄ dicim⁹ li-  
gnū ee q̄tū oī q̄tū aliquo mō implicit subm̄ de quo p̄di-  
cat̄. et sicut q̄tū implicat subm̄: sic q̄le implicat q̄tū. verū  
est. n. q̄tū sit q̄le: q̄d nō ēt nisi q̄tū implicaret in quali.  
et q̄ modū significatā p̄di⁹ implicat se admīnūce p̄t i  
xcretō vnū iterptari q̄le: vt q̄le q̄tū. Nā quale et q̄tū et suba  
habet aliquo mō vnitati modi significatā: et si nō bñ  
vnitati in abstracto: habet tñ ea in xcretō. Nā talia sūpta  
xcretiū implicat se ad inuicē: et si modū significatā vnus  
aliq̄ mō iportat aliud. nō cuž suba sit quāta. q̄ dicim⁹ li-  
gnū ee q̄tū oī q̄tū aliquo mō implicit subm̄ de quo p̄di-  
cat̄. et sicut q̄tū implicat subm̄: sic q̄le implicat q̄tū. verū  
est. n. q̄tū sit q̄le: q̄d nō ēt nisi q̄tū implicaret in quali.  
et q̄ modū significatā p̄di⁹ implicat se admīnūce p̄t i  
xcretō vnū iterptari q̄le: vt q̄le q̄tū. Nā quale et q̄tū et suba  
habet aliquo mō vnitati modi significatā: et si nō bñ  
vnitati in abstracto: habet tñ ea in xcretō. Nā talia sūpta  
xcretiū implicat se ad inuicē: et si modū significatā vnus  
aliq̄ mō iportat aliud. nō cuž suba sit quāta. q̄ dicim⁹ li-  
gnū ee q̄tū oī q̄tū aliquo mō implicit subm̄ de quo p̄di-  
cat̄. et sicut q̄tū implicat subm̄: sic q̄le implicat q̄tū. verū  
est. n. q̄tū sit q̄le: q̄d nō ēt nisi q̄tū implicaret in quali.  
et q̄ modū significatā p̄di⁹ implicat se admīnūce p̄t i  
xcretō vnū iterptari q̄le: vt q̄le q̄tū. Nā quale et q̄tū et suba  
habet aliquo mō vnitati modi significatā: et si nō bñ  
vnitati in abstracto: habet tñ ea in xcretō. Nā talia sūpta  
xcretiū implicat se ad inuicē: et si modū significatā vnus  
aliq̄ mō iportat aliud. nō cuž suba sit quāta. q̄ dicim⁹ li-  
gnū ee q̄tū oī q̄tū aliquo mō implicit subm

particularibꝫ cooperat ibi tam vñitas rei qꝫ xcretio vo-  
cis. for. n.º est humanitas: sꝫ est hō. Sc̄idū tñ: qꝫ pre-  
ter xcretionē vocis est etiā alia rō ex pte ipsius vocis: qꝫ  
qle qd iterptamur b̄ aliqd. sed de hoc diceſ in illo caplo  
Fallacia anteſ ſit in his. Ad pſens anteſ ſufficiat ſcire qꝫ  
pter xcretionē dictiōnis in oibꝫ talibꝫ palogismis ſupr  
fin modū figure dictionis eſt decepcio: nō ſolū ex pte rei  
ſꝫ eriā ex pte vocis: id ſcurrit ibi tā acciā qꝫ figura dictio-  
niſ. et ſicut xcretio vocis coopat ad pñm modū fig⁹ dictio-  
niſ: ſic etiā coopat ad ſcđ. nā ſicut qle qd iterptamur b̄  
aliqd: qꝫ vñt̄ aliquo⁹ in xcretiōe iplicat aliud. ſic et qle  
terptamur q̄tuz: qꝫ xcretiu vñz iplicat aliud. nā qle i-  
plicat q̄tuz: p̄dicat de quāto. dicim⁹ n.º mag⁹ eē colora  
tuz: et quātūz eē qle: qd in abſtraciōe nō ſ. n.º n.º dicim⁹  
qꝫ quātūas ſit q̄litas: et qꝫ ſic p̄di⁹ xcretiu ſe iplicat adi-  
uicē: qd eſt diſtributiū vñi⁹ p̄dicamēti iterptamur qꝫ ſi  
diſtributiū alteri⁹: et ſub quāto accipim⁹ crudū: eo qꝫ ſi  
gat rez quātūa eē crudā: et ſub qgeq accipim⁹ albus: eo qꝫ ſi  
tingat ſubam eē alba. ſi q̄ formare ſit palo⁹: qgeq vidisti  
beri hodie vides. beri vidisti albedine. q̄ hodie vides. nō  
eē ibi fig⁹ dictiōnis: qꝫ albedo cū ſignificet in abſtracto ex  
mō pſerēdi et ex yi vocis n̄ hō: qd deiſ itelligere ſubaz. ſub  
ſtātia. n.º ē albedo: ſi alba. cū qꝫ xcretio vocis deſeruit  
at vt q̄tuz velut qd muret in qle: vel ecōuerio. oꝫ in tal  
bus eē fig⁹ dictiōnis. Dicim⁹ iig⁹ qꝫ ſi modi fig⁹ dictiōneſ  
ſumū ſi reali. nō tñ faciūt talē ſallaz: vt ſumū ſreali  
ſed yi ſumū ex parte vocis ſi fin dictiōneſ.

**Also quomodo** sumunt modi fig⁹ dictiōis: quō i⁹ eis ē deceptio ex part⁹ vocis. Restat videre quō hec falla d⁹ fig⁹ dictiōis: qđ d⁹ facilis p⁹ fig⁹. n. dicit aliqd circa rē: r̄z & ccreti ⁊ terminatio dictiōis sūt aliquid adiacētiā ipsi significato. iō talia ad p⁹ gurā dictiōis p̄tinere dicunt. Lū h̄z ex hoc xtinguit falla figura dictiōis: qđ terminatio ⁊ ccreti vocis coopant ad tēlez deceptionē. iō hec falla sic p̄pē noiata est.

**H**is visis restat declarare quatuor, scilicet quod talis fallit  
peccat per multiplicitatē fantastice: quod est  
de leui p[ro]p[ter] si considerent p[re]dicta, non in tali fallita est rāta mu-  
tiplicitas, tunc nō, sed multiplicitas existit quā vna vox plurimi  
significat sive h[ab]et multipli et i potestia sive formaliter et actu-  
quod hic nō contingit, non, vna et eadem vox est multiplex ac  
agere et ad pati vel ad quē et quā: vel ad masculū et femininū: sed p[er]  
dictiōis figurā: ut p[er]pter terminatiōne: vel p[er] accretiōne:  
et cōtioniōis vnu iterpretari ollunt, vox g[ra]m[atica] illa p[er] qua decipimus  
p[er] figurā dictiōis h[ab]et significat vnu. Interpretatiōne:  
et fantastice ipsorum aliud, et fantastica et iterpretatiōne multi-  
plicity b[ea]t. **C**his pactis ut ex grātia habeam modum  
figure dictionis dicamus quā modi figura dictiōis: ut patet per habitād[em] deseruit tali fallacie: ut sumus quā  
si realiter, et dico quasi realiter, quia non omnes realiter  
sumi possunt, habentur tamen huiusmodi modi ut sumi-  
tur ex parte vocis, ex parte autem vocis ut ad presens spe-  
ciat: et ut patet per habitād[em], duae sunt que videntur impo-  
tare dictionis figuram, terminatio, scilicet et concretio, concre-  
tio aut dupliciter accipit, vel ut deseruit in predicationib[us]  
et cōtioniōib[us], vel ut deseruit in denomiatiōne, si g[ra]m[atica] fiat de-  
ceptiōne, cōtertiōne vocis deseruit in p[er]dicatiōnib[us]  
et cōtioniōib[us], sic est p[er] modus. Si vox h[ab]et deceptiōne contingit,  
p[er]pter accretiōne vocis deseruit in p[er]dicatiōnib[us] denomi-  
atiōne: sic est secundus modus. Et si fiat talis deceptio p[er] vo-  
cis terminatiōne: sic est tertius modus, pars g[ra]m[atica] illa in quā po-  
nunt modi huius fallit dividit in tres p[er] modis in g[ra]m[atica] hec fallat  
tres modos h[ab]et, pars scilicet ibi. Uel rursum quā q[uo]d  
3 ibi. Uel facies paties. Dicit g[ra]m[atica] q[uo]d contingit fallit quā  
masculinū iterpretari fe[m]ina: vel cōuersio, fe[m]ina iterpretari  
masculinū: vel alterū h[ab]et, ut masculi vnfemini iterpreta-

mur: quod est hoc iter. i. neutru . masculi aut interpretamur fe. sic ois suba calefacies est actiuia: ignis est suba calefaciens. gignis est actiuia. sic eti ppter iterptari neutru. qd o corp calefacies est actiu. ignis est corp calefacies. gignis est actiu. In oib . a. bis est deceptio ppter xcretione vocis deseruiente in pdicatioib eentialib . ignis eni eentia liter est corp: no tñ est corpeitas. nisi geet xcretione vocis no sic apte trahere corp ad stadi p igne: pp qua trahitionem masculinu iterptamur neutru. vel neutru interpretamur masculinu. Deinde cuz dicit.

**C**ael rursus quale quatuor vel quatuor quale.  
**C**ponit secundum modum q[uod] ppter xcretionem vocis deseruetez in predicationib[us] denotatiuis. Nam enim hoc quatuor iterptatur qualem re conuersio quale iterptatur quatuor. quatuor non predicatur de quatuor et tres unum predicatur de alio patre non entia trahuntur denominatiue; tamen est xcretionem vocis numerus res diversorum predicatione[m] et predicationem de se inuenit. numerus enim xcritas est qualitas; sed quatuor est qualem ppter istam aut xcretionem vocis quae est quedam dictio fuit quatuor iterptatur qualem dicendo. Qualemvis vidisti heri hodie vides. heri vidisti magni. quod hoc die vides; sicut enim qualem iterptatur quatuor dabo. quatuor vides vidisti heri hodie vides. heri vidisti alium. quod hodie vides. **C**Non tandem autem variatio predicatione[m] habet potest in diversos modos figure dictio[n]is. nam si fiat talis variatio ppter xcretionem vocis deseruetez in predicationib[us] denotatiuis est secundum modum. sed si hoc ringat ppter terminationem dictio[n]is; sic est tertius modus. id est sequens de facere et pati melius expone re sed tertium modum: ut habeant oes modihui fallacie.

**Dubitaret forte** aliquis vbi habeat eē hec figura dictionis: et que dictio posita in palogismo decipit p figura dictiōis. **C**ōdī q̄ cū figura dictiōis fiat taz̄ f̄z determinationē vocis q̄ fm̄ xcretionē in illa dictiōe cōsistit h̄dfect⁹. vel illa dictio decipit fm̄ dictiōis figura q̄ pp terminationē vel pp xcretionē iterptatur et q̄d nō est. **S**i ḡ dicā videre ē vt seca re. ḡ significat actionē fiḡ dictiōis. f̄z quā stigit deceptio est in iso videre ppter silex terminationē ouaz̄ h̄ ad

en in ipso videre; q[uod] p[ro]pter illas te[m]p[or]ationes quas s[ecundu]m  
secare creditis ipso[r]are actionem; sic ut se[re]cere. Si vo[lo] dicat  
quātacūq[ue] vidisti heri hodie vides, heri vidisti alba, g[ra]tia tē.  
h[oc] deceptio fīm figurā dictionis est in hac dictiōe alba-  
nā q[uod] albu[m] xcretine sūptū pdicat de quāto pp ipsa z xcre-  
tionē dictiōis: pp quā cōcedim[us] albu[m] ee q[ui]tū credim[us] be-  
ne sumere q[ui]n sub quāto sumim[us] albu[m]: pp q[uod] albu[m] qd b[ea]tū se  
significat q[ua]litatē pp quādā fons ista in interpretatur ipsius i-  
portare quātitatē. id dīcedo: uatacūq[ue] vidisti heri hodie  
vides, heri vidisti alba, g[ra]tia. Magis pp dicitur est q[uod] in  
tali palogismo q[uod] iterptatur ee quātu[m], q[uod] ecouero mō:  
l[et]z cōi no[n]e vtrūq[ue] dici possit. Deinde cum dicit.

**C**ael faciens patiens: vel dispositus facere: et  
alia ut determinati est prius.  
**C**ponit tertium modum: et duo facit: quod primo ponit hunc mo-  
dum: et reddit eam dicti ibi. (Est enim quod non est.) Continet  
sic. quod est figura dictiōis: vel quod facies iterptat patiens: vel ecō  
terio: vel dispositus: et quod patiens iterptat facere: vel iterptat  
tur alia: ut determinatus est plus in predicamentis. **C**Notan-  
dus autem quod sicut per se secundum modum ut quod decipimus per accretiones  
dictiōis determinate in predicationibꝫ denotantur possumus  
vnuqꝫque per predicamentorum iterptari aliud. sed per tertium modum  
ut per terminationē dictiōis possumus vnuqꝫque per predicamentorum  
iterptari aliud: ut possemus caliditatez quod qualitatez ipsas  
iterptari subiecta: eo quod est sicut terminatio ad humanita-  
tez: et ideo dicit sicut determinatus est in aliis: quod oia predi-  
camēta de quibus determinatus est in predicamentis possemus  
per hunc modum variare. cōpetentiū tamen huc modum varia-  
gere in pati: vel ecōterio quod variens alia predicationē.

**C**Notandum etiam quod si modi figurae dictiois habet quedam ordinem; quod plus reservat ratione figurae dictiois in tertio modo quam in secundo; quod magis pure videt peccare per figuram dictionis, tertius modus est alius. **C**Kursus, magis reservat ratione sui fallacie in secundo modo quam in primo; quia magis decipimus per concretionem dictionis; ut utimur ratione in predicationibus denominatiuibus quam in essentialibus. in essentialibus enim non solum decipiunt ex concretione dictionis; sed ex identitate rerum. Nam primum modus sic peccat per fallaciam in dictione; quod semper est ibi fallacia extra dictione; quod ergo tertius modus plus videtur habere de ratione sui fallacie; ideo forte probatur plus istu tertiu modus quam aliud exemplificando de hoc tertio modo non de aliis. **C**Notandum etiam quod sicut variatione predicamentorum possumus concludere tam per secundum modum quam per tertium; alii tamen etiam; ut ostensum est; sic variationes generum alterum et alterum excludere possunt; tamen per modum tertium quam per primum. **N**isi credimus katerinam vel secundam esse feminini genitivus propter dictionis terminacionem; quia est similia terminatio cuius mula que est feminini genitivi ratione generum pertinet ad tertium modum qui initio dictiois terminatio. Si vero credimus katerinam esse feminini genitivi ratione generum pertinet ad tertium modum qui initio dictiois terminatio.

**R**is: q̄ est suba colorata que est feminini generis: v̄l credimus ipsuz esse neutri generis: q̄r est aīal albū: qđ ē neutri generis: talis variatio p̄tinebit ad p̄mū modū: vt p̄t p̄tere per habitu. Deinde cu dicit.  
**E**st enī qđ non est eoz que sunt facere: velut eoz q̄ sunt facere qđē dictioē significare ut vice

**T**ertia vero finit inchoati ignorantia. Quarta vero finit consequens. Quinta autem finit principio est sumere. Sexta quod non est causam finit causas sumere. Septima vero plures interrogations ut ynam facere.

**C**onsequitur philosophus determinauit de fallacib; in dictione. In parte ista determinat de fallacia extra dictio- nem. et duo facit: quia primo enumerat h; fallacias. secundo determinat de vnaquaq; illaruz. secunda ibi. (Ergo f3 accidentis.) Dicit ergo q; species. i. maneres eoz paralogismoz qui sunt extra dictiones sunt septez. Una qd; f3 accidentis. Secunda autem species est in eo qd; simpliciter q; ad coclusionez: vel nō simpliciter q; ad pmissas. In fallacia eniz fm quid et simpliciter infertur aliqd simpliciter. premisse tamen non sumunt simpliciter: s; sumuntur q; ad partem integralē: vt est albus dentes ergo ē albus. aut sumuntur ybi q; ad locum: vt bonum est vti dieta in locis egrotatiuis. ergo bonus est vti dieta. aut sumunt qn q; ad tps: vt bonus est abstinere tēpore egrotatiuo. ergo bonus est abstinere. aut id quod sumuntur in premisis non dicitur simpliciter. sed dicitur ad aliqd: vt bonus est proycre merces in mari. ergo bonus est proycre merces. In omnibus autē his ex eo qd; sumuntur p; griculatiter inferit aliqd simpliciter. Tertia autē species paralogismoz extra dictiones sumit fm ignorantia elenchi. Quarta vero fm sequens. Quinta autē. fm sumere qd; est in principio. Sexta autē. fm ponere causas qd; non est causa. Septima vero fm facere plurimes invenientur.

Ergo fin dictionem redargutionis ex his locis sunt.

**E**pilogat circa determinata vicens. q̄ redargutiones & exceptiones que sūt fīm dictioneꝝ sunt & sumunt ex bī locis qui dicti sunt. **C**lōnādū autē; q̄ dicit redargutio[n]es eſe ex his locis: q̄ hic intendit determinare de hī locis sophistice; vt yidentur facere elenchus; & vt yidentur ducent ad metas redargutionis. De alijs autē metis vicens.

tur circa finez pmi huini. Notandum etiaz qd ordo falla-  
ciaruz in dictione sumis fm qd magis z minus b h loci so-  
phisticzi participat de multiplicitate. n plus participat de  
multiplicitate que habent eaz actua liter qd que habent  
eaz potentialiter vel fantasice. ideo amphibologia z eg-  
nociatio precedent alias fallacias. equiuocatio vero pce-  
dit amphibologiæ. qr vt ostensum est pncipalus est mul-  
tiplicitas in equiuocatione qd in amphibologia vel pcedit  
eaz. quia dictio est ante orationem. sed hec causa secunda  
nō est ita per se sicut pma. cōpositio vero z diuisio pcedet  
autem accētū. quia vt ostensuz est magis potentialiter reser-  
vatur multiplicitas in accentu qd in cōpositione z diuisio-  
ne. cōpositio vero pcedit diuisionez. qr cōposituz quodā  
modo tendit ad vnitatez. diuisuz vero ad multitudinem  
z vnum aū multa. Ultimo autem ponis figura dictionis  
quia minus haber de multiplicitate qd aliqua alia falla-  
cia in dictione: cuz b h multiplicitatē habeat soluz fantas-  
tice. vt ostensum est. z hec sufficient de figura dictionis.  
de qua sumus diffusius profecti: quia ignorabat cōter:  
vt potius diffusius percipere intendo qd ali de hac fallacia  
cōscripterunt.

**L**et vero q̄ extra dictione sūt paralogismos sp̄es sūt septē. Una quidē sūm accīs. Secunda aut̄ coq̄ simplr et nō simplr; sed quid ē aut ubi; aut q̄ii; aut ad aliquid dī. Tertia vero sūm denunciatiozān

*Quarta vero est in scientia ignorantia. Quinta autem est in principio est sumere. Sexta quod non est causam finis causas sumere. Septima vero plures interrogationses ut viam facere.*

**C**on postquam philosophus determinavit de fallacys in dictione. In parte ista determinat de fallacys extra dictio- nem. et duo facit: quia primo enumerat h̄as fallacias. secun-

ne. et vna facit. quia puto fallacie et fallaciam. nec  
determinat de vna quaque illarum. secunda ibi. Ergo  $\exists$   
accidens. Dicit ergo q[uod] species. i. maneres eorum paralo-  
gismorum qui sunt extra dictiones sunt septem. Una q[ue]d  $\exists$   
accidens. Secunda autem species est in eo q[ue]d simpliciter  
est ad conclusiones; vel non simpliciter est ad premis-  
tas. In fallacia enim fuit quid est simpliciter infertur aliqd  
simpliciter. premissa tamen non sumuntur simpliciter; s[ed]  
sumuntur est ad partem integralē; vt est albus dentes  
ergo ē albus. aut sumuntur ubi est ad locum; vt bonum  
est vti dieta in locis egrotantibus. ergo bonus est vti dieta.  
aut sumuntur q[ui] est ad tempora; vt bonus est abstinere tempo-  
re egrotantio. ergo bonus est abstinere. aut id quod sumi-  
tur in premissis non dicitur simpliciter. sed dicitur ad  
aliqd; vt bonus est proycre merces in mari. ergo bonus  
est proycre merces. In omnibus autē his ex eo q[ue]d sumi-  
turus est p[ro]p[ri]etary inferē aliqd similitr. Tertia autē spe-  
cies paralogismorum extra dictiones sumuntur fuit ignorantia  
elenchi. Quarta vero fuit sequens. Quinta autē. fuit su-  
mē q[ui] est in principio. Sexta autē. fuit ponere causas q[ui]  
non est causa. Septima vero. fuit facere plures interrogati-  
ones vt vnas. C Notandum autē q[ui] est fallacie  $\exists$  quos-  
dam sumuntur penes generales conditiones entis. ens  
enim multipliciter diuiditur: et fuit diuersas diuisiones  
eius sumuntur diuersae fallacie extra dictiōnem. nam put  
diuiditur in per se et per accidens: sumuntur fallacia accidē-  
tis. put vero diuiditur eno per perfectu[m] et imperfectu[m] sumi-  
tur  $\exists$  quid et similitr. put diuiditur per opposita et non op-  
posita sumunt ignorantia elenchi. penes idem et diuersus su-

Liber

mis petitio pñcipi penes pñs eposteri<sup>o</sup> accipit. **N**s. ut ac-  
ens diuidit in causaz et causatu: sumis falla fm nō causaz  
ut causaz. s. put diuidit in vñū et multa accipit falla fm  
plures interrogations ut vñā. vñ p. qd locis sophisticis  
et de galogismis hic agit inqñū sunt quedam obligates ele-  
chi. melius est accipe h̄ fallaz. put peccat contra elencbū.  
**S**ciamus qd fallaz extra dictione qdā s̄ pñcipales. q  
dam vñ qñsi annexe. Accis enī et fm gd et simpli ignoratiā  
elechi et petitio pñcipi pñt dici qñsi pñcipales. alio vñ tres  
ut **N**s nō ca: vñ ca: et plures interrogations ut vñā pñt di-  
ci qñsi annexe. **N**s. n. reduci ad accis: sed non cā vñ ca ad  
petitionē pñcipi. s. fñ plures interrogatioēs ut vñā videatur  
posse adignoratiā elechi: vel ad fm quid et simpli-  
citer. hec aut̄ quo vñā sunt in sequentib<sup>o</sup> apparebit.  
**D**is-  
viss leue est accipe numerū barū fallaz. nā h̄ fallaz: vel  
sunt pñcipales: vel sūt qñsi annexe. si sunt pñcipales sic ut  
peccat h̄ elechū tripli distinguitur. elechus enī e sills. est  
dialecticus: et elechus vñ syllis est h̄ isferre. ut dialecti-  
cus est h̄ pbare. vt elechus est h̄ h̄ dicere. si ergo est pec-  
catū h̄ elechuz ut illatiū: sic sumis accis qd peccat contra  
de necessitate accidere. Si vero sit peccatiū h̄ ipsū vt est h̄ di-  
ctius. si sumis fm gd et simpli et ignoratiā elechi qd  
diuersimode se habet in sequentib<sup>o</sup> apparebit. **S**z si pecca-  
tur h̄ elechū vñest pbariū: sic accipit petitio pñcipi et sic  
falla extra dictione qd vident magis pñcipales sumuntur  
penes has tres dictiones: qz vel nō isferū: vel nō h̄ dicunt:  
vel nō pbāt. sic et i.e que vident annexe pilla tria sumū-  
tur: qz **N**s sumis: eo qd nō isfer fm nō cām eo qd nō pro-  
bat fm plures interrogatioēs eo qd nō h̄ dicunt. posset autē  
cūlibet istarū fallaz appropari pñr defectū h̄ elechuz.  
sed h̄ ad pñs sufficiat: qz de his oib<sup>o</sup> i sequentib<sup>o</sup> clarius  
tractabitur. Deinde cū dicit.

**E**rgo si in accidens quidez paralogisimi sunt  
quādo similiter quidlibet assignatuz fuerit rei  
subiecte et accidenti inesse.

Determinat de vnaquaq; fallax istarū. fm q̄ dictionē tacta dicam<sup>9</sup> q̄ hec ps diuidit in duas; qz p̄ determinat de fallacis extra dictionē que vident ē magis p̄incipales. z<sup>2</sup> de his que vident q̄si annexe. z<sup>2</sup> ibi. (Qui vō q̄dīs.) Līcā p̄imū tria facit: qz p̄ determinat de falla accītis q̄ peccat h̄ elencū eo q̄ nō ifert. z<sup>2</sup> determinat de fm gd. & simpli. & de ignozātiā elechī q̄ peccat; qz nō h̄ dicūt; z<sup>2</sup> de terminat de petitio p̄incipiū que peccat; qz nō p̄bat. z<sup>2</sup> ibi. (Scđm aut̄ q̄ simpli.) z<sup>3</sup> ibi. (Qui ante in eo q̄ in pn<sup>o</sup>.) Līcā p̄imū tria facit: qz p̄mo offēdit quō h̄ fieri falla accīdētis. z<sup>2</sup> assignat defectū eius. z<sup>3</sup> ponit palogissimos ipsius. z<sup>2</sup> ibi. (Nā quodamō m̄lta.) z<sup>3</sup> ibi. (Ut corrisca alter.) Dicit ḡ p̄ palmo<sup>14</sup> h̄ accīsū sit q̄i qdlibz. i. q̄i aliqd attribu tū siue aliqd p̄dicatiū assignat s̄lit iesse rei subiecte & accīdēti. cā ḡ ap̄parente est idētitas & uenientia accītis ad subm. causa vō nō exis̄tētis est diversitas eozūdē.

**Dubitaret forte** alius quod noīas hic accīs fī  
quā sumit i fallā accītū. dixē-  
runt autē aliqui q̄ hic sumitī accīs p̄t diuidī ī p̄ se: fī  
B̄ simpl̄z & absolute nō videt̄ bene dicit̄. Nam ea q̄ sunt  
in p̄mo mō dicēdī p̄ se absolute loquēdo nō videt̄ se habe-  
re ḡ accīs: et tñ p̄t m̄mī fallā accītū in p̄mo mō dicēdī p̄  
se. nā 15. socrates est hō. reducas ad p̄mū modū dicēdī p̄  
se: fīm tamen hanc fallām p̄tēt̄ homo accidere socrati  
iuxta illud metaph. p̄mo. medicus nō medicat hominem  
sed socratē platonē. q̄bus accidit est̄ hoīe, ideo quādā  
cōēm distinctionē de accidēt̄ suenēt̄ applicare possū  
mus huic negocio distinguēdo triplex accīs. est̄ n. accīs  
absolute: accīs respectu ynius: & accīs respectu tertii: si ḡ  
loqm̄ur de accīs absolute sic nulla suba accidit iuxta il-

In p**b**  
mio.

Primus

**b** scum esse alterū ab hoīe: quia alter est a sc.

**Dubitaret forte** alijs quō supiora pñt accidere in inferiorib<sup>z</sup>. Dōs q̄ quecūq; rōne differūt; aliqd est de rōne vni<sup>z</sup>; qđ nō est de rōne alteri<sup>z</sup>; ideo pōt aliqd cōpetere vni qđ spētit alteri fīs φ bōs, ppter φ ls absolute loquēdo qđ spōra nō pñt accidere in inferiorib<sup>z</sup>; tñ respectu alicun<sup>z</sup> attribuitur respectus ei<sup>z</sup> qđ spētit in inferiorib<sup>z</sup>; nō p̄ spōtationē ad supiora pñt accidere supiora in inferiorib<sup>z</sup>; vñ si mederi spētit sortit nō ī eo q̄ bō sorti accidentē boiez nō simpliciter absolute; s̄z lēgit̄ stat sub B attributio; qđ ī mederi, solū ī in his q̄ sit ita synonima q̄ nec re nec rōne differūt nō p̄t st̄ngere falla p acci dens. In oībus aut̄ aliy cōtingere potest.

**Ulterius forte** dubitaret alius quod accidit superiori ut predicaret de uno inferiori nisi predicari de alio. **C**Dicit ergo superius non habet id esse refutatum in suis inferioribus; immo species spississima in qua est ut in vniuersatione non habet id esse participem a suis particularibus; et quod superius predicat de suo inferiori habet esse; quod habet in ipsis quod in diuersis inferioribus habet diuersa esse. accedit superiori ut predicaret de uno inferiori nisi predicari de alio. est haec sententia dicitur. sicut est hoc propositum est hoc. ergo propositum est hoc. sicut est etiam sententia dicitur. subiectum est enim quantum. qualitas est ens. quantum qualitas est subiectum. quod accedit enti nisi predicari de qualitate ut predicaret de subiecto. quod si non acciderit superiori ut predicaret de uno inferiori predicari de alio. oportet inferiora haberent id esse. et tunc oportet essent id est concludebat in textu.

**Alterius forte** dubitaret alius: qd simittit  
accidet ddo. substātia est ens: q  
litas est ens. qd litas est subac: i talī parologismo medi⁹  
termin⁹ sit ens: i ens nunqz ibi subyicēta: sū semg pdicet:  
videſ falsuz eſſe qd ſupra ſupponebaſ. v.z. qd in oī palogis-  
mo affirmativo peccāte p fallaciā acciſis res ſubiecta ē  
ibi medi⁹ termin⁹. C Dōm qd duplex eſt ſubm. v.z. ppoſi-  
tionis et intētione: ſue attributiois. quo tēſcūqz. n. trahit  
aligd ad ſtādū p aliquā intētione: vel ſub aliquo attributo  
pōt dici p subyic̄ illi intētione. In hac qd ppōne: ſubā eſt  
ens: i ens nō ſit ſubm. ppōnis: iñ eo ipso qd trahit in dca  
ppōne ad ſtādū ſub intētione ſubalitatis: pōt dici qd suby-  
cit talī intētione. in falla aut̄ accidentis assignāda eſt res  
ſubiecta nō ppe p ſubo ppōnis: i p ſubiecto ſtētiois: vel  
attributiois. ex hoc. n. ſmittit talis falla qd medi⁹ termi-  
nus ſtar ſub aliq̄ intētione. vel ſub aliquo attributio ſtētiois  
cuius alia accidunt ei: vel extraneam ē ad ipso: vt ſuperius  
dictebatur. pateſ ergo qd queritur.

**Alterius forte** dubitaret aliquis: q̄ falla est in paralogismis positis in littera.  
vt que fallacia est dicēdo. coriscus est alter ab homine:  
ipse est homo. ergo est alter a se. C. Dicendū q̄ ibi est tri-  
plex fallacia alter t̄ q̄ alter. est enī ibi z̄ns access⁹ & figu-  
ra dictiōis. Sz z̄ns est ibi vt arguit a positiōe n̄tis. n̄.n.  
valet est alter ab hoī. q̄ ē alter ab hoc hoī. vt a seipso. ac-  
cidēs est ibi vt variat mediū. n̄.n. est idē hō qui est cori-  
scus: & quo coriscus alter est. figura at dictiōis est ibi: q̄  
pter xcretionēz huius termini hō per quā xcretionē hō  
trahit ad pdicādū de corisco: credim⁹ q̄ hō significet hoc  
aliquid: sicut & coriscus. Qd si verū esset hō nō staret nisi p̄  
corisco: ppter qđ si coriscus esset alter ab homine: bene  
sequeretur qđ esset alter a se.

**S**Ecundū autē qđ simpliciter dicit̄ hoc; aut quo t̄ nō p̄prie quādo particula-  
riter dicit̄: ut simpliciter dictu᷑ ponit.  
C̄ postquā pbilosophus determinauit de ac-  
cidente: quod videtur peccare contra elenchum: ut est il-  
latum. In parte ista determinat de fini quid t̄ simplici-  
ter: t̄ de ignorantia elenchi que peccant aliquo modo

Liber

**A**stra elenchū: ut est *3dicitur*. et duo facit: quod p̄mo determinat de fīmgd et simp̄līr. *z* de ignorātia élēchi. *z* ibi. (Qui autē fīm ḡ non determinant.) Circa p̄mū tria facit: quod p̄ ostēdit quod h̄z fieri fallā fīm qd et simp̄līr. *z* ponit modos h̄ fallacie. *z* assignat facilitatem et difficultatez circa ipsaz. *z* ibi. (Ut sī qn̄ non est.) *z* ibi. (Dō autem in qbusdaz.) Dicit ergo: quod h̄z qd et simp̄līr dicit h̄ qd dicit quo. i. particulariter: tñō ppe sup. tunc cōtingit. s. qn̄ illud qd dicit quo iferit simp̄līr. i. qn̄ qd particulariter dicit in p̄missis sumit ut simp̄līr dicit in xclōne. cā ergo apparente in hac fallā est cōuenientia inter fīm quid et simp̄līr. causa vñ nō exītie est diuersitas eozūdez. Deinde cā dicit.

**C**um si qđ nō est opinabile ē: qmī qđ est nō est.  
nō enī idē est cē quid t̄ esse simpliciter.

**C**onit modis hui<sup>9</sup> fallacie. **A**d cui<sup>9</sup> euidentia notandum q<sup>uod</sup> hec falla tripli p<sup>t</sup> considerari. p<sup>t</sup> q<sup>uod</sup> tu ad opposita q<sup>uod</sup> p<sup>t</sup> excludi p<sup>t</sup> hanc fallaz. <sup>2</sup> q<sup>uod</sup> tu ad modum p<sup>t</sup> cedisti. pceditur autem hanc falla ad similes. <sup>3</sup> p<sup>t</sup> considerari ratione mae-  
sue ratione terminorum ad quos applicari p<sup>t</sup> talis falla. **F**in hoc  
ergo modi hui<sup>9</sup> fallacie tripli p<sup>t</sup> accipi, nam p<sup>t</sup> preparatione  
ad opposita p<sup>t</sup> distinguunt tres modi hui<sup>9</sup> fallacie: ut sit pri-  
mus modus p<sup>t</sup> p<sup>t</sup> hanc fallaz excludunt opposita hacten.  
**S**econdus autem modus. p<sup>t</sup> excludunt opposita priuati.  
**T**ertius vero p<sup>t</sup> excludunt opposita hacten de oibus autem his  
modis exemplificabili in lira. **S**ed si p<sup>t</sup> p<sup>t</sup> hec fallacia

**Dubitaret forte aliquis.** q; in hoc para-  
logismo est ut  
nō est homo. ergo nō est. videt q; sit fallacia cōsequētis;  
quia cuz ens sit superior ad hominē in p̄dicto paralogi-  
mo arguit a destructione antecedētis. C Dōz q; non est  
incōueniēt in eodez paralogismo esse diuersas fallacias.  
veruz est eni q; est ibi cōsequētis; q; arguitur a destructionē  
antecedētis; est ibi fallacia fīm quid; q; per nō cē boiem  
q; est nō esse fīm qd arguitur nō esse simpliciter.

**Alterius dubitaret aliquis** qz si eē hominē  
est esse simpliciter. vide ē qz nō esse hominē sit nō eē sim-  
plicer. **D**icendū qz nō est simile in affirmatiuis t ne-  
gatiuis. **N**az h̄ iunis simpliciter qd dicit sine additamē  
to iuxta illud ph̄. simpliciter autē dico qz sine additamē dī-  
co. qd nō est homo simpliciter potest dici qz est: qd nō est  
homo absqz additione aliqua: nō cōcedis qz nō sit. potest  
enim eē simpliciter qd nō est h̄. ergo nō esse hominem est  
nō esse cum additamē. t ideo qz nō esse quid. **E**t si  
queraf̄ quare in negatiuis nō est sicut in affirmatiuis: vt  
quare esse hominē est esse simpliciter: t nō esse hominem  
est nō esse quid. dici potest qz simpliciter dupliciter dicit:  
vt vult ph̄bus pmo de generatione. aut enī est simpliciter  
qd est pncipaliter tale: aut qd ē vniuersaliter tale. In ne-  
gatiuis enīz nō potest dici simpliciter tale: qd est pncipali-  
ter tale: qz negatio de se est nō ens: t non dicit naturā ali-  
quā in qua referuari posset ratio pncipalitatis. Dice ē enī  
in negatiuis simpliciter tale quod est vniuersaliter tale.  
illud ergo est simpliciter nō ens qd ē nullus ens: t illud ē  
simpliciter noū substātia qd est nullus substātia: t qz qd nō  
est homo: nō pp̄ter hoc est nullū ens potest esse aliquid nō  
homo: t esse simpliciter ens. Deinde cu dicit.

**C**uidet autem quod prima sunt dictio et parum differat eis quod tamen est et non esse. **C**onatur causas apparitionis huius fallacie. dicitur in talibus videtur esse bona illatio; eo quod prima sunt dictio et iure dicta; et parum differunt. i.e. parum videantur differre esse quid et esse simpliciter; et non est quid et non est simpliciter. **C**onstat autem hoc fallaciam esse extra dictio et esse realiter; ideo decipiunt per eam; quia credimus rem

Primus

acceptā simpliciter & sīm quid nō differre. verū quia vī-  
tū locutione informādo paralogismos extra dictionē.  
ideo dīcīs bec fallacia decīpe : qz eē qd & tēs simplr sum  
prima in dictiōe: qz vident eē p̄imā in re: vt sub sermo-  
ne cadi. Deinde cum dicit.

**S**imiliter autem est:  $\tau$  quod est fin quid  $\tau$   
simpliciter: ut cu $\zeta$  sit niger albus est dentibus  
idus: albus ergo  $\tau$  no $\delta$  albus est.

**P**ost docuit p̄ hac fallacia xcludere opposita dicitur  
xclonis. docet p̄ ea xcludere opposita p̄natię dices q̄  
filtrę sup. fallacia f̄z gd z simplr. ddo idus siue ethiops cū  
si niger est albus dentibus. ergo ē albus z nō albus. d3. n.  
hic accipi nō albus. p̄ut est p̄natio albi; vt xcludantur hic  
opposita p̄natiue vt supius xcludebant opposita contradi-  
ctorie. Deinde cum dicit.

**D**ocet n̄ h̄c fallaciā excludere opposita ēris. p. 92; si am-

Docet ḡ h̄ fallacia. **H**ec dicitur opposita. **H**ic. q̄. p̄ am̄. bo. q̄. i. s̄ am̄ oīa xteniūt. alicui q̄. p̄ticulariter cōclu- di poterit: qm̄ s̄l̄ xria in cr̄ut. p̄t al̄ s̄ f̄ozmari palo? for. est alb̄ fm̄ pedē: t̄ niger fm̄ manū. ergo est albus t̄ niger. **C**Notādū autēz: q̄ vt supra dicebat: modi hui⁹ fallacie tripl̄ p̄nt accipi. p̄ rōne modi p̄cedēdiz: t̄ sic sunt duo mo- di. z⁹ rōne oppositorum: q̄ zcluduntur in hac falla: t̄ sic sunt tres modi hui⁹ fallacie. z⁹ rōne māe ad quā applicat: t̄ sic p̄nt poni qnq̄ modi: vel etiā sexhui⁹ fallacie. **C**Uisit ē aut̄ quō ex littera p̄nt haberi modi hui⁹ fallacie: ȳ p̄ ea cō-

**C**ludimus opposita. **R**estat videre quod pnt baberi modi qntus ad modum pcededi. **S**cienduz est qng in hac fallacia semp est pcedere a fin qd ad simplr: vel ecouerso: qz par petim est pcedere a simplr ad fin quid: z a fin qd ad simplr. **D**icitur aut aliquid esse fin qd tale qn est cu additameto tale sicut ecotratio. or esse simplr tale qn est sine additameto tale. semp qng fin hz e padditione: hz si additio facta aliqg fin qd tale. oq illa additione aliquia incopetentia: vel aliquia icogruetia in se hre: zqz hz duplt poterit. ioh fin hoc sunt duo modi hui fallacie. si enim est incopetentia in additione: vel hoc est rone additi: vt qz ipsuz addit i est incopetens: sicut mortuus est icopetens additione respectu hois. vel hoc est rone modi addendi: vt lz al hz nō sit icopetens additione respectu hois. nō t. r. ei addidi

non ita copere adiutorio respectu huius, potest in cruentis  
repetenti modo; si et addat ei fons parte fumis quia totum deno-  
re non possit. Qui ergo vellet diuidere lumen fumis hos duos mo-  
dos posset, nam visus ad locum illum. (Similiter autem et quod fumis quod.)  
venient illius modus huius fallacie; qui ipsa additione est in copere

tens. ibi *vo* venat modus illi: q*n* i*cōp̄ētēs* est modus ad-  
dendi. Ad hos aut̄ duos modos p*ri*nt reduci o*ēs* modi bu-  
ius fallacie. ¶ Notadū ē: q*p*ut ponunt q*nq̄* modi bu-  
ius fallacie ex textu illi modi haberi n*o* p*ri*: q*d*o*r* ut sup*ri*  
tangebat: i*o* *xt̄ingit*: q*z* ille modus dividēdi videt ē q*si*  
o*īn* p*acc̄ns*. ¶ Notadū ē: q*p* additionē ipsaz esse i*cōp̄ē-*  
tentē. ideo *xt̄ingit* q*p* vel est diminuēs vel p*uās*. v*n* n*o* va-  
lerer. est h*b*ō mortu*z*: q*z* est h*b*ō: q*z* mortu*z* p*uāt* rōne h*b*ō: n*o*  
valerer. est opinabile. g*e*: q*z* opinabile diminuit de rōne  
enī: enī opinabile fr*o* h*b*ō est ens diminutum: q*z*

ens enim opinabile est quod hoc sit minus diminutum, pugatio ergo competenter additio forme; quod facit etiam non esse simplis: quod mortuus quoniam prout forma hois additum hoc facit hoies stare per hoie quoniam quod est sicut prout et non entitas incompetenter additio enti: sicut ens suo modo incompetenter additio non est enti, sicut ergo mortuus non est hoc simplis: sicut non ens modo non est non ens simplis. **C**onstat autem etiam quod sicut ipsa additione potest esse plures modus incompetentes: quod aliquis est minus diminutus: aliquis plus: sicut igitur modus additio pluribus modis potest esse incompetentes, tunc non est incompetens modus additio: quod additio mediata pte a qua non potest denarii totum, poterit quod hoc esse mediata pte integrum: et sicut est albus dentibus, non valeret albus vel mediata pte.

te in loco: ut bonū ē yti dieta in locis egrotatis. nō tñ propter hoc est bonū simplr. vel etiā mediante pte in tpe: ut bonū est pycere merces in mari tpe tpestatis. nō tñ est bonū simplr. ¶ Notādūz etiā q̄ additio facta vel respic totū fīm se: vel respic totū mediāte parte. si respic totū fīm se: tūc vel est spētens: tūc nō cōmittit falla. vel est icōpetens: qz est pūans vel diminuēs: tūc cōmittitur ibi fallacia fīm pīmū modū. Si autē additio cōueniat totū mediante parte: si ab illa parte potest denominari totū non fit fallacia. si vero nō potest denominari totū ab illa parte cōmittit ibi secūndū modus huius fallacie. patet ergo magis clare quō differūt modi huius fallacie fīm q̄ ponuntur esse duo tñi.

**H**uiusmodi asit in qbusdā omni pside-  
rare facile est ut si sumēs ethiopē esse  
nigrū: dēcib⁹ dicat qm̄ albus. Si ergo  
ibi albus qm̄ niger ⁊ non niger pura-  
bitur disputasse syllogistice: cum perfecerit i-  
terrogationem.

Postq; philosophus ostendit q̄liter habet fieri fallacia  
fm gd. et assignavit modos huius fallacie. In parte ista  
assignat facilitatem et difficultatem circa hac fallaciam. et  
duo facit: q̄ pmo assignat facilitatem. sedo difficultatem ibi.  
(In quibusdā vero later frequenter.) Dicit ergo q̄ consi-  
derare h̄d.i.cōsiderare quid est fm quid: q̄ sūd simplici-  
ter. in quibusdā est facile omni. i. cuilibet: vt si aliquis su-  
mens ethiopem esse nigrum: et dicat quoniam est albus de-  
tibus: qz fm dentes nō potest aliquid dici simp̄l albu. fa-  
cile est cognoscere q̄ ethiops est niger simpliciter: et alb⁹  
fm quid: tamē quātūcumq; h̄ cognoscere sit facile. potest  
tamē per hoc cōtingere deceptio. ideo subdit q̄ si ethiops  
est ibi albus. i.e. est albus fm dentes: cu h̄ ponens pfecte  
interrogationē suaz putab̄ syllogisticē disputas: quia  
ethiops est niger et nō niger. C Notandum: q̄ nisi syllogis-  
mus sophisticus esset apprens nō esset sophisticus. ideo  
quātūcumq; hec fallacia in aliquib⁹ habeat facilitatem. po-  
test tamē sophisticare et decipere. ideo dicēdo. ethiops est  
niger. et albus dēribus. q̄ est niger et nō niger. quātūcumq;  
hoc sit facile cognoscere. aliqui tñ per hoc p̄st decipi et su-  
spicant syllogisticū esse. Deinde cu dicit.

**I**n qbusdā nō latef frequēter in quib⁹ qñqz  
quo dī z simplr vñ sequi: z in qbus nō facile ē  
cōsiderare ytrū coz sit assigñadūm.

Ostendit in quibus est difficile: et duo facit: quod primo proponit quod integrum. secundum manifestat quod dixerat ibi. Sic autem hoc. Dicit ergo. quod in quibusdam latet frequenter: ut in illis in quibus quando dicimus quo. i. quando dicimus finem partem videatur sequi simpliciter: et hoc est in illis in quibus non est facile considerare virum eorum. i. quod sit proprius assignandus: ut si aliud sit finis in una parte alius: et huius alii nigrum: et nec sumus a qua parte denotari debetur: vel ignoramus quod istorum oppositorum sit ei proprius: ut virum proprium debet sit albus vel nigrum: tunc accidit difficultas circa istam fallaciem. Deinde cum dicit,

**F**ir aut huic modi in qb*s* sit sunt opposita.  
Videt. n. aut ambo aut neutrū cē pcedēdū sim-  
pliciter pdicari: ut si dimidiū qdē albū:dimidi-  
um dō nigrū vñ albū vel nigrū vel neutrū.

**M**anifestat quod dixerat dicens: q**h** latentia sit in quibus similitur, idest equaliter insunt opposita: q**r** quādo bh contingit nescimus a quo oppositorz: denominandū sit totus, videtur enim aliquādo cōcedēt esse atmo opposita simpliciter predicari de illo toto: aut neutrum: vy si aliquod totus sit dimidius album et dimidium nigrum

**S**ignozam<sup>9</sup> vtrū dōm sit albū vel nigrū. ergo cū hoc otigit  
accidit difficultas circa hanc fallaciam.

**Bubitaret forie** aliquis, vtrū fallacia fī qd  
et simp̄ sit vna falla vel plu-  
res. et videſ q̄ sit plures. nā qn̄ pcedimus a ſenſu ppoſito  
ad diuiſioꝝ facim̄ alia fallacia: qz qn̄ pcedimus a diuiſoꝝ  
ad xpoſitū, ppoſito em̄ et diuiſio ſunt due fallacie, ergo pa-  
ri rōne fī qd et simp̄ ſunt due fallacie. erit enīz vna fal-  
lacia cū pcedimus a fī qd ad simp̄: vt dō ho mortu?.  
ghō. et alia cū pcedim̄ a simp̄ ad fī qd: vt dō. hō ḡ hō  
mortu?.

peccatum est dōo hō mortuus; ḡ hō, t̄ dicendo hō ḡ hō mor-  
tuus; t̄ q̄ est ibi quādām̄ p̄ defect̄ nō diuersificat fal-  
laciā; z̄, via sumit̄ ex eo q̄ hec fallacia est extra dictioñē.  
nā hō fallacie p̄incipiū decipiēdā sumit̄ ex parte rei, sed in  
re ipsa dīa inter f̄m gd t̄ simplr; t̄ iter simplr; f̄m gd est  
vna t̄ readē, ynde nō diuersificant fallaciā.

**Alterius forte** dubitaret aliq. vtrū cuz defic  
peccus a fm gd ad simpr sp  
deficiat a simpr ad fz gd. t vide fz qd. nō. nā h̄ est fallacia  
fz gd. dicēdonō est hō ergo nō ē. t nā valz. ecōuerio. nō ē  
ergo nō est hō. **C** Amplius. hic est fallacia fm gd dicēdo.  
est opinabile. ergo est. t nā valet ecōuerio. ē ergo ē opī  
nabile. **C** Dōz qd fallacia fz gd dupl p̄t siderari. vel ve  
est pure talis fallacia: vel vt xcurrat ibi alia fallacia. si aut̄  
fiat galō. sic peccans fm gd hā fallacia qd ibicōcurrat alia  
fallacia. nō est icōueniens ibi posse. pcedere a simpr ad fz  
gd: vt ps in ex. pposito. nā cu dr. nō est hō ergo nō est. nō  
est ibi pure fallacia fm gd: sed ē xcurrat ibi fallacia x̄t̄l.  
sed si pure xcurrat ibi talis fallacia per se loquēdo: sic nō  
tener a fm gd ad simpr ita nō valet a simpr ad fm gd.  
nā cū fm gd sit p̄t rōne ip̄i? simpr p̄ se loquēdo: nō ōz  
qd est simpliciter qd sit fz quid. **C** Qd vo d̄ de opinabi  
li ps qd opinabile: vt dicit ens diminutu nō pdicat de en  
te simpliciter. qd enī est simpliciter nō ē sic opinabile: qd  
aut̄ dicebat de nō boīe ps per iam dicta.

**Elterius forte** dubitar<sup>3</sup> aliis, cū nō valeat hō mortuus, ḡ mortuus, t̄ videt<sup>3</sup> q̄ nō; q̄ sicut mortuus est cōtra rōnē hoīs: ita hō est ḥ rōnē mortui; q̄ de eius rōne est q̄ sit virtus, si ḡ nō valer hō mortuus, ḡ hō; q̄ mortuus tollit rōnē hoīs nō valebit hō mortuus, ḡ mortuus; q̄ hō tollit rōnē mortui. **Dōm.** q̄ homo h̄z duplice acceptio[n]ē. vno mō stat, p̄ hoīe simpliciter, alio mō stat, p̄ hoīe picto vel, p̄ homīe mortuo, si ergo sumat fīne additamēto stat p̄ hoīe simpliciter, sed cū additamēto: vt dicēdo: hō pīc<sup>3</sup> vel hō mortuus; pōt̄ stare p̄ hoīe fīm gd, t̄ q̄ hō fīm gd nō dicit mortuo possim<sup>3</sup> inferre, hō mortuus, ḡ mortuus, q̄ ergo dīc<sup>3</sup> q̄ hō tollit rōnē mortui, vēx est hō simpliciter, sed nō hō fīm gd, dicēdo aut̄, hō mortuus, ly hō nō stat pro hoīe simpli, t̄ p̄ hoīe fīm gd. **N**otādūz ergo: q̄ cū ali quid addīs alīciū, vel vītrūz ponit aliqd: vel nō, si vītrūz ponit aliqd vel vñu est diminutiū alteri<sup>3</sup> vel nō, si vñu nō est diminutiū alteri<sup>3</sup>, vītrūz ifserri pōt̄: vt est hō alb<sup>3</sup>

ergo hō. et hō albus: ergo albus. sed si vñ sit diminutum alterius. pōt inferri diminutiū. nō qūt absolute ī ferri pōt illud cui<sup>m</sup> est dimi<sup>m</sup>: vt qz mortuū diminuit et tollit rōnē hōis. valeat hō mortuū: ḡ mortuū<sup>m</sup>. nō autē valet hō mortuū: ergo hō. qz q̄ttingat: dicuntur est supra. S. vñ oī virūq̄ ponit aliqd: vt p̄z in hoc q̄ dico. nō est hō: qz nō ē nihil ponit. tē si illud cui additū nō ē equā enti: possum<sup>m</sup> inferre nō ē simpliciter: vt nō est aliqd: ergo nō est. t non est bonū: ergo nō est: qz bonū aliqd ī hō trāscēdētia equā tur enti: sed si illud cui additū nō ē: nō equā enti: nō poterit inferri nō esse simpliciter. nō enī valet. nō est hō: ḡ nō est. ex quo apparet q̄ aliter mortuū negat hoīez: t aliter nō ē. mortuū. n. cū sit pūatio: t pūatio sit negatio ī subiecto: de necessitate aliqd ponit: z possum<sup>m</sup> inferre. hō mortuū: ergo mortuū. S. si nihil ponet mortuū talis illatio nō valeret. Lū ergo nō ē nihil ponat: nō poterimus inferre. nō est hō: crā nō est.

 Cloniam autem finē q̄ nō determinat̄ quid syllogism⁹: aut qd̄ cōclēbus finē dimi-  
nutionē fuerit rationis.

**C**on parte ista determinat de ignorātia ele-  
chi. et tria facit: quia p̄mo ostendit qualiter h̄z fieri hec fal-  
lacia. z̄ ponit diffinitionem elenchi. 3<sup>o</sup> ex diffinitione da-  
ta assignat modos huius fallacie. z̄ ibi. (Nam elēchus.)  
3<sup>o</sup> ibi. (Eodē aut̄ mō.) Dicit ergo q̄ palogismi illi qui nō  
determinat qd est syllogismus: aut qd est elēchus. i. palo-  
gismus illi qui peccat p̄ ignorātia elēchi fuit fm diminutionem  
rōnis. i. diffōnūs elēchi. **C**ontradicō ut q̄ ignorātia elē-  
chi. et q̄ ignorātia elēchi non possunt concilier.

ebi dupliciter pot accipi. vno mo vt est fallacia genitius: et  
alio mo vt est spalis, elenchus eni addit supra syllogismus  
dictione. qevid ergo peccat in syllogismu peccat in elen-  
chum: cu syllogismus claudat in rone elenchis. si ergo accipi-  
atur ignoratia quiteretur; peccat in elenchus sic est fallacia  
generalis. ois eni fallacia peccat aliquo modo in elenchum. Is  
si accipiatur ignoratia elenchis, put spaliter peccat contra  
dictionem. sic est fallacia spalis: qznd ois fallacia sic peccat;  
sicut ergo gergd dicit aiali dicit ho: qzrd aialis reser-  
tur in hoie. spaliter tu dicit ho: qd dicit rationali: que est  
dicia specifica hois: t quaz addit bō supria aial: sic qzgd co-  
tradicit syllogismo: dicit elenco: qr ro syllogismi reser-  
uat in elenchus. spaliter tu contradicit elenco: qd contradic-  
tione quā addit elenchus supra syllogismu. pquād er-  
go antonomasiā hec fallacia vocat ignoratia elenchis: qr  
si ois fallacia peccat in elenchus. hī magis spaliter pec-  
cat in ipsū. C Notadū etiā q palogismi facti p ignoratiā  
elenchi. nō determinat qd est syllogismus: aut qd est elenco:  
sed tu nō determinat qd est syllogismus: fm q ignoratia  
elenchi se extedit ad alias fallacias. Nō determinat au-  
tem qd est elenchus: fm q est hec spalis fallacia. vel pos-  
sumus dicere q ignoratia elenchis vt est fallacia spalis pec-  
cat in elenchus: t in syllogismu. sed directius peccat contra  
elenchi qz syllogismu. id dicit nō determinare qd est syl-  
logismus: aut ad elenchus. Deinde cu dicit.

Nam ele<sup>h</sup>bus est cōtradic̄tio eiusdē ⁊ vniuers  
nō nois sed rei ⁊ nois : nō synonymi s̄z eiusdē.  
His que data sunt ex necessitate: nō cōnumerā  
to qđ erat in principio s̄m idez: ⁊ ad idez ⁊ si  
milariter ⁊ in codem tēpore.

ponit distinctione elenchi. Ad cuius emendatia scienduz; q[ui] elenches est h[ab]dictio, nō q[ui]libet sed xclusa per syllagismu[r], rursus h[ab]dictio sive redargutio; vt intendunt a sophista debet esse eidemt[er], sicut etiā ipse elenches xcludere h[ab]z eiidente h[ab]dictionez, distinctione ergo data de elecho aliqua tangit ppter h[ab]dictione ipsam s[ed] se, aliqua vero

pter ḥdictionē vt sit etiād̄s. aliqua autē in dicta diffi-  
nitione ponunt ppter ḥdictionē: vt est cōclusa p syllz. iō  
ait q̄ elenbus est cōtradictio vni⁹ t eiud̄ez. nō nois tm̄  
sed rei t nois: nō sinonimi: fed eiud̄ez nois: z hec ḥdictio  
sequi d̄ ex his que dicta sunt ex necessitate nō conumera-  
to: q̄ erat in principio. d̄ eni esse ḥdictio h̄ cōclusa p syl-  
logismū: t q̄ syllus arguit ex necessitate t nō petit q̄ est  
in principio. iō talis ḥdictio d̄ sequi ex his que dicta sunt ex  
necessitate nō conumero q̄ erat in principio. i. nō perēdo

q̄erat in principio: et hoc fuit idem ad idem sicut et in codice tpe.  
**Dubitaret forte** aliquis de eo quod ait. quod tra-  
dictio vobis esse non synonymis est eiusdem nois. Nam cum esse et non esse que dictio important  
ex ipso ente sumantur: videatur quod diversitas vocabulorum dictio non impedit: si illi diversitati nois substitutur unitas  
rei sive unitas entis: et quod hec est in synonymis: eis synonyma sunt noia plura id est significativa: videatur quod synonyma contradictione non impediunt. **Dicitur** quod ut ratiocinatus: contradic-  
tio celusa per elechum vobis esse euidentia: synonyma ergo et si non impediunt dictiones in se: impeditur tamen ne sit euidentia: non enim est ita euidentia dictio dicendo: est tunica: non est vestis: sic di-  
cendo est tunica: non est tunica: ex quo apparet quod elechus ut res dictio vobis esse unitam et ciudem non nois trahit: sed et non nisi: et hoc fuit idem ad idem sicut et in codice tpe: ut vero est contradic-  
tio euidentes vobis esse non synonymi: et ciudem non nois. sed ut est talis contradicatio celusa per syllam: et sequitur ex his quod dictio sunt ex necessitate non numerata: quod erat in principio. propter quod prius quod particule posite in distinctione elenchi non superflue-  
rentur. Deinde cum dicitur.

**E**cce aut modo est et metiri de aliquo. **E**t illam autem omittentes aliqd ex eis que data sunt videlicet arguere: ut quin id est duplum: nam duo unum quidem duplum: triplum autem non duplum.

**E**x diffōne data iuestigat modos huīus fallacie, et duo  
facit; q̄ p̄mo iuestigat c̄tūtor modos hui⁹ fallacie. 2° cō-  
parat hāc fallām ad fallas in dictiōe, 2° ibi. Erabet aut̄  
alīgs. Circa p̄mū tria facit; q̄ p̄mo iuestigat p̄mū modū  
hui⁹ fallacie. z⁹ iuestigat z⁹, 3⁹, 3⁹ iuestigat. 4⁹ simul-  
z⁹ ibi. Aut si eiūsde dūplū, 3⁹ ibi. Aut si eiūsdem et fīm  
idez. Lōtinēc aut̄ sic: q̄ elenchus d̄z h̄re in se oia p̄dcā  
que sunt de rōne élēchi; sicut xtingit facere élēchū vēp  
colligēdo oia q̄ sunt de rōne élēchi. eodē at mō xtingit mei-  
ri de aliquo. xtingit facere malū élēchū mētiēdo et deci-  
piendo de aliquo. i.e. aliqua p̄ticula posita in diffōne élē-  
chi. id subdit; q̄ qdā palogismi omittentes alīgđ ex his q̄  
dicta sunt. i. omittentes alīgđ de his que posita sunt in rō-  
ne élēchi yident̄ arguere; s̄z nō arguit̄; vt ps in hoc paralo-  
gismo: q̄ id ēst duplū et nō duplū. nā duo vni⁹ quidē sunt  
duplū. triū aut̄ nō sunt duplū. q̄ duo sunt dupluz et nō du-  
pluz. est aut̄ hic p̄mū modūs hui⁹ fallā. q̄ sumē per omis-  
sionem huīus particule ad idez. duo enīz sunt dupluz et nō  
duplū; s̄z nō respectu eiūsde, sunt enīz duplū respectu vni⁹.  
nō duplū aut̄ respectu triū. Deinde cū dicit.

**C**aut si idez eiusdez dupluz t̄ nō dupluz: sed  
nō s̄m idez. Nā s̄m lōgitidinez duplū: s̄m lati-  
tudinē vero non duplum.

**C**ponit scdm modū bni fallacie. d. q aut erit scdus modus bni falce: si aliqd respectu eiusdē sit dupluz t nō dupluz: s si nō sit scbz idē. nā si aliqd respectu vni? t eiusdē potest esse fm lōgitudinē dupluz. fm latitudinē autē non dupluz. erit ergo respectu eiusdē dupluz t nō dupluz: s non fm idem. Deinde cum dicit.

**C**Aut si eiusdem t fm idez t similiter: t similiter quare est apparenſ elemebus.

**T**ertius modus huius fallacie dicitur quia si erit  
dictio eiusdem et modus idem superpoterit esse non similis: et tunc erit  
tertius modus: et si erit similis: sed non erit simul: et tunc erit quartus modus. et quodquidem omittatur de dictione: non est ibi vera  
dictio: cum de eis modis huius fallacie omittatur aliquod de con-  
tradictione per nullum modum huius fallacie sit verus eleitus:  
dictio velud per modum huius fallacie est apparatus elenches.  
**N**on adumbras autem quod continet huius fallacie assignamus quantum modis  
est omissione quantum particularium. permodum non modus omittitur

ad idē. <sup>2</sup> vero omittit fīm idē. <sup>3</sup> omittit sīlī. <sup>4</sup> vero  
omittit sīlī: tūtū in eōdē tpe. <sup>5</sup> vt possimus de oībus dare  
exemplū: dicamus: q̄ forte currere t nō currere pōt cōcludi  
quadrupl̄s. Prīmo nō respectu eiūdē spacy: vt currat in  
campo t nō currat in domo. Scđo. si sit respectu eiūdē  
spacy: s̄z nō sit fz̄ idē: vt currat ad dextrū nō currat ad su-  
nistru. Tertio. si sit respectu eiūdē t fīm idē: sed nō sit su-  
militer: vt currat recte t nō currat oblique. Quarto. si sit  
respectu eiūdē fīm idē t sīlī. sed nō sīlī: sīlī nō in eōdem  
pe: vt currat in tertia t nō currat in nona. <sup>6</sup> Notādū etiāz  
q̄ tertī modus modicū differt a scđo. nā nō esse fīm idē  
t nō esse sīlī q̄s idē est. iō ph̄s hūc tertī modū annectit  
scđo: ex līfā nō clare pōt haberet tertī modus distinctus  
in scđo: nīlī fiat violētā littera. ideo vel pōt expōnī littera:  
vt expōsitus est suplēdo ex a accipīdō ex līfā oēs quattu-  
modos: vel forte meli<sup>7</sup> cū ait. (Aut si eiūdē t fīm idē  
t sīlī.) Inuestigat solū q̄rtū modū: de tertio aut nō curat,  
ed annectit ipsū scđo mō: ideo ait q̄ sīlī fiat 3dictio eiūdē  
fīm idē t sīlī: sed nō facit simul t in eōdē tpe sup. con-  
inget q̄rtus modus hūi<sup>8</sup> salle: t tūc ly sīlī: t fīm idē ac-  
cipienda sunt nō sumpl̄s distincta: sed vt vñū annectitur  
alteri. Deinde cum dicit.

**T**rabet autem aliquis in his que sunt dictiones. **C**oparat huc locum ad fallacias in dictione ostendentes hanc fallacię hinc quenamque cū fallacys in dictione. d. q. aliquis trabet hunc locum in eos locos qui sunt sūmum dictione: q. si di-

teret; q̄ ppteruenientia quā h̄z hec falla ad fallas in dictione aliquis trahet eā ad illas fallas: cū tñ nō sit falla in dictione: sed extra. ¶ Notādū aut q̄ fin quodā hec falla aūenient cū fallis in dictione: qz pōt eē falla ḡnialis: et p̄t est ḡnialis icludit illas fallas: et icludedo eas videt trahi ad illas: h̄z hoc nō videt bene dictū. nā ignotatia elecbi p̄t est falla ḡnialis: nō solū icludit fallas in dictione: sed etiām includit fallas extra dictione. iiḡl ex hoc hec falla nō n̄agis videbit trahi ad fallas in dictione q̄ ad fallas extra dictione. ¶ Sciedū ergo: p̄ in hac falla videt omittit eq̄uacatio. nā cū arguim̄ aliqd eē duplū tñ duplū: qz eū duplū fin lōgitudinē: tñ fin latitudinē. vel qz est duplū mō tñ nō alio mō: videmur cōmittere equocatione: qz videtur q̄ duplū sit equiuocū ad diuersos modos dñli. merito ḡ hec fallacia v̄ trahi ad fallacias in dictione: qz v̄ i ea omittit equacatio: vel possum⁹ dicere q̄ falle in dictione quodā spali mō peccāt̄ traadictione: id hec fallacia que speciali modo videbit peccare q̄ dictione ad falla illa v̄ trahi. B̄ aut̄ q̄ si statiz apparet.

**Subitaret forte** aligs. vtrū fallacie in dictione magis deficiat a traditione q̄ si fallae extra dictioñē. Dōz q̄ si s̄iderem⁹ quō fieri he falla & ille . apper illas fallas q̄ sūt in dictioñē magis deficiē fīm veritatem a tradictione q̄ que sunt extra dictioñē. In fallacys enī in dictioñē vniuersitatis ex pte vocis: et diuersitas ex parte rei. q̄ se gloquēdo saluata vniuersitate ex pte vocis quātacūq; sit dīa ex pte rei nō tollit hō fallacias: itmo in aliq̄ fallacys in dictioñē nō bene saluatas noīs noīs mālū solūrū p̄z in his que h̄nt multipliciū atē potestātē sed in fallacys extra dictioñē nō sic, nā cū in aliq̄ p̄cipiū decipiēdī nō sumat ex yoce: sed ex re: etiāz

per se loquendo, nuncq; dicitur esse fallaciā extra dictiōne  
nisi sit ibi aliquo mēnūtia vel mēnūtia ex pte rei: tqr  
ad h̄dictiōne fīm rei vītātē regriſ q̄ affirmatio z negatiō  
sit de eadē, falle d̄ictiōne i ḡb p̄ loquendo nō p̄suppo-  
nūt aliquid idēntitas: vel aliq̄ mēnūtia rerū fīm rei vītā-  
tem magis deficiunt a h̄dictiōne q̄ falle extra dictiōne in q̄  
bus p̄supponit aliquid realis mēnūtia, pp qd p̄b in fine  
illius capituli. Aut ḡ si diuidēdū, vult fallas in dictiōne  
deficere ab elēcho: q̄ est in eis appārēt h̄dictio, fallacias  
vō et dictiōne ait deficere ab elēcho: q̄ deficiunt a rōne  
sylti. Si igū fallacie in dictiōne fīm veritātē magis defici-  
unt a h̄dictiōne q̄ falle extra dictiōne ignoratiā elēchi q̄  
speciali modo videt deficere h̄dictiōne; merito videt  
trahi ad fallas in dictiōne: lz fz veritātē sit falla ex dōnē.

Ulterius forte

## **His visis cōsum titionis p̄ncipu in. z̄ p̄oz**

modo assignent modi per citionis principiū in, z° p̄oz, z in, s° topicoz, cū dicēt a pho.

q̄ petitio eius q̄ est in p̄n sit tot modis quot modis p̄n  
git petere p̄n r̄onabilr. dubitā virū intelligat de modis  
assignatis in z° p̄op. vel in 8° topicop. Ad qd̄ dixerūt gdā  
q̄ intelligī h̄ de modis assignatis in z° p̄op: ad qd̄ ponen-  
dūz forte iō moti sunt: qz vt cōiter p̄ueniū dici h̄ est d̄fia  
iter modos petitionis p̄ncipij assignatos in z° p̄op. et in 8°  
topicop. qz in z° p̄op magis determinat de tali petitione  
fm̄ veritatē. in 8° vō topicop. magis fz̄ opinionē. videt. n.  
est bona rō. alia rōnale mortale currit. q̄ hō currit: tñ vi-  
det peti p̄m fm̄ lī copi. t̄ q̄ idē sit syll̄ sophistic. t̄ bona  
rō. videt oīno eē icōnies. lī q̄ bec rō nō cōcludat in se-  
quēlib̄ apparet. ad p̄sens autē sufficiat scire q̄ modi pe-

locus dialecticus: t̄ vocat locus a diffinitione. si vō fierat ta-  
lis p̄cessus in his q̄ nō euidentius īsunt diffōni q̄ diffinitio  
poterit ibi esse locus sophisticus: t̄ vocabit̄ petitio p̄ncipij  
t̄ qd̄ dictū est de diffōne respectu diffiniti veritatez bz̄ de  
vli respectu p̄ticularis: vel etiā de alijs modis q̄bus peti-  
tur p̄ncipiū. Si. n. diceref̄ oīa opposita. q̄ x̄ia: si iste p̄cessus  
fieret in his que euidenti īnissent oppositis q̄z d̄xys: t̄  
in vli q̄z in p̄iculari esset bon̄ loc̄ dialecticus. q̄ vocaref̄  
locus a toto in quātitate. si vō fieret talis p̄cessus in his  
que nō euidenti īnissent oppositis q̄z d̄xys t̄ supiori q̄z ife-  
riori esset ibi locus sophisticus: t̄ diceretur petitio princi-  
pij. apparel ergo veritas quesiti.

**Ulterius forte** dubitaret aligs. vtrū in uno & codē pcessu & respectu corūdē pdicatorū posset esse petitio pncipu & bon⁹ sylls. nō enī est difficile videre quō in alijs talib⁹ pdicatis pcedēdo ad difinitiōc ad diffinitū aliquā argum⁹ p notiora, aliquā p minus nota: t cū argum⁹ p notiora est ibi bonus locus dialecticus. cū ergo q̄ min⁹ nota est ibi petitio pncipu. sed vtrū in eiusdē pdicatis possit b̄ cōtingere videre nō est facile. Sciedū ḡ p sylls dialectica pōt dupl̄r dici. simpl̄r & obviatiūna. dialectica. n. simpl̄r semp est ex pbabilibus

**Elcerius forte** dubitaret alius, ut p. speciet ad  
accipiunt: ut trahant in s<sup>o</sup> topicoꝝ q̄ in z<sup>o</sup> posz.  
hac doctrinā determinare de pe-  
titioꝝ p̄ncipioꝝ: ut videt q̄ nō: q̄ ois petitioꝝ p̄ncipioꝝ vel ē fīm  
veritatē: vel fīm opionē: s<sup>z</sup> de petitioꝝ p̄ncipioꝝ fīz veritatē  
sufficiēter determinat̄ in z<sup>o</sup> posz: de petitioꝝ p̄ncipioꝝ vō p̄ncipioꝝ fīm  
opionē sufficiēter tradit̄ in S<sup>o</sup> topi. supfluit q̄ tractat̄ iste  
de petitioꝝ p̄ncipioꝝ. **D**om q̄ nō est icōueniēs in diuersis  
libris: vel ēt in diuersis sylloꝝ determinari de eodē sub  
alii talia rōne. De petitioꝝ p̄ncipioꝝ determinat̄ in lib. to-  
picoz: et hic s<sup>z</sup> nō sub eadē rōne. ibi enim determinat̄ de h̄c  
petitioꝝ solū ut ē obligas sylloꝝ dialectici. hic aut̄ determi-  
nat̄ de ea: nō solū ut ēt obligas: s<sup>z</sup> ut est apparet: et vi h̄c  
decipe: pp qđ si cēt aliqua petitioꝝ p̄ncipioꝝ q̄ sic cēt obligas  
et nullo mō cēt appena: et nullo mō bēret decipe: s<sup>z</sup> statī  
apparet q̄ pbaret idem p̄idē nō cēt ibi falla. pp̄ter q̄ s̄i  
necessit̄ h̄c currit: q̄ h̄c currit: nulla esset ibi fallacia.

**Alterius forte** dubitaret alius. *cū f3 modos assignatos in s<sup>o</sup>topi, bēat sumi petitiō p̄ncipij q̄ est falla, vtrū f3 illos modos habeat fieri boni syllis, nā vt dicebaꝝ videt oīno icōueniēs fm eos de modis fieri sylls boni & sophistici.* *C* Rū dōm q̄ nō est icōueniens aliq̄ pdicata pbari de diffinito p̄diffō, nēt de griculari p̄ vle fm petitionē p̄ncipij: t̄ aliq̄ pdicata pbari de talib⁹ absq̄ petitionē p̄ncipij. l3.n. idē dicat diffinitū: t̄ diffō: t̄ vle: t̄ p̄ticulare: nō dicit idē sub eadē rōne: t̄ ppter hāc diuersitatē rōnis aliquā pdicata magis p̄ se insunt sp̄ci q̄ generi: vt q̄ anguli extrinseci valeat duos rectos, magis p̄ se inest triagulo q̄ figure: sic etiā aliqua pdicata magis p̄ se insunt generi q̄ sp̄ci: vli q̄ particula: rī: vt q̄ anguli extrinseci valeat q̄tuo: rectos, magis p̄ se iest figure q̄ triagulo: t̄ esse coloratū magis p̄ se inest corpori terminato q̄ lapidi: t̄ qd̄ dicunt est de vli t̄ particula: rī veritatē b̄z de diffōne t̄ diffinito, aliq̄.n. sunt que euidentiꝝ p̄perit diffōni q̄ diffinito. *C* Diffinitio. n̄ exp̄mit c̄s & p̄ diffiniti. iō cognita diffōne rei inotescit nobis aliq̄ inesse ipsi rei, vtrū aut sit potissima demonstratio per diffōne subt̄ pbare passionē de ipso subito diffinito uestigare nō est p̄sentis speculatiōis, sufficiat aut ad p̄sens sci: re aliqua pdicata euidentiꝝ inesse diffōni q̄ diffinito, aliq̄ vero ecōuerso, cu ergo q̄rit vtrū peolde modos possit ee boni sylls & petitiō p̄ncipij p̄t nō esse icōueniens locuz a diffinitiōe ee bonū locū dialecticū & ee petitionē p̄ncipij: alr̄ t̄ alr̄, nā in bis que euidentiꝝ insunt diffōni q̄ diffini: to si ne darf a diffinitiōe ad diffinitū: potest ibi boni esse

**Alterius.** cū sylls sophisticus sit quedam obligat  
sylli dialectici & syllo dialectico oppōit  
duplex petitio pncipy. s. fm veritatē & fz opinionē. Dubi-  
taret forte alig. virtū petitio pncipy h̄ tradita accipiēda  
sit fz vitate t̄rī oppōit syllo dialectico simplē v̄l sumēda  
sit fz opionē vt oppōit syllo dialectico obuiatiu. C Dōs  
q̄ q̄ ōs fallē peccat cōtra elenčū. elēch̄ at magi noiat  
sylls dialecticū vt ē obuiatiu q̄ syllz dialecticū simplē  
sūptū. si ḡ petitio pncipy. vt hic de ea tractat ē qdā oblig-  
tas elech̄: magis accipiēda vt opponis syllo dialectico  
obuiatiu q̄ vt opponis syllogitmo dialectico simplici-  
ter. & q̄ sylls dialecticū "obuiatiu" accipit xcessa a r̄idēte-  
cē est ppe petitio. fz q̄ el fallā & vt h̄ de eadē determinat  
q̄n pde obare aliq̄ pōne & r̄idēte negat̄ petitio  
nobis xcedi aligd qd̄ q̄lī ē idē qd̄ ppositū. vt si r̄idēte ne-  
garet bō currit r̄idiculū cēt petere ab eo q̄ xcederet aīal

## Liber

rōnale mortale currit. q̄ pari facilitate q̄ negaret vñā negaret t̄ alia. t̄ qd̄ dñi ē dīffōne l̄ diffiniti: vñatē b̄ i oī b̄ modis petitiōis pncipū de qb̄ deteriat in.8.top.naz si rñdēs negare s̄xiōz eadē c̄ disciplinā: ridiculū eēt perte ab eo q̄ pcederet q̄ oīz oppōsitor eadē sit disciplina quotiētāq̄ q̄ pari facilitate a rñdē negat pmissa: sic cō elo petī ibi p̄m fallā dialectici obvniatiū: t̄ q̄ b̄ sit f̄z mōs petitiōis pncipū traditos in.8.top.iō hec fallā q̄ ē obligatas syllī dialectici obvniatiū: accipiedā ē f̄z mōs traditos in.8.top.t̄ nō in.z̄p̄z. q̄ illi mōs petitiōis pncipū. p̄p̄e t̄ directe loqñdo nō sūt obligatas syllī dialectici: et maxime nō sunt obligatas dialectici syllī vt ē obvniatiū: f̄z sūt obligatas syllī absolute sumpti. Notādū ḡad euidentiā q̄sitoz q̄ diffō ē eadē diffinito t̄ ē alia: t̄ vle ē idez pticula ri t̄ ē aliud t̄ ē oībus modis petitiōis pncipū traditos in.8. top. est ibi q̄dā identitas t̄ q̄dā alietas: t̄ si rōnale arietatis p̄p̄ vñā pb̄ari aliud t̄ p̄it aliq̄ pdcata euidentiā inē vñā q̄ alij: vt p̄it euidentiā inē diffinito vel vñā q̄ pticulari. t̄ si vñā tālia sunt idez: nō ē ibi. pb̄o aliq̄: q̄ nū q̄ pb̄af idē p̄idē: t̄ q̄ notiū ē nobis diffōne ē candē dif finito q̄ cognolcere que pdcata insunt p̄p̄us diffōni t̄ q̄ p̄p̄us diffōni in p̄spōtione ad nos semp petī ibi q̄ est in p̄n̄. t̄ q̄ dialectica: f̄z simplr sumpta positt pcedere ex p̄babiliib⁹ simplr. n̄ vt ē obvniatiū dz. pcedere ex pb̄abi lib⁹ q̄ ad nos. Lū ḡd̄ al̄ rōnale mortale currit. ḡb̄ currit. si b̄ pp̄. al̄ rōnale mortale currit. accip̄i t̄ q̄ pb̄abilis i se si notiū sit in se ali cursum rōnali mortali q̄ hoī erit ibi syllī dialectic⁹ simplr t̄ erit ibi loc⁹ a diffōne. f̄z si accip̄i p̄dico p̄p̄ t̄ q̄cessa t̄ rñdē erit ibi petitiō pncipū: vt p̄z p̄ iā dicta. t̄ q̄ syllī obvniatiū accip̄i. cesssa t̄ rñdē b̄ fallā q̄ ē obligatas syllī obvniatiū sumitur f̄m mōs traditos in.8.topi. vt dñi ē. Deinde cū dicit.

Cūlētūr autem arguere eo q̄ non possint inspicere idem t̄ diversum.

Cūsignat cām apparētē būl fallē dicēs: q̄ palogismi facti f̄z petitiōis pncipū viden̄ arguere. i. vidēs pb̄are itētū. eo q̄ audientes nō p̄t inspicere idē t̄ diversum. cū q̄petit q̄ ē in p̄n̄. si d̄z ē fallā cl̄ aliq̄is diversitas iter pmissas t̄ cōclōne. q̄ si nulla c̄t̄ diversitas vñā fieret talis illatio homo currit. ḡb̄ currit. nulla c̄t̄ ibi fallā. est ḡbi diversitas: f̄z nō tāta q̄ sufficiat ad pb̄adū: appens ḡ diversitas xclōnis t̄ pmissa est cā appentie b̄ fallē. Diversitas vñā i sufficiens ad pb̄andū est ibi cā nō exst̄.

 Eli vñā f̄m vñā est elenchus: cō q̄ p̄tent cōncerti vñāz. Nā si c̄t̄ ē hoc ex nečitate illud sit: t̄ cū illud est p̄utāt t̄ alterū esse ex necessitate.

Cū in parte ista determinat ph̄a syllīs que dicunt nō ita pncipales: sed quās annexe: t̄ tria facit f̄m q̄ tres sūt b̄ fallacie: q̄ p̄mo determinat de fallā vñātis que peccat cōtra elenchū: vt est illatiū: t̄ annectit fallē accidentis. z̄ determinat de fallā f̄m nō cām vt cām que peccat ī elenchū: vt est ph̄atius t̄ annectit petitioni pncipū. 3° determinat de fallā f̄m plures interrogationes vt vñāz q̄ peccat ī elenchū: vt est īdictiu: t̄ annectit ignoratiōe elechi. z̄ ibi. (Qui vñā sunt f̄m nō cām vt cām.) 3̄ ibi. (Qui autē in eo q̄ duas interrogatiōes. Circa p̄mūz duo facit: q̄ p̄mo ostēdit quō b̄ fieri vñās. 2° ponit palogismos de seruētēs tāli fallacie. 2̄ ibi. (Uñ t̄g circa opinionē.) Dicit ḡg elenchus. i. palenchus q̄ est f̄m vñās fit eo q̄ hoīes purant vñātē vñā. nā si est hoc. i. si est vñā ex nečitate ē illō. i. vñā. t̄ q̄ b̄ est p̄utāt hoīes ignari vñātē vñā. p̄utāt. n. cū est illō. i. cū ē vñā ex nečitate ē alterū. i. vñā. cā ḡap parentie b̄ fallē ē identitas vñātis ad vñā. cā vñā nō exst̄

cū diuersitas eo p̄p̄ identitatē. n. aſtis ad vñā creditus vñātē vñāz vt p̄p̄ identitatē hoīes ad al̄ sic valet b̄ gal̄ita credim⁹ q̄ valeat al̄ ḡ homo.

**Dubitaret forte** aliḡs vñātē de fallā vñātis d̄ter, m̄fari beāt in b̄ li: t̄ vñātē q̄ nō. dictum est. n. ea q̄ determinant̄. B̄ li: ēt̄ obligatas filli dialectici: f̄z arguere a pōne vñātis est arguere ex puris affirmatiōis in sc̄da fi: f̄z b̄ ēt̄ obligatas filli simplr t̄ ēt̄ inutilis cōngatio. t̄ de ea determinant̄ li: p̄p̄z. ca: 2̄nō ḡd̄ ḡb̄ tra crari de ea. R̄ideo dōz. q̄ vñās dupl̄ p̄t accip̄i. p̄t ēt̄ pura obligatas filli simplr. t̄ ēt̄ inutilis cōngatio. t̄ de ea b̄ tractari in li: p̄p̄z. 2̄p̄t siderari vñās vt b̄ b̄ spālē maximā cui initit̄. initit̄. n. illi maxie. q̄ vñātē ēt̄ eide sunt eades inter se sunt eadē. vt patebit in illo cap. (Aut ḡ sic diuidentes) Et q̄ hui⁹ maxia vt ibi declarabif̄ n̄ ē necaria f̄z appārēt sophistica iō vñās vt innitit̄ tāli maxie ē loc⁹ sophic⁹. n̄ non est de siderari libri p̄p̄z. f̄z est de siderari b̄ libri. Ex quo appz q̄ cū filli dialectic⁹ reponat̄ in esse p̄ budī nem localē filli sophisticus peccāt f̄z vñās q̄ specialiter t̄ direcētē peccat ī talē habititudinem immediatiū opponit̄ filio dialectico q̄ filio simpliciter. Immo q̄ oēs filli appārentes t̄ sophistici f̄m q̄ b̄ sūt innitintur fallis habitudinibus localibus omnes tales fallis f̄m q̄ b̄ sūt ēt̄ in plus q̄ b̄. n̄ homo erit in plus q̄ non al. t̄ q̄ semp illō q̄ ēt̄ in plus se ad id q̄ est in min. Sed al̄ est vñās ad hoīes non homo erit vñās ad non al. Negatio ḡ facit de ante vñās t̄ de vñās. vñās ēt̄ destrukt̄ est vñās ad vñās negatiū: arguere ḡ de destructione vñātis est arguere a positione vñātis. merito ḡb̄ fallacie noīata ē vñās q̄ quodā mō semp ḡ eā arguere a positione vñātis. Deinde cū dicit.

**Ulterius forte** vñātē destrukt̄ aliḡs. cū b̄ec fallacie nō solū fiat a positione vñātis: f̄z a destructione vñātis quare potius noīata est vñās ī ante cedens. Dōm q̄ si bene cōsideramus hec falla semp sit a positione vñātis. nā q̄t̄ spālēs est aliḡd̄ affirmatiōe sumptū tanto negatiōe generalius efficit: vt si al̄ est ēt̄ in plus q̄ b̄. n̄ homo erit in plus q̄ non al. t̄ q̄ semp illō q̄ ēt̄ in plus se ad id q̄ est in min. Sed al̄ est vñās ad hoīes non homo erit vñās ad non al. Negatio ḡ facit de ante vñās t̄ de vñās. vñās ēt̄ destrukt̄ est vñās ad vñās negatiū: arguere ḡ de destructione vñātis est arguere a positione vñātis. merito ḡb̄ fallacie noīata ē vñās q̄ quodā mō semp ḡ eā arguere a positione vñātis. Deinde cū dicit.

Cūlētūr que circa opinionem sunt ex sensu fallacie sunt. Sepe enīz fel mel suspicati sunt: eo q̄ sequitur rubeus color: mel.

Cūponit modos b̄ fallacie. ad cuius euidentiā nōn q̄t̄ vt in dubitationib⁹ īgebat b̄ falla semper sit a positione vñātis ppter q̄to tozmal̄ t̄ per se b̄ fallacie nō est nisi vñā modus. materialiter aut t̄ q̄si per accīs vt per applicatiōnem ad diversas materias sūt ad diversa genera terminorum: postūt b̄ fallacie assignari tres modi. q̄t̄ b̄ falla vel poterit applicari ad ea q̄ sūt circa sensu t̄ fatatā t̄ sic ē pmissus modus. vel poterit applicari ad ea q̄ sūt circa scias. t̄ b̄ sit dupl̄. q̄ ille scie vel erūt morales t̄ rhetorice. t̄ sic est sc̄da modus. vel erūt speculatiōe t̄ sillogisticae. t̄ sic ē tertius. f̄m hoc p̄t diuidit̄ in tres p̄tes. q̄t̄ p̄mo p̄nit modū sumptū circa opinionē t̄ sensu. 2̄ponit modū sumptū circa scias morales t̄ rhetoricas. 3̄ponit modū sumptū circa scias speculatiōe t̄ sillogisticae. sc̄da ibi. Et in rhetoricis. tertia ibi. Silt̄ aut t̄ in sillogisticae. posse aut modi būtū fallacie aliter accipi. nā f̄z semper arguimus in hac fallā a positione vñātis: illud t̄ vñās aliq̄i sumptū affirmatiōe: t̄ tūc cōt̄ noīe d̄f̄ rō vñātis sūt vñās affirmatū. aliq̄i aut sumptū negatiōe: t̄ tūc d̄f̄ destrukt̄e vñātis sūt vñās negatiōe: f̄m hoc ḡp̄ars ista diuidit̄ in duas. q̄t̄ p̄mo p̄nit modū būtū fallā f̄m q̄ arguimus a positione vñātis. sc̄da ponit modū būtū fallā f̄m q̄ arguimus a positione vñātis. sc̄da ibi. Silt̄ aut t̄ in sillogisticae. circa p̄mūz duo facit f̄m q̄ dupl̄ docet̄ arguere a positione vñātis. p̄mo

## Primus

21

enīz docet̄ hoc in bis que sunt circa opinōe t̄ sensum. sc̄do in bis q̄ sunt circa māz morale t̄ rhetorica. sc̄da ibi. (Et in rhetorica) Prima p̄s diuidit̄ in duas f̄z q̄ duos palogismos p̄t. 2̄ ibi. (Et q̄t̄ accidit) Dicit ergo q̄ b̄ palogismi peccates f̄m fallaciā vñātis sunt in bis q̄ sūt circa opinōe i. circa extimatiōem. sunt. n. ex sensu tales fallē: naz sepe suspicati sunt hoīes mel eē fel. eo q̄ rubē color seḡt mel. sup̄. sicut t̄ fel. formēt̄ aut̄ sic palogismus: mel est fel. fel ēt̄ rubē. ḡ mel est fel. (Notandū aut̄ ḡ b̄ falla vñātē ex sensu t̄ circa opinōe: q̄t̄ nō arguendo cū alio: f̄z vñātē t̄ sentēdē fel suspicamur t̄ opinamur q̄ sit mel eo q̄ vñātē seḡt rubēus color. Deinde cū dicit)

**Quod aut̄ factuz est ex principio fieri.** Si ergo non factum est principiū non habet vñātēsum: quare infinitū.

Ordinat dictā rōnē f̄m fallaciā. o. q̄ f̄m mellissū q̄ factuz est necesse est ex principio fieri. i. b̄ p̄n̄: t̄ tūc de struebat aīs. d. si ḡ vñātēsum nō est factū nō b̄ p̄n̄: t̄ si nō b̄ p̄n̄ nō b̄ fine: q̄re est infinitū. p̄z aut̄ q̄ arguebat a destruciōe vñātis. debebat. n. arguere. q̄d̄ est factū b̄ p̄n̄ cipin⁹. ḡ q̄ nō b̄ p̄n̄ nō est factū. Deinde cū dicit.

**Non necesse est aut̄ factuz est ex principio fieri: non habet vñātēsum.** Non necesse est aut̄ factum est principiū habet: t̄ quicquid principiū habet factuz est velut non si febris est calor t̄ calidū necesse est febris esse.

Ostēdit hāc rōnē deficere t̄ non arguere ex necessitate. Ad cui⁹ euidentiā sc̄dū: q̄ destruciōe vñātis nō possūt̄ arguere nisi in queribili mā. volēs ergo ph̄us ostēdere rōnē mellissū nō esse necessaria: ostēdit q̄ est factuz t̄ habere p̄n̄ nō sunt queribiliā. iō aī. q̄ hoc q̄d̄ arguebat mellissū nō ēt̄ necesse accidere: q̄t̄ nō arguebat in mā queribiliā. nō enī si oē q̄ factū est b̄ p̄n̄: q̄cūdū b̄ p̄n̄ est factū. habere enī p̄ncipiū est in plus q̄ ēt̄ factū. sic ergo nō valet dicta vñā. velut nō valet si febris est calor. ergo quod calidū est necesse est febrē. ēt̄ enim calidū est in plus q̄ ēt̄ febrētēs.

**Dubitaret forte** aliḡs. q̄t̄ vñātē ista ēt̄ queribiliā. t̄b̄ fallacie īt̄ factū t̄ b̄ē p̄n̄. ēt̄ enī de rōnē c̄t̄ q̄d̄ sit q̄t̄ b̄ē p̄n̄: t̄b̄ factū t̄ b̄ē p̄n̄. t̄b̄ facit. Kursus ḡcqd̄ b̄ p̄n̄ t̄b̄ factūs ēt̄ p̄ductū vel sc̄di. cū ergo in mā queribiliā posūt̄ arguere a destrucciōe vñātis: q̄t̄ adulteri: accip̄iūt̄: q̄t̄ ēt̄ adiūctū: i. q̄t̄ ēt̄ anēt̄: t̄b̄ est vñās adulteri: vt q̄t̄ est cōpositū. i. cōptū. adulteri. n. consuetūt̄ ēt̄ cōptū. t̄b̄ orādo se t̄ pulchritēs apparet. aut̄ etiā accip̄iūt̄: q̄t̄ vñātē errabūdūs de nocte. oculus. n. adulteri obseruat caliginē t̄ tenebrositas t̄p̄is vñātē magis apta ad malefaciēndū. formēt̄ aut̄ sic palogismus. adulteri ēt̄ cōptū t̄ politus. iste est b̄ p̄n̄. ergo ēt̄ adulteri. t̄b̄ adulteri ēt̄ errabūdūs t̄ vagabūdūs de nocte. iste est b̄ p̄n̄. ergo t̄. Deinde cū dicit.

**Pluribus modis hec quidez insunt: predicationē vero non inest.** Docet̄ q̄t̄ arguēt̄ in rhetorica ēt̄ pñt̄. t̄b̄ tibilia ēt̄ factū t̄ b̄ē p̄n̄. ēt̄ enī de rōnē c̄t̄ q̄d̄ sit q̄t̄ b̄ē p̄n̄: t̄b̄ factūs ēt̄ p̄ductū vel sc̄di. cū ergo in mā queribiliā posūt̄ arguere a destrucciōe vñātis: q̄t̄ adulteri: accip̄iūt̄: q̄t̄ ēt̄ adiūctū: i. q̄t̄ ēt̄ anēt̄: t̄b̄ est vñās adulteri: vt q̄t̄ est cōpositū. i. cōptū. adulteri. n. consuetūt̄ ēt̄ cōptū. t̄b̄ orādo se t̄ pulchritēs apparet. aut̄ etiā accip̄iūt̄: q̄t̄ vñātē errabūdūs de nocte. oculus. n. adulteri obseruat caliginē t̄ tenebrositas t̄p̄is vñātē magis apta ad malefaciēndū. formēt̄ aut̄ sic palogismus. adulteri ēt̄ cōptū t̄ politus. iste est b̄ p̄n̄. ergo ēt̄ adulteri. t̄b̄ adulteri ēt̄ errabūdūs t̄ vagabūdūs de nocte. iste est b̄ p̄n̄. ergo t̄. Deinde cū dicit.

**Pluribus modis hec quidez insunt: predicationē vero non inest.** Cū signat defectū dīctō paralogismos. dices q̄ b̄. i. cōptū t̄ ēt̄ errabūdū de nocte insunt plurib⁹ hoīib⁹. p̄dicit̄ t̄b̄ vñātēsum p̄t̄ factūs ēt̄ p̄ductū vel sc̄di. cū ergo in mā queribiliā posūt̄ arguere a destrucciōe vñātis: q̄t̄ adulteri: accip̄iūt̄: q̄t̄ ēt̄ adiūctū: i. q̄t̄ ēt̄ anēt̄: t̄b̄ est vñās adulteri: vt q̄t̄ est cōpositū. i. cōptū. adulteri. n. consuetūt̄ ēt̄ cōptū. t̄b̄ orādo se t̄ pulchritēs apparet. aut̄ etiā accip̄iūt̄: q̄t̄ vñātē errabūdūs de nocte. oculus. n. adulteri obseruat caliginē t̄ tenebrositas t̄p̄is vñātē magis apta ad malefaciēndū. formēt̄ aut̄ sic palogismus. adulteri ēt̄ cōptū t̄ politus. iste est b̄ p̄n̄. ergo ēt̄ adulteri. t̄b̄ adulteri ēt̄ errabūdūs t̄ vagabūdūs de nocte. iste est b̄ p̄n̄. ergo t̄. Deinde cū dicit.

**Silr aut̄ t̄ in sillogisticae: vt Adellissi rō q̄m infinitū est vñātēsum: sumēs vñātēsum quidem ingenitū ēt̄.** Nam ex nōbilo fieri.

Cūponit modū sumptū a destrucciōe vñātis: t̄ adaptat būtū modū ad mām speculatiōe t̄ sillogisticae oīdens rōnē mellissū sic peccasse. t̄ tria facit. nā p̄mo ponit rōnē mellissū. sed ordinat t̄ b̄ fallā. tertio oīdit̄ ēt̄ deficere t̄ nō arguere ex necessitate. sc̄da ibi. (Accidit aut̄ b̄. 3̄ ibi. Ut q̄t̄ nō est aīa. Dicit ḡp̄ paralogismi qui sunt f̄m nō causam vt causaz: tūc sūt cū assumēt̄ q̄t̄ nō est causa: ac si ēt̄ causa: t̄ velut ppter illud fiat redargitio. cā ergo apparet b̄ fallacie est cōuenientia non causa ad causam. cau-



D 3



Liber

piendi in hac falla. h<sup>is</sup> falla esset in dictione; nō extra dictione; qz p<sup>m</sup> decipiēdi sumeret ex pte vocis. **D**om<sup>g</sup> p<sup>m</sup> tenuientia ex pte rerū interrogatari est id qd facit plures interrogatiōes appere vñ. lō si interrogata fin rez multuz differat; facile est videre qz ibi est interrogatio plures. pof. sive<sup>m</sup> g dicens qz eo ipso qz aliq pluram sit demonstrari pnt. tde eis sit queri pōtōportet illa plura. f<sup>z</sup> rez aliq mō que nire tenuentē illaē cā appetitie i hac falla. diuersitas ve roest causālō existit. **H**ecinde cum dicit.

**C**on aliq<sup>b</sup> facile videre qm̄ ples; t̄ qm̄ nō redēclaratio vna; vt vtr̄ terra mare ē aut celus.  
**C**Assignat facilitatē & difficultatē circa istā fallaciā; t̄ duo facit; qz p assignat facilitatē, & difficultatē ibi. **In aliq<sup>b</sup>** vero min⁹. Dicit ḡḡ in aliq<sup>b</sup> facile est videre; qm̄ sunt plures iterro⁹; t̄ qm̄ nō ē reddēda vna r̄fūsio; vt p̄ in hoc exēplo; vtr̄ terra est mare aut celum.

**Dubitaret forte** aligs. q̄re hic est facile vide-  
re qd̄ sit interrogatio plures.  
Ad qd̄ dicūt qdā q̄ iō est facile. qz nō p̄fert interrogatio sub-  
vno mō interrogādi. s̄z hoc eēt cā: vt supra tangebat: hec  
falla eēt in dictiō cū modus interrogādi se teneat ex pre-  
vocis. **D**ic̄s ḡ q̄ diuersitas rerū interrogatūr ē cā q̄re i  
dicto ex° de facili appet: qm̄ nō ē interrogatio vna. mare enī  
et celū et vsl̄ supelestia: t̄ hec iferoia adeo differit q̄ f̄z  
om̄etaria i de subā orbis. qcgd̄ ē h̄ ibi: q̄s ē totū equo-  
ce. Est h̄ hec falla realis: t̄ ex dictionē cū p̄n° decipiēdi su-  
mat ex parte rei. Deinde c̄uz dicit.

Cap.

**C**In aliquibus autem minis: et quasi una sit: aut concedit in eo quod non respondeat ad interrogatum. aut redargui videntur.

**C**Assignat difficultate circa hanc fallaz. d. q. in aliq. minus sup. est facile videre q. sint plures interro<sup>g</sup>o<sup>n</sup>e: t. qz vñ q. sit vna interrogatio<sup>n</sup>, t. t. aut. sed ut illa e. e. vna interrogatio<sup>n</sup> in eo q. nō rident ad interrogatio<sup>n</sup> ut debet: qz dñt vna responsio<sup>n</sup>: t. t. redarguntur: aut. sup. si nō dñt vna ristione: t. t. redargui vident<sup>s</sup>. **C**Notadū aut. q. ad plures interrogatio<sup>n</sup> ut vna s. latet ristione: t. difficile sit ei cognoscere ibi e. plures interrogatio<sup>n</sup> ristiones vel redarguer<sup>s</sup>: vñ vi debet redargui. si. n. dabit ristione affirmativa redarguer<sup>s</sup>: si negativa videbit redargui. si si propositio duob<sup>z</sup> q. vñ sit videt<sup>s</sup>: t. alter cec<sup>o</sup>: t. qraf ab olio. s. ut ne hec videtia aut nō. si ristideat affir<sup>s</sup> q. s. ut videtia: vere redarguis. seg<sup>r</sup> eni ex dc<sup>o</sup> suo q. cec<sup>o</sup> sit videt<sup>s</sup>. sic q. ristides simpli<sup>r</sup> sed illas e. vna interrogatio<sup>n</sup>: t. redarguit eo q. nō ristideat ad interrogatio<sup>n</sup> ut dñt: si s. ristideat negatio<sup>n</sup>: t. dicat q. nō s. ut videtia.

nō redarguit s̄ videt̄ redargui. inferret̄ n̄. opponēs ex q̄ cecus ⁊ vidēs nō suntvidentes. q̄ vidēs nō est videns: s̄ hec redargutio ē apparēs: nō exīs. ¶ Ulteri⁹ ḡ notādū: q̄ q̄ aligd̄ affirmaſ de plurib⁹ pōt de q̄libet inferri per se: fī si s̄. t̄plo currūt: q̄ s̄or. currat ⁊ plo currat. sed si aligd̄ negat a p̄lib⁹: nō oꝝ q̄ negeſ a q̄libet p̄ se. nō enīz si s̄or. ⁊ plo nō currūt. se: q̄ s̄or. nō currat: plo nō currat. est enī v̄a. s̄or. ⁊ plo nō currūt altero nō currēt. si ḡ ccc⁹ ⁊ vi- dēs sūt vidētia: p̄t iferri q̄ ccc⁹ s̄it vidēs: ⁊ vidēs s̄it vidēs. s̄o ḡ r̄ndet affir⁹ ad interrogandœz ples dādo vnā r̄nſtione ſimplr̄ ſcedit illā eē ynā ⁊ vere redarguit. Sed q̄cū ali qd̄ negat a plurib⁹: nō oꝝ q̄ negeſ a q̄libet p̄ se: si de ceco ⁊ vidēre r̄ndet negatiue q̄ nō vidēt: q̄ poſſit iferri q̄ gli- bet illoꝝ nō videat. poterit ḡ ſit r̄ndens videri redargui: nō t̄ ſi ſit v̄itatē pōt redargui. Deide cū dicte.

**C**et putasne hic et hic est hoc; quod cum aliquis percutieret hunc et hunc boicet; sed non habet esse rationem.

**C**Assignat modos huius fallax duo facit: quod p. facit qd. dcm.  
est. z. ostendit quoque hac fallax assumptio gbusdum s' fieri yep.

Primus

gatur aliquid a pluribus simul potest negari a quolibet pro se: quod quo sit statim patet. Deinde cum dicit,

**C** Nam si cecum est quod non habet visum natum autem habere; et ceca erunt que non habent visum: nata autem habere. Quando ergo hoc quidem habet visum: illud autem non habet: ambo erunt vel videntia: vel ceca: quod est impossibile.

**C**Manifester qd̄ dixerat dicēs q̄ si cecū ē qd̄ nō b̄ visū: natū est aut̄ h̄c. ceca erūt q̄ nō h̄n̄visūz nota sunt at̄ h̄c. suppositū est. n. sic diffiniri aliqd̄ in singulari vel i plali. q̄s ergo offerunt talia duo: quoꝝ b̄gd̄ b̄ visūz illō aut̄ non b̄. legit̄ bac suppone sc̄p ambo erūt v̄l vidētia vel ce- ca. qd̄ est ic̄uenies. **C** Notādū aut̄ q̄ supposito ceco et v̄l de- dente z̄dāt v̄l ſint ceca vel vidētia. n̄lēdāt v̄l ſiden-

utem cecit ut viri sint ceci vel videtur. ita indeat q̄ videt  
tia; sit ibi ver' elenchus. vt dicitur est. S̄ si r̄nō dicitur q̄ nō sūt vi-  
dentiā; ita dicitur q̄ aliqd diffiniat in plāti vt i singulari; sic  
ibi et ver' elenchus. nā cecit q̄ vidēs nō videt. sunt autē apti  
nati videre. q̄ cecit q̄ vidēs sunt ceci. et q̄z est cecit nō videt  
seq̄t q̄ nec cecit nec vidēs videt. illa ḡ suppone sc̄a q̄ flā ē.  
videt; q̄ aliqd ita diffiniatur in plāti; sic in singulari se' B  
fīlīm; q̄ sic cī aliqd affirmat de aliq̄bus; sūt affirmatur de  
quolibz p̄ se. sic cī aliqd negat ab aliqb̄; sūl negat a quolz  
per secundū q̄ de ceco et vidēte op̄z alterū dare. v̄l q̄ videt  
vel nō videt. sī n. h̄ est falsa: cecit q̄ vidēs videt. vera ē q̄  
nō videt. q̄d cūq̄ autē det̄ seḡtūr d̄dictio. nā si cecit q̄ vidēs  
vident; cecit q̄ vidēs sūt vidētia. si autē cecit q̄ videns nō vi-  
dent; supposito q̄ sic diffiniatur aliquid in singulari vt in  
plāti; seḡtūr q̄ cecit q̄ vidēs sūt ceci. cī sint apti nati vide-  
re tñō vident. illa ḡ suppone sc̄a seḡtūr de ceco et vidēte  
q̄ sintvidentiā ceca; quo; p̄ si viri q̄ est ipole. est ḡ ibi  
verus elenchus. q̄z est h̄ v̄ redargutio. Accipit. n. h̄ elen-  
chus cōiter ad omnem redargutionem.

**Dubitaret forte** aligs. q̄re cū aliqd affirmat̄ de plib̄ fil̄ pōt̄ iferri de qlz per se. fz cū negat̄ a plib̄ fil̄ nō oꝝ q̄ negef̄ a quolz p̄ se. C Dm̄ q̄ copulativa affirmatiua ad h̄ q̄ si v̄ opz q̄ qlbz ps̄ si v̄ si ḡ for. ⁊ martin⁹ currat̄ opz q̄ for. currat et martin⁹ currat. ⁊ q̄ h̄ copulativa regrit veritatē sigillati⁹ in qlbz sui pte. oꝝ q̄ sigillati⁹ de qlz pte posuit iferri ⁊ tēt̄ affirmat̄ de plib̄ fil̄ sic ḡ talis copulativa regrit veritatē in qlbz sui pte. altera ḡ pte exiſte fla tota iudicabit̄ falsa. fz è ḡ q̄ for. ⁊ martin⁹ currat̄ fil̄ altero nō currēte. ⁊ q̄ altero nō currēte fz è q̄ currat̄: yes erit q̄ nō currat̄: yes rū è ḡ q̄ for. ⁊ martin⁹ nō currat̄ solo altero nō currēte. fz si cursus pōt̄ negari a duob⁹ pdcis. qz solū alter nō currit. si opz si cursus negat̄ ab ambob⁹ fil̄ q̄ negef̄ a quolz p̄ se. fz sufficit q̄ negef̄ ab altero tñ. C Notādū èt q̄ h̄ falla. fz q̄ ad ples̄ interrogations dat̄ vna riſio pōt̄ annexi alteri fallē: nā vt datur vna riſio negatiue pōt̄ annexi h̄ falla. cia ignorantie elenchī. vt v̄o dat̄ vna riſio affirmatiue an necis peritioi⁹ pñcipi. fz de B clariss dices circa finē illi⁹ capiti. Falla aut̄ si in his. CAP. III.

**A**Et ergo sic diuidētes apparētes  
sylogismos & elenchos: aut oēs  
reducēdūz i elenchi ignorantiaēz:  
bis qui hanc prīncipiuē faciūt.

**C**on postulatis determinauit de locis sophistis h[ab]itatis. In pte ista determinat de eis  
VI deficiunt ab elenco. **A**d cui euidentiam sciendam q[uod] in elenco reseruat r[es]o sylli simpli. addit. n. eleboris ut superius dicebat supra syllam adictionem, et quod ergo peccat in superiori peccat in inferiori sylli sophistici cum peccet in syllam peccat in

23

elenchū. duplū ḡ loci sophistici possunt reduci ad elēchū.  
pmo vlt vt peccant ī s̄illin. scđo sp̄aliter vt peccat ī elē-  
chū. siue particulas positas in dissōne elenchi. Duo q̄ fa-  
cit p̄hs. q̄ pmo st̄inuat se ad dicēdā. scđo reduci oēs fal-  
acias ad ignorantia elenchi tā generalis quā sp̄alr. z̄ ibi.  
(Est oīs. n.) Dicit ḡ. aut ḡ apparetēs fillos t̄ elencos. i.  
paralenchos est sic diuidēdū resoluendo eos in diuersos  
locos sophisticos. aut oīs tales elēchos reducēdū est in  
ignoratiā elēchi. t̄ his q̄ bāc ignoratiā faciūt p̄incipiū.  
nō. n. oībus fillis x̄ingit reduci in ignoratiā elenchi. s̄z so-  
luz h̄ cōpetit his fillis q̄ deficiunt fīm talē ignorantiā. cu-  
iūmodi sunt filli sophistici. In talibus. n. fillis ignoratiā  
elēchi se h̄z s̄ic elīm t̄ p̄incipium. C Notādūm aut q̄ igno-  
rantiā elēchi. de qua h̄ aḡt est gdz̄ cōis locus sophisticus.  
sicut q̄ sp̄ales loci sophisticū sunt p̄incipia t̄ elemēta fillorū so-  
phisticorum. sic t̄ ignorantia elenchi est elīm t̄ p̄incipium  
fillorū talium. Deinde cum dicit.

**C**est enim omnes resoluere dictos modos in elenchi diffinitionem. Primum quidez si immodificati. Oportet eniz ex his que posita sunt accidere conclusionem: ut dicatur ex necessitate: sed non videatur.

**C**Reducit̄ filios sophicos et duo facit, quod p̄ reducit eos genia liter ut peccat̄ et filii ex eo genio non includuntur, et reducit eos spalv ut peccat̄ singulas priculas positas in diffōne elechi. sedca ibi. **D**ic ide hinc pres. **D**icit̄ genio oēs p̄ dicatos modos sophisticos et resoluuntur in diffōne elechi. peccat̄. n. **H**diffōne elenchū. p̄mū gdece peccat̄ et elenchū et h̄c ius diffōne. si iū modificati sunt. oīz. n. iū quolibet filio ut ex his quod peccat̄ posita sunt dicata ex necessitate accidere et non videtur timi. filii genitores non sunt filii. quod sunt imodificati cum non accidat ibi et cetero ex his quod posita sunt. si videant̄ accidere. potest̄ gformari sic rō. nihil imodificatus cuz non ex necessitate includatur est filii. s̄z gliber filii apparet̄ est imodificatus. quoniam non includatur ex necessitate. gñlñ talis filii est filii. s̄z si non est filii non est elenchū. genio tales filii peccant̄ et elechi. et reducunt̄ in ignorantia elenchū.

**Dubitaret forse** alige virū ignoratiā elechi  
de q̄ hic agitur sit falla cōis  
vel spālis. Dōm ḡ oē illud qđ aliquo mō se ex tendit ad  
omina alia h̄z rōne cōis. t̄q̄ ignorantia elechi: de q̄ Hagi  
tur aliquo mō se extēdit ad oēs fallas. ideo est cōis falla.  
sic n. metaphysica. qz se extēdit ad omnia entia est cōmu-  
nis sc̄ia. sic ignorantia elenchi. qz se quodāmodo extēdit  
ad oēs locos sophisticos est cōis fallacia.



# Liber

tia legales sunt virtutes cōes ad oēs v̄tutes. magnanimitas ḡ omnē v̄tutes respicit: qz fm p̄m operā magnū in quaī v̄tute. iustitia etiā legalis oēs v̄tute respicit: qz iten-  
tio legislatoris cō d̄ iducere ciues ad oēs v̄tutes. **S**z tñ  
l̄ he sunt cōes: nō sunt cōes p̄ pdicatione. nō ē enī bona p̄-  
dicatio & formalis: qz castitas sit magnanimitas vel iustia  
legalis cum sint oīo diversi rōnes: ppter qz qz dicit̄ ca-  
stus magnanīm & iustus legalis. aliud enī est delectari in  
opib̄ castitatis: vt sunt talia q̄ facit castus. aliud vt sunt  
honorifica q̄ facit magnanīm. aliud vt sunt imperata p̄  
legē qd̄ facit iustus legalis. & qd̄ dicit̄ est in mā morali ve-  
ritatez bz̄ in p̄senti negocio. ignorātia de qua bie-  
ḡ gnālis est ad oēs fallam: nō tñ est gnālis p̄ pdicatio-  
ne. cū h̄eat rōnes varias & distinctas. Sicut enim idem  
actus in moralib̄ fit fm spālez & gnāle habitū: sic idē pa-  
logiūm fit fm gnālez & spālez fallaz: vt palo<sup>m</sup> peccantes  
fm equocationē peccat fm ignorātia elēchi. alr tñ & alr.  
nā si consideren̄ vt initū p̄p̄ys maximis sophistici.  
s. innitū huic maxie q̄ vni noi refodet vnu significati-  
vuz peccat p̄ equocationē. si yo consideren̄: qz omittūt ali-  
qua particula posita in diffōne elēchi peccat p̄ istā fallaz.  
sed qd̄ dicit̄ est de equinocatio intelligendū est de cete-  
ria locis sophisticis tam in dictiōe q̄ extra. Nō ergo hec  
fallacia cōis est per pdicationē: cum fm rationem for-  
male distinguat ab aliis.

**Ulterius forte** dubitaret alijs. cū bec falla nō  
fit p̄ pdicationē. vtz fit cōis ad  
oēs fallas q̄ etiaz fit falla spālis distincta ab vnaquaq.  
**D**ōz q̄ duplex est cōitas. vna bz̄ māz: alia fm formā.  
hec ḡ falla cōis est ad oēs fallas cōitate bz̄ māz. nā oēs pa-  
ralogismi circa quos vnaq oēs fallacie peccat bz̄ igno-  
rātia elēchi: sunt mā bui falla: nō tñ est cōis cōitate bz̄ for-  
mā: qz nō sub eadez rōne formalis dicunt̄ paralo<sup>m</sup> pecca-  
re fm banc fallam & fm alias. sicut ḡ metba<sup>m</sup> ē gnālis ad  
oēs scias gnālitare bz̄ māz: qz aliquo mō determinat de oī  
ente: nihilomin<sup>m</sup> tñ est distincta scia ab oib<sup>m</sup> alijs scientis.  
sic hec falla: qz ē gnālis ad alias gnālitare bz̄ māz: nō bz̄  
formā: cū h̄eat fieri bz̄ formalē rōne distincta ab alijs. sic  
ē gnālis: q̄ tñ erit distincta & differens ab oibus alijs.

**Ulterius forte** dubitaret alijs. vnu bec falla  
fit vna vel plures. **D**ōz q̄ fa-  
cien̄ difficultatē in hoc q̄sito est: qz cū bz̄ alios & alios de-  
fect<sup>m</sup>: & bz̄ alia & alia particula posita in diffōne elēchi sum-  
atur alia & alia falla. videf q̄ falla spāles nō reducant in  
hāc tanq̄ in vna fallaz. **S**ciēdu ḡ q̄ sic iustus legalis  
op̄ diversa op̄ v̄tutū: nō qz in oib<sup>m</sup> illis intēdī vnu ali-  
quid. iō iustitia legalis est vna v̄tute. sicut iustus legalis  
op̄ diversa gnālitas: tñ si in oib<sup>m</sup> illis intēdī vnu ali-  
quid: vt q̄ intēdar rebellare pncipi. iniusticia illa erit  
vnu viciū. sic igno<sup>m</sup> elēchi: bz̄ diversis modis fiat: tñ q̄ in  
oib<sup>m</sup> illis modis intēdī vnu aligd vt defect<sup>m</sup> vt appare-  
tia veri elēchi. iō bec falla est vna falla. dicam<sup>m</sup> ḡ: sic  
equo<sup>m</sup> ē vna falla: tñ bz̄ diversis modis: sic ignorātia elē-  
chi de q̄ h̄aḡ ē vna falla. bz̄ in tot modos quoties cōtin-  
git peccare p̄tra verū elēchi. Deinde cum dicit.

**Deinde** & fm partes diffōnis. nā eoꝝ q̄ sunt  
in dictiōe: bi quidē sunt fm duplex. vt equino-  
catio & oratio: & similis figuratio. **L**ōsūcum  
enī est hec oia vt hoc aliquid significare.

**R**educit spāl̄ locos sophisticos in ignorantia elēchi.  
**A**d cō eudētiā sciēdu ḡ idē p̄t ee syll<sup>m</sup>: & syll<sup>m</sup> dia-  
lecticis & elēchis. bz̄ syll<sup>m</sup> ē inq̄tū modificat<sup>m</sup>. modus. n.  
& figura & ordo terminoz: vt sunt ipsa for<sup>m</sup> syll<sup>m</sup>: vt sunt  
aliq̄ isepabilit̄ annexu for<sup>m</sup>. sed syll<sup>m</sup> dyale<sup>m</sup> est inq̄tū  
initū bitudini locali. est aut̄ elēchus rōne ḥdictiōis. syll<sup>m</sup>

# Primus

z 4

libus diuersitas significati. sed ad ostēdendū magnitudi-  
nes defectus in talib<sup>m</sup> fallacy ait q̄ nō est ibi vnitatis ora-  
tionis vel noīs. Deinde cū dicit.

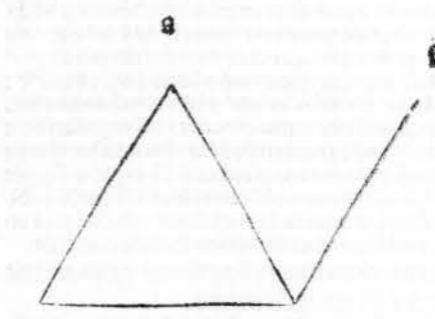
**C**et si tunica nō vestis bz̄ tunica syllogizat<sup>m</sup>. nā  
vez & illud sed nō syllogizat<sup>m</sup> est bz̄ adhuc in-  
terrogatione indiger: quoniam idē significat: &  
ad eum qui interrogat quare.

**M**anifestat q̄ diuersitas noīs ipedit syllin. d. q̄ si tu-  
nica syllogizat<sup>m</sup> vestis. i. nō d̄ syllogizari ve-  
stis bz̄ tunica. nā si vez est aligd de tunica: verū est & illud  
. de veste: bz̄ nō syllogizat<sup>m</sup> est. oīs. n. veritas nō ē exculsa  
p̄ syllin: & oīs illatio nō est sillo<sup>m</sup>. bz̄ ḡcqd̄ vñfica de tuni-  
ca veritate de veste: tñ nō fit sillo<sup>m</sup>: qz nō est illatio eui-  
dens. s. n. diceret. oē cooperatorū est calidū: oīs tunica est  
cooperatorū. ḡ oīs vestis est calida. nō esset sylls: qz nō ē eit  
illatio euīdes. Sed adhuc idigeret interrogacione ad eu. i.  
apud eū qui interrogat: q̄re seḡ talis x̄lo. & huic interrogatiō-  
nē satisfit per hec: qm̄ idē significat vestis et tunica. p̄  
dictis ergo syllogismus nō infert euīderet: cū idigeret ul-  
teriori interrogatiō. & si nō infert euīderet nō est sylls. de  
cuīs reū ē euīdens illatio.



**V**i vero bz̄ accīs diffinitio syllō ma-  
nifesti fuit. nā eadē diffōne oīs & elē-  
chi fieri vnu adiacere contradictionem  
nā elēchus syllis est ḥdictiōis. Si er-  
go nō est syllus accidētis nō fieri elēchus.

**U**ito quō fallacie i dictiōe deficiūt ab elēcho & ava ḥdi-  
ciōe: qz vel accīpūt duplex & est ibi ḥdictio noīs & nō rei:  
vt p̄z in equocatio amphi<sup>m</sup> & fig<sup>m</sup> dictiōis. vel variat̄ locu-  
tionē & nec est ibi ḥdictio rei nec noīs: vt p̄z in xpō & di-  
uisio & accētu. hic i pte ista restat videre quō fallacie ex-  
ditionē deficiūt ab elēcho: & dividit hec pars in sex: qz p̄  
phs reducit ad ignorātia elēchi fallaciā accidētis. z̄ fal-  
aciā bz̄ gd̄. 3̄ ad bz̄. i. ignorātia elēchi q̄ falla cōis reduc-  
igno<sup>m</sup> elēchi vt est falla spālis. 4̄ reducit peritiōes pnci-  
pi & bz̄ nō cāz & bz̄ cāz. 5̄ reducit p̄s. & 6̄ reducit plures in-  
terrogatiōes vt vna. z̄ ibi. **I**dem at bz̄ gd̄ z̄ ibi. **M**a-  
nifestissimū autem. 4̄ ibi. **I**dem in eo q̄ sumit. 5̄ ibi.  
(Qui vo in eo q̄ vns. 6̄ ibi. Qui vo in eo q̄ ples. Cir-  
ca p̄m duo facit: q̄ p̄ndit fallaz accētis deficiere ab elē-  
cho. 2̄ qd̄ dixerat manifestat p̄ exēpla. z̄ ibi. Nō enī bz̄  
cū hoc sit.) In p̄ma pte intēdit talē rōne. ḡcqd̄ nō ē sylls  
nō ē elēch<sup>m</sup> cū elēchus sit qd̄a sylls: bz̄ qd̄ arguit p̄ fallam  
accētis nō ē sylls. ḡ nō ē elēch<sup>m</sup>. H̄ est ḡ qd̄ ait p̄ palo<sup>m</sup> qui  
sit bz̄ accīs. diffinito syllō manifesti sūt q̄ deficiūt ab elē-  
cho. nā si p̄diffōne syllō p̄ tales palogismos nō ē sylls:  
pp qd̄ p̄ eos nō ē elēchos. nā eadē diffōne oīs fieri elēchi.  
H̄p. & et sylli verū p̄s. 0z. 0z. adiacere ḥdictiōes. nā elēch<sup>m</sup> est  
syllō ḥdictiōis. addit ḡ elēch<sup>m</sup> supra syllō adiacētis ḥdictiōis.  
t̄ qz tota rō syllō dz̄ reseruari in elēcho. i. ḡ si palo<sup>m</sup> acci-  
dētis nō ē sylls: 0z. & t̄ qz nō fit elēch<sup>m</sup>. **N**otādū antez q̄  
sp̄s abūdat a ḡe d̄riā: t̄ oīs iferi<sup>m</sup> includit in sua rōne ali-  
quid qd̄ nō ē de rōne superioris. ḡcqd̄ tñ est de rōne superiori  
reseruaf in inferiori & est in eo: inde est q̄ qd̄ remouēta  
superiori remouēt ab inferiori cū tota rō superiori claudat in  
rone inferioris. nō tñ ḡcqd̄ remouēt ab inferiori remouēt a  
superiori. qd̄ iferi<sup>m</sup> claudit i se aligd qd̄ nō ē de rōne superiori.  
t̄ qz ḡ sylls sit supi<sup>m</sup> ad elēchus: ḡcqd̄ nō ē sylls nō ē elēchus.  
**D**ubitaret forte alijs cū supi<sup>m</sup> dictiō sit syllos  
sophisticos direct<sup>m</sup> peccare  
bz̄ dialecticū q̄ bz̄ syllin simpli<sup>m</sup>: vt qd̄ b̄ df ēē bz̄  
tres angulos triāgulū i eo q̄ fig<sup>m</sup>: vt i eo q̄ pncipiū figu-  
rari: vt in eo q̄ pm̄ iter fig<sup>m</sup>: bz̄ in eo q̄ triāgulū: &  
adit q̄ sit ē in alijs naz alijs paralo<sup>m</sup> accidentis sit̄ peccat̄  
quia non excludit de necessitate: sicut nec de necessitate



**P**onit scđm exēplū. d. q̄ neq̄ seḡ syllō si triāgulū bz̄  
tres angulos eäles duob<sup>m</sup> rectis: & accidit ei. i. accidit triā-  
gulo eile figurā vel esse pm̄. vel ēē pncipiū figurarū. nō  
tamē. ppter hoc seḡ q̄ fig<sup>m</sup> vel pncipiū figurarū. vel p̄m̄ i.  
ter figuras rectilineas h̄eat bz̄. i. h̄eat angulos eäles duob<sup>m</sup>  
rectis. p̄t ēē si formari palo<sup>m</sup>. triāgulū bz̄ tres angulos.  
triāgulū ē fig<sup>m</sup>. t̄ ē p̄m̄ fig<sup>m</sup>. t̄ est p̄ma iter figuras rectili-  
neas. ḡ fig<sup>m</sup> vel p̄m̄ figurarū vel pm̄ inter fig<sup>m</sup> rectiline-  
as bz̄ tres. nō. n. demratio ē. i. nō seḡ demratio ī. qz nō bz̄  
tres angulos triāgulū i eo q̄ fig<sup>m</sup>: vt i eo q̄ pncipiū figu-  
rari: vt in eo q̄ pm̄ iter fig<sup>m</sup>: bz̄ in eo q̄ triāgulū: &  
adit q̄ sit ē in alijs naz alijs paralo<sup>m</sup> accidentis sit̄ peccat̄

excludunt paralogismi g taci sunt. Notandum autem qd p fallaz accusatis aliqui excludit falsus simplis, aliqui excludit falsus non simplis; sed hz aliquae modis: ideo positi sunt duo paralogismi, nō p̄m̄: deseruit huic fallacie; vt excludit falsus simplis, simplis, n. excludit falsus dicendo, coruus est alia, alia est albus, g coruus est alb. Scđs vñ palo" deseruit huic fallacie; vt p̄a excludit falsus hz aliquae modis, nā si dicit̄ triagulus hz tres, triagulus est fig., g fig. hz tres, hec celiatio non est falsa simplis; hz est falsa si intelligat cū reduplicazione; vt si credas qd fig. hz tres sic triagulus, p̄b̄ g vt insinuaret hoc: ait qd triagulus hz tres: nō i eo g fig. hz in eo qd triagulus. Notandum etiam qd qdaz s̄t̄ sunt de quorū rōne est excludere eū; reduplicatio; vt sunt s̄t̄ demonstratiū; et maxime cū est demonstratio potissima, nūq; n. p̄ demonstratio potissimā excludit aliqua passio de subornis in isto p̄ se ei t p̄. Et fin qd hz, aliqui vero s̄t̄ sunt de qd rōne non est excludere cū reduplicatio; hz sufficiet in talibz s̄t̄: s̄t̄ s̄t̄ sunt dialectici vel etiā demonstratiū; si nō sit ibi dīmōstratiū potissima; qd accidit fallit et sophistacat quodāmō circa oia: iō fin vtrūq; modum exemplificavit. Vz, vt p̄ accidit excludit simplis falsus; et vt excludit falsus non simplis, hz si intelligat cū reduplicatio; p̄m̄ g exēpliū magis deseruit huic fallacie veritatis circa māz pbabilē, z vñ exēpliū magis deseruit huic fallacie vñ s̄t̄ circa māz necessariā et demonstratiū. Ideo p̄b̄ signiter dixit qd nō ē demōstratio de triagulo qd habeat tres in eo qd fig.; sed in eo qd triagulus: innuēs per hoc tam sophistacationem circa demonstratioē cōtingere.

**Dubitaret forte** alius dico qd hz dī, vz, qd accidit etiā sophistacat et fallit circa oia: taz circa mām pbabilē, qd circa māz necessariā, dicebat. n. supra qd falle s̄t̄ sophistici solū fieri hāt circa māz dialecticā: et circa māz illa ex qua hāt sumi biundies locales, cū qd māz dialectica sit māz pbabilis: videb̄ qd s̄t̄ sophistici nō habeat fieri circa māz demonstratiū: sicut circa māz necessariā. Rī dīm̄: qd vt appearat veritas qd p̄t̄ possum̄ distinguere duplēcē dītōnē māe: quarū vna sumū ex his que excludant, alia vñ accipit ex mō excluderā di. māz dialectica nō est determinatiū rōne reg ad qd applicari p̄t̄ excluderatiōes via: cū dia" qdā mō circa oia negocier: vt vult p̄b̄. 4. meta" ē in dialectica mā aliquo" distincōne ab aliis materiis ex mō excluderā: qd si dia" "de oibz excluderā p̄t̄: nō tñ de oibz excluderā sub omni rōne. Hz solū hz quādā intētōnes cōes circa oia negocier hz: et qd ob loci sophistici sumunt hz qdā cōes intētōnes: iō talia vñari dicunt circa materia dialecticā. Lū ergo dicens qd p̄t̄ cōmitti fallacia circa demonstratiū materia tñctia. Dicētū qd hz nō ē vt tñctia: hz vt ex ea sciri p̄t̄ qdā cōes intētōnes: et qdā sophistice hitudines. Deinde cum dicit.

**Quare si elenchus syllogismus quis nō erit qui fin accidens sit elenchus.**

**Cōcludit exōne itentā.** d. qd si elenchus est syllogismus, i. syllogismus quidā: p̄alogs̄m̄ g fin accidens sup. qd nō est syllogismus. Deinde cu dicit.

**Sed fin hoc et artifices et oīno sc̄t̄es arguuntur ab insc̄ibz: fin accidens enī faciunt syllogismos cōtra sapiētes.** Qui vero nō p̄t̄ dīvidere aut interrogati cōcedit: aut cum nō dent purantur decidi.

**Quia dixerat sic accidens esse defectiuū: qd deficit et a syllogismo qd etiā ab elenchō.** Ne g: qd sic defectiuū est: credere alia ei" defectiuū ē oibz notū: assignat latētiā huius fallacie. d. qd fin hoc. i. hz accidens artifices, i. expt̄: et oīno scientia. i. speculatiū ab s̄t̄s arguunt, nā inq; sapientes et

qd omittit aliquā p̄t̄culas vt fin idē. ad idē, fili. et in codē spe que sunt posite in diffōne elenchī. ipm̄ enī nō nō p̄t̄ dīvidere, i. qd nō p̄t̄ distinguere qd mediū diversificat: et qd nō decipiunt p̄ tale fallacia: pp̄ qd neclētes sic distinguere, reaut excludit interrogatioē quādā excludit p̄ tales s̄t̄s aut cū nō dent: vel excludat exclusionē: purantū tñ dedisse cū neclētes respodere. Notandum autem qd qd tota deceptio nostra in speculādōrū cuiā in operādo p̄ per hāc fallacie, credim". n. aliquā bene syllogicare: et tñ deficim": qd nō res ipsū ad id qd est p̄ se: i. ad qd est qd accidens: tñcēt i. speculādōrū: sic est in agēdo credit. n. aliquā medicus bñ curare male curat: qd nō accipit cām egrediturinis per se: hz pacēdēs, idē tñ in artificio qd in sciētia hec falla hz locū: et qd sic latēs est: et tñ modis cōmitti p̄t̄merito fin cā tam artifices qd sc̄t̄es ab s̄t̄s arguunt. Notandum etiam qd sapiēs inq; tñcēt sapiētes nō redarguit. hz qd sapiēs tñcēt tñcēt est excludere cās vñles, pñt̄ cē sapiēs circa talia: et deficere circa aliqd p̄t̄icularē p̄ fallaz accidētis, vel possum̄ dicere qd nō est incoquēns aliquē esse sapiētē in vno et in alio. pp̄ qd p̄t̄ decipi sapiēs in eo circa qd non est sapiēs. Deinde cu dicit.

**Qui autem fin quid et simpliciter; qd non de codē affirmatio et negatio.**

**Reducit ad ignoratiā elenchī fallaciā** fin qd et simpliciter. etiā facit: qd p̄mo p̄ponit qd intēdit, et manifestat qd dixerat, et cōcludit intētū, et ibi. Nā fin qd. 3. ibi.

**Uideat etiā qd ignoret.** Dicit ergo qd paralogismus hz qd et simpliciter, reducunt ad ignoratiā elenchī: qd in eis nō ē affirmatio et negatio de code. Notandum autem qd elenchus

vt dicebā sup̄ est contradic̄to vñ" et cōfūdē. si qd galō" hz qd nō sumū affirmationē et negationē de eode: p̄stat eos deficere ab elenchō. Deinde cum dicit.

**Portet etenī conclusionem eo qd hic sunt finit accidere: quod nō erat in non causis.**

**Probar qd dixerat.** et duo facit: qd p̄mo p̄bat hz de fallacia fin nō cām. scđo probat hoc per p̄t̄cipiū. ibi. Et rūrūm̄ Dicit qd in elenchis op̄z cōclusionē accidere in eo qd sumū hz. i. p̄missiō: nā cū elenchus sit s̄t̄s, sicut in filio accidit hz per ea qd posita sunt. sic et in elenchō qd nō erat in nō cām, p̄positiō, n. que est nō cām tñctia: vt cām nibil facit ad p̄t̄em. Deinde cu dicit.

**Et rūrūz nō enumerato eo qd ex principio: quod non habent qui sunt secundum petitionem eius quod in principio.**

**Ostēdit hoc idē de petitione p̄ncipiū dicēs et rūrūm̄ os accidere p̄t̄em ex p̄missiō: nō cōnumerato eo qd erat in principio qd nō hāt argumentatiōes que sunt fin petitionē eius qd est in principio.**

**Dubitaret forte** alius vñp̄z petitiō p̄ncipiū pecet cōtra filologismū simpliciter.

**Cōcludit fallaciā hz qd deficere ab elenchō.** nā si bñ sciētū diffōne elenchī statū appareret qd hec fallacia cōcludere: et qd ignoratē quid est elenchus. Deinde cum dicit.

**Manifestissimi autem oīuz qd prius dicti sunt hz elenchī diffōnē: quare et nūcupati sunt sic.**

**Nā fin rationis omissionē fantasia sit.**

**Reducit ad ignoratiā elenchī:** vt est falla cōs, hz ignorantiā vt est sp̄alis. et duo facit: qd p̄mo facit qd dictū ē. et separat vñ ignorantiā ab alia. et ibi. Et diuidētibz sic.

**Dicit qd p̄alogs̄m̄ qui p̄m̄ sunt dicti, i. noīatī fin elenchī diffōnē: qd deficēt ab elenchō sunt manifestissimi qd redi-**

cētū in ignorantiā elenchī. nā rō qd nūcupati sunt sic est: qd in eis sit fantasia et deceptio hz omissionē rōnis elenchī,

vez sit sciēndū qd nō oīis illatio necessaria est filologistica, petitio ergo p̄ncipiū de necessitate ifert: et nō ipedit illatio, nē simili sumptā. Impedit in illatioē ut ē filologistica, nā cū oīis sit p̄t̄de p̄ncipiū peccare cōtra filologismū simpliciter. ibi illatio filologistica referuari nō poterit, cū ergo dī p̄t̄petio p̄ncipiū nō ipedit filologismū inferente: p̄ tanto verū est, qd nō ipedit illatioē simpliciter. si intelligat qd nō ipedit filologismū inferente: p̄t̄petio ergo p̄ncipiū ipedit filologismū inferente vt ifert quoq; mō. Notandum autem qd vt supra oīis sit falla fin nō cām vt cāz magnā cōuenientia habet cum petitione p̄ncipiū, ideo forte philosophus in reducendo combinauit eas simul.

**Ei vero fin cōsequēs: partes sunt accidentis. Nam cōsequēs accidit.**

**Hic vt dicebatur p̄b̄ reducit vñs, circa qd tria facit, qd p̄mo oīit qd vñs ē pars accidentis**

**Icio dat dīam inter ea, tertio et his que dixerat cōcludit vñs deficere ab elenchō, scđo ibi. Differat autē tertia ibi.**

**Scđo accidit, nō est p̄dicatio formalis, hz materialis, formalis enī vñs differt ab accidente māliter, tñ conse**

**quens ē pars accidentis, oēs, n. paralogismū qui peccat hz cōsequēs peccat fin oīis: sed non conuertit, ideo materialis vñs est pars accidentis, formalis tamē vñs nullo modo est pars eius, nullus, n. paralogismū fin eandē rōnem peccat per vtrāq; fallaciā: imo fin alia rōnem peccat, p̄ vñz et fin alia per aliam.**

**Notandum etiam qd distinctio rerum est accipida hz formā, vñs autē sic est pars accidentis: qd ē p̄t̄ p̄t̄ est distinctū ab accidente.**

**Notandum etiam qd vñs p̄prie nō est pars subjecta accidentis, qd tūc nō ponet in numerū cū accidente: nec ē pars integralis ei": qd posita parte inte**

**grali nō de necessitate ponit totū, posito tñ vñte ponitur accidentis: hz vñs p̄prie sit p̄ subiectuā nec integralis: habet vñs tñ similitudinē cum parte subiectuā, qd sicut posita p̄e subiectuā ponit totū, et nō ecōuerso: sic posito vñte p̄o'accēs vñs ecōuerso.**

**Notandum etiā qd si bene videmus quō se hz vñs ad accidētē de leui appetere quō se habent tredecim fallacie ad ignorantiā elenchī, nā sic vñs est pars materialis accidentis: et omnes paralogismū peccātē fin vñs peccat scđo accidit, scđo oēs, i. fallacie sunt quasi p̄t̄es materiales ignorantiā elenchī: et oīes paralogismū peccātē fin, i. fallacie peccat per ignorantiā elenchī: et sicut formalis differt vñs ab accidente: sic ignorantiā elenchī sub aliqua rōne sumitur alt̄ qd, i. fallacie. Deinde cu dicit.**

**Differat autē ab accidentē: quoniam accidentis quidez est in vno solo sumere: vt idē esse rubrum: et mel: et albus: et cōgnitum: qui autē fin consequēs semper in pluribus.**

**Separat fallaciā vñs ab accidente, et duo facit, qd p̄mo p̄ponit qd itēdit, scđo manifestat, p̄positū, ibi. Nā qd revni.**

**Dicit qd p̄t̄petio vñs ab accidente: qd ḡdēt accidētē est in vno solo sumere ut idē est rubrum et mel et albus et cōgnitum: sed paralogismū qd fin vñs vñs semper fin in pluribz.**

**Notandum autē qd hoc cōter multipli exponit, p̄mo sic, accidētē fit in vno solo, qd fit in terminis cōvertibilibus: vñs vñ semper fit in pluribus, qd nūq; fit in terminis cōvertibilibus, in mā enī cōvertibili nūq; peccat fin vñs vñs sume arguātā p̄o'ne p̄t̄is sine a destrictiōe antecedētē, alt̄ exponit sic: qd ac**

**cidētē fit in vno solo, qd p̄t̄ fieri in una sola vñta, vñs vñs semper fit in pluribz, semg. n. fit ibi due vñtē, vñs bona alia mala, vt quicq; est mel ē rubrum, hec est bona. Sz cu**



**S**ed in fallacys extra dictionem sit fallacia sicut fallim. qz  
considerando et fillogizando quod in seipso absque eo quod dicatur sibi  
per aliun non minus decipit quod disputando cum alio: quod vero  
objiciebas de ignorantia elenchi et de falla sum quod quod euide  
tius decipiunt a dictione: sequentur in dictione magis n. ita  
les f. ille peccat in dictione prout virgas per dictio-  
nem scindit per summum: sed non magis peccat contra dictio-  
nes: ut accipitur dictio prout scinditur aliquo propositione cui in  
disputatione est dictum: nam et si oes falle sic peccat contra  
dictio-nes: per quandam tamquam appropriatioes contra dictio-  
nes sic acceptas peccant illi loci sophistici sum quos  
magis decipiunt disputando cum alio.

**F**allacia ante<sup>z</sup> sit in his quidē que  
sunt finē equiuocationem & orati-  
onem cum nō potest diuidi quod  
multipliciter dicitur: quedāz enī  
non est idoneum diuidere ut vnu  
& ens & idem.

¶ postquam p̄hs determinauit de locis sophistis in se: et ut  
reducunt ad ignorantias elenchis. In pte ista determinat  
de eis in comparatiōe ad nos: et ut h̄it nos fallere. et duo fa-  
cit. qz p̄mo ostendit quō fallimur per fallas in dictiōe. secun-  
do quo fallimur per fallacias extra dictiōem. ibi (In his  
aut que sunt fīm accīs) Fallacie aut in dictione: vt supra  
dicebat tripli diuidit. qz quedā accipiunt fīm mltiplex  
actuale: quedā fīm potētiale: quedā fīm fantāsticū. iō cir-  
ca p̄mū tria facit. qz p̄mo ostendit quō decipimus p̄ equoca-  
tiōem et amphibologiā que accipiunt fīm multiplex actuale.  
sedo quo fallimur p̄ spōnem et distiōem et accentū q accī-  
piunt fīm potētiale. tertio quo fallimur per figurā dictiōis  
que accipit multiplex fantasticū. scđa ibi (In his aut que  
fīm spōnem). ibi (Ex p̄o que sunt) Dicit q̄ fallacia  
i. deceptio sit in his palogismis q̄ sunt fīm equocatiōem et  
scđm orōnē. i. scđm amphibologiā cū non p̄t diuidi. i. cū  
nō p̄t facile distingui: qz mltiplex dī. et addit q̄ qdā mul-  
tiplicia nō est ydoneū. i. nō est facile diuidere. et b̄ multi-  
plicia sunt vñū enī idē. ¶ Notandum aut q̄ vñiuoca-  
tio ē solū in specie sp̄llissima. vt pbāt. 7. phycor. in oībus  
alios vñiuersalib̄ est aliquo m̄lultiplicitas: t̄ b̄ multi-  
plicitas aliqui est equocatiōis. aliqui cuiusdā analo. equo-  
cationis aut m̄lultiplicitas ē qñ solū nomē cōmune: et se-  
cūdū illud nomē nulla est vñitas rei. analogia aut diuidi  
tur. qz quedā magis appropinquat ad vñiuocatiōem. que-  
dā vñ magis ad equocatiōem. genera. n. l. s. int analogia: qz  
vñiuocatio vñā nō est nisi in sp̄e sp̄llissima. illa tñ analo-  
ga multū appropinquat ad vñiuocatiōem. vñ dī in pdica-  
mētis q̄ ē in generib̄ et differētys. vñiuoce p̄t. possum̄ er-  
go distinguere de analo. qz quedā est ana per pdicatōes  
vt analo generū: quedā vñ est analogia per attributionēs  
sic ut oia sana dicunt per attributionem ad vñū aliqd. vt  
ad sanitatis q̄ ē in alial. et oia entia sic dēcā sūt. per attribu-  
tiōem ad aliqd vñū: vt ad subam. vere ergo vñiuoca non  
sunt distinguēda: nec ē ea que multū appropinquat ad  
verā vñiuocatiōem: cuiusmodi est analogia generum. Di-  
stinguēda ergo sunt equoca et analogia per attributionēm:

**S**equo est facile distingueri quod solū nomine cōmune habent. analogia vñ qd aliquo mō concurrunt ibi vñtia rei per attributū dēz. id talia nō est facile distingueri; et qd ens vñtia zidē. hō analogia sunt. id vñtia est qd nō est idoneū ea diuidere. **D**einde cum dicit.

**C**uius autem que sunt finis compositiones et divisiones: eo quod nihil putatur differre compositionem et divisionem oratione: velut in plurimis.

**C**apitulare iste annulet quoniam omne  
qd d aliquo predicatur: opinamur hoc aliqd:  
et vt vnum intelligimus. Nam vnu et substâ-  
tiam matrice videt seq hoc aliqd et ens.

uisiōem sup. fallimur: eo q̄ nihil putat differre ořo řposi-  
ta z diuisa velut in plurib⁹. Notandum autē q̄ in plurib⁹  
ořonibus řpo z diuisio nō falsificant suam: vt si diceres.

q[uo]d currit n[on]curreat. q[uo]d c[on]ponat c[on]tra p[ro]positum currit; vel c[on]tra sc[ri]ptum est q[uo]d locutio. et q[uo]d in aliis n[on] dicitur; credimus q[uo]d similes n[on] differantur. et sic decipiuntur. vel possumus d[omi]n[u]s q[uo]d per ly velut in pluribus. designant orationes pec-  
cates sicut h[ab]ent fallas que sunt difficiles ad distinguendum: ut  
sit sensus q[uo]d fallimur p[er] xponem et distinctionem. q[uo]d n[on] putam[us] dif-  
ferre oratione compositionem et divisionem: velut accidit in plurimis  
orationibus q[uo]d propter sua difficultate. q[uo]d n[on] sunt ydoneae ad di-  
stinguendum n[on] cognoscendo multiplicitat[er] eaz[us]. n[on] putam[us]  
ibi differre p[ro]positu[m] et divisionem. C[on]deinde c[on]dit.

**T**Similiter autem et in his que sunt enim accentui. Non enim aliud videtur significare remissa intensa oratio; in nullo autem: aut non pluribus.

**O**ndit quo fallimur per accentuz dicēs. q̄ sit fallimur in his q̄ sunt fm accentū. q̄ nō v̄ aliud significare ofo remissa. plata grauiter: z intensa. i. prolatā acute: z b̄ aut in nullo. q̄ forte in nulla ofone cognoscim̄ talē ofiam. vel si cognoscim̄ in aliō in plurib̄ forte nō cognoscim̄ ea.

**Bubitaret forte** aligs. qz cu accēt<sup>9</sup> fiat in di-  
ctōe. videſ male eē dictum  
qz p accentū fallimur. qz vñ idē significare oſo itenſa z re-  
misa. **D**om̄ p accētū aliquo mō ſit in orōne: nā cum  
vnus modus accētū ſit: qñ yna vox pōt eē yna dicio yl  
plures dictiōes cū ples dictiōes aliquo<sup>9</sup> poſſint dici oſo. ac  
cēt<sup>9</sup> aliquo<sup>9</sup> ſit in orōne: vel poſſim<sup>9</sup> dīre qz cū dīr<sup>9</sup> p accēt<sup>9</sup>  
ſit qñ oſo. pfer<sup>9</sup> intenſe vel remiſe: accipit ibi oſo large  
ad omne id qd̄ ore pfer<sup>9</sup>ur. **D**eide cum dicit.

**E**orum vero que sunt in figura: ppter in militudinem dictionis. Difficile enim dividere que similiter et diversiter dicuntur.

**C**ondit quo fallimur per fallam figure dictiois, et tria facit, qz pponit qd identit, z manifestat, qd dixerat, 3z qd fallam multum vr appropinquare ad fallas extra dictioz pbat hac fallam cni in dicerit, z ibi (Penc. n. g bcc pot) 3z ibi (Quare in his qd snt) Dicit gq redarguitioes de nuc

ro eoꝝ q̄ sunt fin̄ figurā dictiōis h̄ip̄. nos decipiūt pp̄ filiū  
tudinē dictiōis. q̄ difficile est in talib̄ dividere. i. distin-  
guere q̄ dñs filiū & que diuerse. i. dissimil. C. Deide cū dīc.  
¶ Non n̄ e s̄ posse facere p̄p̄ est videre v̄z.

**P**ene.ii.q dicitur iacere. ppe ei videtur vero.  
**C**probat qd̄ supposuerat. vñ. qd̄ difficile est talia distingue-  
re. et duo facit. qd̄ pino pbat vñ in oibus modis huius fal-  
acie. z. spalat hoc pbat in illo mō qd̄ quale gd̄ mutat in  
baligd. z. ibi. **M**axime aut sciet. Lötinum et sic. bñ dico  
qd̄ difficile est scire diuidere qd̄ dictiones dicuntur sibi et que dis-  
similes. qd̄ qd̄ sibi facere pene. ppe ei videtur verum. sibi sup. dif-  
ficulte est no solū cognoscere vero. sibi et appropinquare ad co-  
gnitioem vitatis. qd̄ difficile est illud facere. xtingit gnos de-  
cipi per tale fallam. **C**lorandum aut qd̄ iter cetera ad co-



Liber

**C**Quare in his que sunt summa dictionez hic locus ponendus. Primum quidem quoniamz magis fallacia sit his qui eis alijs considerant qz qui per se: namqz cui alio est consideratio per orationes: qz autem p se non minus per ipsaz rez.

**D**icit hanc fallam eē in dictiōe, offisiū, n. fuit supra, et pōt  
ēt patere p ea que tacta sunt q̄ hec falla magnā uenien-  
tiā h̄z cū fallacy extra dictiōem, ne ergo credas eē ta-  
lis falla: pbat eam eē in dictiōe, et tria facit fm q̄ triplicē  
rōne ad hoc assignat: t̄ ibi Deinde et p se falli tertia ibi  
(Am̄. fallacia qdē) Dicit q̄ p hic loc⁹ ponendue ē in his  
h̄z inter illos locos q̄ sunt fm dictiōem, pmuz qdēm, i. b̄s  
pma cā est: qm̄ fm talē locū magis sit falla his q̄ conside-  
rant cū alijs q̄ illis qui s̄iderāt p se, q̄ fallacia. s. figure  
dictiōis ē fallacia in dictiōē: orōnes ē s̄ideratio cū  
alio; s. p ipsam rē nō min⁹ ē s̄ideratio p seipm. **C**Notā-  
dūz aut̄ q̄ fallacia in dictiōe sumit pñm decipiēdi ex voce:  
sive ex orōne: et q̄ sermo et orō sunt ad a⁹ p tales fallacias  
magis decipiūm p alios q̄ p nos. fallacie autem extra di-  
ctiōem sumit pñm decipiēdi ex re, et q̄ de reb⁹ p nos ipos  
s̄iderare possum⁹ p tales fallas, nō minus decipiūm cō-  
siderādo per nos q̄ cū alijs: ppq̄ p̄z q̄ si p figura dictiōis  
magis decipiūm cū alijs q̄ s̄iderādo p nos: q̄ talis fal-  
lacia est in dictiōe. **C**Deinde cū dicit.

**C**oninde et per se falli accidit; cum in oratione facit considerationem.

**C**ponit 2<sup>um</sup> rōnēm dīcēs. Deinde p̄ figurā dictionis sup̄. accidit aliquē p̄ se falli. cū in orōne facit s̄ideratiōem. ergo hec fallacia ē in dictione. tū q̄r plus decipit cum alio q̄ p̄ se. tū ēt q̄r cuz decipit per se decipit in orōne s̄iderādo zno per s̄ideratiōem rei. **D**einde cu dicit.

**C**onclusio fallacia qdēz ex similitudine: similitudo autem ex dictione.  
**C**onponit<sup>z</sup> rōnem dicēs. Ampl. falla. q.d. fallacia sup. figure dictionis sit ex similitudine. similitudo autē illa sumit ex dictione. qdēz hec fallacia ē in dictione.

**I**n his ante*z* que sunt sibi accidentes:  
eo quod non potest di*judicare* idem *z* di-  
uersuz: *z* unum *z* multa: neque quali-  
bus predicationibus omnia hec: *z* rei  
acciderint *z* accidenti.

**C**on pte ista ostendit p̄b̄s quō decipimur per fallas extra dictiōem. **C**ad cuius evidentiā sciendū q̄l oēs fallē non iſerat sillogisticē; qz ēt petitio p̄ncipy de q̄ magis vñ q̄ ife rat non iſerat sillogisticē; vt supra dicebat: q̄l oēs fallacie nō recte p̄b̄t nec recte dīdicāt. aliique tñ magis pure pecant h̄ illatiōem. aliique magis h̄ contradictionē. aliique vñ magis h̄ pbationē. tria ḡ facit. qz p̄mō ostendit quō fallimur per accīns. z p̄n̄s que videntē peccare h̄ illatiōem. z° ostendit quō fallimur p̄ fm qd. z p̄ ignorātiā elenchi que videntē peccare h̄ dīctionem. z° quō fallimur p̄ petitionem p̄ncipy: z p̄ fm nō cāz: z p̄ plures interrogatōes que videntē peccare h̄ pbationem. z° ibi (In his que sunt fm diminutiōem) 3<sup>a</sup> ibi (Sicut aut in his q̄ in p̄n̄). Circa p̄mō duo facit. qz p̄mō docet quō fallimur per accīns. z° quomō p̄cōsequiens scđa ibi (Similiter aut in his q̄ sunt fm oīs). Dicit ḡ q̄ in his que sunt fm accīdēntē fit falla supple in eo q̄ aut dīcēs nō p̄t diūdicare idē et diuersum: nec p̄t diūdicare multa et vnu: nec q̄lib̄ p̄dicationib⁹. i. fm q̄lia attributa oīa hec i. minores extremitates accīdēntē rei subiecte. i. medio. **C**onstatū autē q̄ in falla accīns h̄ tria se bñt p̄ ordinē. p̄mō. n. p̄ mediū diuersificat et variat. scđo medio

variato qualibet his viis multoq; terminoq; tertio qd; medius est multa vture medijs maiores extremitates non possunt claudi de minoribus. Decipimur ergo per fallam accidentis, qd; nec scimus cognoscere quando medijs manet id; et qd; diuersificatur; et qd; manet medijs idem hinc viam vni. Diuersificatus vero hinc viam multoq; non cognoscendum atq; medijs manet id; et quod diuersificatur non cognoscendum accidit.

ade; et quod ouerificat; no cognoscitum quod accipit utrum  
et quod ut multa. et quod si accipit ut multa minor extremitas  
extrae a me. et accidit ei non cognoscitur que deca sunt;  
non cognoscimus qualib[us] predicationibus minores extremita-  
tes accidunt rei subiecte sine medio. ¶ Notandum est quod di-  
cit qualib[us] predicationibus. quod iuste contingit fallacia accidentis  
quod medi terminus stat sub aliquo predicato ut sub aliquo  
attributo. ratione cuius minor extremitas accidit ei; et per  
traeas ab ipso. ¶ Deinde cum dicit.  
Similiter autem et in his quod sunt similares consequentes.  
Pars enim quedam accidentis est consequens.  
Ondit quo fallimur per fallam virtutis. et duo facit similiter quod  
dupl[iciter] habet. et ibi (Amp. autem) Dicit ergo quod similiter sup[er] fit de-  
cepcion et falla in his que sunt similares non virtus est quidam per  
accidentem. potest autem sic formari ratio. accipit decipit; virtus est per ac-  
cidentem. ergo virtus decipit. ¶ Deinde cum dicit.

Amplius autem et in pluribus videtur et probatur sic: si hoc ab illo non separatur: necque ab altero separari alterum.

Adducit z<sup>am</sup> rōnem quō sit deceptio per fallām p̄tis  
dices; q̄ in plurib<sup>z</sup> v̄t q̄ p̄tis nō separat ab antecedēte; et  
qz B ē in plurib<sup>z</sup> credit q̄ sit in oībus. propter qđ si B i. si  
p̄tis non separat ab illo. i. ab antecedēte credit̄ z pbaf q̄  
neg alterū. i. neg atq̄ separat ab altero. i. a ſit. ¶ Notan-  
dū aut̄ q̄ p̄tis z antecedēte; vt homo & aial in pluribus  
ſitue in multis ſeſe cōcomitāt̄. multa. n. q̄ ſunt aialia ſunt  
boice; z ecōuerlo. z iō qz ſeſe cōmitant̄ in plurib<sup>z</sup>; cre-  
dimus q̄ ſeſe cōcomitāt̄ in omnib<sup>z</sup>. z opinamur q̄ ſicut  
aial est de rōne hominis; t nō potest separari ab homine;  
ſic credim̄ q̄ homo ſit de rōne animalis. z nō potest ſepa-  
rari ab eo; vt q̄ non poſit eē animal q̄ non ſit homo. De-  
cipimus ergo per hāc fallām. qz idē opinamur eē ſequēs  
z antecedētes. ¶ Notandū etiā q̄ v̄t ſupra dicebat̄ conſe-  
quēs materialiſt̄ eſt pars accidētiſ. formaliſt̄ aut̄ eſt diſtinctiū  
ab ipſo. ideo p̄baf dupl̄ ostēdit q̄ fallimur p̄ fallām conſe-  
quētiſ. pmo v̄t eſt pars accidentiſ. ſcō v̄t eſt diſtinctiū ab  
ipſo. ¶ Deinde cum dicit.

In his vero que sūt fīm diminutiōe3 ratiōis:  
et in his que fīm quid et simpliciter; in eo q̄ pē-  
ne fallacia est. Ita3 quasi nihil cōsignificat; qd

Ostendit quo fallimur per fallaciā fīm quid. et pignoran-  
tiam clenchi dicēs. q̄ in his que sunt fīm diminutiōem ra-  
tionis elechti. et in his que sunt fīm gd et simplr est fallacia  
in eo q̄ pene ambe. n. iste fallacie arguit fīm quasdam de-  
terminations et non simplr. et q̄ res sumpta cum determina-  
tione modicū videat differre a se ipsa sumpta simplr. de-  
cipimus ergo q̄ pene. i. fere idē arbitramur esse sumptu-  
cū determinatione: et sumptu simplr. ideo subdit q̄ quasi  
nihil significat qd: aut quo: aut quomodo: et nūc. q̄ ergo hu-  
usmodi determinations nihil putam differre a simplr.  
deo sumptu cū talibus determinatiōibꝫ xcedimus vfr. i.  
simplr. ¶ Notandum aut q̄ vt supra dicebat falla fīm qd ou-  
fīr fit. q̄ determinatio illa vel respicit rez totā fīm se: vel  
mediāte pte. si fīm se: tūc de esse pcessus qd ad simplr. vt  
dicēdo ens opinabile. ergo ens: i: si huiusmodi determina-  
tio nō respiciat ipsam rez fīm se: sed mediante parte a qua

Primus

non potest denominari totū est. vt albus dētes. ergo albus  
et nūc est pcessus a quo ad simplr. ergo decipimur per fal-  
laciā fīm gd et simplr. qz qd et quo nibil putamus differre  
ab eo qd est simplr vnuersal. C Notandum etiā qd igno-  
ratiā elečiā. vt supra dicebas; quadruplicēt fīm has qua-  
tor particulas. v.z. fīm idem ad idē simili. et in eodez tem-  
pore. t' hos quatuor modos possum⁹ reducere ad duos: qd  
fīm idē ad idē. et similr peccant in eo qd quomō. qz non su-  
muntur determinationes ille codem modo. modus vero  
ille qui nō sumit respectu eiusde temporis peccat in eo qd  
nūc. qz non accipit determinationes illas simul et in eodez  
nūc. pīmas qd duas particulas. v.z. qz non putamus differre  
gd et quo ab eo qd est simplr; debemus referre ad fallaciā  
fīm gd. alias vero duas particulas. v.z. qz non putam⁹ dif-  
ferre qd est quo et nūc ab vlr debem⁹ referre ad ignoratiā  
elenchi. C Deinde cum dicit.

**S**imiliter autem τ in his φ que in principio sumunt τ in non causis. Et quinque interrogations plures ut vñaz faciūt. In omnibus enim est fallacia: in eo φ pene. Non enim subtiliter discimus: neq; propositiones: neq; sillogismi definitionem: propter predictā causaz.

Ostendit quomodo fallimur per petitionem; principi per non causas; et plures interrogations dicentes. quod similiter sup. decipiuntur in his palogismis qui sumunt quod est in principiorum etiam decipiunt nos quecumque faciunt plures interrogations: videtur. In predictis. n. omnibus fit fallacia in eo quod pene. in eo quod deficit a probatio. non. ne propter probatam causam sup. deceptio. s. propter probatas fallacias que sunt huiusmodi deceptio. causa probata. s. quod non discernimus subtiliter non quod dissimilares positiones quantum ad fallaciem plures interrogations: neque discernimus dissimilitudinem sillogismi quantum ad petitiones principi et non causa. C. Notandum autem quod pene defectum noitat. ergo hoc est. fallacie videtur. sicut quod ignorantia elenchi: petitione principi: non causa: plures interrogations peccat in eo quod pene; aliter tamen et aliter. fit quod aliter et aliter deficit: nam quod sumitur per defectum a simili. ignorantia elenchi per defectum a definitione. petitione principi per defectum a simili. sicut a probatio. quod non excludit tamen idem per idem. non causa vero etiam deficit a probatione sillogismo. non quod probet idem per ideam: sed quod accipit per causam quod non est causa. fallacia vero est plures interrogations deficit a probatio. et sillogismo per defectum propositionis. quod ergo ignorantibus et dicitur quod est secundum quid videtur quasi et pene quod sit similis. et apparet contradicere. pene videatur et pene quod sit contradictione: et quod est idem apud eos pene siue fere videtur diversum: et quod est non causa videtur causa. et positio plures que non est positio pene videtur positio. ideo est istas omnes fallacias decipiuntur in eo quod pene. C. Notandum etiam quod supra tangebatur fallacia est plures interrogations: aliquando facit elenchus verum: aliquando apparentes. versus elenchus. s. vera redargutum fit: ut probatur si respondeatur affirmativa. apparente vero si respondeatur negativa. cum ergo hec fallacia facit apparentem elenchum annexum ignorantie elenchi. cuius maxime est apparenter contradicere. cuius vera redarguit annectum petitioni principi. nam si respondeatur affirmativa et concedatur quod cecus et videns videtur vere potest argui quod cecus videat: sed petitur ibi quod est in principio: quod per id quod proficerunt coniunctum probatur et profertur diuissim. idem est enim arguere. cecus et videns videtur. ergo cecus videtur dicere medicina est scientia sanitatis. ergo medicina est scientia sani. et quia quanto verius redarguimus per hanc fallaciem: tanto magis decipiuntur

per eam. ideo signanter philosophus volendo determinare de deceptione eius annexit ea*z* petitioni p*ncipy.*

CAP. VI.

CAP. VI  
Ctoniaz ante3 habemus s3m quo  
fiunt apparentes sillogisimi : habe  
mus t s3m quo sophistici sillogis  
mi t clenchi.

**C**hoc capitulum cōmuniter male conti-  
nuatur. et ignoratur cōmuniter intentio philosopphi circa ipsius  
sum. quia nō bene visa est differentia inter locos sophisticos  
et fillogismos sophisticos. loci. n. sophistici sunt elemēta  
et p̄ncipia fillogismorum sophistico; nam ut supra dice-  
batur: sicut fillogismi dialectici initūtū locis dialecticis  
qui sunt veri loci. sic fillogismi sophistici initūtū locis so-  
phisticis qui sunt falso loci. et q̄ ad tradendā artem de aliis  
quo nō sufficit tradere p̄ncipia illius nisi ostendatur quo-  
modo illud ex illis p̄ncipis sumit̄r. ideo q̄ in hoc lib⁹ in-  
tendit philosophus tradere arte et notitiaz de fillogismis  
sophisticis: nō sufficit determinare de locis sophistis qui  
sunt p̄ncipia talium fillogismorum nisi ostendatur quomodo  
ex illis p̄ncipis sumit̄r originem fillogismi sophistici: ostē-  
sum. n. fuit supra q̄ l̄ p̄ncipale itentum in hoc lib. sit elemē-  
bus. propter qd̄ hic liber merito dicitur elenchoruz. iter-  
ditur ramen in hoc li⁹ de locis sophisticis et de fillogismis  
sophisticis: sed hoc in comparatione ad elenchoruz. Possu-  
mus ergo sic continuare hoc capl̄m. videlq; p̄philosoph⁹  
in precedentibus determinatis de locis sophistis. hic au-  
tez determinat de fillogismis sophistis. ostēdo quomodo  
ex dictis locis huiusmodi fillogismi oriūt̄r. Lūz ergo hic  
itendit de fillogismis sophistis et litigias. s. quia fillo-  
gismus tētatiūs est etiam aliquo modo sophistis et lit-  
igiosus. ideo philosopphi duo facit. nam p̄mo determinat  
de fillogismis sophistis comparando eos ad locos sophis-  
ticos. sedo determinat de fillogismis sophistis compa-  
rando eos ad fillogismos tentatiūs. scđa ibi (Et fillogi-  
mus litigiosus et sophistis est) Necitas ergo p̄me par-  
tis est vi cognoscamus quomodo tradēda est ars de fillo-  
gismis sophistis. qz tradenda est p̄ locos sophisticos qui  
sunt eorum p̄ncipia et elemēta. **S**cinduz ergo q̄ fillo-  
gismi sophistici ad tria cōparari possunt. p̄mo ad locos so-  
phisticos qui sunt eorum p̄ncipia. secundo comparari po-  
sunt ad p̄positiones et terminos ad quos applicātur. ter-  
tio comparari habet ad ipsos vtentes qui fillogizandō  
possunt orationibus ad nomē vel itellectum: non est autē  
tradenda ars de huiusmodi fillogismis per cōparationē  
ad vtentes. qz respectu talū habet cōparationē per ac-  
cidens: nec est tradēda ars de eis fīm propositiones et ter-  
minos: ad quos applicari habet. qz talia sunt quasi infini-  
ta: et nō sunt de consideratione vnius artis: sed tradēda  
est ars fīm locos sophisticos qui ut dīcunt̄ sunt eorum p̄n-  
cipia et elemēta. tria ergo facit. qz p̄mo ostēdit fillogismos  
sophisticos sumendos esse fīm locos sophisticos. sedo pre-  
bat eos nō esse sumendos fīm propositiones et terminos ad  
quos applicari habent. tertio declarat p̄ huiusmodi fillo-  
gismi nō sunt sumendinec tradenda est ars de eis per cō-  
parisonē ad vtentes. videlq; prouidit diuersimodē ad mē-  
tē et ad itellectū possunt orationibus vti. s. da ibi (Se-  
cundū aut que arguit) tertia ibi (Nō est autem differen-  
tia oronum) In tota p̄ma parte itendit vnam rōne: que  
talī est. eadē via sumendi sunt fillogismi sophici peccā-  
tes in forma et in materia: sed fillogismi sophici peccātes  
in forma sumunt̄ fīm locos sophisticos. ergo omnes fillo-  
gisti tā peccātes in forma q̄ in mā sumēti sunt fīm locos  
sophisticos. est ergo principalis intentio huius partis  
q̄ p̄l̄ de omnibus sūllis sophicis tradenda est ars fīm locos



Liber

Primus

gizare: sicut hec et residenti videbitur: quare erunt  
fili falsi per hec: aut oia: aut quedam.

Consequens dicitur quod si illa principia sunt que sunt peccantes in forma quae sunt peccantes in materia. In parte ista refutatur quod dixerat ut pater intentum. Ad cuius evidentiā notandum est quod duplū possumus ostendere quod per eadē principia sumuntur paralogismi peccantes in forma et in materia. scilicet si possit ostendere apud semetipm. prima via sic p. illa. n. eadē propria est quod excludit sillogismi peccantis in forma: potest enim premissa in peccante in mā. ut si dicā: canis currit. celeste sydus est canis. ergo celeste sydus currit. iste sillogismus peccat in forma: et inititur illi loco sophistico qui dicitur equiūatio. si ergo accipiatur conclusio huius sillogismi: et fiat premissa alterius dicendo. celeste sydus currit: quod currit habet pedes. ergo celeste sydus habet pedes. iste scilicet sillogismus peccat in materia: et inititur primo sillogismo peccatis in forma. cui ergo ille sillogismus peccatis in forma initiat loco sophistico ut equocatōi loci sophistici non solū erunt principia sillogismorum peccantium in forma: sed etiam peccantia in materia: alii tamē raliter: quod peccantia in forma sunt principia directe et immediate. peccantia vero in mā sunt principia exponiti et mediate. Scilicet si pōt omni ex eo quod alijs considerat apud semetipm. non sicut alijs decipiunt cū alio per sillos peccantia in forma et decepti? Excedit excludens illā: et si ei sillos peccantia in mā. sic alijs pōt decipiunt considerando apud semetipm et decepti? Excedit aliquā ppōne falsam tāq; verā: et si ei sillos peccantia in mā. hi autē duo modi si differunt: nam si pōt oī locos sophisticos possim⁹ decipiunt tā considerando cum alijs et considerando apud nosmetipos: tū pōt locos sophisticos in dictione et magis decipiuntur considerando cuī alijs. per locos vero extra dictōem non minus decipiuntur considerando pōs metipos. Duo ergo facit p. b. q. primo ostendit ee eadē p. et tā sillogismorum peccantia in forma et in mā. pōt decipiunt considerando cuī alijs. scilicet si idem hoc idem pot decipiunt considerando pōs metipos. et ibi. Q. n. nō interrogatur. Dicit g. q. ma⁹ est sup. ex dōis: quoniam babem⁹ eos. i. sillos tā peccantes in for⁹ q. in mā eadē via. i. p. eadē p. et pōt eadē locos: et rō. q. per ea p. q. que vt audiētib⁹ ipos opponentes velut interrogata. id est pōt interrogata sillogizare q̄tū ad sillos peccantia in forma sicut illa. s. s. n. principia sicut p. illa fallam videbitur rindens id est q̄tū ad peccantia in mā. nā si conclusio sillos peccantia in forma fiat pōmissa in sillo peccante in mā. si audiēt sillogismū peccantem in forma excedat illā et nemverā: postea rindens ad sillogismū peccantem in mā vi debitur sibi q. illa ppō que facta est pōmissa in talis sillo sit. Stat ergo q. ille idē loc⁹ sophisticus q. facta fidet audiēt sillogismū peccantem in forma facit fidē rindens ad sillos peccantia in mā. Excludit ergo q. sillos rindens. sillogismū peccantem in mā: et accipiētes falsi erunt per B. i. p. illa eadē p. per quae sunt peccantes in forma: et h. autē oia aut quedam. Notandum autē q. dicit q. fm que vt audiō fm B. videbitur respondenti: qz plures decipiunt pōt sillogismū peccantem in for⁹ q. in mā. forte de audiētib⁹ fecit mētōne in plurali. de rindente vero in singulari. vel possum⁹ dicere q. q. sophista. vult vidēti dialectic⁹ et vidēti arguere ex probabilitib⁹. ideo cogruit euī hūc ordinē tenere. q. dī assumere alijs propositiones nō oīno manifeste falsas: et illas ppōnes dī ostendere ee probables per alijs falsas: vel per aliquos sillogismos peccantes in forma. et h. corā oībus audientibus. et tūc ex illis ppōnibus assumptis tāq. probabilitibus dī arguere dūm. q. que disputare vult: et fm hūc ordinē sillos peccantia in forma fiet oībus audiētib⁹. peccans vero in mā fiet rindens: et q. pōt eadē locos sophisticos fieri h. sillos peccantia in forma et in mā. nā dī est q. fm ea principia fm q. vt audiēt sillogismū. velut per interrogata id est pōt interrogata sillogizare fm B. videbitur rindens. Notandum est q. dicit velut interrogata. i. p. interrogata sillogizare: qz sillos peccans in for⁹ q. de fieri audiētib⁹ nō sillogizat interrogata. i. p. interrogata et pōmissas: et vidēti sillogizare pō cas. i. nō est bī dī q. sillogismū peccantia in forma tāq. sillogizat pōt interrogata: et sillogizat velut per interrogata. ligas. qz vt q. oīs loci sophistici sint p. et tā sillogismorum peccantia in forma q. peccantia in mā. male ergo dicūtū ē q. per eadē p. aut oia aut quedam sunt sillogismi peccantes in forma et in mā. Dōs q. ly aut quedam. nō tollit qn aliquo mō per oīs locos sophisticos possint fieri vtriusq. sillogismi tāq. peccantes in forma q. in mā: et alig loci sophistici sunt p. quos nō ita cōmode fieri pōt. oīs ergo loci sophistici sunt aliquo mō h. p. nō oīs tā sunt eque latētes. nā cū excludit q. manifeste falsas: si illa falsitas nō percipiebat in pōmissa poterit ibi ee sillos peccantia in forma: et si vtlerū illa excludit debeat fieri pōmissa in sillo peccante in mā ppō suaz manifesta falsitatē non apte decipier: nec poterit ibi fieri talia sillos fm latēte defecit. Notandum autē q. cū audiēt sillogismū sit ex eo q. consideramus cū alio dīc q. fm eadē p. fm que vt alijs ppō va audiēt sillos peccantem in forma fm eadē p. sicut fm cōsiderat locos sophisticos videbitur illi ppō va rindens ad sillos peccantem in mā. p. q. est pōt pōt eadē esse p. vtriusq. sillo: vt decipiuntur considerando cuī alio: quo autē sunt eadē p. vtriusq. sillo. s. tā peccantia in forma q. in mā: vt consideram⁹ p. nos ipso statim dicetur. Notandum est q. respectu ūnis hō se h. sicur audiēs. cōclusio. n. fm q. hō nō patit rindens: et respectu pōmissar. se h. q. vt rindens ad pōmissas. n. dī q. rindens tā nō ad p. nēt: et si tātingat q. ad ūnēm fiet rindens: h. erit q. p. accēns. Si ergo ppō que excludit in sillo peccante in forma: fiat postea pōmissa in peccante in mā respectu illi ppōnis vt ē pōt se habebit q. vt audiēs: et vt ē pōmissa habebit se vt rindens. forte ergo signāre dicit p. b. q. illa p. fm q. videat audiēti vt postea rindens inuenit q. idē loci sophistici faciūt fidē respectu alij ppōnis: vt ēt in sillo peccante in forma respectu cui⁹ nos babem⁹ vt audiēs vt pōmissa est in sillo glōsmo peccante in mā respectu cui⁹ nos babem⁹ postea vt respōdens. Deinde cum dicit. Quod enīz non interrogatus arbitratur dānum: et interrogatus ponet idē. Adducit scđam rōne sumptū ex eo q. decipiunt cōsiderando pōs nos. et dūs facit. qz pōto facit qd dīm est. z. ostēdit q. in ḡbusdā locis sophisticos nō est ydoneitas ad decipiēdū ibi. Tūrū in ḡbusdā. Lōtinūc. sic. dēm est q. cōadem via et pōt eadē locos sumunt sillogismi peccantes in forma et in mā: qd nō solū appz ēt verū cū q. decipiunt considerando cuī alio: et etiā appz verū esse cū q. decipiunt considerando p. se. q. n. q. nō interrogatus: et considerans p. seipm arbitra dānum: qz sibi p. illa pōpō sit vt interrogat⁹ postea de illa pōt pōne pōteri. Excedit et. Notandum autē q. h. līa possit ali legi: vt q. nō ēt alia rō: et cēt manifestatio superius ratiōnā ūnic respectu ūnis alijs se h. vt audiēs tā pōmissar. se h. vt rindens: sic tā ūnis pōt dici q. nō interrogat⁹ respectu pōmissar. se h. vt interrogatus. manifestus est ergo: q. ūnī cū q. excedit vt audiēs. Excedit postea vt rindens: qz si excedit enūciatiōnēm que ēt in sillogismo peccante in for⁹ ad quā se h. vt audiēs: et respectu cui⁹ pōt dici nō interrogat⁹. Excedit illā enūciatiōnēm cū efficiē pōmissa in sillogismo peccante in mā: ad quā se h. vt rindens: et respectu cui⁹ pōt dici nō interrogat⁹. pōma tā expō magis valet. Deinde cū dicit. Necrum in quibusdā simul accidit et interrogare quod deest: et solum ostendere vel appa-



supple quasi infinite et hi veri elenchi sunt sup. ifiniti si de-  
monstrations sunt infinite. et tunc supplenda est ratio q.  
cum infinita non sint ynius artis. ergo considerare talia non  
erit ynius artis.

**Dubitaret forte** aligs vtrū sit contra rōnem  
vnius scie siderare infinita: tvidetq; non. si gs. n. pfecte sciret geometriā q̄si sciret  
finitas cōclusiones. nunq; n. possunt tot iuueniri. ppōnes  
geometricē gn poscent iueniūr plures: t oia sic iuēta cēnt  
de sideratione geometricā. mala ē ergo vñitā p̄bi q̄ talia  
nō sunt vni<sup>o</sup> artis. qz sunt quasi infinita. **D**ōz q̄ infinitas  
vel pōt accipi formalr vel materialr. si accipiat formalr  
quecūq; siderant in vna scia finitissima sunt. qz nihil co-  
siderat vna scia nisi sub aliq; vna formalī rōe: t si accipia-  
tur infinitas materialr nō est icōueniēs quasi infinita p̄tine-  
re ad candē sciam. t qz encibi tū sumunt fm omnes spā-  
les ppōnes: ad qz applicari possunt non sumunt sub vna  
rōne formalī. iō talia siderare nō est vnius scie.

**Alterius forte** dubitaret alius, vtrum scie sint  
ifinite. **vñq; nō oēs spēs reruz**  
**fm viā phī** que ce possunt actu sunt, qz si hoc non ēt fieret  
aligd a si ino sili. Sed quecūq; sunt actu sunt finita, g; si  
dia cēnt iia sciecie essent ifinite. **Dōz q; scibilia et con-**  
**clusiōes scibiles quasi sunt ifinite;** qd; duplii via ostendi  
pōt. pma talis. **Exclusiones scite nō soluz diversificant fm**  
**res;** sed ēt fm actus rōnia. et qr hactus quasi vadut in ifi-  
nitū. **io talia quasi sunt ifinite,** sed a via talis est, qr lz gecd  
fit fiat a fuli sili. ista in fititudo nō semp est fm spemr p/  
bat. **7. metaphi.** fit. n. mulus nō a mulo sed ab asino. fm  
ergo q; alr et aliter cōiungunt actiua et passiua. aliq; t alij  
effectus pdeunt. **Dato q; illis effectibus nō pcesserint si**  
**milia in specie,** et qr quasi ifinitis modis coniungi possunt  
actiua passiuis quasi infinita possunt fieri et ifinica sunt sci-  
bia: nūq; tamē actu scita erunt ifinita. talis gerit ista in  
finitas qualis est ifinitas divisionis 2tinui. qd; pōt diuidi in  
finitū. nūq; tū erit actu diuisione: et si de aligd us scibiliibus  
dubitari pōt q; nō pcedant in ifinitum de figuris: tñ mul-  
lo mō est dubitandum: nam cū semp in ifinitum posse fieri  
additio angulorū: dōo triangulus quadrāgulus pentago-  
nus, et sic in ifinitū. et qr de qlibz tali figura posset probari  
aliq; passio scie. i. cōclusions scibiles planū est ire in ifini-  
tum. **C** Notandum tñ ad intelligendū mentē phī q; sufficie  
hō scibilia esse ifinita. i.e. ideterminata fm genus ut non  
possit de eis esse vna scia. infinitū ergo vt hic de eo phī  
loquit. magis accipiendo est fm ideterminatōem qd; fm  
numerū. est ergo sensus i. scie. i. scibilia et demonstratōes  
particulares sunt ifinite. i. sunt ideterminati gne: et non  
sunt oēs de cōsideratione vnius scie.

**Ulterius forte** dubitabit aliis quomodo veritas  
tem his si scie sunt infinitae demost-  
ratioes sunt infinitae. **C**odz q[ui] scie*i.* excludo-  
tioes scibiles si  
accipiant finem potissimum de-  
monstratioem: oportet esse media  
quot sunt **XII.** tuncque augen-  
tum de-  
monstratioem non q[ui] me-  
dia, sed in post assumente. In talibus*n.* de-  
monstratioem semper  
per una passio p[ro]bat per ynum mediū. quot ergo sunt pas-  
sioes cōcluse sive exponentes sece tot sunt media. et tot sunt  
de-  
monstratioes. Posset etiā ulterius dubitari de alia cōse-  
quentia posita in alia*viz.* q[ui] si de-  
monstratioes sunt infinitae, sed hoc sufficenter in littera decla-  
ratur. Deinde cum dicit.

**C** Nam quecumq; est demonstrare: erit et redarguere cum qui ponet contradictionem veri: ut si comensurabilem coste diametrii posuit auger quis demonstratione quoniam sit incomensurabilis. Quare oiu; oportebit scientes esse.

**Diameter**

¶ supposito  
rat. v3. ¶  
diminutione  
sunt infiniti  
elencbi sunt  
infiniti dicendi  
¶ quecumque  
.i. 2<sup>d</sup> demonstratio  
re erit et re  
dargueret  
qui ponet 2<sup>d</sup>  
dictionem ver  
ri. per omnem  
enim demonstra  
tionem contingen  
tit redactio  
nem suam.

tradiceret veritati cōcluse per illā dēmōstratiōnem. vt  
alīḡ posuit diametrūz esse cōmēsurabilē coste arguer q  
dēmōstratiōe. i. per dēmōstratiōem quoniam est cōmē  
surabilis. omnis ergo dēmonstratiō pōt̄ esse redargutiu  
ergo oīs dēmōstratiō pōt̄ fieri elenchi. tot ergo erūt el  
chi quor dēmōstratiōes. t̄ qz artē dēmōstratiōnū fīm p  
positōes quas assumit non possum h̄p̄ sine omni scīentiā  
ergo nec ars elenchoz vel paralenchoz pōt̄ tradi fīm e  
que sumunt sive fīm spāles ppōnes quas accipiūt sine o  
scīentiā. id excludit q̄re oīuz oporebit eē scīentiēs. Deīn cū dīc  
**C**lam alīj quidem erūt fīm ea que in geomē  
tria sunt principia; t̄ horūz conclusiones. Alīj  
autem fīm ea que in medicina. Alīj vero fīm ea  
que sunt aliarum disciplinarū.

**C**robat qd dixerat inductionē dicēs: q alij sunt elenchi  
fm ea pncipia que sunt in geometria. t fm cōclusōes ho-  
rum pncipioz. alij vero elechī sunt fm ea q sunt in medi-  
cina. alij vero fm ea qe sunt aliaz sc̄ientiarū. t qz hec non  
sunt vni artis: ideo cōsiderare sic elenchos nō est vni  
artis **C**Notandum autem q dicit fm pncipia t horum  
cōclusōes. qz vt dī in pmo top. demonstratio fit aut ex p̄mis t  
veris. t zūc fit demonstratio pncipia. aut fit demonstratio  
et his que sumptuerūt pncipiūm h̄a et vera. t zūc demonstratio

ex his que hunc per principio pma & vera, et tunc demo-  
strat per hinc principio. qz qd fuit costrin in vna demo-  
stratione: postea pot fieri principiū in altera. C Notandum  
et q siars demrandi traditē fīm sciam cōem & nō fīm spā-  
les ppōnes ad qs applicat demfatio. qz tunc tradere arte  
demrandi nō eet vñus scia cui b̄z ppositiones sint alie-  
in vna scia, & alie in alia. sic ars facienda elenchos vel para-  
lēchos nō est accipiēda fīm ea que sumūt q talibus vñi-  
tur siue fīm spāles ppōnes ad qs talia applicari pīst. qz b̄z  
ad vñam sciam pītēre nō pīst. Deinde cū dicite.

**C**ed et falsi elenchi similiter in infinitis erunt.  
Nam enim unamquamque artem est falsus syllo-  
gismus; ut enim geometriam geometricus; et per  
medicinam medicus. Hico autem enim artes per  
illius principia.

**C**qd pbauerat de veris elechis. pbat de falsis. dicens q  
falsi elechi sup. si 2sideren f'm ea que sumunt siue f'm spe  
ciales ppônes ad quas applicari pñt. sunt sibi infiniti sicut  
veri elechis. n'a f'm vnaquaq; arte est falsus sibi siue fal  
sus elechus sup. aliis t' alii. vt f'm geometriâ geometrico  
f'm medicinac medicinalis. t' b' f'm p' illi' artis. naz hoc  
mō elechi t' paleochi n'o sunt de 2siderate dynnis artis vt  
reducunt p'ncipia spâliuz artiu. Sed vt reducuntur p'  
ncipia cõmunia t' in habitudines locales. nibil phibz de

**T**alibus esse vnam artem ut dialecticam.  
**M**anifestus ergo quoniaz nō omnium  
elenchoruz: sed coruz qui sunt sūmū dia-  
lecticam sumendi loci.

**C**onsecrati postea p̄būtūt p̄ yā rōnē: q̄ nō sunt  
accipiēdi syllo' sophistici f̄ ea q̄ sumūt: siue f̄ sp̄ales pp̄o  
nead q̄s applicari p̄it. In p̄e ista p̄bat hoc id alia rōnē  
sc̄ilicet q̄s dī p̄lecc̄tūt p̄tinet tradere v̄ro ne h̄c cl̄ichia

q̄ talis est. Ad dialectica p̄inet tradere arte de h̄o elechis  
z paralleles; sed z siderare sp̄ales, pp̄ones nō p̄inet dire-  
cte ad dialecticā, ergo nō est tradēda ars de talib⁹ fīm p̄n-  
cipia sp̄alia; siue fin sp̄ales, pp̄ones. In hac aut rōne sic p̄-  
redit: q̄r p̄imo ait nō eē sumēda p̄ncipia elechōz sophistū  
corūz fīz p̄ncipia sp̄alia; s̄z fīz dialecticā. z° pb̄at q̄ ad dia-  
lecticā p̄inet talē artes tradere siue talia cōia z siderare.  
z° ibi. (Nā hi cōes.) Dicit ḡ q̄ nō sunt sumēdi loci i.non  
sunt sumēda p̄ncipia oīuz elechōz. s̄. sp̄aliū. fīz elenchos  
oēs sp̄ales siue fīm sp̄ales, pp̄ones ad q̄s applicant. s̄z su-  
mēda sunt talia p̄ncipia siue tales loci eoꝝ q̄ sunt fīm dia-  
lecticā, p̄t aut̄ hec l̄fa alr̄ legi q̄ hic nō ponat alia rō; sed  
sit excludoꝝ p̄cedūtoꝝ rōnis, dictu est eni supra q̄ nō sunt su-  
mēdi elenchi vel palechī fīm sp̄ales pp̄ones q̄s sumunt;  
q̄b̄ nō est vni⁹ artis. si igī fīm sp̄ales, pp̄ones nō sunt sumēda  
p̄ncipia elechōz vel palechōz. ḡ sumēda sunt fīm  
dialecticā; z fīm intētōnes cōes. Duo ḡ facit: q̄r p̄ ifert hāc  
xclonē ex dicti. z° ondit q̄ ad dialecticā p̄inet talia cōia  
z siderare; z de eis arte tradere. z° ibi. (Nā hi cōes.) Dič  
ergo, manifelū cē ex dictis q̄ nō sunt sumēdi loci z p̄nci-  
pia oīuz elechōz. sp̄aliū; s̄z corūz elenchos sunt sumēdi  
loci qui sunt fīm dialecticā; q̄r nō fīm intētōnes sp̄ales sūt  
talia sumēda: s̄z fīz intētōnes cōunes z logicas.

**Dubitaret forse** aligs, utrū elechi vt siderā tur ab artificibus spālib⁹ ha-  
beant spālia p̄ncipia. Cōdīm q̄ si argueret, miles pōt ex  
pugnare: ḡ ip̄ator: ist⁹ clonus posset sumi rō ex nā ipsi⁹  
militie, t̄ sic hāc illationē siderare prīneret ad artē militi-  
tarē: vel ad politicā. vii t̄ sī a talib⁹ quereret vii locūs: dice-  
rent q̄ esset locūs a militia. z⁹ posset reddi rō illius illa-  
tiōis ex aliq̄ intērōe cōi: vt qr̄ miles est minoz ip̄atore:  
t̄ sic eet locūs a mori. t̄ hoc mō reddere cām illi⁹ illatio-  
nis prīneret ad dialecticū vel ad rhetorū: pp̄ b̄ p̄z q̄ elechi  
t̄ consideran̄ spālib⁹ artificib⁹ reducunt̄ in spālia pn⁹.  
verū qr̄ fm illa pn⁹ nō tradīc̄ ars st̄tūedī elenchus. iō si  
velim⁹ artez tradere nō sunt accipiendi loci fm pp̄ones  
spāles: s̄ accipiendi sunt fm dialecticā: t̄z itētōes cōes.  
Ad istud ergo capl̄z bene itēlligēdū admītrāt̄ qđā capi-  
tulū de p̄rhetoricoz, vbi ostendit̄ quō enti⁹ t̄z s̄illi redu-  
cunt̄ in p̄ncipia ḡnalia t̄ spālia, nā locūs a maioz t̄ mino-  
ri: itales intentiones cōes sunt p̄ncipia ḡnalia. pp̄ones  
enī ip̄se vt nāles t̄ morales sunt p̄ncipia spālia. vii ibi dī

**Ulterius forte** dubitaret alige, ut hō p̄incipia spālia possint dici loci. **Dōm** p̄locus p̄prehēsionē quādā iportat. illa ḡ p̄incipia p̄pe sūt loci q̄ sunt pp̄ones cōes tētentie aliarū p̄fus. large tñ ille pp̄ones spāles allquo mō merent nōmē loci iquātū sūt p̄ncipia et elta ūnūr: hoc mō loquīt p̄hs in tradēdo artēs faciēdi elenchos cu dicit sūt accipiēdi loci nō oīus entime matū: fīm spāles pp̄ones: sed sumēdi sunt loci fīz dialectū: i. sīm quāstā cōes intentiōe. **Deinde** cum dicit.

**C**lam hi cōes ad om̄neꝝ artēm t̄ potētiaꝝ.  
**C**ostendit q̄ talia cōia cōsiderare: t̄ de hōꝝ paralēchis ar-  
tez tradere spectat ad dialecticā: t̄ tria facit: q̄ p̄ pbat q̄  
ad dialecticū p̄tinet cōsiderare hōꝝ cōia. z° oñdit q̄ ad eus  
p̄inat cōsiderare solones eoz. 3° ex dictis excludit exclusio-  
nes p̄ncipali int̄cā. z° ibi. **S**i aut̄ b̄ bēm⁹. 3° ibi. **Q**ua-

31

re mo<sup>m</sup> qm. Cires pñm tria facit bz q<sup>r</sup> triplo<sup>r</sup> pbat inten-  
tum. z<sup>o</sup> ibi. Et u qdē g est fm. z<sup>o</sup> ibi. Nā s̄ habem.<sup>r</sup>  
In pñna pte intēdit tale rōnē. dialectica est qd cōe ad oēs  
artes & potētias: bz bz palogismi & fñlli sophistici sunt sic  
cōes. g eoz cōsideratio ad dialecticā pñtinet. de hac aurez  
rōne non plus ponit nisi q<sup>r</sup> bi palo<sup>m</sup> & palechī de qb<sup>r</sup> hic  
tradis ars sū cōes ad oēs artes & potētias. i.ad oēs artes  
& scias. ex quo pz q<sup>r</sup> doctrina hic tradita dialectice subal-  
ternatur. Deinde cum dicit.

**C**Et cum qui est fin quāq̄ disciplinam elen-  
cbum:sc̄iētis ē cōsiderare:sic cum nō sit vide-  
tur:sic est quare est:cum autem qui et cōmu-

**C**ponit zam rōnez,d.g.eu elenchū siue palencbū qui est  
fir mācēmā dīsciplinē scīll ill dīsciplinē ob cōfidera-

**P**rima vnaquaque disciplina, i.e. illa disciplina est considerare siue cu no sit sibi videat: siue cu est, q̄re ē ḡu elechū t̄ pa-  
ralenchi q̄ est ex cōib⁹: t̄ sub nulla arte cadit considerare  
est dialecticus q. d. q̄ sicut de spālib⁹. Considerat artes spā-  
les: sic de paralechis fin cōcēs intētiōes sumptis. Considerat  
dialecticus q̄ est quodā mō artifex cōis. ¶ Notādū autē  
q̄ hic trad̄ f̄ de elenchis t̄ paralechis: t̄ de locis sophisti-  
ci s̄m q̄sdā intētiōes cōes applicabiles ad oēm mām. eq̄  
uocatio.n. t̄ ampli⁹: t̄ cetera talia applicabiles sūt ad oēz  
mām. talia q̄ sunt de cōsideratione dialectici: t̄nō p̄tinent  
fin q̄ h̄o sunt ad artifices spāles. ¶ Deinde cu dicit.

**C**lam si habemus et quibus probabiles sillo-  
gismi in quilibet: et habemus ex quibus elem-  
enti: nam silloge est syllogismus?

**C**ponit tertia rōnes, que talis est, q pōt̄ considerare syllos  
vt sunt pbabiles; vt sumunt̄ sū intētōes cōes pōt̄ con-  
siderare élēchos lūptos fm tales intētōes. Is q pōt̄ considera-  
re élēchos sic lūptos pōt̄ considerare syllos sophisticos t pa-  
ralechōs. Lū ḡ dialecticū cōsiderat h̄z syllos t élēchos;  
eins erit cōsiderare syllos sophisticos t palechōs. In hac  
out rōne sic pcedit; qz p̄ dicit q̄ dia<sup>c</sup> est considerare syllos t  
élēchos. z° q̄si incidet alī cōcludit q̄ elench<sup>b</sup> pōt̄ ē vñus  
sylls t duo sylli. 3° infert ḥnēz intētā: q̄ ad dialecticū pti-  
net considerare syllos sophisticos t palechōs. z° ibi. Qua-  
re aut̄ vn<sup>a</sup>? 3° ibi. (Daben<sup>b</sup>) ḡ fm. Dicit ḡ q̄ si habem<sup>a</sup>  
sup. et ipsa dialectica ex qb<sup>b</sup> sunt pbabiles sylli in qlibet  
. in qualibet mā fm intentiones cōmunes habem<sup>a</sup> ex q-  
bus sunt elenchi. naz clenchus quidaꝝ syllogismus est. est  
enīz syllogismus ḥdictionis. **D**einde cū dicit.

**H**abemus ergo fin q omnes humiliorib[us] sunt.  
**C**oeludit coclusione int[er]ia, xtinuerit sic dictu[m] est, q[ui] fm  
dialectica b[ea]m quod fuit sylli et elenchi et q[ui] cui est obide  
rare rectu ei est considerare obliquu, q[ui] sup fm dialecticas  
habemus fin que sunt oes h[ab]i, i, oes sylli sophistici et para  
lenchi. **D**einde cum dicit,

**S**i autem hoc habemus solutiones habemus nam horum instantie solutiones sunt. **H**abemus finis que sunt apparentes; apparentes autem non cuiuslibet sed talibus; infinita enim sunt si quis consideret finis que apparent quibuslibet.

## Liber

**C**Ostendit quod ad dialecticā pertinet considerare nō solum ista: sed et solones istoꝝ. d. q̄ si habem⁹ b. i. si b̄z dialecticā possum⁹ considerare tales obliquitates habem⁹ et solones istoꝝ: q̄ cū⁹ est considerare nodū: cī⁹ est considerare nodi solutione: et subdit q̄ instantie hoz sunt solones q̄tū ad syllagismos peccates in mā: et si hēmus solones peccatiū in mā habem⁹ fm q̄ sunt apparētes. i. habem⁹ solones peccatiū in forma: et addit: q̄ apparētes quoꝝ solones habem⁹ sunt nō vt apparēt cuilibet: s̄ vt apparēt tali bus. i. fm tales intētiōes cōdes. Infinita. n. sunt. i. determinata. sig⁹ considerat ea fm que tales obliquitates apparēt q̄buslibet. **N**otādū aut̄ q̄ syllī peccatiū in mā assūmū falsar: et solūdi sunt p̄terpretatiōes et p̄ instātias: iō de talib⁹ aut̄ q̄ instātia sunt solones eoz. **N**otādū etiā q̄ tu q̄ aliquo mō sunt eadē p̄ncipia sylllop peccatiū in mā in forma: vt supra ostēdebat. tu etiā: q̄ syllī apparētes sunt quidā effect⁹ veri elenchi. si ad dialecticū pertinet considerare veros elēchos et solones peccatiū in mā: ad eū spectat considerare apparētes elēchos: et solones peccatiū in forma. **N**otādū etiā q̄ in palogismis peccatiū in forma. alii p̄t p̄tingere deceptio ex aliq⁹ intētiōibus cōibus: vt postūs iferre. cōptus q̄ adulter. q̄ credo idē eē aūs et nōs: q̄ cōptus est aliq⁹ q̄s adulterū: credo q̄ pos̄sif̄z inferre. q̄ adulter. et si sic p̄tingat deceptio: erit ibi falla. p̄tis: et de tali deceptio et apparētia considerare dialecticū. s̄ si nō decipio fm deceptio nō talē cōmunē. sed considerādo spāles rōnes cōpti et adulteri: credo q̄ sēq̄ur: cōpt⁹. q̄ adulter. talē deceptionē nō considerabit dialectic⁹. s̄ considerabit politicus vel legi positivus. cuius est nām taliū rerū inspicere. duplex est et apparētia. q̄dā dialektica: hec est fm cōdes intētiōes. q̄dā vō est fm q̄slī bet disciplinas: et hec est fm rōnes spāles. Lū ḡ dīcī⁹ q̄ b̄z dialecticā hēm⁹ syllīs apparētes n̄ ē intelligēdū vt sūt apparētes q̄buslibz artificib⁹ fm scias spāles: et vt sumit apparētia b̄z spāles rōnes: q̄ talia sūt infinita cōdeterminata. s̄ sumēdi sunt apparētes syllologimi vt apparēt talib⁹. i. dialectic⁹ fm intentiones cōdes. **D**einde cū dicit.

**C**Ad manifestum quoniam dialecticē est posse sumere fm que sit per cōmūnia: vel qui est elenches: vel apparenſ clenchus: vel dialecticus: vel apparenſ dialecticus vel tentatiūs.

**C**lōcludit xclonē intētiā p̄ncipalē in tota lectioꝝ. d. q̄ dialectice artis est posse sumere illa p̄ncipia fm se tanq̄ p̄ q̄dam cōia sūe q̄ quādā cōdes intētiōes sit. vel que est elenches vel appens elēch⁹: vel syllīs dialectic⁹. vel apparenſ dialecticus vel tentatiūs. dictū est. n. q̄ consideras rectū p̄t considerare obliquū. dialectic⁹ q̄ qui considerat elēch⁹ p̄t considerare apparētē elēch⁹: et q̄ considerat syllīs dialecticū considerare poterit apparētē dialecticū et tentatiūs. **N**otādū aut̄ q̄ si b̄z considerat totū istud caplīs appearat q̄ in nulla p̄t dialectice p̄t eē p̄ncipalē intentus syllīs apparenſ vel sophicis. totū enī istud caplī agit p̄nūciat q̄ ad dialecticū pertinet considerare de talib⁹ obliquitatibus: q̄ ad eū spectat considerare de syllīs dialectico vel de elēcho. p̄ncipaliter ergo intentū in hoc libro qui subalterna tur arti dia⁹ ē elēch⁹ vel syllīs diale⁹ obviari⁹. Determinat in hic de locis et syllīs sophisticis inq̄: sūt obliquitates elenchi.

CAP. VII.

**D**On est aut̄ differentia orationū quā dicunt esse: has quidē ad nōmen: illas autem ad intellectū. **P**ostq̄ ph̄s ostēdit sumēdos eē syllīs sophisticis fm locos sophisticis qui sunt eoz p̄n⁹ et cīta: et ostēdit eos nō eē sumēdos b̄z

ea que sumūt sūe fm ppōnes quas sumūt: et ad q̄s applicant. In parte ista ostēdit b̄z syllīs nō eē sumēdos p̄ q̄s tōtōes ad vtētes. fuerūt enī quidā credētes sufficiēter tradere artez de syllīs sophisticis distinguendo q̄dā orones eē ad nōmen: q̄dā ad intellectū. dicebat q̄ orones sophisticas et multiplices esse ad nōmen. doctrinales dō ad intellectū. sic aut̄ dicendo considerer sufficiēter reducisse syllīs sophisticos ad sua p̄n⁹. Circa hāc q̄ partes duo facit: q̄ p̄mo p̄mittit opinionē istoꝝ. z° iprobāt eoz ibi. Incōuenies. n. est. Dicit q̄ p̄nō est illa differētia orōne quā q̄dā dicunt esse. v̄z. has quidē vt multiplices esse ad nōmen: illas aut̄ vt doctrinales esse ad intellectū. **D**einde cū dicit.

**I**nconueniens est enī opinari alias ad nōmen eē orōnes: alias autē ad intellectū: s̄ nō casdē.

**I**mprobāt hāc opōnes: et ostēdit arte de sophisticis nō esse sic tradēdā vt tradebant. et duo facit: q̄ p̄mo facit q̄dā dictū ē. z° remouet quādā cauilloz r̄fōne. z° ibi. Aut quidā vt interrogare. Circa p̄mū q̄ttor facit fm p̄ q̄dā plūpliciter iprobāt opinionē tactrā. p̄mo. n. iprobāt ea: q̄ diu si quā ponebāt nō est p̄ opposita. z° q̄ est p̄ accīs. 3° q̄ē insufficiēs. 4° q̄ est falsa. z° ibi. (Etī q̄cūq. 3° ibi. Etī oīcōuenies. 4° ibi. Sed vī sermo venit p̄us.) Circa p̄mū tria facit: q̄ p̄t q̄b̄ dīo. s. q̄ quedā orōnes sunt ad nōmen: quedā ad intellectū nō est p̄ opposita. z° expōnit q̄dā est ē ad nōmen: et q̄dā ad intellectū. 3° p̄bat q̄dā diu xerat. z° ibi. Quid enī est. 3° ibi. Si enī aliq⁹. Dicit enī q̄ iōuenies ē opinari alias q̄dā orōnes ēē ad nōmen. alias aut̄ ad intellectū. sed nō opinari easdē. nō q̄dā h̄dū si p̄ opposita: q̄dā nō alie et alie orōnes sunt ad nōmen: ad intellectū: s̄ ille ecēdē q̄ sūt ad intellectū sūt ad nōmen: et. **D**ubitaret forte

aliquis: q̄x v̄t vidēt nō erat ars istoꝝ. iōuenies: dato q̄ eēdē orōnes p̄t eē ad nōmen et intellectū: q̄dā si tā oppōnes q̄r̄dēs nō p̄cipiūt m̄ltiplicitā orōne oī: eos ferre intellectū ad idē. **N**otādū autē q̄ dicit vñū et ens forte significare plura: q̄dā nō est in talib⁹ vera multiplicitas: cū nō sūt pure equoū sed analoga. **N**otādū etiā q̄ bic p̄cēnō forte intelligit parmenidē q̄ pbaut oīa ēē vñū credens vñū simplicitē dici ipso dicto m̄ltiplī: vel forte p̄cēnō intelligit platonē q̄ aequitē rōnī parmenidis ut olēdīm⁹ in declaratiōib⁹ quas fecimus in phīcīs. Lōiuetudo. n. fuit phī nosare platonē diuersis noībus: vt p̄z intuēti dicta ciūs: vel forte ad litterā ipse cēno talē rationē faciebat. pbārē oīa ēē vñū: q̄z vñū et ens auertunt. si goīa sunt ens oīa sunt vñū: quidā aut̄ in talib⁹ latet multiplicitas in phīcīs declarauim⁹. **D**einde cū dicit.

**S**i vō aliquis multa p̄t significare: palaz quoniam non ad intellectū est: p̄mū ergo circa huīsimodi orationes est: et ad nōmen et ad intellectū

ad intellectū quecūq̄ plura significat. **O**stēdit quidā oro p̄t disputari ad nōmen. d. q̄ si aliquis interrogat⁹ sup̄a cēnōne: p̄t illā orōne plura significat: sup̄. nō accipiat eā in illo intellectū i q̄ cēno arguit: palaz q̄nī nō erit disputata ad intellectū. p̄mū iōuenies ēē cēnōne ēē circa b̄z orōnes: q̄cūq̄ plura significat. i. circa orōnes m̄ltiplices: q̄z. i. p̄tigēt eas ēē ad nōmen: et i. p̄tigēt eas ēē ad intellectū. nō galic orationes sunt ad nōmen: alie ad intellectū: sed edēm. **D**einde cū dicit.

**B**einde circa quamlibz non enī in oratione est ad intellectū est: sed in eo q̄ respondens se habet aliquo modo ad ea que dantur. **O**stēdit b̄z. q̄ eadē oīo p̄t disputari ad nōmen et ad intellectū veritate habere circa quālibet orōne: et tria facit: q̄ p̄ ostēdit oīs orōnes posse disputari ad intellectū. z° oī. dīcīt oīs eas posse disputari ad nōmen. 3° q̄dā q̄dā sup̄posue-

## Primus

rat p̄bat. z° ibi. Deinde ad nōmen. 3° ibi. Nā si nō p̄t. nūc sic: non soluz q̄dā dictū est veritatē b̄z circa orōnes m̄ltiplices: sed deinde hoc verū est circa quālibet orōne: q̄z nō est in ipsa orōne esse ad intellectū: s̄ hoc est in eo q̄dā r̄ndēs se b̄z aliquo mō ad ea que dant ab opponēte: quia fert intellectū ad idem cum ipso opponēte: et q̄z hoc potest fieri in oībus orationib⁹. omnes orōnes possunt esse ad intellectū. **D**einde cū dicit.

**B**einde ad nōmen oīs eas cōtingit esse. Māz ad nōmen nō ad intellectū ēē: b̄z est loco.

**O**stēdit oīs orōnes posse disputari ad nōmen. d. q̄ deinde p̄tingit oīs eas orōnes ēē ad nōmen: nā in b̄z loco ēē ad nōmen: idē q̄dā ēē nō ad intellectū: si ḡoīs orōnes p̄t disputari nō ad intellectū: quā p̄tātē r̄ndētis est ferre intellectū: et illā ad illū: et nō ferre. oīs orōnes possunt disputari ad nōmen. **D**einde cū dicit.

**M**āz si non omnes crūt quedā alic: neq̄z ad intellectū: neq̄z ad nōmen: hoc vero dicunt oīs: et diuidit vel ad nōmen vel ad intellectū: esse omnes: alias autem non.

**P**robat q̄dā sup̄posuerat. v̄z. illas easdē orōnes que sunt ad nōmen ēē ad intellectū: et eōuerso. et duo facit. q̄ p̄mo p̄bat b̄z de orōnib⁹ m̄ltiplib⁹: de q̄b̄ min⁹ vi dīcīt. z° ostēdit b̄z de oīb⁹ sūe de q̄buslibz orōnib⁹. z° ibi. Deinde circa quālibet. Circa p̄mū duo facit: q̄ p̄osten dīcīt q̄oī multiplex p̄t disputari ad intellectū. z° p̄bat q̄ illā eadē oīo p̄t disputari ad nōmen. Si vō alig⁹. Dicit q̄ si alig⁹ p̄tēt nōmen vñū significare ipso. s. noīe significare plura: et interrogās. i. opponēs: et interrogās. i. r̄ndēs sint b̄z orōnib⁹: vt forte ens et vñū plū significat. sed h̄ndēs cēnōni: et cēnō interrogās. i. opponēs interrogat p̄tēt vñū ēē significatū enī et vñū: vt ē oīo: q̄nī oīa s̄ vñū. **D**ubitaret forte aliquis: q̄ si aliqua cā ēē p̄g quā valēat ista oīa. bec̄ oīo nō est ad intellectū: q̄dā ēē ad nōmen: est q̄dā ēē ad intellectū: et ēē ad intellectū sunt imēdiata: s̄ ille imēdiaria nō semp̄ ex alterō negato inferre possum⁹ alterū affirmatū. quātūcūq̄ enī sanū et egrū sunt imēdiata nō valēt de quolibet: nō est sanū. q̄dā egrū. **D**om̄ q̄ ēē ad nōmen et ēē ad intellectū nō sunt p̄pē imēdiata: vt in sequēti lectioꝝ pbabī. b̄z tī acīpib⁹ ea: ac si essent imēdiata: cū dicerēt oīs orōnes ēē ad nōmen: vel ad intellectū: et nō ponērēt aliq̄s alias orōnes q̄ nec essent ad b̄z: nec ad illū: p̄p q̄dā rō p̄bi nō simplē affirmat. arguit tī h̄s̄tōs valēt. n. q̄ si ēē ad nōmen et ēē ad intellectū sunt imēdiata q̄oī oīo que nō est ad intellectū est ad nōmen. **A**d cui⁹ euīdētā est sciēdū: q̄ si ab aliquo vñō imēdiatoꝝ negato nō p̄t iferri alterū affirmatū dīpliciter p̄tēt p̄tingere. p̄tēt nō est ibi. stātia subti. n. valēt. chymra nō est egrū. q̄dā sanū. z° b̄z p̄tēt p̄tingere si est ibi. stātia subti: s̄ ille illū circa q̄dā illā opposita fieri. nō est. **D**einde cū dicit.

**S**i vō aliquis multa p̄t significare: palaz quoniam non ad intellectū est: p̄mū ergo circa huīsimodi orationes est: et ad nōmen et ad intellectū quecūq̄ plura significat. **O**stēdit quidā oro p̄t disputari ad nōmen. d. q̄ si aliquis interrogat⁹ sup̄a cēnōne: p̄t illā orōne plura significat: sup̄. nō accipiat eā in illo intellectū i q̄ cēno arguit: palaz q̄nī nō erit disputata ad intellectū. p̄mū iōuenies ēē cēnōne ēē circa b̄z orōnes: q̄cūq̄ plura significat. i. circa orōnes m̄ltiplices: q̄z. i. p̄tigēt eas ēē ad nōmen: et i. p̄tigēt eas ēē ad intellectū. nō galic orationes sunt ad nōmen: alie ad intellectū: sed edēm. **D**einde cū dicit.

**B**einde circa quamlibz non enī in oratione est ad intellectū est: sed in eo q̄ respondens se habet aliquo modo ad ea que dantur.

**O**stēdit b̄z. q̄ eadē oīo p̄t disputari ad nōmen et ad intellectū veritate habere circa quālibet orōne: et tria facit:

q̄ p̄ ostēdit oīs orōnes posse disputari ad intellectū. z° oī. dīcīt oīs eas posse disputari ad nōmen. 3° q̄dā q̄dā sup̄posue-





Liber

semp sophistica disputabunt ad nomēalia vō ad itellm.  
duo ḡ facit: q̄ p̄ inuit b̄ trūsionē nō c̄ sp̄etez, z̄ p̄bat  
q̄d viterat ibi. Si aut̄ alijs det nullo mō. Dicit ḡ q̄d  
modo oī sup. opponentez itterrogare nisi dātez diuisionē  
a. nīs p̄us diuidat z̄ distinguat q̄d itterrogat. q̄.d. q̄ nō op̄z  
opponentē itterrogare distinguendo: q̄ sine alijs sup. q̄rat  
sine distinc̄ioē si eli. si p̄tingit tacēt d̄re vel nō; aut̄ sup.  
q̄rat cū distin̄; z̄ distinguit q̄ tacēt d̄re est gd̄ ve nō. ē  
aut̄ vt sic sup. nō habet itētū. q̄.d. q̄ q̄rere cū distin̄ "vſ ſu  
ne distinc̄ioē nō variat ppo": nec est bñ dictū q̄ō oppo  
nentē p̄us distinguerē q̄d itterrogat. Deinde cū dicit.

**S**i autem aliquis det nullo modo: ille autem disputeret: quod non ad intellectum disputat nec ad non memorem: quis oratio videat eorum que sunt nomina sicut esse. Non ergo aliquid genus orationum ad intellectum: sed hec quae ad nomina sunt.

**C**probat qđ dixerat. vñ dictā r̄isionē nō cē bona. **A**d cui⁹ cui⁹ est sciendū qđ r̄is⁹ vel solonē aliquā nō cē bonam dupl̄ pōt̄ ostendit. p̄ se a sc̄ellā nō habeat intentū; tūc enim solo mala est: sc̄ipias spedit c̄f̄ accesso qđ r̄is⁹ nō b̄f̄ intentū; nec manifestat. ppo. z° r̄is⁹. pōt̄ cē mala si assūt falsa. In iprobandō ḡ dictā r̄isionē nō bona: qz p̄ o. q̄ p̄ eaz nō b̄f̄ intentū. z° p̄bat q̄ assumpt̄ fta. z° ibi. **S**i aut̄e aliq̄ p̄ber. **A**d cūdētā āt p̄me pris sciendū q̄ ponētes p̄di etaz r̄isionē duo ex ea volebāt h̄fe. dicebat. n. q̄ si oppo- nēs in p̄n̄ disp̄u⁹ distinguit̄ pp̄n̄ quā iterrogat̄ duo ex hoc sequent̄. p̄mū qđde: qz sophica nō disputabūt ad itel- lectū. z° ex B vlt̄er̄ excludēbat q̄ si sophica sūt disputata nō ad intellectū q̄ sint disputata ad nomē. pp̄ qđ vt dice- bāt ex p̄missa distinctione nisi sit malicia opponētis suffici enter pōt̄ ars tradi de sophicis q̄ nō sint disputata ad in- tellectū; s̄z ad nō⁹. duo q̄ facit fīm q̄ dupl̄ p̄bat q̄ ex di- cta r̄isionē nō b̄f̄ intentū. h̄enī p̄bat h̄: qz sc̄eslo q̄ dicit̄ sophica: poterūt disputari ad intellīm. z° q̄ disp̄u⁹ nō ad intellectū nō ōz esse disputata ad nomē. z° ibi. **E**t h̄ib⁹ nō ōs. **C**ōtinuit̄ aut̄ sic. bñ dicit̄ est q̄ nō ōs opponētē p̄ius distingueret qđ iterrogat̄: qz hoc accesso nō b̄f̄ intentū. p̄mis- sa. n. distinctione nibolomin⁹ sophica ⁊ multiplicia poterūt disputari ad itellīm: qz si alige. i. si r̄ndēs ōz nullo mō a. nō ecedat i alt̄ sensu. ille āt. si oppo- nēs disputet h̄r̄ndē- tē. nōne ḡ ad itell̄is disputat. q. d. q̄ imo. **S**i v̄o r̄ndēs i nul- lo sensu ecedat qđ ōz opponētēz disputare ad intellīm. quis q̄ pdicta ōfo. vñ. cl̄t tacētē dñe: vidēat̄ esse cox q̄ s̄z h̄z nō⁹: qz est multip̄ ⁊ sophica: pōt̄ tñ disputari ad intellectū: nō obstat̄ q̄ oppo- nēs p̄ius distinxit̄ eā. nō q̄ est aliqd̄ sp̄ale gen⁹ orōnū ad itellīm: sed he qd̄es orōnes q̄ sunt ad nō⁹. ille eedē sup̄. sunt ad intellectū. **D**einde cū dicit̄.

**C**Et huiusmodi nō omnes: neq̄ elenchū: neq̄ apparentes elenchū. Sunt cñz ⁊ non h̄z dicti- onem apparētēs elēchī: vt q̄ fīm accidēs reliq̄. **I**mprobat dictā r̄isionē q̄tū ad aliquid. vñ. q̄ disputata nō ad intellectū nō ōz esse disputata ad nō⁹. Dicebant enīc si r̄ndētēs q̄ si opponētēs p̄ius distinguit̄ qđ iterrogat̄: m̄b̄ tiplicia erit disputata nō ad intellectū: ⁊ disputata nō ad intellectū crūt̄ disputata ad nō⁹. **C**ōtinuit̄ q̄ si pdicta nō⁹. nō solū mala est: q̄ ponebat multiplicia disputari non ad intellectū: s̄z etiā mala eā: qz vlt̄er̄ dicebat disputata nō ad intellectū: q̄ disputata ad nō⁹: iō ait q̄ h̄b̄ orōnes sup̄. q̄ nō sunt ad intellectū: nō ōs sup̄. sunt ad nō⁹. qm̄ veri elenchū nō sunt ad nō⁹: s̄z neḡ: apparentes elēchī: sup̄. sunt omnes ad nomē: quia sunt gd̄a apparētēs elēchī nō h̄z dictionē: vt elenchū q̄ sunt h̄z accīs: ⁊ reliḡ palogismi peccante⁹ p̄ fallas ex dictionē nō sūt in dictiōe. iō q̄tūc neq̄ tales palo- gismi disputent̄ nō ad itellīm. nō tñ disputant̄ ad nomen.

**Dubitaret forte** aligs quo<sup>m</sup> veri elenchū potest disputari non ad intellectus.

**D**óz q̄ etiā cū sit verus elenctus pōt q̄s ignorare qd est qd̄ p̄ nō. si ḡ in vero élēctō assumunt̄ termini: quā significata ignorat̄ r̄ndens poterit eē disputatio nō ad intellectū: nō tū pp̄ hoc erit disputatio ad nomē: cūz ista diuersitas nō accidat ex multiplicitate noīs: sz ex ignorātia r̄sidentis: qz ignorat̄ qd̄ est qd̄ p̄ nō. ex hoc aut̄ appere pōt q̄ in p̄cedēti lectoē tāgebat̄. v3. q̄ oīo disciplinabilis ut h̄ oīo. triāgl̄bz bz tres. pōt disputari nō ad intellectū: nō qz triāgl̄bz sūt multip̄: qz r̄ndens forte ignorat̄ qd̄ imp̄orat noīe triāgl̄bz: qz forte p̄ triāgl̄bz itelliḡt terrago nū: yl̄ aliquā alia fiḡ: nō ē disp̄ nō ad intellectū.

**Ulterius forte** dubitaret aligs. qz phis supra  
dixerat qz eē nō ad intellz ē esse  
ad no<sup>m</sup>: hic aut̄ yf̄ inuere qz aligd pōt̄ disputatu nō ad itel  
lectū qd̄ tñ nō ē disputatu ad no<sup>m</sup>.  
**Ddz** qyrt̄ p̄z B p̄cē  
dencia est solutu, dicebat enī p̄s qz nō est idez eē nō ad  
ittelz ē esse ad no<sup>m</sup>. cū ḡ phis dix̄ qz eē nō ad itellz ē esse  
ad no<sup>m</sup> vt̄ dicebat: nō dix̄ B fz veritate; et ex opione p̄  
pria: s B assūpit ex datis dictoz phoz qz B xcedebat, iuz  
enī aliqui arguere ex s̄s cū disputam̄ s̄ eos qz flā xcedut.  
**Ulterius forte** dubitaret aligs. quā p̄ fallas ex  
dictioñe postum<sup>m</sup> disputatu non  
ad itellz: tñ nō disputatu ad no<sup>m</sup>.  
**Ddz** qz B ēt̄ p̄cē

dentia est solutus, dicebat. n.g. in fallis ex dictionez<sup>z</sup> disputari nō ad itellz nō ex m̄litiplicitate nois; s̄z ex diuersa acceptione ipsius rei. ¶ Notandum ergo q̄ in disputazione tria est considerare ad quae operationes comparantur possunt. p.n. p̄t sp̄parari ad respondeñtēs cui loquit̄. 2º ad sermonē quez loḡ. 3º ad rez de q̄ loḡ. Si ḡ sit disputatio nō ad intellectū; vt hoc erit ex pte r̄ndentis: qz r̄ndens ignorat significata terminoz. iō accipit orationez in alio sensu q̄ opponeñt̄. vel h̄z diuersitas erit ex pte fmonis: qz ipsiuz nomine plura significat. vel erit ex pte rei; qz ipsa res p̄t diuersimode accipi. p.m̄ p̄t c̄e disputatio nō ad intellectū in veris elenchib. ibi. n.p̄g ignoratiā r̄ndentis; vt dicebat. opponeñt̄ p̄t disputare nō ad itellm r̄ndentis. 2º m̄ h̄z p̄t attingere in fallis in dictioñe. ibi. ex multiplicitate nois opponeñs et r̄ndens p̄t ferre itellm nō ad idez. 3º m̄ h̄z hoc p̄t attingere in fallis ex dictionez. nā h̄z fallē fuit ex diuersa acceptioñe ipsi<sup>r</sup>rei. ¶ Notandum etiā q̄ l̄z disputeri nō ad itellm possit attingere triplz. s. in veris elenchib pp ignoratiā r̄ndentis: z in fallis in dictioñe pp multiplicitate nois; z in fallis ex dictionez pp diuersas acceptionez rei. disputare tñ ad no<sup>n</sup>: nō p̄pē h̄z attingere nisi in fallis in dictioñe in qb<sup>o</sup> pp multiplicitatez orationis vel non minus attingit disputare nō ad intellectū. in plus est q̄ disputeri nō ad itellz q̄ disputerare ad no<sup>n</sup>. ¶ Tūc legit illa p̄. Si autem aliquis prober diuidere: quoniam dico est tacente dicere: hec quidez sic: illa autē sic: tamen hoc est primum qd̄ inconueniens p̄bare. Quandoz enīz non videtur interrogatiū

Primus

*multipliciter se habere. Impossibile autem videre quod non putat.*

**C**ontra postquam iprobauit dicta ratiōnē: ex eo quod ea accessa non habet intentū iprobat eā ex eo quod assumit falsa. falsius est enim quod opponēs nō debet interrogare nisi pīus distinguat: et dico facit quod pī ostendit hoc esse falsius quod ad opposentes probabilit̄. z. tū ad opposentes doctrinaliter ibi. Amplius ut dicat. Circa pī tria facit sūmū quod ad tria iconemētia adducit. z. ibi. Deinde docere. 3. ibi. Deinde in nō duplicitib⁹. Continetur sic. dicta ratiō nō solū est incōpetēs: quod nō h̄z intētū: sed etiā quod sumit falsa. nā si alijs pībet diuide rea. distinguiere. B. qdico facēre dicere: quā h̄z qdēm est sūcī. h̄z talē sensu. illa aut. i. illa alia significatio vel i. alia acceptiōe dicta oīo nō sit. i. nō h̄z talē sensu. signis. n. valz h̄z modū oppōndi. pbare. i. approbare volens quod oppōnens semper pīus distinguit pī icōueniēs quod seḡt sic dicentes est quā qdēm nō videbitur opposentiū ipm̄ int. . agatus h̄z multipli. i. esse multiplex. Impōle est aut aliquē diuide re: quod nō pōt est ē multiplex. icōueniēs est qd̄ ḡ oporeat opposentē pīus distinguiere multiplicata: quod multotiens obli- gare ad ipole: cū aliqui lateat cū multiplicatas: ipole sit aliqui nō. qd̄ ḡ mutat h̄z multiplicatas. Deinde cū

**C**vincide docere quid aliud erit: manifestum  
enim faciet ut habet ei qui neq; considerat ne-  
q; scit neque opinatur quoniam aliter dicitur.

**C**adducit z<sup>m</sup> incoueniens d. q̄ opponentē distinguere p̄ usc̄ interrogat ad aliud s̄t q̄ docere rādētē opponētē enī

utq; interrogat qd aliud eet q; docere rindete. oppones eni  
sic distinguendo faciet ipsi multiplex eet ma<sup>g</sup> vt bz.i.quo  
se bz: r quod sensus h[ab]e p[otest]r B[ea]t[i] rindeti qui neq[ue] p[ro]si-  
derat. i.nec scit neq[ue] opinat. qm ipfa ofo est multiplex: r d[icitur]  
aliquam bz aliu taliu sensu. cu[is] g[ra]m[mar]inie sit opponet  
bz q[ui] bz est esse in statu docentis r docere rindente. incon-  
uenies est eu p[ro]p[ter]ius distinguere q[ui] interroget. C[on] Notandum  
etia q[ui] aliquem palo<sup>r</sup> ex eo q[ui] nō distinguunt multiplicitate  
triplr p[otest]r stingere. p[er] q[ui] nō opinat nec suspicat oponere in-  
terrogat esse multiplices. 2<sup>o</sup> q[ui] si hoc forte opinat v[er]ba  
suplicat: nō tñ scit vel stat sibi de illa multiplicitate. 3<sup>o</sup> da-  
to q[ui] hoc sciat hitu: nō tñ p[ro]siderat actu de illa multiplici-  
tate. ideo dictum est q[ui] facit notu quod se habz multiplex  
ipsi respondent q[ui] nec considerat nec scit: nec opinatur  
illud esse multiplex. C[on] Deinde cu[is] dicit.

**C**oninde et in non duplicibus quid prohibet  
hec pati vel facere: ut putas equales sint unita-  
tes binarijs in quaternarijs: sunt autem binarij  
bi quidem sic uniti: illi autem non sic.

**C**adducit tertium inconveniens, nam non opponentes prius distinx-

guere q̄ interrogat; nō solū est incoñueniēs; qr̄ obligat ad impossibile; vt visputat officiū docētis. s̄z etiā illud incoñueniens; qr̄ hoc posito attingeret eū distingueret nō distingueda. **A**d cui⁹ eidētiā notādūz q̄ orōnē cē disputabiles ad itellin; tñ non esse distinguedā: vt ad plens spectat dupl̄r pōt attingere. p. si in vno sensu accipias simpl̄r. i alio vō fm d. ethyops. n. est alb⁹ cū sit falsus simpl̄r & verū fz gd nō ē distinguedā; s̄z est simpl̄r negāda. z̄ hoc pōt attinge re si illud dictū hz plures cās vitatis. vt si bec o. bō currit. pōt verificari. p. forte & p. platone currēte vno & nō altero. nō est bec distinguedā. bō currit; s̄z est simpl̄r xcedēda. cū. n. aliqd dictū hz plures causas veritatis pōt simpl̄r cōcedi pōt q̄cūq̄ acceptiōe verificē. tria aut̄ facit p̄bs; qr̄ p̄ ostēdit q̄ nō os semp̄ opponētē distingueret; qr̄ aliqui id qđ interrogat accipit in vna acceptiōe simpl̄r. in alia vō fz gd. z̄ ostēdit q̄ nō ipsū distingueret; qr̄ aliqui ipsū interrogat hz plures causas veritatis. z̄ ex his que dixerat cocludit q̄ nō os opponētē distingueret id qđ interrogat.

34  
gat:qr tūc doceret r̄sidentē. z̄ ibi. (Et tu putas ḥriop.)  
ibi. Quare videſt ignorare.) Dicit ḡ q̄ in nō duplicitus  
nihil p̄hibet hoc facere: vel pati. s. q̄ opponēs r̄mīdēs nō  
ferant intellectū ad idem: vt p̄z in hac ppōne ḡ in qua-  
ternarys vnitates sunt c̄q̄les binarys. binaryn. in q̄ter-  
n̄ vryis dupl̄r p̄nt accipi. vnit̄i r̄ nō vnit̄i: iō subdit ḡ sut bi-  
nary bi qđe sic. i. vnit̄i. illi aut̄ sic. i. nō vnit̄i. si ḡ accipiant̄  
binary vnit̄i in quaternarys: tot sunt binary quor vnit̄a-  
tes. Si aut̄ accipiat̄ binary nō vnit̄i plures sunt vnit̄ates  
q̄ binary. C Notādūz aut̄ φ̄ si describeret q̄drātūz t̄ in q̄.  
a b libet alio parāz una littera dūz.

a libet angulo ponat yna littera des.

gnans ynā ynitātē: vt p3 in quadra-  
to.a.b.c.d.in b̄ quadrato si accipiā  
tur binary ynti & per replicationē  
ynitatis crunt cttuor binary.vz.ab  
bc.cd.da, & tū nō sint in dicto q̄dra-  
**d** **c** to: nū quatuor littere repenteſtes  
quatuor ynitates tot erunt in dicto quaternario binary  
quot ynitates. Sed si accipiantur binary sine reduplicati-  
one ynitatis:nō crunt in quaternario nisi duo binary,cuz  
ergo binary per replicationē sint binary fm quid:cu q̄ri-  
tur viruz in quaternariis sint tot binary quot ynitates,  
simpliciter loquēdo & vt accipiuntur binary nō ynti & sine  
replicatione ynitatis:nō sunt tot, fm quid aut & vt accipiū  
tur cuz replicatione tot sunt binary quot ynitates:& quia  
quādo aliquid falsificatur simpliciter & verificat fm qd,  
nō est distinguedū: sed simplr est negādu: ideo dicta ořo  
vtruz sint in quaternariis tot binary quot ynitates. nō  
est distinguenda: fz est simpliciter neganda. si ergo oppo-  
nens talia distinguere: sequeret ḡ distinguere nō distin-  
guenda: qd est in cōueniens. Deinde cū dicit.

**E**t putas cōtrariorum vna est disciplina vel non; sūnt autem contraria hec quidez nota; illa vero ignora.

Ostendit tanta non esse distinguenda: quod possunt habere plures causas veritatis. Dicens quod si quis interrogaret putas

rebus tamen veritatem sicut & iugis interrogaret punit  
contraria. est vna disciplina vel h. Bautiz plures videat  
habere sensus. contraria enim hec quidez sunt nota illa ve-  
ro ignota. est ergo contraria vna disciplina q̄stum ad contraria  
que sunt nota. non est autem hic vna q̄stum ad contraria  
ignota: quia ignota fm q̄b̄ h. sub disciplina non cadunt.  
Notandum autem est fm dicens: exponit orationes

**L**itolanduz autē ḡm dicentes q̄ oportet opponentes distinguere orationē quā interrogat si possit accipi in alio intellectu oportet interrogante bane p̄positiōne. vīz cōtrariouz sit yna disciplina quā ipse dītingueret de cōtrariis; qz quedaz sunt nota; quedaz ignota. sed hec distin-  
cio est superflua. hec enīz p̄positio. cōtrarioz est yna di-

sciplina est indefinita: et h[ab]et plures causas veritatis. pro quibus cūq[ue] ergo verificet sine p[ro]p[ter] contrariis notis: sine p[ro]p[ter] signis nō est distinguenda: sed similius est cedenda. si ergo oportet opponere q[ui] talia distinguere: ipse distinguere nō distinguenda: et q[ui] distinguere habet plures causas veritatis: quod est inconveniens. Deinde cū dicit.

**T**Quare videtur ignorare qui hoc probat: quoniam alius est docere q̄ disputare: et quoniam oportet docentem quidem non interrogare: sed eos manifestos facere: illi⁹ autem interrogare.

**[C]oncludit ex dictis: quod sic dicens ignorat quid interest inter disputantez & docentez, dicens: quod qui probat: id est qui approbat sic & comedit hic quod opponerez & pus distingue quod interrogare yidez ignorare: quoniam aliquid est docere quod disputare: tunc ignorare quoniam omnis docentez non interrogare: sed oportet eum distinguere & declarare: tunc manifesta facere**

Liber

que pponit. illū autē s. opponentez t̄ disputantez oportet  
interrogare. non est ergo officiū oponentis distinguerē  
t̄ manifestare. sed est officiū docētis. ¶ Deinde cū dicit.  
¶ Amplius vt dicāt vel negent probare nō mō  
strantis est sed experimētū sumētis.  
¶ Ostēdit q̄ nō oī opponeat distinguerē in doctrinalib⁹.  
t̄ tria facit: q̄ p̄ facit qd̄ officiū ē. z. qd̄ qd̄ supposuerat p̄  
bat. 3. qd̄ dixerat diale⁹ cōsciaſ cōsciaſ: z. sliderare de oī  
bus: ne alijs crederet sic cēt cōis dia⁹ sic sōphica⁹ oī  
alr̄ est cōis yna: alr̄ alia. z. ibi. Nam tētatiua est. 3. ibi.  
(Qui ergo f̄z rē) cōtinuit sic. ostēlū est qd̄ disputatiob⁹  
pb̄abilib⁹ nō oī opponeat p̄d̄illigere de quo vult oppo-  
nere. amp. aut. i. qd̄ plus ē nō oī t̄p. sic distinguerē in op-  
positiob⁹ doctrinalib⁹: qz pb̄are distinguerē vt r̄ndētes  
dicāt vel negēt nō est demōstratiſ sed expimētū sumētis  
q. d. qd̄ distinguerē t̄ interrogare de eo qd̄ ouſiterat nō p̄t̄m  
ad doctrinalez: nec ad demōstratoře: z. ad tu q̄ sumit ex-  
perimentū. i. ad tētatiū. si qd̄ oponēs doctrinaliſ qd̄ distin-  
gueret: seq̄res qd̄ doctrinaliſ nō se heret doctrinaliſ: z. tēta-  
tue: qd̄ est incōueniēs. ¶ Deinde cuž dicit.

**C**hâtentia est dialectica quedâ: q̄ propter  
de omnibus incipit; et cōsiderat non scientem  
sed ignorātem et assimilantem.

**P**robat qd̄ supponerat: videlz qd̄ tētatiū ē interrogare:  
qd̄ eius est sumere expimētū de r̄ndēte. Intēdit at tales  
rōnez; cētaria ē qd̄a dia<sup>9</sup>; s̄ dia<sup>9</sup> est scia cōis; i sp̄icit de  
oib<sup>9</sup>; qd̄ tētariua est cōis; i sp̄icit de oib<sup>9</sup> sideras h̄oq;  
pt sumere expimētū de ignoratiā r̄ndētis. ḡ tētariua pt su-  
mēre expimētū de ignoratiā r̄ndētis. iō subdit qd̄ tētariua  
siderat nō scīētē s̄ ignoratiē; t̄ silāntē se h̄re scīaz. i. pt su-  
mēre expimētū de ignoratiā r̄ndētis. **I**Notādū aut̄ qd̄  
scītis cōib<sup>9</sup> nō scīt̄ ars. ignoratiā aut̄ ignorat̄. tētariua ḡ qd̄  
insp̄icit dia; t̄ siderat cōia, nō pōt exp̄iri scītēm; qd̄ scītis  
cōib<sup>9</sup> nō scīt̄ ars, pōt nō exp̄iri ignoratiē; qd̄ ignoratiā tal-  
ibus ignorat̄ ars. **D**einde cū dicit.

**C**ui ergo fin rem considerat communia dialecticis: qui autem hoc appareret facit sophista est.

**C**Quia dixerat dialecia eē dōib⁹ ne "eūcīcī ab... esse de oib⁹ vt sophīca: oīdīt qđ alr̄ est de oib⁹ dia⁹: tāl r̄ sophīa: d. g. q. s̄iderat cōīa: z oīa b̄z r̄. dia⁹ est: q. aut̄ facit hoc: i. s̄iderat cōīa appārēter est sophista.

**Dubitaret forse** aligs. q; nō vī b; cē dñia īter dialecticū & sophistā; q;diale  
cticus p̄siderat cōia fm rē; sop<sup>13</sup> vō p̄siderat talia appare  
ter. nā p̄siderat re cōia fm rē nō est dñia "l3 meta".<sup>14</sup> B<sup>o</sup>. oī  
cendū q; p̄phz 4<sup>o</sup> meta<sup>15</sup> dia<sup>16</sup> meta<sup>17</sup> & sop<sup>18</sup> circa idēz  
laborare vidēns. q; p̄phz 5<sup>o</sup> meta<sup>19</sup> dia<sup>20</sup> meta<sup>21</sup> & p̄siderare de touto ente.  
alīn in zalt<sup>22</sup> q; meta<sup>23</sup> p̄siderare de oib<sup>24</sup> vō fm veritatē. diale<sup>25</sup>  
fm pbabilitatē. sop<sup>26</sup> vō fm apparetia. Lū ḡ q̄stū est ex pte  
rei lemp vā sint pba<sup>27</sup> alijs. dicit dialectic<sup>28</sup> p̄siderare de  
oib<sup>29</sup> fm rē; nō q; sit artifex realis vt meta<sup>30</sup>: l3 q; pba<sup>31</sup>  
simplr ex ipsa re sumit. possunt enī falsa esse pba<sup>32</sup> veris  
quo ad nos. simplr tñ vt testaf p̄phz p̄rtheto<sup>33</sup> que sunt fm  
re<sup>34</sup> simplr sunt pbabiliora & meliora. dialecticus ḡ obvia  
tumus potest esse de omnib<sup>35</sup> fm q; videtur respōdeti. sed  
dialecticus simpliciter; q; est ex pbabilib<sup>36</sup> simpliciter est  
de omnibus fm rem. CAP. VIII.

**F**illogismus litigiosus et sophisticus est unus quidem apparet filogisticus de quibus dialectica determinata est: et si vera sit conclusio.

**T**he following litigious & so-

In pte ista determinat de h<sup>is</sup> syllis sparādo eos ad syllo-  
gismos tētatiūos. Necessitas aut̄ pcedētis caplī manife-  
sta est p̄iam dicita, nā si de syllis appārētib⁹ habet ars, ut  
sparant ad locos sophicos. In B. li. vii d. talib⁹ ars tradi-  
turncessit fuit cōparare h̄is syllis ad ipsos locos sophisti-  
cos necessariae s̄e h̄ui⁹ caplī en hoc h̄iūnēt, nā cū syllis ten-

cos.necenitas vo<sup>m</sup>bi<sup>n</sup> cap*l*e hoc*l* ip*o* na cu*l* ijs*l* tatu*l*<sup>m</sup> sit sophicis<sup>n</sup> z litigiosus<sup>o</sup>: t sit de consideratio dialecti c*l*; q*l* sylls apparet est et litigiosus<sup>p</sup> z sophicus<sup>q</sup>: t est de consideratio dialectici ne crederet q*l* ide*l* e*l* sylls tenuatu*l*<sup>r</sup> appens<sup>s</sup>: oportuit fac*l* ip*o* ca*l* d<sup>t</sup> sylla teta*l*<sup>u</sup> i*l* tradere<sup>v</sup> dia*l* vtriusq*l* vel possum*l* d*l*e q*l* cu*l* in B*l* li*l* tradat<sup>w</sup> not*l* de sylls litigiosis<sup>x</sup> z sophicis<sup>y</sup> teta*l*<sup>z</sup> sit litigiosus<sup>a</sup> z sop*l*<sup>b</sup> ad splon*l* doctrine regri*l* q*l* de teta*l*<sup>c</sup> sylls fiat spale cap*l*<sup>d</sup>.  
**Dubitaret forte** aligs<sup>e</sup> in p*o* bu*l* l*o*. d*l*cm sit q*l* side*l*<sup>f</sup> de tenuatu*l* n*o* est p*o*ntis doctrine<sup>g</sup> s*l* de eis d*l*ci*l* i*l* in alijs<sup>h</sup>. v*l* q*l* h*l* agat et limites huius doctrine determinando de tenuatu*l* syllis.  
**D**o*l*z q*l* sylls tenuatu*l*<sup>i</sup> vt dictu*l* est et litigiosus<sup>j</sup> z sophicis<sup>k</sup>:

**Bubitaret forte** aligs. cù in pñº huiº liº. dcñº  
fit or. zsideº de tētatiuis nō

est p̄tis doctrine; s̄ de eis dēm ē in alijs. v̄r ḡ h̄ agat ex  
limicēs huius doctrine determinādō de tētatiū syllis.  
¶ Dōz q̄ sylls tētatiū vt dictū est: ē litigiosus & sophic;  
et q̄ ad hāc doctrinā spectat & siderare de agonisticis & li-  
tigiosis: id ad eā spectat determināre de tētatiū sic sup̄o,  
qđ ḡ d̄r de tētatiū dēm est in alijs. ḡ in hoc lib. de eo de-  
terminari nō d̄z. ¶ Dōz q̄ de tēta<sup>10</sup> fin id qđ ē vel vt su-  
mis sub alia rōne dictū ē in alijs. s̄ de eo sub hac rōne vt  
est litigiosus & sophic<sup>11</sup>. Siderare spectat ad hāc doctrinā.  
hoc ḡ caplin in quo determinat de syllo tēta<sup>10</sup> spāradō ips  
ad syllz apparetē: diuidit i duas pres: q̄ p̄ dat diriaz inter  
veruq̄ syllm. z° qđā q̄ supposuerat, pbat. z° ibi. Nā eius  
qui pp̄ qd̄. Dicit ḡ q̄ sylls litigiosus & sophic<sup>12</sup> sup̄o. dupl̄ ē  
nā yn<sup>13</sup> qđē est apparet. i.nō syllat. alter qđē syllogicas ē  
i. syllat. h̄ aut̄ sunt tētatiū sylli de qb̄ est dia<sup>14</sup> tētatiua.  
Nā z̄ si vā sit xclv. i. darto q̄ tētatiū verū xcludat sup̄o. ni  
bilomin<sup>15</sup> litigiosus & sophic<sup>16</sup> est. ¶ Notādū q̄ ḡ alr est li-  
tigiosus & sophic<sup>17</sup> tētatiū: et alr apparet sylls: q̄ tētatiū  
sic sophisticat: q̄ etiaz syllogicas: q̄ syllo apparetē cōueni-  
re nō potest. ¶ Deinde cum dicit.

**C**lam cuius qui propter quid deceptorius est:  
et quicunq; cum non sunt fin singulorum viam  
paralogismi videntur esse fin artez.

**C**onobat que supposuerat. dixerat enī q̄ syllā tētatiū est litigiosus & sophicus. Rursus dixit q̄ de h̄ syllō est dialectica tētatiū: s̄q; nō est dialectica tētatiū nisi de eo qđ est de c̄sidera<sup>re</sup> dia<sup>c</sup>: iō supposuit q̄ c̄siderare de tētatiū.

tatiū spectaret ad dialecticū. duo ḡ facit: qz p̄n̄dit q̄ syllogism⁹ tentatiū sit sophic⁹ & litigiosus. z° pbat q̄ siderare de eo spectat. ad dialecticū. z° ibi. (Litigiosus aut̄ est q̄ quodā). Circa p̄m̄ duo facit fz q̄ dupl̄ pbat ierūt. z° ibi. (Quēadmodū n̄. que in certamine). Circa p̄m̄ tria facit q̄ p̄mo aut q̄ syllī tentatiū sunt sophistici & litigiosi: qz nō sunt fz p̄pria pncipia artiū. z° ex hoc oñdit falsigraphos syllos nō eē litigiosos: qz sūt fz p̄pria p̄n̄ sp̄aliū artiū. z° qd̄ dicerat manifestat p̄ ex. z° ibi. (Nā false descriptioēs). z° ibi. (Neq̄ si aliqua falsa). Intendit aut̄ talē rōne. q̄tūq̄ palogismi cu nō snt fm̄ viaz singuloz. i. fm̄ p̄pria pncipia sp̄aliū artiū: t̄ vidēn̄ eē fm̄ arte sunt sophic⁹ & litigiosi. fz tentatiū qz est deceptrixius eius sylli q̄ est. ppter qd̄ non est fm̄ p̄pria pncipia sp̄aliū artiū. ergo est sophicus & litigiosus. de hac aut̄ rōne i littera ponit maiorē & pbarionē minoris. exclusionē vō rater. (Norādū aut q̄ syllis ppter qd̄ est ille syllogism⁹ qui demōstrat q̄ p̄pria pncipia artis. tentatiū ergo decipit circa talē syllogismū: qz v̄ pcedere ex p̄prias pncipia: nō tū pcedit: iō est litigiosus & sophicus. Tuc sequit illa pars.

**C** Nam false descriptiones non litigiosc:nā fin  
ca que sub arte sunt paralogisimi.  
**C** In qua postq; ostendit tetatuos esse litigiosos:qr non p;

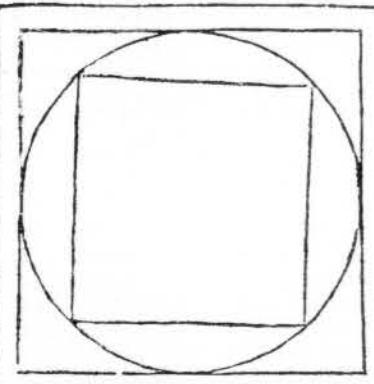
Primus

**C**edant ex p̄p̄ys ostēdit falsigraphos nō eē litigiosos: qz  
ex p̄p̄ys p̄cedūt. d. g false descriptiones nō sunt litigio-  
se: qz b̄s palo sūt f̄s ea p̄n q̄ sūt ab arte. **D**ecide cū diē.  
**C**Neq̄ siqua est falsa descriptio circa verum:  
vt hyppocratis aut antiphōtis quadratuz per  
lumillas: sed vt briffo quadravit circulum: nāz  
et quadratur circulus: tamen qz non fin rem:  
et ideo sophisticus.

**M**anifestat qđ dixerat p exēpla. et duo facit: qđ p adducit hō exēpla ad ppositū. 2° ex his qđ dixerat & cludit hōnez pncipalē intētāz ibi. Quare t̄q de his. Dicit ḡg si qđ est falsa descriptio circa vez. neq̄ sup. est litigiosa vt qđraturā ypoocratis p lunulas. ypoocras enī qđrādo circulū p lunulas supponebat. p pā pñ<sup>a</sup> artis: iō suā qđratura nō fuit litigiosa. s̄z qđratura vt briso qđrauit circulū sup. fuit liti- giosa. nā et si qđrauit circulus. i.e. si verū & cludebat briso p suā qđraturā. tñ qđ nō qđrauit circulū s̄z rē. i. km p pā pñ<sup>a</sup> artis. iō suns syllus erat sophicus et litigiosus.

**Dubitaret forte** aligs quo<sup>m</sup> ypcras qdrabat  
circuluz. Ad qd coir vici<sup>m</sup> q  
faciebat qdratū figura Ypcratis.

**infra circulū: t p**



*phistica est; quia nō arguit ex p̄p̄ys p̄nc̄p̄ys discipline.*

**Alterius autem**, dato quod falsigraphus sic diffe-  
rat a tentatiuo: quod falsigraphus  
non est ex falsis: sed est ex propriis discipline: ideo non est litigio-  
sus. tentatiuus vero: quia non est ex propriis est litigiosus.  
Dubitaret forte aliis cui opponuntur hoc syllili. **Dicendū**  
quod opponuntur syllogismo demonstratio. oemōstratio enim  
debet esse ex veris et ex propriis. Inquit ergo est ex veris  
opponit ei falsigraphus. sed vero est ex propriis opponit ei  
tentatiuus. tentatiuens non arguit ex propriis: sed simu-  
lat se arguere ex propriis. **Deinde** ei dicit.

Quare et qui de his est apparet sillogismus: litigiosa oratio: et qui fin rem est apparet sillogismus: et si sit sillogismus: litigiosa oratio: nam apparet est fin rem: quare fallax et iniustus.  
Locutus est hinc principali intentio. dicitur syllis qui est de his et coib' circa ppa. et est appens. i.e. peccat in foro est litigiosa oratio. et sicut tertium que est appens syllis f3 rei. f3 ppa: que sicut le aguere ex ppxys: et si sit syllis est in litigiosa oratio. namque est appens f3 rei. ut esse ex ppxys et non est: id est fallax et iniustus. i.e. litigiosus et sophicus. est ergo hec principali causa syllis apparet et peccatis in forma et cetera tertium sunt litigiosae orationes. Deinde cum dicit.

**C**uicimadmodum enim que in certamine est iniuria speciem quandaz h̄z veri: et est quedaz iniusta certatio: sic in contradictione iniusta contentio est litigiosa: nam et illic qui omnino vicecere volum: omnia app̄pendunt: et hi litigiosi. **C** Probat h̄s orōnes cē litigiosas palia rōnē sūptā ex sili. et tria facit: q̄ p̄ facit q̄d dictū ē. z̄ declarat quō orō d̄ litigiosa: et quō sophica. o dicit eadē orōnes posse eē litigiosas et sophicas: alit et alit sūptas. z̄ ibi. Ergo q̄ ob victoriā. z̄ ibi. Et in orōnibus eiusdem. Dicit ḡ q̄ quēadmodū iniuria q̄ sit in certamine. i.e. cāis corā indice h̄z quādā spēz iusti: et qdā iniusta et litigiosa p̄tētio. nā illi q̄ oīo vicere volūt oīa app̄p̄dūt tanq̄ p̄p̄: et hi litigiosi sunt: et q̄ tales sunt sup̄. tentatiū arguētes ex cōib̄ ad. p̄p̄: id litigiosi sunt. **C** Notādū aut̄ q̄ p̄tētio in cās ex B accidit: q̄ aligs ac̄cipit ut p̄p̄ qdō est p̄p̄. s.i.n. tolleret de medio hoc est meū hoc nō est meū: ita q̄ nullus viceret aliqd̄ sibi p̄p̄ forte oīs p̄tētio cessaret. h̄z tñ h̄s p̄tētio corā indice quādas spēz iusti: q̄ glibz ornāt rōnē sūa ut appear h̄c iusta cām: et tñ h̄s litigatores ut vincāt cās oīa app̄p̄dūt tñ p̄tētio negocia q̄ ip̄t̄. id litigiosi sunt: sic et tentatiū: q̄ non arguit ex p̄p̄s: et accipiūt que sunt qdā mō ip̄t̄a negocia id litigiosi vocant. **C** Notādū ēt q̄ in negocio iudicūli fit p̄tētio: nō solū p̄ entime<sup>1</sup> q̄ sunt p̄p̄ tali negocia. h̄z etiā p̄ sermones passiōales puocādo iudicē ad irā d̄ aduersariū q̄ sunt imp̄tētia: q̄ si extranea tali negocio: et q̄ volūt oīo: v̄cere plus insistūt circa oīa talia p̄tētētia q̄ circa alia: ppter qd̄ merito et tales litigiosi vocant: et q̄ tentatiū nō p̄p̄ sed quasi extranea accipiunt litigiosi di ci debent. **D**einde cū dicit.

**E**rgo qui ob victoriam ipsam tales sunt: litigiosi homines: et ixe amici videntur esse: qui autem propter gloriam que in dinitijs sophistici: nam sophistica est dialectica quedam ut dirimus ab apparente sapientia ppiter quod apparentem demonstrationem appetunt.

**C**onsidérat quod alig debet dici litigiosi; et quod sophici. d. q  
g disputat ob victoriā ipsa; i. vt vincat sūt hoīes litigiosi;  
et vñr eē omīci rīxe. i. stētiōis. q aut disputat pp gloriā q  
est in diuitiis. i. in exteriori appen<sup>s</sup> sūt sophici. nā sophica  
vt dixim<sup>e</sup> ē qdā ars dictatia. i. cōflosa ab appente sapia.  
pp qdā g qz sophiste volūt appere appetūt appentē demō-  
strationē. **C**onstatūt qdā diuitie sūt qdā exteriora bo-  
na. sophista g appetit gloriā in diuitiis; qz glāf in sapia pro-  
ut est qdā exteri<sup>b</sup> bonū. glāf. n. videri sapientia habet  
gloriā de sapientia pūt manifestari per apparentem de-

**C**ontra istos et sapientiam quae invenitur per sapientes et demonstrationem. Deinde cum dicit.

**E**t in orationibus eisdem qui sunt litigiosi amatores: et sophiste: sed non propter eadē et locatio eadem que erit sophisticā: et litigiosa: sed non finēdem: sed in eo quidem q̄ propter parentes victoriā litigiosa. In eo nō q̄ ppter sapientiam sophisticā. Nam sophisticā est ap- parentis qdā sapientia: nō autē eristēs.

**C**onsider quod eadem orationes ait et alii accepte sunt eis in litigio  
se et sophice. dicitur in eiusdem orationib[us] sicut amatores lirium et so-  
phisticis non pro eiusdem fine critus est ea deinde oīo sophica et li-  
tigio ait: sed non h[ab]et id est in eo cogitatio oīo est pro apparatu sa-  
pientia de sophica, nam in dictu est, sophica est quidam appens  
sapientia: non autem existens,

**L**igitiosus autem est qui quodammodo  
sic se habet ad dialecticuz ut falsigra-  
phus ad geometricum. Nam ex eisde  
dialectice palogizat velut et falsigra-  
phus geometricus.

**C**on postib⁹ p̄ba ostēdit q̄ syllis tētatiū⁹ est litigiosus ⁊ sophi⁹  
cūs. In pte ista vult pbare q̄ b̄ syllis ē quodāmō dia⁹.  
⁊ de s̄ideratiōe dia⁹. dixerat. n. supra q̄ tentatiū qdām  
dia⁹ est; ⁊ q̄ de syllis tētatiū est dia⁹ tētatiū; qd̄ nō cf.  
set nisi b̄ sylli eēnt de s̄ideratiōe dialectici. iō in hac pte  
pbat qd̄ spectat ad dia⁹ talia s̄iderare. ⁊ duo facti fz q̄  
duplicē rōnē ad B adducit. z⁹ ibi. (Flūc aut nō ē diale⁹.)  
In pīma pte itēdit talē rōnē. quodāmō sic se b̄ tētatiū  
ad dialecticū sic falsigraphic⁹ ad geometrā. s̄ falsigraph⁹  
est de s̄ideratiōe geometrie. ḡ tētatiū⁹ est de s̄ideratiōe  
dialectici. In bac aut rōnē sic pcedit: qz p̄ o⁹ q̄ tētatiū⁹ q̄  
dāmō sic se b̄ ad dialecticū sic falsigraph⁹ ad geometrā.  
z⁹ ne aligs crederet q̄ poēz modū eēt file de tēta⁹ r̄ dia  
lectici ⁊ de falsigrapho⁹ artis sp̄alis dat orīaz iter ea. z⁹  
ibi. (S̄z B qd̄ nō litigiosus. ) dīc ḡ litigiosus aut. i. tētatiū  
us ē ḡ qdāmō sic se b̄ ad dialecticū: vt falsigraphus ad  
geometrā ⁊ e rō: q̄ tētatiū⁹ syllat ex eisdē pncipys dia⁹:  
velut falsigraph⁹ ḡ ē ex eisdē pncipys geo⁹. ( Notādūz  
aut q̄ ea q̄ dāmō sit sufficiēter pbaf q̄ tentatiū⁹ fit de cō  
sideratiōe dia⁹: sic falsigraph⁹ de s̄iderat⁹ geo⁹. nā q̄ pro  
prie pcedit ex eisdē p̄n⁹ sit de s̄iderat⁹ eiudē artis. tētatiū⁹  
ḡ erit de s̄ideratiōe dia⁹: q̄ pcedit ex eisdē pncipys  
dialectice. velut falsigraph⁹ ē de s̄ideratiōe geo⁹: q̄ pcedit  
ex eisdēm pncipys geometri⁹. ( Deinde cū dicit:

Sed hic quidez no litigiosus quoniaz ex pri-  
cipijs & conclusiobz q sūt sub arte falso describit.  
Dat oriaz iter ea oīdes q nō p oēz modū se bz tēratu  
ad dialecticū: vt falsigraphus ad geo<sup>am</sup>. et duo fac bz p du  
pli h o<sup>z</sup> ibi. (Et hic gđe.) In p<sup>o</sup> pte itendit tale rōne.  
falsigraph<sup>o</sup> ē ex pprys ad ppā: vt ex geometricis ad geo-  
metrica, tēratu<sup>o</sup> nō est a coib ad cōia: nec ē ex dia<sup>z</sup> ad  
dia<sup>z</sup>. ḡ nec sic se bz falsigraph<sup>o</sup> ad geo<sup>am</sup> vt tēratu<sup>o</sup> ad di-  
ialecticū. In hac at rōne sic pcedit: qz p o<sup>z</sup> q falsigraphus  
est ex pprys pñ<sup>is</sup> ad ppas pñes. z o<sup>z</sup> q tēratu<sup>o</sup> nō ē ex  
coib ad cōia: z ex coib ad ppā. z ibi. (Qui aut ex his.)  
dicit ḡ bz gđe. s. falsigraph<sup>o</sup> nō est litigiosus: qm ex pñ<sup>is</sup>  
pprys: vt zñib<sup>z</sup> pprys q pñ<sup>o</sup> sub arte falso describit. dī-  
cit autē sub arte: qz accipit pñ<sup>o</sup> ppā: falso m̄ describit ea:  
qz nō accipit illa vt debet. est ergo falsigraphus ex pprys  
ad propria. Deinde cū dicit.

**C**ui aures ex his est q̄ sunt sub dialectica circa alia quidez quoniaz litigiosus sit manifestū ut quadratura que est quidez per lunulas non litigiosa: brissonis autem litigiosa.

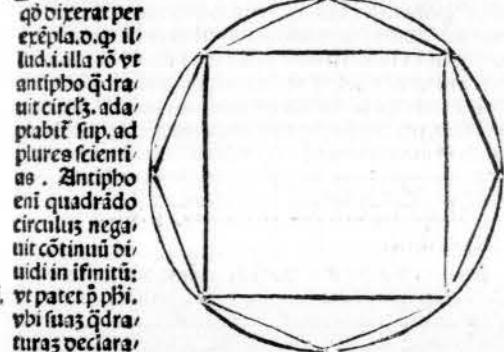
**C**onstat quod tertiatus non est ex cōibus ad cōia: sed ex cōibus ad ppā: et id est litigiosus. dicitur tertiatus quod ex his quae sunt sub diaclīsi. i.e. ex cōib⁹: et circa alia. i. circa ppā: quoniam litigiosus erat. et super quoniam differt a falsigrapho: quod non est ex cōib⁹ ad propria: sed ex pprys ad ppā. nam est ut prys de quadratura quae est per lunulas. illa non est litigiosa. ex pprys. n. ead ppā. quadratura vero brachionis est litigiosa: quod ut patuit erat ex cōmuni bus ad propria. **D**einde cum dicit.

**C**ET hunc quidem non est transserre nisi ad geometram tamen ex proprijs sit principijs. Illum autem ad plures quicquid non sciunt quid possibile est in unoquoque; et quod impossibile. **C**onat sed etiam differencias inter tentatiuum et falsigraphum vel

addicit secundā rationē ad ostendēdū q̄ nō se bz oīno tēta  
tū ad dialeciū; vt falsigraphus ad geometrā circa q̄  
triā facit: q̄ p̄mo ponit dictā differentiā. z° quod dixerat  
manifestat per exempla. 3° cōcludit cōclusionem inten-  
ta. z° ibi. **A** laptrib. n. illud. 3° ibi. Si ergo se habe-  
ret. Dicit ḡ p̄būc qdē. s. falsigraphū nō est trāsferre nisi  
ad geometriā tñ: eo q̄ sit ex p̄p̄ys p̄ncipys geometrie.  
illū aut. v̄z. tentatiū et litigiosuz ad plures sup. trāsferri  
p̄t. qunḡ enī simulāt se sc̄ies in quacūq̄ sc̄ia zñ sci-  
unt qd̄ est pole qd̄ ipole: siue quid est verū z qd̄ est falsius  
in unoquoḡ. i. in vnaq̄ sc̄ia z̄ eos sup. p̄t fieri syllis tēta-  
rius: qd̄ nō eēt nisi talis syllus ad plures sc̄ias adaptari  
posset. est enī talis syllus quodāmodo ad vnaquaq̄ sc̄ias  
adaptabilis. postq̄ expiri p̄t quicq̄ nō sc̄iunt qd̄ pole et  
quid impole in vnaquaq̄ disciplina. **E**nde cū dicit.  
**A**daptabit enī idēz: vt antiphō quadravit:  
vel si quis dicat nō m̄clus esse post ecnam de-  
ambulare per zēnonis rationem: non medicī-

*Figura Antipbontis.*

**C2 Manifelat  
göriterat per**



36

ex textu. tētatiū quēdā dialectica est. S; quō hoc sit. icē  
duz q̄ sicut rhetorica est qdā dialectica applicata ad mo-  
res. iuxta illud phī p̄ rho<sup>o</sup>. q̄ accidit rhetorica ē velut  
quādā aduocatā p̄t dialectice & negocij circa mores: sic  
tentatiū est qdā dialectica applicata ad spāles & clones  
specialiū artiū. c; n. ex cōib<sup>o</sup> ad pp̄z; q̄ cōe vt referuas  
in spāli est quasi qdā spāle: vt aial in boie nō est aial vlr;  
sed est qdā aial. tētatiū q̄ ḡ dialectica applicata ad  
spāle: magis est dialectica qdā. i. dialectica h̄cta & applica-  
ta q̄ dialectica simpliciter.

**Alterius autem** cu rō tētatiū videā eē qua-  
si pōposita ex cōib⁹ ⁊ specialib⁹  
cuz sit cōe ad spāle applicatū. Dubitat̄ forte aligs. vt rū  
tētatiū possit dici quedā ars spālis: vt dicatur quedam  
geo⁹: sicut dicit̄ quedā ars cōis q̄ dici quēdā dialecti-  
ca. Dōz q̄ tētatiū de q̄ hic logm̄r̄ dōz dici qdā diale-  
nō aut dōz dici qdā geo⁹: si ad geo⁹ applicet; nec qdā me-  
dicina si ad medicinale artez fit applicata; qd̄ tripli ci via  
declarare possum⁹. p̄ma sumiē ex fili. nā vt patebit in p̄.

sequēdo: tētatiua magis se t̄z ex pte dialectice q̄ rhetori-  
ca: t̄ cū rhetorica magis sit qdāz dialectica q̄ qdā politi-  
ca: vt pōt patere si diligēter inspiciat intēcio phī in p̄ rhe-  
toricoz. si qdā rhetorica est qdā dialectica: t̄ nō ppe qdā  
politica nō obſtāre q̄ dīc qd applicatū ad negocī politi-  
cuſ. tentatiua est quedā dialectica: t̄ nō quedā ars spālise  
vt quedā geo<sup>9</sup>: vel quedā medicina: nō obſtante q̄ ad ta-  
les artes applicari bz: imo tāto magis verificāt̄ hec de tē-  
tatiua q̄ de rhetorica. quāto magis ista ſetenent ex parte  
dialectice q̄ illa. 2<sup>9</sup> via ſumīt̄ ex parte ipſius ſciēt̄. ſcie-  
tia enī t̄ ars t̄ talia noticiā quādā iportat̄. cū ergo tētatiu<sup>9</sup>  
fm q̄ bō habeat notitiā de cōibus t̄ nō de pprys. nā cuſ  
per cōia pbat̄ p̄pa t̄ defecit̄ ad ipſia: cest iophiſta t̄ dece-  
ptiorius. si ergo tentatiuuſ fz q̄ bō bz notitiā cōiuſ t̄ non  
pprioz magis se tenet ex parte artis cōis q̄ ex parte arti-  
um spālizideo magis eſt quedā ſciētia cōis: vt quedam  
dialectica q̄ quedā ſciā ſpālis. hec aut̄ via roborat̄ p̄ phī  
loſophū qui ait q̄ tētatiuſ nō eſt determinati generis: t̄  
qui vult q̄ ſciētēs poſſunt ſumere experimentū t̄ tētare.  
3<sup>9</sup> via ſumīt̄ ſi fiat viſ in eo q̄ dīcīt̄ qdā. ſic enī expone-  
baſ ſupra in pcedēti lectioe q̄ tētatiua eſt dialectica qdā  
. i.eſt dialectica applicata. cū q̄ ſpāliuſ bz q̄ bō nō ſit q̄ ap-  
plicenſ t̄ trahant̄. bz hoc eſt de rōne cōiuſ. Lum in rōne  
tentatiua cōia applicenſ t̄ trahant̄ ad p̄pa. p̄pa autem  
fm q̄ bō: nō applicenſ t̄ zhant̄ ad alia: ſequit̄ q̄ tenta-  
tia ſit dialectica quedāz: q̄ eſt cōe applicatū. nō autē eſt  
ars ſpālis qdā. q̄ nō eſt ars ſpālis applicata. dīctū eſt enīz  
q̄ tētatiua applicat̄ cōia nō ppriaz.

**Elterius autem** dato q̄ tentativa sit quedā dialectica et magis sit quedā dialectica q̄ qdā ars specialis. Dubitaret forte alijs. si ē quedā dialectica: est quodā mō idē qdā ipsa: vtrū sit idē qdā dialectica docens. **Dicendū q̄ dialectica ex hoc dicit docens inq̄tuz sicut in p̄p̄y terminis. nā put descedit in sc̄ientias specialēs nō meref̄ dicit docens: q̄ eas docere nō potest. superfluerēt enim sp̄ales sc̄ientie si sciendo diale-**

dialectica vtrō. l. n. vt sufficiēter p̄missa ratio pbabat. ten⁹ magis sueniat cum dialectica v̄tē q̄ cū dialectica docēte. nō tñ est oī idē q̄ dialectica v̄tē. differt. n. ab ea in fine t̄tentatione. nā finis dialectici v̄tē est aggriare opinionē; s̄z finis tentatiū est expiri. idē q̄ sylls p̄tē cōdilecticus t̄tentatiū; s̄z dialecticus v̄tē illo syllo ad iustificationē veritatis. itēdē. n. diale<sup>c</sup>tū*u* iūstigare v̄tē sub mō p̄babili. t̄tentatiū v̄o v̄tē eo v̄tē sumat exprimētū de r̄ndē.

**Ulterius forte** dubitaret aliq̄s. v̄tē tentatiū faciat p̄ se sciam. **Dōm** q̄ sci- entie secant quēadmodū t̄ res de ḡb̄ sunt. vt p̄tē haberē

C. 38: ex. 3. de aīa. q̄ ḡn̄ p̄p̄ h̄t̄ distinc̄ta subta: nō p̄p̄ merent- dici distinc̄te scie. t̄q̄tentatiū p̄ncipal̄ versat circa syllz dialecticū; l̄ ab alio fine v̄tē conō p̄p̄ facit alia scie. q̄ diversitas ex v̄tē q̄si p̄ accīs se b̄z ad id de q̄ est. q̄sideratio: ex quo app̄t ḡl̄ rhetorica sit alia scie a dialectica: q̄ entimēma de quo est p̄ncipal̄ rhetorica differt a syllo: t̄ aliud est iſt̄m̄ rhetorica: aliud dialectici tentatiū tñ nō est. p̄p̄ alia a dia: q̄ sylls t̄tentatiū nō est aliud a syllo dialectico. nō est aliud iſt̄m̄ h̄t̄. s̄z solū differet in modo v̄tēd̄: eo q̄ respectu scie d̄fīaz facit accidētale. nā si diversitas sciarū p̄coparationē ad v̄tētes causaret cēntiale dīam inter eas eēt̄ fūsio in scientijs. nulla. n. eset adeo speculat: nā q̄ nō eēt̄ practica: nec adeo practica que nō eēt̄ speculativa. posset. n. q̄s affectare scire metaphicas v̄tē dīrigere in opando. etiā posset velle scire artē fa- bulem: vt nō ageret: sed vt cōsideraret.

**Ulterius forte** dubitaret aliq̄s. v̄tē tentatiū possit dici p̄ dialectice. **Dicendū** q̄ tentatiū dupl̄ p̄tē dici p̄ dialectice. nā oē ap- plicata t̄ tractū f̄m̄ q̄ h̄t̄ d̄z d̄cī d̄ partiale. cū t̄tentatiū nō sit dialectica f̄m̄ t̄ ap- plicata ad p̄p̄ spāliū artiū: seḡt̄ q̄ tentatiū sit quedā p̄ dialectice. l̄qdā partialis dialectica. 2° tentatiū dīcī p̄ dialectice: q̄r nō oīs: vel nō oī modo sūpta dialectica ēt̄ t̄tentatiū. dialectica enīz dupl̄ p̄tē accīp̄. v̄z. simpl̄: t̄ v̄tē dialectica q̄dā: t̄ dialectica simpl̄ arguit ex p̄babilius sim- plicer. dialectica v̄o q̄dā arguit ex p̄babili. r̄ndē. t̄tentatiū q̄ que p̄cedit ex his que v̄dēt̄ r̄ndēt̄. dīcī esse pars dialectice: q̄r nō est dialectica quo: nā q̄ mō accepta. s̄z est dia: q̄dā. Idē. n. sylls est dialecticus quidā t̄ tentatiū. aīr tamē t̄ aliter acceptus.

**N**unc autem non est dialecticus circa genus aliq̄d determinatum: neq̄ ostē sunus v̄llius: neq̄ talis qualis v̄lis. In p̄te ista vt dicebat ostēdit p̄b̄ alia via q̄ cōsiderare de tentatiū pertinet ad dialecticū. Ad cui⁹ eidētā est sciēdū q̄ tentatiū ideo est de cōsideratio- ne dialectici: q̄ tentatiū nō est gn̄s determinati: s̄z est ex cōib⁹: s̄cūt̄ q̄ dialectica. tria q̄ facit: q̄ p̄ ostēdit tentatiūas esse ex cōib⁹: t̄ nō eēt̄ gn̄s determinati: s̄cūt̄ q̄ dialectica. 2° distinguēt̄ cōib⁹ vt ostēdit quō tentatiū est ex cōib⁹. 3° cōcludit cōlōne interā. v̄z. q̄ de tentatiū b̄z cōsiderare dialecticus. 2° pars ibi. Qm̄ aut̄ qdē sunt multa. 3° ibi. Loci q̄ de sophisticis elenchis. In p̄ma p̄te intēdit talē r̄one. dialectica nō est gn̄s determinati: sed talis est t̄tentatiū qualis est dialectica. q̄ tentatiū nō est gn̄s deter- minati. In hac aut̄ r̄one sic p̄cedit: q̄ p̄ ostēdit q̄ dialecti- ca nō est gn̄s determinati. 2° p̄bat q̄ talis ēt̄ sit tentatiū. 3° cōcludit intētū. v̄z. q̄ tentatiū nō sit gn̄s determinati. 2° ibi. (Talis aut̄ tentatiū). 3° ibi. Quare manifestum q̄m̄ nullius. (Ad eidētā aut̄ p̄me partis notandū q̄ aligd p̄tē eēt̄ gn̄s determinati dupl̄. p̄ ex ipsiis deter- minati: s̄cūt̄ ex ipsiis cōsideratis: vt si cōsideret vel determinet ita de illis q̄ nō de aliis: s̄cūt̄ geo: t̄ois scia spāliū est ge-

neris determinati: q̄ ita est de hocente q̄ non de alio: ve- geo: ita est de magnitudine: q̄ nō est de numero: t̄ natu- ralis phia sic est de corpe mobili: q̄b̄ non est de subi⁹ se- paratis. 2°. aligd q̄ eēt̄ gn̄s determinati nō p̄ ipa deter- minata: sed p̄pter modū determinād̄: t̄ sic metaphic⁹ est gn̄s determinati: q̄ licet sit de oī ente: est tñ de oī tali non sub omni r̄one: s̄z solū sub hac r̄one: vt in ea q̄ sunt entia. dialecticus aut̄ vt est artifex cōis: t̄ vt est v̄tēs: t̄ vt est q̄ dam modū sciēdi applicabilis ad oēs scie. nō est ge- neris determinati r̄one. cōsiderat p̄m̄ q̄ scie spāliū de- terminata dicunt: q̄ considerare b̄t̄ de oī ente. t̄ r̄uris nō est gn̄s determinati ex mō cōsiderandi: vt metaphic⁹. q̄ l̄ dialecticus nō cōsiderat de oīb̄ sub omni r̄one: s̄z cō- siderat de oīb̄ sub q̄busdā intētōb̄ cōib⁹. nō tñ est sic assignare vñā r̄one sub qua cōsideret oīa sicut metaphic⁹. q̄ q̄si sub vñā r̄one: vt sub r̄one entitatis oīa cōsiderat. p̄q̄ q̄ dato q̄ dialectic⁹ ex mō cōsiderād̄ sit aliquo mō gn̄s determinati: vt supra inueba: nō tñ est sic gn̄s determinati vt metaphic⁹. duo ēt̄ facit: q̄p̄ p̄ponit q̄ dialectica nō est gn̄s determinati r̄one cōsiderat p̄t̄: sicut est artifex spāliū: nec est gn̄s determinati ex mō cōsiderād̄ sic meta- phic⁹ est artifex cōis. 2° p̄bat q̄ dixerat. 2° ibi. Neq̄ sunt oīa. Dicit ḡḡ dialectica nō est circa aliq̄d gen̄ de- terminati: t̄ subdī q̄ nō est ostētū nulli sup̄. passiōis determinate. i. nō est determinati gn̄s p̄pter cōsiderata: sicut artifex spāliū: t̄ addit q̄ dialecticus nō est talis qua- lis vñā artifex. i. nō est generis determinati ex mō cōsiderandi vt metaphic⁹. Deinde cū dicit.

**N**eque enīz sunt omnia in uno aliquo genere: neq̄ si cēnt̄: possibile sub eisdez p̄ncipis esse ea que sunt.

**P**robat q̄ dixerat: t̄ duo facit: q̄ p̄mo ostēdit q̄ dialecti- ca nō est generis determinati: vt sunt artifices spāliū. 2° p̄bat q̄ nō ēt̄ gn̄s determinati vt artifex cōis sicut vt me- metaphic⁹. 2° ibi. Si aut̄ ostēdit. Circa p̄m̄ duo facit q̄ p̄mo ostēdit dialectica nō esse gn̄s determinati vt sunt artes spāliū. 2° ex hoc cōcludit nullā artes spāliū esse iter- rogatiū sicut dialectica. 2° ibi. Quare nulla ars. Dicit ergo q̄ oīa non sunt sub vñā aliquo gn̄s determinato: t̄ si essent: q̄ forte diceret q̄s oīa cēt̄ sub ente. nō tñ esset pole oīa ea que sunt esse sub eisdez p̄ncipis. nō q̄oīa entia sunt sub aliquo determinato gn̄s. sicut q̄ supplēdū est q̄ cū dia- lecticus cōsiderat de oīb̄ entib⁹ nō erit determinati ge- nera. Notandū aut̄ vt plane p̄t̄ hec r̄o plus p̄bat nisi q̄ dialecticus nō est determinati gn̄s q̄t̄ ad consi- derata: sicut artifices spāliū: q̄ vt dictum est nō est de aliquibus entib⁹ spāliū: nec est determinati gene- ria: sed est de omni ente.

**Dubitaret forte** aliq̄s. v̄tē oīa sunt sub eodē genere. **Dōm** q̄ cōtēr di- stinguēt̄ dupl̄ gen̄. 1. p̄dicabile t̄ subycibile. gen̄ enī p̄di- cabile est vñā de gn̄s v̄llius. gen̄ vñā subycibile est oīb̄ lud de quo p̄ncipal̄ intēdī in aliqua scia. oīs enī scia est vñā gn̄s subi⁹ p̄ces t̄ passioēs cōsiderās: vt d̄r̄ p̄ posterior. cū q̄r̄ v̄tē oīa sunt sub vñā gn̄s si icelēt̄ de ḡne p̄di- cabili planū ēt̄ gn̄s sunt sub vñā gn̄s. ens. n. nō ēt̄ gen̄ ad. x. p̄di⁹. s̄z ēt̄ analogū ad ea. (S̄z si q̄raf v̄tē oīa pos- sūt̄ esse sub eodē gn̄s subycibili. dōm q̄ si oīa accipunt̄ sub r̄one spāliū: sic oīa n̄ sūt̄ sub eodē gn̄s subycibili. s̄z si ac- cipiant̄ sub r̄one cōib⁹: t̄ in eo q̄ entia: sic oīa sunt sub eodē gn̄s subycibili: q̄ oīa s̄cūt̄ accepta p̄tinēt̄ ad subi⁹ meta⁹. cū q̄ dialectic⁹ ad spāliū cōlōne spāliū artiū v̄tē sylls suns. oīa vt sunt de cōsideratiōe dialectici: nō solū nō sunt sub eodē gn̄s p̄dicabili: s̄z etiā nō sunt sub eodē gn̄s suby- cibili. cū oīa entia sub spāliū r̄one accepta ad idē subiec̄tū

pertinere nō possunt. **E**st. n. diligēter notādū q̄ l̄ dia- lectica sit de omni ente: nō si subi⁹ accipiat p̄p̄ subi⁹ in dialectica nō est totum ens: s̄z sunt res alīcuī r̄onis. vel h̄s subi⁹ sunt ipse intentiones per actus r̄onis cōtūtū. totū n. ens in dialectica nō p̄t̄ esse subi⁹. q̄ oīa entia vt consi- derant̄ a logico sub eodē genere subycibili cēt̄ nō p̄t̄. ex q̄ app̄z bñ d̄m cēt̄ dialectica: vt cōsiderat oīa cēt̄ idēt̄m̄ gn̄s: q̄ nō cōsiderat ea vt p̄t̄ cēt̄ sub eodē gn̄s subycibili.

**Dubitaret forte** aliq̄s. v̄tē disputare possit dialectica v̄ negātē p̄ncipia. **L**o. 8

sicut metaphica. **D**ōz. 2. B. in p̄phic⁹ diffus⁹ dixim⁹: tñ vt spectat ad p̄sens: dicere possum⁹ p̄m̄ quosdam p̄n⁹ nō possunt p̄bari via oīsua. p̄ban̄ autē via ad impole. t̄ q̄ nō spectat ad dialecticū p̄bare aliq̄d ducedo ad impos- sibile. iō dialectic⁹ vt dicūt p̄n⁹ p̄bare nō p̄t̄: s̄z metaphys- cus: s̄z istud nō est bñ d̄m. nā in p̄batione p̄ncipioz nō est alia r̄o in oīsua: t̄ ad impole: nam sicut simpl̄ nō p̄- ban̄ p̄n⁹ r̄one oīsua. q̄ nihil est veri⁹ eis. sic non p̄bātur simpl̄ ad ipole. q̄ nihil est falsi⁹ opositis p̄ncipioz. s̄i. n. simpl̄ vellem⁹ arguere oīsua r̄onib⁹ v̄ negātē p̄n⁹. opor- teret nos accipe alīq̄ veriora q̄ p̄n⁹ q̄ negātū: sic si velle- mus ducere aduerfarī ad ipole: oportet nos eiūducere ad aliqua falsoz q̄ nec oīsua nec ad ipole p̄ban̄ p̄n⁹. huic at possumt p̄bari v̄tēq̄ mō. nō ēt̄ ergo alia r̄o de p̄batione oīsua: t̄ ad ipossible. **S**ciēdūz ḡp̄ dialectic⁹ vt ēt̄ artifex cōis p̄t̄ probare p̄n⁹: s̄z vt ēt̄ artifex spāliū p̄ncipia probare nō p̄t̄. t̄ q̄ vt est docēs t̄ directe nō ēt̄ artifex cōmūnis. iō l̄ aliquā p̄ma p̄n⁹ probare possit: p̄p̄ia tñ p̄ncipia ad que spāliū r̄one accepta: non cōadūt sub eodē genere subycibili: nec sub eisdez p̄ncipis ex his que dāt̄ sūt̄ dupl̄ haberi po- test dialecticā nō ēt̄ determinati gn̄s. p̄mo q̄ entia vt cō- siderant̄ a logico non cōadūt sub eodē gn̄s subycibili. sedo q̄nō cōadūt sub eisdēm p̄ncipis. secūda ibi. **S**i aut̄ oīsten- dit. Deinde cum dicit.

**Q**uare nulla ars demonstratiū alicuius na- ture interrogatiū est: non enīz possibile v̄tē- libet partium dare. Nam sillogismus nō fit ex v̄tēq̄. dialectica autē interrogatiū est.

**E**x eo q̄ nulla spāliū ars est indeterminati gn̄s: sicut lo- gica cōcludit solā dialecticā cēt̄ interrogatiū v̄tēq̄ p̄t̄. par- tis 3̄dictiōis t̄ nō alias spāliū artes dīcēs. q̄ nulla ars de- mōstratiū alicui⁹ nā. i. oīsua alicui⁹ spāliū passionis de subo est interrogatiū. sup̄. v̄tēq̄ p̄t̄. partiis 3̄dictiōis. t̄ ēt̄ r̄o q̄p̄ nullā arte spāliū pole ēt̄ dare sup̄. sillogistice. i. sillogi- zare v̄tēq̄ partē 3̄dictiōis. nā sylls sup̄. demōstratiū nō fit ex v̄tēq̄. i. nō fit ad v̄tēq̄ p̄t̄. p̄probare possit: vt illa ad q̄ com- parat̄ vt v̄tē. vt ēt̄ artifex cōis. p̄p̄ia tñ p̄ma p̄n⁹ ad q̄ spāra. vt docēs: t̄ vt est artifex spāliū p̄bare non valz. q̄ re aut̄ artifex vt ēt̄ cōmūnis p̄n⁹ ēt̄ p̄p̄ia probare p̄t̄ t̄ nō artifex spāliū in phycis sufficiēter exp̄ssim⁹. ad p̄sens at sufficiat scire q̄ dialectic⁹ nō ēt̄ cōmūnis artifex. vt meta- physic⁹. q̄ non p̄t̄ p̄bare p̄n⁹ sicut ille.

**Ulterius autem.** data q̄ dialectic⁹ non fit arti- fex cōis vt metaphic⁹. q̄ me- taphysic⁹ est cōmūnis p̄ se t̄ directe: cōsiderat oīa subi⁹. q̄ se de- toto ente: dialectic⁹ v̄o est artifex cōis nō p̄ se t̄ directe: q̄ se ēt̄ de his que se tenēt̄ ex p̄te r̄onis: est tñ cōis ex 3̄dictiōis. **N**otandū aut̄ q̄ cōsiderat dialectica ex cōmūnis ēt̄: t̄ cōia habem⁹ vñā ad sillogizandū v̄tēq̄ p̄t̄ cōtra- dictiōis. iō dialectica v̄tēq̄ mō aliquā partē sillogizare p̄t̄. artes aut̄ spāliū: q̄ arguit ex p̄p̄is per q̄ nō 2. B. fie- ri. iō per h̄s artes v̄tēq̄ p̄t̄ 3̄dictiōis sillogizari non p̄t̄. **N**otandū etiā p̄ artes spāliū dicuntur nō interrogare nō q̄ nō mō interrogēt̄: q̄ nō interrogant̄ v̄tēq̄ p̄t̄. ille. n. p̄p̄ie v̄tēq̄ p̄t̄ 3̄dictiōis interrogare d̄r̄. q̄ quan- tūq̄ p̄t̄ r̄ūdens reciperit p̄t̄ disputare d̄r̄. B. autē artes spāliū facere nō valent. q̄ ad v̄tēq̄ p̄t̄ 3̄dictiōis sillogi- zare nō possunt. vel possum⁹ dicere q̄ artes spe- ciales dato q̄ aliqua interrogēt̄: nō tñ interrogēt̄ oīa. q̄ nō interrogant̄ p̄p̄ia: fed supponunt ea esse. q̄ si nega- rentur nō haberēt̄ vñā disputare contra negantem p̄n⁹. cōp̄ia. Deinde cum dicit.

**S**i autem ostēdit: t̄ si nō omnia: sed prima t̄ propria p̄ncipia non interrogant̄: nā si nō daret: iam non haberet ex quibus amplius dis- putaret ad instantiam. **P**robat q̄ dixerat q̄ dialectic⁹ nō ēt̄ determinati gn̄s: vt metaphysic⁹. itēdē aut̄ talē r̄onem si dialectica se h̄fet sicut meta⁹ posset disputare v̄ negātē sibi p̄ma p̄n⁹. s̄z B. nō p̄t̄ facere logicus. q̄ nō se b̄z dialectica sicut metaphi-



Liber

**tentare ex cōibis q̄si p̄p̄us. h̄o tñ tentatō nō p̄p̄e vtūn  
dialectici; s̄ vtūn ea q̄ incōplete sciūt scias spāles.**

**Ulterius autem** forte dubitabit aliis, utrum  
oīs tentatiū possit dici dia-  
lectica qdā. **D**om̄ q̄ vt p̄z p̄habita: oīs tentatiō vel fī  
ex cōib̄ simplicē: velex cōib̄ qdā, pp̄ys, ex prop̄ys aut simili-  
pli: vt dicebas: nō p̄p̄ fit tentatio. **L** ergo cōia q̄ sunt q̄ p̄p̄  
pp̄ia sp̄āliū artiuī fm̄ q̄ hō nō sīnt nota dialectico: cuī d̄  
q̄ tentatiū est qdā dialectica: intelligendū est de tentatiū  
q̄ pcedit dialectice: t̄ pcedit de cōib̄ ex qb̄ fm̄ q̄ hō ha-  
bet considerare dialecticę. Nō aut intelligendū est de cōib̄  
alijs, imo q̄ tentatiū est gnis ideterminat̄z aliquo modo  
possit dici tentatiū q̄ procedit ex cōib̄ qdā pp̄ys panto-  
nomiaſi cū d̄ tentatiū: intelligendū ē de illa q̄ pcedit ex  
cōibus indeterminatis: t̄ illa est dialectica qdā.

**Ulterius autem.** cū tentatiua dicāt eē ideter-  
minati gñis: taz dialectica  
q̄ rhetorica sūnt de talib⁹ "gbusidā q̄ cōiter quodā mō ouī  
est cognoscere: t null⁹ scie determinate: vt dī p̄mo rhetori-  
coꝝ: Dubitaret forte aliꝝ: virū possit fieri tentatio rhetori-  
caꝝ: sicut fit dialectice. C Dōm q̄ ppriuī insfrm rhetori-  
caꝝ ē entimema sicut p̄prum insfrm dialectici ē sills: t q̄  
vtroq̄ mō taz entimematice q̄ fillogisticē pōt sumi expe-  
rimētū de ignorātiā r̄nētis: Tētare tā dialectice q̄ rhe-  
torice: pp qđ sicut idez sills mālīr pōt eē dialecticē: t tenta-  
tiū: si idē entimema materialr poterit eē rhetoriciū t tē-  
tatiū: t dico materialr: qr nō fz eādē rōnē erit h̄ t illud.  
Imo sicut idē sills nō fin eādē rōnē est dialecticē: t tenta-  
tiū: fz dialecticē est vt aggnāt op̄ionē: tentatiū autē v̄  
sumit experimentū: sic idē entimema erit rhetoriciū t tē-  
tatiū: fz rhetoriciū erit vt p̄suadet. tenta"vo vt sumit expe-  
rimētū de ignorātiā respōdentis.

**Alterius autem.** cū tentatio possit fieri diale-  
cīce & rhetorice, dubitaret  
forte alīq[ue], utrū utrūq[ue] gen[us] rētationis stingere bēat circa  
oēs scias. **D**ōz q[uod] vt declarauim[us] in rhetorici, dialectici  
ca magis dirigit itellim[us] ut p[ro]paras ad actū fīm se, rhetorica  
vo magis ipsin dirigit circa illa in q[ui]bus ē aptus natus mo-  
ueri ab appetitu pp qd dialectica magis descēdit in artes  
speculatiuas. Rhetorica vo magis i politicas & morales; t[ame]n  
q[uod] rētativa dīcēde applicatiū ad ppā: cū dialectica magis  
sit apta nata applicari ad spc<sup>um</sup>; rhetorica vero ad moralia  
magis apte vel magis cōmode fiet circa speculatiū rēta-  
tiva dialectice, & circa moralia magis rhetorice, poterit q[uod]  
p dialecticā circa singulas artes fieri rētatio, nō tñ ita apte  
fiet bō rētatio circa moralia, siē circa speclabiliā: & cī dia-  
letras rētā oēs applicare possum<sup>u</sup> ad moralia: s[ed] non ita  
apte: sic i rhetoricas applicare possum<sup>u</sup> ad spc<sup>um</sup>: s[ed] non ita  
cōmode. Et sciēndū q[uod] tentatiōes dialectice vñtores sunt q[uod]  
rhetorice, nā bō rētatiōes adaptari p[ot]est ad oēs artes: licet  
magis cōmode ad vnā q[uod] ad aliā, rhetorice vero nō s[ic], q[uod]  
forte ad doctrinales vt ad geometriā in q[ui]bus non arguitur  
nec ex fine nec ex bono: nō vñt talia adaptari posse.

**Ulterius autem.** dato aliq[ue] rētatiōes ēr̄ he-  
toxicas. aliq[ue] vō dialecticas  
dubitaret forte aliq[ue] virtū de rētatiōis debuerit fieri spā-  
le ca<sup>m</sup> in rhetoriciis sic de eis fit spāle ca<sup>m</sup> in dia<sup>c</sup>. C. Dōz  
q[ui] nō est sile de rhetoriciis t[er]r[et] dialecticis. dialectica[n] est  
directio itellecer[et] q[ui] se tenent ex pte rōnis ma-  
gis fz se. Rhetorica vō siderat talia nō simpli[r] & m[od]i se: s[ed]  
magis vt sunt applicata ad nego<sup>m</sup> politiciū. cū g[ra]tia iū di-  
cat coe aliq[ue] nō applicari: oportuit i[nt] dialectica facere spe-  
ciale ca<sup>m</sup> de h[ab] applicatiōe: cum ipsa dialectica de senō di-  
cte qd applicatiū v[er]o qd h[ab]et. In rhetorica vō h[ab] sic opor-  
tuit. q[ui] ipsa rhetorica de se est qd applicatiū & h[ab]et. p[ro]p[ter] qd  
bene dictum est q[ui] rhetorica nō est dialectica simpli[r]: sed

*est dialectica quedam.*

**Alterius autem** dubitaret alius, ut **tentatio** sit id  
qd sills peccatis in for<sup>o</sup>. **C**od<sup>z</sup> qd te-  
tati<sup>n</sup> illo mō ē idē qd sills peccatis in for<sup>o</sup>: vt ad pīs spe-  
ciat dīt ab eo in trib<sup>o</sup>. pīa dīria est: qd sills peccatis in for<sup>o</sup>  
nō ē filologicus siue nō filologizat. **tentatio** yō filologizat. hāc  
ā dīriaz tetigit pībs i illo ca<sup>o</sup>. **E**t silla litigiosus i sophicis.  
**U**bi distinguit duplīcē sillin sophistici: quoz yō nō ē fil-  
logicus: sī appens: vt sills peccatis in forma. alter yō est fil-  
logicus: vt tentatio. scđa dīria est: qd sills peccatis in forma  
nō ppe sumit experimentū de ignorante rīndentis. **tentatio**  
yō sumit. hāc autē dīriaz tetigit pībs in illo ca<sup>o</sup>. **Q**uā autē ha-  
bem<sup>o</sup>? **U**bi vult sills sophici i peccatis in forma ma<sup>m</sup>  
nō faciūt: si rīndes ignorat. qd sophiste nō solū ignorat: sī  
z bñ scientē ipediūt his oīonib<sup>b</sup>. **z** dīria est: qd sills peccatis

in forma directe opponit filio dialectico, oēs. n. tales filii  
reducunt ad ignorantiam clenchi. sills vō tentatiū? magis  
directe oppōit dīm̄atītō: nō. n. directe opponit filio dialectico,  
cū tentatiū sit dialectica qdā vt supius dicebat.

**Ulterius forte** dubitabit alijs. vtrū filii tēta-  
tiū sit idē qdō peccātū in mate-  
ria. C Dīm̄ q̄ formalē nō est idē: n. fm̄ eādem rōnez  
dī filologism̄ peccare in mā: z esse tētatiū? s̄ peccat in mā:  
vt est ex falsis. tētatiūs est vt sumit experimentū. nō ḡ for-  
malē sunt idē; materialē aut se hñt sicut exce<sup>ta</sup> & excessa.  
nā alijs filologism̄ peccat in mā: nā si filologism̄ fit ex talib⁹  
falsis que non videant r̄sidentiēcētūḡt p̄a sumere  
experimentū de r̄sidente. erit peccātū in mā: sed nō erit tē-  
tatiūs. r̄sūtū si fuit p̄cessus ex cōb⁹ ad ppria: z ex talib⁹ p̄-  
cessus posuit sumit experimentū de r̄sidente si nō accipiantur  
falsa erit tentatiūs: s̄ nō peccabit in mā: pōt ḡ eētē peccātū  
in mā: nō ē tētatiū: z tētatiū? ḡ nō peccat in mā.

**D**icitur ergo quod p̄t peccat ex mā q̄d nō est dia-  
lecticus. **D**om̄ ḡ sic peccat in mā dialectica; sic non est  
dialecticus, p̄t, n. peccare in mā sillogismi dialectici sim-  
pliciter, q̄r p̄t pcedere ex nō pbabilitib⁹ simplr. nūq̄ tū  
q̄z q̄b̄ peccat in mā silli dialectici cuius cā ē. q̄r semp̄ p̄-  
cedit ex pbabilitib⁹ aliqui. est, n. de rōne tentatiū q̄ p̄ce-  
dat ex his q̄ vñr ridenti, p̄t ḡ ē q̄ silli tentatiū nō sit  
silli dialecticus simplr; q̄z non p̄t esse q̄n sit dialecticus  
qdā. dialectica. n. vt est q̄daz v̄t est obviatiua p̄t sillogis-  
zare ex falsis pp̄ ignoratiā eius q̄ dat oñonem.  
**E**llterius autem forte dubitaret alijs cuj per  
fillm tentatiū x̄tingat tēta-  
re alias scias sp̄les, vñtr per talē sillogismū x̄tingat tēta-  
re ipsas dialecticā. **D**om̄ coyt supra dicebat, dialectic⁹

Primus

39

suz ut consideret a dialectico modicū differt ab iopinabili,  
ḡ he due mete magnā affinitatē h̄sit: t̄ fil de eis hic tracta-  
tur. **C**Doc vīlo sciendū q̄ circa p̄tē p̄mā duo facit. q̄r p̄tē  
mo d̄terminat de falso t̄ iopinabili simul. z̄ dat cautelas  
ad vñiq̄bz q̄ se, z̄ ibi (Ad mētēntēzāūt) Prīmā p̄ di-  
uidit in duas, q̄r p̄mo d̄tinuit se ad dōa. z̄ exequit de itē-  
to ibi (Prīmū qd̄ ex eo) Cōtinuetāt sic. dēm est de sūllis  
sophicis q̄ quos xcludunt b̄z mete. Rēstat at̄ d̄re de cau-  
telis p̄ quas aptius cōcludem̄ eas. t̄ p̄ dicimē de falso t̄  
iopinabili. ideo dicit q̄ ostendere falso in aliquo. i. in al-  
qua orōne. z̄ orōne. i. p̄ orōnē ducere ad iopiable sup. q̄nō  
b̄ apte fiāt: t̄ per q̄s cautelas fieri h̄sit nūc est dōm t̄ deter-  
minādū: r̄ ē ratio: q̄r b̄ sunt fm̄ itentus sophice volūtatis.  
**C**Notādū aut̄ ḡ p̄ma intētio sophiste ē redarguere. sed  
post hāc mētā nibil ita intendut sophiste sic ducere ad fal-  
sum t̄ iopinabile. iō falso t̄ iopinabile sunt id q̄d sophi-  
ste intendunt. **C**Deinde cū dicit.

**C**onsumum quidem est ex eo quod interrogat quodammodo; et per interrogationem matrice accidit.

**E**xegēsē de itento. Ad cuius euidentiā notādū q̄ in disputa-  
tione tria est considerare. p̄ interrogatiōem opponētis. z. rū-

**si** oēz rūdēntis. 3° ē ibi accipe pāmbula p̄cedētia it̄terroga  
tōez r̄ t̄rūsionē. tria ḡ fac. qz p̄ponit cauetelas sūptas ex iter  
rogatō. 7° sumptas ex t̄rūsionē. 2° sūptas ex pāmbulicē.

rogatōe, 2<sup>a</sup> iūmpas ex rīmone, 3<sup>a</sup> iūptas ex pambulīs pcedētibus vtrāq; 2<sup>a</sup> ibi (Et ea que vident) 3<sup>a</sup> ibi (Elin āt eueniēdi) Līrcim<sup>m</sup> duo facit, qz pōndit qz ex itterrogatōe bō cautele pincipalr sunt sumēde, 2<sup>a</sup> docet tales cauteles sumere, ibi (Nā ad nullū) Dicit qz pīmū quodā mō sup, sumunt cautele ex eo qz oppones itterrogat, i, ex itterrogatiōe opponētis mā qz bō itterrogatiōem maxime accidit qz apie xcludam falsū vel iopinabile, C Notādū aut qz lā tā ex itterrogatiōe, qz ēt ex rīmone possint sumi cautele xdoncitate ad xcludendū falsūz iopinabile, pincipalr tñ sumunt bō cautele ex itterrogatiōe, iōt ad qz pīmū sumēda sūt talia ex eo qz opponēs itterrogat, C Deinde cū dicit,

**C**lam ad nullum determinatum propositum interrogare venantium est horum; nam vane dicentes peccant magis. Vanc autem dicunt quando nihil habent propositum.

### APITVLVM. IX.

**F**ALLITUR. CAPITULUM. 13  
Allsum autem in aliquo ostenderem  
et orationem ad inopinabilem duce-  
re; hoc enim fuit finis propositum  
sophisticus voluntatis.

**S**cđm cōm cōtinuatiōē postq; phue  
determinauit de meta redargutioē. In pte ista determi-  
nat de alijs metis, verūz qz in hac pte aliq; tradit de meta  
redargutioē; qz èr qz hic nō determinat de illis sōplicis p-  
tē, sed de alijs metis felij, pte qd; idem patet.

qs pñt cludi tales mete; <sup>1</sup>z solu dat qdñ idoneitates ad  
excludendū eas, <sup>2</sup>o possumus h̄ ca<sup>m</sup> alt continuare, dō q  
ph̄s in p̄cedētib<sup>m</sup> determinauit de siliis sophicis p̄ q̄s pol  
sunt cludi h̄ mete. In pte at ista ponit quādñ idoneitate  
ies t̄ quādñ cautelas p̄ q̄s aptius tales mete excludi pñt  
t̄ q̄ntor facit, q̄r p̄ ponit h̄ idoneitates ad excludēdū fl̄m  
t̄ iopinabile, <sup>2</sup>o ponit idoneitates ad nugatōe, <sup>3</sup>o ad solo<sup>m</sup>  
<sup>4</sup> o vltio ad redargutiōem, iisq̄ respectu ouiz metaꝝ po  
nunt h̄ idoneitates t̄ cautеле, <sup>2</sup>o ibi De facere at nuga  
tiōib<sup>m</sup> Holoecism<sup>m</sup> aut q̄le qd<sup>m</sup>, <sup>4</sup>o ibi Differet aut non  
pari Notadū aut q̄ forte iō vltimo ponit cautelas obser  
vietes mete redargutiōie, vt ondat q̄ finalis t̄ vltimata  
itēto sophiste ē redarguere, <sup>1</sup> Notadū ēt q̄ iō s̄l derer  
miat de meta falsi t̄ de meta iopinabilis, q̄ falsum t̄ iopi  
nabile plus vñr uenire q̄s aliae alie mete, vñp. n. vt cō  
siderat a logico accipiē sub rōne pbabilis, pbabile aute  
modicū vñ differre ab opinabili, sic etiā t̄ fl̄m cōsiderat  
logico sub rōne iprobabilis, t̄ q̄ iprobabile modicū differ  
ab iopinabili, cū s̄ sophista vñs amere dialectica, or se

**Dubitaret forte** aligs. qz vñ qz bcautela nilla  
sit. gcuqz. n. interrogat de ne  
cessitate interrogat de aliquo. z si d aliquo interrogat determina  
te interrogat. **D**dz qz l3 opozite interrogare de aliquo.  
illud in aliqd pót cē spāle z determinatus. vel generale z  
qz in determinatum; vt si vellem qz rere de lōgeuitate y  
te debem⁹ querere ineterminate z generalis vtrū aialia  
sint lōgeua. nō àt deberem⁹ spāl'r interrogare de aliquo ali  
spāl'r: vtputa de leone vtrū sit lōgeum. qz querēdo gene  
ralis cu ne fciat rīdens de quo aiali qz rere velym qz vane  
log: z necfciat ad gd dirigat sermones suū. ideo talis inter  
rogatio est veniaua falsi z inopinabilis. qz p eaz habem⁹  
idoneitez ad venandum z clouidendum falsum z iopi  
nabile. **D**einde cum dicit.

**C**Et interrogare multa quamvis determinatū  
sit ad quod disputat.

**C**ponit zam cautelā quod opponēs interrogare multa, quā uis determinatū sit propriūtū ad quod disputat. **C**Notādui





nā cū talia sint de intellectu eoz p se t p nullo mō possunt  
scipi inferiora qn dēt intelligere superiora: s; in accētib; r  
latinis nō sic respectu quoz accipit̄ intellectus q̄si scđarum  
semp ḡ loco hois pōt accipia al rōnale: qz ipsa essentia ho  
minis nibil è aliud q̄s rōnale alia al. n. rōnale ē diffō ho  
minis simpli t i o p additamēta: s; nō semplo symi po  
sum accipe natus canū. nō. n. est edē cēntia: as; t symi  
natus canū nō est diffō symi simpli: s; p addit. mētavt de  
clarari hz. 7. metaphysice. ex h̄ ḡ app̄z derisoria cē pōnē  
dientiū q̄ si spēs pcedat gen̄ est ibi nugatio: s; si sequat̄  
nō dicut. n. q̄ si dicim̄ hō alia nugatiōcm facim̄. S; di  
cendo alia hō nulla est ibi nugatio: s; B stare nō pōt. dice  
bar. n. q̄ alia rōnale. simpli est diffō hois: t est idē q̄o qdī  
tas et cēntia ei: t q̄ hō nō possit separari a p̄pria qdītate  
vel cēntia p̄ loco hois poterit accipit̄ aial rōnale ppter qdī  
expressio ē nugatio dicēdo alia hō q̄s dōo homo aial: nā  
cū dīf̄ aial hō. si pro hoie accipiat̄ aial rōnale idē erit q̄a  
rōnale: t qz statiz sic vđo. aial dīḡif̄ animali: valde expre  
sa est ibi nugatio: s; si dicat̄ hō aial. si pro hoie accipiat̄ aial  
rōnale idē erit q̄d rationale aial: B gnōn est ita exp̄la nu  
gatio. qz nō ita immediate aial taial iungunt̄. In poema  
tibus ḡ z in ornatis locutionib; ybi ppter aliquā venustas  
tem sermonis tolerari pōt locutionis aliquāl ip̄oprietates  
sustinet̄ h̄ locutio aial hō: t excusat̄ p figura q̄ dī appō: sec  
semp est ip̄opria. tuz qz est nugatia. tuz t̄ qz ibi duo sub  
stantia immediate t sine copulatiōe cōiungunt̄. p̄ ergo qz  
si spēs iungat̄ generis: s; B fiat p̄ pre ante: vt vđo hō al  
fīca et p̄pria: ut p̄pria hō: s; q̄t̄ p̄pria: ut p̄pria: ut p̄pria:

**L.18** magis in ipsius nuptiis ex p[ro]p[ter]e: ut si ut ho nuptiis  
p[er]bab[er]it. 7.metaph[ys]ice. vbi d[icitur] q[uod] si sym[bol]um e[st] sp[iritus] nasci. d[icitur] o[n]as  
nasus sym[bol]um: e[st] ibi nugatio. **C.** Esset aut[em] vltori[us] dubitad[u]m  
vtrū d[omi]nia addita generi faciat nugatiōem: s[ed] q[uia] B[ea]t[er]io  
**L.19** rem regnit intellectu[is] sp[iritu]alem locutu[is] h[ab]et in. 7.metaph[ys]ice. i[ste] in  
aliquid t[er]ps apponat. q[uia] si ibi xtingeret nos scribere B[ea]t[er]ia  
figua circa istam mām vnr[um] c[on]dimissi diffusii tradicerem[us].

**Ulterius forte** dubitaret aliis quo vez sit quo non id<sup>e</sup> significat nome quo dicitur ordo.  
Contra dicitur quo vt clarer potest sit in schola ybi solutus ad nugatio  
nem: significatio nois duplicite potest accipi, proprie, tem large, pre  
aut illud est de significatio nois quo dicitur pripar importat pro ipz,  
large aut tem materialr potest esse de significatio nois quo dicitur est  
dicitur intellectu eius, tem sic duplicite potest accipi significatio nois, sic  
duplicite veritatem hz quo non id<sup>e</sup> significat nome ordo: non si accipiat  
proprie nome non significat id<sup>e</sup> quo dicitur ordo, quo pronomen vel per  
terminum no*ī* portat ordo vel quo dicitur pplexus quo dicitur icomplexus. si  
vo accipiat significatio large: vt dicat significari pronomen  
quo dicitur intelligi pro ipz, tem non est exponedu quo nome non signi  
ficer id<sup>e</sup> quo dicitur ordo, quo non significat quo dicitur pplexus, potest tem quo dicitur pplexus  
est de intellectu aliquir termini: vt de intellectu symbol ena  
sus cante, accepta gra significatio large: vt si dicitur est de signifi  
cate termini quo dicitur intelligi pro ipm, exponedu est quo non idez  
signiat nome quo dicitur ordo; quo non idez significat nome quo se suptur  
quo in orone posuit vel alteri*ū* iunctus, non aliqd est de intellectu  
eium nois quo se sumptus quo non est de intellectu eir? vt ei alteri*ū* con  
iunctus, symbol non, dat intelligere nasum si non diungas naso. si  
tem iunctus sit ei non ylterius dat intelligere ipsom.

**Ulterius forte** dubitaret aligs. vtz idē signifi-  
cet nomē sumptū p se et iunctū  
alteri. vtq sic. qd cū semp nomē maneat idē semp yf idē  
significare. Dōm qd vt pz p habita qstū ad ea q sunt de in-  
tellectu non p se et p semp idē significat nomē p se et iunctū  
alteri: s qstū ad ea q sunt de intellectu scđario non idem  
significat spes p se accepta et iunctū generi: sicut nō idē signi-  
ficat accēs p se sumptū et iunctū subto et resert accipe rela-  
tiū p se: et vt e iunctū alteri relatio: qd vō dī qd semp idē

**E**st nōmē p se acceptū t alteri iūnctū ergo semp idem sūgnificat. **D**om qz idē sit nōmē nō in codez mō sumitur. iō non eodē mō signat. **D**eide cū dicit. **A**videtur autē facere nō facientes: q̄ siq̄ eo q̄ nō interrogāt si significat aliqd p se dictuz dupluz: aut nihil: t si aliqd significat: vtrū idē aut diuersum: sed cōclusionez dicunt statim: t videretur eo q̄ nomen idēz: sit idem t significare. **I**n pte ista oīdit quō sit nugatio appēter dicēs. q̄ oppo nentes vnr q̄nq̄ facere nugatiōem: nō in sunt facientes eo q̄ sup. in p̄n° disputationis non interrogāt si duplū. vel si aliqd aliud b̄ signifiet aliqd p se dictū aut nihil. t si signat aliqd vtrp̄ sup. q̄ se sumptū t iūnctū alteri signifiet idēz aut diuersum: iō sup. absq; tali interrogate: t absq; eo q̄ supponat q̄ idē signifiet nōmē p se sumptū: t iūnctū alteri: vel q̄ idēz signifiet nomen qd̄ oīstatim dicit p̄nē. statim iserit nugatiōem t excludit q̄ fuit nugatio dō du plū dimidij: t vnr b̄ dīrecto q̄ idē nomen sit duplū per se sumptū t iūnctū alteri. t q̄ idē nomen est v̄ idēz signifi care. **N**otādiū autē ḡvē p̄z p habita iō sit idē nomen du plū p se sumptū t iūnctū dimidij: iō q̄ non eodē mō ac cipit non codē mō signat: iō duplū p se sumptuz dat itelli gere oīmidij: iūnctū v̄ nō dat itelligere ip̄z. nisi q̄ in p̄n cipio disputationis supponat q̄ idē signifiet duplū per se sumptū t iūnctū alteri: dicendo duplum dimidij nō faci mus nugatiōem: iō videmur facere.

**Dubitaret forte** aligs. virus considerare de nuntiis spectet ad sophistam.  
Cōdōm q̄ erat ea q̄ sunt de consideratiōe aliq̄ sc̄iax fm̄ p̄p̄a p̄n̄ nō c̄isti artis; considerata tñ put̄ i eis rep̄i app̄etia et defecti sunt de cōsideratiōe sophiste, et q̄ nugatio aliquā sit, aliquā v̄ fieri et non sit; id nugatio sub hac ratione accepta pot̄ esse de consideratiōe sophiste, p̄hs q̄ v̄ consideret nugatio nez eē de consideratiōne sophiste; oīdit q̄ nugatio aliquā fit aliquā v̄ fieri et non sit.

**¶** Occidimus autem quale est dicitur.

**S**oloecismus sicut qualem qd est or-  
etum est prius.  
**I**n pte ista docet ducere ad metā solo-  
cismi, et duo facit, qz p ex pcedērib⁹ suppo-  
nit qd ē soloecism⁹, et bac suppōne facia  
exeg⁹ de intento, et ibi Est aut h⁹ face-  
re Dicit ergo qz quale qd ē soloecism⁹, dcm ē p̄sū, i. in p̄-  
cipio bni libri; dicebat, n. supra qz soloecism⁹ est fin locu-  
tioez barbarā logisare. Deinde cū dicit.

**E**st autem hoc et facere et non facientem videti; et facientem non videri.

**C**Exegē de itento. et tria facit. qz pō oñdit h̄ y s̄iderare de solo ec̄ismo pōt spectare ad sophistā. et ad dialecticū. z̄ oñdit quō magis ydonee possum⁹ dicere r̄sidentē ad solo ec̄ismū. 3⁹ qz v̄ eē magna c̄uenientia iter solo⁹ et figuraz aitionis dat d̄riam iter ea sc̄da ibi. **S**unt aut̄ oēs 3⁹ ibi. **E**t quodamō filis) Ad evidentiā p̄mit scienduz qz sic su  
zia dicebat de natiōe. et iō est de s̄ideratione sophiste

qu aliquid sit. aliquid vñ t nō sit. sic dñe possimus de folo eccl  
mo q̄ id est de s̄ideratōe sophiste. q̄ aliquid sit. aliquid vñ fie  
ri t nō sit. tria q̄ fāc. qz p̄ ppo<sup>q</sup> s̄ illa aliquid sit aliquid vñ fieri  
t nō sit. z qd̄ dixerat manifestat p̄ exēpla. <sup>3</sup> eū dicitis exlu  
dit h̄nez itentā. s. q̄ s̄iderare de folo ecclisimo spectat ad ar  
te sophicā cū in eo sit assignare appetitū t defectū. <sup>2</sup> ibi.  
(Quēadmodū cecilianus)<sup>3</sup> ibi (Ma<sup>m</sup>) ergo qm̄ t ars Dic  
q̄ ḡ e. i. s. h̄ solo<sup>m</sup> facere. z stting nō faciente solo<sup>m</sup> videri  
facere. t facientē nō videri facere. ¶ Deide cū dicit.  
**C**uemadmodum Cecilianus dicit: si fucus

fit secunde declinationis: nā qui dicit ficos maturas soloecismum quidez facit sūm illum: non videtur aut̄ pluribus: qui vero ficos videtur q̄dem sed non facit. codez mō si finis soluz masculini generis sūm quosdam: naꝝ qui dicit certā soloecismum facit sūm eos.

Manifestat qđ dixerat per exēpla dicēs, qđ sicut cecilia  
nus dicit, sicut ē scēde declinationis, t̄ declinat hic sic? bu-  
ius fici, nā si ita est ḡ dicit sic? maturas solo? facit fm illū,  
nō videat aut pluribus, qđ fm plures sicut est q̄rte declina-  
tionis; ppter qđ accusatiū? pluralis facit has sicut, fm er-  
go hūc modū videt ḡ bī dicat sicut maturas, subdit aut̄  
qđ ḡ dicit sicut maturas, vñ qđ fm plures qđ faciat solo?  
s̄z nō facit fm cecilianū, ponit aut̄; exempluz dicēs qđ si  
finis solū est masculini gnis fm quos dā, qđ gdā ita vñt, eo-  
dē mō, sup̄, poterit ibi xtingere soloecismus, nā ḡ dicit cer-  
tā finē soloecismū facit fm eos, q.s., ponit finē ēē masculi-  
ni gnis tm̄. C Norādū aut̄ phm tria dixisse de soloecis-  
mo, pmo qđ aliqui sit, scđo qđ videt nō sit, z̄ qđ sit r nō vi-  
det, fm B posuit tria ex: nā supponēdo opionez ceciliāni  
qđ dicit sicut maturas solo? facit; s̄z nō videt; qđ vñ dicit si-  
cos maturas videt; z̄ nō facit, sit ēē supponēdo qđ finis sit  
masculini gnis qđ dicit certā finez facit solo?; z̄ ēē vñ facere  
qđ finis ex mō plationis vñ magis sonare in masculinū qđ  
femininū. C Notādū etiā phm nō curare de ex: qđ sicut  
est scđe t̄ q̄rte declinatiois, ppter qđ accusatiū? plalis fac-

sicos & fiscos; si forte magis est scđe declinatiois vt stat p arboore; et magis quarte vt stat pro fructu; vel forte h̄ e t̄ an tiqua grāmaticā q̄ fiscus sit scđe declinatiois; vt stat p arboore. antiqui. dicebāt arbore fici. moderni aut̄ tā p arboore q̄ p fructu virtutē fici ut est quartē declinatiois. sic etiā t̄ finis nō est masculini ḡnūs m̄i; s̄z e ḡnūs incerti. declinat̄ eni h̄ic vel hec finis. Deinde cū dicit.  
Manifestūs ergo: qm̄i t̄ ars quedāz hoc pōt facere: eo q̄ multe orationes non colligentes solocessimū: vñr fillogizare velut in elechis.  
Ex dictis excludit s̄ nem intentā. nā si in solocessimo iuenerit appetitio t̄ defecto. q̄ alio fit et nō videt. alius videt nō fit. ma<sup>m</sup> est q̄m̄i ars qdā vt sophica pōt facere B. s. so locessimū eo q̄ multe ořoncs nō colliguntur. i.nō s̄t fillogizant̄ se solo<sup>m</sup>vident̄ ipsi fillogizare velut in elechis. q.v. q̄ sic de elechis appetitib<sup>bz</sup> eē ars sophica. sic de solo<sup>bz</sup> poterit

**B**ebitaret forte aliquis quo diuersimode h<sup>z</sup>  
siderare de soloecismo grā-  
matic<sup>e</sup> & sophista. **D**om<sup>g</sup> grāmatic<sup>e</sup> de soloecismo cō-  
siderat inquātū obuiat p̄p̄us p̄ncipus sive prop̄p̄us regu-  
lis ipsi<sup>t</sup> grāmatice. vñ ab eo sic diffinit<sup>g</sup> soloecism<sup>m</sup> est vi-  
tium in p̄textu p̄iuorū orōn̄is regulas artis grāmatice fa-  
ctum: si a sophista siderat soloecism<sup>m</sup> iquantū apparēter  
filozofia<sup>t</sup> & non vñ fieri & non fit.

**Ulterius forte** dubitaret alius, virꝫ spectet ad dialecticū p̄siderare de solo eis  
mo. **D**om q̄ cū sophista seruat dialecticę; s̄t quedā  
obligas eiꝫ et ȳ supra sufficiēter tangebat; ḡcqd spectat  
ad sophistā p̄siderare ȳtēdo et faciēdo spectat ad dialecti-  
cū p̄siderare tradēdo ar̄tē et doctrinā. ars ergo sophica po-  
test h̄ facere, qz p̄t appenter filio "solo". ars yō dialectica  
p̄t de h̄ tradere doctrinā et ar̄tē. **D**einde cū dicit.  
**S**unt aut̄ p̄c omnes apparētes solo eis  
s̄m hoc; et qm̄ casus neq̄ masculinū neq̄ femi-  
nīnum indicat; sed neutrum.  
**O**ndit quo magis cōmode; yl̄ quo magis appēter habz

fieri soloecism⁹. et tria facit. q̄ p̄mo ostendit q̄ magis appen-  
ter fit fīm neutrū gen⁹. scđo ex h̄ docet sillogizare et facere  
solo⁹. 3º docet īpm̄ cauere. 2º ibi (Dato ḡ sepe) 3º ibi (Q̄  
aut p̄mutatim) Circa p̄mū duo facit. nā p̄mo p̄ponit q̄d ī  
tendit. scđo assignat eam dicere. ibi (Nā h̄ malecīlinū) Dic  
ergo q̄ fere oēs appentes soloecismi sunt fīm h̄. fīm neut-  
rū gen⁹. q̄d significat q̄ hoc. t̄b̄ solo⁹ tūc sup. 2tingunt  
q̄i catus neḡ indicat masculinū neq̄ fe⁹. Iz p̄fundit trū-  
q̄i et indica neutrū. q.d. q̄i in casibus indicatib⁹ neutrū ge-  
nus potissimum 2tingit soloecism⁹. ( Deinde cū dicit.

**T**nam hic masculinum significat : hec autem femininum : hoc vero vult quidez neutrū significare. Sepe autem significat et illa utraqz : vt qd est hoc : calliopea : lignū : corsicus ergo masculini et feminini differunt casus omnes : neutrū autem alij quidem alij autem non.

**L** At signat cāz dicitur dicēs. qd h significat masculinū hec fē  
mininū. B vō neutrū vult significare. t subdit qd sepe neutrū  
signat vtrac illa. qd fundit tā masculinū qd fe<sup>m</sup>. vt sī  
querat qd ē B. pōt rñderi est calliopegia qd est fe<sup>m</sup>. vel lig<sup>m</sup>  
qd est neutrū. vel corise<sup>z</sup> qd est masculinū. t qr neutrū sic  
fundit qd genus. t ēt qd fundit casus. qd nō ita bz calus di-  
stinctos. vt masculinū nō. ideo apti<sup>r</sup> per neutrū fit soloe-  
cūmus appens. iō subdit qd masculini et feminini diffe-  
rū casus oēs. neutrū aut alij qd casus differunt. alij vō nō.  
**C** Notādū aut qd ly g masculinū tē. segunt ex pdictis: nā

**b** significat masculinū; **hec** femininū. **B** neutrum: **tū** in **B** pnoie hic hec hoc masculini et feminini sunt oes casus distincti. **qz** nūc sunt ibi duo casus designātes masculi "v' se minimū genus: **q** habeat silem terminatione<sup>z</sup>. In neutrō aut̄ non sic: **legiū** ḡ ex dictis ḡ masculini et fē<sup>z</sup> casus pñt dici differre oēs. neutrō vō ali⁹ gd̄ differūt. ali⁹ vero non. **C** Notandum ēt ḡ masculini et feminini dñr differre oēs.

caus: nō q̄ in oībus noīb̄ ita se habeat: sed q̄ B̄ p̄t forte  
tingere. in neutro aut̄ nūq̄ B̄ tingit. q̄ semp̄ noīatiūs  
accusatiūs & vocatiūs nueniunt: vel possim̄ d̄re & mel̄ q̄  
nō sunt aliḡ duo causi q̄ de nēcitate nueniāt: ex eo q̄ deſſe  
gnant mālū vel fēm̄: nā in talib̄ magis est nueniēta ca-  
uiū ex declinatioñe q̄cet ḡne. t̄ ide est q̄ in aliḡbus talib̄  
aliqui & noīatiūs cū vocatiō. aliqui & genitiū cūz dativ̄o.  
aliqui datiuū cūz ablatiō fīm̄ q̄ diuersimode varia-  
tur declinatio. vel fīm̄ ḡvarianf̄ ille grāmaticales regule.  
q̄c se ergo loquēdo masculini & feminini differūt casus oēs  
q̄c in talib̄ generib̄ fīm̄ q̄b̄ sunt nō bābes aliq̄ nuenien-  
tia cauūi: in neutro ē q̄c se loquēdo cōueniūt aliḡ causi:  
q̄c neutrū genus fīm̄ q̄b̄ sūndit noīatiūs accusatiūs &  
vocatiūs: qd̄ p̄z: qz in oībus ḡnibus neutrū salte rep̄t cō-  
nētiēta hoc cāuiū. Deinde cū dicit.

**D**ato ergo sepe hoc fillogizat quasi dictum sit hunc; similiter et alium casum pro alio. Paralogismus autem sit: eo quod commune sit hoc plurimum casuum: nam hoc significat quandoque quidem hoc: quandoque autem hunc.

*Docet filologizare solo<sup>m</sup> dicēs. q̄ sepe dato h̄. i. dato noīa  
tiuo fillogizat q̄s dcm̄ sit h̄nt. i. quasi dat<sup>m</sup> vel dictus sit ac  
eiusatu<sup>m</sup>. subdit aut̄ q̄ silt̄ sup̄. 2<sup>m</sup> filologizare aliuz casum p̄  
alio. ē q̄ h̄ doctrina q̄ possim<sup>m</sup> 3<sup>m</sup> neuro facere solo<sup>m</sup> filio  
gizādo vnu castum p̄ alio. assignat aut̄ h̄ causaz dicēs. q̄  
galogism<sup>m</sup> fit i talib<sup>m</sup> eo q̄ h̄. i. eo q̄ gen<sup>m</sup> neutz<sup>m</sup> sit cōc plus  
casuū. iō ait q̄ h̄. i. gen<sup>m</sup> neutrū: q̄nq̄ qdē significat h̄. i. no  
minatiū: q̄nq̄ aut̄ significat hic<sup>m</sup>. i. accutatiū: nam istos  
duos casus nominatiū. i. t̄ accutatiū neutrū semper habeb<sup>m</sup>  
consumiles. C Deinde cū dicit,*



documentis; ita q̄ essent qnq̄ cauī sumptū ex mō interrogādi r̄ r̄ndētū quorūcūq̄ p̄ma est lōgitudo. z̄ festinatio. z̄ ira vel p̄tēto. 4̄ p̄mitatio sine interrogatio. 5̄ occulta

io. Sz sic distinguēdo has cauelas. 4̄ nō p̄p̄ ponet in

nūmero cūz 5̄; s̄ le b̄ebit ad eā s̄c̄ min̄ cōe ad magis cōe.

nā oīs iricā ē qdā occulta. 5̄ nō uertit. Deinde cū d.

Ad obuiantes autē quecumq̄ opinātur esse

ad orationem; et negatione interrogandū ve-

lut contrarium velit sumere: aut duabus etiāz

ex equo interrogatio facere: nāz cūm dubiū

est quid velit sumere: minus graues sunt.

Ex mō interrogādi venāt cauelas: nō r̄ndētes cōr̄: s̄ spāl̄ h̄ discolos z̄ p̄terios. z̄ qnq̄ fāk̄ z̄ qnq̄ tales cau-

elas ponit. z̄ ibi. Et qn̄ in p̄tib̄. z̄ ibi. Et in qb̄ non

oē. 4̄ ibi. Et ad sumēduz ppōne. 5̄ ibi. Valde autē

z̄ sepe. dīc ḡ q̄ ad obuiantes. i. h̄ obuiantes: s̄ue h̄ discolos

z̄ p̄terios: q̄ nō intēdūt nisi h̄de interrogadūz est qnq̄ op̄inā-

fan̄ cē ad ofonez. i. ad ppōstū ex nega. i. p̄nega. v.

velut si oppōnes velit h̄iu illoz q̄ p̄ponit. aut si nō iter-

rogādū ex nega. v. debem̄ facere interrogatio ex equo

i. p̄ disiūctionē: vt nēciāt r̄ndētes ppōm oppo. v. subdit

cām hui. d. q̄ cūz dubiū est gd̄ velit sumere oppōnes mi-

nus graues fūt r̄ndētes ad ipediēduz r̄ndēte z̄ facilī cō-

cedunt. ppō. Notādū autē hāc cauelā spāl̄ eē tra-

discolos q̄ nō r̄ndētū nisi h̄de. tales q̄ cū ignoāt gd̄ ve-

lim. nō s̄i ita graues ad r̄ndēduz ppō. Deinde cū d.

Et quādo in partib̄ dedit aliquis singulare

inducēti vniuersale: sepe non interrogandūz:

sed vt concessē vtendū.

Ponit sc̄dāz cauelā: z̄ duo facit: q̄ p̄ facit qd̄ dc̄m est. z̄

assignat cāz dc̄i ibi. Nā qnq̄ z̄ ip̄. dīc ḡ q̄ qn̄ r̄ndētes ali-

gs dederit siḡ i p̄ib̄. i. alib̄ p̄ticlarib̄ r̄ndētūle. i. op-

ponēt q̄ itēdūt p̄ inductionē z̄cludere vle sepe. z̄ freq̄nter

nō ē interrogadū ip̄ vle. Sz vtēdū ē eo tanq̄ cēsto: vt si

cesserit r̄ndētū q̄ equis: bō. leo. asin. spirāt nō ē interrogadū:

vtr̄ multa z̄cedēda sint p̄t̄: dō. h̄ sic interrogā-

re vtr̄ multa z̄cedēda sint p̄t̄ aut pauca. nā si nece est al-

terā p̄t̄ dare pp̄ h̄iu assūptūz: magis videbunt multa

esse z̄cedēda. Notādū at hāc cauelā potissimē locuz

b̄e qn̄ pp̄ q̄ oppōnes pbare itēdūt est pbabile. q̄

z̄ h̄iu: qd̄ est ip̄z r̄ndētū assūptūz iuxta ipsuz facit illud

apparere magis ip̄probabile. Deinde cum dicit.

Hām quandoq̄ putant z̄ ipsi dedisse: z̄ au-

dientibus videtur propter inductionis memo-

riam velut non interrogara stulte.

Assignat cāz dicti. nā q̄ oīa sing. nō s̄i enumerabilia

videb̄ sufficere iducere in alib̄ z̄ z̄cludam. vle: imo sic

faciēdo: aliq̄ latz tā r̄ndētes. q̄ audientes: iō ait qnq̄ q̄ ipsi r̄ndētes putat dedisse. i. z̄cessit vle z̄ audientib̄ pp̄

memoria iductiōis vidēt oīa p̄t̄: ese z̄cessit velut nō

interrogata stulte. i. efficaciter. Notādū at q̄ z̄ audi-

tōres z̄ r̄ndētes nō semp̄ fūt tāte iductio: vt possint vide-

re q̄ iductio est efficax: z̄ valet i oīb̄ singulariib̄: z̄ qn̄ nō.

iō est cauelā sōph̄. q̄ cū induxerim̄ in alib̄ singulari-

bus: abiq̄ co p̄ iducam̄ in oīb̄ dicim̄ z̄cludere vle: q̄

tūc r̄ndētes z̄ audientes d̄ memorā iductiōis feē: z̄ q̄ cre-

dunt illa singularia nō ēc̄ interrogata stulte z̄

efficaciter putat z̄cessit esse ipsum vle. Deinde cum dicit.

Et in quibus non nomine significantur vni-

uersale: sed similitudine vtendūz ad hoc quod

expedit. Latet enim similitudine pluriq̄.

Ponit tertia cauelā. o. q̄ si volum̄ aliq̄ pbare in his

in qb̄ vle nō significat vno noīe vtendū est similitudine. i.

circulocu. ad hoc q̄ expedit z̄ subdit cāz: q̄ similitudo ple-

rūḡ later. Notādū aut q̄ loḡ p̄ circulocutionē temp̄

intricat negocium z̄ obnubilat r̄ndētē: pp̄ qd̄ ista caute-

matiā z̄cludendo ex illis ergo h̄ si conclusiones ille nō

sequuntur ex premisis.

**S**ophisticuz aſit z̄ posito inopinato p̄ bare h̄ qd̄ videb̄ respōdere p̄posito eo qd̄ videb̄ ex principio: z̄ interrogationē talū sic facere: vt̄ tibi videb̄. Necesse est. n. si sit interrogatio ex qb̄ filologism̄ est: aut elēchum: aut inopinabile fieri aut sile clencho: cum dat quidem clenchi: cuz autem non dat: neq̄ videri facetur inopinabile: cum vero non dat: videri autem facetur clenchi simile.

Positis cauelas sūptas respectu r̄ndētū sciētū: z̄ q̄tū oī facit sūm̄ ḡ q̄tūr̄ cauelas ponit. z̄ ibi. Oz̄ ē ab ora tiōe. 3̄ ibi. Conādū aut qnq̄. 4̄ ibi. Ad eos aut. p̄ talis: q̄ r̄ndētes cū redarguit̄ faciūt duplex: si debeat accidere redargui. Et interrogantib̄ vtēdū quādoq̄ hoc h̄ istātē: si sic qd̄ accidit: sic aut nō quoniā sic sumplūt quid cleo-phon facit in mandrabulo.

Ponit cauelas sūptas respectu r̄ndētū sciētū: z̄ q̄tū oī facit sūm̄ ḡ q̄tūr̄ cauelas ponit. z̄ ibi. Ad eos aut. p̄

talib̄: q̄ r̄ndētes cū redarguit̄ oīone si debeat p̄ illārōnē ac-cidere eis redargui. sic z̄ interrogantib̄. i. opponētib̄ vtēdū est h̄. i. hac cauelā h̄ istātē: i. h̄ r̄ndētes q̄ istātē distingue- do. qn̄ sic qd̄ accidit. i. vñ. sic at in alio sensu nō est verū. h̄ eos ḡ qui sic distinguit̄ oppōnes dō. d̄r̄: qn̄ sic sūp̄t. i. sūp̄t illā orōnē in illo sensu in q̄ r̄ndētē negat eā: vt̄ Cleo-phon facit in mandrabulo. i. docet facere in illo lib.

No- tādū ḡ cauelā sōphicā cē q̄ r̄ndētē distinguit̄ oīone ne redarguat: q̄ oppōnes dicat se accepisse oīone illā in illo sensu in q̄ r̄ndētē negat eā: ex quo appet cauelā illā re-spicere r̄ndētes sciētē: q̄ sciētū est cognoscere multipli-cates orōnē. Rursus h̄ cauelā sūt ex dat̄ r̄ndēte: q̄r̄ distin- illā sua cauelos nos gerim̄ h̄ ip̄m. Deinde cū d.

Oportet etiā abstinentēs ab oratione reliq̄ ar-gumenta incidere: z̄ respondentē si presenserit prius instare z̄ predicere.

Ponit sc̄dāz cauelā: q̄ qn̄ vidēt r̄ndētē z̄ē doctū: qd̄

ex dc̄is ei. p̄ possim̄ p̄cip̄: tē in disputādo h̄ ip̄m oī multo-tiēs eē subtilētēs. i. recēdētēs ab orōnē. i. p̄p̄o. z̄ iter- cide reliq̄ ar̄ r̄ndētē: q̄ si oppōnes p̄fēt̄. i. si p̄s̄ sensit illā ar̄ oī p̄s̄ itēdēre z̄ p̄cedēre r̄ndētē r̄ndētē: vt̄ fort̄ arguat h̄ ip̄z.

Notādū at h̄ cauelā i h̄ sūstērē: q̄r̄ cē arguim̄ in aliq̄ mā: z̄ p̄cip̄. q̄ alique cauelos r̄ndētēs debem̄ illas cauillati-ones pdicere: i. istare z̄ remouere eas. nā l̄z i hoc videam̄ recedere a p̄posito: q̄r̄ itērūp̄m ar̄: i. t̄n ē p̄tēmittēdū: q̄r̄ validī arguemus h̄ r̄ndētē. Ex q̄ appet hac cauelā ma-

xime cē vtēdū h̄ dc̄s: q̄r̄ tales ē valide arguēdū: i. p̄p̄s̄ime h̄ eos q̄ sūstērē cauillose r̄ndētēs debem̄ illas cauillati-ones pdicere: i. istare z̄ remouere eas. nā l̄z i hoc videam̄

recedere a p̄posito: q̄r̄ itērūp̄m ar̄: i. t̄n ē p̄tēmittēdū: q̄r̄ validī arguemus h̄ r̄ndētē. Ex q̄ appet hac cauelā ma-

xime cē vtēdū h̄ dc̄s: q̄r̄ tales ē valide arguēdū: i. p̄p̄s̄ime h̄ eos q̄ sūstērē cauillose r̄ndētēs debem̄ illas cauillati-ones pdicere: i. istare z̄ remouere eas. nā l̄z i hoc videam̄

recedere a p̄posito: q̄r̄ itērūp̄m ar̄: i. t̄n ē p̄tēmittēdū: q̄r̄ validī arguemus h̄ r̄ndētē. Ex q̄ appet hac cauelā ma-

xime cē vtēdū h̄ dc̄s: q̄r̄ tales ē valide arguēdū: i. p̄p̄s̄ime h̄ eos q̄ sūstērē cauillose r̄ndētēs debem̄ illas cauillati-ones pdicere: i. istare z̄ remouere eas. nā l̄z i hoc videam̄

recedere a p̄posito: q̄r̄ itērūp̄m ar̄: i. t̄n ē p̄tēmittēdū: q̄r̄ validī arguemus h̄ r̄ndētē. Ex q̄ appet hac cauelā ma-

xime cē vtēdū h̄ dc̄s: q̄r̄ tales ē valide arguēdū: i. p̄p̄s̄ime h̄ eos q̄ sūstērē cauillose r̄ndētēs debem̄ illas cauillati-ones pdicere: i. istare z̄ remouere eas. nā l̄z i hoc videam̄

recedere a p̄posito: q̄r̄ itērūp̄m ar̄: i. t̄n ē p̄tēmittēdū: q̄r̄ validī arguemus h̄ r̄ndētē. Ex q̄ appet hac cauelā ma-

xime cē vtēdū h̄ dc̄s: q̄r̄ tales ē valide arguēdū: i. p̄p̄s̄ime h̄ eos q̄ sūstērē cauillose r̄ndētēs debem̄ illas cauillati-ones pdicere: i. istare z̄ remouere eas. nā l̄z i hoc videam̄

recedere a p̄posito: q̄r̄ itērūp̄m ar̄: i. t̄n ē p̄tēmittēdū: q̄r̄ validī arguemus h̄ r̄ndētē. Ex q̄ appet hac cauelā ma-

xime cē vtēdū h̄ dc̄s: q̄r̄ tales ē valide arguēdū: i. p̄p̄s̄ime h̄ eos q̄ sūstērē cauillose r̄ndētēs debem̄ illas cauillati-ones pdicere: i. istare z̄ remouere eas. nā l̄z i hoc videam̄

recedere a p̄posito: q̄r̄ itērūp̄m ar̄: i. t̄n ē p̄tēmittēdū: q̄r̄ validī arguemus h̄ r̄ndētē. Ex q̄ appet hac cauelā ma-

xime cē vtēdū h̄ dc̄s: q̄r̄ tales ē valide arguēdū: i. p̄p̄s̄ime h̄ eos q̄ sūstērē cauillose r̄ndētēs debem̄ illas cauillati-ones pdicere: i. istare z̄ remouere eas. nā l̄z i hoc videam̄

recedere a p̄posito: q̄r̄ itērūp̄m ar̄: i. t̄n ē p̄tēmittēdū: q̄r̄ validī arguemus h̄ r̄ndētē. Ex q̄ appet hac cauelā ma-

xime cē vtēdū h̄ dc̄s: q̄r̄ tales ē valide arguēdū: i. p̄p̄s̄ime h̄ eos q̄ sūstērē cauillose r̄ndētēs debem̄ illas cauillati-ones pdicere: i. istare z̄ remouere eas. nā l̄z i hoc videam̄

recedere a p̄posito: q̄r̄ itērūp̄m ar̄: i. t̄n ē p̄tēmittēdū: q̄r̄ validī arguemus h̄ r̄ndētē. Ex q̄ appet hac cauelā ma-

xime cē vtēdū h̄ dc̄s: q̄r̄ tales ē valide arguēdū: i. p̄p̄s̄ime h̄





Liber

**C**hā vt corrigit qdā nibil. pdest:nō.n.coriscā  
aut̄ esse musicū t̄ nō musicū; sed hinc coriscū  
musicuz; t̄ hunc coriscū nō musicuz.

**C**Assignat dce positiōis modū. d. q̄ modus fīm quez gdā corigūr̄ dcāz pōnē nibil. pdest. aut. n. coriscū nō ēē musi cū r nō musicū; s̄z hūc coriscū ēē musicū. hūc āt coriscū nō musicuz. erat ḡmodus ponēdī pōnēz pdcās q̄ vā d̄dictio erat i teris singlariib⁹ ab⁹ s̄upti. s̄z nō erat vā Ȑdcō i singla rib⁹ teris determinatiq̄ p̄no "dēm̄lī". ponebat. n. nō esē ce⁹⁹⁹ coriscū ēē musicū; t̄ coriscuz c̄ nō musicuz. q̄ ibi erat Ȑdcō vā r̄ vā redarg. x̄cedi t̄n poterat hūc coriscū ēē musicū. hūc āt coriscū nō ēē musicū; q̄ ibinō ē vā Ȑdcō.

**Dubitaret** forte aliga vii moti fuerint dci p̄bi eg  
uocationē scām in reb⁹ visibilib⁹ siue  
in teris singularib⁹ posuerunt magl b̄c rōne ſdictiōis q̄ i  
teris cōib⁹. [C]dōz ḡ oia equo ipedit ūdcōnē. iō dci p̄bi  
a vitate deuinarūt po⁹ equo<sup>neq̄</sup> eī vez elēchū suie b̄ pone  
rēt in teris singularib⁹. siue i cōib⁹: tñ aliq̄ motūt b̄c po  
tueruntq; l̄z nō sit vā ūdcō vbi cūq; ē equo<sup>neq̄</sup> plib⁹ tñ modis  
ipedit rō ūdcōnis in teris cōibus q̄ in singularib⁹: qđ sit  
p̄z. nā ūdcō nō ſolū ipedit q̄n dictio ē mltip⁹. l̄z etiā q̄n b̄z  
ples cās vīat: vt hō cur<sup>t</sup> hō nō cur<sup>t</sup> nō ſunt ūdi<sup>neq̄</sup>. dato  
ḡly hō nlllo<sup>t</sup> ſit equocū. qđ. n. hō pōt ſuppo<sup>t</sup>, p diversis  
hoib⁹: vt p hoie currēte nō ē ḡly hō ſit equocū  
ſz q̄z hō ples cās vi<sup>neq̄</sup>. In teris gr̄e cōib⁹ pr̄ ipediti ūdcō pp  
equo<sup>neq̄</sup>, z pp ples cās vi<sup>neq̄</sup>. ſed i teris singularib⁹ nō ipedit  
nisi pp equo<sup>neq̄</sup> ſolum. iō forte dci p̄bi xcesserit egucatio  
nē facere elēchū in teris singularib⁹ z nō in cōibus.

**Elterius** forte dubit<sup>et</sup> aligs q̄ motio moueri poterat dci phi dōo ̄di<sup>ma</sup> eē. corise<sup>c</sup> currit: corise<sup>c</sup> nō currit: nō iñ cē ̄di<sup>ri</sup>. h̄ corise<sup>c</sup> cur<sup>h</sup> cozise<sup>c</sup> nō currit. C Dōz<sup>c</sup> forte dci phi credebat q̄ ḡn̄ cozise<sup>c</sup> ab<sup>e</sup> sūp<sup>i</sup> i vna ofone stat p vno signi<sup>o</sup> q̄tūcūq̄ sit equocis in alia ofone: si ab<sup>e</sup> sumat sp stabit p eodez signi<sup>o</sup>. h̄ si ̄ba tur per pno dem̄fati<sup>m</sup> rōne ̄dcōnis poterit stare in yna ofone p vno signi<sup>o</sup>: i alia p alio. iō vt dicebat corise<sup>c</sup> currit et corise<sup>c</sup> nō currit sū ̄di<sup>ri</sup>: q̄ corise<sup>c</sup> vrobiq̄ p eode signi<sup>o</sup> supponit. si sū addat sibi pno dem̄fati<sup>m</sup> tolili ̄di<sup>ctio</sup> pp cāz quā dixim<sup>u</sup>. q̄ at B motin<sup>s</sup> et B modus po<sup>b</sup> nō sit bon<sup>s</sup> statim patebit. C Deinde cum dicit.

**C**um eadē erit oīo coriscū vī hūc coriscū musi-  
cū eē vī nō musicū; quod siml affirmāt vī ne-  
gāt; sed fortasse nō idē significat; nā nec illic no-  
men; quare in aliquo differre.

**I**mprobat modū: et duo facit: quod p<sup>r</sup> improbat modū p<sup>d</sup>i-  
ctū: si pno<sup>m</sup> dem̄fati<sup>m</sup> addat ytric<sup>s</sup> pri: v<sup>l</sup> ytric<sup>s</sup> oroni.<sup>z</sup>  
iprobat h̄ si addat alteri tñ.<sup>z</sup> ibi. (Si at huic.) dīc q<sup>r</sup>  
eadē erit o<sup>r</sup> o dōo. coriscū yl būc coriscū ēē musicū: vel ēē  
nō musicū: eadē. s. ē q̄tū ad h̄dōne. iō subdit q<sup>r</sup> sit. s. s. t.  
affirmat v<sup>l</sup> negat. q. d. q. affir<sup>r</sup> z neg<sup>r</sup> in corisco ab<sup>r</sup> sūpto  
z determinato p<sup>r</sup> pno<sup>m</sup> dem̄fati<sup>m</sup>. nō dīt: s. q̄l similit<sup>r</sup> se h<sup>r</sup>  
z ne alijs crederet q<sup>r</sup> appō pnois dem̄fati<sup>m</sup> nullā dīsia fa-  
ceret: subdit q<sup>r</sup> forte nō idē sig<sup>r</sup> o<sup>r</sup> o sup. si sumat cū co-  
risco sūpl̄r: z cū corisco apposito pnoi. nā nec illō nō q̄l  
dicat: q<sup>r</sup> sic h̄ no<sup>r</sup> corise<sup>r</sup> sūptū sūpl̄r: z cū pnoie nō idē  
sig<sup>r</sup>: sic nec o<sup>r</sup> in q<sup>r</sup> ponit corise<sup>r</sup> sūpl̄r: z corisc<sup>r</sup> cū pno  
mine nō idē sig<sup>r</sup>: q̄re l̄ aliq<sup>r</sup> dīt. (Notādū q<sup>r</sup> bas orones  
corise<sup>r</sup> currit. corise<sup>r</sup> nō currit: z h̄ corise<sup>r</sup> currit: h̄ corise<sup>r</sup>  
nō currit. differre z nō differre. differunt. n. aliq<sup>r</sup> q̄tū ad si-  
gnificatiū: q<sup>r</sup> aliq<sup>r</sup> sig<sup>r</sup> h̄ corise<sup>r</sup> q̄ corise<sup>r</sup> ab<sup>r</sup> sūptū: nō tñ  
differunt vt spectat ad ppo<sup>m</sup>: q<sup>r</sup> vtrōbiq<sup>r</sup> equocationē i-  
pedī elenches h̄ dictio. (Deinde cum dicit.

**S**i autem huic quodam simili dicere coriscum assigneret; illi autem addatur aliquem aut hunc; itemque non nisi bilis magis alterius; ut ratiocinibus non nihil differt.

**C**Improbat p̄dēm̄ modū si pho<sup>m</sup> demfat<sup>m</sup> addat alteri  
ppōni tñm. d. g. si huic. i. si in yna pte vel in yna orōne as-  
signet dñe. i. dicat coriscū simplr. illiauit. i. alteri orōni ad-  
dat aliquē vel hūc: vt dicat aliq̄ corisc<sup>m</sup>: aut h̄ corisc<sup>m</sup>. in-

autemque yetur. ut dicit magis coram iudicis et ceteris am-  
conuenientibus est super. si pp̄ h̄ credat fieri dicitur in h̄ dicendo. iō sub-  
dit. nihil. n. magis alteri. vtrolibz. n. nihil differt. si nō sit  
d̄ria iō h̄d̄ addēdo pnō vtrolz. i. ad vtrāq; p̄tē nō magi-  
pl̄ min⁹ fieri talis d̄ria: addēdo pnō alteri. i. alteri p̄tē tñ.  
**Dubitaret** forte aliga. vtz sp̄iedat h̄d̄c p̄ apposi-  
tionē pnois. (Dōz q̄ tota cā q̄ acci-  
dir talia dubitata accinī. q̄ determinatioē pnois. (Sci-

**Bubitaret** forte augs. vii speciali bato gappoli  
tionē phnois. **Dōs q̄ tota cā q̄ acci-  
dir talia pubitao acciētū p̄ determinatiōez phnois. **Sci-****

dit talis dubita<sup>o</sup> accipit pp determinatioe<sup>z</sup> pnois. Sci  
endū igī<sup>z</sup> quod si c termio sel<sup>supto</sup> nō<sup>z</sup> vti eg<sup>c</sup>. ita determi  
natione pno<sup>ca</sup> sel<sup>accepta</sup> nō<sup>z</sup> vti eg<sup>c</sup>: t max<sup>e</sup> si sit deter

miatio ad oclz. dicēdo. n. h̄ corise<sup>fm</sup> vñā deter<sup>cnem</sup> pn<sup>cas</sup>  
n̄ s̄ significare nisi vñā coriscū: s̄ qz h̄ n̄ ob<sup>ce</sup> qz aliq̄ noie  
sel̄ sup̄o n̄ s̄ vti eg<sup>ce</sup> n̄ ē ver<sup>ce</sup> elēch<sup>ce</sup> n̄ vñā ūdcō i teris eg  
noel. sic n̄ ob<sup>ce</sup> qz dter<sup>ce</sup> pno<sup>ca</sup> sel̄ sup̄o n̄ s̄ vti eg<sup>ce</sup>. ipedit  
tñ̄ ūdcō: tñ̄ n̄ ē ver<sup>ce</sup> elēch<sup>ce</sup> s̄ i addat al̄ terio<sup>ce</sup> terio eg<sup>co</sup>  
forte dubitaret alias fz ad magl ipedit

**Elterius** forte oblitabitur auctoꝝ pꝫ gd magis specit  
hdcꝫ: vel hz noꝫ sūptū similitudinē: vel sūptū  
cū addiꝫ pnoꝫ. **C** hōz q̄ in terio eḡ duo ē 2sidare. v.  
v. nam cōsiderat q̄ si sūptū sūptū p̄t p̄t

platioēz ipaz z rela<sup>nem</sup> p itellz i sua sig<sup>a</sup>; z vt sup<sup>a</sup> dicebat  
cſtū ē ex vi platiōis ter<sup>e</sup> eg<sup>o</sup> bz sua sig<sup>a</sup> p modū coplatiū.  
Is cſtū ad relatioēz p itellz bz ea p modū diſuictū; qz ter-  
mio ſel ſumpto nō ſaz vti eg<sup>o</sup>. bz i terio equoco deteriatō p  
pno<sup>a</sup> demiatū eſt ibi z<sup>a</sup> ſide<sup>a</sup>, yz, platiōez relonez per  
itellsm; z dteria<sup>nem</sup> pno<sup>cam</sup>. Lū ḡq̄rit vtz magis ipediat  
bz̄cō pno<sup>a</sup> equocū ſuptū ſimplr: vel cū ei addit<sup>a</sup> pno<sup>a</sup> de-  
mīa. oðm p ſimplr z ex vi platiōis vtrobiq̄ ipediat: tñ

q̄tis ad aliq̄d h̄it̄ se s̄c excep̄t̄ & excessia nā si rela<sup>o</sup> p itell̄z  
referat ad idē signaturz exp̄ssior ūdcō e p additionē pno-  
sticā q̄ sine additidē. nā si corisus currit: & corise<sup>n</sup> nō cur-  
rit: accipiat p eodez corisco exp̄ssior erit ūdcō. dōo h̄ cori-  
se<sup>n</sup> cur<sup>n</sup> h̄ corise<sup>n</sup> nō cur<sup>n</sup>: q̄r magis fit determini<sup>o</sup> ad eūdes  
corisū p relatiōez: p itell̄z: p deteriatiōez pno<sup>cam</sup> q̄: p re-  
lationē tñiz si intelligat p alio corisco erit exp̄ssi<sup>i</sup>pedit<sup>um</sup>.  
nā exp̄ssi<sup>i</sup> ipedit ūdcō dōo. h̄ corise<sup>n</sup> cur<sup>n</sup>. h̄ corise<sup>n</sup> nō cur<sup>n</sup>.  
si ad ocz z ad sensū accipiat ali<sup>n</sup> tal<sup>n</sup> corise<sup>n</sup> q̄ si soli ac-  
cipiat ali<sup>n</sup> corise<sup>n</sup> p relatiōez h̄ itell̄z. cū gadditio pnois  
aliqñ faciat ad exp̄ssi<sup>i</sup> ipedit ūdcōns. iō forte paci pbi  
moti fuerit ad dōz q̄ in reb<sup>n</sup> singularib<sup>n</sup> & visibil<sup>n</sup> per  
ter<sup>m</sup> equocū fit ver<sup>n</sup> elench<sup>n</sup>: & nō ipedit ūdcō p talē ter<sup>m</sup>  
nisi sumat cū additioe pno<sup>ca</sup>: sed tale motu insufficiēs fuit  
q̄r v<sup>r</sup> p<sup>r</sup> p iā dicta simplici lo<sup>bo</sup> additio pno<sup>ca</sup> nec tollit nec  
idū ūdcōne. fac tñ ad q̄dā exp̄ssionez sic fac ad exp̄ssi<sup>i</sup>  
ipeditioz cū accipit dictio equo p alio significato: sic  
talis additio facit ad exp̄ssioz ūdcōne: cū termin<sup>n</sup> equi  
uocis pro eodez significato supponit.

**N**on autem differt sed quod dubium quidem est qui non determinauit amphiboliā: utrum redargutus est vel non. Cōcessū est autem in disputationib⁹ dividere: manifestū quoniam non determinantez dare interrogationē: si simpliciter peccatuz est: quare et si non ipse: tamen disputatio redarcute similis est.

<sup>1</sup> Posita p̄dicta pōne erronea: t̄ iprobata ea: i<sup>st</sup> pte ex ipro-  
batiō ei<sup>us</sup> o<sup>pt</sup> vēz eē qd̄ sup̄ dixerat. v. m̄l̄t̄pli<sup>us</sup> distin<sup>ctio</sup>  
eē. nō qd̄ redarguāt. z. qd̄ vñr redargueret: t̄ dub<sup>m</sup> faciūt an  
redarguāt. z. qd̄ fac̄t. qd̄ p̄ dicit talia distingueāda eē: qd̄ vñr re-  
dargueret: t̄ dub<sup>m</sup> faciūt an redarguāt. z. t̄ crepat nō disti-  
ngueāda. z. declat qd̄ sup̄ posuerat. z. ibi. (Accit at sepe.)  
ibidem. Si aut̄ duas iter<sup>es</sup>. dicit ḡnō at sup̄. ē illa d̄ris inter-  
no<sup>m</sup> sup̄iū simpli<sup>r</sup>: t̄ sūptū cū pno<sup>s</sup>; sic p̄dcī phī dicebāt: v̄l  
p̄t melius st̄inxari sic. nō aut̄. i. nō aut̄. distingue  
oronez equocā vel multiplicē: qd̄ talia faciat vēz elechuz  
v̄l p̄dcī phī faterēt. i. mo talia distingueāda sūt nevidēant re-

## Secundus

dargnere. *io* ait q̄ *Xe*c<sup>us</sup> ē in *disputatiōib*<sup>9</sup> r̄dētē dīni-  
dere. i. *distinguerē multiplex*: q̄ ille q̄ nō dētermīnauit. i. q̄  
nō distinxit amphi<sup>10</sup> vel qđcūq̄ alīud multiplex de quo  
itterrogat dubi<sup>11</sup> est v̄t̄ redargūt̄? sit vel nō. videſ̄ enī esse  
redargūt̄? q̄ cauēndū est ēt̄ videri redargūt̄: i. sc̄ludit̄  
aliq̄ mā<sup>12</sup> est q̄ v̄t̄ est ēt̄ malū ēt̄ para ēt̄ accidēt̄.

**C**Si ergo nō rectū ad duas interrogatiōes vñā rñſiōne, pbare sūere simp̄lī: manifestū qm̄ nūllicozq̄ equoca sūit puenit rñdere simpliciter.  
**C**Locludit hñz itentā. d. q̄ si nō rectū est ad plures interrogatiōes, pbare sumere simp̄lī. i. exigere simp̄lī: vt hab̄s greca correctio. ma<sup>m</sup> est qm̄ nulli cozq̄ sunt equoca p̄ rñdere simp̄lī vñica rñſiōne. **C**Deinde cū dicit.

**C**Hecc si d'ob' verū sit vt volit qdā: nibilem  
b' differt q̄ si iterrogasset corsē t' callias vtz  
domi sint; yl' nō domi sine pntib' ytrisq; sine

**C**onstituit autem lepe videtes amphibolias pigre-  
scere diuidere; eo q̄ frequenter talia pponant:  
ne ad omnia videant̄ graues esse. Heide nō pu-  
nctum, ne omnium phisicū virū nichil, nūc  
nō pñtib⁹: vtriqz. n. propositiones plures.  
**C**onstedit q̄ nō solū ad multiplū q̄cūq̄ mō sūptū nō d̄ re-

spōderi vñica rī<sup>nc</sup>; s̄t si m̄lplex vez̄ eēt i v̄troḡ sensis  
nō eēt r̄ndēdū rī<sup>nc</sup> vna. sic et̄ t̄ si eēt falsis nō debereſ ei  
vna rī<sup>nc</sup>. circa hoc ā tria facitq; p̄ponit qđ itēd̄. 2º as-  
signat cāz dicti. 3º cludit p̄nēs itētā. 2º ibi. Nō. n̄ si ve-  
rū est. 2º ibi. Cū dñs oꝝ dicit. cōsidera ſc̄mū ſc̄mū

Increpat nō distingueutes h̄o multa<sup>d.</sup> q̄ accit sepe  
fidētes vidētes. i. cognoscētes ap̄hi<sup>m.</sup>; vel aliqd alid mul-  
tplex pigrefcere diuidere. i. nō distinguere ipsuz; eo q̄ ab  
pponētib<sup>f</sup> freqnter talia pponant; i. nō reñdētes videat  
ru el. 3<sup>b</sup> ibi. Si ḡ nō o3. dicit q̄ si equocu sup. v̄l m̄b-  
tplex sit v̄z de oib<sup>f</sup>. i. de oib<sup>f</sup> suis significatis. nec sup. h̄  
posito dāda est vna ri<sup>r</sup>; vt dāda volūt. nā nihil differt h̄. i.  
nihil oit q̄ gs interrogat. q̄d multiplex q̄s i. interrogasset  
v̄r coiz<sup>f</sup>; callias sunt domi v̄l nō nā sive p̄tib<sup>f</sup> v̄ris res.

graves. i. discoli t. pterui ad oia iterro<sup>12</sup>. cedut sup. ali-  
o multiplex simpli sine distinctioe. Deinde. i. post hac ces-  
one no putatib<sup>13</sup> rreditib<sup>14</sup> pp b. i. pp multiplex qd cesse  
ut fieri eis oronē redarguita: sepe obuiat improbabile v.  
ole. i. sepe redarguit: q̄re qm̄ datu ē. i. xcessus est tridē  
b<sup>15</sup> diuidere. i. distingue multipler. no pigritudū est di-  
inguere ipsuz: quēadimōz dictuz ē p<sup>16</sup>. Deinde cū dic-

**S**i aut̄ duas oratiōes vt vna faceret qs nō p-  
ter equiuocationeꝝ & amphiboliaꝝ fieret pa-  
logismus; sed vel clenches; vel non.  
**I**sp edictis; et n̄ ibi dāda vna r̄n̄. **C** Deinde cū dicit.  
**C** Nō. n. si vez ē dicere; ppter b̄ vna ē iterroga-  
tio. Poole aut̄ t mille alia iterrogata oia; v̄l sic  
v̄l sic; neq; cōtra dictum s̄p̄dūm dāda vna r̄n̄.

*Vñ no vez cõ dice:attn no rndedü vna rndide.*

**C**onsignat cāz dicti: vel, pbat qđ dixerat: et duo facit f3 qđ duas pbatōes adducit, z<sup>o</sup> ibi. (Interimis. n. disputare.) dicit qđ si verū est dñe sup. ples itero<sup>nes</sup> in vtroq; sensu, nō pg B; g; sic va sūt est vna interro<sup>ne</sup>, nā pole est et mille alia iterrogata vez eē dñe vel sic vel nō, i. vel affi<sup>uic</sup> vel nega<sup>re</sup>. de milice. n. ve p̄sset dici affi<sup>uic</sup> qđ currūt vel mouēs, currit, v. m. illa. n. p̄ficiuntur, v. m. illa. n. p̄ficiuntur.

**Bubisaret forte** alius quo efficacior est hinc rō.  
tur, et de mille vē posset dici neg.<sup>ic</sup> Qnō currūt vel nō mor-  
uēt, atq; nō pg b sup. de oīb illis cēt vna itero<sup>ic</sup>; nec rū-  
dēdūt est vna rūsione.

**C**odus q̄ q̄n̄ aliqd p̄ se est cā aluci⁹ quocūq; alio amoto remanēte eo qd̄ e p̄ se cā: sp̄ remanet effect⁹ ille cui⁹ illa ē cā. quā dñ ḡno varia⁹ qd̄ ē p̄ se cā nō variabit⁹ qd̄ ē p̄ se effect⁹ illi⁹ cāe. **S**i ḡ p̄ se iterrogatio regrit rñsione p̄ se ferit q̄ ples iterro⁹ regret⁹ ples rñsioes. q̄ dñ ḡnō tollit q̄ sit iterro⁹ ples. n̄ tollit qn ei debeat rñ⁹ ples: q̄ zr vnitas vtri⁹ ulcq; iterro⁹ nō tollit ab iterro⁹ ples. q̄ sit interro⁹ ples. b̄ vnitatis nō tollit qn ei debeat rñ⁹ ples. **D**eide cū. d. **I**nterim̄it. n. disputare: b̄ aut̄ sile rāq; si idez nomen ponatur diuersis.

**¶** Adducit scđas rōnež ad ppo<sup>m</sup>. d. q; interimē disputare sup. si ad ples iterro<sup>nes</sup> dareſ vna r̄n. Lū g; incōueniēs sit disputa<sup>nem</sup> iterimere; icōueniēs est b; facere. t; q; h; s; ples interrogatio est sile tanq; si idē no<sup>o</sup> iponat diuersis: cuz ad ples interrogatiōes nunq; sit dāda yna r̄sio ad multip<sup>t</sup>; t;

# Liber

**Dubitaret forte** aliga vir iterimere disputare si plib' iterrogatiob' da re f' vna r'fio. **D**o d' q' dispu' fit p' fin'ne; vel p' aliqua exteriora signa; r' q' ea q' exterio' agunt signa s'nt interiora p'ceptu'numq' n. a. dispu' recta t' ad itell'zni plib' xcep' p'pl' ples iterro'gat' de'c' t' q' sp' iterrogatio ples regrit ples sp'p'nes fin' intell'z; cu'z nunq' sit plur'es interrogatio; nisi plura pdicent de plib'; vel pl' de yno; vel vnu de plib'. i' ples iterrogatio cu'z regrit plurabitat' xceptu' sp'pos' tog' semp' regrit risu'nes ples' t' iterrogat' disputatio si h' n' fiat; q' nunq' est' o'p'itato recta nisi r'fio' n'rectis co' formen' xceptio'nis' opponetis. **D**einde cum dicit.

**C**Si ergo nō oportet ad duas interrogatioēes vnam responsionem dare: manifestūz quoniam nec in equinocis sic vel nō dicēdū est; neq; enī q; dixit respōdit; h; dixit: Sed contēdūt quodā modo in disputatiōe: eo q; lateat quod accidit.  
**C**lōeludit h; nez intentā: t; duo facit: q; p; facit qd; dem; est z; epilogat circa determinata; z; ibi. Sic g; diximus. Dicit g; p; si nō o; ad duas interrogacioēes dare vna r̄iſſionez; ma; m; est qm; eodē mō nec in equocis. dicēdū est sic vel nō .i. nō est r̄iſſedū i; talib; ſimplr; vna r̄iſſioē affir; vel neg;. t; ſubdit q; neq; g; dixit.i. q; r̄iſſit vnicā r̄iſſone r̄iſſid. i. ſic dicēs nō recte r̄iſſid h; dixit. i. inſpičēter locū; est. t; addit q; r̄iſſoē in disputatiōib; ſedūt quodā multip; ſ; r̄iſſident ad illud vnicā r̄iſſioē: eo q; lateat eos qd; accidit. ſedūt enī h; qnō adiūtūt redargutioē que potest eis acci-

**Dubitaret forte** (dare ex simplici r̄missione,  
aliquis quō sile est de equoca-  
tiōe et de interrogariōe pli. (Dōs q̄ semp illud qđ est p-  
se potū est eo qđ est pac̄c̄s, plā. n. respicit dictionē eq-  
uocā magis p̄ se: relatio vō p̄ se: illū recipit eā magis per  
accid̄s; t̄ q̄ ex vi platiōis dictio equoca h̄z sua significata  
ad modū copulariū: vt supra ostendebat: iō si aliq̄ nō i-  
ponat plurib⁹: q̄si id ēt p̄ferre illud nō t̄ interrogare il-  
la sua signifi⁹ sub copulariōe: vt si h̄z nō tunica iponere  
bo t̄ eq̄: t̄ dicere: tunica ē alba: q̄si nō c̄t aliō v̄c̄ q̄b̄ ē  
alb⁹: t̄ eq̄ ē alb⁹: t̄ q̄ hec ē interrogatio ples: iō sile est de  
equocatiōe et de interrogariōe pli. imo q̄z ad nullū v̄emul-  
tip⁹ dāda ē vna r̄m⁹: de q̄libet vere multiplici est aliq̄ mō  
sile: sicut de interrogatione pluri. (Deinde cū dicit.

**C**hic ergo dixim⁹: quoniam élēcti quidā vidēt  
esse q̄ nō sūt: codē modo ⁊ vident̄ solutiōes eē  
quedā q̄ nō sunt quas dicim⁹ quādoqz magis  
op̄ortere ferre: q̄s veras in agōnisticis disputa  
tionib⁹: ⁊ ad duplet in obuiatione.

**E**pilogat circa totā pcedētē pte. v. qd aliqui expedit soluere apparetē: id ait qd sicut dixim⁹ supra qdā elenchī videntē eē cū nō sint: t̄ videntē redarguere cū nō redarguant: eodē mō ⁊ circa solones est arbitrādū: qdā videntē eē solones qdā nō sūt: qd solones appentes iagonisticis disputationib⁹: t̄ i obuiatiōe ad dup⁹ dicim⁹ qm̄q magi opoztere ferre qd solones veras. h̄c v̄o epylog⁹ cōtinet qd p̄n Itēdī i tota pcedētē pte. v. qd i agonisticis disputatōib⁹: t̄ in obuiatiōe ad dup⁹ aliqui magis expedit ferre solutiones apparetē qd veras. CAP. II.

**R**es sparetis q̄ verus. CAP. II.  
Espōdēdū aut̄ in his qđez que vi-  
dent sic: dicetēz etenīz sic minime  
fiet ad se clenches.  
**C**ōpostq̄ ph̄ ostendit q̄ expedit aliquā  
soluere apparet̄. In p̄e ista determinat  
de apparenti solōne. **A**d cuius evidentiam sciendum

P

**R**endent sic dicte etenim sic minime  
sunt ad se clenchi.  
**C**onsticte postea ostendit quod expedit aliqui  
soluere appareret. In pte ista determinat  
de apparenti solone. **A**d cuius evidentiā sciendum

¶ tota sophicatio vt se tenet ex parte opponentis est apparentis: id in p. lib. nō idigebat pbs distinguere obiectiones sophicas; qz qdā essent vē: qdā appendentes. oēs. n. fū pbs appentes erāt: imo non solū obiectiones: s̄ et cauteles: vē se tenet ex pte oppo<sup>ti</sup> sophice: z vē se defūtiūt sophilico negocio sufficiunt apparentes esse: z in solonibus nō sit, nā sophice obiectiones etiā fm pbs sunt habent veras solones, nā in omni qd vē deficit vē pot assignari defectus: z assignatio defucus est vā solo eius, possum<sup>ur</sup> ḡde pī sic ex pte opponētis in p. lib. pbs docuit stitueri obiectiones: z et cauteles ad inuolēdū rñdētē, sic in hoc z' docet solones: z cauteles ad resistēdū oppo<sup>ti</sup>, verūtū in p. lib. tā

objectiones q̄ sunt solones vere: q̄ iōphica v̄ dicebat v̄e solui p̄it. cautele t̄ hi adducte qb̄ r̄nides obuiat opponēti. dicunt ēē soles appentes. nihil ē aliud d̄termiare de solonib⁹ appentib⁹ nisi d̄termiare de cauteles: z q̄ ḡbūdā modis se b̄ridigb⁹ r̄nides possit appa-  
rēter resistere opponēti. hec aut̄ ps in q̄ h̄b̄ cauelas v̄l h̄b̄ appentes solones p̄bs ponit poset diuidi i pres noui. vel  
in pres decē f̄z p̄ ponit. ix. vel. t̄. h̄b̄ cauelas. sed vt artifi-  
ciali diuidam cas dicam. q̄ appenter resistere opponē-  
ti ringit dupl. vel 3̄ objectiones sc̄as & adductas: vel cō-  
tra fīedas & imaginatas. iō duo facit: q̄ p̄ docet appenter  
istare 3̄ bones sc̄as. 2° 3̄ imaginatas. 2° icipit circa finē  
capl̄ ibi. Ampli⁹ q̄scūq; circa p̄m̄ duo facit: q̄ p̄ docet  
appenter inflare p̄i obiecto & interrogatio videtur  
espicerre aliquid vnu. z° put videtur reclercre pl̄a. z° ibi.  
Qui aut̄ duob⁹ eritib⁹. circa p̄m̄ angas facit f̄z q̄ on;

autem autem dicitur. Circa quod inquit ergo quod  
cautelas. vel quoniam talia doceantur. et ibi. Si vero aliquis.  
autem ibi. Quoniam autem quod. 4. ibi. Amplius si ple. 5. ibi. In  
distribuimusque. prima cautela talis. si ininde iterrogatur in his  
quid evidenter ei respondeat. dicere sic. sit ita. vel ponatur ita  
sit. non. sed respondere similius. sed quoniam si suppone. non sit dicendum  
nime ficeret elenchus ad se. sed si sit. Notandum atque  
cuz quis interroget de aliquo. non asserit illud similius  
esse verum. sed dicit sit ita. vel ponat ita esse. videtur quod illud  
velut sustinere gratia disputationis. non quod asserat sic esse. sed  
videtur ei fieri elenchus. Deinde cuz dicit.

*Si vero aliqd quod extra opinionez fit cogat  
picere: hoc maxime addendū videri. sic n. neqz  
lechus neqz inopinatum videbitur fieri.*

*Ponit scđam cautelā. d. q; si respōdēs cogat dicere. i. re  
pōder aliquid. i. ad aliquid qđ sit extra opinionē; id est  
i a respōdēnte queraſ aliquid qđ videſt inopinabile ad-*

lendū est viderī. i. respōdens dū respōdere q̄ illud videſ  
h̄z quādā appetiāz q̄ sit verus. sic enī respōdēdo nec  
elenchos meq; aliquid inopinatū videbit̄ ei fieri. C<sup>o</sup>lo-  
anduz autē q̄ ea quōd nō sunt aliquādo vident̄ esse: imo  
plurimi cuz dicīt h̄z yideſ eſe sonat in malā parte: et  
nūq; q̄ nō sit ita. cuz ḡ de aliquo inopinabili r̄idem<sup>9</sup> q̄  
videſ nō fiet syllis elenchus nobis: qz nō simplr̄ dicim<sup>9</sup>  
illud nō esse vel eſe. respōdemus tñ taliter q̄ innuimus  
illud magis nō eē q̄ eē: et qz nibil simplr̄ et determinate af-  
ferim<sup>9</sup>. no pōt nobis fieri elēchus simplr̄. C<sup>o</sup>deiñ cū dīc.  
Qm̄ quo modo petit q̄d est in principio ma-  
nifestū: putat aut omnino si sit p̄pinquiū interi-  
mendū: non concedendum eſe quedaz velut  
q̄d in principio est perente.

**Z**en quod modis petat quod est in principio manifestū: putat autem omnino si sit propinquū interiū mendū: non concedendum esse quedā velut quod in principio est petente.  
**P**onit tertium documentū: et dux facit: quod p̄ facit quod dicūt. Et z̄ ex his q̄ dixerat elicit quod dā yle documētū. Z̄ ibi. Quod aliq̄ dicit ḡḡ manifestū est quod petat quod est in principio. nā ex dicens in p̄ lib. z̄ ex his que habent in s. topi. si p̄t cōtē h̄ manifestū. Lūz ḡ elechus nō debeat petere:

## **Secundus**

qđ est in pñ: qz auditores t̄ astantes putat oīno peti pñ" si  
questiu sit, pñ quiaz negoīio, qđdā ḡ vel qđaz; vt ea que  
sunt, ppinqua negoīio est iterimēduz; t̄ nō est xcedēdz; 48  
vel nō est ponendus illa eē velut qđ in pñ" est petere. i. ac  
si peteret qđ est in pñ". C Moxadū ergo B documētuz i  
hoc xsistere ḡ cuz negam" vel xcedim" aliqd; t̄ opponēs  
acciōpido aliqd, ppinqui illi: vult nos ducere ad redar-  
gutionē, dz̄ est ḡ petit qđ est in pñ", qz in omni syllō" e  
os accipe aliqd aliq̄ mō, ppinqui xcluſo sp̄ poterim" ap-  
parenter impedire opponente dicendo ḡ petit qđ est in  
principio. Deinde cū dicit.

**C**Et quādo aliquid tale probauerit quis qđ ne  
cessariuz quidem accidere ex positioē. **E**t autē  
falsum vel inopinatum idem dicendū:naz q ex  
necessitate accidit: eiusdē videntē ex positiois.

**C**Ex his que dixerat elicit q̄dāz vle documētūz. d. g. q̄i  
g. i. q̄i opponēs phauerit. i. aſſūpferit aliqđ tale qđ neca-  
riuz est accidere ex pōne noſtraz; illud eſt falſuz & inopi-  
nabilit̄: dōz idē qđ pūs; qđ debem⁹ dicere g. petit pñ.. eſt g.  
hoc vle documētūz g. q̄iſcūq̄ ex datis nřia ſiue ex po-  
ſitioñ noſtra vle nos opponēs ducere ad aliqd falſuz vel  
**C**In his ergo que proprie dicuntur nominib⁹  
necesse eſt respondere vel ſimpliſter vel di-  
uiſim. Que anteſ ſubintelligentes proponim⁹  
vt quecūq̄ non plane: ſed truncatiꝫ interrogā-  
tur: propter hoc accidit elenchiſ.

**I**lopinabile: si illud faltuz ex necessitate sequitur ex nostra positione: debemus dicere quod petit p̄n<sup>m</sup>. nā ea q̄ ex necessitate accidit ex alijs sunt nimis propinquū illis: tū videntē cōcūdē positionis: vel cōcūdē ostēsū cū eis. iō in talib<sup>s</sup> semp appetēt videſ perī p̄n<sup>m</sup>. **C**ontra autē hoc documenta aliquo mō cō vnuꝝ documētū: qz in vtricq̄ docet r̄ndēs illare opponēti. qz videſ petere qd est in p̄ncipio. differunt: qz p̄dicū documētū magis docet illare per petitionē p̄ncipuꝝ in rōnibus ostēsū. hic autē videſ magis illare per petitioꝝ p̄ncipuꝝ mitit in rōnib<sup>s</sup> dūcentib<sup>s</sup> ad faltuz: vel ad lopinabile. p̄mit ḡstā documēta accipi ut duos: vt vnuꝝ. tū si accipiunt ut duo p̄missa documēta crūt q̄tuoꝝ. si accipiunt vnuꝝ crūt tria. quoctūq̄ tū mō suman̄ non  
**C**onponit qntuꝝ vel sextū documētū: tū duo fac. qz p̄ ponit bō docuꝝ. 2<sup>o</sup> exēpliſcat de eo. 3<sup>o</sup> ibi. Ut putasne quicquid. Dicit ḡs q̄ in hisq̄ dicunt noib<sup>s</sup> p̄fēcē. ut in orōm<sup>b</sup> p̄leit. s̄ necesse est r̄ndere: vel simpliciter si sint orōnes simplices vel diuītū: tū distincōē. s̄ sint multi<sup>c</sup> q̄cūq̄ ponim<sup>d</sup> subitelligētes: vt sūr orōnes icōplete i ꝑb<sup>e</sup> subitelligēt aliqd cuiusmodi sūt q̄cūq̄ nō plane s̄ trūca- tum itērogant sup. ad talia nō est r̄ndēdū: qz ppter hoc i. p̄ orōnes trūcata sepe accit elench<sup>f</sup>. i. redar<sup>g</sup>. est q̄ sūrma documents qz cū p̄ponit nobis oꝝ trūcata nō debe- mus r̄ndere ad illā nūl p̄s cōpletū. **C**ontra cū dicit. **C**ontra putasne quicquid est danaūm: possessio est danaūm vniꝝ: similiter autē tū in aliis: sed

**E**t canam, vires, animalia, animales et in aliis, res homo est animalium dicimus, ut possit, ergo homo est animalium. Nam hominem animalium dicimus; quoniam animalium est; et lysandrum lacede-

**ponit quartū vel gntuz documētuz; et duo facit: qz pri-  
mo faci: qd dictā est. z° remouet quādā cauillationē rū-  
sione polez fieri circa ipsuz. z° ibi. Si aut̄ phibeat. joic  
monioz: quoniaz lacedemonius est. Adanife-  
stum ergo quoniaz in quibus obscuruz est qd  
proponitur non concedendū simpliciter.**

**G**g ampli<sup>s</sup> sup. est aliud documētū. si vle. si vls interrogatio nō sumat noīe. i.nō sumat fm nomē ppriū; s<sup>i</sup> sumat in parabolā & fm silitudinē<sup>t</sup> sup. q<sup>i</sup> si et tali interrogatiōe ducam<sup>ad</sup> redargitionē. **C** hōd est: qm illa pabo t illud file nō sumit opponēs: vt datus ē a rīndēte: neq<sup>i</sup> sumit illō vt rīndēt ppoluit. nā pp B sepe fit elench⁹ q<sup>i</sup>. s<sup>i</sup> nō deb<sup>e</sup> te sumis file xcessuz. **D**einde cū dicit.

**C**Si autem prohibeatur his ad hoc: quoniam non bene ostensum est enim medium obviando sum dictam determinationem.

¶ Remouet quādā cattulationē rūstione polez fieri circa  
bū documētū. d. si ār. phibeaſ rīdēs ob opponēte. i. si op-  
ponēs phibeaſ rīdēte; z canillet ipsuz in dicto documē-  
to dicēdo se cē vſuz his. i.cessis a rīdēre ad b. iad ppo-  
ficiuz nō deuiaſ a ppositoſz assūpti pabolas z ſititudi-  
neſ xcessas a rīdēte; ſicut debuit; tuc iup. obuianduz eſt  
rīdēte ad eū. i. ſeudē: vt ſeudētez fz dictā determina-  
tionē. i. ſin dictuz documētūz pbādo: qm̄ nō bñ oſtēlūm  
eſt ab opponēte; t nō bñ assūpti ſile vt debuit. ¶ Notā-  
dū at docu<sup>15</sup> i. b. ſeudētez; qz ſi nos xcedim<sup>16</sup> aliqd nō ppo-  
noiſz in ſititudine: vptutaqz neliſim<sup>17</sup> noiaſc actione in-  
telligibile noiamus eā vt yſionē t dicim<sup>18</sup> qz yſio eſt: yt  
oſo. ¶ Notādū qz b. hoz e duplīr nō ſimpliſ: fz fmacci-  
ptionē nāz, poſſum<sup>19</sup>. n. intelligere b. hoz: v̄l qz e de nūero  
hoz: v̄l qz e poſſeſſio hoz. bāt duplī<sup>20</sup> facit trūca-  
tioſon. t qz difficult<sup>21</sup> e videre multiplicitatē in orōne trū-  
cata: qz in orōne pſca. i. qz doceſt nō eſt rīdēdu ad trū-  
cataſ orōnes nifi pns copleanſ. ¶ Notādū etiā hoc do-  
cumentuz eſſe għale ad oēs orōnes nobis ppropositoſz quas  
nō plene ūcligimus. nā cū opponēs talia pponit: ſi volu-  
mus apparetēr rīdēre nō debem<sup>22</sup> dñe nos nō intelligere  
que dicit: qz ex hoc forte ab aſtañibus indicare<sup>23</sup> iſiſy z  
grossiſ: ſed debemus banc calūniām proçdere ſuper oppo-  
nentez dicendo: qz loquif trūcate: z nō intelligibiliter. ideo

Liber

non est ei respondendum: si amplectit omnes: et loquuntur intelligibiliter respondere debet ei. **C**ontra autem est quod ex hoc appetitur quia istud disputatio dialectica a disputatiorum facta propter gloriam: et propter apparitionem. nam quod disputatio dialectica simpliciter supra fit propter probabilitatem inscriptionis vitatis. id in talibus concessus est ridenti et non intelligenti dicere: quam non intelligi ut dicatur. **S**ed topicus. sed quod hoc vult apparet de nullo de fateri quod non intelligatur: sed tota calunia de pycere superponeretur. dico quod ipse loquitur trucate et non intelligibiliter.

**Q**uando autem duobus existib⁹ eius alterius qđ est ex necessitate: alterius eē vñ: cui autem alterius hoc non ex necessitate est interrogatum prius op⁹ quod minus est dare. difficultius enim sillogizare de pluribus. **C**onpositis documentis quo r̄ndēs oꝝ apparēter istare oponēti: cū videſt interrogare aliqd vnu q̄ documenta sūt ḡnq⁹ vel sex fm̄ diuersuz moduz accid⁹. In pte ista ponuntur documenta quo est apparēter istud oponēti cu est diuersitas iñ itero⁹. hec autem diuersitas tripli p̄t sumi. p̄ h̄z m̄ntia. p̄ q̄ntuz ad tr̄ietatē. 3º q̄ntū ad opionē. tria ḡ facit: q̄ p̄mo docet istare apparēter puti interrogatioē de diuersitatis q̄ntuz ad cōsequētiā. 2º q̄ntū ad cōtrarietatē. 3º q̄ntū ad opionē. 2º ibi. (Si autem conetur.) 3º ibi. (Qui: autem quēdam.) Dicit ḡ q̄ duob⁹ existib⁹ interrogatis a nobis. si de duob⁹ interrogatur que si se habet q̄p̄ cū alterius qđ est ex necessitate: alterius videſt eē. cū autem est alterius non ex necessitate erit h̄. si interrogata se habet sicut aīs et p̄s. nā cū est aīs neceſſe est eē aīs. h̄z cū est aīs nō neceſſe est aīs eē: si ergo oꝝ alterium interrogatorū dare p̄s: oꝝ dare qđ est min⁹. 1. oꝝ aīs: q̄ aīs: q̄ difficultis est sillogicāre. arguerem⁹ ex plib⁹. 1. ex p̄ntē q̄ exante. si enī queret a nobis. currit ne homo vel aīal: t̄ porositer nos alterius dare p̄s cōcedere dēdūs estet q̄ currit aīal q̄b⁹: q̄ non ita faciliter posset argui contra nos cōcedendo h̄ sicut illud.

**B**ubitaret forse aligs. q̄ videt̄ sibi p̄b̄a ūdi-  
cere. p̄mo. n. dixit p̄is eē in  
min⁹. postea dixit ip̄m esse in pluribus. **C** Dōn⁹ q̄ plus ⁊  
minus p̄it̄ dupl̄ accipi: vel fin⁹ simplicitat̄ vel ūf̄ ambi-  
tus. v̄lia. n. sunt in min⁹. p̄t̄ ad simplicitat̄. sp̄e. n. ē co-  
pior̄ ⁊ ē i plus q̄ genus s̄t̄ abūdat a ḡie d̄ria. bō. n. di-  
cit totū qđ dicit aīal ⁊ plus: qđ aliq̄ d̄ria est de rōne boīs q̄  
nō est de rōne aliatis: si ūsid̄erem⁹ q̄tū ad ambitū v̄lia  
nō sunt in min⁹ ſz in plus. sunt. n. ḡia maioris ambitus q̄  
aliqua eoz sp̄e. n. ēst ḡdictio ſi p̄is est in min⁹ ⁊ i plus  
quia est in minus. q̄tum ad simplicitatez, in plus autē q̄tum  
ad ambituz. **C** Deinde cum dicit.

**C**Si autem concilium huic quidem est contrarium: illius autem non est si oratio vera sit contrariae diceretur respondenti: nomine autem non esse alterius.

**C**ponit scđz documētū sumptū ex diuersitate ḥrioz: qđ si rñdens xcessit de aliqbus duob⁹ qđ vterq; est aliqd ḥriūm. opponēs aut̄ conēt ostēdere: qñn huic est aliqd ḥriūz illi āt. i. alteri nō ē aliqd ḥriūz. si ořo vā sit. i. dato qđ oppo- nēs verū dicat: rñdes dñ dicere ḥriū. i. dñ dicere qđ etiāz alteri. est aliqd ḥriū: sñ nō ē nomē alteri. i. dñ dicere al- terū ḥriū nō ē noīatū. **C**Notālā ait qđ lñ bee cautela videās itroduci pp̄ ḥria. vls tñ est ad oia. nā quotiēscūq; rñdens interrogat de aliquo: n̄ nescit dicere qđ sit illđ: nec quō illđ se hēat si nō vult videri redargui dñ dicere talia nō esse noīabilita: tñ nō ē noīa imposta eis: ppter qđ nō cadunt sub narratione. **D**einde cum dicit.

**C**Qm̄ autesz quidē quedā eoz que dicunt̄ plu-  
res cuz qui non concedit mētiri inquiunt; qui-

## Secundus

4

**C**Ex his que dixerat elicit tale documentū. q̄ cui pponit  
aliquā p̄pō dubitabilis; cui verū. i. de cui veritate p̄bi vtrin  
q̄. i. ad vtrāq̄ p̄tē opinant̄. in his. i. in talibus interrogatio-  
nibus. alijs maxime latebit trāfferent̄ noīa. i. si trāfferat  
se ad noīa illoꝝ q̄ dō ꝝ q̄ it terrogat̄ diuersimode opinat̄.  
q̄ subdit cām dicēs. nā q̄ dn̄būm ē vtrō mō. i. q̄uo se hēat  
passio nasi. sic in diffōne solonis recte cadit filii falsas: q̄  
recta solo ē p̄pō passio filii falsi. **C**Deinde cū dicit.  
**F**alsus aut̄ fillogism⁹ fit dupliciter: aut. n. fil-  
logizatuz est falsuz: aut qui nō est fillogismus  
videtur esse fillogismus.

**Q**uid sit modus recte soluere et tria facit: et quod non.

**Erit** & quod non dicta est solutio & appar*et*s sil-

**L**atebim⁹ qn̄o videbim⁹ redargui. **D**einde cū dicit, **A**mpl⁹ quascūq; aliqs p̄ſenſerit interrogati-  
onis prius iſurgendūz t̄ predicēdūz. **S**ic enī  
maxime interrogantem prohibebit.

**C**ponit vltimā cautelā q̄ sumis ex eo qd̄ istamus rñden-  
tis in mā: s̄ erit t̄ appetit̄ filli. i. erit fillogismi peccat̄is in  
fīc̄.

tiō obiectioēs fiendas et imaginatas dices q̄ q̄scūq̄ iterrogatiōes i. quācūq̄ obiectioēs alijs rīdēns p̄sumplerit. i. p̄s senserit in illas obiectioēs p̄s est iurgedū ē opponen te p̄dicēdū et nā si faciēdū rīdēs maxime phibet in forū fin quā rectā solutiōeū v̄r eē correcțio interrogatiōeū q̄ rectā solutiōeū corrigit interrogatiōes corrigitā sue sint corrigende ppter peccatū in forma: sue propter peccatū in materia. Deinde cum dicit.

**C**Quare accidit orationes fillogisticas qdē interrūpentes; apparētes autē diuidentes solvere.

**C**Ex his q̄ dixerat excludit duos cē modos recte solutiois; nā si p̄ recte soluere tā peccātes in forma q̄ in mā cū pec- cates in forz soluane p̄ distinctiōem; peccātes in mā p̄ iter- emptiōem. uno erūt modi recte solutiois, id ait q̄ accidit orōnes sillogizatas, i. peccātes in materia soluere iterime

**E**lomaz aut̄ est recta quidē solutio manifestatio falsi sili fin quamlibet interrogationē accidit falsuz. **C**In pte ista vi dicebat determinat phs de solone recta, et duo facit, qz p determinare, i.e. p iteremptōem appentes aut̄, i.e. peccates in for<sup>3</sup> solue re diuidere, i.e. p distinctiōem. **C** Notādū aut̄ q̄iter filios falsos solu peccates in mā sillogizat, peccantes vō in for<sup>3</sup> nō sillogizat; s̄ vñr sillogizare, iō cū h̄itendat de falsis sil logismis; p sillogizāres itelligit peccantes in mā, per apparen, s̄ peccantes in forma.

**D**icitaret forte alioz: qz nō vñ eē bñ dñm q  
peccatē in forma s' solnere  
p' instinc̄e: nā peccatēs in forma sunt nō soli falie in di-

**z<sup>2</sup>** ibi **S**alvus aut sills **D**icit q̄q̄m aut supra deim ē de solutioē appeti. **R**estat die de solone recta. iō ait q̄ p̄ recta solo manifestatio falsi h̄ibz s̄ quālibz l. fm quācūḡ iterrogatōēz accidit flm. q̄st̄ dicat. recta solo est manifestatio falsitatis in filo quocūḡ mō accidat illa falsitas.

**H**abibaret forte ut quis tu singulare recte ieiunere non soli ad filios peccatis in manu: sed et ad peccates in forma: ut quod non sufficienter describat rectam solonem: cu ait: quod est manifestatio falsitatis in silogismo. Cum aut falsitas in filio videat respicere peccatum in manu non in forma. dicitur quod falsitas in filio duplum potest accipi. vel quantum ad proprieates suum esse. et sic facit peccatum in manu. vel quantum ad illatorem: et sic facit peccatum in foro. cu ergo recta sol est manifestatio falsitatis in filio. accipiendo est quocumque accidat falsitas: siue accidentia quantum ad proprietas: siue quantum ad illatorem: propter quod non solum respicit recta solo peccates in manu: sed etiam peccates in forma.

**Elterius forte** dubitaret aliḡ q̄re in diffōne  
falsus. **D**om̄ q̄ semp̄ in diffōne p̄p̄e passiois cadit pro-  
piū subm̄: ut vult ph̄s. 7. metaph̄ice. solo aut̄ recta ē p̄pa-  
passio silt̄ falsi. nihil n. recte solutiō n̄ sit recte deficiat. p̄t̄  
q̄ app̄enter illari 3 silt̄ vez: Is nūq̄ recte illata n̄t̄ 3 silt̄  
fīm. sicut q̄ in diffōne sym̄ cadit nasus. q̄r̄ sym̄itas ē p̄p̄ia  
to me gl̄e rat: ad recta solutiōem q̄z h̄i sit fallit̄as in illo  
gūlino sublatā oī app̄entia 2 ip̄z recte soluere. dñe ḡ rectā  
solutiōem eē p̄dīstinctiōem. q̄z p̄t̄ distingui app̄entia nō  
exitia ē siderare ea q̄ sūt p̄ accīn̄ z nō gl̄e se. **I**deo dōs  
ē alr. **S**cendū ḡ p̄dīstinctiō dup̄ p̄t̄ sumi: vel ex greno  
minis: vel ex pte rei. si sumat̄ multiplicitas ex pte noīs. sic  
solutiō fallacie in diciōe. oēs. n. tales falle accipiūt multi-  
plex ex pte vocis. h̄i non codē mō. q̄z alīc̄ accidūt multi-

Liber

plicitatē actualē, aliq̄ potentialē, si vō dictōis accipit mūl  
ticipitatē fantasticā: oia q̄ talia soluēda sūt aliq̄ mō p̄ disti-  
ctiōem ex pte vocis, falle vō eē dictiōez soluēde sunt p̄ di-  
stinctiōez ex pte reīnā sicut xtinguit falle in dictiōe. qz ea-  
dē vox v̄l s̄imp v̄l iterpatiūe bz̄ples signifīcō sic xtinguit  
falle ex dictiōem. qz cadē res aliquo bz̄ples acceptiōes.  
oēs ḡ falle aliquo accipiūt d̄ vel ex pte noīs v̄l ex pte rei.  
z oēs aliquo soluēde p̄ distinctiōez: iñ nō oēs sol̄ p̄ di-  
stinctiōez ex pte noīs: nec oēs accipiūt dup̄ vt qdā p̄bi op̄i  
nabant: d̄ qb̄ sup̄. in p̄li. tetigim̄. volebār. n. illi p̄bi oēs ta-  
les ofones accipe mltiplex q̄tū ad n̄. iñ dicebat oēs ofo-  
nes vel disp̄ ad n̄ vel ad istellū. b̄ aut p̄gnō ec̄ v̄z. n. n.  
oēs falle accipiūt d̄ fin n̄: iñ v̄l p̄b̄ita: vel accipiūt du-  
plex ex parte noīs fz̄ dineras signariōes: v̄l ex pte reī fin  
diverſas acceptiōes: p̄b̄ h̄p̄ solo ad q̄stū. Dein cū dicit.  
Rursus aut qm̄ fillogizataꝝ orationiū he qdē  
veraz: ille aut falsaz habent cōcluſioneꝝ.  
Postq̄ deteriāuit de solone recta in ḡali. z oēs quot mo-  
dis d̄ recte soluere. In pte ista deteriat de solone recta in  
spāli. z exeḡ de mēbris distiōis. circa qd̄ duo facit. qz p̄ ex-  
quis d̄ solone filloꝝ peccatiū iñ mā. z d̄ peccatiū in for. z  
ibi (D̄rt pl̄m) Circa p̄ tria facit. qz p̄ didic̄ fillos pecca-  
tes in mā. z exeḡ de mēbris distiōis: z recolligit sub xp̄e-  
dia q̄ dixerat v̄ magis faciſr v̄ magis iñ p̄mptu sciām̄ ta-  
lia soluere. z ibi (Eas qd̄) z ibi (Quare volentib̄) Cōti-  
nueſ sic. dc̄m̄ ē q̄ falsoꝝ filloꝝ gdā iñ fillogizat̄ p̄ peccatiū  
in mā didunt: qm̄ filloꝝ orōnu he qd̄ vera bnt ſñe.  
**Bubitaret** Ille v̄o bnt ſñe falsam̄.  
forte aliḡ q̄re sillī peccates iñ mā nō  
didunt eo q̄ bēant aliq̄ p̄missas v̄as. aliq̄ falsas: nē disti-  
guunt. qz aliq̄ bnt ſñe v̄as. aliq̄ flaz. Dōz q̄ filli pec-  
cates iñ mā sp̄ bnt p̄missas flas: nā cū ex v̄is nūq̄ seq̄ fz̄: si  
bēant p̄missas v̄as: bēant ſñe vera: pp̄ qd̄ tot̄ filliē eēt v̄us:  
z nllm̄ eēt ibi p̄ctm̄ iñ mā. sp̄ goz q̄ bēant aliq̄ flitate iñ p̄-  
missis: fz̄ nō sī ē ſñe. nā cū ex flis s̄e aliq̄ v̄z h̄ filliē  
sp̄ bnt ſñe flaz: fz̄ aliq̄ bnt evaz. alivio flaz. Dein cū d̄  
Eas quidē que fin cōclusiōez sunt false duo-  
bus modis cōtingit soluere: nā z in eo q̄ iteri-  
mīt aliqd eoz q̄ iterrogata sunt: z ieo q̄ ostē  
ditur conclusionēs sic sc̄ habere.  
Exeḡ d̄ mēbris distiōis. z duo faē. qz p̄ oēs q̄o soluēdi sūt  
peccates iñ mā si bēant falsitatē iñ p̄missis tm̄. q̄ in ſñe. z oēs  
q̄o soluēdi si bēant flitate iñ p̄missis tm̄. z ibi (Eas v̄o  
q̄ fz̄) Dicit q̄ eas orōnes q̄ sūt false fz̄ ſñe sup̄. sūt ēt fal-  
se fz̄ p̄missas: pp̄ qd̄ duob̄ modis v̄ eas soluere: nā sup̄. sol-  
uunt iñ eo qd̄ interimīt aliqd eorum q̄ sunt interrogata. i.  
in eo q̄ iterimīt aliq̄ p̄missaz: z sup̄ sūt ēt soluende in eo  
q̄ ondīf ſño sic se b̄re. Deinde cū dicit.  
Eas vero qui fin propositionis in eo q̄ inte-  
rimītur quid tm̄: nāz conclusio vera.  
Docet soluere orōnes b̄ites falsitatē iñ p̄missis tm̄. dicēs  
q̄ eas ofones q̄ sup̄. sūt false soluēdi ieo qd̄ iterimīt qd̄ tm̄  
z i. co qd̄ iterimīt p̄missis tm̄: ā sūt qd̄ aliq̄ ſñe. ſñe. n.  
nō oēs iterimere. nā suppositū q̄ ſñe sit. Dein cū dicit.  
Quare volentib̄ soluere orationē p̄missū qd̄ez  
p̄spiciēdu si fillogizata est: aut non fillogizata.  
Deinde v̄trū sit vera cōclusio an falsa quaten⁹  
vel dīnidētes vel intermītētes soluamus: z inte-  
rimītētes vel hoc modo vel illo sīc dictū ē p̄z⁹.  
Resumit sub xp̄edio ea q̄ dixerat: vt magis in p̄mptu z  
magis faciſr sciām̄ talia soluere: dicēs: q̄ volentib̄ soluere  
aliq̄ orōne: p̄ gđe respiciēdu ē ſkoſo ſit filloꝝ aut nō fillo

gizata, deinde si ē filio<sup>9</sup>; vidēdū est vtrū va sit hanc falsa; q̄ timus soluam<sup>9</sup> vel didetes q̄tū ad nō filio<sup>10</sup>; et peccates in for<sup>9</sup>; v̄l iterim tñtes q̄tū ad filio<sup>11</sup>; et peccates in mā. Iterim te dico h̄c mō q̄tū ad h̄cites h̄ne verā; vel illa q̄tū ad h̄cites falsaz h̄c dñm ē p̄us; nā p̄ia dicebat q̄ duob<sup>9</sup> modis<sup>9</sup> soluere orones filio<sup>12</sup>; et peccates i mā vel iterim p̄missas et h̄ne si h̄cānt h̄ne falsaz vel iterim p̄missas tñi si

**Bubitaret** h̄cānt h̄nem verā.  
forte alijs. vtrū d̄ solone appeti possit q̄si sophista. Dōz q̄y supra dicebat sophista copiosus ē ab appetē sap<sup>9</sup>; pp q̄d sic magi curat yideri redar<sup>9</sup>; q̄ redar<sup>9</sup> ita magis curat n̄i yideri redargui q̄i n̄ redargui, q̄ p̄ solones appetēs ȳstar ne videat fieri redar<sup>9</sup>; ita spectat

**Alterius** (ad sophistā) considerare de tali solutiōe  
forte dubitaret alijs. vtrū spectat ad dialectū considerare d̄ solutiōe appeti. Dōm q̄ sophisticatio p̄pē sustinet i actu et i p̄f. nō āt in traditōe artis et scie, scire enī malū nō ē malū s̄ opari, tradere ḡartē de sophistica tiōe; vt supra dicebat nō ē sophisticare, q̄ facere sophistica tiōe; et ȳt ea ē sophi<sup>9</sup>. sophista q̄bz q̄ bz nō tradit arte eo rū, q̄ tūc sophista i eo q̄ sophista eēt scies; vt supra p̄ba bat ad dialectū spectat tradere arte cox qb<sup>9</sup> v̄tis sophista. cū q̄ sophista consideret de appetē solutiōe ea v̄tēdo; spectat ad dialectū q̄si d̄ tali solutiōe d̄ ea rōnes tradendo.

**Alterius** forte du<sup>9</sup> alijs. vtrū dialectic<sup>9</sup> possit vii appetē solutiōe. Dōm q̄ dia<sup>9</sup> vt supra dicebat p̄n ē d̄ itētōib<sup>9</sup> formatis p̄ act<sup>9</sup> rōnis; t̄ q̄ iter has itētōes p̄n ē silla, iō p̄ncipali<sup>9</sup> d̄ fillo q̄d alia itētōib<sup>9</sup>. vtrū āt i dia<sup>9</sup> subz sit silla nō ē p̄nūs speculatiōis, sufficiat āt ad p̄nūs scire q̄ p̄ncipali<sup>9</sup> considerat i dia<sup>9</sup> d̄ fillo q̄d alia itētōib<sup>9</sup>, nō tñ pp B sef̄ silla ibi ēē subz; nā t̄ i meta<sup>9</sup> p̄ncipali<sup>9</sup> considerat de s̄ba q̄d alia etib<sup>9</sup>; tñ ibi subz ē subz; s̄ena, cū q̄ silla appēs sit obligatio magis oppo<sup>9</sup> fillo d̄ q̄ p̄n<sup>9</sup> considerat i logica; t̄ ita directe opponat tali fillo appēs; si ita ē h̄rōne dia<sup>9</sup> vt solone appetēs sunt fillo appetē

**Alterius** forte du<sup>9</sup> alijs si sophista bz d̄ solone appetē vt magis spectet ad eū p̄siderare d̄ solone appetē q̄ de vā. Dōm q̄ sophista ē copiosus ab appetē sap<sup>9</sup>; nō appetē q̄cūq̄ mō; s̄ ab ea q̄ sic appa res ē; q̄ tñ nō ē exis. cū q̄ appetē soluere reddit hoiezla piēte appetē, t̄ tñ soluere reddit ip̄s saplēte exriterat lo phistā bz q̄ bz n̄ pp̄ spectat q̄si d̄ solonēva s̄ d̄ appetēt q̄ meli<sup>9</sup> appz q̄ bz sophista possit v̄ti so<sup>9</sup>; n̄ tñ bz q̄ bz p̄p̄ tradere arte d̄ ip̄s, nā ēē tradere arte d̄ obligatioē et v̄e coḡ scer p̄n<sup>9</sup> illi<sup>9</sup> obligatioē v̄e soluere eas si sophista eo q̄ p̄lo phib<sup>9</sup> posset d̄ talib<sup>9</sup> artez tradere sophista fm q̄ bz p̄le et

**Alterius** p̄pē possit v̄ soluere q̄cōiter negat.  
forte dubitaret alijs vtrū spectet ad dia lecticū magis considerare d̄ solone appetē q̄ de vā. Dōm q̄ bz sophista fm q̄ bz solū cāet deceptōez, dialectic<sup>9</sup> tñ bz q̄ bz aggrat opionē, t̄ ē ingstitu<sup>9</sup> vi<sup>9</sup>. bz efficiat p̄ rōnes p̄biles; t̄ q̄ ad ingstitōez p̄tatis magis amniculat solo vā q̄ appēs magis ad dialectū p̄tinet considerare de solutiōe vā q̄ appētē.

CAP. III.

**D**iffert asit plurimū interrogatā v̄l nō interrogatā soluere orationē nā p̄uidere qdē difficile p̄ vocatiōnez videre facile.

C̄ postq̄ p̄bō d̄terianit d̄ solutiōe peccatiū in for<sup>9</sup>, v̄z q̄ solutiōe talib<sup>9</sup> pa<sup>9</sup> aliquo<sup>9</sup> b̄ exp̄li<sup>9</sup> per doctrinā, n. p̄mi libri p̄ vacatioēs t̄p̄s, t̄ p̄ diuinā medi<sup>9</sup> aliquo<sup>9</sup> sciri p̄nt bz solutiōes, s̄ p̄ doctrinā b̄ scidi in p̄mp̄tu et q̄s̄ facilis scim<sup>9</sup> talia soluere, iō ne doctrinā b̄ scidi yideat sup̄flua; p̄ p̄mittit q̄ d̄ soluere in p̄mp̄tu et

Secundus

**N**ēs nō pūs īterrogauerit si ī tacētēz log: s̄z excludit absq̄  
pōi īterrogatōe, q̄ est tacētē log. d̄z rīdeā d̄re q̄ nō est ta-  
cētē log: s̄z hūc log tacētē. ita q̄ h̄ additio hūc corrigit hāc  
p̄pōnē tacētē log, q̄r facit cā stare magis pro sensu vō q̄  
pro fallo: nā cū d̄r hūc log tacētē dāt itelligi q̄ ly tacētē  
struāt ex pte appositi s̄z quē s̄m̄vā e ōo. **D**eīn cū d̄.  
**E**t in his aut̄ q̄ habēt multipliciter ī p̄positi-  
onib̄ similiter: nō ergo cōscītūt qm̄ scītūt vtiq̄ h̄  
nō sic scītēs: nō. n. idēz est qm̄ nō est cōscīre: t̄  
quoniaz sic scientes non est.  
**D**ocet soluere ad pa<sup>m̄</sup>ntēs multiplicitatēs in p̄missis  
et duo facit: q̄r p̄ facit q̄r d̄cm̄ ē. z̄ adducit quādā cautelā  
vtile ad ppo<sup>m̄</sup> ibi. (Et oīno obstādū) Dicit q̄r in his ōo-  
nib̄ palogisticis que h̄nt multip̄' in p̄pōnibus. i. in p̄missis  
filtr sup̄. d̄ soluere p̄ distinc̄ōem. vt in B̄ p̄g<sup>m̄</sup>. q̄n̄ scītūt.  
formē fāt sic palo<sup>m̄</sup>. q̄cūq̄ scītūt aliq̄ illa nō scītūt sine illa  
nō scītūt: s̄z scientes scītūt aliq̄. q̄ illa nō scītūt. maior b̄ pa-  
logistic duplex est. nā cū d̄r q̄cūq̄ scītūt aliq̄ illa nō scītūt  
ly illayel p̄t̄ struāt ex pte appositi. t̄ sic est locutio vā. nā.  
n. oīn̄ si aliḡ scītūt aliq̄ q̄ illa scītūt. s̄z illa struāt ex pte ap-  
positi: sic est locutio falsa: nā q̄cūq̄ scītūt aliq̄ de necessitate  
scītūt illa. soluenda ḡ sunt talia per distinc̄ōez dōo: qm̄  
scientes vtiq̄ scītūt illa. s̄l illa struāt ex pte appo<sup>m̄</sup>: s̄z nō  
sunt scientes ea. sic q̄. s̄l illa cōstruāt ex pte appositi. iō sub-  
dit q̄ nō dē d̄re: qm̄ scientes nō est cōscīre illa quocūq̄  
mō sūptā: t̄ qm̄ scientes nō ē scīre illa sic. i. B̄ sensu yl̄ t̄ iali  
sensu ḡ. s̄l illa struāt ex pte appositi. **D**eīn cū dicit.  
**E**t oīno obстādū etiā si simp̄lī fillogizet: qm̄  
nō rez quā dixit negauit: s̄z nom̄: q̄r n̄ ē elēch<sup>9</sup>.  
**D**at quādā cautelā vtile ad ppo<sup>m̄</sup>: p̄ quā istabimūs nevi  
deamur redargui dicēs. q̄ si etiā opponens simp̄lī fillogi-  
zet: oīn̄ rīdentē oīno esse obстādū. i. oīno resistere dōo qm̄  
opponēs nō negauit rez quā ipse dixit. i. acēs: s̄z negauit  
nom̄ tm̄: q̄r n̄ ē ibi elēch<sup>9</sup> nec redarguit. p̄ h̄. poteri-  
mus semp̄ apparente resistere oppo<sup>m̄</sup>. dōo q̄ nō disputat  
ad rē. s̄z ad nom̄. posset aut̄ q̄ velle hāc p̄iculārē ad intro-  
ducere: nā cū ph̄s p̄ docuerit soluere ad īnē duplīcē qm̄  
in p̄n̄ īterrogat: t̄ qm̄ in p̄n̄ nō īterrogat: s̄z later. In parte  
ista docet soluere ad īnē duplīcē similitur sine īterroge<sup>r</sup> si  
ue nō. nā cū h̄ est duplex. dat: q̄r tot̄' alius sille sit bonus:  
t̄ q̄ opponēs simp̄lī fillogizet. t̄ si concludat. nō ē mul-  
tiplicē debemus ei oīno resistere. dicendō q̄ nō facit elen-  
chū. q̄ nō arquit ad rē: sed ad nomen.

**M**anifestū autē t̄ eos q̄ sūt h̄z diuisiōēz  
t̄ cōpositiōēz quo mō soluēdūz; nā si  
diuisa t̄ cōposita oīo aliud significat  
conclusa contrariis dicendūz.

**C**ontra ista ut dicebat docet p̄bs soluere ad orōnes peccātōes s̄m multiplicitatem potētialez, t̄ duo facit. q̄ p̄ docet soluere ad spōnēz & diuisioñēz. z° docet soluere ad accētū. z° ibi (Scđm accentū aut̄) Circa p̄mū duo facit. q̄ p̄ dat quādaz v̄lēm max̄mū quō soluendi sunt pañmī peccātōes s̄m spōnēz & diuisioñēz. z° ponit diuersa ḡm̄a palop̄ peccatiū s̄m dictas fallas. z° ibi (Sunt aut̄ oēs h̄o) Dicit ḡm̄a m̄ est ex dōbi. t̄ etiā aliquo ē ex dictis mañ: quō obēm̄ soluere eos nañmōs a sunt vñp̄nēz & diuisioñēm̄ si oēs conculta i

**H**oc sc̄a vt h̄z greca correctio, aliud significat d̄sa t̄ d̄posita h̄z d̄m, nā si xcludit h̄ nos in sensu composito: d̄m est cā fuisse xcessum in sensu h̄rio vt in sensu diuisio. t̄ si cōcludit in sensu d̄iso q̄ fuit xcessus in d̄posito, est ḡb maxia gnialis q̄ vbi fallit d̄iso soluit xp̄o t̄ ēs. **E**dein cū dicit, **S**unt aut̄ oēs huīnsimodi ōsones h̄z cōpōneꝝ vcl diuisionē; putasne quovidisti tu hunc pcus

**S**u hic pcessus ē h: t quo pcessus ē h tu vidisti. C ponit palogismos determinētis dictis fallacis. Ad cni evidentia sciedū q vt supra dicebat ḥpō t disio tripli fie ribit. nā vn modus est cū aliq dictio referri pōt ad plē dictōes t ḥponi hz cū vnyvel cū alia. ali modus est cū ali qua dictio ad plura referit t ḥponit cū illis iunctiz vel diuisim. t iste modus diuidit. qz illa pla vel pnt poni ex pte subtī: vel ex pte pdcati. ita qz in ynuerso sunt tres modi. vez qz diueritas ista sumpta ex pte subtī t pdicati. vt qz illa pla ad q referat aliq dictio pnt poni ex pte subtī: vel ex pte pdicati. nō oino vñ facere eentiale dñiam iter modos dictaz salaz: possum oēs bō modos reducere ad duos: quoz vn ē cū dictio pōt apari ad plā: t pōt ḥponi cū uno vel cū alio ita qz in vno sensu ḥponit cū yno: in alio vo cū alio. ali modus est cū aliq dictio cōparat ad plā t in vro. qz sensu ḥponit cū illis plurib: tñ in vno sensu ḥponit cū illis plib: iuncti. in alio vo diuisim. duo qz facit. qz ḥponit bō palogismos put aliq dictio pōt cōponi cū vna dictio vel cū alia. z innuit palogismos illos put aliq pōt referri ad aliq pla iuncti vel disim. z ibi Putaine vt potes Ad evidentia aut pme pscienti qz ḥpō t disio qz in ad aliqz paralogismos multū vñr cōuenire cū ḥpbi. tñ duo facit. qz pponit bō palogismos illos in gb: bō fallē videtur cōuenire cū ḥpbi. z ponit pa<sup>moe</sup> alios in gb: nō siccō uenire vir. z ibi Et cēhidim aut oso Circa p<sup>m</sup> triafa. qz pponit duos pa<sup>moe</sup> g vñr peccare fm amphiboliogiam. z ondit eos nō deficer p amphiboliogia ls p ḥponit t diuisione. z doct tales pa<sup>moe</sup> solutore. z ibi Dunc qz aliqz ibi Diuidēdū g ei Dicit g g bō oēs orones qz ponent lūt fm ḥpōne vel disidem. vñputas ne qvidisti huc pcessum. h est pcessus ē h: forme aut palogism sic. qz vidisti hunc pcessus: h est iste pcessus ē: ma aut duplex ē: nā cū dī qz vidisti huc pcessus: h pcessus est. si ly qz cōponit cu: qz vidisti ē locutio falsa. nā nō est pcessus eo: qz tu vidisti tāqz instro videndi. si ly qz cōponit cū pcessus sic locutio ē vñ. nā B pcessus est eo qz vidisti pcessum tāqz instro percutiēdi. subdit at aliū pa<sup>m</sup> dicens. putasne qz pcessus ē h. h tu vidisti. ls baculo pcessus est. g baculo tu vidisti. h eria est multiplicitas. qz ly B vlpōt ḥponi cū vidisti. t sic ē locutio falsa. nā qz pcessus ē aliqz: h tu nō vidisti tāqz instro videndi. si vo ly h ḥponat cū pcessus. sic ē vñ. nā qz pcessus est aliqz. h tu vidisti cū pcessum tāqz instro percutiēdi. C Decide cū dicit.

**C**haber ergo aliquid et dubiarum interrogacionum sed est enim compositiones.  
**C**Quia in dictis palogismis utrumque aperte ex eo quod velly est velly quod potest diversimode strui cum est video vidissi: vel cuius est principio per se ipsum. id non crederet aliisque dictos palogismos peccare per amphibium. dicit eos non deficere per amphibiologiam: sed per spomenes et divisiones. duo quod facit. nam proponit quod itendit. et probat quod dixerat ibi. Non enim duplex. Dicit ergo quod libet dictum per amphi-<sup>morum</sup> est aliud dubiaz interrogationum. id est huiusmodi: quae sunt etiam in paralogismis dubiaz interrogationum: sive cum paralogismis amphibium. amphibiologia in idem sonat quod dubia lectio vel dubia interrogationis: sed libet dicto per palogismo/ ria video esse enim aperte: est tamen est spomenus vel fons divisiones. et non enim ibi amphibium: sed propter vel divisiones. Deinde cu dicit.  
**C**Non enim est duplex quod est fons divisiones; non enim eadem oratio sit divisionis.

**C**robat qđ dixerat orisēns āphibologīā nō esse spōnes; vel dīsīoēs; z dicit qđ mūlplex fm vnu nō est idē qđ mūlplex fm alius; z tria facit. qđ p̄ pbāt B p̄ rōnē. z qđ file; z xcludit itētū. z ibi (Si gdē malū); ibi (Quare n̄ dupl.) Dicit ḡ qđ ōo q̄ est fm dīsīoēs; vel fm spōne nō ē duplex; nō ē ibi vna mūlplexitas, cū nō sit ibi mūlplexitas actua;

**Secundus**  
Iis:naꝝ nō eadē oratio sit diuisa sūp. t̄ composita. Int̄edit ergo talē rōneꝝ. q̄cūq̄ oꝝ h̄z verā t̄ actualē multiplicita- tem oꝝ ḡ sit eadē t̄ nō variata: s̄ oꝝ composita t̄ dīsa nō est eadē oꝝ. ergo ibi nō est multiplicitas v̄a t̄ actualis: sed cūsum. ex B autēz solui p̄st ambo p̄dicti palogismi: nā vt patuit in p̄dictis palogismis est multiplicitas prout aliqd dītersimode p̄t componi cum hoc verbo videre vel cuꝝ hoc participio percussum.

**P**otentialis: et tunc supplendū est qđ cū amphī habeat multiplicitatē actualē. Postio et disto nō sunt idē qđ amphibologia: et paralogismi peccātes fin tales fallas fin qđ h̄s nō peccāt fin amphibilogiā vel fin dubias interrogations: s̄ habet aliqđ simile cū dubijs interrogatioib;. ¶ Notandum aut qđ motus et oīs variatio est actus entis in potentia ut pōtē haberet ex tertio physicoꝝ. qđ ḡ mōvariato h̄s aliqđ: nō h̄s ea actualit̄ sed potentialis: cuꝝ ergo orō vt est multiplex fin xpōne et distionē sit oīo variata: qz non ē eadē oīatio postio et diuisioꝝ: talē multiplicitatē non ēst actualē sed potentialē. ¶ Deinde cum dicit.

**C**sigdē nō malū t̄ malū h̄ accētū plata signi-  
ficat aliud: h̄ i scriptis qdē idē nomē; cū ex cis-  
dē elementis scriptū ē: t̄ sīl̄ t̄ illīc aut̄ iāz signa  
faciūt̄; prolata aut̄ non cadet̄.  
**C**probat qd̄ dixerat p̄ simile dicens. q̄ si malū t̄ malum  
nō platiū fīm accētū sup̄. cūdē vel si in textu non habeat̄  
tur. non dicat q̄ malū t̄ malum. plata fīm accētūz diuersuz  
significat aliud. t̄ est alia t̄ alia dictio. ḡ a simili ořo zposi-  
ta t̄ diuisa ybi aliquo mō variat̄. platio non erit cadē oro  
nec habebit multiplicitatē actualem s̄ potentiale. subdit̄  
aut̄ q̄ in scripturis malū t̄ malū est idem nomē. q̄ est scri-  
ptū ex eisdē līris; sicut ex eisdē līris. simili t̄ illic. in orōne  
zposta t̄ diuisa. sup̄. est solum idētitas mālis; q̄ signa vt  
līe t̄ sīllabe faciūt̄ ibi idētitatez. ex eisdē. n. signis: sicut ex  
eisdē līris est oro zposta vel diuisa. plata aut̄. i. q̄tum ad  
platiōem non cadē. ḡ est ibi idētitas mālis t̄ non forma-  
lis: t̄ q̄ talis idētitas facit solaz multiplicitatēm. iō zposta  
t̄ disfō differet̄ ab amphī: t̄ paralogismu: peccates fīm  
ponit palogismos deferentes illis fallijs. t̄do facit. qz  
pmo ponit palogismū quendā ybi queris q̄r̄ est gemina-  
ta zpō t̄ disfō. z̄ ponit palogismos alias in qb̄ zpositio t̄  
disfō non h̄ esse mō geminatos; sed q̄si mō simplici. z̄ ibi.  
(Et rursus putas) Dicit ergo q̄ ořo enchidimi. i. ořo illi<sup>9</sup>  
poete sup̄. peccabat p̄ zpōnem vel disfōne que talis erat.  
putalne vidisti tu nunc existētes in pyrai naues in sicilia  
ens. dr̄ q̄ a portu q̄ ē i sicilia p̄nt̄ videri naues q̄ sūt in por-  
tu q̄ vocat̄ pyrai. cuž ergo dr̄ q̄ vidisti nunc existētes in py-  
rai naues in sicilia ens multiplex ē locutio. qz vel itelligē  
q̄ tu nūc ens in sicilia videoas naues in pyrai existētes. vel  
q̄ tu nūc ens in pyrai videoas naues existētes in sicilia. pp  
qd̄ est ibi zpō vel disfō q̄si mō geminato. pmo ex eo q̄ ly-  
ens p̄t̄ zponi vel cū pyrai vel cū sicilia. z̄ ex eo q̄ naues  
existētes p̄t̄ etiā zponi cū pyrai vel cū sicilia. posito ergo q̄  
aliquis existētes in pyrai naues videret in sicilia: posset sic for-  
mari palogismus. quotienscūq̄ vides existētes in pyrai naues  
in sicilia ens. ḡ ea in sicilia: z̄ nūc videoas existētes in pyrai  
naues in sicilia ens. ḡ ea in sicilia: z̄ postū ē q̄ sis in pyrai.  
iō sīl̄ es hic z̄ib̄. est iconueniens. Deinde cū dicit.

**C**ontra tales fallas fin qd h̄ sunt nō peccat fin illa. C Notadūz aut q malū vt stat pro prauo siue p̄vito so h̄ p̄mā breue: s̄ vt stat pro arbore h̄ p̄mā longā. iē dīm̄ est q malum t̄ malū sic diuersimode acceptū non idē signat: nec est idē nomē. est ergo itentio ph̄i q sicut in accētu ē soluz multiplicitas potentialis. qz ibi nomen ē idē solū māliter: cū sit ex eisdem l̄fis: nō aut est idē formalr ppter diuersitatē plationis. sic t̄ oīo p̄posita t̄ disa h̄ solū multiplicitatem potentialē: cum sit eadē māliter tm̄. qrest ex eisdē l̄fis: t̄ ex eisdē fillabīs. nō autem est eadē formalr ppter diuersitatem plationis. C Deinde cum dicit.

**Q**uare nō duplex qđ fin dimisioēz est. **A**d manifestū aut etiā qm̄ nō oēs elechi b̄z duplex; sic quidaꝝ dicunt.

**L**öcludit h̄enī itentā dicens q̄ ořo fīm dīsionē: vel fīm  
z̄pōnem nō est duplex.i.non h̄z verā tactualē multiplicitatē: h̄z potentialē soluz.ppter q̄ō manifestuz est:q̄m nō  
ořs elenchi peccāt fīm duplex.i.fīm actualē multiplicitatē sicut qdā dñi. In p̄dictis ergo palogismis vbi ē mul-  
tiplicitas potētialis ppter dīversūl modūl z̄ponēdī nō  
est v̄a tactualis duplicitas;nec peccāt fīm amphi<sup>am</sup>.h̄z fīm  
z̄ponem t̄ dīsionem. **D**einde cum dicit.  
**T**hūidēdī ergo cī q̄ r̄ndit:nō enīz id ē oculis

pot est vera, pot eni contingere q̄ bonus futor sit malus homo. Deinde cum dicit,

**C**onst̄ituit̄ oñdit̄ nō esse idē sp̄onez̄ t̄ divisionem cū amphi-  
t̄ pbauit̄ palogistmos p̄positos eē fm̄ sp̄one vel fm̄ diui-  
sione. In pte ita docer̄ b̄sp̄ palogistmos soluere dicēs. q̄ di-  
uidēdūm̄ e i. i. ab eo qui r̄ndet̄ q̄ nō est idē videre oculis  
p̄sumim̄. t̄ dreyidere p̄sumim̄ oculis. i. n̄ idē sensus:  
nec e eadē or̄o put̄ ly oculis sp̄oniſ̄ cū videre vel cum p̄:

**D**ocet ipsum soluere ibi. At si malū dicit ergo putasne quod scie bone sunt bonas etē disciplinas. Hē maior, formetur aut sic palogismus: ut melius accordet textus sequens accipias hec oīo in singulari sic, cui est bona disciplina ē bona disciplina: sī malū est bona disciplina, ergo malū est bona disciplina. maior hui palogismi duplex: enā in Bre latio cuius intelligit aīo. tibz potest intelligi in diverso casu. in genituō t in noīatū. t si intelligat ibi in casu genituō est locutio vā. est n. sensus quod illū cuius ē bona disciplina sit bona disciplina. t quod malū ē bona disciplina: cōcluet quod malū si bona disciplina: quod vero est: quod scire malū nō est malū: sī si in hī gō dico cui nō intelligat illū: sed illud erit locutio falsa. erit n. sensus quod illud sit bona disciplina cui ē bona disciplina: t quod malū ē bona disciplina: se q̄ref gō illud. sī malū sit bona disciplina. bona. n. disciplina ē illū: cui nō intelligit illū: est gō deceptio ex eo gō bona disciplina potest ponit vel cuī illud vel cuī illū: t si ponatur cuī illud erit locutio falsa: quod erit sensus quod bona disciplina sit malū. Si vero ponat cuī illū erit vā: quod erit sensus quod bona disciplina sit de malo: t quod nec illū exprimit in orōne p̄tacta: sī v̄trūḡ ibi intelligit: id in hoc palogismo est p̄pō vel diūsio. put aliquid potest ponit cuī pluribus: quo p̄tacta neutrū in orōne exprimit: sī v̄trūḡ intelligit. Deinde cū dicit.

**C**At si malū t disciplina est malū. Quare mala disciplina malū. Hē maloꝝ disciplina bona. Soluit dices. quod malū sup̄. est scītū practice: t disciplina est malū. vero est disciplina practice. quare bene seguntur quod mala disciplina sit malum. bona tamen disciplina nō est malum: sed est malorum.

**Dubitaret forte** aliquis quomodo disciplina habet rōnem malī. Dōm quod malitia nostra est ex opib⁹ nostris: vī quod mala facim⁹ malū sumus. disciplina ergo maloꝝ si sit practice t experi mētala de necessitate ē malū: sī si sit speculatoria nō soluz ē malū: sī ē bona. vult ergo p̄pō quod aliq̄ disciplina mala ē vī disciplina qua experimētā t practice scimus malū: nulla tū bona disciplina est malū: sī ē maloꝝ. vī ē maloꝝ ex quo app⁹ quod bona disciplina nō ē illud cui ē. quod nō ē malū: sī ē malitē t illū: cui ē. Deinde cū dicit.

**P**utasne verū dicere nūc: quoniam tu factus es. ergo factus sed nūc.

**C**ponit alium palogismus qui fit ex eo quod aliqua dictio potest componi cuī pluribus: quoꝝ v̄trūḡ in oratione exp̄mis. t duo facit. quod p̄mo ponit hī palogismus. scđo ponit solutioē eīs. ibi. Aut aliud. Dicit nūc: putasne verū est dicere nūc quod tu factus es. factus es ē nūc. formet sic paralogismus. de quoꝝ quod verū est dicere nūc quod factus es. ergo factus es nūc. Deinde cum dicit.

**A**ut aliud significat diūsū: verū. n. dīcē nūc: quoniam factus: sed nūc nō factus es.

**S**oluit dices. quod pdicta oratio aliud significat diūsū: i. plāta diūsū t cōposite. nam verū est dicere nūc: quoniam tu factus: sī non es factus nūc. est ergo ibi deceptio: quod ly nūc potest cōponi cuī dicere. t sic est locutio vā. nāz de quoib⁹ quod est factum potest nūc dici: quod sit factum: sī si ly nūc componit cuī factus est locutio falsa. quod nō qđib⁹ factū est nūc factū. tū ergo tam ly dicere quod ly factū in predicta oratiōe expr̄matur p̄pō. hīc paralogismus ex hoc cōtingere. quod aliqua dictio potest componi cuī pluribus: quoꝝ v̄trūḡ in oratione exp̄mitur. Deinde cum dicit.

**P**utasne vt potest que potes: sic t ipsa facies non citharizans aut habes potestatē citharizādi: citharizabis ergo nō citharizās.

**C**ostī posuit palogismos fīm quod aliqua dictio sp̄arta ad plura potest componi cuī uno vel cuī alio. In parte ista ponit quendā palogismū. put aliquid comparatiū ad plura potest componi cuī illis cōnectū vel diūsū. t tria facit. quod p̄mo ponit hī palogismus. sed soluit ipsum fīm opinione p̄pīaz. tertio soluit ipsum fīm opinione alio p̄. scđo ibi. Aut nō habz: ibi. Soluunt aut hīc. Paralogismus talis est. putasne quod potes: sic t ipsa facies: sī nō citharizās habes potestatē citharizādi. t citharizare potes segur: quod nō citharizās citharizabis. Deinde cū dicit.

**C**Aut nō hīc modi hīc potestatē: vt nō citharizans citharizet: sed cū nō facit vt faciat.

**S**oluit dices. quod nō hīc hīc potestatē: vt nō citharizās citharizet. i. nō ē vā in sensu cōposito: vt quod simul possit esse aliquid sub p̄uatione t forma: vel quod possit simul nō citharizare t citharizare: sī ē vera in sensu diūsū. quod cuī non facit. i. cum nō citharizat hīc potestatē vt faciat. i. vt citharizet sup̄. postea. quod successiū t diūsū non est iconueniēt aliquid esse sub p̄uatione t forma:

**Dubitaret forte** alius in ḡbus dictoz paralogismoz hīc esse p̄pō: t in ḡbus diūsū. Dōm quod hec qđ est sup̄acua. Nā cū hīc intendat de solone p̄ponis t diūsū. quod qui scit quod soluēdū sit ad p̄ponē scit quod soluēdū sit ad diūsū. nā qui bene diffinit hīc significat. cuī ḡmō oppōsto t hīc soluēdū habet p̄dictē fallē. quod ybi vna falliralia soluit. id palogismus possit siue fallant fīm p̄ponē siue fīm diūsū nō refert vt ad p̄positū. verūt in p̄mo lī sufficiētē has fallacias distinguitur: t ostēdūm qui palogismoz peccant fīm vñaz: t qui fīm aliam. si ergo de hīc alterē cōture ad illud cap̄t̄ recuratur. Deinde cum dicit.

**S**oluit dīcē p̄m opionē alioꝝ. t duo facit. quod p̄ponit hīc soluēdū: t cā ip̄obat ibi. Sed manifestū. Dicit ḡ. quod qđ soluēdū hīc p̄m aliter qđ dīcē sit. dīcēt. n. quod si respōdens dīcēt. i. cōcessit te facere aliqua vt potes nūc dicunt sequi nō citharizatē citharizare: nā nō valer. facis vt potes. ergo hīc vt potes. valeret. n. si dīcēt. facis omnino vt potes. ideo subdit: quod nō est datū. i. non est concessus: quoniam faciat oīo vt pot facere: t cōstat quod non est idem vt potes: vt oīo potes facere. Notandum ergo predictos p̄bos soluēt hīc palogismus non per cōpositionē: sed per fallaciā t sequētis: nā nō valer. homo. ergo hīc. nec valer. facis vt potes. ergo facias hīc mō. quod potes. sed si sumere vñiuerſal valeret: nā nō valer. oīo homo. ergo soz. quod soz. est hīc. sic valer. facis omnino vt potes. ergo facies hoc mō. i. quod non citharizando citharizare potes. Deinde cum dicit.

**S**ed manifestū quoniam bene non soluunt. Nam orationū que ppter idē eadē soluēt: hec autē nō cōuenit in oēs: nec oīo interrogatas: sī est ad interrogantē nō ad orationē.

**C**Improbabat hīc soluēdū dīcēs. manifestū esse: quoniam nō bene soluēt. nāz eadē est soluēt omnīū orationū: que sunt ppter idē. i. ppter eandē causam: vel propter eandē defectū: sed hec solo non cōuenit in omnes. i. nō potest adaptari ad oēs palogismos sic deficiētēs. ergo non ē bona soluēt. imo qđ plus est: dicta soluēt nō omnino soluit orationēs interrogatas. i. palogismos factos. non enī omnino hīc orationēs per tale soluēdū soluēt. quod nō sol-

untur simplē. ideo subdit quod dicta solo non est ad orationē: nō est extra dictioē: cuī modi eius videātur sumi quasi reāliter superius est sufficiētē expressum. ad presens aut̄ sufficiat scire quō illis modis fieri habet hec fallacia. si ergo cognoscim⁹ ipa genera predicamentoz: qđtū ad rē signifcatam: t quātū ad modū significādi: t qđtū ad modū terminādi fīm qđ aliquo. st̄tingit ea ē distinctas: scire possimus quō soluēdū sunt hīc palogismi. Deinde cū dicit.

**C**Haec hoc qđ dedit interrogatus: non esse qđ coꝝ que qđ est significat; ille vero os̄dit esse qđ coꝝ que sunt ad aliquid: vel quātūtes: vidētur aut̄ qđ est significare fīm dictioē.

**C**Manifestat qđ dixerat os̄dens qđ per mutationē predicamentoz committit hec fallacia dicens. qđ si hic. i. si res̄pōdens interrogat dedit. i. concessit vel posuit qđ. i. aliquid hīc que significat qđ est. i. subam non ē qđ opponens dīcebat. ille vero. i. opponens dicit esse qđ eōꝝ que sunt ad ali qđ vīl̄ qualitates. quasi dīcat. qđ rīndens negabat de suba. opponens arguebat de illis predicamentis que non significant qđ. sed videntur significare qđ fīm dictioē. i. fīm dictioēs figuram. Deinde cum dicit.

**C**At in hac orōne. Putasne st̄tingat idē simul facere t fecisse non: at si videre aliquid simul: t videri idē: t fīm idē cōtingit.

**C**ponit palogismos deseruētēs huic fallacie. hīc aut̄ palogismis tres modos reduci possunt: quod in hīc palogismis vīl̄ mutat accīs in accīs: vel suba in accīs: vel substātia in suba: tria ergo facit. quod p̄mo ponit palogismos in ḡbus mutat accīs in accīs: vt agere in pati vele cōuerso. t p̄ponit palogismos in ḡbus mutat suba in accīs. tertio in ḡbus mutat suba in suba. scđo ibi. Similes aut̄ t he orōnes: ibi. Et putas qđ qđ nouit. Circa p̄mū duo facit. quod p̄mo ponit hīc palogismos. t dōcēt eos soluēt. scđo ibi. Sicut alius. Circa p̄mū tria facit fīm qđ tres palogismos inuit. scđo ibi. Utaline est qđ: ibi. Rursum aut̄ dicere. qđ in hac orōne sup̄. est figura dictioēs. putasne st̄tingat idē simul facere t fieri. hē cōclusio. at si aliquid i. t p̄m idē sīl̄ videre t videri. hē maior. for met sic palogismus. aliquid idē t p̄m idē. i. fīm eadē p̄simū vi. t viderisēdē videre t videri sunt vt facere t fieri. ergo qđ aliquid idē t p̄m idē simul facere t fieri.

**C**Notandum autē qđ videre t videri. pp̄tē nec actionē nec passiōē dīcēt. ip̄orat tū quēndā modū agendi vt patēdē. ita tū qđ videre nō est vt facere nec videri t patēdē. vīl̄ suppōebat palogismus: sī magis ē eōꝝ. Deinde cū dicit.

**C**Putasne est qđ verū: que sunt pati facere quid: ergo secutur: vtūt: operat simili dīcēt. CAPITVLUM. V. Alam aut̄ t in his que sunt in eo quod simili dīcēt que nō sunt eadē quod obviādū: eo quod babēm⁹ genera p̄dicamentōrum.

**C**In parte ista docēt soluēt ad palogismos figure dictioēs qui peccat fīm multiplicitatē fantasticas: t tria facit. quod p̄mo ostendit in generali quoniam tūla sunt soluētā. scđo qđ dixerat manifestat. tertio ponit palogismos deseruētēs huic fallacie. t dōcēt tales p̄alogismos soluēt. scđo ibi. Haec quidē. Circa ibi. Ut in hac orōne. Dicit ergo palā esse quoniam est obviādū. i. quoniam est soluēdū in his orationib⁹ que sunt in eo quod simili dīcēt: quod non sunt eadē. i. que non sunt similiter. scimus enī ad talia soluētē eo quod babēm⁹ genera p̄dicamentōrum sup̄. distincta. Notandum autē qđ vt supra dicebatur: hīc fallacia trip̄l̄ hīc fieri. p̄mo cum ppter eadē rem ē interpretamur eundē modū significādi. scđo cuī est ecōuerso. vt cum ppter conuenientiā modū significādi interpretamur identitatē rei. tertio cū ppter similem terminationē interpretamur eandē rem vt eundē mo-

ntur. sīl̄ dīcēt: hīc scribere qđē opari qđ cl̄t: t qđ pati quid: simili autē t facere.

**C**ponit 3<sup>o</sup> palogismū dīcēs. qđ dīcē currere scribere sīl̄ sīl̄ iūcē dīr. hē maior palogismus: hīc scribere est opari. hē minor: quare scribere erit sīl̄ pati t facere. hē sīl̄ for met sic palogismus: scribere significat vt agere: qđ significat vt currere: t significat vt pati: qđ dīcēt operari. qđ significat simul agere t pati. Deinde cū dicit.

Liber

**C**Si autem aliquis illic dans non contingere sumul idem facere et fecisse; videre et vidisse; dicat contingere nondum elenctus factus est; si non dicat videre facere quid; sed pati; indiget enim hac interrogazione.

**C**Docet h̄s paralogismos solutore, et tria fact. qz p̄mo assi-  
gnat in dictis paralogismis cām defect⁹. sedo assignat in eis  
cām apparētis, 3⁹ qd̄ dixerat manifestat per quoddā simi-  
le. sedo ibi (S̄z ab antidote) 3⁹ ibi ( Idez.n. accidit ) Dicit  
ergo qz si aliqz r̄sūdens illic, i. in dictis paralogismis sic dans  
i. cedens nō ḵtingere simul id facere & fieri; dicat tñ cō-  
tingere idēvidere & videtur; nondū tñ factus est elēchus, i.  
nondū redargutus est respōdens si non dicat. i. si nō cōce-  
dat videre esse quid vt facere; sed dicat videre esse vt pa-  
ti. Indigit enim h̄s interrogatiōe qz respōdens concedat  
videre vt agere. deficiunt ergo tales paralogismi; qz acci-  
piunt vt similr̄ qd̄ non est similr̄; accepunt videre vt age-  
re quod nō est vt agere. s̄ ergo hoc nō concedatur non sit  
elenchus. **C**Deinde cum dicit,

**C**ed ab audiēte opinat̄ datū eē: cum ⁊ secare facere qd: ⁊ securi fieri dedit: ⁊ quecūqz alia dicunt̄ similr: nam reliquiz ipse addit qui audit̄ velut similr dictis: hoc autem qdē dicitur sumi liter: ydē autem sum dictionem.

**C**Assignat in dictis paralogismis causam appetie dicēs. **Q**ab audiente rynuersalr ab his q adstant disputationi, opināt esse datū.i.ēsse pessum q̄ videre sit vt agere; naz cū rīndēs dedit.i.cessit q̄ secare sit qd facere: t securi qd fieri: t quicq; alia dīr sīlē ex B sup. estimat datū esse q̄ videre sit vt agere.qz v̄ ēvēt secare,iō subdit q̄ ipse q̄ au dīr addidit reliqui.i.addidit t cessit in corde suo q̄ vide te sit vt secare vel vt aliqd similit dcm. B aut nō est ita; q̄ videre nō dīlē ad secare: z v̄ esse sīlē dcīm fm dictōem a. fin dictionis figurā. **E**nde cū dicit.

**C**Idem autem accidit quod in equocationibus. Putat autem in equocis i scimus ostionem qui dicit negare re: non nomine. Et hoc adhuc eget interrogatio si advinu respiciens equocum dicat: sic n. date erit elechus?

¶ Qd dixerat manifestat p sile deū dicēs. qd id accidit in talib? qd accidit in equocationib?. nā in equocis si audiēs sit istius orationum. i. si ignoret multiplicitatē nouim: cū rīdens negat equocū putat qd rīdens dixit. i. qd pcessit negare rē nō nomē. b. aut nō oportet; s̄ adhuc eget iterroga- tioe. s̄ rīdens ap̄cīes ad vñū dicat. i. s̄cedat equocuz sensu in quo arguit opponēs erit ibi elech⁹; s̄ sup. si s̄cedat equio cū in alio sensu nō dīr nec erit ibi elechus. ¶ Notādū ergo hāc similitudine in B. distīstere: qz sicut audiētes ignorātes qd vñū multipli credūt aliqui rīdēntē negasse rē cū ne- gauerit solū nomē: sic ignorātes que dīr filtr: qz que nō cre- dūt esse filtr dicta qz nō dīr filtr pgo qd sicut in equocis non fit elechus nisi rīdens et opponēs ferat simili itellectuz ad vñū significatiū. sic in figura dictiōis nō fit elechus nisi supposito qd dicant simili que nō dīr simili.

**S**imiles autem et be orationes his si quod  
quod habitis: postea non habebitis: amicis: nam  
vnum solum amittere digitum: non habe-  
bit decem digitos.

**C**onst postq; pbs posuit palogismos in qbus vnu pdicametu mutat in aliud ex dictiois terminatione. In pre ista ponit palogismos b' fallit in qbus vnu pdicametu mutat i aliud

**E**t quoniam dabit quis qd no habet; non n.  
habet vnum solum denarium.  
**C**onsidit quō mutat qd in ad aliqd, et duo facit, qz v ponit

10. The following table shows the number of hours worked by 1000 workers in a certain industry.

## Secundus

hō palogismos. ⁊ soluit eos sūm opionem p̄prias. ⁊ soluit eos sūm opionem alioꝝ. ⁊ ibi (Soluunt aut qdaz) Circa p̄mū quīo: facit f̄z ꝑ q̄tuor palogismos ponit. ⁊ ibi (Pū tasne ꝑ nō h̄z aligis) ⁊ ibi (Siles aut) ⁊ ibi (Aut quē nō h̄z) Circa p̄mū duo facit. q̄r p̄ ponit palogistum. ⁊ soluit ip̄m ibi (Aut nō dedit) Dicit ergo ꝑ sūm figurā dictionis est: qm̄ q̄s dat qd̄ nō h̄z. h̄z est xclō. nō. h̄z vñū solum de- nariū. h̄z est minor. maiore tacet. formeſ sic palogism⁹. iste dat vñū solum denariū. ⁊ nō h̄z vñū solum denarium. ergo pat qd̄ nō habet. Deinde cum dicit.

**E**rgo autem quod non habuit. **C**um enim dicimus.  
**A**utem non dedit quod non habuit: sed ut non habuit  
vnum: nam solus habens significat: neque solus: neque tam  
le: neque tantum: sed habens ad aliqd: ut quoniam non cum alio.  
**S**olus dicens quod vnum solus denarius non dedit vnum quod  
non habuit: sed ut non habuit: nam solus non significat habens: sed significat tam  
le: et qualiter: neque tantum: et quantitate: sed significat ut habeat et significat ut  
ad aliqd: quoniam solus est id est quod non cum alio esse. autem non cum alio  
non est esse quod: sed ad aliqd esse. mutata ergo ibi quod in ad aliqd:  
sive mutata subiecta in relacionem. **D**einde cum dicatur.

**C**Quéadmodū si sic dicat: putasne qđ nō aliq̄s  
habet b̄ dabit: nō dicēre aut iteroget: si dabit  
qđ cito: qđ nō habet cito: dicēre aut fillogizet:  
quonā dabit quis quod non habet.

**C**ponit z<sup>o</sup> palo<sup>o</sup>, et duo facit. qz p<sup>o</sup>ponit pa<sup>m</sup>, z<sup>o</sup> soluit ipz ibi (Et manifestū) Dicit g<sup>o</sup> filis defect<sup>o</sup> est in pdictio pa-  
ralogismo quēadmodū si gs dicat purasne dabit aligis qd  
nō bz, rīidente aut dicēte qz nō: iterroget vltre<sup>o</sup> ipse oppo-  
nens si gs, i. si alige dabit gd, i. aligd cito qd nō bz cito, rī-  
idente dicēte i, rīidente b, illogizet oppones vltre<sup>o</sup>: qm  
dabit gs qd nō bz, pōt. n. cōtingere qz aligis der in vna die  
qd acq<sup>o</sup>suuit in x.ānia: ppter qd dabit cito qd nō habuit ci-  
to: formēt at sic palogismū, iste dat aligd cito, mō būt ill<sup>o</sup>  
cito, g<sup>o</sup> dat qd non bz. **C**Heinde cū dicit.

**C**et manifestū qm̄ nō sillogizavit: nāz cito nō  
b̄ dare s̄ b̄ modo dare ē: vt autē nō habet: dabit  
aliq̄s: vt qd̄ delectabilis b̄z cū tristitia dabit.  
**S**olut̄ dicens māifestū cē: qm̄ nō sillogizavit. nāz dare  
cito nō ē dare b̄: s̄ ē dare b̄ mō qd̄ manifestat p̄ aliq̄o exē  
plū. nā si aliq̄s dat vt nō b̄z. qd̄ b̄z delectabilis dabit ali-  
qm̄ cū tristitia. sicut ergo p̄t qd̄s dare cū tristitia qd̄ nō pos-  
sider cū tristitia. sic p̄t quis dare cito qd̄ nō possidet cito.  
posset aut̄ ex b̄g velle formare paligom̄s tertiū sic. iste  
dat aliq̄d cū tristitia. nō b̄z illud. cum tristitia. ergo dat qd̄  
nō b̄z. p̄t aut̄ q̄ ibi mutat p̄dicamentū. dare. n. cū tristitia  
vel dare cito nō est dare qd̄: s̄z est dare quo.

**Dubitaret** forte aliq; cū deī sit q; hic ponat pa-  
logismos in qb<sup>o</sup> mutat qd in aliqd. vī  
q; bi dno palogismi male sint situati: nā dare cito nō ē da-  
re qd: s; ē dare qn: r dare cū tristitia nō est dare qd: s; ē da-  
re qūlter. r ergo in pdictis palogismis nō mutat qd in ali-  
qd: s; qd in qn vel qd in qle. **D**om q; in hac pte dī pl̄s  
ponere palogismos in qb<sup>o</sup> mutat qd in aliqd r nō ppe po-  
nit hic palogismos in qbis mutat qd in qn: vel quid in q;  
le qz hō palogismi nō adducunt hō p se: s; adducunt ad on-  
dendū quo pōt mutari qd in aliquid. nā s; bñ siderat se-  
ries frē ondī q; potest dare qd vnum solū cū non habet  
vnū solū. r potest dare cito r cum tristitia qd non bñ cito r  
cum tristitia. **D**einde cum dicit.

**C**Similes ait et huiusmodi oes: putasne quā  
non habet et manū percūtiet.

**C**ponit aliū palogis̄mū dicens. q̄ oēs h̄b̄ofones q̄ponen-  
tur sunt filiēs. q̄r̄ peccāt q̄ cādem fallam. h̄b̄ aut̄ oro est pu-  
tas ne aliḡs p̄curiet manu quā nō b̄z. h̄b̄ ē s̄ palogis̄mi. ali-

**e**picutur cū vna sola manū; tñ nō bñ vñā solā manus, ergo  
ercutit cū manu quā nō bñ mutat. n. bñ fili mō qd i aliqd.  
bñt dñm est solū non dñc qd: sñ ad aliqd. C Deinde cū dñc.  
Aut quez nō habet oculo videbit; non enim  
aber vñū solum.

<sup>poit</sup> alii pa<sup>m</sup> dicēs. q̄ alīq̄ videbit cū oculo quē n̄ h̄z.  
ē x̄lo palogisimi. nō. n. h̄z vñ solū oculū. h̄ ē minor. for-  
efaut sic; alīq̄ videt alīq̄ cū vno solo oculo. nō h̄z vñ  
lū oculū. ḡ videt cū oculo quē n̄ h̄z. p̄. n. q̄ bic etia m̄  
m̄ in aliqd. C Notādū aut̄ q̄ p̄. q̄ ph̄ icipit paralo-  
gismos in qb<sup>m</sup> mutat qd̄ in aliquid qd̄ vñ moduz positi-  
nt tres palogisimi. alio<sup>o</sup> positi sunt q̄m̄. alio<sup>o</sup> qnq̄. n̄ ve-  
tit trea pmi pa<sup>m</sup> se p̄ciunt p̄ ordinē: q̄; z<sup>o</sup> fuit expostī-  
ta pmi. ondebat. n. q̄ alīq̄ p̄tare nō solū: lñ n̄ heāt  
solū. sīc p̄tare cito qd̄ n̄ h̄z cito. sīc p̄tare cū tri-  
tia qd̄ n̄ h̄z cū tristitia. si ḡ scds t̄ tertīo<sup>o</sup> p̄lō<sup>o</sup> n̄ ponat in  
iex cū alijs: q̄ n̄ lñnt adducti p̄se: sed pp̄ter expōnēt  
erūt tres pa<sup>m</sup> positi. si vñ illoz ponat in nñex: z n̄  
erūt q̄uoz si āt vtereq̄ ponat in nñex erūt gnq̄.

**S**icut autem quod dices: et ut habet unum solum oculum: et aliud quodlibet qui plura habet.

**P**ostq̄ p̄bs posuit paloḡismos in qb̄ mita  
qd in aliquid; et docuit eos soluere h̄z op̄ionē ppriā. In  
ista docet eos fin op̄ionē alioꝝ. et duo facit. qz  
boni h̄z solones. z̄ remouer eas. ibi (S̄z qz dicit ē) Cir  
p̄mū tria facit fin qz tres solones ponit. z̄ ibi (Quidat  
z̄ ibi Alij at) Dicit ḡ qz qdā solūtū sup. qz iteremprōz  
noxis dicētes qz alijs vt bz plurcs oculos h̄z vñu soluz  
ilū. z̄ ḡ decimū ē de oculo. itelligēdū ē de alijs. qz qz b̄ plā  
ha bz z̄ alioꝝ qdlibz. sup. vñu solu vt qz bz ples denarios  
vnū solu denarij. s̄līs at z̄ in alijs. (Dicit cū dicit.

**Quidā** nō et ut qđ h̄ accepit: dedit. n. h̄ vñū  
lū denariū: t̄ h̄ vñū solū adhuc denariū ac-  
pit. n. ab h̄: ergo vñū solū h̄ hoc denariū.

ponit alia solone q̄ est p̄ iterempōēm x̄lonis, dicebat  
aſſi q̄ ḡ dat vñū ſolū denariū dat qd̄ h̄z, hui⁹ aut̄ c̄ aſſi  
abatur; q̄ accipieſ nō accipit niſi q̄ dās habz; h̄z accipit  
vñū ſolū, ergo dās h̄z vñū ſolū, iō ait; ḡ b̄l., dās dedit vñū  
denariū, t̄ hic, i. recipienſo h̄z, i. poſſidet vñū ſolū dena-  
riū, ab b̄l. i. a dāte vñū ſolū denariū; qd̄ ſup̄, nō eēt niſi dās  
bereretur ſolū. Norādum aut̄ baſa diuina ſolonea ali-

veret vnu bñi. <sup>1</sup> Vnde autem ab illis duas rationes aut  
mō hñire et aliquo<sup>m</sup> differre. meniūt. n. qz sic pmi con-  
debat hñire plura bñre vnu solu. sic et bi cedebat bñ ide,  
scirrūt aut in duob<sup>m</sup>: nā cū arguebat iste dat vnu solu de-  
ariū. nō hñ vnu soluz denariū. qz dat qd nō hñ. Rñdebat  
nī piteremptōem minoris. dō flm esse qz nō bñ vnu  
lum denariuz nō obstat qz hñ plures. hñ. n. vt dicebant  
vnu solu etiā qui plurba. scđi vñ rñdebat istando xclu-  
onit: nā cū arguebat. ergo dat qd nō hñ. rñdebat bi: qz nō  
qz qd non hñ sñ. qz hñ. z<sup>2</sup> dñt he die solones. qz pmi teri-  
ēdo minore nō adducebat aliqd ad fulcimētū sue so-  
tionis. sñ scđi cuz istabat xcloni adducebat p̄bationem  
nādā ad fulcimētuz rñfionis eoz. dicebat. n. qz dñs vnu  
lui denariū dat qd bñ. nā qz accipiens hñ in accipiendo hñ  
sñ hñ in dñs dñs dñs vez e qz accipiendo accipit vnu solu. cr-  
eret. qz dñs hñbñt vnu solu. <sup>2</sup> Deinde cum p̄cisc

**Alij aut̄ stati interrogatiōne iterū mētes quī cōngit qđ nō accepit habere: vt vnu accipiente  
iace: corruptū in accep̄tō habere acce.**

"ponit b[ea]tū iterū statim interrogatiōni. i. maiore forū aūt sic palo". nullus dat q[uod] non b[ea]tū iste nō b[ea]tū vnuis

solū denariū. ergo nō dat vnu solū denarū. **B** factō cum maiō interrogabat vtrū. s. nullus der qd nō bz: statim dicebat falsuz cē qd nullus dat qd nō bz: qd declarabat p simile, dicebat. n. qm̄ s. al. quē b̄e qd nō accepit. ergo sup. partone s. aliquē dare qd nō bz. nā s. aliquē accipieēt vnu suauē quo vno corruptio in accipieēt s. accipieēt b̄e vi- nu acre. ergo bz qd nō accepit. cuz ergo b̄ eset maior polo ḡlīm qd nullus dat qd nō bz: soluebat hi ad bz pa". dō falso esse nullū dare qd nō bz. p̄ ergo has tres solutōes sic disserit. qd p̄ni soluebat iterimēdo mōre. scđi vo istādo ad exclusōe. terciū s. soluēt iteri a". **C** Deni cū dicit.

**Sed** qd dictū est vt p̄i: hi oēs nō ad oēne s. sed ad hominē soluēt. **M** si cēt solutio hec dātē oppositū non possiblē soluēt: sicut in alijs. **R**emouet bz solones. t̄ duo fa. qd p̄ponit qd itendit. z qd dicerat māfestat p̄ sit. z ibi. Ut si est qd. Dicit ḡ qd. si idicere qd deim ē p̄is. i. si idicere p̄is dca. vbi onsum fuit qd ē recta solo appēbit sup. qd oēs hi nō soluēt ad ofonē. i. recte: s. soluēt ad hoiez. i. ad appenziā. nā si cēt solo hec. i. aliq̄ pdicaz triū solonū dāte oppo" talis solo. nō p̄le eēt soluēt sic in alijs sup. rectis solonib". nūc. n. est recta solo qn̄ excesso oppositō recte solonis nō s. ylteri soluēt. s. bz nō stting in aliq̄ pdicaz triū solonū. ḡ nulla eaz fuit recta solo. **D**einde cū dicit.

**Alt̄erius** forte ou" alijs. vtr̄ in vno t̄ codē pa". possunt coicidere ples defecti. fm formā.

**D**om̄ plures defecti. fm formā p̄curre ad vnu pa" nō eq̄ pn̄ nō bz dubiū: s. vtr̄ eq̄ pn̄ possint ibi p̄curre. plures tales defecti. de bz forte dubitaret alijs. Scien- dū ḡ bz plures defecti si isepabi" p̄cormit se adinui- cēta qd nō possit tolli vnu ḡ tol. reliqu. t̄ sic bz plu- res defecti p̄curre ad vnu pa" ḡ se t̄ directe nō est icōne- nies. vnu. t̄ idē palo" p̄ se t̄ directe peccat fm vnu: t̄ bz ac- cides. v. peccat bz figurā dictōis: t̄ bz accis cū in illo pa" nō p̄l tolli vnu defecti. qd tollat al. nā bz sit ps acci- tis: t̄ bz dictōis latē qdū ad aliq̄ lūos modos lit ps acci- tis. p̄p̄r qd qd amoto iferiori nō v̄ tolli supi" nō v̄ de- cas tolli accis p̄ amotis: t̄ bz in mā deteriat nō ē icōuenies amoueri supi" p̄ amotis iferiori. in illis ḡ pa- logismis vbi coincidit vnu cū accite tollat accis si tollat vnu: t̄ qd deccit t̄ mātē intelligēt est d̄ ob" pluri- bus defectib" p̄ se t̄ directe p̄curreb" ad vnu t̄ eūde pa". Lū gr̄ querit vtr̄ in codē pa" possint p̄curre plures di- fecti per se t̄ directe. Dicendū qd si illi plures defectus respiciūt illum pa" isepabilitate: ita qd non possit ab eo tol- li vnu tollat reliqu. sic plures defecti ibi p̄ se t̄ directe p̄curre nō est icōuenies: s. illi defecti nō sic isepabi" le- hit p̄ se t̄ directe ad eūde pa" nō p̄l tolli p̄curre. ex bz ergo magis inotescit qd recte solutio et illa cō oppositō xcessō nō stting vtr̄. oluerenā nūc ad aliq̄ recte solut nō māfeste defecit ille pp̄ que ḡ se t̄ directe accidit falsitas. q̄ ar defecti amotoz ḡ p̄ se loq̄ndo sequeāt xclusio: cu p̄ se nō possint p̄curre ples defecti i illo fillo vbi vno amo- to amoueat t̄ reliqu. xcessō ergo oppositō recte solutio- nis p̄t appēter vel qd p̄ acciū ipēdri xclusio: s. p̄ se t̄ directe ipēdri non potest. **D**einde cū dicit.

**Alt̄erius** forte ou" alijs. vtr̄ oporeat ad rectaz solonē mā. festare oēz defectū ḡ in orone s. **D**om̄ qd i orone ou" p̄t accidere defecti. v̄l s. i. vel vt̄ ordinati i fillo. p̄t. n. sttinge aliquē eē defectū oronis bz s. ḡ nō ē defecti cō": v̄l ordia i fillo vt̄ bac orone qd canis videt bz videt. p̄t eē ples defectus. vt̄ equo" r̄ ap̄hi": nō v̄l vtr̄ bz defecit ē cā filatio in qd fillo circa quē p̄t dcipe dca orō. nā si alijs sic palogizat. bz canis videt bz videt: s. canis vi- det ferru. ḡ ferru videt. bz canis sit equocuz. equocatio tri nō saē filiatē in bz fillo bz ap̄hi". bz ḡ deccit solo ē manifestatio falsi filli: qd nō oēz ad recta solonē oēz de- fecuti p̄ponis: s. sufficit illi defectū oēz pp̄ que leḡ falsa bz in fillo. qd si aēt oppositū illi defectū de neccitate fieret fillo. iō bz deim ē recta solonē eē: cu" oppositō con- cesso nō s. vtr̄ bz solutio. ex bz ḡ p̄bz quo intelligēt sit qd recta solo ē manifestatio cuiusbz defectū. qd nō ē intelligēt. dū de qd fillo defectu qdū qd suba in qdūtē t̄ in ad aliq̄. In p̄e ista oēt qd mutat suba in qdūtē. t̄ tria facit. qd p̄mo oēt qd mutat suba in qdūtē. t̄ quō mutatur in quādo. t̄ quōmodō mutat suba in vbi. secūda ibi. **E**t putas qd ambulat tertia ibi. Nec quādo cipbz. **L**rica p̄ duo

possit ibi p̄currere defectū tā in mā qd in for". t̄ v̄l qd sie. qd p̄bs in p̄phicor volēdo soluēt rōnes p̄menidis t̄ melissi. Lōs air p̄ fla recipiūt t̄ fillogizat. Am̄. bz oro. canis currat. cu bz qd ē equoca p̄t ec̄ fla. si ḡ er p̄ fiat fillo. poterit pec- care in mā t̄ in for". **D**om̄ qd aliquē d̄ vna rō qd ordi- naſad vnu p̄ncipalē. xclonē fm qd modū accipieēt si fie- ret vnu fillo cu p̄batiō maioris t̄ minoris rot" ille fillo sie- psillogizat. dicēt vna oō. sic ḡ loq̄ndo d̄ vna orone nō el̄ icōuenies in ea assignare plures defecti: s. si loq̄mūr d̄ vna orone simp̄ put xclinet vnu fillo. sic i eadē orone p̄n̄ nō occurrit ibi vtr̄bz defecti. nā bz vna t̄ eadē oō possit ēē multiplex t̄ falsaz ex illa orone nō sequit vna conclusio ex vtr̄bz defecti eq̄ pn̄: nā si maiō ples defecti bz: t̄ cu accipim̄ sub ea nō accipim̄ eq̄ pn̄ sub vtr̄bz defecti. Op̄ posita at̄ his nō ē difficile soluēt. Nā cu obycti d̄ rōne p̄- menidis t̄ melissi. Dōm̄ qd vtr̄bz qd habeat ples psil- logismos pp̄ qd nō erat vna simp̄. Qd v̄o addebat d̄ canis currat. qd ē multiplex t̄ p̄t ēē falsa. Dōm̄ qd ex ea cōclu- daf falsa xclor: vel accipie canis equoco in maiō t̄ mō- ri. dōo canis currat. celeste sydus ē canis. t̄ tūc peccabit in formā: vel accipie simp̄ in vtr̄bz. pp̄one. dōo canis cur- rit. latrable aial est canis. t̄ tūc poterit peccare in mā: t̄ bz for". nā equo" nihil ibi cooperator: ḡ vna xclor si bz aduerti- mus nūc eque pn̄ seguit ex vtr̄bz defecti. **D**einde cū dicit.

**Alt̄erius** forte ou" alijs. vtr̄ in vno t̄ codē pa". possunt coicidere ples defecti. fm formā.

**D**om̄ plures defecti. fm formā p̄curre ad vnu pa" nō eq̄ pn̄ nō bz dubiū: s. vtr̄ eq̄ pn̄ possint ibi p̄curre. plures tales defecti. de bz forte dubitaret alijs. Scien- dū ḡ bz plures defecti si isepabi" p̄cormit se adinui- cēta qd nō possit tolli vnu ḡ tol. reliqu. t̄ sic bz plu- res defecti p̄curre ad vnu pa" ḡ se t̄ directe nō est icōne- nies. vnu. t̄ idē palo" p̄ se t̄ directe peccat fm vnu: t̄ bz ac- cides. v. peccat bz figurā dictōis: t̄ bz accis cū in illo pa" nō p̄l tolli vnu defecti. qd tollat al. nā bz sit ps acci- tis: t̄ bz dictōis latē qdū ad aliq̄ lūos modos lit ps acci- tis. p̄p̄r qd qd amoto iferiori nō v̄ tolli supi" nō v̄ de- cas tolli accis p̄ amotis: t̄ bz in mā deteriat nō ē icōuenies amoueri supi" p̄ amotis iferiori. in illis ḡ pa- logismis vbi coincidit vnu cū accite tollat accis si tollat vnu: t̄ qd deccit t̄ mātē intelligēt est d̄ ob" pluri- bus defectib" p̄ se t̄ directe p̄curreb" ad vnu t̄ eūde pa". Lū gr̄ querit vtr̄ in codē pa" possint p̄curre plures di- fecti per se t̄ directe. Dicendū qd si illi plures defectus respiciūt illum pa" isepabilitate: ita qd non possit ab eo tol- li vnu tollat reliqu. sic plures defecti ibi p̄ se t̄ directe p̄curre nō est icōuenies: s. illi defecti nō sic isepabi" le- hit p̄ se t̄ directe ad eūde pa" nō p̄l tolli p̄curre. ex bz ergo magis inotescit qd recte solutio et illa cō oppositō xcessō nō stting vtr̄. oluerenā nūc ad aliq̄ recte solut nō māfeste defecit ille pp̄ que ḡ se t̄ directe accidit falsitas. q̄ ar defecti amotoz ḡ p̄ se loq̄ndo sequeāt xclusio: cu p̄ se nō possint p̄curre ples defecti i illo fillo vbi vno amo- to amoueat t̄ reliqu. xcessō ergo oppositō recte solutio- nis p̄t appēter vel qd p̄ acciū ipēdri xclusio: s. p̄ se t̄ directe ipēdri non potest. **D**einde cū dicit.

**Alt̄erius** forte ou" alijs. vtr̄ oporeat ad rectaz solonē mā. festare oēz defectū ḡ in orone s. **D**om̄ qd i orone ou" p̄t accidere defecti. v̄l s. i. vel vt̄ ordinati i fillo. p̄t. n. sttinge aliquē eē defectū oronis bz s. ḡ nō ē defecti cō": v̄l ordia i fillo vt̄ bac orone qd canis videt bz videt. p̄t eē ples defectus. vt̄ equo" r̄ ap̄hi": nō v̄l vtr̄ bz defecit ē cā filatio in qd fillo circa quē p̄t dcipe dca orō. nā si alijs sic palogizat. bz canis videt bz videt: s. canis vi- det ferru. ḡ ferru videt. bz canis sit equocuz. equocatio tri nō saē filiatē in bz fillo bz ap̄hi". bz ḡ deccit solo ē manifestatio falsi filli: qd nō oēz ad recta solonē oēz de- fecuti p̄ponis: s. sufficit illi defectū oēz pp̄ que leḡ falsa bz in fillo. qd si aēt oppositū illi defectū de neccitate fieret fillo. iō bz deim ē recta solonē eē: cu" oppositō con- cesso nō s. vtr̄ bz solutio. ex bz ḡ p̄bz quo intelligēt sit qd recta solo ē manifestatio cuiusbz defectū. qd nō ē intelligēt. dū de qd fillo defectu qdū qd suba in qdūtē t̄ in ad aliq̄. In p̄e ista oēt qd mutat suba in qdūtē. t̄ quō mutatur in quādo. t̄ quōmodō mutat suba in vbi. secūda ibi. **E**t putas qd ambulat tertia ibi. Nec quādo cipbz. **L**rica p̄ duo

**Alt̄erius autem** qd dicebas qd in his pa" mu- te dūbūtare alijs qdū mutat qd in bz aliqd. for- te dūbūtare alijs qdū mutat qd in bz aliqd. cu mutat qdū singularis in plale. **D**om̄ qd for" nō dūbūtare nisi pp̄ māz t̄ cōe nō dūbūtare nisi vt̄ bz cē in suis iferiorib": vt̄ bz eē bz. v. qd̄ bz se acceptū d̄ qd vnu: s. v̄l bz p̄ sua iferiora d̄ qd plurificati. t̄ qd̄ singularis vnu d̄ termini cōis sum p̄is in nūero sing" p̄t stare put signat qd gd: t̄ v̄l d̄ qd̄ cōe: s. v̄l in plale nō p̄t stare nisi vt̄ dūbūtare alijs qd̄ cōe: nā cu nūero plalē de neccitate actu plalē ipētare cu termini cōis sum p̄is in nūero sing" p̄t stare put signat qd gd: t̄ v̄l d̄ qd̄ cōe: t̄ qd̄ alijs pp̄ qd̄ cē in pa" posito mutat nūero sing" in plalē. qd̄ dāmō ibi mutat qd̄ gd in bz aliqd. **Aduer- tēdū** t̄ qd̄ p̄t: t̄ bz aliqd z̄ p̄t sumi. vel sum p̄t v̄l in r̄sum p̄t. n. illud est p̄t: t̄ bz aliqd qd̄ v̄o solo p̄. in r̄sum p̄t sp̄s ē p̄t: t̄ gn̄s: t̄ oēt iferi" est qd̄ mō p̄t: t̄ sui superioris mutare qd̄ cōe i p̄t: v̄l bz erit: qd̄ mutat cōe qd̄ ē sp̄s i idū- uidū. vel qd̄ mutat cōe qd̄ ē gen" i aliqd iferi" v̄l in aliqd magis bz. cu qd̄ mutat nūero sing" i plale: mutat qd̄ gd in bz aliqd: s. v̄l qd̄ bz mutatio sit sp̄i i idūuidū: s. suffic- qd̄ sit gn̄s in sua iferiora. **E**sistat v̄letri" dūbūtare qd̄ ē figura dictōis qd̄ mutat qd̄ gd in bz aliqd: s. de bz in p̄li: v̄l de fi" dictōis ē actū: t̄ etiā in illo cap. **F**allā aut fit in his sufficiēter est deim. **D**einde cum dicit.

**F**utas quod quis nouit vel vnuēt vel discēs nouit ex qb" bz quidez inue- nit: illud aut̄ dūbūtare ambo neutrūz. **P**ostq̄ p̄bs oēt quo mutat vnu p̄di" in aliqd extēratōe dictōis: t̄ quo mutat vnu p̄di" in aliqd ex dictōis p̄tētōe. In p̄e ista oēt quo mutat resyni" p̄di" i re eiusde p̄tētōe. v̄l: v̄l etiā sic. polēt p̄bs oēt quo mutat acc" i accis: t̄ quo mutat suba in accis. In p̄e ista oēt quo mutat suba in accis: oēt. n. bz quo mutat suba accepta vt qd̄ gd in subam acce- ptā: vt bz aliqd. duo aut̄ facit: qd̄ p̄ponit pa" in qb" mutat qd̄ gd in bz aliqd. t̄ ex palogismis positio xclusio bz qd̄ nō est exponēt nec accipiēt qd̄ gd ȳt bz aliqd. ibi. Quare



## Liber

accidit dicere alii tūz: vt qz accipit hoīe p hoīe vero ne-  
gantē nō eē hñē illā oī mōstrare: qd̄ ē iniatūz. i. qd̄ xclu-  
dit illud de hoīe pieto q ē qd̄ iniatū. si aut̄ opponēs dixit i-  
nati. b. aut̄. s. rñdēs collegit. i. sup. sūp̄tūz iniatū oī rñdētēs  
dfe: qm̄ iniatū est sup. sūp̄tūz ab opponētē: vt qz oponēs  
loquebas de hoīe vō. suppledū est aut̄ qd̄ rñdētē loqba in  
alio sensu: vt qz itelligebat de hoīe pieto: t addit qd̄ similitr  
est i sp̄bi. v. qd̄ ibi dāda solo goppōne. Deinde cū. d.

**S**i at̄ bz similitudinē dictiōis oppositū erit so-  
lutio: ergo qd̄ nō bz dabit aliqz: aut̄ nō qd̄ non  
bz: b. vt nō bz: vt vnu solū denariū: ergo qd̄ qs  
scit inenīc v̄l adiscēs scit: b. nō que scit: t si qd̄  
ambulat calcat: b. nō cū: similiter aut̄ t in alijs.

Ostedit in qd̄ ginalitate quō soluedū sit ad figurā di-  
ctionis qd̄ peccat bz multiplicitatē fantastica. o. qd̄ si sit fal-  
lacia fm̄ sūlitudinē dictiōis solo erit oppositū. i. p. oppo-  
rit̄ p̄z i sp̄lo. g. aligat qd̄ nō bz. d. n. rñderi. qd̄ nō dat  
qd̄ nō bz. sed vt nō bz: vt vnu solū denariū cū sup. nō  
bēat vnu solū: t xcedēdū est: qm̄ qd̄ scit gs vel discēs v̄l  
inuenīc: b. nō est xcedēdū qd̄ scit in plāli. t xcedēdū est  
sqd̄ ambulat calcat: b. nō est xcedēdū t̄ sine qd̄. calcat  
enī qd̄ id qd̄ ambulat: b. nō calcat quādo ambulat. simili-  
ter aut̄ t in alijs nunq̄ est xcedēdū aliqd̄ in illo sensu in q  
fit redargutio: sed in sensu opposito sūi in sensu alio in q  
non fit redargutio.

CAP. VII.

**A** illos vō q sūt bz accidēs vna q-  
dez solo t eadē ad oēs. nā qd̄ ide-  
finitū ē qd̄ de re dicēdū cū in acci-  
dētē est: t in qbusdā qd̄ videt: t  
dicit: i qbusdā at̄ nō dicit necel-  
tarū ēē diccre cōcordās sūi ad oēs qm̄ non ne-  
cessariū: habere aut̄ oī vt pferre veluti.

**C** Postq̄ p̄bs docuit soluere fallas in dictiōe. In pte ista  
docet soluere ad fallas ex dictiōe: t̄ p̄ docet soluere ad  
fallam accītis. z̄ docet soluere ad oī fallas per ordinē  
z̄ ibi. (Eos vō g sūt in eo qd̄ pncipalr.) vbi aut̄ icipiat.  
ptes in qd̄ sp̄ls soluit ad vñāq̄ g fallas ex dictiōe  
in psequēdo patebit. pma aut̄ ps in qua docet soluere ad  
fallas accītis. diuidit in ptes duas: b. p̄ docet soluere ad  
bz palo. fm̄ opionē pprā. z̄ ponit solonē alioz. z̄ ibi

(Solutū aut̄ gd̄. circa p̄ tria fac: qd̄ p̄ narrat bz solonē  
in ginali. z̄ ponit palo. fm̄ eē: t̄ ponit tres palo. qd̄  
ruz p̄mu est. g statua est tuu op̄. formē aut̄ sic. hec sta-  
tua est tua: t̄ est op̄. g est tuu op̄. z̄ est. g canis est p̄ tuu.  
formē sic. alie canis est tuu: t̄ est p̄. g est tuu pater. z̄  
talib. g rara pauca sunt pauca. formē sic. que sunt in ciuitate  
sunt pauca; sed que sunt in ciuitate sunt rara pauca. g  
pauca raro sunt pauca. p̄ aut̄ oēs tres palogismos xlu-  
dere de actu esendi sicut p̄mi cōcludebāt de actu cogno-  
scendi. Deinde cum dicit.

**M**anifestū. n. i. oib̄ his qm̄ nō necessē ē qd̄  
de accidētē t̄ de re verū eē: solis. n. his qd̄ bz sub-  
stantiaz sūt indifferentia: t que vnuz sunt om-  
nia videntur eadēz inesse.

**N**arrata solone in ginali: t positis palogismis: adaptat  
dictā solonez ad bz palogismos: t̄ duo facit: qd̄ p̄ adaptat  
eā in ginali. z̄ in sp̄li. z̄ ibi. Boni autē nō idē. Dicit enī  
go manifestus eē qd̄ in oib̄ his palo. p̄stis nō est necel-  
titior extremitati. i. sup. qd̄ ita vnu ē solo ginalis. v. z̄  
qd̄ talis falla nō de necētate xcludit: t subdit qd̄ in qbusdā  
gd̄ palogismis v̄ qd̄ iest rei subte inesse accītis: t illi pa-  
logismi dicunt de accītis qd̄ dicunt de re subta. In qd̄ at̄  
paralo. nō dicunt de accītis qd̄ dicunt de re subta: t̄ qd̄ l̄z  
oliqui palo. dicunt xtingēter de accītis qd̄ dicunt de re sub-  
ta: t̄ qd̄ nulli h̄ dicunt de necētate: i. qd̄ necāriū est dicere  
xcorditer: t̄ sūt ad oēs tales palogismos: qm̄ nō  
necāriū. i. qm̄ nō de necētate xcludit: t̄ qd̄ necētate  
de necētate. i. oī h̄ dicunt de necētate: i. qd̄ necētate  
de necētate. i. oī h̄ dicunt de necētate. i. oī h̄ dicunt qd̄ dā  
palogismos dicere de accidētē. sic de minori extremita-  
te qd̄ dicunt de re subta. i. de medio. quodaz vō nō d̄re: qd̄  
ideo verū est: qd̄ p̄t eē falla accītis: t̄ m̄ erit vā xclu-  
de p̄t inesse minori extremitati. Deinde cū dicit.

**B**ono autē nō idē est: t bonū eē: t futurū

## Secundus

esse itērogari. Neq̄ venītē vel coopto t ve-  
nientē esse t coriscū: qd̄ si cognosco coriscū:  
ignoro aut̄ venītē: t̄dē cognosco t ignoro.

**A**daptat bz solonē in sp̄li. t̄ duo facit: qd̄ p̄ adaptat hāc  
solutionē ad palogismos sūptos fm̄ nosse. z̄ adaptat eā  
ad palo. sūptos bz esse. ibi. (Neq̄ si hoc est meū. Dicit  
g. nō est idē eē bono vt est bonuz: vt xtingit ipm futu-  
rus eē interroga. accīt. n. bono: vt cognituz a te qd̄ cadat  
sub itērogatiōe: i. nō valer. tu scis bonuz: vt tu scis hoc:  
vt tu scis liby p̄phyoz qd̄ est qd̄ bonū. volo te itērogare  
de eo. g scis p̄ debeo itērogare. sic ē neḡ venītē est idē  
esse venītē t eē coriscū. nec coopto est idē esse cooptū  
vel esse coriscū. q. d. q̄ in oib̄ his diversificat mediuz: qd̄  
acc̄dit medio: vt est coriscū: qd̄ sit cognituz: qd̄ sit venītē vel  
cooptus: g nō cognoscit vt ē coopt: vt venītē: t qd̄ accīt.  
i. nō valer si cognosco coriscū. ignoro aut̄ venītē qd̄ eē  
dem cognosco t ignoro.

**D**ubitaret forte aligs. qd̄ videf oīno valere si idē  
est coriscū t veniens: t cognosco cori-  
scū. ignoro autē venītē: g eundē ignoro t cognosco.  
Dōm. qd̄ nō est intērō phī negare qd̄ nō sit idē  
ignoratū t cognituz: b. nō ostēdā p̄t qd̄ hec falla qd̄ arguit i  
q̄tuo terminis: t semp diversificat mediuz. i. ait qd̄ nō  
idē cognoscit t ignorat: qd̄ diversificat coriscū: t qd̄ bz vi  
duo termino: vt stat sub cognitōe: t vt est venītē: t qd̄  
sic diversificat coriscū: vt est norma t ignorat: d̄ qd̄ nō idē  
cognoscit t ignorat. Deinde cū dicit.

**N**eque si hoc est meuz est aut̄ tūz opus meum  
opus sed vel possessio vel res vel opus vel ali-  
ud aliquid: eadēz aut̄ modo t in alijs.

**S**olutū ad palo. sūptos fm̄ eē. qd̄ neq̄ valer xclu-  
sio: si bz est meū: t̄ est opus. g est meuz op̄. sed vel est mea  
possessio: vel mea res: vt mea dom: vel meuz aliquid aliud  
vt mea statua. eadē aut̄ mō t̄ in alijs palo. nā sicut acci-  
dit ei qd̄ meuz qd̄ sit opus: qd̄ nō est op̄ in eo qd̄ est meū:  
sic accidit cani qd̄ sit p̄ in eo qd̄ est meū: qd̄ nō est p̄ in eo  
qd̄ tuu. sic etiāz bisque sunt in ciuitate accidit qd̄ sit raro  
pauca in eo qd̄ sunt pauca: qd̄ in eo qd̄ sunt pauca nō sūt ra-  
ro pauca imo sunt semp pauca.

**S**olunt aut̄ quidā interimentes inter-  
rogatiōe. Bicunt enīz cōtingere ean-  
dez rē nosse t ignorare sed nō bz idē:  
nažvenītēz quidē non cognoscētēs  
coriscū aut̄ noscentes eundēz quidez nosse  
t ignorare dicunt sed non fm̄ idē.

**P**ositis palogismis accītis: t solutis eis fm̄ opinionez  
pp̄. In pte ista soluit eos fm̄ opinionez alioz. t̄ tria facit  
fm̄ qd̄ treas solones ponit. z̄ ibi. Sūt aut̄ peccat. z̄ ibi.  
(Quidā aut̄ t̄ duplices soluit. circa p̄mu duo facit: qd̄ p̄  
ponit bz solonē. z̄ improbat eā ibi. Quāuis p̄mu qd̄.)  
dicit g. qd̄ gā solunt interimentes interrogatiōe. i. p̄nes  
interrogata. nā cū xcludit bz eos si cognoscis coriscū ipse  
est venītē. g cognoscit venītē. soluat qd̄ nō oī. qd̄ possū  
cognoscere coriscū t ignorare venītē. dicit enī. p̄sle xti-  
gēre eadē rez nosse t ignorare: b. nō bz idē. nā ignorātēs  
venītē. cognoscētēs aut̄ coriscū dicunt nos eundē nosse  
t ignorare: b. nō fm̄ idē. Deinde cū dicit.

**Q**uāuis primū quidez sicut i. dixim⁹ opor-  
ter carum que fm̄ idēz sunt: orationū eandem  
esse correctionēz: hoc aut̄ non erit si quis nō  
in nosse sed in esse: vt in aliquo modo se habe-  
re idēz probamentum accipiat: vt si hoc est pa-

ter: est aut̄ tūz: nam si in quibusdā hoc est  
verūz: t contingit idēz nosse t ignorare: tamē  
hic nihil cōmunicat quod dictūz est.

**I**mprobat dictā solonē. Ad cui⁹ euidentiā sciēdūz qd̄  
solo si dz eē recta qd̄tūz ad p̄is spectat tria in se b̄e dz. p̄i  
mo. n. dz esse p̄le t v̄lis. z̄ dz manifestare cām falsitatis.  
nō. n. sufficit dicere fylz cē falsuz: vt nō xcludere nisi as-  
signet cā falsitatis. z̄ dz eē ad p̄po⁹. tria ḡ facit. nā p̄ ipro-  
bat dictā solutionē: qd̄ nō est p̄le t v̄lis. z̄ dz nō assignat  
cauzas falsitatis. z̄ dz nō est ad p̄po⁹. z̄ ibi. Nihil enim  
phibet. z̄ ibi. Fortasse aut̄ t̄ bic. dicit ḡ p̄ qd̄ scis dā  
solo multiplē deficiat. p̄mo tñ deficit: qd̄ scis ia dixim⁹ p̄i-  
us oī eaz oſonū qd̄ sunt fm̄ idē. i. fm̄ eadē cām falsitatis  
illarū eē eadē correctionē. solonē: b. nō est ad p̄le t v̄lis.  
vt tu scis bz p̄phyoz qd̄ est qd̄ bonū. volo te itērogare  
de eo. g scis p̄ debeo itērogare. sic ē neḡ venītē est idē  
esse venītē t eē coriscū. nec coopto est idē esse cooptū  
vel esse coriscū. q. d. q̄ in oib̄ his diversificat mediuz: qd̄  
acc̄dit medio: vt est coriscū: qd̄ sit cognituz: qd̄ sit venītē vel  
cooptus: g nō cognoscit vt ē coopt: vt venītē: t qd̄ accīt.  
i. nō valer si cognosco coriscū. ignoro aut̄ venītē qd̄ eē  
dem cognosco t ignoro.

**D**ubitaret forte aligs. qd̄ videf oīno valere si idē  
est coriscū t veniens: t cognosco cori-  
scū. ignoro autē venītē: g eundē ignoro t cognosco.  
Dōm. qd̄ nō est intērō phī negare qd̄ nō sit idē  
ignoratū t cognituz: b. nō ostēdā p̄t qd̄ hec falla qd̄ arguit i  
q̄tuo terminis: t semp diversificat mediuz. i. ait qd̄ nō  
idē cognoscit t ignorat: qd̄ diversificat coriscū: t qd̄ bz vi  
duo termino: vt stat sub cognitōe: t vt est venītē: t qd̄  
sic diversificat coriscū: vt est norma t ignorat: d̄ qd̄ nō idē  
cognoscit t ignorat. Deinde cū dicit.

**D**ubitaret forte aligs. qd̄ oī recta p̄le t p̄ accī-  
dēs. cā. n. p̄ accīs nō de necētate xcomitafad oē tale: b. nō  
p̄ se de necētate regrit ad oē illō cui⁹ eē. t̄ qd̄ de his qd̄ sit  
p̄ accīs nō est cure arti: nūnq̄ est solo fm̄ arte nisi sit p̄le:  
t̄ si p̄ se erit v̄lis. cū ergo eadē sit cām falsitatis oō cognosco  
coriscū: coriscū est venītē. g cognosco venītē: t dicens  
do. b. canis ē tu: t̄ est p̄. g est tu: p̄. si solo data eē recta:  
t̄ p̄ se v̄tq̄ palo. adaptari possit: b. fieri nō p̄t. nā l̄z  
dici possit qd̄ idē coriscū cognoscit a te v̄no mō: t nō co-  
gnoscit alio. ridiculū t̄ erit d̄re qd̄ idē canis sit pater tu:  
v̄no mō: t nō sit p̄ tu: alio mō. nō ḡ est sp̄tēs dicta solu-  
tio. Deinde cū dicit.

**N**ihil aut̄ prohibet candē orationē plures  
occasionses fallēdi habere: sed non oīs fallacie  
demonstratio solutio est. contingit enim quā-  
doq̄ falsuz illogizatuz ostendere aliquando:  
fm̄ quid aut̄ non ostendere.

**O**stedit dictā solonē eē icopētē: qd̄ nō assignat cām fal-  
sitatis. t̄ duo facit: qd̄ bz idē est. z̄ manifestat qd̄ di-  
xerat p̄ et̄ ibi. Ut fēonis orōnē. dicit ḡ p̄ nihil phib-  
bet eadē orōnē sophicā h̄e p̄les occasiōes fallēdi. plibus  
enī modis p̄ manifestari falsitatis ē solo recta. p̄. n.  
aliq̄tē ostendere: qm̄ ḡd̄ syllavit falsuz: b. nō p̄t  
ostēdēre: fm̄ ḡd̄ syllavit falsuz nō soluit. t̄ Notādū ē qd̄  
manifestare falsitatis t occasionē fallēdi in syllō duplē  
z̄. s. qd̄ p̄p qd̄. solo ḡ recta nō est ostēdēre: qd̄ falsuz nisi oī-  
dat fm̄ ḡd̄ falsuz. si liḡt qd̄ talis p̄lo. cognosco coriscū: co-  
riscū est venītē. g cognoscit venītē. soluat qd̄ nō oī. qd̄ possū  
cognoscere coriscū t ignorare venītē. dicit enī. p̄sle xti-  
gēre eadē rez nosse t ignorare: b. nō bz idē. nā ignorātēs  
venītē. cognoscētēs aut̄ coriscū dicunt nos eundē nosse  
t ignorare: b. nō fm̄ idē. Deinde cū dicit.

R. z

sionē falsitatis q̄z causam. ¶ Deinde cū dicit.

**C**et zemonis oratione<sup>z</sup> quonia<sup>z</sup> non est mouere. Quare et si quis conjectur colligere velut impossibile deducens ad impossibile peccat: et similiter fillogizet: non enim hec est solutio: erat autem solutio manifestatio falsi fillogismi h<sup>z</sup> qd falsus est. Si ergo similiter non fillogizavit ut veritabile falsum colligere conce<sup>m</sup> manifestatio illi<sup>9</sup> solo est.

**C**Manifestat per ex<sup>m</sup> quod non sufficit ostendere quod falsuz nisi assignet ca falsitatis. dicitur si quod orone conentionis quod fuit: quod non protingit moueri: conef tale orone colligere: velut impole deducendo ca dicitur ipole: ostendendo quod sit falsa: sic ostendes pec-  
car. in non recte soluit: ti si millefies syllogicet. in ti si ad mille  
icouenitia deducat non soluit orone illa: non. but hab lo. si  
ducere ad icouenitia: ver ostendre orone ee falsaz. sed recta  
solutio erit manifestatio falsi sylli. ita ti quod ostendat falsus: ti assignet ca falsitatis. si grando syllatu est siue talis  
oro syllata conef colligere vel vez vel falsuz. solo est ma-  
nifestatio illi<sup>s</sup>: pp quod non syllogicat. si. non ne sequat xclo ex  
primissu siue ver siue falsa sit xclo: recta solo erit ostendre quod  
ne ro syllogicat. cum quod solo recta solu diceret rone ee fal-  
saz: zan assignaret ca falsitatis: nec ostenderet: quod non sylo-  
gicabat icouenites erat. **C** Notandum est quod ceno probabat non  
protigere moueri: quod in quibet spacio sunt infinita spacia: z  
infinita non protrafur. grando moueri. si galigis volens sol-  
uere hac rone onderet pro mille syllos: quod ipole est motuz  
non esse: iz sic rindes onderet rone conentionis ee falsaz: non ti  
recte solueret: quod non onderet pp quod est falsus. ex But glumis il-  
lud conceptum: quod argumetari non est soluere: zan si ad mille  
millia incouenitia deducat. **C** Deinde cum dicit.

**T**ortasse autem in quibusdam veris hic nihil  
phibet accidere vero: in his vero nec hoc vi-  
debitur. nam et coriscum: quoniam coriscum noscit: et  
venies quoniam venies.

¶ Improbat <sup>3</sup> dicta solonē co q̄ nō est ad ppositū. t duo  
facit: q; p̄ facit qd̄ dñm est. <sup>2</sup> manifestat qd̄ dixerat ibi.  
(Löttingere āt videt.) dicit q̄ fortasse in q̄būdā nihil  
phibet hoc accidere. v3. qd̄ idē sciat & ignorēt alī & oliter  
sūptū. verūtū in his. i. i. in palo<sup>10</sup> ppositis: nec hoc videt cē  
ad ppositū. nā in dcis palo<sup>10</sup> xclūdit: qm̄ alijs nescit co-  
riscū: qm̄ coriscū: nescit veniētē qm̄ veniēs. ¶ Notādūz  
autē q̄ si dictus palo<sup>9</sup> osideret q̄ cognoscō coriscū & igno-  
ro veniētē: forte b̄fet locū hec solo: q̄ nō est icōueniēs q̄  
idē nō f3 dī sciat & ignorēt. Isz cū dict̄ "paralo" sumat q̄  
cognoscō coriscū: t xclūdat q̄ cognoscō veniētē: nō osidē in  
illo palo<sup>9</sup> q̄ coriscus sit nor? t ignor? Isz sulō q̄ sit nor?  
in eo q̄ coriscus q̄ in eo q̄ veniēs: t q̄ nō osidē ibi q̄ sit  
nor? t ignor? dñe nō esse icōueniēs esse cādez rez notā &  
ignora: videt oīno esse extra ppositū. ¶ Deinde cū dicit.

**L**ötigē āt videbiſ idē nosſe ⁊ nō: vt qm̄ albuſ  
qdeſ nosſe: qm̄ aſt muſici nō nosſe. ſic.n.idē  
noſcīt ⁊ nō noſcīt: ſz nō fm̄ idē. veſiētēz aſt ⁊  
coſiſtēz: ⁊ qm̄ veſiētēz. ⁊ qm̄ coſiſcus noſcīt.

Manifestat qd dixerat. d.g. cōtingere videbis aliquē  
idem nosſe & non nosſe: vt quoniā albiꝝ quidez nosſe: qm̄  
outez musicis nō nosſe. sic eni idex nosſit & nō nosſit: sed  
nō fm̄ idex: sed in dicto paralogismo nō ſic arguiſ: sed ibi  
dicitur: qd aliquis nosſit veniente: quoniā venies: t̄ coriſcus  
qm̄ coriſcus. Non ergo eſt ad ppoſitum dicere qd idex pōr-  
esse notuz & nō notuz: cuꝝ nō accipiat ibi coriſcus notuz &  
ignotus: ſed ſolum vt notus.

**S**icl át peccát  $\tau$  qui solusit  $\tau$  qm̄ ois  
numeris multis  $\tau$  pauc⁹ sicut quos  
ditimus.

**C**In parte ista ponit solonē alioꝝ q; alii soline-  
bant ad paloꝝ acciſtēs, et duo facit: qz p; ponit h̄s soloneꝝ,  
z̄ iprobat eā ibi. **N**ā sī nō. **D**icit ḡ p; fili peccāt qui sol-  
uunt adpalōꝝ acciſtēs xcedēdo xclonē vt xcedēdo : qz  
numerū qui est mult⁹. **S**it paucus. isti enī sic peccat sicut ib-  
li quos dixim⁹. nō enī recte soluit sicut nec illi. **C**Notā-  
duz aut̄ q; tā isti qz p̄mī nō recte soluebat: qz solones eoz  
nō erātyleſ. iō iō soluelo fallaz acciſtis desceſtebat ad ali-  
quos spāles paloꝝ: qz solo quā dabat ad oēs adaptari nō  
poterat: p; qd sicut p̄mī soluebant illū paloꝝ **p;** cognoscere  
veniēt: qz ad talē paloꝝ magis adaptari poterat eoz fo-  
lūtio. sic isti rñdebat ad illū paloꝝ: qz raro pauca sūr pau-  
ca: qz ad talē paloꝝ magis adaptari poterat eoz solo. **R**e-  
ſpōdebāt. n. isti xcedēdo xclonē dicebant. n. qz raro pau-  
ca sunt paucis: qz vplūtū patua possunt ēē multa et con-  
tuerio. nā numerus qui est mult⁹ respectu minoris pōtē  
paucis respectu numeri majoris. **C**Deinde cum dicit.

**C**lā si nō p̄clo hec omittētes verū p̄clusūz cē  
dicāt: oia enī cē z multū z paucū peccāt.

**D**eltruit h[ab]it solentes. q[uod] si nō sūp[er] sequi ex p[ro]missis  
omittentes h[ab]ent nō ostendentes q[uod] dicta o[r]o nō syllogizat, pec-  
cant. i. nō recte soluunt. quātūcūq[ue] enī dicāt soluunt cē ve-  
rū: t[em]p[or]e ostendant oia. i. o[ste]ns numeros cē multū t[em]p[or]e paucū: nō ta-  
mē soluūt: qz ut supra ostendebat: qnō celo nō sequi ex p[ro]-  
missis: siue sit vā siue sit falsa: recte soluere ē ostendere quo  
o[r]o nō excludit: t[em]p[or]e in dicto palogismo nō de necitate cō-  
cludit q[uod] multa sint paucā: nec q[uod] raro paucā sunt paucā  
occedere ostendit: nō est ostendere q[uod] raro paucā sunt paucā.

**X**cedere xclonēz nō eit iouere: nīl ondat pp qā no legt sylls. ¶ Norādū aūt hoc sic soluetes vt ad psēns specat in duob<sup>z</sup> differe a p̄mis: z xuenire cū eis. differūt.n. p̄ q̄ p̄mi xclonē interimebāt. dicebāt.n. falsiz eē te cogiscere veniētez. H̄i aūt xclonē cōcēdebāt. ponebāt.n. pauca eē multa: z esse quodāmō raro pauca. Rūrlus p̄mi soluebant ad palo<sup>m</sup> sūptū fīm nosse. h̄i aūt ad sūptū fīm esse: sic etiā dupl̄r xueniebāt. p̄ q̄ neutra soluebāt v̄lis z p̄se. z<sup>2</sup> q̄ neutri soluebāt ad p̄misas orīdēdo xclonēz nō seḡt eis: z v̄triḡ soluebāt ad xclonē: alī tr̄ z alī: q̄ illi eā iteri mebāt. h̄i aūt xcedebāt. ¶ Deinde cum dicit.

**Quidā autē et duplices solūtū syllogismos:  
ut qm̄ tuus est pater vel filius vel seruus.**

**L**ponit 3<sup>o</sup> modū soluēdi, et duo fac: qz p<sup>o</sup> ponit b<sup>o</sup> modū,  
z<sup>o</sup> ipsozat ipsuz ibi. Quāius manifestuz qm. Dicit g<sup>o</sup> q<sup>z</sup>  
soluēdi soluēti syllos..i. palo<sup>o</sup> accūtis orīcēdo eos eē dupli-  
ces; v<sup>z</sup> esse dupli-ces, i. b<sup>o</sup> fe duplicatevit y<sup>z</sup> in his palo<sup>o</sup>: quo-  
niā tu<sup>o</sup> est p<sup>o</sup>; vel tu<sup>o</sup> est fili<sup>o</sup>; vel tu<sup>o</sup> seriuus; soluebat dō-  
bas ofones eē duplices. **C**Notādū g oēs b<sup>o</sup> soluētes sol-  
uere aspiciēdo ad zellone<sup>o</sup>; s<sup>o</sup> v<sup>z</sup> ps nō eodē mō soluebant.  
nō nō dō est fūmū soluebat, s<sup>o</sup> v<sup>z</sup> cōfūmū eē dō soluebat.

na ut dicit pmi soluebat **cl<sup>o</sup>nē iterimedo.** 2<sup>o</sup> eam  
s<sup>c</sup>edēdo. sed hi tert<sup>o</sup> soluebat **cl<sup>o</sup>nē distinguedō.** dice-  
bāt. n. q<sup>o</sup> canēz vel aliqd alius esse tuū patrē. vel tuū filiū  
duplicēz habebat seniūz; vel q<sup>o</sup> esset tuus possessiūe; 2 sic  
erat vera; vel q<sup>o</sup> esset tuus in eo q<sup>o</sup> pater; aut in eo q<sup>o</sup> esset  
filius; 2 sic erat falsa. Deinde cum dicit.

**Q**uam manifestum est in eo quod multipliciter dicitur videtur elephas: oportet nomine vel oratione principaliter esse plurimi: hic autem est hic ius natum nemo dicit proprieatem si dominus est natus.

**g**isimos nō peccare fīm duplex. z° ostēdit eos peccare fīm accīs. 3° qđ dixerat manifestat per locū a maiori. z° ibi.

**Sed** fīm accīsa. **I**bi. **E**t esse maloꝝ qđdā. **D**icit ḡ ꝑhi sic soluebāt. **Q**uis manifestuz sit ꝑsi v̄ elēch<sup>b</sup> in eo ꝑ multiplex; **O**z vel nōmē vel orōne ēē pluriuz p̄n̄ signifi-  
catiuꝝ. **S**z hūc canē ēē natuꝝ h̄n̄ p̄p̄e plura significatiꝝ; **C**ū  
ſit ſimpliꝝ ſtabiliꝝ. **N**emo. **N**ō dicit. **P**p̄e ꝑ canis ſit hūc filiꝝ; **S**ed  
v̄ ꝑ hic eſt dñs canis nati ſue canis q̄ eſt filius.  
**F**z gd; **T**z qr ab eo ꝑ ēbz; **G**d nō dz fieri denoſatio. **T**alis oſo  
dz magis dici nō mltplex; **Q**z mltplex; **T**z q̄ h̄ cē hox nō ē  
multiplex; niſi fīm trūcationē vel fīm alia habitudinē; **I**o  
p̄hs ȳ patribut infra ſimpli negat eā ēē multiplicē; **O**nīdit  
tū ꝑē multiplex fīm quid. **C** Deinde cu dicit.

**Dubitar** forte alijs q̄r nō v̄r v̄x q̄ sc̄iūq̄ ele-  
chus peccat s̄z duplex q̄ sit ibi nomē  
vel oſo p̄n' pluſ significās, p̄t eni x̄tingere equiuo° vel  
amphi° q̄i nō vel oſo nō significat p̄n' pluſ vñū signat  
p̄n' aliud ex x̄nti. [D]ob̄ q̄ nūq̄ est egnō° vel aliqd du-  
plex, q̄i nō possit esse aliqd dupli-  
citer.

**C**onstatuit qd; in dicta oratione est aliquo<sup>o</sup> multiplicitas. d. qd si forte de o<sup>o</sup> multipli<sup>r</sup> d<sup>r</sup>; qz nō v̄t qd hec o<sup>o</sup> b<sup>o</sup> h<sup>o</sup>z sit solū possessoria. nā dicim<sup>o</sup> boie<sup>r</sup> e<sup>c</sup> aialiu<sup>s</sup>; s<sup>r</sup> nō cē posses-  
sione aialiu<sup>s</sup>; t<sup>r</sup> si gd. i. si aliqd d<sup>r</sup> ad mala. vt alicuius sup.  
directiu<sup>u</sup>; sicut prudētia d<sup>r</sup> ad mala; qz est directiu<sup>u</sup> ma-  
loz. pp hoc ḡ est maloz; qz h<sup>o</sup>z aliquē respectu ad mala; vt  
qr dirigit ipfa; sed nō est maloz; qd sit de numero maloz;  
vel possessio maloz; ē hoc esse h<sup>o</sup>z; vt aliqd esse maloz.

**C**ontra hanc accusacionem respondere. Putas ne benevolentia tuorum vestigiorum est autem honestatibus tuis ergo honestus es. quoniam accidit et tuorum et naturalium eorum non tuorum naturalium esse.  
**C**onsiderat tales palatio peccare per fallaz accidentes. dicitur et positione illa; quod si natura coponatur cum tuum; ut canis dicatur naturalis tuus est factus accusatus; ut si demonstrato cane dicatur putas ne benevolentia tuorum vestigiorum et arguatur hoc est naturalis benevolentia tuorum non sequitur; quoniam accidit. ut enim vestrum ex diuisim. scilicet canis esse tuum et eum naturalis non est vestigium esse tuum naturalis accidit. nam canis est factus in eo non tuum est hoc argumentum pro accidit.

**E**adducit alius lacū amariciā ad pharetrū talia rē cā sol-

**C**Et esse malorum quoddam bonum, nam prudētia disciplina malorum.  
**C**lōsūrat qd̄ dixerat p̄ locū a maiori, dupl̄.r. n. oñdit p̄ locū a maiori q̄ pdicte orones nō sūt duplices, circa h̄ at  
**C**adūt aut̄ locū a maiori ad p̄ locū talis nō eē iou-  
nenda f̄z multiplicitatē. Int̄edit aut̄ talē rōne, palo, con-  
clūdēs q̄ alige sit bon̄ serū malī v̄ḡ peccare f̄z du-  
plex q̄ oñ pdicta; s̄ iste nō peccat f̄z duplex. ḡ nec oñ p̄  
dicita, ex quo appet q̄ si oñ coñclūdēs bonuz eē maloz nō

tria facit. nā p̄ adducit vñā rōnē a maiori. 2º adducit aliā. 3º qđā qđ supposuerat p̄bat. 2º ibi. *(Et vñ i orōne hac.)* 3º ibi. *(Sibi autē neq̄ boies.)* In p̄ma p̄mā iedit rālē rōnē. magis vñ peccare fīm dupl̄ palo<sup>m</sup> excludēs qđā bonū eē maloz qđ excludēs canē esse patrē tuū vel tuūz natuz; sed iste n̄ peccat fīz dupl̄. ḡ nec ille. In hac āt orōne sic p̄cedit. qđ p̄ponit palo<sup>m</sup> excludētē qđā bonū eē maloz. 2º ait qđ ibi sumpl̄ n̄ peccat fīz dupl̄. 3º ne credere ibi nullā m̄tupl̄ ecō. qđ ibi aliquo<sup>o</sup> est multipli<sup>130</sup>. 2º ibi. *(Dicat hoc.)* 3º ibi. Qđ si forte. ponit qđ p̄mā palo<sup>m</sup> excludētēm et soluēda. fīm duplex multo fort̄ orōne excludētē ca- nē ē patrē tuū vel natū tuū nō fī soluēda fīz duplex. uno ḡ facit. na pīmo ait maioriē multiplicitatē esse in orōne cō- excludētē qđ alīgs ē bon<sup>o</sup> seru<sup>m</sup> mali qđ i orōne p̄dicta. 2º oñ- dit hō orōnē nō peccare fīz duplex; fīz accīs. 2º ibi. *(Sic rasile aut.)* dicit ḡ. qđ in hac orōne. v3. bonuz ēē maloz; nō sup̄. est multiplicitas simpl̄. fīz qđ si sit oñ excludens ali- quē esse seru<sup>m</sup> bonū mali. magis sup̄. videf̄ esse multiplex qđ oñ p̄dicta; fīz hec nō est soluēda fīm multiplex. ḡ nec il- la mestre aut sic palo<sup>m</sup>. iste est bon<sup>o</sup> seru<sup>m</sup>; est mali. er-

**¶** qdā bonuz ē maloz. d.g est. i. d' esse qdā bonū malo-  
rūz. nā prudētia ē disciplia maloz. h ē maior. formeñ aut  
sic palo. prudētia est disciplia maloz. prudētia est qdā  
bonuz. g qdā bonuz ē maloz. **¶** Deinde cū dicit.  
**¶** Fortasse āt nō sic. nō. n. si bonū t b' bonū h. s.  
Sīl'r āt neq; hoiez dicē qialui ē dī multipli;  
nō cū si qn' significi; ad auferre; hoc di-

**Dubitaret** forte alijs quod hec oboz vñ eē duplex.  
nāz ut supradicebas b̄ boz pōt itelli-  
gi duplē; vel qz eē possessio boz; vel qz est de numero boz.  
Lū ḡ h̄ neget ea esse multiplicē vñ qz sibi ūdicat. **Dōm**  
qz multiplicitas pōt spētere orōni fz se vt est pfecta: z in  
cōgat. oe ad nos: z vt est trūcata: qui oboz pfecta z fz se fz  
multiplicitatē: dicit eē multiplex pfecta: qz vo et ē trū-  
cata z fz acceptationē nostrā ha multiplicitatē ē multiplex

## Liber

Si possibiliter, id h[ab] est magis multiplex q[uod] illa. q[uod] autem multiplex potestiale sit magis multiplex q[uod] si truncationem: de leui p[ro]p[ter]o: q[uod] est multiplex potest trahere aliquo modo in se est multiplex: sed q[uod] est multiplex h[ab] truncatione videtur esse tale solutio si truncatione nostram: qui supplemus oponem truncata.

**Ulterius autem** dubitaret forte aliquis, quod bonus seru[m] mali sit multiplex si truncatione non videtur habere dubium. Q[uod] est genitiva structio dicens hoc h[ab]: vel hoc h[ab] simili et absolute loquendo est possessoria: ut p[ro]p[ter]o videat invenire in ita. si autem h[ab] alia structio, hoc est vel ex suppletione. vel ex aliqua spali habitudine terminorum: n[on] si termino portat habitu[m] actu[m] vel aliquam aliam habitudinem: tunc p[ro]pter h[ab] habitudinem spales genitum? Structio cu[m] tali termino designat structio f[ac]tus exigentia illi termini. si g[ener]at illud est malum: simili loquendo intelligit p[ro]p[ter]o sit possessoria malorum. si dicatur iste est operator malorum: q[uod] in hoc termino operator intelligit quod habito[t]udo actu[m] i[st]o p[ro]pter spale hanc habitudinem dicta costru[er]etio non erit possessoria: si magis est calis. erit n[on] sensus. iste est operator malorum. i.e. causat et operat mala. cu[m] g[ener]at iste est seruus bonus mali. ly mali vel copone cu[m] ly bonus vel cu[m] ly seruus. si ponatur cu[m] bono erit locutio possessoria: q[uod] non denotatur in bono aliqua spali habitudo: p[ro]p[ter]o quod trahatur dicta structio i aliis sensibus: si ly mali coponatur cu[m] ly seru[m]: q[uod] in hoc termino seru[m] portat quedam habitudo actua dicta locutio non erit possessoria: si p[ro]p[ter]o h[ab] spale h[ab] habitudinem trahet in aliis sensibus. erit n[on] sensus. est seru[m] mali. i.e. est operatus mali: cu[m] in seruo quedam virtus operativa intelligatur. cu[m] g[ener]at oppositio faciat multiplicitate potestiale: dicta locutio que ex diversa oppositio multiplicitate h[ab]: erit potest multiplex: q[uod] declarare volebamus.

**Ulterius forte** dubitaret aliquis. quod h[ab] o[ro] non est soluenda h[ab] duplex. Ad q[uod] dicitur quidam q[uod] multiplicitas potestialis non est via multiplicitas. id talia non sunt soluenda h[ab] duplex. si h[ab] est iter p[er] me ter p[ro]p[ter]o. n[on] cu[m] p[ro]p[ter]o ex hoc velit probare positionem dicentium palo acceditis esse soluendos si duplex: si in talib[us] referuntur potestialis multiplicitas: illo p[ro]p[ter]o opinio non est oportet despicienda. Scindens g[ener]at duplex dupl[er] potest considerari: ut in ofone si: et ut h[ab] est in sua causa siue ut sequitur ex p[ro]missis: et q[uod] semper soluendum est assignando causas defectus cu[m] aliquo o[ro] est multiplex h[ab] diversus modus ponens si illa oppositio vel illa multiplicitas excludit per accidens ex p[ro]missis quia omnis obliquitas abscondenda est in sua causa: talis oratio magis est soluenda eo q[uod] fallit per accidens: q[uod] eo q[uod] fallit si duplex. sic est autem in p[ro]posito. n[on] cu[m] dicitur. iste est seruus bonus et mali. ergo est bonus seruus mali. hec o[ro] opposita bono seruus mali: si aliquo multiplex: t[em]p[or]e q[uod] coclusa est p[ro]p[ter]o: magis est soluenda: q[uod] fallit p[ro]p[ter]o: q[uod] fallit si duplex. non g[ener]at p[ro]p[ter]o q[uod] non est aliquo modo duplex: sed vult non esse soluenda si duplex cum sit excludens per accidens: ideo ait q[uod] non sequitur si est bonus: et est huius: q[uod] est bonus huius. in quo innuit q[uod] in processu: et in syllogismo est principaliter ibi defectus: et quia ille processus fallit per accidens soluenda est per fallacias accidentis.

**Ulterius forte** dubitaret aliquis. quod h[ab] ex bo[ne] malorum et bono seruus mali faciunt ad ostendendum palo acceditis non esse soluendos h[ab] duplex. sic est p[ro]p[ter]o soluebat. Q[uod] est g[ener]at duplex h[ab] palo. iste canis est tuus: et est natu[m] g[ener]at tuus: soluendum est si duplex: dupl[er] peccabant. p[ro]mo. n[on] q[uod] hec o[ro]. iste canis est tuus tuus: non est duplex: cum sit simili falsa. z[ero] q[uod] dato q[uod] est duplex: cum h[ab] duplicitas cocludat p[ro]p[ter]o:

et solo banda sit in sua causa magis esset soluenda. eo q[uod] fallat p[ro]p[ter]o q[uod] eo q[uod] fallat si duplex. id p[ro]p[ter]o ad insinuandum illud duplex peccatum: p[ro]mo ait dictus eleborus non potest care h[ab] duplex: q[uod] non est ibi aliqua o[ro] plus significativa. postea subdit q[uod] si accidens est natus tuus est multiplex h[ab] diversus modus coponendi. t[em]p[or]e q[uod] h[ab] oppositio coclusa est g[ener]at accidentis: et assignatio est ibi defectus: non h[ab] duplex: si si fallacia accidentis. ut g[ener]at duo explexa. v[er]o bonum malorum: et bonus seruus mali. p[ro]m[er]it explexu deseruit ad ostendendum palo cocludentes canem esse natus tuus non est duplex: n[on] cu[m] hec o[ro]. bonum malorum non est p[ro]p[ter]o duplex: cu[m] magis videat esse duplex q[uod] illa. Secundum vero explexu deseruit ad ostendendum dictum palo non esse soluendum h[ab] duplex. dato q[uod] hec o[ro]. canis est natus tuus esset q[uod] h[ab] duplex: cu[m] dictum est: coclusa est per accidens. sicut g[ener]at o[ro]. bonus seruus mali que plus h[ab] est duplicata q[uod] aliqua p[ro]p[ter]o etiam: non est soluenda si duplex: q[uod] duplicata illa sylogistica est per accidens: sic si duplex esset hec o[ro]. canis est natus tuus: non esset soluenda si duplex: q[uod] duplicata talis per accidens est excludens p[ro]p[ter]o explexa ostendere p[ro]p[ter]o locum a maiori: q[uod] ad dictum palo canis est natus tuus non est soluendum si duplex ut p[ro]p[ter]o soluebat. Deinde cu[m] dicitur. Sicut autem neq[ue] hominem. Probat q[uod] supposuit. dixerat. n[on] q[uod] hoc h[ab]: et homo ait non sunt p[ro]p[ter]o multiviles. h[ab] autem probat talia non esse p[ro]p[ter]o multiplicata: q[uod] non habet multiplicata nisi si truncatione: ideo ait q[uod] dicere homines esse ait non dicitur multiplicata: q[uod] neq[ue] si quod signamus quid. i.e. aliquid auferentes. i.e. per truncationem dicimus h[ab] multiplicata: nam et dimidiu[m] versus dicentes signamus historias troianas: ut cu[m] dicimus. da mibi iram pande dea. signamus da mibi illada. i.e. historia troiana. si ergo multiplicatas p[ro]p[ter]o truncationes est multiplicatas simili: hec o[ro]. ira p[er]de dea. est multiplex: q[uod] nullus diceret. Notandum autem q[uod] h[ab] historia troiana factus fuit quidam truncatione: qui incipiebat. ira p[er]de dea. q[uod] ergo q[uod] volebat illud: lib[er]tatem dicebat. da mibi ira p[er]de dea. simili g[ener]at h[ab] o[ro] significat q[uod] dea quod colebat troiani pandat et manifestet iras suas super destructores troie. per truncationem autem si truncatione illud liberum qui sic incipit. sicut ergo dicta o[ro] non est p[ro]p[ter]o multiplex: et p[ro]p[ter]o truncatione quidam multiplicatas videatur contrahere. sic nulla oratio truncata p[ro]p[ter]o multiplex dici debet. CAP. VIII.



**S**ic vero qui sunt in eo q[uod] principali[er] hic: vel quo: vel ubi: vel aliquo modo: vel ad aliqd dicuntur: et non simili soluendum considerati coclusionem ad contradictionem si continet horum aliquid p[ro]p[ter]o sit esse.

Postquam p[ro]p[ter]o docuit soluere ad paralogismos accidentis. In parte ista docet soluere ad paralogismos si quid et simili: et duo facit: q[uod] primo ostendit in generali quod soluendum sit ad tales paralogismos. z[ero] ponit paralogismos supertos si duplex fallacia. et docet eos specialiter soluere. ibi. Sunt autem omnes h[ab] p[ro]p[ter]o tria facit: q[uod] primo p[onit] quod intendit. secundo assignat causam dicti. tertio cocludit intentum. z[ero] ibi. Nam contraria. z[ero] ibi. Quare si hoc quidam dicit ergo q[uod] eos paralogismos qui sunt in eo q[uod] syllogizant principali[er] h[ab]. simili aliqd q[uod] non est simili: vel est de numero eo[rum] que dicuntur quo q[uod] ad partes integrali: vel ubi q[uod] sit ad localem: vel ad aliqd quantum ad relationem: tales ergo paralogismos inferentes principali[er] et simili q[uod] non est simili soluendum est considerati. a considerante coclusionem per respectus ad contradictionem

## Secundus

58

scilicet ipsas contradictiones esse passam aliqd h[ab] p[ro]p[ter]o in premissis non sit sumpta simili: ut est coclusa simili: ceterum. Deinde cum dicit.

**C**u[m] c[on]traria et opposita h[ab] affirmationes et negationes simili quidem impossibile inesse eidez: quo autem utriusque vel ad aliquid: vel aliquo modo: aut hoc quidem quo. illud aut similiter nihil prohibet.

**A**ssignat causas dicti quare respondeat ad contradictionem dicens. q[uod] c[on]traria et opposita. i.e. p[ro]natura et affirmatione et negatione. i.e. contradictione simili impossibile esse eidez: sed quo. i.e. p[ro]p[ter]o quid: vel ad aliqd: vel aliquo modo. i.e. aliquam determinationem: utriusque oppositorum sup. contingit inesse: et sicut utriusque oppositorum contingit inesse eidez h[ab] q[uod] g[ener]at. sic etiam nihil prohibet hoc quidem oppositorum iesse quo. i.e. h[ab] quid. illud aut inesse simili: utriusque non oppositorum iesse enim simili est impossibile. via ergo ad soluendum est responderem oppositorum in coclusione accipiunt simili: que simili inesse non possunt. Deinde cum dicit.

**Q**uare si hoc quidem simili: illud aut quo non dum elenchus. hoc autem considerandum in coclusione ad contradictionem.

**C**ocludit intentus dicens. q[uod] si hoc quidem oppositorum dicatur simili: illud autem dicatur quo vel sup. si utriusque oppositorum dicatur quo. i.e. h[ab] quid nondum est elenchus. i.e. non est ibi vera redargutio. ergo h[ab] h[ab] defectum considerandum est in coclusione per respectum ad contradictionem. videlicet utriusque cocludant opposita simili que in p[ro]missis oportuit sumere non multipliciter.

**D**ubitaret forte aliquis. utriusque cu[m] committit hec falla si sumunt opposita in p[ro]missis oporteat ea sumere non simili. Dicendum q[uod] sic: q[uod] si in p[ro]missis sumunt opposita simili aliquam p[ro]missarum et falla: q[uod] magis et ibi peccatum in m[od]o q[uod] in forma. quotiescumque ergo per hanc fallaciem cocludunt opposita simili in p[ro]missis non fuit accepta oppositorum simili. via ergo ad soluendum h[ab] paralogismos est considerare coclusionem in comparatione ad oppositionem: ut sequitur ex p[ro]missis vbi fuit accepta oppositorum non simili. Deinde cum dicit.

**S**unt autem h[ab] omnes orationes hoc habentes: ergo contingit q[uod] non est esse. fit autem q[uod] q[uod] non est. similiter autem et q[uod] est non erit. non. n[on] erit eo[rum] que sunt.

**C**ponit paralogismos peccates si truncam: et q[uod] mentione fecerat de triplici oppositione. i.e. de contraria: de p[ro]natura et contradictione. ideo tria facit: h[ab] et triplex oppositio cocludi potest per hanc fallaciem. p[ro]mo. n[on] ponit paralogismos cocludentes opposita contradictione. z[ero] cocludentes opposita contradictione. z[ero] p[ro]natura. z[ero] ibi. Ergo q[uod] non vult sapiens. z[ero] ibi. Ergo iustus est iniusto. circa p[ro]missis duo facit. nam hec fallacia dupl[er] potest fieri. p[ro]mo. cu[m] ipsa determinatio est inepta sicut per hanc fallaciem incepit ad bene. non bene. v[er]o si additio sit bene diminuit sicut opinabile videat diminuere de ratione entis. v[er]o si sit quoque alio modo additio incompetens. z[ero] habet fieri talis fallacia quando ipse additio non est incompetens: sed non addit[us] competet modo ut q[uod] additum si partes: vel si aliquo respectus h[ab] que modus non similiter denotat. duo ergo facit: q[uod] primo ponit paralogismos cocludentes contradictione: eo q[uod] ipsa additio non est competens. z[ero] ponit h[ab] paralogismos cocludentes contradictione et q[uod] additio non accipit competenter modo. z[ero] ibi. Similiter autem et in ad aliquid. circa p[ro]missis duo facit: q[uod] primo ponit dictos paralogismos. z[ero] supaddit

quedas paralogismos qui videat spales quidam difficultate habere ibi. Similis autem oratio. circa p[ro]missis duo facit. q[uod] primo ponit h[ab] paralogismos. z[ero] docet eos soluere ibi. Aut non est et esse. p[ro]p[ter]o in duas: q[uod] primo ponit paralogismos cocludentes contradictione q[uod] est ad esse. z[ero] cocludentes contradictione q[uod] est ad agere ibi. Non ergo eundem. dicit ergo quod o[ro]es h[ab] o[ro]nes que dicuntur sunt habentes h[ab] h[ab] defecit: q[uod] peccant si truncam: et ponit duos paralogismos: quod vnius est. Ergo contingit q[uod] non est esse. quia q[uod] non est simili et quid. i.e. p[ro]p[ter]o opinabile: hec est minor. formetur sic. q[uod] est opinabile est q[uod] non est opinabile. ergo q[uod] non est: est. similiter autem per scilicet paralogismos ostendit: q[uod] q[uod] est non erit. hec est coclusio. nam quid eo[rum] que sunt utputa asinus non est: sed aliqd q[uod] est non asinus. ergo aliquid q[uod] est non est asinus. ergo aliquid q[uod] est non est. Deinde cum dicit.

**E**rgo contingit eundem simul bene iurare et peritare: ergo possibile est eundem simul credere et dissuadere. Ponit paralogismos cocludentes contradictione q[uod] est ad agere. quoz p[ro]missis est g[ener]at eundem bene iurare et peritare. ponatur autem talis casus q[uod] aliquis iuret se peritare: quo facto obseruat iuramentum et co[m]it[er]at peritare: hoc posito formetur paralogismus: sic. quicunque adimpler iuramentum bene iurat: sed iste peritando adimpler iuramentum: g[ener]at bene iurat: sed peritando non bene iurat: g[ener]at bene iurat et non bene iurat. Ponit autem secundum paralogismos cu[m] dicit. ergo possibile est eundem simul credere et dissuadere. ponat enim q[uod] aliis suis deat alicui dissuasionem mali. hoc posito formetur sic hic paralogismus. qui suader dissuasionem suader et dissuader: vel suader et non suader. sed hic suader dissuasionem. ergo suader et non suader. Deinde cum dicit.

**A**ut non et esse quid: et esse eidez. q[uod] autem non est non si est quid: et est similiter. Solvit et duo facit: quia primo soluit ad paralogismos cocludentes opposita contradictione ad esse. z[ero] cocludentes contradictione ad agere. z[ero] ibi. Negat si bene. dicit ergo q[uod] esse quid et esse non est eidez. q[uod] ergo non est non sequitur si est quid: ut si est opinabile q[uod] est similiter: et suppledum est q[uod] sicut non sequitur q[uod] est quid ut q[uod] est opinabile q[uod] sit similiter. ita non sequitur q[uod] non est quid ut q[uod] non est asinus q[uod] non est similiter. Deinde cum dicit.

**N**eget si bene iurat: hoc autem non hoc necessere est et bene iurare. nam qui iurat se peritare: aut si peritare: si in hoc solum bene autem iurat non. Neget qui dissuaderet suader: sed quid suaderet.

**S**olut ad paralogismos cocludentes opposita contradictione. z[ero] p[ro]natura. z[ero] ibi. Ergo q[uod] non vult sapiens. z[ero] ibi. Ergo iustus est iniusto. circa p[ro]missis duo facit. nam hec fallacia dupl[er] potest fieri. p[ro]mo. cu[m] ipsa determinatio est inepta sicut per hanc fallaciem incepit ad bene. non bene. v[er]o si additio sit bene diminuit sicut opinabile videat diminuere de ratione entis. v[er]o si sit quoque alio modo additio incompetens. z[ero] habet fieri talis fallacia quando ipse additio non est incompetens: sed non addit[us] competet modo ut q[uod] additum si partes: vel si aliquo respectus h[ab] que modus non similiter denotat. duo ergo facit: q[uod] primo ponit paralogismos cocludentes contradictione: eo q[uod] ipsa additio non est competens. z[ero] ponit h[ab] paralogismos cocludentes contradictione et q[uod] additio non accipit competenter modo. z[ero] ibi. Similiter autem et in ad aliquid. circa p[ro]missis duo facit: q[uod] primo ponit dictos paralogismos. z[ero] supaddit

**D**ubitaret forte aliquis. si aliquis se iuraret peritatu[m] utriusque deberet adimplere q[uod] iuravit co[m]itato peritatu[m] vel non. videat enim q[uod] quicquid agat peritare. nam si non comittit peritare: q[uod] iuravit se iurare.



Liber

**I**udicium, i. p. iudicium indicatio; qz si sit fm opinione iudicatis erit ibi iustitia. qz ad h. sed nō erit ibi iustitia simplr. nō. n. si iustu est h. i. fm hoc; vt fm iudicium iudicatis. v. si est iustu sic. i. fz legē nō pp hoc sequi q sit iustu simplr. Lū g. d. hoc ē iustu fz iudicium iudicatis; vel fz legē, g. ē iustu; peccat p fallaz fz gd z simplr. **D**einde cuj dicit.  
**S**ilr autē q in iusta sunt nihil, phibet ea dicere iusta cē. nō. n. si dicē iustu necc ē iusta ea. **S**olut ad tertiu palo<sup>m</sup>; et duo facit; qz p ponit h. solo-  
nez, 2<sup>o</sup> qd dixerat manifestar p sile ibi. **S**icut nec si. di-  
cit g. qz silr soluēduz est ad tertiu palo<sup>m</sup>; qz q in iusta sunt  
nihil, phibet iustu esse ea dñe. nā nō si est iustu aliqua dñe  
necc est illa iusta cē, pot enī iuste dici qd est iustu. cū er-  
go arguit, g. dicit iustia est iustus: z est zāndius, est  
ibi falla fm gd. nā in dicēdo iustia nō est iusticia sim-  
plicer; fz solu est iustia fm gd tmālr in qz tū est fimo  
de rebus iustis. **D**einde cuj dicit.

**S**icut nec si vtilia atque dicere vtilia. silt et in iustis: quod non si quod dicunt iniusta quod dicit iniusta vicit. dic. n. quod dicere est iustum. Silt at pati iniusta. **M**anifestat quod dixerat proposito. quod sicut non valer si est vtile inutilia dicitur. quod vtilia sunt quod dicuntur. quod vtile est aliquis dicit inutilia ut cognita corrigantur. vel melius? caueantur. silt se habet et in iustis. quod non oportet si iustum est dicere. quod iusta sunt quod dicuntur. nam iuste potest dici iniusta ut corrigantur vel canantur. id subdit quod non sequitur. si que dicunt sunt iniusta qui dicit illa videntur. obtinetur iniusta sine iniusticia. vicens. n. iniusta non oportet optineat iniusticiam. vel quod sit iniustus; quod sit dicat ea quod non sunt iusta facere. dicitur. dicat ea quod sunt iusta dicere. silt autem se habet et in iusta pati. nam si quis potest iniusta absolvere eo quod sit iniustus; sic potest iniusta pati. non tamen iniustus erit. CAP. IX.

**I**s autem que h[ab]et diffonē fuit elecbit: quēadmodū scriptū est ipsis obuiare p[ro]siderātes p[ro]clonez ad h[ab]itionē: ut sit idē t[ame]n fmi idē: t[ame]n sumi liter: t[ame]n in codē tēpore.

In parte ista prophets docet soluere ad palom peccates fm  
ignoratia elechi. tudo facit; quod docet soluere ad habitualis gallo  
gismos in giali. zo exeplicitat de habitualis ibi. Sicut aute  
oes. circa primum duo facit; quod docet soluere ad habitualis gallo  
cum xlo in primo in primo interrogaf. zo docet rindere ad tales  
paralom; cum pus in primo interrogaf; quod concludat ibi. Si  
yo in primo dicit ergo quod obuiadum est his gallom qui sunt fz  
diffidone elechi. i. fz ignoratia elechi. queadmodum scriptuz  
est pus cum tractauimo de falla fm gd. non si in dicta falla  
obuiabamo coparado zclonemo ad zdictione scilicet in hac ob  
uiare or considerates zclonemo prespectum ad zdictione. debe  
mus. non copare zclonemo ad zdictione: ut sequit ex permissis.  
vtruz idem ibi neget z affirmet fm idem ad idem. similiter z  
in codice repose. Deinde cum dicit.

**S**i vero in principio iterroget nō fatendus: quā ipole cē idē duplū t nō duplū. Sed dōz nō sic aut ut erat redarguere pcessus.

¶ Docet rūdere ad bō palo<sup>m</sup>. qn̄ xclō pūs iterrogat q̄ cō  
cludat. d. q̄ si opponens in h̄o<sup>m</sup> anteē faciat palo<sup>m</sup> inter-

Et si dicitur quod ipso oppositum in prius anteponit. Ratiocinatio interroget utrum id sit duplū et non duplū non est factudū. In id est accedendū quod ipole sit idē esse duplū et non duplū. sed hoc est non ergo est posse esse aliqd duplū et non duplū. ut per se fuit et ratiocinatur in iure accidere. et ratiocinatur in iure esse.

erat redargueret. ut credidit esse redargutionem; vel h[ab]dicti-  
onem. nam duplum et non duplum ut vera contradictionem importat  
eidem inesse non possunt.

**B**ubitaret forte alig. vtrū idē possit esse duplū  
et nō duplū. C Dōm q̄ duplū relatio

ne*s* iportat: cui<sup>o</sup> fundamētū est quālitas. siē sile relationē iportat cui<sup>o</sup> fundamētū est q̄litas. siē ergo ad hoc q̄ aliqd sit sile nō o3 ḡ sit tale fz̄ oēm q̄litarē. sic ad B̄ ḡ aliqd sit duplū nō o3 ḡ sit tale fm̄ oēz dīmēsionē: vel fm̄ oēz q̄litatē. sic ergo idē pōt eē sile fm̄ vñā q̄litarē: et nō sile fz̄ ali am: et sicut idē pōt esse magnū respectu yni<sup>o</sup>: et nō magnū respectu alteri<sup>o</sup>: ita idē pōt esse duplū fz̄ vñā dīmēsionē: vt fm̄ lōgitudinē: et nō duplū fm̄ alia: vt fm̄ latitudinē: ergo idē erit duplū: et nō duplū: fz̄ nō erit duplū: et nō duplū fm̄ q̄ talia iportat: verā dīctionē: q̄ duplū fm̄ lōgitudinez nō contradicit nō duplo fm̄ latitudinez.

**Ulterius forte** dubitaret alios. ytrū absq; ad-  
ditione xedēdū sit idēz cēdu-

plū t nō duplū: videſ q̄ non, q̄ abſt. additioē nō cedim⁹  
trus id ēſſe albu⁹ t nō albu⁹; s̄i additioē cedim⁹ q̄ nō  
et icōueniēſ aliqđ eē albu⁹ fm̄ vñā p̄ē: t nō albu⁹ k̄ ali-  
az. C. q̄ fine additamēto d̄ ſimplr dic̄: t q̄ ē ſimpl⁹  
tale videt pfete et tale: t cū ſimpl⁹ fm̄ ſola lōgitudinē  
nō ſit p̄fete duplū: nō videſ ſo ſu ſu duplū ſimpl⁹

**I**ustis: q̄re nō si q̄ dicunt iniusta q̄ dicit iniusta  
vicit. dīc. n. q̄ dīcc ē iustū. Silt at pati iniusta.  
**M**anifestat qd̄ dixerat p̄ file. d. q̄ sicut nō valer si v̄t  
le iniutilia dīce. q̄ v̄tilia sunt q̄ dicunt. q̄ v̄tile est aliq̄ dīce  
iniutilia vt cognita corrigan. vel meli? caueant. silt se bz  
z in iustis. q̄ nō oꝝ si iustū est dicere. q̄ iusta sunt q̄ dicunt.  
nā iuste p̄it dici iniusta vt corrigan. vel caneant. id sub-  
dit q̄ nō seḡ. si que dicunt sunt iniusta qui dicit illa v̄in-  
cit. i. obtinet iniusta sive iniusticiā. vicens. n. iniusta nō oꝝ  
q̄ optineat iniusticiā. vel q̄ sit in iustus: qz l; dicat ea q̄ nō  
sunt iusta facere. dicit tñ ea q̄ sunt iusta dicere. silt autem  
se bz z iniusta pati. nā si quis p̄t dīce in iusta absq̄ eo q̄ sit  
iustū: sic p̄t in iusta pati. nō tñ iustū erit. **CAP. IX.**

**H**ic autem que h[ab]et diffonē fuit elecbit: quē admodū scriptū est ipsis obuiare p[ro]siderātes p[er]clōne[re] ad h[ab]itionē: ut sit idē t[em]p[or]e s[ecundu]m idē: t[em]p[or]e sumi liter: t[em]p[or]e in codē tēpore.

In parte ista prophets docet soluere ad palom peccates fm  
ignoratia elechi. tudo facit; quod docet soluere ad habitulo  
gismos in giali. zo exeplicitat de habitulo ibi. Sicut aute  
oes. circa primum duo facit; quod docet soluere ad habitulo  
cum xlo in principio interrogat. zo docet rindere ad tales  
paralom; cum puis in principio interrogat; quod concludat ibi. Si  
yo in principio dicit ergo quod obuiadum est his palom qui sunt fz  
diffon*e* elechi. i. fz ignoratia elechi. queadmodum scriptum  
est puis cum tractauimo de falla fm gd. non si in dicta falla  
obuiabamo coparado zclonemo ad zdictione sic in hac ob-  
uiare or considerates zclonemo prespectum ad zdictione; debe-  
mus non copare zclonemo ad zdictione: ut sequit ex permissis.  
vtruz idem ibi neget z affirmet fm idem ad idem. similiter z  
in cod*e* repose. Deinde cum dicit.

**S**i vero in principio iterroget nō fatendus: quā ipole cē idē duplū t nō duplū. Sed dōz nō sic aut ut erat redarguere pcessus.

¶ Docet rūdere ad bō palo<sup>m</sup>. qn̄ xclō pūs iterrogat q̄ cō  
cludat. d. q̄ si opponens in h̄o<sup>m</sup> anteē faciat palo<sup>m</sup> inter-

Et si dicitur quod ipso oppositum in prius anteponit. Ratiocinatio interroget utrum id sit duplū et non duplū non est factudū. In id est accedendū quod ipole sit idē esse duplū et non duplū. sed hoc est non ergo est posse esse aliqd duplū et non duplū. ut per se fuit et ratiocinatur in iure accidere. et ratiocinatur in iure esse.

erat redargueret. ut credidit esse redargutionem; vel h[ab]dicti-  
onem. nam duplum et non duplum ut vera contradictionem importat  
eidem inesse non possunt.

**B**ubitaret forte alig. vtrū idē possit esse duplū  
et nō duplū. C Dōm q̄ duplū relatio

## **Secundus**

pm̄ tres modi. vñ. s̄m idem ad idem: t̄sl̄r. quasi in idem  
redeit: qz qd̄ est magnū t̄nō magnū nō r̄ eiusdē p̄t di-  
ci quodāmō eē magnū t̄nō magnū: nec s̄m ide: nec s̄l̄r.  
sunt ḡ quodāmō duī modi b̄uī falle: quoq; vñ̄ est cū cō-  
cludūt. d̄ictoria: nō s̄m idē. alī p̄o cū xcludūt nō esse  
simil. duo ḡ facit: qz p̄ exēplificat de mōlo cuž xcludun-  
tur esse d̄ictoria nō s̄m idē. z̄ cuž xcludūt nō es̄ simili-  
z̄ ibi. Putas ne tetracubitū. Dicit ḡ q̄ oēs be oñones  
q̄ dicunt iūt h̄. i. peccat p̄ ignorātiā élēchi. b̄saut oro ē pu-  
tasne qui seit singuluz qñ̄ singulū. i. ḡ seit aligd s̄m aligd  
nouit rez: t̄ qui ignorat aligd s̄m aligd s̄l̄r ignorat re. hec  
est maior: fz qui seit corisuz istu qñ̄ corise: t̄ ignorat ipm  
qñ̄ musicus sup. seit corisuz s̄m aligd: t̄ ignorat ipuz s̄m  
aligd: hec est minor. sequit̄ xlo q̄ idem seit ignorat ve-  
ruz est: sed nō s̄m idem. Deinde cū dicit.

60

arguere ḥ ppo<sup>m̄</sup>: t̄ arguere ḥ aligd qd̄ est ppinqū pposi-  
to. cū ergo r̄ndens xcessit aligd ppinqū pposito credes  
illud nō esse ppinqū: fz postea cuž p̄ illud arguit ḥ ipsuz  
pcipit qd̄ est ppinqū pposito: t̄ q̄ petis ibi qd̄ est in p̄n.  
vñ̄ dicere q̄ nō xcessit illud vt argueret per ipsuz: fz q̄ ar-  
gueret ḥ illud: qz idē est arguere ḥ pposituz: t̄ ḥ ppinqū  
ppositio. Notādūt etiā q̄ gratia disputatiōis p̄t quis  
cōcedere q̄ nō credit eē vez vt arguat ḥ illud t̄ cuž h̄ fit:  
dicunt fieri extra élēchi: qz redargutiōes nō s̄m idē élē-  
chi sunt pter opinionē r̄ndētis: qz in talib̄ r̄ndēs iustiñz  
aligd qd̄ nō opinat̄ esse vez. Deinde cum dicit.

Et eos qui per cōsequens concordes in ipsa  
oratione mōstrare.

Docet soluere ad p̄alogismos peccātes fz fallaz n̄tis:

**C**ontrafusne terracubitu[m] tricubico malis. sicut at  
extricubito tetracubito fin logitudinez. mar at  
z duo facit: q[ui] p[ro] dat h[ab]et solonez in g[ra]mali. z' exequit de ea  
spali ibi. Est at duplex. dicit g[ra]m eos palogisimos q[ui] pec-  
cant p[er] vniq[ue] soluere cōcordes. i. cōcorditer mōstrare. s. in

**m**inore mai<sup>9</sup>; idē ergo ipso fī idē mai<sup>9</sup> t min<sup>9</sup>. Cōnītūlūi galogismū in quo cēlūdūt dīctōrīa: nō sit nec fīm dī tps. d. pūtāsne tētracubitū est mai<sup>9</sup> tricubito fīt.n. tētracubitū fīm lōgitudinē ex tricubito. pōt.n. cōtingere q̄r ūvel aliq̄d aliud corp<sup>9</sup> pūs expīs triū cubitōz extēdās; fīat tētracubitū: sūe fīat q̄tūo z cubitōz: ip̄a orōne sup. q̄ nō t̄s ūia. Cōnotādū autē hāc eē dōz dēz t̄cōz solonē ūiū ūrōnū peccantū fīm ūis: q̄ nō t̄s nec valēt ibi ūia. oēs enī tales orōnes vel arguūt a posītione ūis: t̄l a destrūctōne antecedētis fīm quiē modus arguēdi p̄ s̄ loquēdo nūnq̄d valēt ūia. mōstrāre q̄ in ip̄a orōne q̄ nō valēt ūia est cōcorditer suuere qd oēs tales

**C**illos autem quod sunt in eo quod petunt et accipiunt quod in principio existit est; interrogatis vero quod si sit manifestus; non datur; nec si probabile sit dicenti versu.

**D**ocet soluere ad petitionē p̄ncipij: et duo facit: q̄ p̄ doc̄  
soluere ad hāc fallaz. cū b̄ defect⁹ recognoscit a r̄ndē-  
te. z. cū nō p̄ cognoscit ibi. **S**i aut̄ lateat. dicit ḡ illos  
paligosmos qui fūt in eo q̄ petūt: t̄ accipiunt q̄d el in p̄n-  
cipio sup̄. oꝝ soluere nō dedecido interrogātib⁹. i. opponē-  
tib⁹ questītū. l. ppōm quā q̄runt. imo si sit manifestū q̄ p̄  
illā ppōnē quā iterrogāt p̄taſ q̄d est in p̄n b̄ q̄litūtēt s̄i

**sequens et opposito oppositus.**  
Quidit non valere nisi sophistaz cum arguit negatio: quod arguit a destru<sup>m</sup>antibus. **C**ad cuius enuntiacionis sciendum est quod argumentum est destru<sup>m</sup>ans. **A**c cuius enuntiacionis sciendum est quod argumentum est destru<sup>m</sup>ans.

**S**i autem lateat ignoratio, ppter molertia talium orationum ad iterrogatorem trascidit non arguentem. Nam eleitus sive coquid ex principio: deinde quod datu[m] est: non ut hoc vteretur: sed ut ad hoc disputeret etiam in errata elenchis.

*Docet ruradre ad hō palogistos qm̄ nō p̄cognoscif deſe-  
cūs eoz. d. q̄ si pp̄o pp̄ qm̄ p̄tū qd̄ est in pncipio lateat  
ignoratiā rindētis pp̄ moleſtia taliu oronū: qz difficile est  
cognoscere que oſones ſunt pp̄inque negoſio: z in quib⁹  
p̄tū qd̄ est in pn⁹. qf ḡ hoc later z non plenitū defecctus  
let eoꝝ m̄a:cu arguit negariſe. duo at fac:qz p̄ pponit qd̄  
itēdit. z qd̄ diſerat maꝝ p̄ er⁹ ibi. (Scđz q̄ mellissi rō.)  
m̄a:cu ſicut dictū ē q̄ duplex ē bona m̄a:cu:qz aut ē vna  
m̄a:cu affir⁹ cu arguit a pōne antis: aut ſup: est bona m̄a:cu fz  
opponēs. inegaꝝ. cu arguit a deſtriꝝ. qz: qz bonū ē arg⁹  
a deſtruꝝ. ſit: ſophiꝝ peccates circa hāc m̄a:cu arguit a*

anteq<sup>z</sup> cludaf h<sup>z</sup> nos est trāstertē dū.i. trāsferēdūz: vt bz  
grecā correctio ad iterrogatē.i.ad opponētē velut ad nō  
arguentē.dicim<sup>z</sup>.n.os couertere ad opponētē dicēdo q<sup>z</sup>  
nō arguit: q<sup>z</sup> elēchus d<sup>z</sup> furi sine co q<sup>z</sup> est petere q<sup>z</sup> est in  
pn<sup>o</sup>. Deinde.i.postq<sup>z</sup> dixim<sup>z</sup> opponētē q<sup>z</sup> nō arguit d<sup>z</sup> est  
q<sup>z</sup> id q<sup>z</sup> pcessum<sup>z</sup> nō est datū.i.nō est pcessus vt opponens  
vieret h<sup>z</sup>.i.vt argueret p<sup>z</sup> illud:z vt disputaret h<sup>z</sup> ad B.l.  
distr<sup>z</sup> nō antīc. Nā sup<sup>z</sup> p<sup>z</sup> h<sup>z</sup> lophi<sup>z</sup> si illū. si vle<sup>z</sup> nō buic  
.i.ptich<sup>z</sup> t<sup>z</sup> antīc gr<sup>z</sup> oppo<sup>z</sup> sit z<sup>z</sup> nō oppo<sup>z</sup>: vt q<sup>z</sup> oppo<sup>z</sup> vlis t  
z<sup>z</sup> nō sit z<sup>z</sup> nō oppo<sup>z</sup> p<sup>z</sup> t<sup>z</sup> antīc arguūt.n.hō g<sup>z</sup> aial.nō hō.g  
nō aial.cu<sup>z</sup> nō nec affir<sup>z</sup> nec negative arguūt lophi<sup>z</sup> fm<sup>z</sup> q<sup>z</sup>  
valet z<sup>z</sup> nō corditer ad oēs palogilimos nōtis.debecm<sup>z</sup> ol  
uere mōstrādo q<sup>z</sup> nō valet ibi z<sup>z</sup>. Deinde cū dicit.  
Scd<sup>z</sup> q<sup>z</sup> ē mellissi rō. nā si q<sup>z</sup> facū ē bz p<sup>z</sup>

**V**er argueret dñm illi<sup>9</sup>: veluti ex elec̄is .i.e. elec̄is sc̄is ex  
propositū vel p̄p̄ia op̄ionē i q̄b̄ xced̄it aliq̄ pp̄: nō vt ar-  
guat ex ea: sed vt arguat ē ea. **C**onadū aut̄ p̄idez est  
cipiū igentū p̄bat nō b̄sc̄: q̄re si igentū ē celiū  
z ifunth: hoc aut̄ nō est; ec̄cōtrario enī p̄na.

Liber

**C**Quod dixerat manifestat per exemplum. cōtinuit sc. be-  
ne dictus est sophistas nō soluz peccare fin sequētiā af-  
firmatiūā; qz arguit a positiōe nūtis; sed eritā fin sequē-  
tiā negatiā a destrucciōe aitius fin ḡmellissi rō sup. pec-  
ebat. nā arguebat a destrucciōe aitius cuz arguit  
ere ecōuerso. nā p̄bat mellissus si qd factuz est bz p̄m in-  
genitū. i. nō facru nō h̄et p̄n"; qz si celū est igentū. i. nō  
factuz nō bz p̄cipiū magnitudinis; t est finituz. h̄ aut  
nō sequit; h̄ ecōrio est nūta. nō eni valet. factuz bz p̄cipiū  
magnitudinis t est finitū. ḡnō factuz nō bz p̄m" magnitu-  
dinis; t est finitū; h̄ ecōtrario valz. v3. qd nō bz p̄m" magni-  
tudinis; t est in finituz nō est factuz. debem". n. arguere a  
destrucciōe pdicati t nūtis; nō a destrucciōe subiecti t an-  
tecedentis. **D**einde cū dicit.

**C**ui autem in eo quod additum aliquod sillogizatum considerandum si ablatu accidit nihil minus in ipso.

**D**ocet soluere palo<sup>e</sup> peccātes f<sup>z</sup> nō cāmyt cāz; t<sup>r</sup> duo s<sup>a</sup> cit; q<sup>r</sup> pīmo docet hō solonez, z<sup>r</sup> ostēdit quō extali solone manifestare possum<sup>i</sup> iperitiā opponētis ibi. Deinde h<sup>r</sup> ostēdēduz, dicit g. q<sup>r</sup> palogisini q<sup>r</sup> sy<sup>r</sup> logiq<sup>c</sup>āt in eo q<sup>b</sup> ad-  
dis aliqd, s<sup>r</sup> iugisliuz cumulimodi sunt palo<sup>e</sup> f<sup>z</sup> nō cāz vt cāz  
vt soluam<sup>i</sup> eos cōsiderāt est si ablatu aliquo nihil mi-  
nus accidit ipole. q<sup>r</sup> si hoc ctingat dicendū est illud non  
ē cāz falsitatis q<sup>r</sup> ponebas cā. solo gād hō polo<sup>e</sup> est oī-  
dere nō esse cāz falsitatis q<sup>r</sup> ponis causa. **D**eide cū, d.

**E**cclia nō ostendit s̄ ecclia qm̄ ecclia ne vt  
videt s̄ vt faceret ad oratione; bic vero ysis  
est nil ad orationem.

**D**ocet ex h<sub>is</sub> solonem manifestare iperitiam siue ignoratiam  
opponetis. d. q<sub>uod</sub> deinde. i. postquam nouimus ibi esse aliqd sup-  
fluu. qd nō est c<sub>a</sub> xclonis: h<sub>is</sub> h<sub>o</sub> supfluu est ostendendum et  
est d<sub>icit</sub> m<sub>u</sub> a r<sub>es</sub>dente. q<sub>uod</sub> dedit illud. i. xcessit nō vt videre  
et esse p<sub>ro</sub>babile. s<sub>i</sub> vt p<sub>ro</sub> illud argueret ad oratione. i. ad xclu-  
sionez siue ad p<sub>ro</sub>p<sub>os</sub>itum: sed oppones q<sub>uod</sub> vius est eo nibil ad  
oratione. i. nō est vius eo ad p<sub>ro</sub>p<sub>os</sub>itum. ex hoc. n. marcie ma-  
nifestabis ignoratiam opponetis. si xcessit sibi p<sub>ro</sub>p<sub>one</sub> q<sub>uod</sub> nō  
videbas p<sub>ro</sub>babilis nesciuit ea vti ad p<sub>ro</sub>p<sub>os</sub>itum vt per eā cō-  
cluderet aliquod incōduiens.

**A** eos vo q plures interrogatio es vna  
faciūt statū i principio determinadū:nā  
interrogatio est vna:ad quā vna est re-  
spōsio. Quare nec plura dicta d' vno:  
nec vnuz de multis: sed vnuz de vno dicenduz  
vel negandū.

**C**on pte ista docet phs soluere ad palo<sup>os</sup> fz ples iterro-  
gationes: et tria facit: qz pponit hō solonez, z<sup>o</sup> oñdit qz p ta-  
lez fallaz sit elencbus, z<sup>o</sup> ponit palo<sup>os</sup> peccates fz hac fal-  
aciā, z<sup>o</sup> ibi. **Sicut autē i equocis.** z<sup>o</sup> ibi. **Ut in his ora-**  
**tionib<sup>z</sup>.** dīc ḡ q ad eos palogilmos q faciūt plures iter-  
rogatiōes vt vna soluente est sic q statiz in pn<sup>o</sup> est dexter  
minaduz, i.est ostendenz sup. q sunt plures interrogati-  
ones: t q nō debet eis vna r̄sio. qre si negi interrogatio vna est  
ad quā est dāda vna r̄sio. qre si negi interrogatio vnu p̄di-  
catu de multis subiectis. neq; p̄la p̄dī<sup>z</sup> de uno subito: sed  
interrogat vnu de vno: est dōm vel negādus simplr: et est  
ibi dāda vna r̄sio. qg loci a h̄rio sensu cū sunt plures iter-  
roga<sup>nes</sup> dāde sūptles r̄siones et nō vna. **D**einde cū d.  
**Sicut autē i equocis qñqz qdē ambob<sup>z</sup>: qñqz**  
aut neutrū iest. qre cūnō simplex ē interrogatio:

**S**icut autem iequidem quibusque ambo*v*. quibus  
autem neutri*v* est. quae cùmō simplex ē interrogatio:  
simplex rindētib*v* nihil accidit pati: situr et in his.  
**Q**uoniam ergo plausibilis: vel ynu

plib*v*

 est: vel nō īest  
simplex datur et deliqueret hoc pectus nihil prouidū*v* accidit.

## **Secundus**

**C**Nō.n.est vtrisq; vtriq;: quare idz bonuz t  
maluz: t rursuz:ncqz bonuz ncqz maluz.

**M**anifestat qđ dixerat, s. qđ accit idē eē bonū t malū: t nō eē neq; bonū neq; malū. d. qđ cū vtrūq; nō sit vtrūq; qđ positiū est nō cē vtrūq; bonū neq; vtrūq; malū: s; alte- rū bonū t alte- p; malū, si deī ibi vna **B.** vi si dicant abo esse mala: vel ambo cē bona xtinget bo<sup>m</sup> cē malū: vſ ma- luž bonus, h̄ si idē cē bonū t malū rōne qđ bonū nō erit ma- luž: trōne qđ malū nō erit bonū, ergo neq; erit malū neq; bo<sup>m</sup>. d. ait: qđ qr vtrūq; nō ē vtrūq;, si deī vna **B.** accidet idē eē bo<sup>m</sup> t malū: t idē eē nō bo<sup>m</sup> n̄z malū. **C**Deī cu. o.  
**E**t si singulū ip̄z sibi idē t alijs ē diuersū qm̄ at nō alijs eadē h̄ sibi t diuersa alijs ipsa: sibimet diuersa t alijs eadem.

**C**ponit aliū galō<sup>m</sup>. d. si singlīm. i. si qđibz ipz sit idē sibi  
z alij diuersuz. vñ. n. B ē simplr ḥcedū: qr oia nō s̄ ea-  
dez aljz: z sit eadē sibi z diuersa aljz. B ē posito qratur  
vñ oia sibi z alijz sint eadē z diuersa: qr si simplr rñdeat  
qñ: c̄arguaſ hoc mō. oia sibi z aljz sint eadē z diuersa. er-  
go oia ipsa s̄ibimet s̄ut diuersa z eadē z sup. s̄ibl̄ aljz s̄ut di-  
uersa z eadem: qđ est incōueniens. nō est ergo responden-  
dum simplr: z cuž qrif vñ oia sibi z aljz sint eadē z di-  
uersa. **[D**om̄ ē p̄ sibi sunt eadē z nō diuersa. aljz vero  
sunt diuersa z nō eadem. **[D**einde cū dicit.

**C**onclusio: si bonum quidez malum sit; malum autem bonum est duo fiant.

C<sup>on</sup>ponit<sup>m</sup> palo<sup>m</sup>. d. q<sup>s</sup> si bonū qdē sit malū: et malū fit v<sup>l</sup>  
sc̄m est bonū. ppositis d<sup>t</sup> talib<sup>d</sup> duob<sup>m</sup>. quo<sup>r</sup> vnū de malo  
fit bonū: aliud vō e<sup>r</sup>. si ḡ qraf v<sup>r</sup> illa fiant bona vel mala  
si dēt vna rāsio: seq̄t q<sup>s</sup> p<sup>o</sup> fiant vnu<sup>m</sup>: vt q<sup>s</sup> ambo fiant  
bonū: vel ambo fiant malū. C<sup>on</sup>deinde cū dicit.

**E**t unum iniqualium utriusque ipsius sibi equale  
quare equalia et iniqualia ipsa sibi.

**D**onit 4<sup>o</sup> "palo". d. q. vnu inc̄lui. i. ppositis duob⁹ ieq̄ lib⁹ qrāt vtr⁹ vtrūg sit ipsuz sibi eq̄lia. si qrāt vtr⁹ abo illa sint eq̄lia si riideat vna r̄siōe: et dicat q̄ abo sibi eq̄lia: cu positiū sit ea eē eq̄lia sef̄ ipsa eē eq̄lia et ieq̄lia. nō ḡo 3  
riideri vna r̄siōe. nā in plati numero latet psalitas iter-  
rogatiōis. **Duo** etieq̄lia si q̄ran̄t an sinu sibi eq̄lia: d̄s r̄si-  
o et plati eq̄lia. d̄s r̄siōe d̄s sibi eq̄lia etieq̄lia.

deri p̄ples iterro⁹. dō h̄e sibi egle z alij ieqlē: z rliqui  
est ē sibi egle z alij ieqlē, quō aut̄ in tali palo⁹ est iterro⁹  
ples; parabit meli⁹ cū ostēdef̄ quō cadat in aliā soluciōez;  
z quō est ibi alia falla. C Deinde cū dicit.

Cadit ergo he oīones & i alias solones. nāz  
ambo & oīa plā significant. Nō ergo idē p̄ter  
nomē accit dicē & negare. Hāt nō erat elench⁹.  
S̄ manifestū: qm̄ si nō vna interrogatio ples

fiat; s<sup>i</sup> vnu de vno dicat v<sup>l</sup>neget nō erit ipole. Ostedit quid aliq<sup>o</sup> oronu dictaz cadūt in alias solones: et peccat p alias fallas. d<sup>o</sup> q<sup>o</sup> he orones. i. aliq<sup>o</sup> dictaz oronu cadūt in alias solones: et peccat p alias fallas. nō ambo. i. palo<sup>4</sup> in quo q<sup>o</sup> debet de duob<sup>z</sup> ineqlib<sup>z</sup> vix ab eo cēte eqlia z oī. i. palo<sup>z</sup> ybi q<sup>o</sup> rebat vix singula vel oia es- sent sibi et aliis eadē et diuersa. hi palo<sup>z</sup> vel he orones pla- sign. i. peccat p fallas in dictio in qb<sup>z</sup> eisdē noib<sup>z</sup> yl<sup>o</sup> oronib<sup>z</sup> pla signam<sup>z</sup>; id subdit q<sup>o</sup> in talib<sup>z</sup> nō accidit dñe. i. af- firmare t<sup>e</sup> neg<sup>e</sup> idē pter n<sup>o</sup>. i. nisi h<sup>z</sup> n<sup>o</sup>. h<sup>z</sup> aut<sup>z</sup>. laffirmare et neg<sup>e</sup> idē solu<sup>z</sup> h<sup>z</sup> n<sup>o</sup> erit clēchus. i. non fac verā thdictio- nes. nō ḡt̄a v<sup>l</sup> thdictio q<sup>o</sup> est ibi plalitas signatoꝝ; s<sup>i</sup> si sit simp<sup>z</sup> iterro<sup>z</sup>; n<sup>o</sup> sūat ples iterro<sup>z</sup> vt vna. s<sup>i</sup> dicat. i. laffirmer vel neget vnu de vno nō erit impole. i. nō accidet inconuenies s<sup>i</sup> detur ibi vna respōsio.

**Bubitaret** forte alijs quod oia. i. quod z. t. 4. "palo"  
in qd<sup>m</sup> ponunt oia; et ambo cadunt i alii  
et solante et rite. 61

as solones & peccat no*n* foliū p plēs interro*n*: s̄t plurā su-  
gnificat & peccat p fallas i dictiōc. **S** Dōz q̄ cū ūriē ver-

peccat qui loquitur. Et dicitur: *Vox quae quirit virgo sibi et aliis sunt cadere diversa; sed est falla in dictione: quia est ibi amplio, nam cum deo, oia sunt eadē si sunt sibi facē constructionē reciprocā vero est, nam quilibet est idē sibi, sed si sunt sibi facē constructionē transitiū est lo. utio falsa, nam si oia sunt eadē sibi transitiū loquendo quilibet erit idē alij, isti n. diligunt se. duplex potest esse sensus: vel quod vni diligat alium: vel quod alius diligat seipsum, pīus sensus est transitiū, et reciprocā, et quod diversa rō struunt iducit ampliū in pīdā locutio potest esse amplio, sic enim potest esse duplū et diversio, nam cum deo oia sunt sibi et aliis sunt cadere et diversa pīt pīter ad pīcē. Quoniam et sensus oia sunt eadē et diversa sibi: et oia sunt eadē et diversa*

ra. et quod tamquampha sit falle in dictio: et peccat aliquid: eo quod eiusdem noib[us] vel orofibus plena signatio. id dicuntur oportere orofones cadere in alias solenes et signare plena: quod peccatum per fallas in dictio in gaudiis plena signatio. codicem autem in intelligendum est de ambob[us]. id est palo illo in qua propositis duabus in equilibrio. quod utrum abo sint sibi equalia. nam si sibi faciat constructione translatum est locutio falsa. erit. n. sensus quod libet sit equaliter sibi. si vero faciat constructione reciprocata erit locutio vera: quod erit sensus quod virum sit equaliter sibi. quod est ibi ambo: pro diversarum ratione constructionis. cum est in numero plurimis.

**E**t quia tuas res omnes intercedunt g[ra]m[m]atica numeru[m] puritate  
sunt iterro[r] p[re]cis; in deis palo[r] erit falla f[ac]tum p[er] iterroga-  
tio[n]es; et q[uod] pl[et]ib[us] s[un]t iterrogant[ur]. erit eti[am] sibi alie[n]e falsa f[ab]r[ic]a  
ad q[uod] dictu[m] est. **A**dvertetur d[omi]n[u]s tuu[m] q[ui] ambo[rum] i[nt]er oia q[ua]d ahalic[us]

...oia p̄t assignat falla in dictione q̄d dixerim⁹. dicit.n. q̄mbo ⁊ oia p̄t signant: qz p̄t teneri collectivē vel distri-  
butiue. cū ḡ d̄f. oia sunt sibi eadē: si y oia teneat collectivē  
est locutio falla. erit. n. sensus q̄ oia collectivē ⁊ iunctiz  
iuncta eandē māz habeat. fz si y oia teneat distributivē  
est reddas p̄t. cuius p̄t subiecti p̄ se ⁊ dñisit. vt sit sensus.  
oia sūt eadē sibi. i. qđlibet p̄ se acceptū sibyp̄ est idē:  
est locutio fa. sic etiā duob⁹ meq̄lib⁹ mōstratis ambo sūt  
sibi eq̄lia: si y ambo teneat distributivē: et nō sūt sibi eq̄.  
si teneat collectivē: fm ergo hunc modūz in dictis pa-  
ralogismis erit equinocat.o. CAP. X

**I**lliis autem qui deducunt ad idem fre  
querter dicere: manifestum quoniam non  
dandum eorum que ad aliqd dicuntur si  
gnificare quod separatas per se p  
dicationes ut dupliz sine eo quod est  
duplum diminutum quoniam in eo videtur

In parte ista ut dicebat phs docet soluere ad palo<sup>9</sup> si  
ad orones q̄ ducit ad nūgationē. Nūgo aut̄ vt patuit  
x̄ lib. m. x̄ v̄t st̄ngere circa relatiā t̄ circa p̄pas passi-  
nes. duo ḡ fac̄. q̄ p̄ docet soluere ad nūgationē. put̄ v̄t cō-  
ngere fieri circa relatiā. <sup>2</sup> put̄ v̄t st̄ngere circa p̄pas  
affiōes. <sup>2</sup> ibi. (In his āt p̄q̄) circa p̄m̄ duo facit. q̄ p̄ do-  
soluere ad nūgationē put̄ v̄t fieri circa relatiā p̄le.  
put̄ v̄t st̄ngere circa relatiā h̄z suū gen̄. <sup>2</sup> ibi. (Neq̄  
iam in sp̄e). circa p̄m̄ tria fac̄. q̄ p̄ pponit q̄d int̄edit. <sup>2</sup> p̄  
at p̄po<sup>10</sup>; <sup>2</sup> ex his q̄ dixerat manifestat p̄ ex itētu. <sup>2</sup> ibi  
"nā t̄ dicem". <sup>2</sup> ibi. Duplū aut̄ nō significat. Dicit̄ ḡ  
illius orōnib̄; vel i illis palo<sup>11</sup> q̄ ducit ad frequēter  
dē dē me ma<sup>12</sup> q̄m̄ soluēdū; q̄m̄ nō est dādū. i.n̄ est z̄cedē-  
z̄ez eoz q̄ ad aliqd dicunt s̄m̄ p̄di<sup>13</sup> p̄ se c̄ separatis signifi-  
care sup̄. idē q̄d signant ipse orones; vel idē q̄d signant in  
orōnib̄. nūcta vt duplū sup̄ p̄ se sine eo ḡ est duplū di-  
vidū nō signat idē ḡ hec q̄f̄o duplū dimidū signat; q̄m̄ in

# Liber

*eo.i.in duplo vf.i.intelligit dimidu.nō.n.gy B qm i duplo intelligit pidi duplū n se sūntū significat idē qd duplū didu.*

**Dubitaret** forte alijs, qz vñ gr dupli p se sūptus  
idē significet qd̄ dupli diimidij. Nam  
Lc.28. vt dī 4<sup>o</sup> meta. rō quā signat no<sup>o</sup> ē dīsso, qz dī gr prīnz ad

**L.28.** vt dī 4<sup>o</sup> meta<sup>c</sup>, rō quā signat no<sup>n</sup> ē diffō. qcgd ḡ ptinē ad diffōne alicui<sup>m</sup> v̄ p̄tinerē ad signatū ei<sup>r</sup>. cū ḡ vnū relatio-  
ruz ptinē ad diffōne alteri<sup>m</sup>; v̄ vnū relatiuoz ptinē ad signatū alteri<sup>m</sup>. **D**ōz q̄ nō oia h̄it pari rōne diffōne nec oia ex equo h̄it qditatē; t̄z qdā h̄it diffōne simplr v̄t  
ea i q̄ rōne nihil ponit qd nō ptinē ad eēntiā eoz. qdā  
aut h̄it diffōne q addi<sup>t</sup>: in quoz rōne aliqd ponit qd nō  
est de eēn<sup>m</sup> eoz. li ḡ cedē pot ab<sup>c</sup> loquēdo in his q̄ habēt  
diffōne simplr totū id qd ptinē ad diffōne rei ptinē ad  
ei<sup>r</sup> signatū: in his tū q̄ h̄it diffōne q addi<sup>t</sup>: nō totū qd ad  
talē diffōne ptinē ptinē pot ad eoz signatiōne. ergo  
quā signat nō est diffō in h̄itib<sup>m</sup> diffōne simplicē. q̄ si cuz  
b̄ vellem<sup>m</sup> trahere ad diffōne p addi<sup>t</sup>: dicerem<sup>m</sup> nō totā  
diffōne ptinē ad signatiōne noia sed p̄tēc<sup>m</sup> in ea aliqd

dittone p̄tinere ad ligatione nois sed p̄t q̄ in ea aliqui  
ponit qd̄ ē de signato nois: t̄ q̄ relata t̄ vlr p se passioes  
hnt diffōne p addit̄. iō nō ḡqd̄ ponit in diffōne talium

ptinet ad significationem eorum. Iz ḡ dimidij p̄tineat ad diffōnē  
dupli noīe tñ dupli nō signāt dimidij. Iz natus p̄tineat  
ad diffōnē sym: noīe: tñ symi nō signāt natus: nisi velle-  
mus accipe significationē large. vt d̄cēm signari p̄ aliquid ge-  
gd daf̄ itelligi p̄ ip̄m. fz quē modū h̄ de signato nō loqui-  
mur. ex B̄ ḡ appet q̄ nō signat idē n̄ qd̄ oīo dupli p̄ in-  
telligi. p̄ ut in p̄ lib. exponebat: qz nō signat idē nomē p̄ se  
sūptū: in orōne positiū: vt dupli nō signat idē p̄ se sūptū:  
et iūctū dimidij: qz dupli p̄ se sūptū dat intelligere dimi-  
diū. iūctū aut̄ dimidij nō vlt̄ri dat intelligere ip̄s. et sic lo-  
quēdo accipim̄ significationē large. p̄t qd̄ ḡd ē de itellēctu  
alteri. aliquo p̄tinet ad significationē ei. si ḡ dupli p̄ se sū-  
ptū et iūctū alteri diuersificat fz itell̄z: et aliquid dat itell̄-  
gere p̄ se sūptū: qd̄ nō dat intelligere iūctū alteri sic: et  
acceptū aliquo dici p̄t nō signare idē. z̄ mō p̄t itell̄gi  
q̄ nō idē signat n̄ q̄ oīo accipiendo significationē p̄p̄: fm̄  
quē modū glibet terminū icōplexū signat qd̄ in complexū. et  
nō qd̄ icōplexū. noī q̄z dicit qd̄ icōplexū nō signat idē qd̄  
oīo q̄ dicit qd̄ icōplexū. dupli ḡ nō signat idē qd̄ onpluz di-  
midij. q̄t idē qd̄ icōplexū sit de intell̄i dupli nō tñ signat  
noīe dupli. he aut̄ dñe expōnes ex eadē radice p̄cedunt: et  
vna alteri suffragat. Deinde cū dicit.

**C**um tunc decesserit in uno minore decere: et facere in non facere: et oīno in negatione dictio. Nō tamen si quis dicit hoc nō esse albus dicit albus id est esse.

**C**rober qd̄ supposuerat. vs. qd̄ nō ḡqd̄ itelligi t̄ in alio ē de signatiōe el̄. d. qd̄ decē itelligunt ī decē vno min⁹. i. in nouē. si. n. facere itelligi t̄ in nō facere. r̄ oīo in negotiōe in telligi dictio. i. affir⁹. t̄ l̄z affir⁹ sit de itelliū negatiōis: non tū signat p negotiōe. n. oīo. figs dīc h̄ nō ē albū; dīc h̄ ē albū. n. oīo. idē signat albū: t̄ nō albū: t̄z albū sit de intellia nō albi: sic ēt suppledū est qd̄ decē nō signat p nouē: t̄z pos sit ēē de itelliū ipsi⁹ nouē: ex quo p̄z qd̄ nō ḡqd̄ ē de itelliū alteri⁹ p̄p̄e ptinet ad significationē eius.

**Bubitaret** forte aliq. qz l3 nō videat h̄e dubiū  
qz affirmatio sit de intellectu negatiōis  
qz p̄uatio nō p̄t cognosci nisi p̄ bitū: t̄ l3 nō videat habe-  
re dubiū qz affir̄ nō signā p̄ negationē: qz oppositōz op-  
posita sunt signata: v̄ t̄n dubiū quō dece itelligant i no-  
uē. Nō. n. est dubiū qz dece nō significant p̄ nouē: qz tota  
eēntia toti⁹ itegralis nō claudit in aliqua sui pte. ¶ Dōbz  
qz nouē p̄ se acceptū nō dat itelligere dece: l3 nouē v̄ defic̄  
a dece de neccitate dat itelligere dece. nullus. n. posset itel-  
ligere aliqd vt deficit ab alio nisi itelligeret illud a qz defi-  
cit. p̄bs aut nō simplr̄ cedit qz dece itelliganē in nouē l3

## Secundus

subī nō eē de signatiōe alicui<sup>m</sup> acc̄ntis. ¶ Deinde cū d.

**C**anis canum cōter qd̄ idēz significat in symo & rhebo. additū autē nihil. p̄hibet hoc qd̄e nāso: illud autē coniūti significare. nā hic qd̄e symus: illic autē rhebus significat: & nihil differt dicere nāsus symus: nāsus canis.

Manifestat intētū ostēdēs subm nō esse de signatiōe  
alicui<sup>o</sup> accītis: pp qd nullū nō<sup>o</sup> accītis signat idē qd orō.  
duo g facit: qz pōndit subta nō esse de signatiōe accītiū  
cōiū. z<sup>o</sup> oñdit ea nō eē de signatiōe accītiū ppoz. z<sup>o</sup> ibi  
(Ampli<sup>o</sup> nō dāda est.) In pma pte infēdit talē rōnē. illō  
qd est pter itellm alicui<sup>o</sup> nō est de signatiōne ei<sup>o</sup>: s<sup>z</sup> subie-  
cū sunt pter itellm accītiū cōiū. g nō sunt de signatiōne  
ipoz. qd aut subm sit pter itellm accītis cōis declarat. o  
qz cau<sup>z</sup> lūptū cōiter idē signat in symo & in rhebo: s<sup>z</sup> qial  
cōiter lūptū idē signat i bose: & in leone. additū tñ cau<sup>z</sup> ni  
bil phibet in nalo qd signare h. i. symi cruri aut addituz  
significare illud. i. rhicu siue clauduz: & exponit se. o. qz ca-  
u<sup>z</sup> additū buic<sup>o</sup>. nalo signat qdē symi. additū aut illud  
i. ad illud vt ad crus signat rhicu. i. claudū. o. subdit qz ni  
bil differt dñe natus sym<sup>o</sup> & natus cau<sup>z</sup>. sic et nō differt  
dñe crus cau<sup>z</sup> & crus rhicu: siue crus claudū. accip<sup>o</sup> clau-  
dicationē put accīt ex peccitate cruris. Notadū at qz  
vt declarari bz in 7<sup>o</sup> metā. subm in diffōne accītiū se bz

vt declarari h<sup>z</sup> in 7<sup>o</sup> mera<sup>b</sup>, subm in diffōne accētū se hz  
sīc dīa in diffōne subaz, sīc n. ali additū rōnale boiez cō-  
stituit, addita vō ci alia dīa st̄tituit alia spēz, sic cauo ad-  
ditus natus st̄tituit symū, si vō addat cauo aliud subz vt  
crus cōstituit alia spēz accētū siue alia passionē vt rhītū,  
cū ḡdīa sit pter itellz ḡnūs, nasus ē pter intellectu caui: t  
qđz subz est pter itellz accētūs cōis: qđe nō ptinet ad si-  
gnificationē ei: vī ḡphs onderet subta cē pter itellm ac-  
cidētu cōiū declarauit qđ se hñt ad ea sīc dīa ad gen<sup>a</sup>, cū  
cauū qđ ē accēs cōe additū alteri z alteri subro faciat ali  
az z alia spēz accētūs, sic gen<sup>a</sup> additū alu z alu dīe facie  
alia z alia spēz dīe. Notādū ēt ḡb<sup>b</sup> lra q̄ expōita ēde  
accētūb cōibns exponi posset de accētūb<sup>b</sup> pprys, posset n.  
sic formari rō, nibil dīt de natus "ym" z natus cau<sup>a</sup>, fz di-  
cēdo natus cau<sup>a</sup> nō est ibi nuga<sup>a</sup>: qđ natus nō est de signifi-  
catiōe caui, ergo dicēdo natus symus nō est ibi nuga<sup>a</sup>, qđ  
natus nō est de significatiōe symi.

**B**ubitaret forte aliq. virg. ver. sit q̄ nō dīc  
re nasalus sym⁹ et nasus cau⁹ et v̄ q̄ nō.  
qz sym⁹ dat itelligere nasaluz. In diffōne. n. sym⁹ ponit na-  
sus; s; z cau⁹ nō dat itelligere nasaluz; qz in diffōne ei⁹ nō po-  
nit nasalus. **C**Dōz ḡ cau⁹ et sym⁹ duplē p̄t accipi. s; f; se  
et vt sūt riūcta nalo. accepta aut̄ f; se differunt; qz cau⁹ per  
se acceptū nō dat itelligere nasaluz; sed sym⁹ dat itelligere  
ipsuz vt v̄o sūt riūcta nalo. sicut spectat ad „ppo” nō diffe-  
runt; qz sic dōo nasalus cau⁹ nō v̄teri⁹ ibi itelligēt nasalus. sic  
riūcta sym⁹ nasaluz nō v̄terius dat ipm itellre. signātēr er-  
go phs nō ait q̄ nihil differunt cau⁹ et sym⁹ f; se accepta; sed  
q̄ nō differunt vt sunt riūcta nalo; qz vt ait nō dīc dīc na-  
salus sym⁹ et nasalus cau⁹. **C**Deinde cū dicit.

**C**Ampli nō ē dāda dictio fz nosiatiū. falsū. n.  
b est. nō. n. ē symū nasus cauus: sed nasi hoc vt  
passio: quare nibil incōueniēs si nasus symus  
nasus est habens cauitatēz nasi.

**C**onstat subiecta non esse de signatio[n]e accentuum priorum. Intedit autem talis ratione. illud quod est de signatio[n]e aliquorum principali[t]um: in recto iportat per ipsum; si no[n] accensis, prout prius et in recto non iportat subiectum de signatio[n]e accentus prius non est esse subiectum. id est quod amplius non est dicta dictio est, non enim est dandum quod in non et in recto significet subiectum in dictio[n]e accentuata, non enim symbus est natus causa sed est ipsa passio: siue est natus causa

62  
cauitas nihil icōueniēs seq̄ret dicēdo nasus symus: s̄ est  
nasus habens cōcauitatez nasi.

**Subitaret** forte aligs. qz videt eē bñ dictū qz sy-  
mus est natus cauus. nā siē pdicat ali-  
quid: sic oꝝ accipe diffōnē eiꝝ. cū ḡ passio in xcreto pdiceat  
oꝝ subito i recto: qz bñ v̄ ḡ natus ē sym̄. In abstracto at  
noenit ipm i obliqꝝ: qz nō bñ d̄ q̄ sym̄itas sit natus: s̄ q̄  
it aliqd nati. **C**his ḡ luppenitus v̄ cē dōz q̄ si diffiniat  
passio in xcreto poneat ibi subm̄ in situ nō dō. sym̄ ē na-  
us cauus. s̄ si diffiniat passio i abstracto poneat ibi subm̄  
in obliqꝝ: qz si diffiniret sym̄itas nō d̄ eē q̄ sit natus cauus  
s̄ q̄ sit nati cauitas. nō ḡ bñ d̄ phs cu ait q̄ sym̄ nō ē na-  
us cauus: s̄ nati passio. **C**dōz q̄ sym̄ i3 iplicet natus in  
recto: qz bñ d̄ natus ē sym̄. nō tñ signat ipz in recto: qz si  
mificare i recto h̄ e signare pñt i formal. sym̄us. n. pñt i  
or̄ signat sym̄itate. t̄ v̄l̄ ois passio foꝝ: t̄ p̄ se signat acci-  
ēs. māl̄ aut̄ t̄ q̄si ex n̄ti signat pp̄ subm̄ tanq̄. pp̄ am-  
iāz: circa quā h̄ fieri. restat ḡ qrere v̄t̄. sim̄ iplicet na-  
us i recto: t̄ v̄t̄ signifiet ipz in recto. cū ḡd̄ sym̄ est nata-  
us cauus. si hec diffō dñotat modū q̄ natus iplicat i sym̄o:  
est recta t̄ gr̄ua: s̄ si denotat modū q̄ natus signifiet  
sym̄o: sic nec ē recta nec ē gr̄ua. dictū ē. n. q̄ sym̄ iplicat  
natus i recto. signat tñ ipz i obliqꝝ: t̄ q̄ phs loḡ de mō su-  
nificādi: nō de mō iplicādi: qd̄ q̄riſ nō h̄ dubiū.

**lletius** forte dubitaret aliq; quod dicit ipsica<sup>a</sup> significatio. **C** Dic si nisi passio implicaretur abz nunq; pdicaret de eo, vbi n. i symo implicaretur natus obi diceref natus sym<sup>c</sup>, sic q; passio pdicat de subto: sic implicat ipz; t; q; sym<sup>c</sup> pdicat de nato in recto: id i recto inveniat ipz; non en signat ipm in recto: qz signatur in recto est ibz q; implicare vel denoziare i recto, illud n. i recto signat ipz; portat pno<sup>a</sup> pn<sup>c</sup> z pse: t; qz pa<sup>a</sup> pn<sup>c</sup> z sor<sup>c</sup> die accens: t; ibz, id noie pastoriis dicit sig<sup>c</sup> subz nō i recto: hz in obliu. hz si siderent appere p; quod dicit ipsica<sup>a</sup> a signe: qz sic implicat aligd p alid ut dnozat p illd, si q; dnoziet i recto implicat in recto: hz si dnoz*sig*z** i recto non sicut q; denoziat i recto: sed regis q; pn<sup>c</sup> ipotest p ipz. **C** Notandum autem ad intelligendam oīcōz q; si siderent q; oīcōz s; appz d' eē aligd de itelluti<sup>c</sup>: qz v; l; signat p ipz; v; l; nō ē de sig<sup>c</sup> ipz<sup>c</sup>: qz vt p; p; b; i. nō qcqd itelluti<sup>c</sup> i alio ē de sig<sup>c</sup> ei<sup>c</sup>. illd g; qd sic ē de itelluti<sup>c</sup> alteri<sup>c</sup>: qz nō ē de sig<sup>c</sup> ei<sup>c</sup>: siue apponat: siue nō: p; i. qd sic ē de itelluti<sup>c</sup> alteri<sup>c</sup>: qd sic ē de itelluti<sup>c</sup> alteri<sup>c</sup>: qd sic ē de itelluti<sup>c</sup> alteri<sup>c</sup>:

lūgū i tpo. l3 qdne cē de itellū alteri<sup>9</sup> noē de lig<sup>10</sup> er<sup>11</sup> q;  
apponit nō vltcri<sup>12</sup> itellī, rota ḡtētio phī i l3 caplo cōit  
tere gr vñu relatiō sic cē de itellū alteri<sup>9</sup>; q; tñ nō signat  
ipz z subz; sic cē de intelli alteri<sup>9</sup> passiōis; q; tñ nō signat  
ea, duplū. l3 det intellre didy: nō tñ signat didy, noie  
nū duplū nō signat b<sup>13</sup> oro duplū dimidij: l3 duplū solū. io  
do bō didy nō ē ibi nuga<sup>9</sup>: q; nō vltcri<sup>12</sup> itellī ibi di-  
didy, sic cē l3 natus icellat in symo: nō tñ signat p ipz, sy-  
nō, nō signat hāc orōne, s, natus symū: vel natus caui: l3  
oie symi signat solū symitas: vel solū cauitas. io dōo na-  
ns sym<sup>9</sup> nō ē ibi nuga<sup>9</sup>. q; nō vltcri<sup>12</sup> itellī ibi natus: q; si  
orte alig<sup>14</sup> veller dē natus cē de sig<sup>15</sup> symi: acci<sup>16</sup> signa-  
onē large, p ipz g<sup>17</sup> si natus aliq<sup>18</sup> est de signatiōe symi, nō ē  
aliq<sup>18</sup> natus aliq<sup>18</sup> recensit i obliq<sup>19</sup>, noē cē symi signat aliq<sup>18</sup>

et signatio eius in recto: et in obliquo: pp. qd. It appolitum viterbiensem intelligere in recto: et in obliquo: natus est sym? non natus cau?; et natus his caui?; nasci: et qz sic non est in bni ratio: p: q: d: n: g: e: d: r: e: l: a: t: i: o: n: et subz: pp: passio: non est in nuga: qd: totu ex h: se: qz: non id est signat no: qd: oto nec no: signat qd:plexu: h: icoplexu: vnu: n: relatiu: n: sig: et aliud relatiu: h: se solu: et noie passio: non signat passio: et b: z: h: passio solu: vel si signat subm: hoc est in obliquu: non est recto: et talia non sunt nisi nugatio.

**S**olo locutus ait h: quid quidem videtur accidere diximus prius. Quod non ait solutum in ipsis otoribus manifestus.

## Liber

**C**on pte ista vt dicebat phs docet soluere palo<sup>o</sup> ducentes ad solo<sup>m</sup>: et duo fac: qz p<sup>o</sup> continuit dcā dicēdis. z<sup>o</sup> exegatur de itēto ibi. (Dēs.n. hs.) dicit g<sup>o</sup> de solo<sup>m</sup> fz gd qdē vident accidere. i. fz quos palo<sup>o</sup> sūt. dixim<sup>m</sup> pūs. i. in p. li. sed quō ē soluēdū in ipstis oronib<sup>m</sup> ducētib<sup>m</sup> ad solo<sup>m</sup> erit ma<sup>m</sup>. nūc i horz lib. In p. n. docuit solo<sup>m</sup> stituere. In B aut<sup>z</sup> docet eos soluere. Deinde cū dicit.

**C**Qdēs enī huius hoc volunt struere. Putas qdē dicis vere eē hoc vere est. Dicis autē qdē esse lapidez: est ergo quid lapidez.

**C**Exequit de intēto. et tria facit: qz p<sup>o</sup> docet soluere ad rōnes ducētes ad solonē cu rectū mutat in obliquū. z<sup>o</sup> cu<sup>z</sup> obliquū mutat in rectū. z<sup>o</sup> cu obliquū mutat in obliquū. z<sup>o</sup> ibi. Putas ne scis h. z<sup>o</sup> ibi. Putas ne e<sup>c</sup> scias. circa pmissū tria facit fz p<sup>o</sup> tres palo<sup>m</sup> ponit in gb<sup>m</sup> casus rectus mutat in obliquū. z<sup>o</sup> ibi. Putas ne vez ē. z<sup>o</sup> ibi. Neg<sup>o</sup> si quē dicit. pmissū duas: qz p<sup>o</sup> pponit palo<sup>m</sup>. z<sup>o</sup> docet ipsuz soluere ibi. Aut drc lapidē. dicit g<sup>o</sup> bō oēs orones qdē cōcen<sup>t</sup> volūt stituere h. i. solo<sup>m</sup>: vt putas ne qdē tu dicas ve re eē: vere est h. i. vere ē illud sūt: hec est maior. dicit quidē esse lapidez: hec est minor. ergo qdē est lapidē: hec est conclusio. Deinde cum dicit.

**C**Aut dicere lapidē nō est dicere qui: fz quem: nec hoc: sed hūc. Si ergo dicat alijs: putasne quē ve dicas eē ē hūc: nūc v̄ loq romane: quēad modū neg<sup>o</sup> si dicat: putas quā tu dicas eē est h.

**C**Solut. ad cuius euidentia sciēdū p<sup>o</sup> solo oiu<sup>m</sup> oronē ducentiū ad solo<sup>m</sup> v̄r cōsūtare in osidēdo qnō est filis acceptio in pmissū: i. hne. nā cu dī p<sup>o</sup> tu dicas eē: hoc ē: v̄l quē tu dicas eē: h. est: in pmissū bac cu hoc infinitino esse ponit accusatiū: sed cu hoc idicūtuo est ponit ntūs. cu g<sup>o</sup> vltēri<sup>m</sup> pcedē lapidē dicas eē: g<sup>o</sup> lapidē est: si eēt bon<sup>m</sup> pcessus cu<sup>z</sup> in hne ponat hoc v̄bū idicatiū. s. e. p<sup>o</sup> pteret p<sup>o</sup> tali casus accepte in hne cu h v̄bo qdēs accipiebat in pmissū: sed in pmissū accipiebat in ntō. non. n. dicebat p<sup>o</sup> tu dicas eē hūc est: fz est v̄l h est: si g<sup>o</sup> eēt filis acceptio in hne sic in pmissū: vel nū fieret solo<sup>m</sup>: vel eēt incōgruitas in pmissū. quo g<sup>o</sup> facit: qz p<sup>o</sup> docet soluere ad dictas orone: qdē nō est filis acceptio in pmissū: i. in hne. z<sup>o</sup> ostēdū p<sup>o</sup> si fiat acceptio filis: vel nō erit solo<sup>m</sup>: vel erit incōgruitas in pmissū. z<sup>o</sup> ibi. Lignū aut drc. dicit g<sup>o</sup> aut soluēdū est: qz drc lapidē nō ē drc qdē: fz que nece ē drc h. fz hūc. i. n. ē dicere alijs in casu ntō: fz in accusatiū p<sup>o</sup> qdē in hne cu hoc v̄bo ē accept<sup>m</sup>: cu tñ in pmissū accept<sup>m</sup> sit ntūs. si g<sup>o</sup> eēt filis accept<sup>m</sup> i. hne: vt si alijs dicat: putas ne qdē vere dicas eē: hūc. z<sup>o</sup> v̄ loq latine: qz cu hoc v̄bo ēnō fz ponit hūc. i. actus fz ntūs. quēadmodū g<sup>o</sup> neg<sup>o</sup> ē locutio romana: si aliga dicat putas ne qdē tu dicas eē ē h. qz ibi discordia in g<sup>o</sup>: ita sup. nō est locutio romana dō: p<sup>o</sup> tu dicas eē est hūc: qz est ibi discordia in casu. Notādū aut p<sup>o</sup> lingua romana multū appropinqt ligue latine. vñ cōir illa lingua dī lingua latina: nō loqui ergo romane est nō loqui cōgrue: vel non loqui latime. Deinde cum dicit.

**C**Lignū aut dicit h aut qdē: neg<sup>o</sup> feminū: neg<sup>o</sup> masculinū signat: nibil drc qdē nō sit soloecimus. fz qdē dicis eē ē h: lignū aut dicas eē. ē ergo lignū lapis aut h masculini hūt deciatōez.

**C**Ostēdū orones ducētes ad solo<sup>m</sup> soluēdas eē p<sup>o</sup> dissilez acceptio in hne i. in pmissū. In pte ista oiidū p<sup>o</sup> si fiat filis acceptio vel nō fiat ibi solo<sup>m</sup>: vel fz eē incōgruitatem in pmissū. duo g<sup>o</sup> facit: qz p<sup>o</sup> oiidū qnō p<sup>o</sup> filez acceptio: nez nō sit solo<sup>m</sup>: qz hoc nō sit acceptio fz neutrū.

## Secundus

ficit hic qd illa. ita cū arguit. diuersitas casu<sup>m</sup> nō sequit<sup>m</sup> fz nisi supponat p<sup>o</sup> idē significet vñ casus qd alius: vt p<sup>o</sup> idē significet noīatiū qd accusatiū.

**B**Hubitaret forte alijs. qz v̄ h velle phus p<sup>o</sup> sylls cōgruo fz leg<sup>m</sup> p<sup>o</sup> ocllo v̄l suppōer icōgruu ē zgruu v̄l xē dia i. rūdēte: fz eē sic. leg<sup>m</sup> p<sup>o</sup> ocllo v̄l rūdēte. si nec co<sup>m</sup> cedē: nec leg<sup>m</sup> p<sup>o</sup> ocllo v̄l nec ad cu i. terrogat. v̄l g<sup>o</sup> vel le qd nō sylogiqat nisi ex zgruu p<sup>o</sup> ex zuenierib<sup>m</sup> rei: qz sylllo peccans in mā nō ē zuenies rei. g<sup>o</sup> nō syllat. Ampli. sic ē pmissū in mā cu volum<sup>m</sup> xcludere vez si accipia<sup>m</sup> mus falsa. sic ē pmissū in mā: cu volum<sup>m</sup> xcludere zgruu: si accipia<sup>m</sup> in cōgruu: qz bō sylls videt velle phus p<sup>o</sup> non syllet: sequit<sup>m</sup> p<sup>o</sup> peccas in mā nō sit sylls: cuius hūt plies dictū est. Dom p<sup>o</sup> vt sup<sup>m</sup> dicebat sp ppa for<sup>m</sup> regrit p<sup>o</sup> pmissū mā: sic nō ē sylls. fz qz sylls accipies falsa vel iprobabilis nō peccat i mā sylls simplr. fz in mā syll dia<sup>m</sup>. ppōnes. n. vt sit mā sylls simplr nō accipiat: vt sit vere vel false: vt sit nece. aut ptingentes: fz accipiant simplr. abstrabit. n. simplr sylls ab oibus illis. vider. n. ppe drc pponit: vt ptinet ad syllus simplr affirmatio i nega<sup>m</sup>. nō veritas vel falsitas: nec nece: vt ptingentia. vñ z p pō dī p<sup>o</sup> pmissū simplr est affir<sup>m</sup> v̄l nega<sup>m</sup> alij<sup>m</sup> dī alij<sup>m</sup> h<sup>m</sup> sylls vt sup<sup>m</sup> dicebat: fz bō nō ē sylogism<sup>m</sup> diale<sup>m</sup>. est tñ sylls simplr. peccat. n. in mā dialectici: tñ nō in mā simplr. Ruris. syll dia<sup>m</sup>. vt ēt sup<sup>m</sup> dicebat ēt duplex ē. vñ g<sup>o</sup> dēg<sup>m</sup> pcedet ex pbabilib<sup>m</sup> simplr. ali us vō ex pbabilib<sup>m</sup> hūt. nā si dialectici est pcedet ex pbabilib<sup>m</sup>. sic duplex ē dia<sup>m</sup> vna simplr. alia obuiatua: ita duplex erit sylls dialectic<sup>m</sup>. vñ ex pbabilib<sup>m</sup> simplr. ali<sup>m</sup> ex pbabilib<sup>m</sup> rūdēti. pp qd sic sylls peccas i mā accipit falsa i iprobabilis: sic nō est sylls dialecticus: quia si accipit falsa i iprobabilis simplr non est dialecticus simplr. si vero accipiat falsa i iprobabilis respndēti nō erit dialecticus obuiatua<sup>m</sup>. His vissi satis appert intēto p<sup>o</sup>. nō eni vult phs negare sylls peccatē in mā nō ee sylls simp<sup>m</sup> sed vult ipsuz nullo mō ee syllm dialecticus: cu g<sup>o</sup> ait g<sup>o</sup> si neg<sup>o</sup> est: neg<sup>o</sup> dat: neg<sup>o</sup> sylls simp<sup>m</sup>: neg<sup>o</sup> ad cu g<sup>o</sup> interrogat exponēdū est p<sup>o</sup> cu sic fit sylls: nec est dialecticus simplr: nec obuiatua<sup>m</sup>. rōne. n. qd nō est nō est dialecticus simplr. eo qd v̄o rūdēnō accedit illud: neg<sup>o</sup> dat nō ē dia<sup>m</sup> obuiatua<sup>m</sup>. qd aut sic sit itelligēdū p<sup>o</sup> sequēt qōnes meli<sup>m</sup> appebit.

**A**lterius forse dubitaret alijs. vtrū sylls peccas in mā possit dici sylls infens: vt v̄ p nō: qz sylls peccas in mā: vt assumēs falsa non semp xcludit vez. aliquā. n. ex falsis leg<sup>m</sup> vez: vt pbaf cir<sup>m</sup> capn<sup>m</sup> z pōp: fz vez nō sequit<sup>m</sup> ex falsis p<sup>o</sup> p<sup>o</sup> ex neceitate vt idē dī. pōt g<sup>o</sup> sylls peccas in mā ifserre: nō ex neceitate: fz illatio nō nece nō est: fz idē p<sup>o</sup> illatio. g<sup>o</sup> peccas in mā nō p<sup>o</sup> prie infert. In hūt est: qz dicebat peccas in mā simp<sup>m</sup> syllat: fz dōe sylls simplr ē p<sup>o</sup> de neceitate ifserat. g<sup>o</sup> de rōne sylli peccatis in mā est: p<sup>o</sup> de neceitate sit illatio<sup>m</sup>. Dom p<sup>o</sup> peccas in mā simp<sup>m</sup> ifseret: vt de neceitate. p<sup>o</sup> si qraf qd infert. dōz p<sup>o</sup> infert hūt verā nō falsas. fz nō p<sup>o</sup> falsa possit cōcludi. pp qd in se ifserata ē vā. nunq<sup>m</sup> fz p<sup>o</sup> falsa xcludiēt aliqd qd vt leg<sup>m</sup> ex pmissis nō habeat fallitatiē. sic. n. imarginari dicim<sup>m</sup> p<sup>o</sup> sylls est nā quedā cui<sup>m</sup> pmissis se hūt vt aīs. xclodi vō vt aīs. exēte autē nece est existere aīs nō exēte ante: nō oz nō existere aīs. nō n. exēte leōe ad. bu<sup>m</sup> pōt existere aīal. sic exētib<sup>m</sup> pmissis nece est hne exēste. nō exētib<sup>m</sup> aut pmissis nō oz hne nō exēste: sic g<sup>o</sup> ab<sup>m</sup> loquēdo. tñ si accipiat aīs vt leg<sup>m</sup> ex ante: sic exēte ante nece est existere aīs. sic nō exēte ante nece nō exēste aīs. leo. n. ifserat aīal. leg<sup>m</sup> n. exētate leo est: g<sup>o</sup> aīal est. nō tñ leo exētate ifserat qdlibz aīal: fz solu<sup>m</sup> exētate ifserat aīal qd est leo. ridiculū. n. est credere p<sup>o</sup> posito leo.





Liber

duo facit: quod p[ro]p[ter]a facit q[ui]d dicitur ibi. *L[et]am autem diximus*: dicitur q[ui]d p[ro]p[ter]a dia[logus] q[ui]d forma est ad eam. ad sophicam p[er]petuum vicinitatem sophice. i.e. p[er]petuum q[ui]d h[ab]et dia[logus] ad sophicam: dia[logus] super. appetit: ut non solum possit exprimitum sumere op[er]e ponendo et syllabo: sed et spectat dia[logus] ut appearat q[ui]s sciens r[es]pondeat et sustineat. p[er]petuum h[ab]et q[ui]d spectat ad dialecticu[m] non solum op[er]e ponere: sed et sustinere; p[ro]positum in p[er]petuo topico dicitur op[er]e nego- cu[m] dia[logus] est: si unum oratione posse sumere opponendo et syllando. sed et obseruerunt oratione sustinentes positiones: et h[ab]ent similiter pbabilitismus: q[ui]c sic debemus p[er]petuum oppo[ser]e et syllabo. sic debemus simili modo p[er]petuum p[er]petuum sustinere et r[es]pondere. *Notandum* autem q[ui]d dia[logus] est aliquam vicinitatem h[ab]et cum teta[ctio]ne: q[ui]d teta[ctio]ne est p[er]petuum dia[logus]. sed et aliquam vicinitatem h[ab]et cum sophica. sophistica. vultu. vultu. videri dia[logus] et filiat ipsius accipiendo q[ui] videtur p[er]petuum. ad dialecticu[m] g[ener]aliter p[er]petuum h[ab]et affinitatem cum teta[ctio]ne spectat opponere et syllogizare: quod vir est p[er]petuum denuntiatio[n]is sp[iritu]s. teta[ctio]ne. vultu. opponere ut sumatur exprimitum de r[es]pondente: sed et ipsius dialecticu[m] ut h[ab]et affinitatem cum sophista spectare ut sustinere et r[es]pondere: q[ui] cum sophista vultu. videri. sciens: q[ui] maxima g[ener]alitas apparet sciens r[es]pondeat et spectat ad dialecticu[m] non solum opponere: et expi[er]e sumere p[er]petuum affinitatem quā h[ab]et ad teta[ctio]nem: sed et spectat ad ipsum sustinere et r[es]pondere: ut appearat sciens p[er]petuum affinitatem quā h[ab]et ad sophicam. vultus. g[ener]aliter p[er]petuum ostendere q[ui] spectat ad dialecticu[m] opponere p[er]petuum dialecticu[m] teta[ctio]ne. vultus autem ostendere q[ui] spectat ad eum r[es]pondere p[er]petuum sophi[st]i. *Deinde* cum dicit. *Lausam autem diximus huius: q[ui] p[er]petuum Socratis interrogabat: sed non r[es]pondebat: sicut etiam n. nescire.* *Quia dixerat q[ui] spectat ad dialecticu[m] obfuscare et sustinere positionem: assignat et inuitat q[ui] sit causa huius: dicitur causa b[ea]titudinis: q[ui] debebit sustinere obfuscare rationem diximus super p[er]petuum in p[er]petuo capitulo: id est debet facere sed ut non dicamus aliquid repugnans: et q[ui] difficile est non dicere aliquid repugnans: et solum sciens p[er]petuum obfuscare ne r[es]pondeat sibi dicatur. p[er]petuum socrates interrogavit. i.e. volebat iterro: sed non r[es]pondebat. i.e. nollebat r[es]pondere. causa autem huius erat q[ui] fatebatur se non scire. *Deinde* cum dicit. *Manifestum est autem in prioribus: et ad quod: et ex q[ui]libet: et ex quod habet: et unde idonei criminibus horum.* *Postquam ergo loganit q[ui]libet ad p[er]petuum libri topico. ergo logat q[ui]libet ad praeexecutiu[m]: et p[er] q[ui]libet ad septimum p[re]cedentes li[teras]. dicitur q[ui] in portu posuit. i.e. in primis septem p[re]cedentes libri topico. maxima est ad quod et ex q[ui]libet sibi. q[ui] libellare poterimus: et maxima est unde idonei habentur horum. *Notandum autem q[ui] in syllabo dia[logus] simpli sumplo tria est et condidare. v[er]o primissas h[ab]entur et h[ab]itudoles locales q[ui] surrogatae ostenduntur et maxime et q[ui]d maxie p[er] q[ui]s robora et dia[logus] syllabus. q[ui] in primis septem libris determinantur q[ui] sit de dia[logus] simpli. id est p[er] illos libros maxima est ex q[ui] erit syllabus q[ui] ad primissas: et ad quod q[ui]libet ad h[ab]entes: unde idonei erint: ad syllandu[m] q[ui]libet ad ostenduntur: et maxime per quas robora habentur syllabus. *Deinde* cum dicit. *Amplius autem quod iterro dicitur ordinanda quod est: et de r[es]ponsib[us] solonibus q[ui] sit ad syllbos p[ar]efactum est: et de alijs q[ui]cunque eiusdem viae sunt orationes.* *Ergo logat q[ui]libet ad deterius in 8° topico in q[ui] sit tria taguntur: et ibi doceat opponentes quod debeat iterro. ita r[es]ponsus r[es]pondeat et r[es]pondere et soluere dantur cauteles: et donec p[er] q[ui]s habentur vias ad talia faciendu[m]: id est q[ui] amplius in 8° dicitur est: et ubi iterro et ordinatur sit ois q[ui] q[ui]libet ad opponentes: et dicitur est: et r[es]ponsibus: et de solonibus q[ui] sit ad h[ab]itum gallo q[ui]libet ad r[es]pondere: et p[er]tinet de alijs q[ui]cunque sunt orationes eiusdem viae q[ui]cunque et cauteles et ydoneitates: vel q[ui]libet ad alia annexa dialectico nego[er]io. *Deinde* cum dicit. *Preterea hec autem de paralogismis pertractauimus: sicut iam diximus prius.* *Resumit deca in lib. vi p[er] tradita in lib. topico. et p[er] deca in lib. vi p[er] tradita sufficienter tradidisse illa p[er]tinet q[ui] dicitur iuxta.*****

ua. d. q̄ p̄ter b. i. p̄ter tradita i li. top. p̄tractauim⁹ in lib. de gallo⁹ sicut iā p̄us diximus. ¶ Deinde cum dicit. **Quoniam ergo** habent finem sufficiēter que proposūmus manifestum est.

¶ Cōcludit se sufficiēter tradidisse me: hodiū iūtūm cōti-  
nueſ āt sic. dicit ē q̄ se tradita i lib. op. a q̄ in lib. elebor. et q̄ p̄ tradita hic t̄ ibi sufficiēter b̄f methodus illar̄ quā p̄bātā exīter q̄ apparetē q̄ possū syllare de oī p̄ble-  
mate. iō mā⁹ ēq̄m sufficiēter b̄f finē q̄ p̄positum⁹. i. suffi-  
cīter finūm⁹ methodū illā iūtūm p̄ quā vt p̄positum⁹  
poterim⁹ sylogīcare p̄bālīr de oī p̄blematē: t̄ sustine-  
re p̄bālīr quālibz p̄pōne nō dō alīqd repugnās.

 **P**ortet aut̄ nos nō latere qđ accit̄ cir-  
ca b̄ negocū. Nā eoz que inueniūm  
omniū que quidē ab alijs sumpta sūt:  
prīus elaborata p̄iculariter augētur  
ab eis; qui accipiū postea: q̄ sūt ex principio iū-  
ueniūm p̄z in primis augmētū solet suīnre.

¶ Ut dicebat̄ liber iste diuidebat̄ in p̄cas tres, q̄ p̄pone-  
bat̄ tractat̄. z° ponebat̄ ep̄ylog⁹ circa deter⁹. z° vt p̄bās  
onideret se fuisse b̄f artī spālē iūtōrē: dabat̄ modū q̄ b̄f  
ars iūtā erat. duab⁹ ḡpmis p̄tibus expe⁹ b̄ exegē de z°  
vbi ipo⁹ se b̄f scia spālē iūtōrē. Intērō ḡb̄ torī captiū  
b̄ dūlītq̄ cerere artes iūtē s̄ p̄ auxi⁹ pliuz: ita q̄ poste  
riores cuī auxi⁹ p̄oz artes illas p̄fecerūt: s̄ b̄f scia siue hec  
ars nō siue tāta ēq̄z: aī ips⁹ Az. nibil de ea erat traditiū p̄  
modū artī: pp̄ q̄ p̄bās inuit se fuisse spālē iūtōrē ip̄l. tria  
ḡfaç: q̄ p̄o⁹ quō alie artes iūtē sūt. z° nō siue tāta esse  
lo⁹. z° in q̄dā ḡnālīc⁹ recoll̄git q̄ dixerat: t̄ tanq̄ spālis iū-  
tōrē b̄ artis petit veniā de omisiōnē: t̄ ḡnālīc⁹ di iūtē. z°  
ibi. **Hui⁹** ar negocū nō b̄ gdē. z° ibi. Et de rhetoricis  
gdē. circa p̄duo faç q̄ p̄ponit qđ iēdit. z° qđ dixerat  
manifestat̄ p̄ ex̄ ibi. Et p̄ circa the⁹. circa p̄duo fa-  
ciꝝ: q̄ p̄t̄ alias artes posteriores p̄fecisse q̄ auxi⁹ ipo⁹. z°  
oī q̄ i alius artib⁹ iūtē a p̄ozib⁹ fuit vtili⁹ t̄ diffīclī: q̄ iū-  
tē a posteriorib⁹ ibi. **Utili⁹** āt plimū. Dic̄ q̄ ḡos nos  
nō latere qđ accit̄ circa hoc nego⁹. i. circa nego⁹ logētū r̄  
alioꝝ negocior̄ siue r̄ alioꝝ artiū. nā oīuz eoz. i. oīuz alii  
artū artiū q̄ iūtē sūt: q̄z sūt ab alijs. i. a p̄o-  
rib⁹ sup̄a. i. iūtē a p̄us elaborata. i. a laboroꝝ acfīta ab  
eis q̄ accipiū postea. i. a posteriorib⁹ p̄iculariter augētur.  
subdit̄ aut̄ q̄ i alius artib⁹ q̄ sup̄. ex p̄n⁹ iūtēm i p̄mis-  
se qđ p̄uī: s̄ p̄ posteriōes solet suīnre aug⁹. ¶ Deinde cū d.  
**U**tilius aut̄ plurimiū illo qđ postea ex his fit  
augmentū. Ad�arime enī fortasse principium  
omniū vt dicitur.

Oſtēdit q̄ iūtē a p̄ozib⁹ fuit vtili⁹ t̄ diffīclī: q̄ iū-  
tē a posteriorib⁹. duo ḡfaç: q̄ p̄ oſtēdit qđ fuit utilius.  
z° ex B̄ cōcludit qđ fuit diffīclī ibi. Quare t̄ diffīclīm⁹  
dicit q̄ p̄ illud sup̄. p̄m iūtē fuit plimū vtili⁹. i. valde vti-  
li⁹ illo qđ postea fit augmētū. i. sūcipit augmētū ex his. i.  
ex p̄us iūtē. hui⁹ aut̄ cām subdit̄ q̄ p̄n⁹ fortasse: vt̄d̄  
videt̄ esse maximū oīuz. i. v̄tūos alios. est enī p̄n⁹ magi-

**S**ubitaret (mū v̄tute. t̄ video vtili⁹ iūtēm)  
forte alios. q̄z nō v̄t̄ v̄ez. c̄e q̄ p̄n⁹ fit  
vtili⁹ alios. nā p̄n⁹ s̄ q̄s̄ nota i solo lūc̄ itellūs agēt̄. illō. n.  
p̄p̄e p̄n⁹: q̄b̄ glibz p̄bat̄ audītū. statī. n. cū audi⁹. oē totū  
mai⁹ sua pte. itellūm⁹ gd̄ q̄b̄ d̄r̄ p̄n⁹. i. statīz approbam⁹  
esse v̄ez. nō q̄ videt̄ esse vtili⁹ talia iūtēm: q̄ absq̄ la-  
pore iūtēm: t̄nō v̄t̄ ea alioꝝ ignorare. ¶ Dōz q̄ vt̄ p̄-  
eat veritas q̄s̄t̄ oup̄ distin⁹ ēnēcia de p̄ncipīs. p̄ma est  
p̄ p̄n⁹ q̄dā sūt. p̄p̄a artī: q̄dā atnō p̄p̄a. rūsūm⁹ p̄n⁹: vt̄ p̄t̄  
siderari in se. yel sub rōne q̄ p̄n⁹ iūtē. i. t̄ forte nō siue vti-

Secundus

lito iuuenire pñ<sup>r</sup> alicui<sup>r</sup> arti nō ppa<sup>r</sup> t se siderata, pñ<sup>a</sup>  
nī ppa<sup>r</sup> sub rōne q̄ pñ<sup>a</sup> ē valde vnde iuuenire: qz deis pñci  
ppa leue est illis addere: t pilla aliq̄s hñes eliceret. sicut eni  
bñpn<sup>a</sup> maria pñate: qz in flute eoz cetera xcludunt, qd  
vo dicebat pñ<sup>a</sup> ē nota cuiilibet. dñs qz t si qz, i. aliquæ ppō  
nes cœs qñst sūt note cuiilibz. pñ<sup>a</sup> t sub rōne q̄ pñ<sup>a</sup>  
nō sūt nota cuiilibz. id pñus nō pñst dixit pñ<sup>a</sup> esse  
vñl<sup>r</sup> t max<sup>r</sup>: t ait qz fortasse: vt dñ ē vñl<sup>r</sup> t max<sup>r</sup>: vt in  
nueret qz nō qñcūg cœs ppōnes; nec quozung mō acce  
prosūt vñliores: t sūt mal<sup>r</sup> pñate: t sūt tales si accipiāt  
mō quo dñ est. Deinde cum dicit.  
Quare t difficillimū. Quæto. n. optimū po  
testate; tanto paruissimū magnitudie; difficilli  
mū est autē videri: hoc autē inuenio: facile ē  
addere t angere reliquum.  
Concludit ex deis qz talia scire vel iuuenire sit difficili<sup>r</sup>  
alios dicēs. qz difficillimū ē ipz pñ<sup>m</sup>; qz quāto aliqd ē maxi  
mū vel optū pñate tāto ē pñissimū magnitudie: t qz pua  
subterfugiū cognitionē: nō pñt ita de facili cogiscē: diffi  
cillimū est videri. i. cognosci pñ<sup>m</sup>. Hā. s. pñ<sup>m</sup> iuēto t cogni  
to facile ē addere taugere reliquum. Notādū at qz tota  
cā qre videb<sup>r</sup> vba phs iducere elit: qz dign<sup>r</sup> ē b̄re gr̄as si  
pfecte tradidit logicā, nā alias artes pñes nō pñcerūt: t  
postiores cū auxilio pñz pfecte tradiderūt eas: t qz inē  
tu<sup>r</sup> a pñrib<sup>r</sup> fuit vñl<sup>r</sup> t difficili<sup>r</sup> qz iuētu a posteriorib<sup>r</sup>: id  
si illas artes posteriores pñcerūt: nō fuerit digni adm  
iratiōe vel lande: t sūt tpe ph̄i nibil p modū artis iuentuz  
et de lo<sup>r</sup>: phs ea xp̄te tradēs nō inistis pñri auxilio dī  
Dubitaret gnis est admiratione t laude.  
forte aligs qz nō vñ qz pñ<sup>m</sup> sit difficilli<sup>r</sup>  
cognitionē: qz om̄eta<sup>r</sup> z<sup>r</sup> me<sup>r</sup>, qdā sūt sic loc<sup>r</sup> ianue in  
domo: quē nullus ignorat: t bñ sūt pñ<sup>a</sup> t ppōnes cœs: t qz  
se bñt vñ loc<sup>r</sup> ianue in domo nō est difficile cogiscere. ḡrē.  
Dñs qz piā dñc pñ solo qñstī, nā t si sūt difficile cog  
scere pñ<sup>m</sup>; vt qdā cœs ppōnes in se, difficile ētū ea co  
gnoscere sub rōne q̄ pñ<sup>a</sup>: t m̄ixie sub rōne q̄ ppa pñ<sup>a</sup>. dif  
ficile, n. ē in aliq̄ spāli mā: vel i aliq̄ scia spāli iuuenire aliq̄  
pñ<sup>a</sup> pñ spāl<sup>r</sup> t ppe regulari possim<sup>r</sup> in tota illa disciplia  
difficili<sup>r</sup> ē. n. talia iuuenire qz ex talib<sup>r</sup> iuētis alia addere.  
Alterius forte prāte ē min<sup>r</sup> magn<sup>r</sup>. Dñm  
qz quāto pñ<sup>a</sup> sūt pñcilariora tāto sūt plā t mag<sup>r</sup> xposta:  
qz se bñt p additionē ad pñ<sup>a</sup>, pñ<sup>m</sup>, n. pñ<sup>r</sup> plificat<sup>r</sup> qz plifica  
tionē pñcipiatōz: sed pñ<sup>a</sup> vñla remanet implifit<sup>r</sup> t magis  
simpli<sup>r</sup>: t qz quāto aliqd ē vñl<sup>r</sup> tāto est potēt<sup>r</sup> t ad plā se  
exēdit. id qzto aliqd ē potēt<sup>r</sup> tāto ē min<sup>r</sup> implificatū: t est  
magis pñu i magnitudie, i. ē simpli<sup>r</sup>: qz vt dñ ē vñl<sup>r</sup>.  
dubitaret aligs, qz nō vñ verū  
eē qd phs ait. vñ, qz si pñ<sup>m</sup> ē par  
uiz: vel mag<sup>r</sup> pñu ē difficile videare. B. n. vñ ēē in cognitionē  
ne sensitiva, pñfuz, n. vel p alios sensus q̄ miora st diffici  
li<sup>r</sup> sensitū. t sūt in istellū vñ ēē modus h̄l<sup>r</sup>, nā q̄ miora st qz  
istellū: facili<sup>r</sup> cognoscū: qz vt dñ i pñphicōz, sūt nobis no  
ta pñfusa magis, vñla, n. pñs cadūt in cognitionē nra q̄ pñ  
cilaria, vñ t Aliic, vult in sua met<sup>r</sup>: qz pñm<sup>r</sup> qz pñt in  
cōpīcī ē ens t ecē pñ sui vñlitate. cū ḡle sit simpli<sup>r</sup> pñ<sup>r</sup>  
kñ itellū pñt t simpli<sup>r</sup> facili<sup>r</sup> ē videre, cui<sup>r</sup> h̄lū in lsa dñ.  
Dñm qz yno<sup>r</sup> vñle est facil<sup>r</sup> cognoscere qz pñ<sup>r</sup>. alio at  
mō ē eñ, sp. n. rotū t pñfuz est facil<sup>r</sup> cognoscere qz distin  
ctū: t qz yno<sup>r</sup> vñle est totū t pñfuz r<sup>r</sup> pñ<sup>r</sup>: vt gen<sup>r</sup> t spei.  
alio ē eñ, id gen<sup>r</sup> t yse yno<sup>r</sup> difficili<sup>r</sup> cognoscī qz pñ<sup>r</sup>.  
alio mō ecōuerso, pñt, n. siderata aial vt est totū ad boiez  
qz est qdā gen<sup>r</sup> pñtēs multas spēs t sic cognoscere aial  
est qdā pñfuz: t cogn<sup>r</sup> hoiez est qdā distictū. t pñt accipi  
alio vt est pñ diffiūtia boiez, bñ. n. resolutū ē in aial t rōnale.  
qzlibet spēs exīs in gñe resolutibz in gen<sup>r</sup> t dñiam tanq̄  
in pñes diffiūtia: nā: t tanq̄ in ppa pñ<sup>m</sup>. t bñ mō cognoscē  
re spēz: vt in pñphys diffiūtis declaratiōnē: qd mag<sup>r</sup> pñfusū  
q̄ cognitiōnē: nā illud qd dñc hñ sub mō pñfuso dñc aial  
mō sub mō distictū. vñla q̄ ē facili<sup>r</sup> cogiscere: nā qñcūg  
mō: t sūt dñc qdā totū: t vt sūt gd cofusū: t sūt vt vñla sūt  
pñ<sup>a</sup> in q̄ alia resolutū: t vt sūt pñes diffiūtis alioz diffi  
cili<sup>r</sup> cognoscē qñt alia: t qz bñ mō hñt rōne mimi t rōne pñ  
cipy: pñu sub rōne q̄ pñu: t pñ<sup>m</sup> sub rōne q̄ pñ<sup>m</sup>; etiā t sūt co  
gnitionē intellectuā ē difficult<sup>r</sup> cognoscere qz a<sup>r</sup>, vñ ḡle pñ  
phi si pñ se intelligaf. qd vo dñ pñ vñla q̄ sunt minima facili<sup>r</sup> co  
gnoscē, pñz pñ peccat<sup>r</sup> pñ acciōnē, nā vñla vt sūt tota: t vt  
sūt gd pñfusū facili<sup>r</sup> cognoscē, sed vt sūt minima: t vt  
sūt pñcipia in que alia resolutū nō cognoscē facilius  
t difficult<sup>r</sup> us. Deinde cu dicit.  
Qd t circa rhetoricas oñones accit<sup>r</sup>, pene at  
t circa alias oñes artes. Nā q̄ pñcipia inueni  
tūt: oñino ad paruū quid pdurerūt. Qui autē  
nūc famosiores sunt assumētes a multis velut  
t successiōe pñcilariter colligētes sic amperūt.  
Qd dixerat mani<sup>r</sup> p ex<sup>r</sup> in rhetō, t duo fac: qz p ppo  
nit qd itēdit. z<sup>r</sup> mani<sup>r</sup> qd dixerat ibi. Crysias gde post  
pñres. dñc ḡp id qd accit circa oñones rhetoricas accit  
pene circa oñes alias artes, nā sic rhetorica augmētata est  
succē: sic artes alic. nā in rhetorica tpene in oib<sup>r</sup> arti  
bñlli<sup>r</sup> q̄ iuenerūt pñ<sup>m</sup> oñino pñduxerūt ad pñu: qd modū iu  
nuerent: t sūt nō sūt famosiores in rhetorica assumētes a  
multis pñrib<sup>r</sup>: qz pñcilariter eos velut ex successiōe pñt colli  
gētib<sup>r</sup> sic. t sic<sup>r</sup> auxerūt. i. augmētauerūt the<sup>cum</sup>. Notā  
dū aut qd pñcile pene oñes artes augmētatas cē sic sic rheto  
rica: t nō dñc simpli<sup>r</sup> oñes pp logicā q̄ nō fuit sic<sup>r</sup> aug<sup>r</sup>: sed  
inuit qd ipse solus inuenit eam. Deinde cum dicit.  
Crysias qdē post pñres. Trāsimachus ve  
ro post Crysiaz. Theodorus aut post hñc: t  
m̄lti multas coadunauerūt pres. Quapropter  
nimurūz est si haber multuz ars.  
Ostēdit quō rhe<sup>cum</sup> iuēta est succē: o. qz Crysias qdē fuit  
post pñres. trāsimac<sup>r</sup> vo post crysia. Theodorus vo post  
hñc, i. post trāsimacū: t m̄lti multas pres suc<sup>r</sup> coadunau  
rat. qz pñ nibil mirū sūt ars rhe<sup>cum</sup> bñ multū: qz ē ex mltis co  
adunata. t sūt sup. si dialectica bñ multū: qz nō mlti  
collegeat eā: t sūt solus ph̄i inuit se iuēisse eā. Deinde cu d.  
Hui<sup>r</sup> at negocij: nō bñ qdē erat: illd<sup>r</sup> at nō erat  
pñscrutādū: t nil oñino erat. Nā coz que circa li  
tigiosas erat oñones mercēnarij.  
Ait quō iuēta ē lo<sup>r</sup> oñdes eā nō cē sic iuēta vt cetera ar  
tes, t duo fac: qz p ppo<sup>r</sup> qd itēdit. z<sup>r</sup> qd dixerat mani<sup>r</sup> p  
file ibi. Sillis qdē erat. cōtinuet at sic. cetera alia artes  
iuēte sūt sic<sup>r</sup>. t hui<sup>r</sup> negocij, i. artl dia<sup>r</sup>: nō bñ qdē erat p  
ñscrutādū. illd<sup>r</sup> at nō erat: t oñino aī tps ph̄i nibil de lo<sup>r</sup> ie  
rat. i. fuerat pñscrutādū p modū artis. si. n. a pñrib<sup>r</sup> aī tps  
ph̄i dicebat aliqd de lo<sup>r</sup>: bñ nō erat p modū artl. nā de nu  
mero coz qz insudabāt aī tps ph̄i circa litigiosas oñones  
erat qz mercēnary: qz oñones litigiosas t logicas nō do  
cebāt artificialr. Notādū aut qz vt pñ dicebat ydiote  
pñcipiat artē dia<sup>r</sup> sine arte. tradere ḡdia<sup>cum</sup> nō artificia  
liter ē cā trade sic pñcipiat a mercē<sup>r</sup> ydiote, t qz bñ facie  
bat q̄ fuerit aī tps ph̄i, bñ mercē<sup>r</sup> dicebat. Deinde cu d.  
Quedāsilis erat doctrina Borgie negocio.  
Oñones. n. hi qdē rhetoricas: illi at interrogati  
nas t litigiosas dicebat ediscere: i. qz sepi<sup>r</sup> cade  
solebat ym̄cī alempoz oñones. Quapp ve

**C**Incipit questio de medio demonstratiois defensiva opinionis domini Egidii romani.

**M**quetur questio ex iste  
tione Aristotelis in 2º posteriori, quid si  
mediū in demonstratiōe potissimum vel diffi-  
cilius vel diffīo passiōis. Et arguit qdā q  
diffīo subti sit mediū in demonstratiōe po-  
tissima adducētes octo pincipales rōnes  
satis cōes. **P**rima rō talis est, aut p̄ma t̄ imediatā pat-  
fio subti est demōstrabilis vel nō: si sic habet intētū dō-  
minū Egidii: qz in tali demonstratiōe mediū nō pōt ē dī-  
finitiō passiōis: qz illud qd̄ demōstrat̄ 03 qz demōstrat̄ p  
aligd qd̄ sit sibi realr cā iheretie ad subz: cū demonstratiōe  
sit q̄ causaz ppter quā res est, nūc autē certū est: qz diffi-  
nitiō passionis nō ē realiter sibi cā iheretie sue ad subz suū  
gōz qz mediū in tali demonstratiōe sit aligd aliud p̄us qd̄  
sit realr causa iheretie passiōis ad subim: t̄ hoc nō pōt da-  
ri nisi diffīo ipsi⁹ subiecti, t̄ ita isti vident̄ habere quādam  
demonstrationē. Si vō dicās sedz, qz sit idemōstrabilis te-  
lis passiō. **C**ōtra: arguit qdā reuerēdus doctoz moder-  
nus. Omne habēs causaz in subito necessariā pōt demō-  
strari p̄ causaz a priori de illo subiecto: qz eo ipso p̄ habeat  
causaz h̄z aligd noti⁹ se p̄ qd̄ pōt demōstrari: s̄z imediatā  
passiō eo ipso qd̄ ē accēs: t̄ de ḡne accētū h̄z cāz in subito  
ergo est demōstrabilis: mo vt dicūt sola imediatā passiō  
est potissime idemōstrabilis. **C**ōda rō. Qis illa est po-  
tissima demonstratiō q̄ aggregat oia regista ad talē potissi-  
mā demonstrationē: sed talis est illa discursus sive syllus in  
quo pbaf passiō de subito per diffinittionē subti, ergo talis  
est demonstratiō potissima: discursus est bon⁹, a⁹ p3, b⁹ p  
baf ex diffinittione demonstratiōis data in p̄ posteriori: qz p̄ ce-  
dir ex p̄mis veris t̄ necessariis: t̄ imediatā causisq̄ con-  
clusiōis: b⁹ p3: qz nihil cadit mediū inter diffīone, subti t̄  
ppriā passionē imediatā subito. **C**ōfirmat sic, est ex ne-  
tiorib⁹ fm nām t̄ exp̄ncipys adequantis sc̄clusioni: qd̄ ma-  
xime regrit ad demonstratiōe, ḡ t̄. **C**ōdest tercia rō: q  
quidē ponit fundamētu ipsi⁹ Aristoz, metaphizice, textu  
t̄ cōmēto p. vbi dicit: p̄ subaru p̄pē nō est demonstratiō: q  
diffinittio: accidētiū vō ecōtra: qz ipsi⁹ p̄pē nō est diffinittio:  
sed demonstratiō in quo loco Arist. ponit differētiā in  
ter modū quo sciunt̄ accidētiā: t̄ modū quo sciunt̄ sub-  
tū facio ista p̄nāz, passiō imediatā subito est quoddā acci-  
dens, ḡ est p̄pē demōstrabile: s̄z nō p̄ ppriā diffīone, p3 B.  
qz tūc nō esset p̄ mediū notius fm nam: s̄z solū fm rōne,  
ergo erit tale accēs demōstrabile p̄ diffinittionē subiecti  
qd̄ videt noti⁹ h̄z nāz, ḡ t̄. **C**ōQuarta rō est ista, oē illud  
est ppriūmē demonstrabilis qd̄ scrip̄t̄ sc̄ia p̄pyslime  
dicā: s̄z h̄z est imediatā passiō ipsi⁹ subti: qz ipsa est ppriūmē  
demonstrationē, ar⁹ est in mō t̄ in figura, a⁹ habet e  
pho p̄mō p̄ steriori, t̄ 6º ethicoz, quia sc̄ientia est effectu  
demonstrationē, s̄z minorē declaro p̄supponēdo vnū qz im-  
ediatā passiō pfecte sit cognoscibilis nō minus qz que  
cunḡ sequiūtū passioniū: sed nō pōt perfecte cognosci per  
diffinittionē: qz eius diffinittio est p̄ additamēta: cuz sit de  
generē accidētiū ergo p̄ demonstratiōe: t̄ tūc habeo intē-  
tuz. **C**ōQuinto arguo fortius: t̄ p̄supponēdo vnū qd̄ est con-  
cessus ab oib⁹: p̄ potissima demonstratiō est ex demōstra-  
bilis a priori, alias pcedere in infinitū, tūc entimē  
tice arguo, demonstratiō que est p̄ diffinittionē passiōis cu-  
m̄ inscūq̄ nō est ex idemōstrabilibus, ergo nō ē potissima  
p̄nā patet, antecedēt pbaf per illud phī, in 2º metaphizice  
textu cōmēti qrti, dispositio vniuersitūq̄ rei in entitate  
est sua dispositio in veritate t̄ cognoscibilitate: s̄z pincipia  
diffinittio subti sunt p̄pē qd̄ diffīone passionis in entitate  
ergo t̄ in veritate: t̄ per p̄sequēs in cognoscibilitate t̄ de-

mōstrabilitate quā rōnē quidā fecerūt moderni multis  
p̄suppositis: t̄putat ipsaz demōstrarare in hac mā. ¶  
Sexto arguit sic cuz duplex sit diffinitio p̄prie dicta t̄ impro-  
prie dicta: p̄pria est illa que est per principia iurinseca sue  
quiditatis: imp̄pria que est per additamētū cōcludens  
subiectū: tunc sic si diffinitio passionis ponat mediu: vel  
ista erit diffinitio p̄prie dicta: vel iproprie dicta: nō p̄t di-  
ci p̄mū: qz plurime sūt passiones que nec in re: nec ī itelle-  
ctu p̄nt absolui a suis subiectis: sicut p̄ de symitate nascit  
quā ipossible est sine h̄dictione intelligere sine nasci: qz  
symitiae est determinate curvitatibus nasci: ita qz si nō ponan-  
tur nasci in diffinitione t̄ intellectu nō remanet receptus  
symitatis: t̄ h̄d passiones sunt p̄prie demōstrabiles de  
suis subiectis: nec potest dari scdm. s. qz mediu in potissima  
demōstratiōe sit diffinitio passionis includens subiectū:  
qz mediu nō debet includere aliquā extremitatēz: subm-  
de quo cōcludit passio est vna de extremitatibz: cū suby-  
ciatur in xclusione: ergo nullo modo diffinitio passionis ē  
mediu in potissima demōstratiōe. ¶ Ultimo arguitur  
auctoritate Aristotelis p̄mo de aia. texu cōmēti. ii. t̄ sexto  
to metaphīce. vbi yult qz diffinitio subiecti sit p̄ncipium  
omnis demōstrationis: sed mediu dicēs ppter quid pas-  
sionis t̄ p̄ncipiuz demōstrationis sunt penit? id: t̄ qz ista  
sit oīoītētio Aristotelis. pater: qz cuz declarauerit qz ac-  
cidentia sunt p̄ncipiū cognitionis imp̄fekte: quoniam acci-  
denta magnā partē cōferunt ad cognoscendū ipsuz qz  
quid est: nūc subdit qz t̄ cognitione passionis qz quid  
erat esse subiecti eti p̄ncipiuz t̄ mediu oīs demōstratiōis:  
t̄ idem expresse vult cōmētator in qz physicoz. in tex-  
tu t̄ meteo 34.º posse in hac mā adducere alias rōnes. s.  
linconieis qui tenet qz diffinitio subiecti ē mediu in de-  
monstratione potissima. posse etiā adducere opinionez  
sancti Thome Aquinat. t̄ quia ipse solēns doctor Paulus  
Uenet clarissime adducit i scđo posteriorz i quo tra-  
ctatur ista questio: ideo noul implere cartaz illis argu-  
mentis: quia viso t̄ bene intellecto fundamēto istius qz  
nis de facili respōdebitus ad illa argumēta.

**In oppositum** istiū opīoīs est domin⁹ Egī-  
dins qui tenet qz medium in  
demōstratione potissima est diffinitio passionis. sed ante  
qz probaz istam cōclusionē sunt quedam notanda pro in-  
timioī declaratione dicendoz.

**Hubicaret forte** aliquis. vtruz omnis passio  
realiter differēs a suo subiecto  
sit p̄pissime demōstrabilis de subiecto: t̄ vt sine equino-  
catione t̄ sophisticatione pedamus accipit passionē de-  
mōstrabilēz prore aliqz existēre in subiecto actu vel apti-  
tudine. siue accipiat ap̄ptitudo t̄ potentia naturalis que  
opponitur actui siue accipiat ap̄ptitudo seu potentia lo-  
gica que non opponitur actui. naz illud qz cōmūniter de-  
mōstratur in scientiis demōstratiūis est res aliqua nō vt  
actu existens in subiecto actualitate effectus prodūti: sed  
inexistēs actualiter actualitate obiecti scibilis siue actu-  
alitate rei sub esse possibili obiectivo: sicut in pluribz de-  
ducendo patet: cuz demōstrat corpus esse mobile demō-  
stratur motus vt sub eē possibili obiectivo in esse ipsi cor-  
poz. similiter cuz demōstratur risibile de homine demō-  
stratur risuz acceptuz sub esse possibili obiectivo de ho-  
mine. similiter cuz demōstratur suscepibile discipli de-  
mōstrat scientia vt sub esse possibili obiectivo in esse ho-  
mini: cuz demōstratur trianguluz babere tres equalēs  
duobus rectis demonstratur equalitatem ad duos rectos accep-  
tam vt subesse possibili obiectivo inesse trian-  
gulo: sicut de singulis: tales sunt cōmūniter p̄prie passi-  
ones que demōstratur in scientiis demōstratiūis. t̄ dico  
cōmūniter: quia sicut superius dictuz fuit aliquādo de-

Be medio

monstratur res de subiecto vt actualiter inexistentis sicut quando demonstratur motus circularez actualitate et semper esse celo: vt sicut cum demonstratur calefactiuiz in esse igni actualiter et inexistenter: sed quantuiz ad hoc est regulavna generalis satis valida: quod omnes demonstrationes que sunt in aliqua re vt actualiter inexistenti actualitate effectus producti: vel actualitate existentie in effectu non sunt potissimum in genere demonstrationum: quod potest: quia perfecta et potissima demonstratio generat notitiam perfectam: ad cuius certitudinez nulla alia expectari: sed demonstratio de forma: vt actualiter inexistenti actualitate existentie in effectu non aggerat tales perfectas notitias: ergo sequitur quod dicitur. maior patet ex primo posterius: sed minor etiaz patet ad sensu: nam qualiscumque demonstratio accipiatur ad probandum de luna: quod sit de actu existentie eclipsata: id habeatur de hac certitudine notitiae abstractiue qualis habebatur ante eclipsam: tamen si debeat haberi perfecta notitia de existenti eius: ita quod existentia terminet actum: vt in seipso existit oportet quod superueniat notitia intuitiva que habebat per experientiam: et eodem modo si debeat haberi certitudinem perfectam quod non disgregat: et sic de aliis: sed demonstratio potissimum ad suam perfectam notitiam de actuali inexistentia passionis ad suu subiectu actualitate possibiliter obiectui non expectat aliquam experientiam. ¶ Quod igit queritur. vtrum omnis passio realiter differens subiecto sit proprysime demonstrabilis. Ad hoc respondeo ponendo quinque notandas. ¶ Primus notandus est. quod propria passio alicuius subiecti qui includit actualitez inexistentiarum in effectu non est demonstrabilis per demonstrationes potissimum: et istud iuxta patet per dicta: quia passio potissimum demonstrabilis potest perfecte per demonstrationes suam cognoscendi non superuenire. ente aliqua alia cognitione: sed passio vt actualiter inexistentia in re extra ad hoc cognoscatur perfecte requirit notitiaz experimentales: ergo etiam maior patet per Aristotele scđo posteriori. ubi dicit quod demonstratio est syllogismus finis quem sciimus in habendo absq; quod indigamus. minor propositio fuit superioris satis declarata. ¶ Secundus notandus est quod unius et eiusdem subiecti plures esse passiones possunt et demonstrabiles quodammodo ordine et natura rei: quod sicut dicit commentator tertio de anima. comento. i.7. quodcumque aliqua duò insunt vni tertio: oportet quod aliqd unu insit mediate alio: et unu sit aliquo modus forma et actus alterius saltez a parte cognitiva quod esset. taliter ordo erit secunda passionis ad primam in eē cognito vtriusque: vt video dominus Egidius in hoc loco innuere. istud videlicet Arist. primo posteriori in pluribus locis. vult enim quod unu medium adequatum non possit esse immediate nisi a vnu coclusione: et ideo augens demonstrationes non per mediationem: sed in post assumtione: quia finis ordinis passionum oportet esse ordinem medius: et istud manifeste per scientiam mathematicam: vbi diffinitio prioris passionis dicit ppter quid sequentis passionis: sicut diffinitio anguli extrinseci est ppter quid eius: quod est habere tres angulos euquales duobus rectis. ¶ Tertius notandus est quod in passionibus essentialiter ordinatis est devenire ad unu simpliciter primam quod immediate: non per aliquam causam differentes realiter a subiecto et passione inheret subiecto. hoc patet: quia alias procederetur in infinitum: et tolleretur omnis demonstrativa scientia: sicut Aristoteles demonstrat primo posteriorium. ¶ Quartus notandus est quod illa passio que immediate inheret subiecto immediate est probabilis de suo subiecto a posteriori ratione vel finem rem a priori finem rationem comparando: istud prius ad subiectum de quo predicatur. finem rem comparando istud prius ad passionem que de ipso probatur. istud patet: quia omne accidentia causarum habent in subiecto notes

per illaz causam pbari de illo subiecto, a priori t notiori, sed immedia passio habet causam in subiecto suo. s. essentialia pncipia quiditatis vel ipsammet qditates; qz sicut dicit linconis pmo posteriorz. caplo pmo. ppria passio egreditur a quiditate subiecti. q potest per illaz causam pbari t demonstrari a pzi realiter cparado istud prius ad passionem demonstratz. sed a priori soluz fm rationem cparando ipsaz ad subiectuz de quo demonstratur; qz gdi tas subiecti; vel essentialia pncipia diffinitionis que sunt id ipsuz intrinsece qd ipsuz diffinituz n sunt priora diffinitio; nisi fm ratione. t ideo si in aliquo syllogismo mediū ad probanduz passionez sit diffinitio subiecti erit puz ex natura rei ipsa passione; qd pns subiecto soluz fm ronez. C Quintus notadū est. qz nō omnis syllogismus procedes per causaz predicati; a priori est demonstratio pprissime accepta. hec fuit superius declarata; t pz; qz nō sufficit pioritas inter mediu z t predicatu z clusionis; alias cu predicatur substātia de bomine per animal esset propria syllogismus demonstratione; nec etiaz sufficit pioritas rationis medu ad ipsum subiectuz; quia illud qd est mediu in demonstratiōne pprissime sumpta est causa realis. ppter quā passio inelt subiecto; sed ad hoc qd mediu ita dicat causa realis passionis t inherentie eius in subiecto qd ipsum subiectū nō sit causa realiter illius inherētie ad seipsum; oportet qd mediu distinguat realiter a subiecto t passione; t qd illa p us habeat reali prioritate ordinez ad istud mediu qd ad subiectū. C Ex his elicio vnā clusionē; qd passio est immedia; nō soluz immediatione subiecti; sed etiā immediatione cause; qd pro tanto dico; qz sicut dicit pmo posterioruz. licebat habere tres; sit passio immedia ipsius trianguli immedietiōe ipsius subiecti; t nō immediatione cause; pmo cōuenit sibi per causas reales; s. per anguluz extrinsecuz. dico; omnis passio immedia immediatione subiecti t cause qd quis sit pabilitas de subiecto p syllogismus necessariū t a priori; tamē ille syllogismus; lz possit dici demonstratio; tamē nō est; prie t stricte loquēdo de demonstratiōe; nec talis immedia passio e pprissime demonstrabilis; lz ppo in qd pdcat immedia passio e hō. qd rē. maior patet. sed minorē pbo; quia illa ppositio que habet predicatu z inherētis subiecto immedia immediatione subiecti t cause ē ppositio qd nō est altera pōz. C Sz si dicat qd est altera pōz. s. in qua pdicat diffinitio subiecti de ipso subiecto; t illa est causa passionis; t per sequēt pōz ea. C Respōdeo qd quis simpliciter diffinitio subiecti sit prior propositione in qua predicatur pma passio de subiecto; tamē illa nō est ppretas requisita ad propria syllogismus demonstrationez; qz si demonstratio stricte accipiatur oportet qd mediu sit realiter causa inherētie passionis ad subiectuz; sed realiter loquēdo nō magis diffinitio est causa inherētie passionis ad subz qd ipz subz met sit cā inherētie passionis ad seipsum; t dō in demonstratione pprissime sumpta mediū realiter mediat inter subiectū t passionē non quidez mediatiōe subiecti cōuenientis; sed mediatione cause suscipiēti; t istud pro tanto dico; qz differētia est inter istud qd mediat inter passionez t subiectū per moduz medu subiecti; t illud qd mediat inter passionē t subiectū per moduz cause inherētie passionis ad subiectuz; vidimus enim qd illud qd mediat inter passionez t subiectū per moduz subiecti denominat illa passionē; t pōz demonstrari de ipso sive istud subiectum sit mediās; t pmuz subiectū pmitate adequationis; sicut triangulus mediat per modū subiecti inter habere tres t hysochelēs; qz nō cōuenit hysocheli sicut subiecto; nisi qz cōuenit triangulo sicut subiecto; t ideo pmo demonstrat de triāgulo sive istud subiectū mediās sit pmuz pmitate suscepibilitatis; sicut aīa itellectua ē subz pmuz mediās inter suscepibile discipine; t instz bosem

## Demonstrationis

q[ui]en est homini sicut subiecto: nisi q[ui] cōuenit anime sicut p[er]missio susceptiu[m]. t[em]p[or]e p[er]petere anime intellectu[m] absq[ue] hoc q[ui] competat ipsi homini: sicut quando anima est separata. t[em]p[or]e susceptible p[er]tinet demonstrari de anima: sicut de subiecto susceptiu[m]: sed istud q[ui] mediat soluz per modum cause non denominat per passionem: neq[ue] passio demonstratur de ipso. nō enī angulus extrinsecus qui est cause eius q[ui] est habere tres e[qua]les duobus rectis formaliter nec h[ab]et passio demonstratur de ipso: sed de triangulo probatur per ip[s]um. C[on]tra p[ro]positio cuius predicatum cum subiecto facit positionem quāvis habeat causam in subiecto: t[em]p[or]e posse probari potius per causam. tamē non potissimum p[er]tinet demonstrari: sed p[ro]positio in qua predicit immediate mediatione cause et subiecti inheret subiecto est h[ab]et. ergo t[em]p[or]e maior p[er] primo posterius. in quo Aristoteles dicit q[ui] in scientiis non solum supponende sunt dignitates: sed etiā positiones. minor etiā eundem declarat circa p[ri]ncipium perspectivae ubi ostendit p[ro]positiōes qui idē sunt q[ui]d positiones supponende sunt: t[em]p[or]e non demonstrāde. C[on]firmat. nā licet ista p[ro]positio. omnis quātitas continua maior est parte sua: posset probari etiā a potius per causam: sicut probatur eam alacem in sua perspective per intentionem totius et partis: tamē q[ui] passio ista immediate inheret in mediatione subiecti et cause. t[em]p[or]e cause: q[ui] non iberet sibi per causas distinctas realiter a subiecto et a sua passione: sed per intentionem totius et partis que idē est realiter cum toto et parte. ideo sillogismus necessarius probans ipsam nō est demonstratio propria sumpta. C[on]tra p[ro]positio in qua predicit. item de seipso est verissima et maxime necessaria. tamen stricte loquendo non est p[ro]positio predicationis: ita h[ab]et sillogismus in quo predicantur passio de subiecto per id q[ui] est ipsum realiter q[ui]d ipsa passio: vel per id q[ui] est id ipsum q[ui]d ipsum subiectum: quāvis sit verissimus: non tamē stricte loquendo est p[ro]prie demonstratio: ita omnis sillogismus in qua probatur immediata passio de subiecto est huiusmodi. ergo t[em]p[or]e probatur minor: nam immediata passio non probatur de subiecto nisi vel per distinctionem passionis: t[em]p[or]e probatur idem per idem de subiecto: vel per distinctionem subiecti. t[em]p[or]e probatur passio de subiecto per idem met ipsum. ergo talis sillogismus non est propriissime demonstratio: quāvis sit nō minus necessaria. Et sic propriissima demonstratio: sicut et frequentius dictum est de isto sillogismo. omne animal est substantia. omnis homo est animal. ergo omnis homo est substantia. qui sillogismus non propriissima est demonstratio: et tamen est magis necessaria. Et sic quecumque propriissima demonstratio. C[on]tra p[ro]positio propriissime demonstrabilis est dubitabilis per naturam terminorum antequam per demonstrationem sciatur: ista p[ro]positio p[er] secundum posterius: q[ui] gōnes sunt e[qua]les numeri bis que vore scimus: ita planus est q[ui] multe passiones immediate immedias cause et subiecti sunt note absq[ue] omni bestiatis per habitudinem terminorum: sicut p[er] ista p[ro]positione: parallele non cocurrunt. ergo tales p[ro]positiones non sunt propriissime demonstrabiles. et qua rōne una passio immediata nō potest propriissime demonstrari de suo subiecto eadem ratione. nulla passio immediata est demonstrabilis de suo subiecto. t[em]p[or]e istud p[er] modum dicendum sit ad questionem proposita. s. quid sit medium in demonstratione propriissima sive propriissime sumpta. q[ui] fuit premissa dicendum q[ui] distinctione passionis: non quidez demonstrande: sed eius que dicit p[er]petre quid demonstrande. t[em]p[or]e hoc sit verius probatur rationibus fortissimis. deinde respondebimus ad rationes in contrarium facias: t[em]p[or]e per istas responsiones respōde i poterit ad quedam argumenta moderno tempore adducta contra dominum Egidium veritatem ipsam. C[on]tra prima ratio est talis. accipio demonstrationem propriissimam habentem omnia conditiones requisitas ad demonstrationem stricte acceptam. tunc arguo sic. medium p[ro]prium p[er]tinet me demonstrationis est p[er]petre quid realiter passionis: sed distinctione passionis demonstrare non dicit p[er]petre quid realiter passionis nisi forte includendo subiectum. t[em]p[or]e medium includeret unam extremitatem: q[ui] est in conuenientiis. ergo precipia distincio dices quid passionis demonstrare non est medium in demonstratione propriissima. maior p[er] primo posterius: q[ui] medium est causa p[er]petre quā passio realiter est subiecto. minor vero est nota de se. q[ui] distinctione dices precise q[ui]d passio nō est realiter idem q[ui]d passio. C[on]tra p[er]tinet plane sequentes q[ui] idē demonstraretur per idem. C[on]tra p[er]tinet distinctione passionis demonstrabilis habet p[er]petre quid in subiecto: sicut et ipsa passio cum qua realiter idem est. ergo sicut passio est demonstrabilis. ita et eius distinctione dices quid est demonstrabilis: sed propriissima demonstratio haber medium idem demonstrabile. ergo t[em]p[or]e. Secundum quod yolo est q[ui] distinctione subiecti. dicens p[er]petre q[ui]d passionis immediate. non est medium in demonstratione propriissima: q[ui] illud q[ui] non habet ordinem immediatum ad passionem propriissime demonstrabilem non est medium in demonstratione propriissima. t[em]p[or]e ratio est. q[ui] distinctione est ex immediate: sed distinctione subiecti nō habet ordinem immediatum ad passionem propriissimam demonstrabilem. ergo t[em]p[or]e. Istam minorem declaro: tum q[ui] distinctione subiecti nō potest habere immediatum ordinem immediatione cause nisi ad passionem immediatam: illa non est demonstrabilis: ut superius probatum est. ergo t[em]p[or]e. tum etiam q[ui] idem est ordine distinctionis subiecti ad passionem immediatam: et ipsius subiecti ad eandem passionem immediatam: sed ordine subiecti ad passionem est ordine subiecti ad illud q[ui] recipitur in subiecto: t[em]p[or]e arguo: distinctione subiecti ut fuit rationem distincta a subiecto non habet ordinem per modum subiecti ad passionem immediatam nisi mediante subiecto. q[ui] subiectum per modum subiecti immediatus recipit suā immediatam passionem q[ui] quodcūq[ue] aliud re vel ratione ab ipso distinctum. ergo subiectum immediatus recipit suā passionem immediatam q[ui] faciat distinctione subiecti. ergo impossibile est q[ui] distinctione subiecti sit medium in demonstratione propriissima: accipiendo propriissima p[er] p[ro]prium. si autem accipiat propriissima pro certissima: t[em]p[or]e bene posset esse medium ibi distincio subiecti. C[on]tra p[er]notius est fuit naturaliter inesse medio: vel per medium inesse certitudinem inesse subiecto. ideo inesse medio: vel per medium. q[ui] nō semper in demonstratione propriissima passio iest medio: sed quandoque et forsitan ut in pluribus passio. ita iest subiecto per medium q[ui] non iest ipsi medio: sicut p[er] in demonstrationibus mathematicis: et tenet primus locum certitudinis: in quibus passio demonstrata iest subiecto per medium: sed non iest ipsi medio: nam habere tres angulos e[qua]les duobus. ita iest triangulo per angulum extrinsecum q[ui] non iest ipsum angulo extrinsecu. non enim habere tres suscipitur formaliter in angulo extrinsecu: sed nō est notius passionem demonstrabile inesse prius distinctioni subiecti q[ui] ipso subiecto p[er] primo: nec p[er] iuste subiecto p[er] primo per distinctionem q[ui] per ipsum met subiectum p[er]marium. ergo t[em]p[or]e maior p[er] primo posteriorum: sicut minor est nota: tum q[ui] realiter loquendo distincio subiecti et subiectum distinctione sunt idem: t[em]p[or]e liceat distincio sit maior vis p[ro]fecte cognitionis in ordine ad nostrum intellectum q[ui] sit distinctionis: ita in ordine ad passionem realem non ut esse poritas ex nā re: ita etiā q[ui] distincio subiecti cuiuslibet scie mathematicae sit nobis ignota rōne sive dñe subiectis nō possemus b[ea]re nos aliquaz propriissimā demonstrationem de passionibus mathematicis. C[on]tra p[er]esse suscepit p[ro]prium discipline demonstratur de homine sicut p[ro]pria passio eius: et t[em]p[or]e non per distinctionem bonis tanq[ue] per medium. ergo in demonstratione propriissima nō est medium distincio subiecti. omnia p[er]tinentia p[er] primo: sed aīs p[ro]prio in medio demonstrationis nihil d[omi]n[u]m ponit q[ui] nō sit causa p[ro]pria

## Be medio

stionis; s<sub>z</sub> in diffōne hoīs ponit aliquid qd nō est cā eius; qd ē  
ē susceptiuū discipline. qd p<sub>z</sub>, qz mā vel corpus vel aliquid  
ptinēs ad compositū p̄ter aīam itellectuā; nā omne tale ē  
pter id qd ē p se cā eius; qd est ē susceptiuū discipline. qd  
p<sub>z</sub>, qz qn̄ aīa nō est in corpore; v<sub>z</sub>, aīe separe nō p̄petit dif-  
finitio horīnis; adhuc aīa est susceptiuū discipline. i<sub>g</sub>it r<sub>c</sub>.  
¶ P<sub>z</sub> potissima demonstratio finitū diuersa genera cārum  
multiplicet et diuersificet; qz potissima in gīe cāe finalis  
est q accipit ppriū et yl<sup>m</sup> finem; et illa q ē in gīe cāe efficiē-  
tis accipit ppriū et adequatū efficiētis; tñ potissima et simplr  
demonstratio est q accipit potissimā cām formalē. istud mani-  
festū est sicut dicit A<sub>z</sub>; <sup>3</sup> metaphi. tex. 3. menti tertii, ma-  
hematicē de generib<sup>m</sup> causarū solū accipit formā; s<sub>z</sub> diffō  
subti nō h rationē cāe formalis respectu pprie passionis;  
h rōnē cāe mālis vel efficiētis; sicut etiā et suū subiectū  
in potissima demonstratione simplr nō p̄t ecē mediū diffini-  
tio subti, et ex his dictis elicio vnuū aliud satius notabile: q  
et mediū in ppriū et potissima demonstratione deberet esse  
vel diffō subti vel diffō ipsius in passiōis demonstratiōne. tūc  
potius deberet dici diffō passionis demonstratiōne qz subiectū. qd  
p<sub>z</sub>, qz h magis rōnē cause formalis respectu passiōis qz  
diffō subtirespectu eiūdē passionis; v<sub>z</sub> ut super<sup>m</sup> pbatum  
st. q diffō passiōis demonstratiōne nō est mediū in demonstratiō-  
nē; s<sub>z</sub> diffō poris passionis dicētis, ppter qd sequētis pas-  
siōes ē mediū in demonstratione potissima, tñ cū deuentū  
ad passionē immediatā qui nō hz alia passiōē pōrē est  
ūc stat? in demonstratiōnib<sup>m</sup> potissimis, qz illa passio immedia-  
tē idemōstrabilis demonstratione potissima. h sit pbabilis  
er sillogismus aliquē necessarium etiā a pori. ille tamen  
nō est ppriū demonstratio.

**Sed dubitaret** forte alius boni ingenii: et bene  
tribus dubitationibus. pina. nam si  
potissimum genus demonstrationis est per quam formaliter quae acci-  
puit mathematici non videtur esse yez quod super dictum est. medium  
in demonstratione potissimum est disso passionis procederis. et non  
dissso passionis demonstrare. ergo demonstratio que accipit ta-  
lem dissso. per medio yno accipit quam formaliter. quod procedes  
passio non habet respectu passionis sequentis ratione. nam quae for-  
malis vel efficiens: nam regula generalis est quod quae plures  
passiones sunt centrali: ordinatae in eodem subiecto semper po-  
sterior: est forma et perfectio precedentis passionis et demonstratis:  
et ad maiorem evidenter explicat amplius dubium: nam cum  
per angulum extrinsecum. pba triangulum habere tres recte. que-  
ritur cuius causa habeat habitudinem. non n. poterit dici quod habeat  
habitudinem causam finalis vel efficiens vel malis. quod nullo  
tali genere causarum videtur mathematicus. item non videbit  
quod habeat habitudinem causam formalis. quod causa formalis per-  
ficit formaliter illud cuius est causa: et angulus extrinsecus non est  
formalis perfectio eius quod est recte tres. quod equalitas ad duos  
rectos in triangulo est formaliter in tribus angulis intrinsecis  
ipsius trianguli: et angulus extrinsecus est loco subiecto par-  
tiali ab ipsius tribus angulis et ab equalitate ad duos rectos  
distinctus. ut ergo quod nullo modo possit saluari quod mathema-  
ticus demonstret per quam formaliter nisi medium in sua demon-  
stratione sit disso passionis demonstrare.

**Secunda** dubitatio est, qz nō appz rationalis causa ad negandū qz sillogismus pcedēs ex necessarijs a pōzi per cām qualis est sūllus in quo probatur imēdiata passio de subiecto per diffinitionem subiecti nō sit simplē potissima demonstratio.

**Tertia dubitatio** quā adduco est talis. cū nō  
vñ t̄c. q̄ in mathētacis dis-  
finitio passionis sit mediū in dēm̄p̄tione. qz mediū d̄z di-  
tere cām formalē. s̄ talis dīff̄o non dicit cām formalē. er-  
go nō est mediū. discursus bonus. maior est manifesta. mi-  
nor p̄bat. qz q̄ nō dicit p̄dicatū ḡditatiū. non p̄t dicere

cām formale: qđ gđez nō dicit diffō passionis: s̄z diffō sub-  
iecti, ergo r̄c. C Pro riſione ad p̄muz t̄ scdm dubiti in g-  
bus videſ aliqualis difficultas, noto aliq̄ que faciūt etiā  
pro ſuſtentatione op̄o: vt conformiter loquar ad ea que  
ſupius dicaſ ſunt q̄ filloſim⁹ demifatiuſ ſumptuſ: vt di-  
ſtinguitur tra litigioſum dialecticū t̄ falligraphiū h̄z ma-  
gnam latitudine: t̄ notitia ſcientifica ḡiata per demifatiōe  
in ſua latitudine ſumpta: t̄ vt cōdiftinguif̄t contra omnes  
alios habit⁹ veridicos in, o. ethicoz h̄z ſimilr magnaz la-  
titudine: s̄z ad hoc q̄ alig sills, p̄p̄yſſime ſit demifatio: o. q̄ ſit ex veris t̄ neceſſarys: q̄ mediū ſit realis cā imedia-  
ta t̄ adequate īherentia paſſioiſ ad ſubz, t̄ ex hoc ipo rea-  
liter diſtinguiſ ab vtraq̄ extremitate: t̄ q̄ xclō non ſit ex  
habitidine ſuoꝝ terminoꝝ nota: ſed ex habitidine p̄mſ  
ſarū, t̄ per oīs o. q̄ paſſio p̄p̄yſſime demonstrata nō fa-  
ciat positionē cū ſuo ſubieſto; nec etiam īherentia eius ad  
ſuī ſubm inotescat ex imediata habitidine ad ipm: s̄z ex  
imediata habitudie ad mediū qđ imediata iest ſubieſto,  
ſic. n. logut Ar. de p̄p̄yſſima demifatiuſ ſumpta fm q̄  
per ipſaz ſcimis illud qđ pmo ſuit queribile t̄ dubitabile,  
t̄ q̄cūq̄ alius ſills detur quātūcūq; pcedat ex veris t̄ ne-  
ceſſarys t̄ cauſis xcluſioꝝ: dūmō alle xditiones deficiāt:  
dico q̄ q̄uis poſſit pcedi q̄ ſit demifatio p̄prie dicta q̄ lati-  
tudine h̄z noꝝ p̄p̄yſſime ſumpta. dico ſimilr q̄ multi ſunt  
ſilli in ſua viſate magis ſimpler neceſſary t̄ euidentiores et  
q̄iꝝ ex poribus pcedentes: qui tamē non ſunt p̄p̄yſſi-  
me demifatiuſe, concedo n. de plano q̄ ſunt multe noti-  
tie cōplore p ſillos neceſſarios generat q̄ ſunt magis cui  
detes q̄: notitia ḡiata per potiſſimā t̄ p̄p̄yſſimā demon-  
strationē ſicut quādo concludiſ pars diffōniſ de diffinito  
t̄ ſicut quādo concludiſ paſſio de ſubieſto, cui īherentia  
ad ipm ſubm nota eſt ex habitidine terminoꝝ: puta para-  
lellas nō concurrendo. dico igitur q̄ filloſimus in quo con-  
cludiſ paſſio imediata de ſubieſto p diffōnem ſubieſti ſit  
demifatio p̄prie ſumpta pur demifatio cōdiftinguif̄t tra  
genera filloſimoꝝ: s̄z pcedat per medium qđ eſt cā xclu-  
ſionis, qz t̄ mediū iſtud nō diſtinguiſ realr ab vtraq̄ ex-  
tremitate, qz etiā illa paſſio eſt naturaliter cognoscibilis  
ex habitidine terminoꝝ: ū. ideo non eſt demonstratio pro-  
p̄p̄yſſime ſumpta.

**Sed in hoc** alijs adhuc dubitaret. nōne magis vi-  
det̄ euidentissima illa dem̄atio et per-  
fectissima que pcedit a pori p cām. et est potissima dem̄a-  
tio q̄ illa q̄ est cognita modicula declaratio tali dem̄a-  
tione nō ita pprie dicta. **C** Ad hoc r̄n̄detur aliqua eē nota  
ppringit dupl̄x vel notitia euidentiori vel notitia pfectiori. et  
ita ad ppositū dico q̄ ille sills in quo pbat̄ ppria passio et  
immediata de subto aggernerat euidentiores notitiā. non tū  
pfectiorē. vt ēt p̄ de isto sillo. oē aīal ē suba. oīs hō ē aīal.  
q̄ oīs hō ēl suba. **C** His stantib̄ r̄n̄det ad dubia. Et ad p̄  
cedo q̄ dem̄ationes mathematicæ pprie nō accipiāt nu-  
si cām formalē. item xcedo q̄ diffō passionis dem̄atio nō  
sit mediū in dem̄atione potissima. q̄ diffō passionis pcedē-  
tio dicēs pppter qd passionis sequentis dem̄abilis. **S** q̄  
videndū est quō hō diffō habeat habitudinez cāe forma-  
lis respectu passionis dem̄abilis. non est p̄ma facie facile  
intelligere. **C** Ad cuius euidentia sciendū est q̄ multi de-  
cipiunt̄ facilē. q̄ q̄ uor genera causarū putat̄ esse nimis in  
eē idūnib̄ili: cu tñ quodlibz gen̄ cāe habeat magnā lati-  
tudinē et diuersitatē: nam s̄ilatiū et persuasum sunt ifra  
ambitū cause efficiētis. et tñ directe nihil. pdicūt q̄ perti-  
neat vel artingat ad effectū. pdicūt. itē vari⁹ modus est q̄  
mā of cā mālis respectu forme subalibus. et quo subim apōsi-  
tū dē cā mālis respectu forme acciūtis: tamē q̄cqd sit de  
alij. dico q̄ gen̄ cāe formalis et cōdistinguit̄ ab alij ge-  
neribus causarū habet magnam latitudinē. nam alijs dē

## Demonstrations

causa formalis respectu alienius per modum unitate formalis pfectiois: sicut albedo respectu parietis. Alio modo per modum representante expressionis: sicut deus dicitur causa formalis exemplaris omnium, et species representativa obtinet causam formalis obtinet. 3. modo est causa formalis alienius per modum cuiusdam centralis coordinatiois propter quodcumque ordinem centralium: plupponit aliud ad hunc ut sit in quodcumque 3. et hoc non solu' sicut causa sine quantum non, et accidens: 3. per se et centralis: sicut numerus minor, puta binarii: 3. aliquo modo ratione causa formalis respectu numeri maioris, puta ternary: non quod binarii sit formalis pfectio ternary: sed quodcumque ordinem centralium per se et non est accidens ternary: plupponit binarii. C. Lyc ad. ppo<sup>m</sup> dico quod diffusio passionis pcedet dicit pp quod causa formalis in passionib<sup>m</sup> centrali ordinatis in eodem subtono: quod pcedens passionis sit formalis pfectio superaddita passione sequitur: quod frequentia potius sit eccentrica: sed per tamen: quod cum quodcumque ordine centralia

**Ad tertium** dubiu[m] q[uod] est sile p[ro]mo, pot[est] dari t[er]tiu[m]  
ead[em] r[ati]o[n]is; s[ed] melius forte dici pot[est]  
rit ad p[ro]batione minoris q[uod] est diff[er]entia passionis dicit cām for  
male[r]e q[uod] of q[uod] diff[er]entia dicit formā, q[uod] dicit p[re]dicatū g[ra]duatu  
num. C[on]t[ra] d[omi]n[u]m e[st] q[uod] p[re]dicata g[ra]duatua E[use]biu[s] non solu[m] in

**Ad secundum** dubium quod dicit quod non apparet causa rationis.

**Nunc reitata** rindere ad rōnes in principio q̄nōis  
factas que pbāt q̄ diffō subiecti sit  
mediū in dem̄atione potissima. Ad p̄mūz q̄i d̄r̄ passio  
immediata subiecti aut est dem̄abilis aut non tē. dico q̄ iż  
sit pbabilita de subiecto tñ nō est p̄p̄yssime dem̄abilis;  
sicut supius d̄cim. Ad 2<sup>m</sup> quādo d̄q̄ illa est p̄p̄yssima  
dem̄atio in qua sunt d̄es p̄ditiones tē. concedo maiorez  
sz minoře nego:z ad pbationē d̄co q̄ de rōne dem̄atōis  
p̄p̄yssime dicte est q̄ sit per cām distinctā realt ab vtra  
q̄ extremitate. i.a subiecto z passione demonstrata. ite:z q̄  
passio dem̄stabilis per mediū non faciat positionē cum  
subiecto nec faciat p̄positionē notā ex habitudine terminorum:  
quo:z vtrq̄ deficit in sillogismo in quo pbaf im  
mediata passio de subiecto suo. quare tē. Ad tertiu:z d̄r̄  
q̄ immediata passio est scibilis per sillogismū aliques neces  
sariū: sed ex hoc non seguntur. q̄ per dem̄ationēz p̄p̄yssime  
sumptā. ite etiā substātiap̄ p̄t c̄ s̄ illa maxime necessari:z  
non tñ dem̄stratio. p̄p̄yssime tē. Q̄ etiā d̄r̄ acciūtum  
non est diffō. p̄p̄ie. puto q̄ istud superficiali itellectu:z sit  
falsum: q̄ accidentia habent p̄p̄ium genus z p̄p̄iam dif  
ferentiaz q̄bus possunt p̄p̄ie diffiniri:z q̄q̄ q̄dūtates p̄p̄ie  
accidentiū:z nō icludāt de p̄mo itellectu subiecta tua: tñ  
icludūt ea in suo p̄mario contelectu sp̄l̄ si sunt p̄p̄ie pas  
siones que in suo p̄mario itellectu cōcernūt z cōculūtūt:

## De medio

nō dico cludunt subm. aliud. n. est aliqd in suo p̄mario intellectu icludere alteruz; et aliud est aliqd in suo cointelle- etu coiclude reteruz; nā illud qđ icludi in p̄mio itelle- etu alicui⁹ est p̄mario ad suā qđitatem; et ad suā icrīseca diffi- fūtūdem; s̄ illud qđ est de p̄mario cointellectu alteri⁹ nō pertinet ad qđitatem diffōmē icrīseca; sed solum qđ i- telligitur qđitas; et daf diffinītio qđitatis qđ tūc oportet qđ simili cointelligat. Et istud qđis icrīseca; nec sit illud; nec aliqd illi⁹. dico qđis qđ accītia etiā p̄pria h̄nt etiā p̄prias qđitates et diffōnes; sed qđ fm totū illud qđ circuncernit subm. ideo nō p̄d diffinīrī nisi cointelligēdo subm; s̄ sub- iectum illā p̄mario diffōnē nō igreditur. verū est qđ nos cōsciuim⁹ res qđitates rez diffinīre non solū pilla que sunt de p̄mario itellectu; et icrīseca rei; s̄ etiā per illa que de p̄mario cointellectu sunt; sicut qbus qđitas non potest apprehēdi nec diffinīrī nec dari. ideo quādoqđ mis̄cem⁹. s̄ illā cointellecta in eoz diffōnib⁹; tales sunt diffōnes p̄ additamēta; sed de B alias videbis. qđ nō modica difficultatē icludit. Ad quartā dico qđ imediatā passio p̄t p̄ diffinītioz subtoz; ita qđ non currere. dat qđ sit p̄prio pas- sio linearū palellarū demōstrabilis de isto subo per diffinītioē eius. qđ videt diffōnē subti posse ēē mediū in demōstratiōne porissima. Tertio argui⁹ qđ nulla passio ēē p̄p- sime demōstabilis p̄ aliquā passione abstractioris gnis. qđ nulla dīfatio est ex imediatā. ergo r̄. Quarto argui⁹ qđ diffinītio subiecti aliquā ingredit demonstrationē; qđ ipso passio. ergo r̄.

**Ad rationes** nostrī egregi⁹ doctoris Pauli. vene- ti. Ad p̄mā stādo in fūdāto nō nō est icōueniēs qđ aliquā diffō subti sit mediū in aliq̄ sillo neccio. qđ tamē nō erit demōstratio p̄pissime dicta de qua nos itendim⁹. ideo nō est demōstratio ista p̄pissime dicta de qua nos itendim⁹. qđ magis qđā discursus est necessarius. qđ op̄z ad hoc qđ sit demōstratio p̄pissime dicta qđ mediū reali distinguit at aliq̄ extremitate; tñ faciat positionē cū subiecto. quo qđ ca- ret in hac argumētatione rei⁹ magi⁹ Pauli. Ad confi- rmationē dī qđ est diffō subiecti occurrit rāq̄ mediū qđā cōmune; s̄ p̄cise et adequatuz mediū est in demōstrationē p̄pissima est diffō passio. Ad z̄ dī dato qđ aliquā p̄cipiū possit aliquo mō pbari. nō tñ h̄z ex hoc qđ possit de- mōstrarī demōstrationē p̄pissime dicta poterit pbari qđ aliquā sillo similem̄ vīte ipsi inductioni. quare r̄. Ad 3̄ dī qđ est necessariū qđ determinatio fiat per resalter⁹ generis; vt p̄z ergonō ex imediatā negat. Ad 4̄ et vltimū dī si bene notasti qđ in principio qđōis z̄ in corpore qđōis qđ sunt aliq̄ passioē que actualitatē iportant in subiecto et moris circularis ipsi celo; et calefaciō ipsi igni; alie aut que dicūt aptitudinē et non actuū; qđ tunc habere nō possim⁹ perfectā de ipsa. qđ semp expectaret aliq̄ alia notitia si dicceret actū et ēē existie diceret. tñ illa passio di- cit ēē esentie et non existentie non facit p̄positionem con- tingentem s̄ necessariam.

**Sed insurgit** quedā arg⁹ moderna. Et p̄mā est istud. assūntes dc̄m Ap̄. z̄ meta phīce. textu om̄ē. 4. ybi h̄z qđ vñū. qđ magis ip̄z alioz qđ qđ alioz iest vñiocationē ex isto dicto vult. pbare qđ non repugnat primā passioē demōstrari p̄ diffōne subiecti. assū- māt ergo ista maioz illud qđ est p̄ncipium et cā alicuius qđ sunt talia est marime tale; s̄ diffō subiecti est p̄ncipium et cā vt sunt media et p̄ncipia demōstraria. qđ diffō subti est ma- xime p̄ncipiū. pbaf. qđ quādo aliqd magis appropinquit ad diffōnē tāto magis h̄z rōnēm demōstrandi in passionib⁹ reali ordinatio; quāto passio est p̄t; tāto est rō demōstrā- di; et quāto posterior; tāto minus demōstrabilis. Qđ nō est nī qđ quālibz talis accedit vel recedit ab illo qđ est maxi- me rō demōstrādi; qualis est rō seu diffō subiecti. Sc̄da rō est talis. Quecūq̄ sunt p̄ncipia eēndi subiecti habentis passioē sunt p̄ncipia ibherentie illarū passionū; sed quecū-

## Demonstrationis

70

qđ sunt p̄ncipia ibherentie passionū sunt p̄ncipia cognoscē- di respectu illarū. talia qđ sunt illa qđ exprimunt p̄ diffinī- tioē subiecti. ergo diffō subiecti est p̄ncipium cognoscēdi repectu passionū; sed hec nō est nisi in demōstrationē potissi- ma. ergo r̄. maior p̄z. etiā minor ex qbusdaz p̄suppositis. Tertia rō est ista. p̄supponēdo qđ sola p̄positio imediatā est idemōstrabilis. imediatā autē est duplex. quedā imē- diationē subiecti; quedā imēdiationē cāc. et cū illa que est imediatā subiecti nō sit simplē imediatā. qđ aliqua p̄posi- tio daf iter cuius subiecti et p̄dicatū nō est mediū in ra- tione; et quādo p̄t esse aliqd mediū in rōne cause; et cū imē- diationē cause sit semp imēdiationē excludē simplē oēm medētationē et nō illa imēdiationē que est subiecti. Et hoc ar- guitur sic. p̄positio imediatā est idemōstrabilis. et media- ta demōstrabilis. ergo quāto aliqd est imediatius tanto i- demōstrabilius; et quāto mediatius tāto demōstrabilius; s̄ nullā p̄positio in qua p̄dicatā passio de subiecto est sim- plēciter imediatā; s̄ mediatā qđ demōstrabilis. Et vltius segur p̄t si aliqua p̄positio in qua p̄dicatā secūda passio de subiecto demōstreāt per primā passioē cum p̄positio in qua p̄dicatur p̄ma passio de subiecto nō sit simplē imē- diationē poterit habere evidētiā ex alio. hoc ex diffinītioē subiecti. et ita p̄ma passio seu diffinītio eius nō demonstra- bit simplē passioē scđam nisi resoluta in diffinītioē sub- jecti et demonstrēt per illā. hec sunt motiua cuiusdā subiecti metāphysici. Ad quē respōdere possum⁹ s̄ fundamē- tum questionis nostre. Ad p̄mū dīcī ad maioz quan- do dī illud qđ est p̄ncipium et causa alicuius r̄. Ista ma- ior sic absolute itellecta est falsa. qđ materia est primum et causa aliorū qđ sunt corruptibilis et corrumpantur. et tamē materia non est maxime corruptibilis. immo non corrumpit nisi per accidentē vel subiective. Ad minorē etiā dici potest qđ diffinītio subiecti ēē causa cognoscēdi omnia accidentia perfecte; sed nō est p̄ncipium precise adequa- tum et p̄ncipium; sed magis quoddaz commune p̄ncipium; sed diffinītio passioē est p̄ncipium et medium adequatū passioē; que quidem demonstrat̄ inēssū subiecto per ta- lem diffinītioēz. vnde nota pro multis verbis que inclu- duntur in p̄ma ratione contra dominū Egidium qđ quā- uis possit pbari passioē p̄ma de subiecto; tamen illa nō potest esse aliqua demōstratio p̄pissime dicta; et quā- do dicitur qđ alacē demōstrat̄ istam. omne totum est ma- ius sua parte. dicitur qđ hec non est demōstratio p̄pissi- me lumpa de qua nos loquim⁹. immo ad hoc qđ aliqd de- monstretur oportet qđ non sit per se notū ex hicudine ter- minorū; et qđ intētio vñius distinguitur realiter ab in- tētione alterius. quod non est verū hic. qđ intētio to- tius non distinguitur realiter ab intentione partum. et simi- liter quando probatur primā passioē de subiecto per diffinītioē eius non distinguitur realiter a p̄ma passio- ne. immo sunt idēz realiter distinguita tamē ratione. igitur non potest esse p̄pissime demonstratio. quare r̄. Ad scđm dicitur qđ quecumq̄ sunt principia esendi sunt prin- cipia cognoscēdi. concedo istam non absolute sed corra- cte. s̄ sunt principia cognoscēdi aliquo modo; non tamen precise perfecte; sed diffinītio passioē est illa que perfecte est principium adequatem cognoscēdi. Et ad minorē di- citur. dato qđ sit causa ibherentie passionū; non tamen per- fecte est causa cognoscēdi. concedo etiam conclusionem qđ diffinītio subiecti est p̄ncipium cognoscēdi cōmune; nō tamen adequatem; sed est ipsa diffinītio prioris passio- nis; sed negat illud quod postea ifserit. s̄ qđ hoc non est ni- si in demonstrationē porissima. Ad tertiam et vltimā dīcī. dato qđ habeat causam. tamen adhuc non est demō- strabilis demōstrationē p̄pissime dicta. primo quāla est per se nota. secūdo. qđ non distinguitur realiter ab ytacē.

**Utrū in omnib⁹ libris domini Egidij ro- mani quedam ambigue et auree dubitationes mouent ac solenes dignissime et radicum viscerib⁹ educte dantur. itaq̄ vo- lui iuxta mei ingeniolī virea tabulam elebo**

**ruz divi Egidij romani coordinare. p̄ciosaq̄ dubia binc et inde colligere; vt p̄ma fronte querēti occurrant.**

**Utrū logica sit de artib⁹ rōnīs. Charta. Z.**

**Utrū logica sit communis vel specialis. Z.**

**Utrū magis deficiat a ratione quādo est cōmuni⁹ qđ qua- do est specialis. Z.**

**Utrū logica sit neccia; et si est ps̄ cōntialis p̄bie. Z.**

**Utrū tota logica sit necessaria. Z.**

**Utrū dialectica differat a sc̄iētys realibus. Z.**

**Utrū dialectica differat a rhetorica. Z.**

**Utrū de sillogismo sophistico possit esse scientia. 4.**

**Utrū dialectica sit talis scientia. 4.**

**Utrū sophista possit considerare de sillo sophistico. 4.**

**Utrū possit tradere artē de sillo sophistico. 4.**

**Utrū pertinet ad dialecticā vīti sillo sophistico. 4.**

**Utrū sophista sit artifex specialis. put considerat de ta- li sillogismo. 5.**

**Utrū dialecticus considerans de tali sillogismo possit di- ci communis artifex. 5.**

**Utrū sc̄ia qđ bic p̄siderat p̄tneat ad lib̄p̄ p̄orum. 5.**

**Utrū hec p̄sideratio p̄tneat ad lib̄p̄ topicorum. 5.**

**Utrū sillo sophisticus sit subiectū in hoc libro. 6.**

**Utrū post elencū magis de sillogismo sophistico qđ de- alio tractetur. 6.**

**Utrū in hoc libro pbari possit sillo sophisticus esse. 7.**

**Utrū h̄. p̄bet sillogismus sophisticus esse. 7.**

**Utrū sillo aliqd addat sillogismo simplē. 8.**

**Utrū habitudines locales sint de rōne sillo dialectici. 8.**

**Utrū magis se teneat ex p̄te forme qđ materie. 8.**

**Utrū sillogismi doctrinales addant habitudinem loca- lem supra sillogismum simpliciter. 8.**

**Utrū sillogismus sophisticus addat supra simplē. 9.**

**Utrū locus sophisticus differat a sillo sophistico. 9.**

**Utrū sophisticus apponatur simpliciter. 9.**

**Utrū cui p̄mo cōtradicat an dialectico an simplē. 9.**

**Utrū significatio sit forma noīs vel orationis. 10.**

**Utrū aliqd dici possit significare plura. 10.**

**Utrū termino semel sumpto cōtingat vīti equoce. 11.**

**Utrū nomen equivoicum habeat suum significatū; vel sub distinctione vel copulatione. 11.**

**Utrū vñū nomine ex ipso nō possit significare. 11.**

**Utrū oīo ybi ponū nomine equoū sit distinguenda. 11.**

**Utrū contingat multiplicitas in hoc paralogismo qđ tu- dicas tu vīcis esse. 12.**

**Quomō hoc nomine p̄scia sit equoū. 12.**

**Utrū tertius modus amphibologie distinguatur a tertio modo equiuocationis. 12.**

**Utrū in amphibologia et equiuocatione sit multiplicitas actualis. 12.**

## Tabula

- Utrum magis referetur multiplicitas actualis in equo/ tione q̄ in amphibologia. 12.  
 Utrum signū distributivum additum termino communi faciat distribuere pro oībus supositis sui significati. 12.  
 Utrum compositio & diuisio sint plures fallacie. 13.  
 Utrum ybi est fallacia compositionis sit diuisio. 13.  
 Utrum assignetur due fallacie aliqui sed non semp. 14.  
 Utrum semp quando iter duas dictiones concurredynad accio semper sit fallacia compositionis & diuisio. 14.  
 Utrum hic capiantur modi accentus. 14.  
 Utz fallā accēt̄ magis decipiat in scripto q̄ in platō. 14.  
 Utrum in compositione & diuisione accentus sit multiplicitas potentialis. 14.  
 Utrum sit minus de multiplicitate tam accentu q̄ compo sitione & diuisione. 14.  
 Utrum fallacie peccantes fin multiplicitatem potentialeb habent significata sub disiunctione. 14.  
 In qua dictione stet deceptio paralogismi. 15.  
 Utrum sumā bic accēs ut distinguitur contra per se. 16.  
 Utrum que concurrunt ad fallaciā accidentis sumantur in sillogismo affirmatio & negatio. 16.  
 Quid sit res subiectū & accidens. 16.  
 Utrum superiora possint accidere iſerioribus. 17.  
 Utrum superiora predicari possint de inferiori. 17.  
 Utrum modus sit res subiecta. 17.  
 Utrum accidat fallacia in exemplis textus. 17.  
 Utrū hec sit fallacia q̄ntis nō est bō ergo nō est. 17.  
 Utrum nō esse boiem sit nō esse simpliciter. 17.  
 Utrum fin gd & simplr sint vna fallacia. 18.  
 Utrum semp deficiat p̄cessus ab vna in aliam. 18.  
 Utrum valeat homo mortuus ergo mortuus. 18.  
 Utrum contradic̄to debeat ponit inter synonima. 19.  
 Utrū fallā in dictione magis deficiat a dictione q̄ alia. 19.  
 Utrum fallacia in dictione apprehendi debeat secundum ignorantiam elenchi. 19.  
 Utrum si vna fallacia fin gd & simplr. 19.  
 Utrum intelligi debeat de modis p̄ncipij in 8°. topicorum vel in secundo priorum. 20.  
 Utrum spectet ad eandem doctrinam determinare de p̄tione principij. 20.  
 Utrū fin modis topicorū habeat fieri bonus falluo. 20.  
 Utrum in eodem processu possit fieri bonus sillogismus & p̄tatio principij. 20.  
 Utrum p̄tatio p̄ncipij sit accipienda fin̄ myteritatem: & ut op posse sillogismo dialectico. 20.  
 Utrū de hac fallaciā hec determinari in 3 libro. 20.  
 Utrū vna fallacia magis debeat denotari q̄ntis q̄nāntis. 20.  
 Utrū illa sint queribilia esse facū & b̄e p̄ncipium. 21.  
 Utrum fallacia non caute ut cauta habeat fieri in sillogismis ostensiuis. 21.  
 Utrū hec fallacia habeat fieri in fallis ad impossibile. 21.  
 Utrū idē sit fallā fin non cām. & non pp hoc accidere. 21.  
 Utrum hec fallacia supra dicta sit in dictione. 22.  
 Utrum habeat interrogations plures esse. 22.  
 Utrū fallacia differat ab equocatione & amphibologia. 22.  
 Quid sit q̄d facit interrogations plures apparere vna. 22.  
 Utrū illud q̄d de pluribus affirmas possit de pluribus inferri & de quolibet per se. 23.  
 Utrū fallā de qua hic agitur sit cōs vel spālis. 23.  
 Utrum quod negatur a pluribus simul oporteat quod negatur a qualibet per se. 23.  
 Utrum fallacia elenchi sit cōmuni vel spālis. 23.  
 Utrum sit communis per predicationem. 23.  
 Utrū sit fallacia communis ad omnes fallacias cu bec sit distincta a qualibet alia. 23.  
 Utrum sint vna vel plures fallacie. 23.
- Utrum identitas nominis faciat ad sillogismum. 23.  
 Utrum compositio & diuisio accentū deficit ab elenco & sillogismo. 23.  
 Utrum fallacia secundum accidentis peccet contra sillogismum dialecticum vel simpliciter. 24.  
 Utrum sillogismus sophisticus faller tam circa materiā p̄babilem q̄ necessariam. 24.  
 Utrum p̄tatio p̄ncipij peccet contra fallim simplr. 25.  
 Utrum p̄tatio p̄ncipij ipediat fallim ferentem. 25.  
 Utrum fallacia accidentis fiat in pluribus. 25.  
 Utrum accidentis differat a consequente. 25.  
 Utrum fallacia in dictione peccet contra dictiones non cōtra sillogismum: sed extra dictionem. 26.  
 Utrum plures propositiones sint vna pp̄. & ita de hoie. 26.  
 Utrum eadē sit diffō hominis & vnius. 26.  
 Utrum per accentum possumus decipi. 27.  
 Utrum de sillogismis sophistis sit ars per se. 28.  
 Utrū peccā in forma & in mā possit dici sophisticus. 28.  
 Utrum sillogismi sophistici sint p̄ncipia & elemēta fallow̄ tam peccantiū in materia q̄ peccantiū in forma. 29.  
 Utrum ph̄s fuerit superflus. 30.  
 Utrum fallacia in materia sit sillogismus. 30.  
 Utrum philosophus superiorius determinauit de sillogismis sophistis. 30.  
 Utrū sit contra rōnē scie considerare ifinita. 30.  
 Utrū si scie sint ifinitae: dem̄ationes sint ifinitae. 30.  
 Utrum elenchi vt considerant ab artificib⁹ specialib⁹ ha beant p̄ncipia specialia. 31.  
 Utrum huiusmodi p̄ncipia specialia possint dici loci. 31.  
 Utrum eadē orōnes sint ad nomē & itellectum. 31.  
 Utrum valeat hec consequentia. hec oratio non est ad intellectum. ergo est ad nomen. 32.  
 Utrū hec diuisio sit per opposita ad nomē & itellīm. 32.  
 Utrum bene dictū sit q̄p̄us determinādū sit de fallacis de per accēs q̄ contra sillogismū & elenchem. 32.  
 Utrum paralogismi deficiat ab elenco. 33.  
 Utrum hec oratio triāgulus habet tres possit disputari non ad intellectum. 33.  
 Utrū elēchi possint disputari ad intellectum. 33.  
 Utrū aliqd possit disputari ad itellectum quod non disputatur ad nomen. 33.  
 Utrum per fallaciam extra dictionem possumus disputari ad intellectum non ad nomen. 33.  
 Utrum sit dīa iter dialecticū & sophistam. 34.  
 Utrum determinē de sillogismis tentatiū. 34.  
 Utrum hypocras recte faceret quando faciebat quadratu in medio circulo. & si recte arguebat. 35.  
 Quomodo briss quadravit circulum. 35.  
 Utrū ybi rep̄it magis & min⁹: reperiā egle & iequale. 35.  
 Utrum fallacia non causa ut causa habeat fieri in sillogismis ostensiuis. 35.  
 Utrū hec fallacia habeat fieri in fallis ad impossibile. 35.  
 Utrū idē sit fallā fin non cām. & non pp hoc accidere. 35.  
 Utrum hec fallacia supra dicta sit in dictione. 36.  
 Utrum habeat interrogations plures esse. 36.  
 Utrū fallacia differat ab equocatione & amphibologia. 36.  
 Utrum fallacia faciat per se scientiam. 36.  
 Utrum fallacia sit pars logice. 36.  
 Utrum omnia sint sub eodem genere. 36.  
 Utrum omnia sint sub eisdem p̄ncipij. 37.  
 Utrū dialectic⁹ possit disputare ḥnegante p̄ncipia. 37.  
 Utrum dialecticus vt est artifex communis considerentia sub vna ratione. 37.  
 Utrum tentatiū p̄cedat ex cōmuni bus. 38.  
 Utrum dialectica de omnibus cōibus veritatē habeat. 38.  
 Utrum per pp̄a possit fieri tentatio. 38.  
 Utrū de viriliq̄ tentatiū possit considerare dialecticus. 38.  
 Utrū oī tentatiū possit dici dialectica. 38.

## Tabula

- Utrum possit fieri tentatio rhetorice. sic dialectice: 38.  
 Utrum vtrunḡgen⁹ tentationis habeat fieri circa omnes scientias. 38.  
 Utrū tentatiū sit idē q̄d peccās in forma. 38.  
 Utrū tentatiū fallis sit idē q̄d peccās in materia. 38.  
 Utrum sillogismum tentatiū contingat tentare circa dia lecticam. 38.  
 Utrum sillogismus tentatiū sit dialecticus. 38.  
 Utrum fallis tentatiū debeat dici sophisticus. 39.  
 Utrum quandoc̄q̄ interrogat de necessitate & determinante interroget. 39.  
 Utrum tradēda sit notitia sillogismi sophistici. 39.  
 Utrū ea que sunt fin legē sint contraria fin nām. 40.  
 Utrum aliqd dicā fin nām. & gd sit illnd. 40.  
 Utrum philosophus sc accipiat & secundum legez: vt com muniter accipietur. 40.  
 Utrum posito vno correlatiōrum & sit coniunctum alteri deb̄z intelligere illud. 41.  
 Utrū propria passio coniuncta subiecto deb̄z vlt̄rius in telligere subiectum. 41.  
 Utrum sp̄s coniuncta generi dz intelligere genus. 41.  
 Utrum significet idē nomen quod oratio. 41.  
 Utrū nomen significet idē sumptum per se & coniunctum alteri. 41.  
 Utrum codem modo consideret de soloecismo logicus et grammaticus. 42.  
 Utrū spectet ad dialecticū considerare de soloecismo. 42.  
 Utrum figura dictionis sit in rebus. 42.  
 Utrum per eundem sillogismum sophisticum possint conclidi diuise mēte. 42.  
 Utrum mete se habeant eodem modo. 42.  
 Utrū vniuersale sit separatum a singularibus. 55.  
 Utrū sit idem ignorans & cognitum. 56.  
 Utrum differat reddere causam per se: et reddere causam per accidentis. 56.  
 Utrum quādoc̄q̄ elenches peccat. sit ibi nōmē vel oratio plurium significantium. 57.  
 Utrum paralogismus concludens bonum ē malorum sit secundum multiplicatatem. 57.  
 Utrū ista oī. iste est bonus seruus mali. sit multiplex. 57.  
 Utrū bonus seruus mali sit multiplex fin possilitate. 57.  
 Utrū multiplicitas potētialis sit vera multiplicitas. 57.  
 Utrum hec exempla. bonus seruorū: & bonus seruus mali faciat ad ostendendū palogismos nō esse concedendos secundum duplex. 57.  
 Utrum cum fallacia convertitur oportet sumere opposita in premisis. 58.  
 Utrum si quis iurauerit se periurare teneatur adimplere quod iuravit. 58.  
 Utrum cum aliquis dicat falsum dicendo se dicere falsum sit mendax simpliciter. 58.  
 Utrum hec sit fallacia dicendo non vult auertere. ergo nō vult bonum. 58.  
 Utrum supra dicta consequētia sit bona. 58.  
 Utrum fin velit bonum vel malum. 59.  
 Utrū fallis de amissione egreditur nisi habeat appetētiā. 59.  
 Utrum eligere mori iniuste sit eligere iniustum secundum quid & non simpliciter. 59.  
 Utrū idē possit esse duplū & non duplū. 59.  
 Utrū ab q̄d dictione descendū sit duplū & nō duplū. 59.  
 Utrum secō & quartū paralogismus in quibus ponuntur omnia & ambo peccent. 61.  
 Utrum philosophus sibi contradicat dicendo consequens esse minus. & postea in pluribus. 48.  
 Utrum duplū significet idē q̄d dimidij duplū. 61.  
 Utrum affirmatio sit causa negationis. 61.  
 Utrum decēm intelligentur in nouem. 61.  
 Utrum bene dicā. lymus est natus canus. 62.  
 Utrū sit idē dicere natus lymus & natus canus. 62.
- Incipiunt dubia secūdi libri.**
- De responsione autem.**
- Utrum scire** talia sophistica sit vtile ad philos̄phiam. 44.  
 Utrū si q̄s decipit multoties ab alio: decipias a seipso. 44.  
 Utrum cognitio talium deseruat nobis. 45.  
 Utrum per habita in primo libro possimus soluere cito rationes sophisticas. 45.  
 Utrum per cognitiōem primi libri dicamur immeditati et in exercitati. 45.  
 Utrum scies sophisticationes ḥponere sciat eas soluere. 45.  
 Utrum per cognitionem primi libri sciamus soluere rationes sophisticas. 45.  
 Utrum superflus sit ph̄s soluere rationes litigiosas cuā eas soluerit. 46.  
 Utrum soluere per distinctionē sit soluere apparetē. 46.  
 Utrum respondens posset effugere contradictionem si eg uocatio faceret verum elenchem. 46.  
 Utrum bene dixerint philosophi q̄ equiuocatio in reb⁹ vīsibilibus sit in terminis singularibus. 46.  
 Utrum verum sit dicere duo contradictoria esse. 46.  
 Utrum impeditur contradictionē per appōne p̄nos. 46.  
 Utrum magis impeditur contradictionē fin nōmē simplr citer vel cum additione p̄no⁹. 46.  
 Utrū illa ratio sit vera quando aliquid est per se causa alii cuius quocunq̄ alio remanēt eo q̄d est per se. 47.  
 Utrū pluribus interrogatiōibus danda sit vna risio. 47.  
 Utrū idē si de equocatione & interrogatiōne pluri. 47.  
 Utrum philosophus sibi contradicat dicendo consequens esse minus. & postea in pluribus. 48.  
 Utrum philos̄phus recte det solutionem ad sillogismos peccantes in materia & in forma. 49.  
 Utrum in diffiniōne recte solutionis cadat sillogismus falsus. 49.

## Tabula

Utrum implicatio differat a significatione.	62.
Utrum ex hoc textu habeamus q̄ fillogism⁹ peccāt⁹ in ma- teria non sit fillogismus.	63.
Utrum filii peccāt⁹ in mā sit iſerens.	63.
Utrū filii peccans in materia sit p̄bans.	63.
Utrum cōtradicat sibi philosophus q̄ peccantes in mate- ria sint fillogizati ⁊ non fillogizati.	64.
Utrum p̄ncipium sit virtutis alijs.	65.
Utrum p̄ncipium sit difficultim⁹ ad cognoscendum.	66.
Utrū quod est maximum in potestate sit minimum in ma- gnitudine.	66.
Utrum verum sit. p̄ncipium est primum vel magis est dif- ficile.	66.

**C**Et sic est finis tabule p̄mi ⁊ secundi libri elenchorū de  
aureis dubijs collectis per Venerādum fratrem Augu-  
stini de Meschiatis de bugella. Lectorem in conuentu  
Padue ordinis heremitarū. Ad laudem dei ⁊ gloriose  
Marie virginis.

**C**Uenetijs mandato ⁊ expensis Nobilis viri H̄i Octa-  
viani Scotti ciuiis Modocticis. Per Bonetus Loca-  
tellum Bergomēsem. 8° Idus february. 1496.

**C**Nicolaus Tellucins de sancto Miniate  
*Ad lectorem.*  
Huc buc itrepidi iuuenes: bas currite adyndas  
His date mellifluis colla terenda ingis.  
Hic est Ieronidū fons: quem cecinre poete.  
Hic sapide: hic dulces: mente bibunt aque.

## Registrum

<b>B</b> Expositio dñi	<b>E</b> q̄ omittunt fūnt: ⁊ que	<b>I</b> Ex his que vacatiōem r̄gis, lis: nam non
<b>C</b> Expō Egidij ipsis actibus	<b>S</b> ed equoca est	<b>R</b> paralogism⁹ eē interrogari
<b>B</b> aliqua rectitudo ratur vel in	<b>T</b> alibus esse ad hoc dedit	<b>L</b> (S3 fm occis)
<b>C</b> Naz maxime	<b>D</b> icēs q̄ tradenda	<b>M</b>
<b>L</b> pōt q̄ ordo vnūm ⁊ vnum extra dictiōnem	<b>H</b> pertinere non Cūdīt q̄o est artifex	<b>C</b> Non enī est subm non esse ficer hic q̄o
<b>D</b> pter dictionē q̄ peritio eius	<b>P</b> Manifestū ḡ matiū cludedō enī docet hoc	<b>C</b> Incipit q̄o q̄ nō auent cā formalis

